

עֲזְרֵי מַגֵּם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֹּהָר
אֲדָרָא רַבָּא
וְאֲדָרָא זוּטָא

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמוּעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

הַפְּנִקוּד

עֲמוּד הַיּוֹמִי

מְחַלֵּק לְלַמּוּד חֲדָשִׁי

וְלְלַמּוּד שְׁנַתֵּי 354 יְמוֹת הַשָּׁנָה

וְהוּא מְרַפָּא לְנַפְשׁ וּמְאִיר הַנְּשֻׁמָה בְּאוּר יְקָרוֹת

וְהַלּוֹמְדִים בּוֹ יִרְאוּ יְשׁוּעוֹת וְנִסְפְּלוֹת

יּוֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֹּהָר הַעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תַּש"ע ל"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים.
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

א	הקדמה.....
יג	ודוי ותפלת השב.....
טז	שער ספר אדרא רבא קדישא.....
יה	תפלה קדם האדרא רבא.....
יט	ספר אדרא רבא קדישא.....
רנא	שער ספר אדרא רבא זוטא קדישא.....
רנג	תפלה קדם האדרא זוטא.....
רנד	ספר אדרא רבא זוטא קדישא.....
שעז	השכבה.....
שעה	קדיש על ישראל.....
שפא	תפלות ובקשות.....
שפג	תפלה להרי"ח זלה"ה מספר הלולא דרשב"י.....
שצב	תפלה ליוצאי חלציו מספר של"ה הקדוש.....
שצה	תפלת הרש"ש זיע"א.....
שצט	ספר גאולת הרשב"י.....
תלט	ספר שירה וזמרה.....
תנג	ספר תהילות הזהר.....
תקא	ספר תשובת הרשב"י.....
תקיט	עלון 27-28.....
תקכד	השבונות הזהר.....
תקכו	200 ספרים על הזהר וכתבי האריז"ל שהוצאנו לאור.....
תקלו	מפתח לימוד יומי.....
תקלז	מפתח לימוד חודשי.....

הטיבה ה' לטובים

הספר אידרא רבא נדפס

בנדבת הצאצאים שיחיו

לעילוי נשמת הזריהם

אביהם הרה"ח איש תם וירא ה'

מוה"ר אליהו מנחם ז"ל

בן מוה"ר ר' שמעון וסעידה ע"ה

נלב"ע יום ד' שבט תשס"ז לפ"ק

ואמם החשובה הדגולה

מרת סלימה בת רחמים ונעימה ע"ה

נלב"ע יום כ"ו אדר תש"ע לפ"ק

ת.נ.צ.ב.ה.

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
וחבורתו הקדושה תעמוד להם למליץ יושר,
שימלא ה' כל משאלות לבם לטובה ולברכה,
בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווח, עושר
וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות
השלמות, אכי"ר

הקדמה

י'שמחו ה'לומדים וייעלזו ה'צדיקים הדבקים בתורת הרשב"י הקדוש "ירגון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם". בהגלות נגלות אור יקרות האדרות הקדושים בהוצאה נפלאה ומיוחדת מחולק ל-30 יום, וכן ללמוד עמוד יומי במשך שנה, ולסיים ביומא דהילולא ל"ג בעומר, אשר כידוע כל העץ חיים כלול ומושרש מהאדרות, ועצם ההגיה בו מביאה את האדם לשמחה ולרוח הקודש, כמו שכתב מהר"ח בשם האריז"ל (עיין בשער רוח הקודש יא): וזה לשונו: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו, שאמר לו מורי ז"ל עצה לענין ההשגה והיא זו: שלא ישיח שיחה בטלה, ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה, ושילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמישים עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים" עכ"ל ז"ל.

ומרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקובלים ז"ל: דגדול פועל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל"ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול" וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר). אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול.

ונרמז בדברי דוד המלך ע"ה [תהילים ק"י ג'] "עמך נדבות ביום חילך בהדרי קודש מרחם משחר לך טל ילדותך" – שכאשר עמך מתנדבים ללמוד ביום שבת קודש – שזה "יום חילך", שלימוד בשבת קודש הוא כפול אלף. – "בהדרי קודש" – זה זוהר הקדוש שלימוד שעה בו הוא כלימוד שנה פשוט כדברי הכסא מלך.

"מרחם משחר", הוא הרשב"י זי"ע, שנקרא "קדוש מהריון" וכאשר נתקשר לנשמתו על ידי לימוד תורתו "לך טל ילדותך" – כביאור הספורנו, תזכה לטל החיים ולא תזקין לעולם.

ואמר רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית^א. (חכם הרזים)

על כן לטהרת הנולד לומדים את הזוהר והאדרות הקדושים בליל ה"וואכט נאכט" – הנקרא ברית יצחק וביום המילה. להמשיך נשמה עליונה קדושה וטהורה לנימול הבא בברית קודש.

ולזכות עם ישראל הזקוק לטהרת הלימוד של "הבל שאין בו חטא" כמו שאמר דוד המע"ה – "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשנית אויב ומתנקם". ובמיוחד בדורנו – לאור זה סידר הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א [ראש ישיבת נהר שלום – י-ם] את האדרות הקדושים מחולק ללימוד חדשי כדי שיאמרו צאן קדושים כל שבת אחר אמירת התהילים המחולק, גם את האידרא המחולק^ב, ובזה נשבת את האויבים למעלה ולמטה.

א. אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

ב. ארגון הזהר הקדוש היכלא דרשב"י בנשיאות הרב המקבל הגאון הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"א

הודעה לבתי מדרשים וכן לקבוצות תהלים.

כל בית המדרש אחרי התפילה בשבת קודש שרוצים לעשות שיעור לחמש דקות ובכך כל המתפללים ביחד יגמרו את האדרות.

ולקבוצות המתאספות לאמירת תהלים.

הכנו חוברות זהר הקדוש המתאמות ביחד למטרה זו.

וּכְבֹר גִילָה לָנוּ הַרְשָׁבִי ע"ה בְּזוֹהַר פְּרִשְׁת וִירָא (ד' קי"ח ע"א): אָמַר לוֹי רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגְּלִי כָּל כֶּךָ לְעֵלְמָא, וְכַד יְהָא קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא, אֶפְלוּי רַבִּי דְעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין דְחֻמְתָּא וּלְמַנְדַּע בֵּיהּ קָצִין וְחוּשְׁבָּנִין, וּבִהוּא זְמַנָּא אֲתַגְּלִיא לְכֻלָּא.

נָא לְהִתְקַשֵּׁר וּלְבַקֵּשׁ לְשַׁלַּח חֲבִילַת זֶהַר לְקוּרְאֵי תְהֵלִים. טל: 052-3545410 /
0548-436784 או

ג. אָמַר לוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן. רְצָה לוֹמַר לְרַבִּי יְהוּדָה וּלְרַבִּי יוֹסִי, עֵינ שֵׁם בְּדַבְרֵי הַזֶּהָר בְּתַחֲלַת הָעֲנָן (ד' קטו:).
ד. לִית רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגְּלִי וְכו'. רְצָה לוֹמַר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ רוֹצֵה שְׁיִתְגַּלֶּה זְמַן הַגָּאָלָה, עֵינ שֵׁם בְּדַבְרֵי הַזֶּהָר לְעִיל.
ה. אֶפְלוּי רַבִּי דְעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין וְכו'. פְּרוּשׁ אֶפְלוּי נְעָרִים קְטָנִים שְׁבַע עוֹלָם, יִמְצְאוּ טְמִירִין, נִסְתָּרוֹת שֶׁל חֻכְמָה מְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, כִּי אֵז יִתְמַלֵּא הָאָרֶץ דְעָה, (אֲדָרְת אֱלִיהוּ).
ו. לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין. יִמְצְאוּ אוֹצְרוֹת סְפָרִים חֲשׁוּבִים מְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, (דָּוִד אֲמַת אוֹת ה').

ז. וּלְמַנְדַּע בֵּיהּ פְּרוּשׁ וְלִידַע בְּאוֹתָהּ הַחֻכְמָה, (אֲדָרְת אֱלִיהוּ).
ח. בֵּיה קָצִין וְחוּשְׁבָּנִין . פְּרוּשׁ לְמַנְדַּע קָצִין דְגָאָלָה וְחוּשְׁבָּנִין שֶׁל יְמֵי הַגְּלוּת, שְׁיִתְגַּלֶּה אֶפְלוּי לְנְעָרִים (נְצוּצֵי אוֹרוֹת אוֹת ג' בְּשֵׁם הַר"ש בּוֹזְגֵלוֹ).
ט. וּבִהוּא זְמַנָּא אֲתַגְּלִיא לְכֻלָּא. רְצָה לוֹמַר, קְרוּב לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה סוּדוֹת הַתּוֹרָה לְכֻל, כִּי זֶה קָאֵי עַל מָה שְׁכָתוּב לְעִיל וְכַד יְהָא קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא וְכו'. וְעֵינ מָה שְׁכָתוּב מוֹרִינוּ הַרְבּ אַבְרָהָם אֶזְלוּאֵי זְכוּתוֹ יְגַן עֲלִינוּ בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסַפֵּר אוֹר הַחֻמְהָ (בְּדָף הַרְאִשׁוֹן טוֹר ג') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמְצָאֲתִי כְּתוּב כִּי מָה שְׁנִגְזַר לְמַעַלָּה שְׁלֵא יִתְעַסְקוּ בְּחֻכְמַת הָאֲמַת בְּגִלּוּי, הִיָּה לְזְמַן קָצוּב עַד תִּשְׁלוּם שְׁנַת ה' (אֱלִפִּים) ר"ג, וּמִשֵּׁם וְאֵילַךְ יִקְרָא דָּרָא בְּתַרְאָה וְהַתְּרָה הַגְּזָרָה וְהַרְשׁוּת נְתוּנָה לְהִתְעַסֵּק בְּסַפֵּר הַזֶּהָר.

מְצוּה מוֹן הַמְּבַחֵר שְׁיִתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוּלִים וְקְטָנִים

עוֹד כְּתוּב שֵׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִשְׁנַת ה' (אֱלִפִּים) ש' לְיִצְחָר מְצוּה מוֹן הַמְּבַחֵר שְׁיִתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוּלִים וְקְטָנִים. עוֹד כְּתוּב שֵׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאַחַר שְׁבֻזְכוֹת זֶה עֲתִיד לְבוֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְלֹא בְּזְכוּת אַחַר, אֵינ רְאוּי לְהַתְּרִשָּׁל, וּמִי שְׁחַנְנוּ הָאֵל וְיַגַּע

[תרגום ללשון הקדש]: אמרו להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידה קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח).

הגאולה תהיה רק בזכות התורה

רַעֲיָא מֵהֵימְנָא (במדבר יח) **כָּל פֶּטֶר רָחַם לְכֹל בֶּשֶׂר** [אשר יקריבו לה' באדם ובבהמה יהיה לך וגו'], וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה. [היינו חמור שהוא פטר רחם]. **פְּקוּדָא דָּא לְפָדוֹת פֶּטֶר חֲמוֹר**, [מצוה זו היא לפדות פטר חמור, ובא לרמוז כי מי שהיה עד עתה כחמור שלא עסק בתורה, תיקונו] **לְפָדוֹת לְעֵלְמָא דְאַתִּי**. [לפדות עצמו בתורה בעולם הזה, ולתקן עצמו כדי שיזכה לעולם הבא]. **וְאִי קוּדְם דְּאִזִּיל לְהוּא עֵלְמָא**, [ואם קודם שהלך לעולם העליון] **לָא יִפְדָּה נַפְשִׁיה וְרוּחִיה וְנִשְׁמַתִּיה בְּאוּרֵייתָא**, [לא יפדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על פי שעסק בעבודה ובמצוות, אז] **עֵתִיד לְאַחְזָרָא לְהֵאִי עֵלְמָא כְּדַבְּקְדְמִיתָא**. [הוא עתיד לחזור בגלגול לעולם הזה כבתחילה], וזהו תיקונו שיחזור לבוא לעולם נפשו רוחו ונשמתו ביחד, כדי לעסוק בתורה, ועל זה נאמר] [איוב לג כה] **יָשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמָיו**, [פירש שיחזור לימי נעורותו כמקודם, ואמר כי] **וְלִקְבֹּל נַפְשָׁא וְרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא**. [כנגד נפש רוח ונשמה]. **כְּתִיב** [איוב ל"ג כט] **הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעַל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר**. [דהיינו שצריך להתגלגל ג' פעמים כדי לתקן את הנר"ן שלו בתורה, וכתב הרמ"ק, כי בעולם הנשמות לא יועיל לאדם שום זכות, כי אם התורה שלמד בעולם הזה, כי כל עסקם שם הוא בתורה, אם כן העיקר הוא שיעסוק האדם בתורה בהיותו בעולם הזה, ועל ידה יזכה לעסוק בתורה בעולם הנשמות].

וּמַצָּא וְהִשְׁתַּדֵּל וְזָכָה לְהַשִּׁיג חֵלֶק הַחֲכָמָה הַמְּשֻׁגָּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכָה לְטַעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצְתָּ מִתַּעֲנוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

י. רבי יהודה פתגה ז"ל ע פתב בהקדמתו לחבורו יין הרקח על האדרות, אָת מַעֲלַת הַלִּמּוּד הַסּוּד, וְהַהֲכָרָם שְׁיֵשׁ לְעֵסוּק בָּהּ, וְכֵתֵב כִּי הִיא בְּרָצוֹנוֹ בְּחִבּוּרָא לְזִכּוֹת אֵת הַרְבִּיבִים, שְׁיַעֲסֻקוּ בְּאֲדָרוֹת בְּהִבְנָה וּשְׁלִימוֹ נַפְשָׁם, וּבָזָה יִנְצְלוּ מִלַּחֲזֵר בְּגִלְגּוֹל נוֹסָף, וְעוֹד שְׁיִהְיֶה לְתוֹעֲלַת רַבָּה לְעֵסוּק בּוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבִימֵי הַתְּשׁוּבָה.

[ואמר עוד] **וְיִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּפְדִיּוֹן דְּלֵהוֹן הָוּה בְּלֵא תוֹרָה,** [וישראל לפי שפדיון שלהם ממצרים היה בלי זכות התורה, כי עדיין לא ניתנה להם התורה], **דְּאִיהוּ כְּסָף** [שהיא במקום כסף חמשת שקלים שהוא פדיון בכור ישראל, ונקראת התורה כסף כי] **כְּסוּפָא דְּעֻלְמָא דְּאִתִּי, [היא החמדה והתענוג לעולם הבא, ולכן] וּלְכֹן אֶהְדְּרוּ תְּלַת זְמַנִּין אַחֲרֵינִין בְּגֻלוֹתָא,** [חזרו ג' פעמים בגלות, כנגד ג' גלגולים הנ"ל] **וּבְכַפּוּרְקָנָא בְּתַרִּייתָא** [ובגאולה אחרונה שתהיה במהרה בימינו], **דְּפּוּרְקָנָא דְּלֵהוֹן יְהֵא בְּאוּרִייתָא,** [שהגאולה שלהם תהיה בזכות התורה] **לֹא יְהִדְרוּן לְעֻלְמָא בְּגֻלוֹתָא.** [לא יחזרו עוד לעולם בגלות].

אַתּוּ רַבְּנָן וּבְרִיכוּ לֵיהּ, [באו הרבנים וברכו אותו] **וְאָמְרוּ רַעִיָא מְהִימְנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְפָדָה לָךְ,** [הקב"ה יפדה אותך, כי משה רבינו הוא בגלות עם ישראל] **וְכָל יִשְׂרָאֵל יְפָדוּן עַל יָדְךָ,** [וכל ישראל יהיו נפדים על ידך, כי משה יהיה משיח]. **וְתַתְּחַדְּשׁ עִמָּהוֹן, וְאִינוּן עִמָּךְ.** [ותתחדש עמהם והם יתחדשו עמך]. [רמ"ק ומפרשים]. [זוהר פרשת קרח רעיא מהימנא - דף קע"ח ע"ב].

וּכְתַב הַבֵּן אִישׁ חַי (פרשת אחרי מות בדרושים), וז"ל: או יובן בס"ד ידוע התורה נתנה מן הבינה שהוא סוד הבריאה, לכך מתחלת באות ב"ת, גם ידוע התשובה והסליחה היא מן הבינה, כמו שכתוב "אם עונות תשמור י'ה אדני מי יעמוד". מ"י הבינה שנקראת מ"י כנודע. ולכן יום הכפורים תתגלה בו הארת הבינה. ובזה יהיה כפרה כללית לכל ישראל מקטן ועד גדול. והנה יצר הרע מבטל את האדם מן תלמוד תורה באומרו, מה אתה נחשב שתלמוד תורה שהיא קדושה ועליונה ולא נתנה תורה אלא רק לגדולי ישראל המתנהגים בקדושה וטהרה, ולא להמון העם הקטנים. וזה הבל, דהא יום הכיפורים ניתן לכל ישראל, והוא גם כן מן הבינה^{יא}, וכמו שכל ישראל ידם שוה בו, כן התורה ידי כל ישראל

יא. [תיקוני זוהר - דף כב ע"א]: וְאִיהִי מְשֻׁגָּיִחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן חֲלוּ נָא פְּנֵי אֵל וַיַּחַנְנוּ, לְהֵיאָדָא דְּאִתְּמַר בְּהּ (במדבר יב יג) אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ, דְּאִסְתָּוּתָא בִּידֵיהּ, דְּאִיהוּ יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִיבִים, (שמות ב יב) וַיֵּרָא כִּי אִין אִישׁ, וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד הַחֲלוֹן נְשָׁקְפָה, וְתִיבֵב בְּתַרְעָה דְּאִיהִי יְבָבָא, דְּאִתְּמַר בְּהּ (בראשית ח ו) וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכְּפּוּרִים דְּתִיבַת נֹחַ הִיא אִימָא

שׁוּיִם בַּהּ, וזה שאמר "והיתה זאת התורה שנקראת זאת, לכם לחוקת עולם" לכם, בהשוואה אחת מקטן ועד גדול. ואל תאמר אין ראוי לעסוק בה אלא הגדולים דוקא, כי היא עליונה מאד, לזה אמר הוכחה לזה "לכפר על בני ישראל אחת בשנה" שהוא יום הכיפורים יום אדיר בימי שנה, שגם כן הוא מן הבינה העליונה, ויד כל ישראל שוה בו. ואמר "אחת בשנה" כי הבינה נקראת אחת בסוד אחת ואחת דהזאת יום הכיפורים, עכל"ק. וזוהי תוכחת מגולה לכל המשתמטים מלמוד הזוהר הקדוש שכידוע לימוד הזוהר אחוז הוא בבחינת בינה ³.

עֲלָא, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא דְאִמְצְעִיתָא, דְּבִינָה אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְאִיהוּ אֹר הַגְּנוּז. [וכאן ביאר הרשב"י דכמו שיו"ם הכפורים הוא בחינת בינה תשובה עילאה כמו כן אור הגנוז בתורה בלימוד סודותיה - זוהר הקדוש - הוא בחינת בינה ותבת נח - וזוהי כוונת הרמח"ל ז"ע, וז"ל: שבבדיקה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהגנוז: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח] יב. וזה לשון הרמח"ל באגרת הקדושה: והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזקמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישׂראל [את] זקמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנ"ל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמינו זכרונם לברכה] "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צו:), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפותה וקשורה תחת ישׂראל כנ"ל.

ולכן צריך להם שתי הפעולות: לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקלפות תשאֲרֵנָה כפותות תחתם. אך כיון שנדבק הרבה בהם הזקמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלוש גזרות על ישׂראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כן מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ו, וזו נדחקים ישׂראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן,

והצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה כתב בספרו גנוז המלך (דף קפ"ה): וזה לשונו הטהור:

או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמוז על למוד הקבלה שהוא עיקר ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזוהר הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו". ועוד כתב שם: וזה שאמר הכתוב: "כי המצוה הזאת" היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הכולל גימטריה "הקבלה" ועליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום, שלא

בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהו חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובנרחין בסוד התשובה. ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינני: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח].

יג. ראה בסידור מהאר"י ז"ל קול יעקב (מהמקובל האלק"י מוהר"ר יעקב קאפיל זצלה"ה - דף צ"א), וז"ל: ילמוד בספרי "קבלה" והוא כנגד עולם האצילות והוא בגימטריה "יופיאל" [ראה עוד, זזה"ק פרשת ויקרא (דף ב' ע"ב): לגו מנייהו יופיאל" רב ממנא רב משריין תחות שולטנותא דמיכאל ועמיה הוו מתתקנן כל אינון משריין דתחות ידיה - תרגום: ועם המלאך יופיאל נתקנו ונסדרו כל אותם המחנות שהם תחת ידו], המקבל מן ת"ת דאצילות, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוך היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בדיעתה... גם עכשיו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר, עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה, וזהו שמסיים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" דהכל תלוי בך, דכשתתקדש בלבבך ובפיך, יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה. עד כאן לשון קדשו.

והגאון מוה"ר רבי חיים מוואלאזין זיע"א הביא בספרו "נפש החיים" (שער ד' פרק ט"ז) - את דברי אליהו הנביא זכור לטוב בתנא דבי אליהו (רבא פרק ד'): וז"ל: וכן כל חכם וחכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמיתו, ומתאנח על כבודו של הקדוש ברוך הוא, ועל כבודן של ישראל כל ימיו, ומחמד ומתאוה ומצפה על כבוד ירושלים, ועל בית המקדש, ועל הישועה שתצמיח בקרוב, ועל כינוס גלויות - מיד שורה רוח הקודש בקרבו שנאמר (ישעיהו ס"ג י"א): "וַיִּזְכֹּר יָמַי עוֹלָם מִנְּשָׂה עָמוּ אֵיךָ הִמְעָלְמָם מִיָּמַי אֶת רַעִי צִאֲנוּ אֵיךָ הִשָּׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קְדָשׁוֹ", מכאן אמרו כל תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד בשביל להרבות כבוד שמים אינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל דבר שיהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו בעצמו ומלאכי השרת עומדים סביב לו וחרב ביד כולם ומשמרין אותו שנאמר (תהילים פרק קמט ו') "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם". ועוד הביא ב"נפש החיים" (פרק י"ז) את דברי חז"ל במשלי רבתא על הפסוק: (משלי פרק ב' א') "בְּנֵי אֵם תִּקַּח אֲמָרִי וּמִצּוֹתַי תִּצְפֹּן", אמר הקב"ה לישראל על הר סיני, אם זכיתם להצפין ולקבל תורתי ולעשותה, אני מציל אתכם משלש פורעניות. ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משית, מדינה של גיהנם, ומצותי תצפן אתך, אם זכיתם להצפין תורתי, אני משביע אתכם מטוב הצפון לעתיד לבא שנאמר (תהילים פרק לא כ) "מִה רַב טוֹבְבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ פְעֻלָּתָ לַחֲסִים בְּךָ נִגְדָה בְּנֵי אָדָם", עכ"ל. ויש להמליץ על

זה דאם לומד תורה המוצפנת שהיא תורת הסוד, וגם היא **נשמת התורה** ופנימיותה, ובה נבחן אם תורתו לשמה, כדברי הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים (עיין אור הזוהר), אז ניצל ומוגן משלש פורעניות, ועוד זוכה לכל ההבטחות הטובות.

מכל האמור לעיל לא נשאר שום טענה או תירוץ, וכל היהודים לומדים זוהר הקדוש בשמחה לשמחה ומחישים את הגאולה.

בסייעתא דשמיא זכינו להוציא לאור את - הזוהר היומי מחולק ל-354 יום, יום לשנה, והתיקוני זוהר - יומי. כן יצא לאור בקרוב זוהר חוק לישראל המבואר - ובסייעתא דשמיא כל הזוהר הקדוש בביאור

י. דע דבְּכָל מְקוֹם שְׁלוּמֵד תּוֹרַת הַרְשָׁבִי, הֵרִי הוּא כְּאִילוּ נִמְצָא אֶצֶל צִיּוּנוּ הַקְּדוֹשׁ, וְהַעוֹלָיִם הַזּוֹכִיִּים לְהַשְׁתַּטֵּחַ בְּאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוּן, בְּוּדְאֵי שְׁחוּבָה קְדוּשָׁה לְלִמּוּד אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁבִי אֶצֶל צִיּוּנוּ יוֹתֵר מִכָּל לִימוּד אַחֵר, וּבְזֶה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִי, וְעַל דִּי כֵּן תִּפְלְתוּ עוֹשֵׂה רוּשָׁם, וְכִמוּ שְׁאֵמֵר דּוֹד הַמַּע"ה אֲגוּרָה בְּאֵהֲלָךְ עוֹלָמִים... וּבְוּדְאֵי יְכִיר לוֹ הַרְשָׁבִי טוֹבָה עַל כֵּן. (ועין מאורות הזוהר פ"ו). - וּבִפְרָט בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר שֶׁהוּא יוֹם הַלּוּלָא דִּילֵיהּ, וְכִידּוּעַ שְׁבִיבוּם פְּטִירְתוֹ גִּילָה ה"א אֲדָרָא זוטא" וְדָבָר בְּעֵתוֹ מַה טוֹב.

וספר הרב הצדיק המקובל הר"ר בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵל שְׁלִיט"א (ראש ישיבת נהר שלום) מפי מו"ר ועט"ר זקן המְקַבְּלִים הַמְקוּבָּל הַאֲלָקִי כְּמַהר"ר יֶצְחָק בְּדוּרֵי זַלְלָה"ה שֶׁשָּׁמַע מִפִּי הַמְקוּבָּל הַאֲלָקִי ח"ר סֶלְמָאן אֲלֵיהוּ זצ"ל שֶׁהִיָּה קוֹרָא כָּל ה"א אֲדָרָא רְבָא" בְּכָל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ מִפְּנֵי מַה עוֹשֶׂה כֵּן וְהַשִּׁיב לוֹ שְׁכָל "עֵץ חַיִּים" לְרַבְּנוּ הָאֲרִיז"ל מְקוּרוֹ ב"א אֲדָרָא רְבָא" וּבִגְרַע שְׁאֵנִי קוֹרָא ה"א אֲדָרָא רְבָא" הוּא כְּמוֹ שְׁאֵנִי חוֹזֵר עַל כָּל הַסֵּפֶר הַנּוֹרָא "עֵץ חַיִּים" לְרַבְּנוּ הָאֲרִיז"ל, זִיע"א.

וכן ידוע מה שתקן הר"ח הטוב זיע"א ליֶאֱרַצִּיט או לתקוני הנפש והגוף, אֶשֶׁר בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת תִּקְּנוּ לְאִמּוֹר או "אֲדָרָא רְבָא" או "אֲדָרָא זוטא" לְהַתֵּם כָּל פְּשַׁע, וְלְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע הָעֲלִיּוֹן. - וּבִפְרָט לְזִכּוֹת לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שְׁאֵא מִתְנוּצֵץ הָאֲרֵת "הָאוֹר כִּי טוֹב" הַגְּנוּז בַּתּוֹרָה, עַל דִּי הַרְשָׁבִי הַקְּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא "בּוֹצִינָא קְדִישָׁא", וּבְלִמּוּד "הָאֲדָרָא רְבָא" יִשְׁפִיעַ עַל הַלּוֹמְדִים אוֹר עֲלִיוֹן מְזִיחֵרָא עֵילָאָה (בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר מַעֲרַכַת ל"ג בְּעוֹמֵר אוֹת ב'). וּבְכָל עֵת יִשְׁעִסְקוּ בְּזֶהֱר וּבְאֲדָרוֹת הַקְּדוֹשִׁים תֵּאִיר נִשְׁמַת הַתּוֹרָה עֲלֵיהֶם.

נפלא מאחד הצדיקים הנסתרים שהיה בדורינו ומשמיא קא זכו ליה. - מחולק על פי סדר דף היומי לסיים בשנה אחת, וכן ללמוד דף היומי לסיים בשנתיים. וכך יוכלו כל היהודים לסיים את הזוהר הקדוש בקל. אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י^{טו} - ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

טו. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון זירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטן] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר רובי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתינ מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] **פוקד לאותו מקום** [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

עינים לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטהורים חושו והצילו את עם ישראל להידבק בלימוד הזוהר הקדוש, ובודאי המשיח והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים, ונושע תשועת עולמים כולנו ליה מצפים.

בברכת התורה

חברי וועד מפעל הזוהר העולמי

תפילה ובקשה קודם הלימוד

טוב לומר קודם למודו וידוי

אָנָא יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ.
וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וּקְשָׁה עֶרֶף
לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי
בֵּיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרַנּוּ דְפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שְׁקָר וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כְּזָבְנוּ. כְּעִסְנוּ.
לְצַנּוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֶאֱצַנּוּ. נֶאֱפַנּוּ. סָרַרְנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ.
צָרַרְנוּ. צַעַרְנוּ אֵב וְאֵם. קִשִּׁינוּ עֶרֶף. רִשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ
וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ. וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגַּלּוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ. אֶתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם.
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חֵי. אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי־בֵּטָן רוֹאֵה כְּלִיוֹת וְלֵב.
אִין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּמְחַוֵּל
לָנוּ אֶת כָּל־חֲטָאֵתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַוֵּל וְתִסְלַח
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ. וְסִלַּחַת לְעֻנְנוּ וְלִחֲטָאֵתֵנוּ וּנְחַלְתֵנוּ: ע"כ

תפילת השב

להחסיד רבינו יונה גירונדי זצ"ל

אדם אשר פשע וחסא ובא לחסות תחת כנפי השכינה ולהפנס בדרכי התשובה. ביום ההוא ישליך כל פשעיו אשר עשה, ויעשה עצמו כאלו היום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה, וזה היום תחלת מעשיו. וכה יעשה ביום טהרתו, בהתנדבו רוחו אותו להיות עבד לבוראו, יפיל תחנתו לפני בוראו, ויאמר:

אנא יהוה יאהדונהי, חטאתי, עויתי, פשעתי, כזאת וכזאת עשיתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה. ועתה נשאני לבי ונדבה אותי רוחי לשוב אליך באמת ובלב טוב ושלם, בכל לבי ונפשי ומאדי, ולהיות מודה ועוזב, להשליך מעלי כל פשעי ולעשות לי לב חדש ורוח חדשה, ולהיות זריז וזהיר ביראתך. ואתה יהוה יאהדונהי אלהי, הפותח יד בתשובה ומסייע לבאים לטהר, פתח ידך וקבלני בתשובה שלמה לפניך, וסיעני להתחזק ביראתך, ועזרני נגד השטן הנלחם בי בתחבולות ומבקש נפשי להמיתני, לבלתי ימשל בי. והרחיקהו ממאתים וארבעים ושמונה אברים שבי, ותשליכהו במצולות ים, ותגער בו לבלתי יעמד על ימיני לשטני. ועשית את אשר אלך בחקיך, והסירות לב האבן מקרבי, ונתת לי לב בשר. אנא יהוה יאהדונהי אלהי, שמע אל תפלת עבדך ואל תחנוניו, וקבל תשובתי, ואל יעכב שום חטא ועון את תפילתי ותשובתי. ויהיו לפני כסא כבודיך מליצי ישר להמליץ בעדי להפנס לפניך. ואם בחטאי הרב ועצום אין לי מליץ ישר, חתר לי אתה מתחת כסא כבודך, וקבל תשובתי, ולא אשוב ריקם מלפניך, כי אתה שומע תפלה. ותמיד ירגיל בתפלה זו.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ
בספרא דא יפקוד ביה מן גלותא ברחמי

ספר הזהר

אדרא רבא

קדישא

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
המגיד

עמוד היומי

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בטמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא בלימוד הזוהר נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "באר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי בן מרים שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם האדרא רבא

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות, מודים אנחנו לפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנחנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול ותסלח לכל חטאתינו ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים, אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנחנו לומדים, כמאמר נעים זמירות ישראל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה יאהדונהי צורי וגאלי:

כי יהוה יאהדונהי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

רבון עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא וגלי רזיא. יהא רעוא מן קדמך לאסברא מלין בפומנא. ולקיימא בנא מקרא שכתוב ואנכי אהיה עם פיך והוריתך אשר תדבר, ולא יעול בכסופא קדמך. ונזכה למשמע רזין עלאין דאורייתא, מפומא דרישא דמתיבתא עלאה, אמן כן יהי רצון, אמן סלה:

זכנו השי"ת להוציא לאור ספרי
אדרא רבא ואדרא זוטא קדישא
כל הלומד ומזכה לאחרים שילמדו ספר הזהר הקדוש
זוכה לי"ב שערי גן עדן
ולכל ההבטחות הגדולות של הרשב"י

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: (בוהר תרומה קכ"ח):

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש]
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

א. כופה את מלכות הרשעה.

ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.

ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

א. זוכה לראות בנים לבניו.

ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.

ג. זוכה לעולם הבא.

ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.

ה. נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו.

ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.

ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם
אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.

ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלויים אותו, ונכנס
לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר -
ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת כלל ישראל

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא

רַבָּא קִדְיָשָׁא

לְמַדְנָנּוּ, אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן לְחֻבְרַיִם,
עַד מָתִי יָשֵׁב
בְּקִיּוּם עֲמוּד אֶחָד?
כְּתוּב (תְּהִלִּים קיט) עַתָּה
לַעֲשׂוֹת לְה' הִפְרוּ
תוֹרָתְךָ. הַיָּמִים
קִטְנִים, וּבְעֵלֵי
הַחֹב דְּחִיק. הִפְרוּ
קוֹרָא כָּל יוֹם,
וְקוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה
קִטְנִים הֵם, וְהֵם
בְּשׂוּלֵי הַפָּרֶס, לֹא
מִשְׁגִּיחִים וְלֹא
יִדְעִים לְאַיְזָה
מְקוֹם הוֹלְכִים
פְּרֹאוּי. הַתְּפִנְסוּ
הַחֻבְרַיִם לְבֵית הָאֲדָרָא, לְבוֹשִׁים שְׂרִיוֹן סִנֵּף, וְרַמְחִים בִּידְכֶם! הַזְדַּרְזוּ

הָאֲדָרָא רַבָּא קִדְיָשָׁא

**תַּנְיָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרַיִא, עַד
אֵימַת גִּיתִיב בְּקִיּוּמָא דְּחַד
סַמְכָא. כְּתִיב (תְּהִלִּים קיט) עַתָּה לַעֲשׂוֹת
לִי הִפְרוּ תוֹרָתְךָ. יוֹמִין זְעִירִין, וּמְאִירֵי
דְּחוּבָא דְּחִיק. פְּרוּזָא קֹאֲרֵי כָּל יוֹמָא,
וּמְחַצְדֵי חֶקְלָא זְעִירִין אֵינּוּן. וְאַיְנְהוּ
בְּשׂוּלֵי פְּרָמָא. לֹא אֲשַׁגְחוּ, וְלֹא יִדְעִין,
לְאֵן אַתָּר אֲזִלִּין כְּמַה דִּיאֹת. אַתְּפִנְשׁוּ
חֻבְרַיִיא לְבֵי אֲדָרָא, מְלוּבְשֵׁין שְׂרִיין**

ספר נפלאות הזוהר

פרק א'

(א) לְזִכּוֹת לְגֵאלֶה בְּרַחֲמִים, וּתְשׁוּבָה מֵאַהֲבָה - עַל יְדֵי לְמוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (זוהר פֶּרֶשֶׁת נֶשֶׁא כ"ב ע"א)

וְהַמְשַׁכְּלִים גְּבִינוּ (דִּינֵאל יב), מִסְטַרְא דְּבִינְהָ, דְּאִיְהוּ אֵילְנָא דְּחַיִּי, בְּגִינְיֵיהוּ אַתְמַר,
(דִּינֵאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים זְהִירוּ כְּזִהְרֵי הַרְקִיעַ בְּהַאי חֻבְרָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן
זוהַר דְּאִימָא עֲלָאָה, תְּשׁוּבָה, בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם

בתקוניכם, בעצה,
בחכמה, בשכל,
בדעת, במראה,
בנדים, ברגלים.
המליכו עליהם
למי שברשותו
חיים ומוות, לגור
דברי אמת, דברים
שקדושים עליונים
מקשיבים להם
ושמחים לשמעם
ולדעת אותם.

סייפי ורומחי בידיכון, אִזְדְּרוּ
בְּתַקוּנֵיכוֹן. בְּעִיטָא, בְּחֻכְמָתָא.
בְּסוּכְלָתְנֹן. בְּדַעְתָּא. בְּחַיּוּן. בְּיַדִּין.
בְּרַגְלֵין (נ"א גסילא דידין ורגליו). אַמְלָכוֹ
עַלִּיכוֹן לְמוֹאן (ס"א לְמַלְכָּא) דְּבִרְשׁוּתִיהָ חַיִּי
וּמוֹתָא. לְמַגְזֵר מַלְיָן דְּקָשׁוּט. מַלְיָן
דְּקַדְיָשִׁי עַלְיוֹנֵין צִיִּיתִי לְהוּ, וְחֻדְאֵן
לְמִשְׁמַע לְהוּ, וְלְמַגְדַּע לְהוּ.

ישב רבי שמעון
ובכה ואמר, אוי אם
אגלה! אוי אם לא
אגלה! החברים
שהיו שם שתקו.

יְתִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה, וְאָמַר ווֵי אִי
גְלִינָא, ווֵי אִי לָא גְלִינָא.
חֲבֵרֵיִיא דְהוּהוּ תַמָּן אֲשִׁתִּיקוּ. קַם רַבִּי

ספר נפלאות הוזהר

מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון,
(דברים לב) ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נָכַר.

[באור: והמשפילים אלו הצדיקים יאירו בלמוד ספר הזהר שהוא מאימא עלאה
שנקראת תשובה, ואלו שזכו לסודות ספר הזהר הם לא צריכים נסיון, ולא יכבד
עליהם על הגלות, פי יודככו על ידי קדשת ספר הזהר].

ולפי שעתידים ישראל הם תלמידי - חכמים הפשטנים שלמדו רק פשט, אבל
עכשו פאחרית הימים לפני הגאולה גם הם יטעמו מעץ החיים שהוא ספר הזהר, ועל
ידו יצאו מהגלות ברחמים וחסדים, ויתקיים בהם הכתוב (דברים לב יב) "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ
וְאִין עֲמוּ אֵל נָכַר" פרוש: השם הוי"ה - זה רחמים, יוציאם מהגלות בלי קטרוג של
אל נכר).

עמוד רבי אמר
ואמר לו, אם נוח
לפני מר לגלות, הרי
כתוב (שם כח) סוד ה'
ליראיו, והרי חברים
אלו הם יראי
הקדוש ברוך הוא,
וכבר נכנסו באדרת
בית המשכן, מהם
נכנסו, מהם יצאו.

שנינו, נמנו החברים
לפני רבי שמעון,
ונמצאו רבי אלעזר
בנו, ורבי אבא, ורבי
יהודה, ורבי יוסי בר
יעקב, ורבי יצחק,
ורבי חזקיה בר רב,
ורבי חייא, ורבי
יוסי, ורבי ייסא.
ידים נתנו לרבי

אבא ואמר ליה, אי ניתא קמיה דמר
לגלאה, הא כתיב (תהלים כח) סוד י'
ליראיו, והא חברייא אלין דחלין
דקודשא בריך הוא אינון, וכבר עאלו
באדרא דבי משפנא, מנהון עאלו,
מנהון נפקו.

תאנא, אתמנו חברייא קמיה דרבי
שמעון, ואשתכחו, רבי
אלעזר בריה. ורבי אבא. ורבי יהודה.
ורבי יוסי בר יעקב. ורבי יצחק. ורבי
חזקיה בר רב. ורבי חייא. ורבי יוסי.
ורבי ייסא. ידיו יהבו לרבי שמעון,
ואצבעו זקפו לעילא. ועאלו בחקלא

ספר נפלאות הוזהר

(ב) בואו נתחזק ונלמד וזה הקדוש

על פן יצאו גדולי ישראל בקול חוצב להכות אש להרבות ולעסק בלמוד זהר
הקדוש בדורנו האחרון, מפני שאלהו הנביא ומשה רבינו והרשב"י וחבראי קדישא
נתנו לנו את עץ החיים להחזיק בו בגלות האחרונה הזו, ולהנצל מישמעאל אדום
וערב רב. ורק מי שהוא מהערב רב לא מאמין בדברי אלקים חיים.

שְׁמַעוֹן, וְאַצְבְּעוֹת
זְקָפוּ לְמַעַלְהָ,
וְנִכְנסוּ בְשֹׁדֵה בֵּין
הַעֲצִים וַיֵּשְׁבוּ. קָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתוֹ, יֵשֶׁב בְּתוֹכְכֶם
וְאָמַר, כָּל אֶחָד
יֵשִׁים יָדוֹ בְּחֻזְקוֹ.
שְׁמוֹ יְדִיָּהֶם, וְלָקַח
אוֹתָם. פִּתַּח וְאָמַר,
(דברים כז) אֲרוּר הָאִישׁ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל
וּמַסֵּכָה [וגו']
מֵעֲשֵׂה יְדֵי חֲרָשׁ
וְשֵׁם בְּסִתְרָו וְעֵנוּ כָּל
הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן.
פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר, עַתָּה לַעֲשׂוֹת
לָהּ, מְדוּעַ עַתָּה
לַעֲשׂוֹת לָהּ? מִשּׁוֹם

בֵּינֵי אֵילָנֵי וַיִּתְּבוּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַצְּלִי
צְלוֹתֶיהָ, יְתִיב בְּגוּוֹיֶיהוּ וְאָמַר, כָּל חַד
יִשְׁוִי יְדוֹי בְּתוֹקְפוֹי. שׁוּוּ יְדִיָּהוּ, וְנָסִיב
לוֹן פִּתַּח וְאָמַר (דברים כז) אֲרוּר הָאִישׁ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה מֵעֲשֵׂה יְדֵי
חֲרָשׁ (דף קכ"ח ע"א) וְשֵׁם בְּסִתְרָו וְעֵנוּ
(ס"א כל העם) בְּלָם וְאָמְרוּ אָמֵן.

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים קיט)
עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי, אֲמַאי עַתָּה
לַעֲשׂוֹת לִי. מִשּׁוֹם דְּהִפְרוּ תוֹרַתְךָ.
מַאי הִפְרוּ תוֹרַתְךָ, תוֹרָה דְלַעֲיָלָא.
דְּאִיְהִי מִתְבַּטְּלָא אִי לָא יִתְעַבֵּיד

ספר נפלאות הזוהר

א) ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשפילים נהירו זוהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזוהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתפנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אָחַד מעיר, ושנים ממשפחה. יתקיים (שמות א) "כָּל הַבֵּן הַיְלֹד הַיְאֻרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ". וְדָא אֻרָה דְסִפְרָא דָא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

ועל זה אמר הרמב"ם "לְדַלְמוֹד הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ הוּא כְּתִיבַת נַח".

הפרו תורתך. מה
זה הפרו תורתך?
תורה שלמעלה
שהיא מתבטלת אם
לא יעשה בתקוני
זה. ולעתיק הימים
נאמר. כתוב (דברים לג)
אשר יהי ישראל מי
כמוך, וכתוב (שמות טו)
מי כמוך באלים ה'.
קרא לרבי אלעזר
בנו, הושיבו לפניו,
ולרבי אבא מצד
אחר, ואמר, אנו
פלל הכל. עד עכשו
התתקנו העומדים.
שתקו. שמעו קול,
וארכבותיהם נקשו
זה לזה. איזה קול?
קול של פגפיה העליונה שמתפנסים.

בְּתִקּוּנָי (ס"א שְׁמָא) דָּא. וּלְעֵתִיק יוֹמִין
אֲתָמַר. כְּתִיב (דברים לג) אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל
מִי כָמוֹךְ. וּכְתִיב, (שמות טו) מִי כָמוֹךְ
בְּאֱלִים יי.

קָרָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אוֹתְבִיה
קַמִּיה, וּלְרַבִּי אַבָּא מִסְטְרָא
אַחֲרָא, וְאָמַר אֲנִן כְּלָלָא דְכוּלָּא. עַד
הִשְׁתָּא אֲתַתְקֵנוּ קַיְיִמִין. אֲשֵׁתִיקוּ,
שְׁמַעֵי קָלָא, וְאַרְכְּבוּתָן דָּא לְדָא נְקִשׁוּ.
מַאי קָלָא. קָלָא דְכְּנוּפִיָּא עֲלָאָה
דְּמִתְכַּנְפִּי.

ספר נפלאות הוזהר

(ד) הנאלה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי האוכה בה"
דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הוזהר היה עתיד להיות גנוז
וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז תגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים
יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו,
וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל,
כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברופ הוא לקדשם בדם הפסח

שְׁמַעוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר, (חֲבִיקוּק ג) ה'
שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּה
יְרֵאתִי. שָׁם רָאוּ
לְהִיּוֹת יֵרָא. אָנּוּ
בְחִיבוֹתָ תִּלְוִי
הַדְּבָר, שְׁכָתוּב (דְּבָרִים
ו) וְאַהֲבַתְּ אֶת ה'
אֱלֹהֶיךָ, וְכָתוּב (שֵׁם ז)
מֵאַהֲבַת ה' אֶתְכֶם,
וְכָתוּב (מִלְאֲכִי א)
אֶהֱבֵתִי אֶתְכֶם וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח
וְאָמַר, (מִשְׁלֵי יא) הוֹלֵךְ
רְכִיל מְגַלֵּה סוּד
וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה
דָּבָר. הוֹלֵךְ רְכִיל,
פְּסוּק זֶה קָשָׁה, אִישׁ
רְכִיל הֵיךָ לוֹ לֹמַר,

תִּדְי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (חֲבִיקוּק ג) "י'
שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּה יְרֵאתִי. (אָמַר)
הֵתָם יְאוֹת הָיָה לְמַהוּי דְחִיל. אָנּוּ
בְחִיבוֹתָ תִּלְוִיָא מִלְתָּא, דְכְּתִיב,
(דְּבָרִים ו) וְאַהֲבַתְּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, וְכְתִיב
(דְּבָרִים ז) מֵאַהֲבַת יי אֶתְכֶם, וְכְתִיב
(מִלְאֲכִי א) אֶהֱבֵתִי אֶתְכֶם וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (מִשְׁלֵי יא)
הוֹלֵךְ רְכִיל מְגַלֵּה סוּד וְנֶאֱמַן
רוּחַ מְכַסֶּה דָּבָר. הוֹלֵךְ רְכִיל, הֵאֵי
קָרָא קִשְׁיָא, (בֵּינוּ דְאֶתְמַר רְכִיל אֲמַאי הוֹלֵךְ)

ספר נפלאות הוזהר

וּבְרַם הַמִּילָה, בֵּן הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שִׁיזְכּוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדוּשָׁה הַזוּ,
וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֶשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת מֵאֵמַר רַאשׁוֹן, שְׁנֵי לִחוֹת הַבְּרִית).

(ה) הַרְמַח"ל זי"ע לֹא מִצָּא עֲצָה לְכַטֵּל גְּזוּרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֲלָא בְלִמּוּד "הוֹזֵר הַקְּדוּשׁ"
בְּרַצָּף לֹא הִפְסֵק, שֶׁבְכַח "הוֹזֵר הַקְּדוּשׁ" לְכַטֵּל כָּל גְּזוּרוֹת וְלִקְרֹב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לְמַעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים, מְסֻגְלִים הַלְמוּד
וְהַקְּרִיָּאָה בְּסֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ לְכַטֵּל כָּל גְּזוּרוֹת קִשּׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל
עָרָה בְּחִמְנָא לִיצְלוֹ.

מה זה הולך? אלא
מי שלא התיישב
ברוחו ואינו נאמן,
אותו דבר ששמע
הולך בתוכו כקנה
במים עד שמוציאו
החוץ. מה הטעם?
משום שאין רוח
רוח של עמידה.
אבל מי שרוחו רוח
עמידה, פתוב בו
ונאמן רוח מכסה
דבר. ונאמן רוח,
קיום הרוח. (כמו
ותקעתיו יתד
במקום נאמן) ברוח
(בסוד) הדבר תלוי.
וכתוב (קהלת ה) אל
תתן את פיך לחטיא
את בשׂרְךָ.

איש רכיל מיבעי ליה למימר, מאן
הולך. אלא מאן דלא אתיישב
ברוחיה, ולא הוי מהימנא, ההוא מלה
דשמע, אזיל בגוויה כחירא במיא, עד
דרמי ליה לבר. מאי טעמא. משום
דלית רוחיה רוחא דקיומא. אבל מאן
דרוחיה רוחא דקיומא, ביה פתיב,
ונאמן רוח מכסה דבר. ונאמן רוח,
קיומא דרוחא. (כמו) (ישעיה כ"ב) ותקעתיו
יתד במקום נאמן) ברוחא (נ"א ברוא) תלייא
מלתא. וכתוב, (קהלת ה) אל תתן את
פיך לחטיא את בשׂרְךָ.

ספר נפלאות הזוהר

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו וזכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע,
בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזוהר
הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה
בשיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה
היעוזה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח
על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

וְלִית עֲלָמָא מִתְקַיִמָא אֱלָא בְּרִזָּא.
 וְכִי אִי בְּמַלְי עֲלָמָא אֲצַטְרִיךְ רִזָּא.
 בְּמַלְיוֹ רִזִּין דְּרִזְיָא דְעַתִּיק יוֹמִין, דְּלָא
 אַתְּמַסְרָאן אֲפִילוֹ לְמַלְאֲכִין עֲלָאִין עַל
 אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 לְשִׁמְיָא לָא אִימָא דִּיצִיתוֹן (ס"א דִּיצִיתוֹ),
 לְאַרְעָא לָא אִימָא דְתִשְׁמַע, דְּהָא אֲנִן
 קִיּוּמֵי עֲלָמִין. תֵּנָא רִזִּין דְּרִזִּין, כַּד פִּתַּח
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִזִּין דְּרִזִּין, אֲזִדְעִזַּע
 אַתְרָא, וְחִבְרִין אַתְחַלְחִלוּ.

ואין העולם מתקיים
 אלא בסוד. וכי אם
 בדברי העולם צריך
 סוד - בדברים
 סודיים של סודות
 עתיק הימים שלא
 נמסרו למלאכים
 על אחת כמה
 וכמה. אמר רבי
 שמעון, לשמים לא
 אמר שיקשיבו,
 לארץ לא אמר
 שתשמע, שהרי אנו
 קיומי העולמות.
 למדנו סודי
 הסודות. כשפתח
 רבי שמעון בסודי הסודות, הודענו המקום, והחברים התחלחלו.

ספר נפלאות הוזהר

(1) כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלקמלא נתישר
 חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת
 ויהיה לו לזכות, כי אין כמה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו
 כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא
 עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא
 הפסק, שבטח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה
 ברחמים. (אגרת הרמח"ל - מאורות הוזהר).

גְּלִי בְּרֹזָא וּפְתַח וְאָמַר, כְּתִיב (בראשית לו) וְאֱלֹהֵי הַמַּלְכִים
 אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ וְגו'.
 זָבֵאִין אַתּוֹן צְדִיקָיִיא, דְּאֵתְגְּלִי לְכוּן רְזִי דְרִזִין
 דְּאוֹרֵייתָא, דִּלָּא אֵתְגְּלִיִין לְקִדְיִשִי עֲלִיוֹנִין, מָאן יִשְׁגַח
 בְּהֵאִי, וּמָאן יִזְכֵּה בְּהֵאִי, דְּהוּא סְהִדוּתָא עַל מְהִימְנוּתָא
 (דְּמְהִימְנוּתָא) (דְּנִהִיר לְמֵאֲתָאן וְשִׁבְעִין עֲלָמִין וּמְנִיָּה נְהִיר אוֹרְחָא דְנִהִירִין
 בֵּיה צְדִיקָיִיא לְעֲלָמָא דְאַתִּי. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (מִשְׁלֵי ד) וְאֵרַח צְדִיקִים
 כְּאוֹר נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם. מִן הַהוּא אֶרְחָא מִתְפָּרְשָׁן לְשִׁית מֵאָה
 וּתְלִיסַר אוֹרְחִיָּה דְפְלִיג בְּזַעִיר אֲנַפִּין דְכְּתִיב (תְּהִלִּים כ"ה) כָּל אֶרְחוֹת יְיָ
 חֶסֶד וְאֱמֶת לְנוֹצְרֵי בְּרִיתוֹ וְגו') דְכֻלָּא. צְלוּתָא בְּרַעְוָא יְהֵא,
 דִּלָּא יִתְחַשֵּׁב לְחוּבָא לְגֻלְאָה דָּא.

ספר נפלאות הוזהר

(ז) לְמִזְהִיר וְלְנוֹהַר שְׁלוּמִים תָּן כְּמִי נְהִר!

הַיָּצֵר הָרַע יוֹדֵעַ בְּנוֹדָאוֹת, שְׁעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, הוּא נִדְחָה מִן הָעוֹלָם
 וּמִתְבַטֵּל שְׁלִטוֹנוֹ, וְזוֹהֵי הַמְּלַחְמָה הָאֲחֻרָּנָה שְׁלוֹ. עַל כֵּן הוּא מִתְאַמֵּץ לְהַחֲדִיר מִחֻשְׁבוֹת
 שֶׁל שְׁטוֹת וְהַבֵּל, הַפֶּךְ הָאֱמֶת מִמֶּשׁ.

עַל כֵּן, זְהִירוֹת! סִפְנָה! לֹא לְפֹל בְּרִשְׁתַּי הַיָּצֵר! כְּדָאֵר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי
 כְּדָאֵר רַבִּי יוֹנָתָן יָצַר הָרַע מִסִּיתוֹ לְאֲדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַעֲיִד עָלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, מַה
 יַעֲשֶׂה וְיִנְצֵל: תֵּנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אִם פִּגְעַ בְּךָ מְגוּלָּה זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדֻרָּשׁ,
 וְכו'... (סְפָה דָף נב:).

ובוכנתכתם יתקיים בנו הפתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד
 בגדל ורועף ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר

וּמָה יִמְרוֹן חֲבֵרְיָא, דְּהָאֵי קָרָא קִשְׁיָא הוּא, דְּהָא
 לֹא הָוָה לִיה לְמִכְתַּב הַכִּי, דְּהָא חֲזִינָן בְּמָה
 מְלָכִים הוּוּ, עַד דְּלֹא יִיתוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַד לֹא יְהֵא
 מְלָכָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמָה אֶתְחַזִּי הַכָּא, וּבְדָא אֶתְעָרוּ
 חֲבֵרְיָא. אָלָא רְזָא דְרִזִּין הוּא, דְּלֹא יִכְלוּן בְּנֵי נִשְׂאָ
 לְמַנְדַּע וּלְאַשְׁתְּמוּדַע וּלְמַרְחֵשׁ בְּדַעְתֵּיהוּ בְּהָאֵי.

ספר נפלאות הוזהר

נְחַלְתָּד מְכוּן לְשַׁבְתָּד פְּעַלְתָּ ה' מְקַדְשׁ אֲד-נִי כּוֹנְנִי יְדִיד, ה' יְמַלֵּךְ לְעַלְמִים וְעַד, בְּמַהֲרָה
 בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

פרק ב'

(א) מַעֲמַד הַר סִינַי בְּגִלְוֵי סוּדוֹת ה"אֲדָרָא¹

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בּוּ עַמְד רַשְׁב"י לְהַסְתַּלַּק (מְזֵה) הָעוֹלָם, הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ רַבִּי אַבְבָּא, רַבִּי
 אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְיִשְׁאָר הַחֲבֵרְיָא קְדִישָׁא. הַבֵּית הָיָה מְלֵא, וְאֵשׁ הַקִּיפָה אֶת הַבֵּית סָבִיב.

1. א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר שְׁנַת תַּש"ע לַפ"ק - לְכַבּוֹד "אוֹצַר הַיְהוּדוֹת", חֲבֵרָה מְזַכֵּי הַרְבֵּים
 הָעוֹלָמִי, מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצִּיל הַדָּת, מִיסוּרוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס כ"ק
 מֶרֶן אֲדַמּו"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה - זוֹכְרֵנִי כִּד הוּינָא טְלִיא סְפָר לִי מֵר זְקַנִּי שְׁיַחֲזִה לְאַרְבֵּי יָמִים
 וְשָׁנִים, שֶׁהָיָה מְנַהֵגָם בְּעִיר בְּגֵדֵר בִּימֵי שְׁבַת קֹדֶשׁ אַחֲרֵי סְעֵדָה שְׁנֵינָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ הָיוּ מִתְאַסְּפִים
 בְּבֵית הַכְּנֶסֶת יְלָדִים וְזַקְנִים וְכָל הַתְּהֵל. חֲלָקָם קוֹרְאִים "אֲדָרָא רַבָּא וְאִידָרָא זוּטָא" וּמְסַיְמִים
 כָּל שַׁבַּת, חֲלָקָם מִשְׁנִיּוֹת, וְחֲלָקָם מְסַיְמִים אֶת כָּל סְפָר תְּהֵלִים, וְכַךְ נִהְגוּ בְּעִידוּדוֹ שֶׁל מֶרֶן רַבָּן
 שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה ה"בֵּן אִישׁ חַי" וְצ"ל. מִי יִתֵּן וְנִזְכֶּה לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיִשְׂרָאֵל.
 בְּכַרְפַּת הַתּוֹרָה, מְמַנִּי: סִיאָג נִיר.

תֵּאֲנָא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן, טְמִירָא דְטְמִירִין, עַד לָא
זְמִין תְּקוּנֹנִי (דְמַלְכָא), וְעֲטוּרֵי עֲטוּרִין, שִׁירוֹתָא
וְסִיּוּמָא לָא הָוָה. וְהָוָה מְגַלִּיף וּמְשַׁעַר בֵּיהּ. וּפְרִיס
קַמֵּיהּ חַד פְּרָסָא, וּבָה גְלִיף וְשִׁיעַר מְלָבִין.

וְתְקוּנֹנִי לָא אֲתְקִימוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֵלֶּה
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנֵי
מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. מְלָכָא קְדַמָּאָה, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
קְדַמָּאָה. וּבְלָהוּ דְגְלִיפּוּ (וְלֹא אֲתְקִימוּ) בְּשִׁמְהֵן אֲתְקִרוּן.
וְלֹא אֲתְקִימוּ, עַד דְּאֲנַח לָהּ, וְאַצְנַע לָהּ, וּלְבַתֵּר זְמַנָּא
הוּא אֲסִתְלַק (נ"א הוּא מְסַתְבֵּל) בְּהָוָה פְּרָסָא, וְאֲתְתַקֵּן
בְּתְקוּנֹנִי.

ספר נפלאות הזוהר

נַעֲנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: הִנֵּה כְּעַת הִיא שְׁעַת רְצוֹן, יִשְׁנֻם דְּבָרִים קְדוּשִׁים שְׁעַד
הַיּוֹם לֹא גְלִיתִי לְאִישׁ וְהָיוּ נִסְתָּרִים בְּלִבִּי, כְּעַת אֲגַלֶּה אוֹתָם לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה.

דְּבָרוֹת קֹדֶשׁ נוֹרָאִים, סוּדוֹת תּוֹרָה נִסְתָּרִים, גְּלֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאִי, וְרַבִּי אַבָּא
כְּתַבְתָּם מִפִּי, אַחַר כֵּךְ נִסְדְּרוּ בְּשֵׁם "אֲדָרָא זוּטָא". "אֲדָרָא" זוּ נֶאֱמַרָה כְּהַמְשָׁךְ לְ"אֲדָרָא

וְתֵאנָא, בְּד סְלִיק בְּרֵעוּתָא, לְמַבְרֵי אוּרֵייתָא טָמ יָרָא
תְּרֵי אֲלֵפֵי שְׁנִינ, וְאַפְקָה, מִיַּד אֲמָרָה קַמִּיָּה,
מָאן דְּבַעֵי לְאַתְקֵנָא וּלְמַעַבְד, יִתְקֹן בְּקַדְמֵיתָא תְּקוּנֹנִי.

תֵּאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹן, סְתָרָא
דְסְתָרִין טָמִיר דְטָמִירִין, אֲתֵתְקֹן (ד' ט"ז ק"ח ע"ב)
וְאִזְדְּמוֹ, (בְּלוּמֵר אֲשֶׁתְּבַח, וְלֹא אֲשֶׁתְּבַח מִמּוּשׁ, אֲבָל אֲתֵתְקֹן וְלֹא דִידַע
לִיה מִשּׁוּם דְּהוּא עֵתִיק דְעֵתִיקוֹן) (אֲבָל בְּתִיקוּנֵי יְדִיע) כְּחַד סָבָא
דְסָבִין, עֵתִיק מְעֵתִיקוֹן, טָמִיר מְטָמִירִין, וּבְתִיקוּנֵי יְדִיע
וְלֹא יְדִיע. מְאֵרֵי דְחַוּוֹר כְּסוּ (ס"א בְּסוּמָק), וְחִיזוּ בּוֹסִיטָא
(ס"א בּוֹצִינָא) דְאַנְפּוּי (נ"א בְּאַנְפּוּי), יְתִיב עַל פּוֹרְסֵיִיא
דְשִׁבִּיבִין, לְאַכְפֵּיִיא לֹון.

ספר נפלאות הזוהר

רבא" בו נכתבו רזין עליונים על ידי רשב"י והחבריא בעת שנתאספו יחד ללמוד בסודות התורה.

וכך אמר רשב"י ביום פטירתו: ב"אדרא" נזדמן הקדוש ברוך הוא ומרובותיו וכעת הקדוש ברוך הוא כאן עם הצדיקים שבגן עדן וכו' ב"אדרא רבא" היו כל החברים אומרים ואני אומר יחד אפס, וכעת אני אומר לבדי וכלם מקשיבים לדברי עליונים ותחתונים, אשרי חלקי בזה ויבא!

ביום זה גלה רשב"י סתרי תורה רבים, רזין דרזין זכים בתכלית הזכוף, אורות עליונים, הנשגבים מבית אדם, ואינם נתפשים בשכל אנוש. ("אדרא רבא" מוכא בזה פרשת נשא, ו"אדרא זוטא" מוכא בזה פרשת האזינו)

אַרְבַּע מָאָה אֲלָפֵי עֲלָמִין, אֶתְפַּשֵּׁט חוּרָא דְגוּלְגֻלְתָּא
דְּרִישׁוּי. וּמְנַהִירו דְּהַאי חוּרָא, יִרְתִּי צְדִיקָיָא
לְעֲלָמָא דְאַתִּי, אַרְבַּע מָאָה עֲלָמִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(בראשית כג) אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל כֶּסֶף עוֹבֵר לְסוּחָר.

בְּגוּלְגֻלְתָּא, יִתְבִּין (בְּכָל יוֹמָא) תְּלִיסֵר (ס"א תְּרִיסֵר) אֲלָפֵי
רְבוּא עֲלָמִין, דְּנִטְלִין עֲלוּי רַגְלִין, וְסִמְכִין
עֲלוּי. וּמַהֲאֵי גוּלְגֻלְתָּא נְטִיף טְלָא, לְהַהוּא דְלָבֵר,
וּמְלִיָּא לְרִישִׁיה בְּכָל יוֹמָא, דְכְּתִיב, (שיר השירים ה)
שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל.

וּמַהֲהוּא טְלָא דְאַנְעֵר מְרִישִׁיה, הַהוּא דְאַיְהוּ לָבֵר,
יִתְעֲרוֹן מִתְיָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי. (דְכְּתִיב שְׂרָאשִׁי

ספר נפלאות הוזהר

על פן סגולה לקרא וללמוד ב"אדרות" על קבר רשב"י בבחינת שפתותיו דוכבות בקבר, במיוחד ביום ל"ג בעומר, יום ההילולא קדישא. וכל הלומד תורת הצדיק מתקשר לנשמתו.

וְכַתֵּב הַ"פָּ הַחַיִּים" (תקפ"ג, ל"ח) בְּיוֹם א' דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה קוֹרְאִים אֲדָרָא רַבָּא וּבְיוֹם
 ב' אֲדָרָא זוּטָא וְכֵן בְּחַג הַשָּׁבוּעוֹת. גַּם בְּסִפְר "פְּרִי עֵץ חַיִּים" מְזַכֵּר מְנַהֵג זֶה שְׁנַהֲגוּ
 לְלַמֵּד בְּלֵיל שָׁבוּעוֹת הַ"אֲדָרָא רַבָּא" וּבְהוֹשָׁעֵנָא רַבָּא הַ"אֲדָרָא זוּטָא".

נִמְלָא טַל, מִלְּמַתִּי טַל לָא כְּתִיב, אֶלְא נִמְלָא (ישעיה כו) פִּי
טַל אֲוֵרוֹת טַלְדָּה, אֲוֵרוֹת נְהוּרָא דְחַוּוֹרְתָא דְעֵתִיקָא.
וּמַהְהוּא טַלָּא, מִתְקַיְימִין קַדִּישֵׁי עֲלִיּוֹנִין. וְהוּא (רצ"ב)
מִנָּא דְטַחְנֵי לְצַדִּיקַיָּא לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְנִטְיַף הַהוּא
טַלָּא לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב,
(שמות טז) וַתַּעַל שִׁכְבַּת הַטַּל וְהִגְהָה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דִּק
מְחוֹסֶפֶס. דְּחִיזוּ הַהוּא טַלָּא חַוּוֹר. כְּהֵאִי גּוֹנָא דְאַבְגִּין
(מ"ט) דְּבִדּוּלְחָא, דְּאַתְחַזְיָא כָּל גּוֹנִין בְּגוּוּה. הֵדָּא הוּא
דְכְּתִיב, (במדבר י"א) וַעֲיֵנוּ כְּעֵין הַבְּדוּלָח.

הַאִי גּוֹלְגֻלְתָּא. חַוּוֹרָא דִּילִיהּ, אֲנַהִיר לְתַלְיִסְר (רפ"ח)
עֵיבֵר גְּלִיפִין בְּסַחְרָנױ. לְאַרְבַּע עֵיבֵר בְּסַטְרָא

ספר נפלאות הזוהר

כְּמוֹ בֵּן נִדְפֵס בְּסַדְר תְּקוּן לֵיל שְׁבוּעוֹת אֲדָרָא רַבָּא וּבְתַקוּן לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּא
אֲדָרָא זֹטָא.

(ב) עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ נִנְצַח אֶת הָעֵרֵב רַב, כְּלֵב, נַחֲשׁ, אָדוּם וְיִשְׁמַעְאֵל
זֶהר פְּרִשְׁת נְשֵׂא דָף קכ"ד ע"א:

אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא: אֵלֶיהוּ, קוּם אֲפַתַח עִמִּי בְּפַקוּדִין, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר לִי, בְּכָל
סַטְרָא. דְּהָא עֲלֵךְ אֲתַמַּר בְּקַדְמִיתָא, פְּנַחֵס בְּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן כְּהֵנָּה. וּבֶן אֶהֱרֹן וְדָאִי
אִיהוּ אַח דִּילִי, (משלי י) אַח לְצַרָּה נִגְלַד.

[באור: מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא קוּם פְּתַח עִמִּי וְתַסִּיעֵנִי לְבָאֵר טַעְמִי
הַמְצוּוֹת כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל צַד, וְאַתָּה נִקְרָא אַח שְׁלִי.]

חד, וְלֵאֲרַבַּע עֵיבַר בְּסֵטְרָא דָּא, בְּסֵטְרָא דְאַנְפוּי.
וְלֵאֲרַבַּע עֵיבַר בְּסֵטְרָא דָּא, לְסֵטְרָא דְאַחֹרָא. וְחַד
לְעֵילָא דְגוּלְגֻלְתָּא. (בלומר לְסֵטְרָא דְלְעֵילָא).

וּמַהֲאִי אֲתַפְּשֵׁט אֹרְכָא דְאַנְפוּי, לְתַלְתַּת מָאָה וְשִׁבְעִין
רַבּוּא עֲלָמִין. וְהֵהוּא אֲתַקְרִי אֲרֹךְ אַפִּים. (בלומר

אֹרְכָא דְאַנְפוּי) וְהֵאִי עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן אֲתַקְרִי אֲרִיכָא
דְאַנְפוּי. וְהֵהוּא דְלִבְר אֲתַקְרִי זְעִיר אַנְפוּי. לְקַבְלִיה
דְעֲתִיקָא סָבָא, קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים דְקֹדְשֵׁיא. וְזְעִיר אַנְפוּי
כַּד אֲסִתְפַּל לְהֵאִי, כְּלָא (ס"א ט"א) דְלַתְתָּא אֲתַתְקוֹן,
וְאַנְפוּי מִתְפַּשְׁטִין וְאַרְיִכִין בְּהֵהוּא זְמַנָּא, אֲבָל לָא כָּל
שַׁעֲתָא כְּמָה דְעֲתִיקָא.

ספר נפלאות הוזהר

... כַּגּוֹנָא דָּא בְּיִשְׂרָאֵל, כַּד אֵינוֹן מַחְלָלִין אֹרְיִיתָא, קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא יִיעוּל לֹון
בְּגִלוּתָא דְכְּנִי עֶשׂוּ וּבְנֵי וְשִׁמְעֵאל, תְּחוֹת שַׁעֲבּוּדָא דְלַהוֹן, דְּדִרְגִיָּהוּ כְּל"ב וְנַח"ש,
וְאַתְדַּנּוּ תַמָּן, וּבַהוֹן תְּבַרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ כְּצִרוּף הַכֶּסֶף וּכְבַחוֹן הַזָּהָב, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב, (זְכוּרָה יב) וְצִרְפָּתִים כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנֻתִים כְּבַחוֹן אֶת הַזָּהָב, עַד דִּיתְקַיִים בְּהוּ,
(ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג לְבִינוּ.

[באור: כַּעֲיִן זֶה בְּיִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם מַחְלָלִים אֶת הַתּוֹרָה אֹז בְּעוֹן חִלּוּל הַתּוֹרָה,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא יְכַנִּים אוֹתָם בְּגִלוּת וּבְשַׁעֲבוּד שֶׁל בְּנֵי עֶשׂוּ וְיִשְׁמַעֵאל, שְׁמֵרְגָתָם
כְּלָב וְנַח"ש, עֶשׂוּ כְּלָב, וְיִשְׁמַעֵאל נַח"ש, וְשֵׁם יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ יִשְׂרָאֵל עַד הַגְּאֻלָּה.)
וְאֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, בְּגִינְיָה אֲתַמְר, (שְׁמוֹת טו) וְיִזְרְהוּ ה' עֵץ וְיִשְׁלַף אֶל הַמַּיִם וּמִתְקוּ
הַמַּיִם וְגו'. בְּגִין דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עִם עָרֵב רַב, כְּלַהוּ הוּוּ אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, וְעַל דָּא, חֲצִיו

וּמַהֲאֵי גּוּלְגֻלְתָּא, נִפְיָק חַד עֵיבַר חֵינּוּר לְגּוּלְגֻלְתָּא
 דְּזַעִיר אַנְפִּין, לְתַקְנָא רִישִׁיָּה. וּמַהֲאֵי לְשָׂאֵר
 גּוּלְגֻלְתֵּין דְּלַתְתָּא, דְּלִית לֹון חֲשַׁבְנָא. וְכֹל גּוּלְגֻלְתָּא
 יְהִיבִין אֲגַר חֵינּוּרְתָּא (ס"א אֲוֹדְאוּתָּא) לְעֵתִיק יוֹמִין. כַּד עָאֲלִין
 בְּחוּשְׁבְּנָא תְּחוּת שְׂרַבִּיטָא. וְלִקְבִיל דָּא, (קל"ו) בְּקַע
 לְגּוּלְגֻלְתָּא לְתַתָּא, כַּד עָאֲלִין בְּחוּשְׁבְּנָא.

בְּחַלְלָא דְּגּוּלְגֻלְתָּא, קְרוּמָא דְּאוּרָא דְּחַכְמָתָא עֲלָאָה
 סְתִימָה דְּלָא פָּסַק. וְהֵאֵי לָא שְׂכִיחַ (קכ"ט),
 וְלָא אֲתַפְתַּח. וְהֵאֵי קְרוּמָא אֲתַחֲפִיָּא עַל מוֹחָא דְּאִיהוּ
 חַכְמָתָא סְתִימָאָה. וּבְגִינֵי כַּד אֲתַכְפִּיָּא (ס"א וּבְגִין דְּאֲתַכְפִּיָּא)
 הֵאֵי חַכְמָתָא בְּהֵוּא קְרוּמָא, דְּלָא אֲתַפְתַּחָא. (ס"א בְּגִין
 דָּא אֲקִרֵי חַכְמָתָא סְתִימָאָה).

ספר נפלאות הוזהר

מְתוּק מִסְטָרָא דִּימִינָא. וְחֻצְיוֹ מַר, מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא. וּבִזְמַנָּא דְּעַרְבַּ רַב הוּוּ מִחְטִיאִין
 לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ כְּאִילוּ הוּוּ בְּלָהוּ מִסְטָרָא דְּרַע. וּמִצָּא אֲתַהֲדָרָא בְּלָהוּ מְרִירִין, כְּהֵוּא
 עֵץ מַר בְּמִיָּא, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת טו) וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכֹלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּנָּה
 כִּי מָרִים הֵם.

[בְּאוּר: וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁבִשְׁבִיל עֵץ הַדַּעַת נֶאֱמַר בְּמֶנָּה וְלֹא יָכֹלוּ לְשִׁתּוֹת
 מִיָּם מִמֶּנָּה כִּי מָרִים הֵם, וַיִּוְרְהוּ ה' עֵץ וְגו', לְפִי שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְעַרְבִים בְּעַרְבַּ רַב
 שְׁהֵם רַעִים, וּמִחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הָיָה צְרִיף לְבָרַר אֶת הַטּוֹב מִהַרְע, וּבְזִמְנָן
 שְׁעַרְבַּ רַב מִחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל הָיוּ כָּלָם מִצַּד הַרַע וְלָכֵן הַמִּיָּם הָיוּ מָרִים.]

וְהָאִי מוּחָא, דְּאִיהוּ הָאִי חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה. שְׁקִיט
וְאִשְׁתְּכִיד בְּאַתְרֵיהּ, בְּחִמְר טַב עַל דְּנִרְדֵּייהּ,
וְהֵינּוּ דְאֲמְרֵי סְבָא דַּעְתֵּי סְתִים, וּמוּחִיה סְתִים וְשְׂכִיד.

וְהָאִי קְרוּמָא אַתְפָּסַק מוּזְעִיר אַפִּין, וּבִג יַנִּי כֵּךְ מוּחִיה
אַתְפָּשֵׁט וְנָפִיק לְתַלְתִּין וְתָרִין שְׁבִילִין, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן. מָאִי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְּקְרוּמָא אַתְפָּסַק, דְּלֹא מְחַפֵּיאַ עַל מוּחָא. (ועל
כָּל פְּנִים קְרוּמָא פְּסִיק לְתַתָּא) וְהֵינּוּ דְתַנְיֵן בְּרִישׁוּמֵי אַתְוּון,
תִּי"ו רָשִׁים רִישׁוּמָא לְעַתִּיק יוֹמִין דְּלִית דְּכּוּוֹתִיהּ. (דְּבִיה
תְּלִיא תַמִּים דַּעוֹת שְׁלִים מִכָּל סְטְרוֹי וְסְתִים וְשְׂכִיד וְשְׁקִיט בְּחִמְר טַב עַל
דְּנִרְדֵּייהּ).

ספר נפלאות הוזהר

וְהָאִי עֵץ מֵר, אִיהוּ כְּגוּנָא דְנִסְיוֹנָא דְסוּטָה, אִי סְטַת תַּחַת בַּעֲלָה, אִינוּן מִיִּין
דְּאִשְׁקִינִין לָהּ אַתְהִדְרוּ מְרִירִין, וּבַהוּן וְצִבְתָּה בְטָנָה וְנִפְלָה יִרְכָּה, וְאִי לֹא סְטַת מַה
כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זֶרַע, וְאוֹלִידַת בֵּר. אוּף הָכָא וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם.

[בְּאוּר: וְעֵץ הַמֵּר שֶׁהַשְּׁלִיף מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוֹךְ הַמַּיִם, הִנֵּה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה,
שָׂאם סְטַתָּה תַּחַת בַּעֲלָה, אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לִהְיוֹת מְרִים, וְעַל יָדָם
הַתְּקִים הַכְּתוּב "וְצִבְתָּה בְטָנָה וְנִפְלָה יִרְכָּה", וְאִם לֹא סְטַתָּה תַּחַת אִישָׁה אֲזַ כְּתוּב
שֶׁתּוֹלִיד בְּנִים קְדוּשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמִרְה הַמַּיִם בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלֵם טְהוּרִים.
כְּמוֹ שֶׁבָּאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֵאֵמֶר הַזֶּהר לְעִיל דָּף קכ"ד ע"ב.]

כְּגוּנָא דָּא, יִתְעַבֵּיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפּוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(ויאל י) יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרָפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מַסְטְרָא דְטוֹב, וְקִימִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ

תֵּאֲנָא, בְּגוּלְגַלְתָּא דְרִישָׁא, תְּלִיין אֶלְף אֶלְפִין רַב וְאֵ,
וְשִׁבְעַת אֶלְפִין, וְחֲמִשׁ מְאָה קוּצִי דְשַׁעְרֵי,
חֲנוּר וְנָקִי, בְּהֵאֵי עֲמָרָא כַּד אִיהוּ נָקִי, דְּלֵא אֶסְתַּבְּד
דָּא בְּדָא. דְּלֵא לְאַחֲזָא עַרְבוּבָיָה מִתְקוּנָוִי. אֶלָּא כְּלָא
עַל בְּרִייה, דְּלֵא נָפִיק נִמָּא מְנִימָא, וְשַׁעְרָא מִשַׁעְרָא.

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא, אִית בֵּיה אַרְבַּע מְאָה וְעֶשְׂרֵי נִמֵּי
דְשַׁעְרֵי, בְּחוּשְׁבֹן קְדוּ"ש. וְכָל נִמָּא וְנִמָּא (ד ט
קכ"ט ע"א) לְהֵיט בְּאַרְבַּע מְאָה וְעֶשְׂרֵי עֲלָמִין. וְכָל עֲלָמָא
וְעֲלָמָא סְתִים וְגַנִּיז, וְלִית דִּידַע לֹון, בַּר אִיהוּ. וְלְהֵיט
לְשִׁבַע (ס"א לְאַרְבַּע) מְאָה וְעֶשְׂרִין עֵיבַר.

ספר נפלאות הוזהר

רְשָׁעִים אֵינוֹן מִסְטָרָא דְרַע, וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן (סזזאל יג) וְאֶל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וְקָטִיל
לוֹן.

[בְּאֹר: כַּעֲיִן זֶה יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגְּאֻלָּה הַאֲחֵרוֹנָה,
כְּדֵי לְבַרֵּר אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִן הַנְּשָׁמוֹת הַטְּמָאוֹת, עַל יְדֵי שִׁכְבִּיד עֲלֵיהֶם עַל
הַגְּלוּת וְהַצָּרוֹת, וְהַצְּדִיקִים הַמְּאֻמְיָנִים בְּה' שְׁכַל הַצָּרוֹת הֵן רַק גְּסִיּוֹנוֹת וְהֵן לְטוֹבָה,
יִתְלַבְּנוּ וְיִטְהַרוּ מִטְּמָאָתָם וְיִתְדַבְּקוּ בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת בַּתְּשׁוּבָה וְיִתְפַּלֶּה, וְהַרְשָׁעִים
יִצְאוּ מִכְּלַל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁתַּמְדּוּ וְיֵאבְדוּ וְלֹא יָרֹאוּ בְּטוֹבָה, וְזֶה מֵה שְׁכָתוּב "וְהַרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים" אִלּוּ שְׁמַצַּד הַרַע, וְיִתְקַיֵּים בְּהֶם הַפְּסוּק בִּיחְזָקָאֵל (יג ט) "וְאֶל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל
לֹא יָבֹאוּ" וְלֹא יִזְכּוּ לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֶרֶץ הַעַמִּים הוֹרְגַת אוֹתָם].

וּבְכָל גִּימָא וְגִימָא, אֵית מְבוּעַ דְּנִפְק מְמוּחָא
 סְתִימָאָה, (דְּבַתַּר כּוּתְלָא) וְנִהִיר וְנִגִּיד בְּהֵוּא
 גִּימָא, לְגִימִין דְּזִעִיר אֲנָפִין. וּמֵהֵא מִתְקַן (ס"א מִתְּזוּן)
 מוּחִיה. וְכִדִּין, נְגִיד הֵוּוּא מוּחָא, לְתִלְתִּין וְתָרִין שְׁבִילִין.

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא מִתְּלַה טוּן, וְתִלְזִין. מִתְּתַקְּנוּ בְּתַקּוּנָא
 יָאָה, בְּתַקּוּנָא שְׁפִירָא. מְחַפְּיִין עַל גּוּלְגֻלְתָּא.
 מִתְּתַקְּנִי קוּצֵי דְגִימִין, מֵהֵא סְטָרָא, וּמֵהֵא סְטָרָא, עַל
 גּוּלְגֻלְתָּא. וְתֵאנָא, כָּל גִּימָא וְגִימָא, אֲקָרִי (ס"א אִיהֵי)
 מְשִׁיבָא דְּמְבוּעַ (ס"א מִמְּבוּעִין) (ס"א וְאִינוּן מְבוּעִין) סְתִימִין,
 דְּנִפְקִין מְמוּחָא סְתִימָאָה.

ספר נפלאות הוזהר

(ג) בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, ובלגו נכרח להתבה הזאת ונצלו
 ונמצא שבְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, שְׁבִסְדָּה נַעֲשֶׂה הַזֶּהר,
 אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלְלוּ כָּל הַשָּׂשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כְּמִזְכָּר בְּתַקּוּנִים, וְאִזּוּ נִחְשָׁב זֶה לְבְּרִיחָה
 כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבִסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף אֵלָא יְצִיאָה, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר (ישעיה נב.
 י:): "כִּי לֹא בַחֲפוּזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן כִּי הֲלֵךְ לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאִסְפְּכֶם אֲלֵקִי
 יִשְׂרָאֵל..."

(ד) כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח
 והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו
 נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה,

וְתֵאנָא, מְשַׁעְרוּי דְּבַר נֶשׁ, אֲשֶׁתְּמוּדַע מָאי הוּא, אִי
 דִּינָא אִי רַחְמִי. מִכַּד עֲבְרִין עֲלוּי אַרְבַּעִין
 שָׁנִין. וְאַפִּילוּ כַּד אִיהוּ עוֹלָם, בְּשַׁעְרֵיהּ בְּתִיקוּנֵיהּ
 (ס"א בְּדִיקוּנֵיהּ) (ס"א בְּדִיקוּנֵיהּ) וּבְגַבֵּינִי עֵינוּי.

קוֹצִין דְּשַׁעְרֵי, תַלְזִין בְּתִקוּנֵי נְקִי כַּעֲמֹר נְקֵא עַד
 כְּתָפוּי. עַד כְּתָפוּי סְלָקָא דַּעְתָּךְ. אֶלָּא עַד רִישֵׁי
 דְּכְתָפוּי, דִּלָּא אֶתְחַזִּי קוּדְלָא. מִשּׁוּם דְּכְתִיב, (ירמיה ב)
 כִּי פָנוּ אֵלַי עוֹרָף וְלֹא פָנִים. וְשַׁעְרָא סְלִיק אֲבַתְרוּי
 דְּאוּדַיִן, דִּלָּא לְחַפְיָא עֲלוּי, דְּכְתִיב לְהִיּוֹת אֲזַנְךָ
 פְּקוּחֹת.

ספר נפלאות הווהר

וְאוּדַיִץ מַה תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֵה, וְהֶאֱמַת כִּי תּוֹעֵלַת גְּדוּל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבָלֵי
 מִשִּׁיחַ.

(ה) סוּד הַעֲנִין "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלַךְ שְׁגוּרוֹתָיו קִשּׁוֹת כְּהֶמֶן וּמְחִזְרֵם
 לְמוֹטָב".

וְהַעֲנִין: כִּי חֲבָלֵי מִשִּׁיחַ לֹא הָיוּ צְרִיכִים, אֶלָּא כְּמוֹ חֲבוּט הַקָּבֶר הַצָּרִיף לְהַפְרִיד
 מִן הָאֲדָם הַנֶּהֱמָא שְׁנַבְּק בּוֹ, כִּן הָיוּ צְרִיכִים הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מִשִּׁיחַ) כְּדִי לְהַפְרִיד מִשְׁרָאֵל
 (אֵת) זְהֻמַּת הַגְּלוּת, כְּדִי שְׂיֻכְלוּ לְבָרַח בְּנִ"ל, וְאַחַר כֵּן יִחַזְרוּ לְצִאֲתָא. וְזֵה סוּד (מֵאֲמֵר
 חֲכָמֵינוּ וְזָרוּם לְבַרְכָּה) "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלַךְ שְׁגוּרוֹתָיו קִשּׁוֹת כְּהֶמֶן
 וּמְחִזְרֵם לְמוֹטָב" (פְּתוּרִין טז), כִּי זֵהוּ כָּלֵל גְּדוּל: בְּעוֹד שֶׁהָאֲדָם תּוֹף תִּגְבַּרַת הַסְטְרָא

שְׁעָרָא דְנַפְיָא מִפְתֵּר אֹדְנֵי, כּוֹלִיָּהּ בְּשִׁקּוּלָא. לֹא
נָפִיק דָּא מִן דָּא, תְּקוּנָא שְׁלִים. תְּקוּנָא יָאָה.
תְּקוּנָא שְׁפִירָא. תְּאִיב לְמַחְמֵי. תִּיאֹבְתָא וְחִדּוּתָא
דְצַדִּיקֵיָא, דְאֵינֹן בּוֹזְעִיר אַפִּין, לְמַחְמֵי וְלֹא תִדְבְּקָא
בְתִקּוּנֵי. דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְכָלָא.

תֵּלֶת עֶשֶׂר גִּימִין דְשְׁעָרִין, קֵיִמֵי מַהֲאֵי סְטָרָא, וּמַהֲאֵי
סְטָרָא דְגוּלְגֻלְתָּא, לְקַבִּיל אַנְפּוּי. וּבְאֵינֹן שְׂרִיין
שְׁעָרֵי לְאֵתְפֻלְגָא. לִית שְׁמַאֲלָא בְהֵאֵי עֵתִיקָא
סְתִימָאָה, כֹּלָא יִמִּינָא. אֵתְחֹזִי וְלֹא אֵתְחֹזִי. סְתִים וְלֹא
סְתִים. וְהֵאֵי בְתִקּוּנֵיהּ, כֹּל שְׁכֹן בֵּיהּ.

ספר נפלאות הזוהר

אָחְרָא אֵינֹן יָכוֹל לְתַנְּן הַתְּקוּן הַצָּרִיף². וְצָרִיף שְׁהַסְטָרָא אָחְרָא תִשְׁאַר כְּפֹתָהּ וּקְשׁוּרָה
תַּחַת יִשְׂרָאֵל כְּנ"ל.

וְלִכְן צָרִיף לְהֵם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת:

לְצַאת מִן הַקְּלָפוֹת הַהֵם בְּדֶרֶךְ בְּרִיחָה, כִּי בְּדֶרֶךְ יְצִיאָה אֵי אַפְשָׁר בְּרִאשׁוּנָה.
וְאַחַר כֵּן שִׁיבְּאוּ מִמֶּשׁ מִן הַקְּלָפוֹת בְּיַד רְמָה, שְׁהַקְּלָפוֹת תִּשְׁאַרְנָה כְּפֹתוֹת תַּחְתָּם.

2. והוא בבחינת אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, - עיין מהרש"א מסכת יומא דף

וְעַל הָאֵי, תְּאִיבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַרְפָּא בְּלִבְהוֹן, דְּכַתְּיב,
 (שמות יז) הַיֵּשׁ יִּי בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין. בֵּין זְעִיר אֲנִפִּין
 דְּאֲקָרִי יִי, וּבֵין אַרְיָא אֲנִפִּין דְּאֲקָרִי אִי"ן. אֲמַאי
 אֲתַעֲנִשׁוּ. מוֹשֶׁה דִּלָּא עֲבָדוּ בְּחִבְיבוּתָא, אֶלָּא בְּנִסְיוֹנָא.
 דְּכַתְּיב, (שמות יז) וְעַל נְסוּתְם אֵת יִי לְאֹמֵר הַיֵּשׁ יִי
 בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין.

בְּפִלְגוּתָא דְשַׁעְרֵי, אָזִיל חַד אַרְחָא דְנִהִיר לְמַאתָן
 וְשִׁבְעִין עֲלָמִין. וּמַנִּיחָה נִהִיר אַרְחָא דְזְעִיר
 אֲנִפִּין, דְנִהִירִין בֵּיהּ צְדִיקָיָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי. הָדָא הוּא
 דְכַתְּיב, (משלי ד) וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאוֹר
 עַד נְכוֹן הַיּוֹם. וּמִן הַהוּא אַרְחָא אֲתַפְרָשָׂא לְשִׁית מֵאָה

ספר נפלאות הוזהר

אך גי'ן שְׁנַדְבַק הַרְבֵּה בְּהֵם הַזֶּהָמָא, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לְהֵם לְכַרֵּחַ אֶלָּא עַל יְדֵי
 הַחֲבִלִים (חבלי משיח), שְׁאָז הָיוּ חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה שְׁהִיָּא "אִימָא" עִיר מְקַלֵּט, וְזֹאת הִיא
 הַבְּרִיחָה.

וְאוֹדִיעַף בְּזֵה סוּד גְּדוּל מַה שְׁאָמֵר הַפְּתוּב: "בְּצִיר לָךְ וּמִצְאוּף כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְכו' וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֶלְהִיךָ" וְכו' (דברים ד, ט), דַּע, כִּי הַתְּגַבְרוּת הַסְּטָרָא אֲחֶרָא לְגִזּוֹר חֹס
 וְשִׁלּוּם גְּזוּרֹת עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁף לְפִי עֲלִיָּתָהּ לְהַתְּאָחֵז וּלְיַנְק בְּמַדְרַגּוֹת, כִּי כִפִּי עֲלוּתָהּ
 כָּף מַתְּגַבְרָת. וְהִנֵּה הִיא עוֹלָה וּמַתְּגַבְרָת בְּסִפִּירוֹת זו"ן, וְאָז נִדְחָקִים יִשְׂרָאֵל דִּחַק אַחַר
 דִּחַק. עַד שְׁהִיָּא מַגְעַת לְ"אִימָא", וְהִיא חוֹשֶׁבֶת לְהַתְּדַבֵּק שָׁם גַּם כֵּן, בְּסוּד, "אִימָא
 דִּינִין מַתְּעִרִין מִיָּנָה" (יֵהָר חֶלֶק ג' סה), אֶף בְּאֲמַת אֵינָה יְכוּלָה, כִּי אִימָא הִיא חֲרוּת. וְאָז
 אֲדַרְבָּה, יִשְׂרָאֵל מַתְּדַבְּקִין בָּהּ וּבּוֹרְחִין בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה.

וּתְלִיכָר אֹרְחִין דְּאוּרֵייתָא, דְּפְלִיג בְּזַעִיר אַפִּין. דְּכַתִּיב
בִּיה (תהלים כח) כָּל אֲרָחוֹת יְיָ הִסְדּוּ וְאַמַּת וְגו'.

**מִצְחָא דְגֻלְגַּלְתָּא רַעֵא דְרַעֵוין, רַעֵוִתָּא דְזַעִיר אַנְפִּין
לְקַבְּלֵי הַהוּא רַעֵוִתָּא (נ"א מִצְחָא דְגֻלְגַּלְתָּא, רַעֵוִין
אֲקָרִי. דְהָא רַעֵא דְרַעֵוִין אַתְגְּלִי בְהַהוּא מִצְחָא לְקַבֵּל דָּא לְתַתָּא. כְּתִיב)
דְּכַתִּיב (שמות כח) וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָמִיד לְרַצוֹן וְגו',
וְהַהוּא מִצְחָא דְאֲקָרִי רַעֵוִין, הוּא גְלוּבֵיָא דְכָל רִישָׁא
וְגֻלְגַּלְתָּא, דְּמַתְּפִסֵּיָא בְּאַרְבַּע מְאָה וְעֶשְׂרִין (נ"א וְעֶשֶׂר)
עֲלָמִין.**

**וְכַד אַתְגְּלִיא, אַתְקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. אִימַתִּי
אַתְגְּלִיא. שְׂתִיק רַבִּי שְׂמַעוֹן. שְׂאֵל תְּנִינֹת**

ספר נפלאות הוזהר

וְלִכְּן הָיָה צְרִיף הַמֶּלֶךְ שְׂגוּרוֹתָיו קְשׁוֹת, שְׁהוּלָף וּמַתְגַּבֵּר מִסְפִּירָה לְסְפִירָה עַד
שְׂמַגִּיעַ לְאִימָא וְשֵׁם נִשְׁבֵּר כַּחוּ, כִּי אֲדַרְבָּה מַתְעוֹרְרַת הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד
"לִפְנֵי שֶׁבֶר גְּאוּן" (משלי טו, יח), וְעַל כֵּן גַּם בְּרִיחַת מֹשֶׁה וְרַשְׁבַּ"י הָיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה,
וְכִינּוּן שְׂבַכְרִיָּה זֹאת נַעֲשֶׂה סֵפֶר הַזֵּהר, הַגַּה כָּבֵד עֲנִין הַתְּכָה קִנָּם וְעוֹמֵד לְכָל מִי
שִׁיזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהִינּוּ: הַנְּדַבֵּק בְּסֵפֶר הַזֵּהר כָּבֵד מַגִּיעַ לְ"אִימָא" וְיֵצֵא מִן הַסְטְרָא אַחְרָא,
וְאִין צְרִיף לוֹ חֲבָלִי מְשִׁיחַ, כַּמְזַכֵּר בְּרַעֵיא מְהִימָנָא פְּרֻשַׁת נָשָׂא, כַּעֲנִין שְׁהַבַּתִּי לְמַעְלָה
בַּתְּחִלָּה.

וְהַגַּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזֵּהר אֲלָא בְּזַמַּן הַרְבֵּה אַחְרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הָלֵא
הַפְּעֻלָּה הַזֹּאת אֵינָה צְרִיכָה לְהַמְצֵא אֲלָא בְּזַמַּנָּה, פְּרוּשׁ: שְׂיַבְרְחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזֵּהר

אִמְתִּי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ, אִמְתִּי
 אֲתַגְלִיא. אָמַר לִיה בְּשַׁעֲתָא דְצִלוֹתָא (רפ"ח) דְּמִנְחָה
 דְּשַׁבְּתָא. אָמַר לִיה מָאִי טַעְמָא. אָמַר לִיה, מִשּׁוּם
 דְּהֵיחֵא שַׁעֲתָא בְיוֹמֵי דְחוּל, תַּלְיָא דִּינָא לְתַתָּא בְזַעִיר
 אַפִּין.

וּבְשַׁבְּתָא אֲתַגְלִיא מְצַחָא דְאַתְקָרִי רְצוֹן. בְּהֵיחֵא
 שַׁעֲתָא אֲשַׁתְּכִיד רוּגְזָא. וְאַשְׁתַּכַּח רַעוּא,
 וּמִתְקַבְּלָא צִלוֹתָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים סט) וְאֲנִי
 תַּפְלִיתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן. וְעַת רְצוֹן מִעַתִּיק יוֹמִין, לְגַלְאָה
 מְצַחָא. וּבְגִין כֵּךְ אֲתַתְּקוֹן הָאִי קָרָא, לְמִימְרֵיהּ בְּצִלוֹתָא
 דְּמִנְחָה בְּשַׁבְּתָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ,

ספר נפלאות הזוהר

הַזֶּה, כִּי פְעַלְתּוּ אֵינּוּ אֶלָּא בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּדָרָא דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא (בְּסוּף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ).

(1) לִימוּד הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ צִילָא דְמַהִימְנוּתָא כְּסָפָה
 כְּתוּב בְּתַהֲלִים (פָּרָק ק"מ ח') "ה' אֶל-נִי עֲזוּ יִשׁוּעַתִּי סִפְתָּה לְרֵאשֵׁי בְיוֹם נִשְׁק".
 וּבִירוּשְׁלָמִי (יְבָמוֹת דָּף עח) אָמְרוּ: דְּכָר אַחַר "בְּיוֹם נִשְׁק" זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוּג. וְכַתְּבוּ
 הַמַּקְבָּלִים דְּהַסְכַּךְ שֶׁל הַסָּפָה בְּבַחֲיֵנַת בִּינָה, הַנִּקְרָאת אִם הַחוּפְפֶת עַל הַבְּנִים כְּצִילָא
 דְּמַהִימְנוּתָא, וּכְמוֹ כֵּן הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ שֶׁלְמוּדוֹ בְּבַחֲיֵנַת בִּינָה, נִחְשָׁב לְסָכָךְ וְצִילָא
 דְּמַהִימְנוּתָא, וּמִסָּפָךְ וּמִגֵּן בְּיוֹם נִשְׁק שְׁמַצִּיל מִמְלַחְמַת גּוּג וּמְגוּג. (בְּדֵי עֲרֻבוֹת).

בְּרִידָא בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין, רַעְוָא דְּמִצְחָא תִּשְׁכַּח בְּשַׁעְתָּא
דְּתַצְטְרִידָא לִיהָ.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁאָר (ס"א בְּשַׁעְתָּא) דְּלִתְתָּא, כַּד אֲתַגְלִי מִצְחָא
אֲשַׁתְּכַח חוּצָפָא, (תָּא חַזִּי בְּשַׁאָר דְּלִתְתָּא כַּד אֲתַגְלִי מִצְחָא
דִּינָא אֲתַעַר וְאֲשַׁתְּכַח וְאֲתַעְבִּיד מִצְחָא דְּאֲשַׁנְחוּתָא לְחַיִּיבֵי עֲלָמָא לְאִינוּן
דְּלֵא מִתְפַּסְפִּי בַּעֲבֻדְיֵיהוּ כְּמָה דְּאֵת אָמֹר) הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ירמיה
ג) וּמִצְחָא אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאֵנֶת הַכְּלָם. וְהִכָּא כַּד
אֲתַגְלִי מִצְחָא, תִּיּוּבְתָא (ס"א חֲבִיבוּתָא) וְרַעְוָא שְׁלִים
אֲשַׁתְּכַח, וְכָל רוּגְזִין אֲשַׁתְּכְּבוּ וּמִתְפַּפִּין קַמֵּיהָ.

ספר נפלאות הזוהר

(ז) הָעֶרֶב רַב הֵם: הַמְחַבְלִים הָאֲמִתִּיִּים וּמַעֲשִׂים אֶת יִשְׂרָאֵל
וּבִתְקוּנָא זֵהָר (דף נ"ג:) כְּתוּב: דְּג גְּדוּל אִיהוּ עֶרֶב רַב, דְּאִינוּן (נ"א דְּאִיהוּ) רַב הַחוּבְל,
מֵאֵן חוּבְל אֵלָא רַב מְקַל מְלָאכֵי חֲבָלָה, אִיהוּ חוּבְל, וְאִיהִי חֲבָלָה, עֶרֶב רַב בְּנִין דְּלִילִית
חֲטִיבָא, דְּבָהוּן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְחִבְלוּ יָת בְּשַׁרְיֵיהוּ בְּאֵת בְּרִית, אִינוּן רַב עֲלֵייהוּ בְּגִלוּתָא,
וְאִינוּן דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ (בַּמְדְּבָר י"א) זְכַרְנוּ אֶת הַדְּגָה וְגו'.

[בְּאִוֵּר: מְבָאָר הַפְּסוּק (יִזְנָה ב' א'), דְּג גְּדוּל רוּמֹז עַל הָעֶרֶב רַב שְׁהֵם פִּתַּח מִמְּשַׁלְתּוּ
שֶׁל הַסֵּמ"ך מ"ם, הַנִּקְרָא רַב הַחוּבְל שֶׁהוּא רֹאשׁ לְכָל מְלָאכֵי חֲבָלָה, וּבֵת זִוְגוּ נִקְרָאת
חֲבָלָה, וְהָעֶרֶב רַב נִקְרָאִים בְּנִים שְׁלֵה, שְׁעַל גְּדָם חֲטָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָ וְחִבְלוּ
וְהִשְׁחִיתוּ אוֹת בְּרִיתָם, וְאֵלוּ הָעֶרֶב רַב נַעֲשׂוּ רֹאשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת מִסְנֵי שְׁשֻׁמְעוּ

מִהָאִי מִצְחָא (ס"א דלפתא), נְהִרִין אַרְבַּע מָאָה בְּתֵי
 דִּינִין. כַּד אֲתַגְלִיֵּיא הָאִי עֵת רַצוֹן, בְּלָהוּ
 מִשְׁתַּכְּבִין קַמִּיָּה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (דניאל ז) דִּינָא יְתִיב.
 (פְּלוֹמֵר יְתִיב בְּאַתְרֵיהּ (ד' קכ"ט ט"ע"ב) וְדִינָא לָא אֲתַעְבִּיד) וְתַאנָּא,
 שִׁיעְרָא לָא קָאִים בְּהָאִי אַתְר, מִשּׁוּם דְּמִתְגְּלִיֵּיא, וְלָא
 אֲתַכְּפִיֵּיא. אֲתַגְּלִיֵּיא, דִּיסְתַּכְּלוֹן מְאִרֵי דְדִינָא, וְיִשְׁתַּכְּבוּ
 וְלָא אֲתַעְבִּידוּ.

תַּאנָּא, הָאִי מִצְחָא אֲתַפְּשֵׁט בְּמֵאתָן וְשִׁבְעִין אֲלָפִין
 נְהִרִין דְּבוֹצִינִין (ס"א דנהרין) מֵעֵדָן עֲלָאָה.
 דְּתַנִּיא, אִית עֵדָן דְּנְהִיר לְעֵדָן. עֵדָן עֲלָאָה לָא
 אֲתַגְּלִיֵּיא, וְהוּא סְתִים בְּסִתִּימָא וְלָא מִתְפְּרָשָׁא לְאַרְחִין

ספר נפלאות הזוהר

לְהֵם, וְהֵם מְכִיָּאִים דְּאָגוֹת לְיִשְׂרָאֵל בְּצַעַר שְׁמִצְעָרִים אוֹתָם, וְזֶה שְׁאֵמֵר הַכְּתוּב (במדבר
 יא ה) "זְכַרְנוּ אֶת הַדְּגָה" - מְלִשׁוֹן דְּאָגָה.

וּבְזַמְנָא דְּנַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קְטִיל מְנִיָּהוּ סְגִיאִין, וּבְגִלוּתָא בְּתַרְאָה עֲתִיד הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹוֹן, וְדָא אִיהוּ (שמות ז יח) וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בְּיָאֹר מֵתָה.

[וְהוֹסִיף בִּיאֹר: וּבְזַמְן שְׁיַצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, נְהִרְגוּ הַסִּיגִים - הֵם הַרְשָׁעִים
 שְׁמֵתוּ בְּמִכַּת חֶשֶׁךְ, וְכֵן בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹן קָרַם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהַרְגוֹ אֶת כָּל הַרְשָׁעִים שְׁהֵם הָעָרֵב רַב, שְׁזָהוּ זְמַן הַבְּרוּר. וְזֶה שְׁכַתוּב (שמות ז, יח),
 "וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בְּיָאֹר מֵתָה" - שְׁאֵז תְּמוֹת וְתַתְּבַטֵּל הַקְּלָפָה פְּלוֹנִית שְׁנַקְרָאת דְּגָה].

בְּדָקָא מְרֹן. וְהָאֵי עֵדֹן דְּלַתְפָּא, מִתְפָּרֵשׁ בְּשְׁבִילֹי, לַתְלָתִין וְתַרְיִן (עֵיבַר) שְׁבִילִין.

וְאָרְףּ עַל גַּב דְּמִתְפָּרֵשׁ הָאֵי עֵדֹן בְּשְׁבִילֹי, לִית דִּידַע לִיה, בַּר הָאֵי זְעִיר אַפִּין. וְעֵדֹן דְּלַעֲיָלָא, לִית דִּידַע לִיה, וְלֹא שְׁבִילֹי, בַּר הַהוּא אַרְיָא אַנְפִּין. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (אִיוֹב כח) אֱלֹהִים הִבִּין דְרַפָּה וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ. אֱלֹהִים הִבִּין דְרַפָּה, דָּא עֵדֹן דְּלַתְפָּא, דִּידַע זְעִיר אַפִּין. וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, דָּא עֵדֹן דְּלַעֲיָלָא, דִּידַע עֲתִיק יוֹמִין, סְתִימָאָה דְכָלָא.

עֵינְוֵי דְרִישָׁא חוֹרָא, מוֹשְׁתַּנְיִין מוֹשְׁאָר עֵינְוִין, לִית בְּסוּתָא עַל עֵינָא. וְלִית גְּבִינִין עַל עֵינָא. מָאֵי

ספר נפלאות הזוהר

(ח) רק לישראל הדבוקים בזוהר הקדוש יהיה אור במושבותם ויבאש היאור דא אובייטא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבנייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דההוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבנה בעיני הערב רב כמאמר חו"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחקמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צז). תנאי, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הועד יהיה (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (אשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובכו מעיר

טַעֲמָא. דְּכַתִּיב (תהלים קכא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא. וּכְתִיב (ירמיה לב) אֲשֶׁר עֵינֶיךָ
פְּקוּחוֹת. וְתֹאנָא, כָּל מַה דְּאֲתֵי בְּרַחֲמֵי, לִית כְּסוּתָא
עַל עֵינָא, וְלִית גְּבִינִין עַל עֵינָא. כָּל שָׁבֵן רִישָׁא חוֹרָא,
דְּלֹא בָּעָא מִיָּדִי. (ס"א נטירו).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אָבָא לְמַאי הִיא רְמוּזָא. אָמַר
לִיה לְנוּנֵי יָמָא, דְּלִית כְּסוּתָא עַל עֵינָא, וְלִית
גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלֹא נְיִימִין, וְלֹא בְּעֵינִין נְטוּרָא עַל עֵינָא.
כָּל שָׁבֵן עֲתִיקָא דְּעֲתִיקָא, דְּלֹא בְּעֵי נְטוּרָא. וְכָל שָׁבֵן
דְּאִיהוּ מִשְׁנַח לְכַלָּא, וְכַלָּא מִתְּזֵן בִּיהּ וְלֹא נָאִים. הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב, (תהלים קכא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא.

ספר נפלאות הוזהר

לְעִיר וְלֹא יִחַנְנוּ, וְחֻקְמַת הַסּוֹפְרִים תִּסְרַח, וְיִרְאֵי חֲטָא יִמְאַסּוּ, וּפְגַי הַדּוּר כְּפַגְי כָּלֵב,
וְהָאֵמַת נְעַדְרַת, שְׁנֵאֲמַר, (ושעיה נט) "וַתְּהִי הָאֵמַת נְעַדְרַת וְסַר מִרְעַ מִשְׁתּוֹלָל".
אָבֵל בְּיִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר "כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה" וגו', כְּלוּמַר, שְׂאֵת כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד
- יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאוּ בְּנִים מְתֵי שְׁלוּמֵיִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר - כִּי או"ר
בְּגִימְטְרִיָּה ר"ז³, שְׁהוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהַיְאוּרָה זֶה נְגֻלוֹת הַתּוֹרָה וְהֵם יְאִירוּ לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל מוֹשְׁבוֹתָם.].

3. ראה בהקדמה השניה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היתה עקר פונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הוזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר,

בְּתִיב (תחלים לג) הִנֵּה עֵין יי אֶל יִרְאִיו. וּבְתִיב (זכריה ד)
עֵינֵי יי הִמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ. לֹא קִשְׂיָא,
הָא בּוֹזְעִיר אֶפִּין. הָא בְּאֲרִיךְ אֲנַפִּין. וְעַם כָּל דָּא תְרִי
עֵינִין אֵינּוּן וְאַתְתְּוֹרוּ (ס"א וְאַתְתְּוֹרוּ) לְחֵד, עֵינָא דְאִיהִי
תְּוֹר בְּגוּ תְּוֹר וְתְּוֹר דְּכְלִיל כָּל תְּוֹר.

תְּוֹרָא קְדָמָא, גְּהִיר וְסְלִיק, וְנַחֲתִית לְאַסְתְּפְּלָא
(ס"א לְאַתְפְּלָא), דְּצָרִיר בְּצֹרָא. תְּאֲנָא, בְּטַש
הָאִי חִינְרָא, וְאַדְלִיק תְּלַת בּוֹצִינֵי, דְּאַקְרוּן: הוּד, וְהֵדֶר,
וְחֵדָּה. וְלֵהֲטִין בְּחֵדוֹתָא בְּשְׁלִימוֹתָא.

וְרַצָּה לְיַחְדָּה עִם הַתְּפָאָרִית יַחֲדוּ מוּעַט עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה בְּמָה שֶׁהִיָּה הוּא עִם חֲבָרֵי עוֹסְקִים
בְּסוּד, שְׁנָה גוֹרֵם לְיַחֲד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנִיתִי עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא רִ"ז דְּהֵינּוּ אוּר, וְגַם
עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה הוּא בְּטוּל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוּת, וְהַשְׁבָּתָת קְטוּרָגָם, שֶׁהֵם לוחֲמוֹת בְּכָל עַת
וּבְכָל שְׁעָה נִגְדַּד הַשֵּׁם וְנִגְדַּד שְׁכִינְתוֹ וְנִגְדַּד בְּנֵיהֶם שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגְלוּת בֵּין הָאֲמוֹת הַנִּקְרָאִים
חִינְ, חִינְ בִישִׁין וְדָבִין דְּאֶכְלִין עֵנָא שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה נִקְרָא הַקְּלַע וְהַחֲרָב וְהַרְמָח,
וְהֵם בְּחֵינַת הַסּוּדוֹת לְהַצִּילָם מֵרַעְתָּם בְּחֲבוּר זֶה כּו', וְהַסְפֵּר הַזֶּה עֲתִיד לְהַתְּפָרֵסם בִּימֵי מְלָכָא
מְשִׁיחָא. וְהִנֵּה כָּל אוֹתָם שִׁזְכוּ אֵלָיו יִזְכוּ לְגֵאֲלָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּטַחְנוּ שֶׁהִיָּה בְּכָל
הַיּוֹכִים, אֲמֵן בְּן יְהִי רַצוֹן.

2. בְּחֵסֶד לְאַבְרָהָם (מֵעֵין ראשון נֶהַר כ"ד) וז"ל: וְדַע, כִּי עַקֵּר בְּנֵי הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם בְּחֲבוּר הַזֶּה הִנֵּה לֵה לְהֵיוֹת הַשְּׁכִינָה בְּגְלוּת בְּאֶפְסֵס שְׁפַע בְּאֵין תּוֹמֵף וּבְאֵין עוֹזֵר
לָהּ, וְרַצָּה לְעֲשׂוֹת לָהּ סְמִיף לְיַחְדָּה בְּכַעֲלָה יַחֲדוּ גְמוּר עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַזֶּה כְּמָה שֶׁהִיָּה הוּא

תְּנוּרָא תְּנִינָא, נְהִיר, וְסָלִיק וְנַחִית, וּבְטִשׁ וְאַפִּיק
(ס"א וְאֲדָלִיק) **תְּלַת בּוּצִינִין אַחֲרָנִין, דְּאַקְרוּן נַצַּח**
וְחֶסֶד וְתַפְאֶרֶת, וְלֵהֲטִין בְּשְׁלִימוּתָא בְּחֻדוּתָא.

תְּנוּרָא תְּלִיתָאָה, לְהִיט וְנְהִיר, וְנַחִית וְסָלִיק, וְנַפִּיק
מִסְתִּימוּתָא דְמוּחָא, וּבְטִשׁ בְּבוּצִינָא
אַמְצָעִיתָא שְׁבִיעָאָה. וְאַפִּיק אַרְחָא לְמוּחָא תַּתְּאָה,
(נ"א וְאַפִּיק אַרְחָא לְלִבָּא תַּתְּאָה) **וּמִתְלַהֲטִין כְּלָחוּ בּוּצִינִין**
דְּלַתְתָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן יְאוּת הוּא, וְעַתִּיק יוֹמִין
יִפְקַח עֵינָא דָּא עֲלֵהּ, בְּשַׁעֲתָא דְתַצְטְרִיד לֵיהּ.

תְּאֲנָא תְּנוּר בְּגוּ תְּנוּר. וְתְנוּר דְּכְלִיל כָּל תְּנוּר. תְּנוּרָא
קְדָמָאָה, נְהִיר, וְסָלִיק. וְנַחִית לְתַתָּא (ס"א לְתַלַּת)

וּבְחִבְרֵי עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁנֵהוּ גוֹרֵם לִיְחַד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּא עַל יְדֵי הַסּוּד שֶׁהוּא סוּד ר"ז בְּגִימְטְרִיא או"ר, וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוּל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוּת וְהַשְׁבֵּת הַקְּטְרוּגִים אֲשֶׁר הַחִיצוֹנִים לוֹחֲטִים בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה נֶגְדַּ מִדַּת הַקְּדוּשָׁה, וְהַשְׁמוּת הַקְּדוּשִׁים הֵם בְּסוּד הַשְׂכִּינָה וְנֶגְדַּ כְּנִי יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגְלוּת בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם הַנִּקְרָא חִיּוֹן בִּישִׁין אַרְיֹת וְדַבִּין וְכוּ', וְהַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא קָלַע וְחָרֵב וְרַמַּח, וְהֵם בַּחֲנִינַת סוּדוֹת כְּדֵי לְהַצִּילָם מִרְעָתָם עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה בְּנֹזֶכֶר, וְסָפֵר זֶה עֲתִיד לְהַתְּגַלוֹת בִּימֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדֵי לְתַן סַעְדָּא לְשְׂכִינְתָּא. וְהֵנָּה כָּל אֱלוֹ שְׂיִזְכוּ אֱלֹוֵי יִזְכוּ לְגַאֲלָה, כִּי עֲבוּדָה זֹו הַמּוֹעֲטָת בְּזַמֵּן הַזֶּה הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב מִכָּל אֵילִי נְבִיּוֹת שְׁהִיָּה בְּזַמֵּן שְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם.

הַתּוֹפֵס חֵלֶק מִן הָאֲחֻדוֹת כְּאֱלוֹ תוֹפֵס כְּלוּ

3. בַּתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פָּרַשַׁת קְדוּשִׁים. וְכֵן כְּתוּב בְּסִפְרוֹ כְּתַנְתָּ פָּסִים פָּרַשַׁת קְדוּשִׁים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, חֵלֶק הַנִּגְלָה וְהַנְּסֻתָר, הַכָּל אֲחֻדוֹת אֶחָד, וְהַדְּיוּחָה חֵלֶק הַנְּסֻתָר שְׂאִינוּ

בוֹצִינֵי דְלִסְטֵר שְׂמַאֲלָא, וְלַהֲטִין וְאַסְחִין בְּהַאי חַוּוֹרָא,
כְּמַאן דְאַסְחֵי גּוּפֵיהּ בְּבוֹסְמִין טָבִין, וּבְרִיחִין, עַל מַה
דְּהוּ עֲלוּי בְּקַדְמִיתָא.

חַוּוֹרָא תַנְיִנָא, גְּחִית, וְסְלִיק, וְנִהִיר לְתַלְתָּ לַבוֹצִינֵי,
דְלִסְטֵר יְמִינָא. וְלַהֲטִין וְאַסְחִין בְּהַאי חַוּוֹרָא,
כְּמַאן דְאַסְחֵי בְּבוֹסְמִין טָבִין וּבְרִיחִין, עַל מַה דְּהוּ
עֲלוּי בְּקַדְמִיתָא.

חַוּוֹרָא תְּלִיתָא, גְּחִיר וְסְלִיק וְנִהִיר, וְנִפִּיק גְּחִירו
דְּחַוּוֹרָא, דְּלָגוּ לָגוּ מִן מוּחָא, וּבְטִישׁ בְּשִׁעְרָא
אוּבְמָא, בְּדִ אַצְטְרִיד. וּבְרִישָׁא, וּבְמוּחָא דְרִישָׁא. וְנִהִיר

חֲפִץ בַּהּ, דּוּחָה בְּלָה וְנִנְעֵנֵשׁ, כִּי הַדּוּחָה חֲלַק מִן הָאֲחָדוֹת כְּאֵלוֹ דּוּחָה בְּלוּ. וּמְכַל שְׂכֵן הַמְּלַעֲגִי
עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים הַעוֹסְקִים בְּחֻמְכָּה זֹה לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּינָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר הַקְּנֵה לּוֹ חֲכָמוֹ
יִשְׁכִּילוּ זֹאת, כִּי הַלּוֹמֵד כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה לֹא נִקְרָא חֲכָם רַק לְמַדָּן, כִּי אִם הַלּוֹמֵד כְּדֵי לְהַשְׁפִּיעַ
לְמַדָּה הַנִּקְרָאת זֹאת וְכוּ'. וְזֶה שֶׁכָּתוּב הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלְבוּשֵׁי
הַתּוֹרָה בַּחֲלֵק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִילָה כְּפִדּוּעַ, וְאֵינּוּ חֲפִץ בְּאוֹרֵי הַתּוֹרָה, כִּי אוֹרֵי גִימְטְרִיָּה רַ"ז,
הֵינּוּ בְּרִזֵי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתִיָּה, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יוֹם, הֲרִי זֶה דּוּמָה כְּאֵלוֹ דּוּחָה
אֵת הָאֲחָדוֹת בְּלוֹ וּמִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, מַה שָּׂאִין בֵּן אִם חֲפִץ גַּם בַּחֲלֵק הַנִּסְתָּר שֶׁבַּתּוֹרָה, הַגַּם שָׂאִי
אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֹאמַר כִּי אִם בַּתּוֹרַת הַשֵּׁם חֲפָצוֹ, וּכְמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ הָאֱלֹשִׁיף הַקְּדוּשׁ,
וּכְאֵלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֲלֵק זֶה שֶׁבַּתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֲלַק מִן הָאֲחָדוֹת כְּאֵלוֹ תּוֹפֵס בְּלוֹ כו'.

סוד תקוני הנהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

לְתַלְתַּת פְּתָרִין דְּאַשְׁתָּאָרוֹ, כְּמָה דְאַצְטְרִיךְ לְגַלְאָהּ. אִי
נִיחָא קַמִּי עֵתִיק סְתִימָא דְכִלְא.

וְתֵאנָא לָא סְתִים הָאֵי עֵינָא. וְאֵינוֹן תְּרִין וּמִתְחַוּוֹרֵן
(ס"א וְאַתְחַזְרוּ) לְחֶד. פְּלָא הוּא יְמִינָא. לָא הוּי
(ס"א לִית בֵּיה) שְׁמַאֲלָא. לָא נָאִים וְלָא אַדְמִיד, וְלָא בְעֵי
נְטִירוּתָא. לִית מָאֵן דְּאַגִּין עָלֶיהָ. הוּא אַגִּין עַל פְּלָא,
וְהוּא אַשְׁגַּח עַל פְּלָא. וּמֵאַשְׁגַּחוּתָא דְהָאֵי עֵינָא מִתְּזַנֵּן
בְּלָהוּ.

תֵּאנָא, אִי עֵינָא דָא אֶסְתִּים רַגְעָא חֲדָא, לָא יִכְלִין
לְקַיִמָא בְּלָהוּ, בְּגִין כֶּךָ אַקְרִי עֵינָא פְּקִיחָא.
עֵינָא עֲלָאָה. עֵינָא קַדִּישָׁא. עֵינָא דְאַשְׁגַּחוּתָא. עֵינָא

4. פְּרִי צְדִיק לְרַבִּינוּ צְדוּק הִכְהֵן מְלוּכָלִין זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, (סִימָן ח' דף נ"א.) וז"ל: רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי גֵלָה וּפְתַח הַעַ' פְּנִים שְׁבַמְלַת בְּרֵאשִׁי"ת, וְקָרָא אוֹתָם תְּקוּנֵי זְהַר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא
לְשׁוֹן אוֹר, וְאוֹר גִּימְטְרִיא ר"ז, וְהוּא הָאוֹר הַגִּנּוּזוֹ שְׁגִנּוּזוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וְכו', שְׁעַל
יְדֵי זֶה יִהְיֶה בִּיכְלַת הָאָדָם לְמַתְּן כָּל מָה שְׁעֹבֵר עָלָיו עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִכְרֶךְ אוֹתוֹ
הַשֵּׁם וְתִכְרֶךְ שָׂאֵם יִהְיֶה חֲטָאִים כְּפִשְׁנִים הַלְלוּ, שְׁסְדוּרוֹת וּבָאוֹת מִשְׁשֵׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאָז פְּשִׁלְג
לְפִינוּ. וְלִכֵּן נִזְהָרִין שְׁרָאֵל לְלַמֵּד בְּסִפְר הַתְּקוּנִים בַּחֲדָשׁ אֱלוּל וְעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, שְׂאֵלוּ
הָאַרְבָּעִים יוֹם הֵם יְמֵי רְצוֹן שְׂאָז נִתְּנָה הַלְּוַחֹת שְׁנִיּוֹת לְמִשְׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הַדְּבָרֵי
תּוֹרָה, וְלְמַתְּן הַכֹּל עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה. (הוֹרֵ"ק אִימָא עֵילָאָה - תְּשׁוּבָה).

אוֹר בְּגִימְטְרִיא ר"ז

5. בְּסִפְר אוֹר שְׁרָאֵל עַל תְּקוּנֵי זְהַר לְהַמְגִיד מְקַאֲנִיץ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ - (תְּקוּן ל"ו - דף
ע"ז), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: עֶקֶר הַגְּאֵלָה הוּא מְרִזֵי דְאוֹרִיתָא, כִּי אוֹר גִּימְטְרִיא ר"ז, וְזֶה נְקָרָא כִּין

דְּלֵא (דף ק"ל ע"א) אֲדַמְיָךְ וְלֹא נְאִים. עֵינָא דְהוּא נְטוּרָא
דְכִלְא. עֵינָא דְהוּא קִיּוּמָא דְכִלְא. וְעַל הַאי כְּתִיב (משלי
כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוּרָה, אַל תִּקְרִי יְבוּרָה אֶלָּא יְבוּרָה.
דְּהַאי אֲתִקְרִי טוֹב עֵין, וּמְנִיחָה מְבוּרָה לְכִלְא.

וְתֵאנָא, לִית נְהִירוֹ לְעֵינָא תַתָּא, לְאִסְתַּחָּא
מֵאֲדַמְיּוּתָא מֵאוּכְמוּתָא בַר כַּד חֲזִי
(ס"א אֲתַחֲזִי) מֵהַאי נְהוּרָא חוּרָא דְעֵינָא עֲלָא
דְאִקְרִי טוֹב עֵין. וְלִית דִּידַע כַּד נְהִיר עֵינָא עֲלָא דָא
קִדִּישָׁא וְאַסְחִי לְעֵינָא תַתָּא דָא בַר אִיהוּ.

וְזַמְיָן צְדִיקֵיָא, זְכָאֵי עֲלִיוָנִין, לְמַחְמֵי דָא בְרוּחָא
דְחֻכְמָתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נב) כִּי עֵין

שְׂגִימְטְרִיָּה סו"ד מִסו"ד. וְזֶה שְׁכֻתוֹב בְּמִדְרַשׁ, אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהִי כֵן, וְהִרְשָׁעִים אוֹמְרִים לֹא כֵן,
שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂאִין בְּתוֹרָה אֶלָּא הַפֶּשֶׁט, עַל כֵּן לֹא יִקוּמוּ. וְעַקֵּר הִיא חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְרִזְיָה
שְׂתַגְלָה לָנוּ בְּמַתְרָה כִּימֵינוּ כו', וְעַל דוֹר שְׁלָנוּ נֶאֱמַר מִשׁוּד עֲנִיִּים גּוֹפִיָּהוּ, עַתָּה אֶקוּם, בְּזִכּוֹת
אֲמִרוֹת הַשֵּׁם הַמְזַקְקוֹת שְׂבַעֲתִים, אֶף הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ מִהִרְשָׁעִים אֲשֶׁר סָבִיב יִתְהַלְכוּן וְאִינֵם רוֹצִים
כְּרִזֵי וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם כָּרֵם זְלוֹת, דְּכָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְרוּמֵם.

או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטר פדשת תבוא), וזה לשונו: 'קומי
אורי כי בא אורף' (ישעיה ס א), או"ר בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז,
שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור", שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם,

בְּעֵין יִרְאוּ. אֵימְתִי. בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן. וּכְתִיב (במדבר יד) אֲשֶׁר
עֵין בְּעֵין גִּרְאָה אֶתָּה יִי. וְאֶלְמְלֵא עֵינָא טָבָא עֲלָאָה,
דְּאֲשַׁגַּח וְאֶסְחֵי לְעֵינָא תַתָּאָה, לָא יְכִיל עֲלֵמָא לְמִיקָם
רַגְעָא חֲדָא.

תְּאֵנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, אֲשַׁגְחוּתָא דְעֵינָא תַתָּאָה,
כַּד אֲשַׁגַּח גְּהִירוֹ עֲלָאָה בֵּיהּ, וְעֵייל הַהוּא גְּהִירוֹ
דְּעֲלָאָה בְּתַתָּאָה. דְּמַנְיָה גְּהִיר כְּלָא חֲדָא הוּא דְכְּתִיב
אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין גִּרְאָה אֶתָּה יִי.

כְּתִיב (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יִי אֶל יִרְאִיו. וּכְתִיב (זכריה ד)
עֵינֵי יִי הִמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ. זְכוּ, עֵינֵי

ספר נפלאות הזוהר

ט) בגלות האחרונה בזכות הזוהר הקדוש נזכה לארצנו נפלאות
כְּגוֹנָא דָּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (היאורה) הִזְהַר בֵּיהּ הָוָה ר"ז, דְּאִיהוּ אֹר דְּפּוּרְקָנָא
בְּתַרְיִתָּא, לְקַיִם (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְצֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל
הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹרְהַ תְּשַׁלְּיכוּהוּ, וְכָל הַבַּת תְּחִייוֹן, אֵלֶיךָ דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיִתָּא דְכַעַל פֶּה.
[באור: כְּמוֹ כֵּן בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רַזִּי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הִזְהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא
אֹר הַפְּדוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תִּבְא הַגְּאוּלָּה, וְכֵן יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימֵי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְצֵנוּ נִפְלְאוֹת", שְׁגַם כָּאֵן בְּסוּף הַגְּלוּיֹת שְׁזֶה גְלוּת עַרְב רַב, נִנְצַל

כִּי כָּא אֹר"ך, כִּי כְּכַר נִתְגַּלֶּה לְהֵם חֲכַמַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא ר"ז, אֹר הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה
תִּהְיֶה גְּאֻלָּה לְהַתְּגַלוֹת בְּסוּד מְלַכּוּתוֹ כְּנֻדַע.

יֵי אֵל יִרְאוּ, עֵינָא דְלַעֲיָלָא. לָא זָכוּ, עֵינֵי יֵי הַמָּה
מְשׁוּטְטוֹת, עֵינָא דְלַתְתָּא.

דְתַנְיָא, מִפְנֵי מָה זָכָה יוֹסֵף דְלָא שְׁלֵטָא בֵיה עֵינָא
בִישָׂא, מִפְנֵי שְׂזָכָה לְאַשְׁתַּגַּחַא בְּעֵינָא טָבָא
עִילָאָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית מט) בֵּן פָּרַת יוֹסֵף
בֵּן פָּרַת עָלֵי עֵין. אֲמַאי הוּא בֵּן פָּרַת. עָלֵי עֵין. כְּלוּמַר
עַל סַבַּת עֵין דְאַשְׁתַּגַּח בֵיה.

וּכְתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ, מָאי טַעְמָא. כִּי נָתַן
מִלְחָמוֹ לְדָל. מָאי טַעְמָא אֶקְרִי חַד. תָּא חַזִי,
בְּעֵינֵיה דְתַתָּאָה אֵית עֵינָא יְמִינָא, וְאֵית עֵינָא
דְשְׂמָאלָא. וְאֵינוֹן תְּרִי, בְּתֵרֵי גְוֹנֵי. אֲבָל הָכָא, לִית

ספר נפלאות הזוהר

עַל יְדֵי עֶסֶק בְּלִמּוּד הַזְהַר הַקְדוּשׁ, וְזֶה "כַּל הַבֵּן" - מִי שְׁהוּא בְּכַחֲנִינַת בֵּן - שְׁלוּמֵד
אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה - "הִיאֲרָה" תְּשִׁלְּכֶהוּ - לְצִלּוֹל כִּים חֲכָמַת הַסּוּד, "וְכָל הַבַּת תַּחֲסִינֵן"
- אֵלוּ שְׁעַד עַתָּה עֶסְקוּ בַּנְּגִלָה - גַּם הֵם יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בַזְהַר הַקְדוּשׁ].

(י) יוֹנָה הַנְּבִיא הַתְּפִלָּל עַל יִשְׂרָאֵל שִׁנְעָלוּ מִהָעָרִב רַב

דְּכַר אַחַר וְיָמֵן יְהוּ"ה דְּגַדּוֹל לְכַלּוּעַ אֶת יוֹנָה (יוֹנָה ב א), דָּא עֲנִיּוּתָא, דָּאִיהוּ עֶצְב, וְנוֹקְבָא דִילֵיה עֶצְבוֹן, דְּכוּרָא דְגַ נוֹקְבָא דְגָה, דָּא הוּא (שם ב) וְיַתְפַּלֵּל יוֹנָה אֵל יְהוּ"ה
אֵלֵהִי"ו מִמְעֵי הַדְּגָה, מִכְּפָנָא דְעֲנִיּוּתָא דְמַטֵּי לְמַעוּי דְיִשְׂרָאֵל, בְּהוּא זְמַנָּא וְיֵאמֹר
יְהוּ"ה לְדַג וְנִקָּא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר (שם יא), בְּדוּחְקָא דְדָאָגָה דְלַהוֹן דְדוּאָגִין מִן עֲנִיּוּתָא,
מִדוּחְקָא דְיַפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוּאֵל ב, כב-כח) וְאֶת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. דָּא
בְּנוּאָה דְיוֹנָה דְנִתְנַבָּא דְיַפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּדָאָגָה (ס"א בְּדוּחְקָא) דְעֲנִיּוּתָא.

עֵינָא שְׂמַאלָא. וְתַרְווייהוּ בְּדַרְגָּא חַד סְלָקִי, וְכָלָא
יְמִינָא. וּבְגִינֵי כְּה, עֵינָא חַד, וְלֹא תְרִין.

וְתֵאנָא, עֵינָא דָא, דְּהוּא עֵינָא דְאַשְׁגָּחוּתָא. פְּקִיחָא
תְּדִיר. חֵיִיבָאן תְּדִיר. וְתֵדָאן (ס"א וְחֵזָאן) תְּדִיר,
דְּלֹא הוּי הָכִי לְתַפְאָה, דְּכְלִילָן בְּסוּמְקָא וּבְאוּכְמָא
וּבְחֻוּרָא, בְּתַלְתַּת גְּוֹנֵי, וְלֹא הָוּה תְּדִיר פְּקִיחָא (ס"א דְּלִיה
גְּבִינָא) דְּלִית גְּבַהֲנָא סוּטְרָא (ס"א בְּלִיה גְּבִינֵי סוּדְרָא) (ס"א דְּלִיה
עֵינָא בְּגִינֵי דְּמַכְסָּאן) עַל עֵינָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תַּחֲלוּם מוּד)
עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן יֵי. (מַלְכִים ב יט) פְּקַח יֵי עֵינֶיךָ.

ספר נפלאות הוזהר

[באור: באור נוסף לפסוק: הַדָּג נִמְשַׁל לְדָאָגָה, שְׂרוּצָה לְכַלֵּעַ אֶת יוֹנָה - הֵם
יִשְׂרָאֵל, וְדָאָגָה זו עֲנִיּוֹת, שָׂבָא עַל יְדֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם וּפְלוֹנִית בַּת זוּגוּ רַח"ל, שְׂפִדוּעַ
שְׁהַפְעֵס וְכֵן פֶּגַם הַבְּרִית גּוֹרְמִים לְדָאָגָה זו, וְזוּ תַּהֲיֶה פְעֻלַּת הָעָרֵב רַב. וְעַל כֵּן הַתְּפִלָּל
יוֹנָה הִנְבִּיא אֶל ה' אֱלֹקָיו שֶׁיִּצְיֵל אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעֲנִיּוֹת וְרַעֲב שְׂמִינִיעַ אֶל הַמַּעֲיֵם, וּבְאוֹתוֹ
הַזְּמַן כִּפְאָשֶׁר יִתְמַלֵּא סֵאת הַצְּרוֹת יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שְׂמוּאֵל ב כב-כח),
”וְאֵת עַם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ” רומז שְׂכַפְאָשֶׁר יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל בְּעֲנִיּוֹת אֲזִי יוֹשִׁיעַם וַיִּגְאֲלֵם. (וּכְלַמּוּד
הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ נִצְלִים מִכָּל הָעֲנִיּוֹת וְהַנְּסִינּוֹת).

יא) הַגְּאוּלָּה תַּהֲיֶה עַל יְדֵי שְׁנַתְּדַבֵּק בְּצַדִּיק שֵׁישׁ לוֹ כַּח לַהֲמֵן וְלַהֲיוֹת תַּכַּת נַח שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
הוּא הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ

ובימינא פְּקוּן, (דף נד.) בְּגִין דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ עֲנֵי דְאַתְקַשֶׁר בִּימִינָא, דְּאִיהוּ
פְּסַח, כְּגוֹנוֹא דְיִשְׂרָאֵל דְאַתְמַר בְּהוּן (יְחֻזְקָא ל טו ז) וְאֵת עָרוֹם וְעָרְיָה, וְהֵאִי יוֹנָה אִיהִי
יוֹנָה דְּתִיבַת נַח.

כַּד אַתְּפַקַּח, אֵית לְמַאן דְּאַתְּפַקַּח לְטַב. וְלְמַאן דְּלֹא
אַתְּפַקַּח לְטַב. וּוִי לְמַאן דְּאַתְּפַקַּח וְעֵינָא אַתְּעָרַב
בְּסוּמְקָא, וְסוּמְקָא אַתְּחִזִּי לְקַבְלִיהּ, וּמְכַסֵּיָא עֵינָא. מָאן
יִשְׁתַּזְיַב מְנִיָּה. אֲבָל עֲתִיק יוֹמִין, טָבָא דְעֵינָא. תְּוֹר
בְּגוּ תְּוֹר. תְּוֹר דְּכֻלִּיל כָּל תְּוֹרֵי. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה, לְמַאן
דְּיִשְׁגַּח עֲלוּיָהּ, חַד תְּוֹר מְנִיָּהּ. וְעַל דָּא וְדָאֵי כְּתִיב
טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ. וּכְתִיב (ישעיה ב) בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ
וְנִלְכְּהוּ בְּאוֹר יְיָ.

תַּאנָּא, (עם ג' דא) שְׁמִיָּה דְעֲתִיקָא סְתִים מְכַלָּא, וְלֹא
מִתְפָּרֵשׁ בְּאוֹרֵיָתָא, בְּר מִן אַתְר חַד, דְּאוּמִי
זְעִיר אֲפִין לְאַבְרָהָם, דְּכְתִיב, (בראשית כב) בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
נָאִם יְיָ. נָאִם דְּזְעִיר אֲפִין. וּכְתִיב, (בראשית מח) בְּךָ יְבָרֵךְ

ספר נפלאות הוזהר

[באור: ובימינא יפקון - שיצאו בהסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו
כעני כמו שאמרו חז"ל ברכות (דף ע"ו): אָמַר רַב יְהוֹנָדָה אָמַר רַב בְּכֹל יוֹם וְיוֹם בַּת
קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וְאוֹמֶרֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ נִזְוִיִן בְּשָׁבִיל חֲנִינָא בְּנֵי וְחֲנִינָא בְּנֵי
דִּי לֹא בָקַב חְרוּבִין מְעָרַב שַׁבַּת לְעָרַב שַׁבַּת, וּכְמוֹ בְּפִסְחָא שְׂדֵלְגַּהּ הַשֶּׁם עַל מִצְבַּת יִשְׂרָאֵל
וּבְגָאֵלְמִ, כְּךָ יִגְאָלְנוּ בְּגָאֵלְהָ הָאֲחֻרְוֹנָה אֲפִלוּ שְׂאִין לָנוּ זְכוּיֹת, עַל יְדֵי שְׁנִיתְדַּבְּקָא בְּצַדִּיק
שֵׁישׁ לֹא כַח לְהִגָּן וְלְהִיּוֹת תַּכַּת נַח שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא הַרְשָׁבִיִּי הַקְדוּשׁ שֶׁהַבְּטִיחַ (ספד
דף מה:): וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָהּ מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי כּוֹל אֲנִי לְפִטְרֵי

יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא. וּכְתִיב (ישעיה מ"ט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּךָ אֶתְפָּאֵר, לְיִשְׂרָאֵל קֹאֲמֵר דָּא. וְתַנִּינָן עִתִּיק יוֹמִין
אָמְרוּ וְהָאִי וְהָאִי שְׂפִיר.

תַּנְיָא, כְּתִיב (דניאל ז) חֲזָה הָיִית עַד דִּי כְּרִסְוֹן רְמִין
וְעִתִּיק יוֹמִין יְתִיב. כְּרִסְוֹן רְמִין, מָאן הוּא.
אָמֵר לְרַבִּי יְהוּדָה, קוּם בְּקוּיִמְךָ וְאַתְקִין כְּרִסְיָא דָּא.

אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דניאל ז) כּוּרְסִיָּה שְׂבִיבִין דִּינֹור.
וְעִתִּיק יוֹמִין יְתִיב עַל הָאִי כְּרִסְיָא. מָאִי טַעְמָא.
דְּתַנְיָא אִי עִתִּיק יוֹמִין לָא יְתִיב עַל הָאִי כְּרִסְיָא, לָא
יְכִיל לְאַתְקִימָא עֲלֵמָא, מְקַמֵּי הַהוּא כּוּרְסִיָּא. כִּד
יְתִיב עִתִּיק יוֹמִין עֲלֵיהּ לְכַפְּיָא (ס"א אֶתְפָּיָא) לְהַהוּא

ספר נפלאות הזוהר

אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מֵיוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה, וְכוּ', כֵּן נִזְכָּה לְגַאֲלָה בְּרַחֲמִים
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן].

(יב) על ידי לימוד הזוהר הקדוש מתמתקים היסורים (נשא דף קנ"ג).
[ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט"
באופן אחר, ואמר] וְרַעְיָא מְהִימְנָא, [שנשמתך מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור,
תִּפְּזֵן אֶתְקִיָּים בְּךָ, [שם בגלות נתקיים כך, מה שכתוב] שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט [היינו
התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת
ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה], וְשֵׁם נִסְהוּ. [ומפרש] וּבְהָאִי

כּוּרְסֵיִיא, וּמֵאן דְּרָכִיב שְׁלִיט. בְּעִידְנָא דְנָטִיל מַהֲאֵי
בְּרֵסֵיִיא, וַיְתִיב עַל כּוּרְסֵיִיא אַחְרָא, כּוּרְסֵיִיא קַדְמָאָה
רְמִינ, דְּלֵא שְׁלֵטָא אָלָא אִיהוּ דְרָכִיב בֵּיה עֵתִיק יוֹמִין.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יְהוּדָה, יִתְתַּקֵּן אַרְחָהּ, וַיְתִיב בְּד
מַעֲתִיק יוֹמִין.

וְתָא חֲזִי, כְּתִיב (ישעיה מא) אָנִי יְיָ רֵאשׁוֹן וְאֵת אַחֲרוֹנִים
אָנִי הוּא. פְּלֵא הוּא, וְהוּא סְתִים מְפֹל סְטְרוּי.
(פְּהֵא) חוּטְמָא. תְּאֵנָא, בְּחוּטְמָא אֲשֵׁתְמוּדַע פְּרִצוּפָא.

וְתָא חֲזִי, מַה (דף ק"ל ע"ב) בֵּין עֵתִיקָא, לְזַעִיר אֲפִין.
דָּא מְאֲרִיָּה דְחוּטְמָא מוּחַד נּוֹקְבָא חֲזִין, וּמוּחַד
נּוֹקְבָא חֲזִין דְחֲזִין. הָאִי חוּטְמָא. הוּא פְּרִדְשָׁקָא, דְבִיָּה

ספר נפלאות הוזהר

עַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר. [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין
איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך
מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה] וּבְאֵינוֹן
רְזִין דְּאֲתַגְלִין עַל יְדָךְ, [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך], וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם. [דהיינו]
בְּמַלְח דְּמִמְתְּקַת בְּשָׂרָא, הֵכִי יִתְמַתְּקוֹן בְּרִזְיָא דְּאֲתַגְלִין עַל יְדָךְ, כֹּל אֵינוֹן קוֹשְׁטִין
וּמְחַלּוּקוֹת, [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו
על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים
אלא על דרך הסוד], דְּמִיִּין מְרִירָן דְּאוּרְיָתָא דְּבַעַל פְּהָ, [כי מים המרים של התורה
שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות], אֲתַהֲדְרוּ מְתִיקָן מִי
אוּרְיָתָא, [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

נָשִׁיב רוּחָא דְחַיִּי, לְזַעֵיר אַפְּיָן. וְקָרִינָן לִיה סְלִיחָה.
וְהוּא נַחַת רוּחַ, אֲתַבְּסָמוּתָא דְרוּחָא.

דְרוּחָא דְנַפְּיָק (מַהְכָּא) מְאִינֹון נִוקְבִי, חַד רוּחָא נַפְּיָק
לְזַעֵיר אַפְּיָן. לְאַתְעָרָא (ס"א חַיִּין מִכָּל סְטָרִין, חִירו
מִכָּל סְטָרִין, חַיִּין דְחַיִּין) לִיה בְּגַנְתָּא דְעָדָן. וְחַד רוּחָא דְחַיִּי,
דְבִיה זְמִין לְזַמְנָא לְבָרִיה דְדוּד, לְמַנְדַּע חֲכָמָתָא.
וּמַהְהוּא נִוקְבָּא, אֲתַעֵר וְנַפְּיָק רוּחָא מְמוּחָא סְתִימָאָה,
וְזְמִין לְאַשְׂרָאָה עַל מְלָכָא מְשִׁיחָא, דְכְּתִיב, (ישעיה יא)
וְנַחַת עָלֵיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה
רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. הָא הָכָּא אַרְבַּע רוּחִין, וְהָא רוּחָא
חַדָּא אַמְרִינָן. אַמְאִי תַלְתָּ. קוּם רַבִּי יוֹסִי בְּקִיּוּמָךְ.

ספר נפלאות הזוהר

ויסורין דילף, [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה],
בְּרִזִין אֲלִין דְאַתְגְּלִיין עַל יָדָךְ, יְהוֹן לָךְ מְתִיקָן, [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו
לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות
היסורים ישמח בהם], ויִתְדַרוּן לָךְ כָּל דְחַקִּין דִּילָךְ, כְּחַלְמִין דְעֵבְרִין. [ויחזרו לך כל
הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וְחַלְמִין, בְּהִיפּוּף אַתְּוֹן מְלִ"ח.
דְמַמְתַּקַּת יַת בְּשָׂרָא. [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר],
אוּף יִסוּרִין מְמַתְקִים. [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום], כְּמָה דְאוּקְמוּךְ.
[כמו שביארו החכמים (עין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

קָם רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר. בְּיוֹמוֹי דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא, לָא
 יִימְרוּן חַד לְחַד, אֲלִיף לִי חֲכַמְתָּא, דְּכַתִּיב, (ירמיה
 לא) וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְגו', כִּי כָלֵם יִדְעוּ
 אוֹתִי לְמִקְטָנִם וְעַד גְּדוֹלָם. וּבְהֵהוּא זְמַנָּא, יִתְעַר עֲתִיק
 יוֹמִין, רוּחָא דְנַפִּיק מִמוּזָחָא סְתִימָאָה דְכָלָא, וְכַד
 יִשְׁלוּף דָּא, כָּל רוּחִין דְלִתְתָּא יִתְעַרוּן עִמִּיהָ. וּמֵאֵן
 אֵינּוּן. אֵינּוּן (תְּרִין) כְּדִישִׁין דְזַעִיר אֲפִין. וְאֵינּוּן
 שִׁיתָא רוּחִין אַחֲרָנִין, דִּיהִבִּי (ס"א דְהִכִּי) אֵינּוּן (ס"א וְאֵינּוּן
 שִׁיתָא רוּחִין, תֵּלַת רוּחִין אֵינּוּן דְכִלְיָן תֵּלַת אַחֲרָנִין) דְכַתִּיב רוּחַ
 חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי.

ספר נפלאות הזוהר

(י) בירור הסיגים – הרשעים מישראל

וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְרֵן יְסוּרִין מְלַח סְדוּמִית, וְלִרְשָׁעִים יַחֲזוּרֵי הַיְסוּרִים כְּמוֹ מִלַח
 סְדוּמִית, דְּאִיְהִי מְסַמָּא אֶת הָעֵינִים, [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות
 היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל], לְקַיִימָא בְּהוּ [לקיים בהם
 מה שכתוב] (איוב יא כ') וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלִינָה. [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה
 יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו
 ויתלבנו].

וְאֵינּוּן (דף קנ"ג ע"ב) עָרַב רַב רְשִׁיעֵיִיא, [ואותם הערב רב הרשעים], דִּיתְקַיִים בְּהוּ
 בְּהֵהוּא זְמַנָּא, [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') תִּתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ
 וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש
 בישראל, ומפרש] יִתְלַבְּנוּ: אֵינּוּן מְאָרִי מְשֻׁנָּה. [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על

דְתַיְנִינֵן, כְּתִיב (דברי הימים א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא
 יי. וְכָתִיב (מלכים א י) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא.
 וּמִלְכָּא מוֹשִׁיחָא זְמַיִן לְמִיתַב בְּשִׁבְעָה. שִׁיתָא אֵינֹן
 וְרוּחָא דְעַתִּיק יוֹמִין דְּעַלְיֵיהוּ, הָא שְׁבַעָה. כְּמָה
 דְּאִתְמַר. (תְּלַת רוּחֵי אֵינֹן דְּפִלְלִינֵן תְּלַת אַחְרֵינִין) אָמַר לֵיהּ רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, רוּחְךָ יְנוּחַ לְעַלְמָא דְאַתִּי.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (יחזקאל לו) כֹּה אָמַר יי מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
 בָּאֵי הַרוּחַ וְגוֹ'. וְכִי אַרְבַּע רוּחֵי עַלְמָא, מָאֵי עֲבָדֵי
 הָכָא. אֲלָא אַרְבַּע רוּחֵי יִתְעָרוּן. תְּלַת אֵינֹן. וְרוּחָא
 דְּעַתִּיקָא סְתִימָא אַרְבַּע, וְהָכִי הוּוּ. דְּכַד יִפּוּק דָּא, נְפָקִין
 עֲמִיּוּהַ תְּלַתָּא, דְּכִלְיֹן בְּגוּ תְּלַתָּא אַחְרֵינִין.

ספר נפלאות הזוהר

ידי לימוד התורה, וְיִצְרָפוּ: אֵינֹן יִרְעָא קְדִישָׁא דְשָׂר עֲמָא. [אלו הם זרע קודש של
 שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, [זהו
 שכתוב] [זכריה יג ט'] וְיִצְרָפְתִּים בְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף. [דהיינו על ידי הכסף שנותנים
 לצדקה,] וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינֹן עֲרַב רַב. [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

(יד) הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ יִפְּנוּ לְהִיכָנֵס בְּתַבַּת נֹחַ - וְלְהַנְצִיל מִמּוֹלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג
 [ומה שכתוב] [דניאל יב] וְהַמְשַׁכִּילִים יִבְיֵנו, אֵינֹן מְאַרִי קְבֻלָּה, [אלו הם בעלי
 הקבלה העוסקים בסודות התורה,] דְּאִתְמַר בְּהוֹן [שנאמר בהם] [דניאל יב ג'] וְהַמְשַׁכִּילִים
 יִנְהִירוּ בְּזוּהַר הַקְּדִישׁ. [והיינו] אֵלִין אֵינֹן דְּקָא מְשַׁתְּדִלִין בְּזוּהַר דָּא, דְּאִקְרִי סֵפֶר הַזוּהַר,
 [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגעים עצמם להבין את

וְזִמְיִן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא חַד רוּחָא דְכְּלִיל
 מִכְּלָהּוּ. דְּכִתְיִב מְאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּת.
 אַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי לֹא כְּתִיב כְּאֵן, אֶלָּא מְאַרְבַּע רוּחוֹת
 בְּאֵי. וּבִיּוֹמֵי דְמַלְכָּא מְשִׁיחָא, לֹא יִצְטָרְכוּן לְמִילָף חַד
 לְחַד, דְּהָא רוּחָא דְלָהוֹן דְּכְּלִיל מִכְּל רוּחִין. יְדִיעַ כְּלָא.
 חֲכָמָה וּבִנְיָה עֲצָה וּגְבוּרָה (רוּחַ) דַּעַת וְיִרְאַת יי. מְשׁוּם
 רוּחָא דְכְּלִילָא מִכְּל רוּחִי. בְּגִין כַּד כְּתִיב, מְאַרְבַּע
 רוּחוֹת, דְּאֵינּוּן אַרְבַּע דְּכְּלִילִין בְּשַׁבְעָה דְרָגִין עֲלָאִין
 דְּאִמְרוּן. וְתַאנָּא, דְּכְּלָהּוּ כְּלִילִין בְּהַאי רוּחָא דַּעַתִּיקָא
 דַּעַתִּיקוּן, דְּנִפְיִק מִמוּחָא סְתִימָאָה לְנוֹקְבָא דְחוּטְמָא.
 וְתַא חֲזִי, מַה בֵּין חוּטְמָא לְחוּטְמָא. חוּטְמָא דַּעַתִּיק
 יוֹמִין חֲזִין מִכְּל סְטְרוּי. חוּטְמָא דְזַעִיר אִפְסִין,

ספר נפלאות הזוהר

עומק דבריו, דְּאֵיהּוּ כְּתִיבַת נַח, [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס
 בה אלא מעט, כך לא יוזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר]
 דְּמִתְכַּנְּשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשַׁבַּע מִמְּלֻכוּתָא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן
 המלכות, דהיינו מכל המדינה, וְלְזַמְנִין [ולפעמים כשאינן זכות בדור, אז רק] אֶחָד
 מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. דְּכִהוֹן [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יִתְקַיֵּים [מה
 שכתוב] (שמות א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹד [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא,
 הַיְאֻרָּה תְּשַׁלְּכֵיהּוּ. [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר היאור"ה כמו ליאור"
 דהא אחרונה כל' בתחילתה, (רש"י עה"פ הבאים מצריימה), ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה וזה
 אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש]] וְדָא אוּרָה דְּסִפְרָא דָּא, [וזהו האור

בְּתִיב, (שמואל ב כב) עֲלֶה עֲשֵׂן בְּאִפּוֹ וְאִשׁ מִפִּי תֹאכַל
וְגו'. עֲלֶה עֲשֵׂן בְּאִפּוֹ, וּמֵהֵוּא עֲשֵׂן דְּלִיק נֹר, בְּד
סְלִיק תִּנְנָא לְבִתְר. גְּחָלִים בְּעָרוּ מִמְּנוּ. מֵהוּ מִמְּנוּ (ג'
נוסחי). מֵאוֹתוֹ עֲשֵׂן. מֵהֵוּא חוֹטְמָא, מֵהֵוּא אִשָּׁא.

תִּנְנָא, בְּד הָוּה רַב הַמְּנוּנָא סָבָא בְּעֵי לְעֲלָא
עֲלוֹתִיה, אָמַר לְבַעַל הַחוֹטֵם אֲנִי מִתְּפַלֵּל,
לְבַעַל הַחוֹטֵם אֲנִי מִתְּחַנֵּן. וְהֵינְנוּ דְבְּתִיב, (ישעיה מו)
וְתַהֲלִתִּי אֶחְטֵם לָךְ, הָאִי קָרָא לְעֵתִיק יוֹמִין אָמְרוּ.

תִּנְנָא, אֲוֹרְכָא דְחוֹטְמָא, תִּלְתַּת מְאָה וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִין
עֲלָמִין, אֲתַמְלִיין מִן הֵוּא חוֹטְמָא. וְכִלְהוּ
מִתְּדַבְּקִין בְּזַעִיר אִפִּין. הָאִי תוֹשְׁבַחְתָּא דְתַקוּנָא

ספר נפלאות הזוהר

של ספר הזה שיזכרו לראות באורו, וְכֹלֵא עַל סִיבָה דִּילָךְ. [והכל הוא על סיבה שלך
ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

(טו) וְרַבְעָם הַשְּׁתַדֵּל וְעִסַק עִם הַשְּׁקָצִים שֶׁהֵם עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשִׁבִיל הַמְּמוֹן שֶׁלָּהֶם וְלֹא הַשְּׁתַדֵּל
לְהַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשְׁבָּה – וְזוֹהִי סִפְת אַרְיִכַת הַגְּלוּת

[וזוה שאמר] וּמֵאֵן גָּרִים דָּא. [ומי גרם את אריכות הגלות], עוֹרְב [דהיינו ירבעם
שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד שהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)]
דְּאֵנְתָּ תְּהָא בְּהֵוּא זְמַנָּא, פִּיּוּנָה. [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של
נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דְּשְׁלִיחַ אַחְרָא דְּאֶקְרִי בְּשִׁמְךָ, [כי שליח אחר דהיינו
ירבעם הנקרא בשמך] (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום (ועוד שהיה מלך ישראל

דְּחוּטְמָא הוּא. וְכַל תְּקוּנַי דְּעֵתִיק יוֹמִין, אֲתַחְזוּן וְלֹא
אֲתַחְזוּן, אֲתַחְזוּן לְמֵאֲרֵי מַדִּין, וְלֹא אֲתַחְזוּן לְכָלֵּא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְוִי מָאן דְּאוּשֵׁיט יְדוּי בְּדִיקְנָא
יְקִירָא עֲלָאָה, דְּסָבָא קַדִּישָׁא, טְמִירָא סְתִימָא
(ג"א טְמִיר וְסְתִים מִכְּלָא) דִּיקְנָא דְּהֵיָא תּוֹשְׁבַחְתָּא. דִּיקְנָא
דְּסְתִים וְיְקִיר מְכַל תְּקוּנָוִי. דִּיקְנָא דְּלֹא יִדְעִין עֲלָאִין
וְתַתְּאִין. דִּיקְנָא דְּהֵיָא תּוֹשְׁבַחְתָּא דְּכָל תּוֹשְׁבַחִין.
דִּיקְנָא דְּלֹא הוּי בְּרַ גֵּשׁ גְּבִיָּאָה וְקַדִּישָׁא דִּיקְרַב לְמַחְמִי
לִיה. דִּיקְנָא דְּהֵיָא תְּלִיָּא בְּשַׁעְרוֹי עַד טְבוּרָא דְּלָבָא.
חַוּרָא כְּתִלְגָּא יְקִירָא דִּיקִירִין. טְמִירָא דְּטְמִירִין.
מְהִימְנוּתָא דְּמְהִימְנוּתָא דְּכָלֵּא.

ספר נפלאות הוזהר

וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)) פְּעוּרְב דְּאַשְׁתְּלַח בְּקַדְמִיתָא, וְלֹא אֲתַהְדֵּר
בְּשְׁלִיחוּתָא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו,
כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה,
אלא] דְּאַשְׁתְּדַל בְּשַׁקְצִים, דְּאַתְמַר בְּהוֹן, (במסכת פסחים דף מט ע"ב) עֲמִי הָאֲרִץ שְׁקִץ.
[שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ], בְּגִין מְמוּנָא דְּלַהוֹן,
[בשביל הממון שלהם שנתנו לו], וְלֹא אֲשְׁתְּדַל בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ לְאַהֲדָרָא לְצַדִּיקֵיָא
בְּתִיּוּבְתָא. [לא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כְּאִילוּ
לֹא עֲבִיד שְׁלִיחוּתָא דְּמֵאֲרֵיהּ. [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל
מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. (ויש להקשות מדוע אמר כאילו לא
עבד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו?)

תֵּאנָא, בְּצִנְיֵעוּתָא (ד קל"א ע"א) דְּסַפְרָא, דְּהָאִי
 דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא דְּכָלָא, נְפִיק מְאוּדְנוּי,
 וְנַחֲתִית סוּחְרֵינִיָּה דְּפוּמָא קְדִישָׁא, וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי,
 בְּתַקְרוּבְתָא (ס"ג) דְּבוּסְמָא טְבָא, חוּרָא דִּיקְרָא
 (ס"א דְּבִדְקִנְיָה). וְנַחֲתִית (ס"א חוּרָא יְקִירָא דְּדִיקְנִיָּה נַחֲתִית) בְּשִׁקּוּלָא,
 וְחָפִי עַד טְבוּרָא. הוּא דִּיקְנָא יְקִירָא, מְהִימְנָא שְׁלִימָא,
 דְּנִגְדִין בֵּיה תְּלַת עֶשְׂרֵי נְבִיעִין, מְבוּעִין דְּמִשַׁח רְבוּת
 טְבָא, בְּתַלְת עֶשְׂרֵי תַקּוּנִין מְתַתְּקָנָא.

תַּקּוּנָא קְדָמָאָה. מְתַתְּקוֹן שְׁעָרָא מְלֵעִילָא, וְשָׂאֲרֵי
 מֵהָהוּא תַקּוּנָא דְשְׁעָרֵי רִישֵׁיהּ, דְּסָלִיק

ספר נפלאות הזוהר

ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה⁴ (עיי' אור הזוהר בשם המרדכי ו' והרמח"ל).

4. ואפילו כל אינון דמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיקָא, כֹּל חֶסֶד דְּעִבְדִין לְגַרְמִייהוּ עִבְדִין:
 וְזֶה לְשׁוֹן תַּקּוּנֵי זְהַר (תַּקּוּן ל' דף ע"ג): וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, מֵאִי וְרוּחַ, אֵלָא
 בְּרִדְאֵי בְּזִמְנָא דְשִׁכְיָתָא נַחֲתַת בְּגִלוּתָא, הָאִי רוּחַ נְשִׁיב עַל אֵינוֹן דְּמִתְעַסְקֵי בְּאוּרִיקָא, בְּגִין

בְּתַקוּנָיו לְעֵילָא מְאוּדְנָוִי, וְנַחֲתִית מִקַּמֵּי בְּתַחָא דְאוּדְנָוִי,
בְּחַד חוּטְמָא בְּשִׁקוּלָא טְבָא, עַד רִישָׁא דְפוּמָא.

תְּקוּנָא תְּנַיְנָא. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא מְרִישָׁא דְפוּמָא, (וּסְלִיק)
עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפוּמָא, בְּתַקוּנָא שְׁקִיל.

תְּקוּנָא תְּלִיתָא. מְאַמְצְעִיתָא דְתַחוּת (ס"א דְהָא)
חוּטְמָא, מִתַּחוּת תְּרִין נוּקְבִין, נְפִיק חַד
אוּרְחָא, וְשְׁעָרָא אֲתַפְּסֵק בְּהֵוּא אֲרַחָא, וּמְלִיא מְהֵאי
גִיסָא, וּמְהֵאי גִיסָא שְׁעָרָא, מִתְקוּנָא שְׁלִים סוּחְרָגִיָּה
דְּהֵוּא אוּרְחָא.

תְּקוּנָא רְבִיעָא. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא (וְנַחֲתִית) תַּחוּת פּוּמָא,
מְרִישָׁא חַדָּא לְרִישָׁא חַדָּא, בְּתַקוּנָא שְׁלִים.

שְׂכִינְתָא דְאַשְׁתַּפַּחַת בִּינְיָהוּ, וְהֵאי רוּחַ אֲתַעְבִּיד קָלָא, וְיִמָּא הָכִי אֵינוֹן דְּמִיכִין דְּשִׁנְתָא בְּחוּרִיהוֹן,
סְתִימִין עֵינֵין אֲטִימִין דְּלָבָא, קוּמוּ וְאַתְעֵרוּ לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאִית לְכוּן לָבָא בְּלֵא סְכְּלַתְנוּ לְמַנְדַּע
בְּה, וְאִיהוּ בִּינְיָכוּ.

וְרַזָּא דְמְלָה קוּל אוּמַר קָרָא כּו', וְכַל חֲסֵדוּ כְּצִיץ הַשְּׁדָה (יִשְׁעָה מ ו), כָּל חֲסֵד דְּעֻבְדִּין
לְגַרְמִיָּהוּ עֻבְדִּין, וְאַפִּילוּ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיָּתָא, כָּל חֲסֵד דְּעֻבְדִּין לְגַרְמִיָּהוּ עֻבְדִּין כּו',
דְּאֵלִין אֵינוֹן דְּעֻבְדִּין לְאוּרִיָּתָא יְבֻשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה דְּמַבְלָה כּו', עַד כָּאן לְשׁוּנוּ.
לְמוּד הַזֶּהר בְּאַמְתָּה הוּא סַעַד וְסַמְךָ לְשְׂכִינָה: וְזֶה לְשׁוֹן אוּר הַחֲמָה בְּשֵׁם הַרְמ"ק (בְּהַר דָּר
ק"ה עמוד ב'): וְאִם תְּאֵמַר בְּדוּרוֹת אֵלוּ שְׁאֵנוּ עוֹסְקִים בְּזֵהר מְאִי אֵיכָא לְמִימַר, וְיֵשׁ לֹמַר, שֶׁהוּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הַעִיד בְּתַקוּנִים שֶׁהִסְפֵּר בְּעֶצְמוֹ יְהִיָּה נִסְתָּר עַד דוּר הָאֲחֵרוֹן דוּר הַמְּשִׁית,
כִּי צִרְף גְּדוּל הוּא עֶסֶק הַחֲכָמָה הַזֹּאת לְיַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתֵי לְסַמְךָ אֶל זֶה בְּגִלוּת,

תְּקוּנָא הַמִּישָׁאָה. תַּחֲוֹת פּוּמָא נִפִּיק אֲרַחָא אַחְרָא,
בְּשִׁקוּלָא דְאַרְחָא דְלַעִילָא, וְאַלִין תְּרִין אֲרַחִין
רְשִׁימִין עַל פּוּמָא, מִכָּאן מִכָּאן.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. מִתְּתַקֵּן שִׁעְרָא, וְסָלִיק וְנִפִּיק מִלְרַע
לַעִיל לְרִישָׁא דְפּוּמָא. וְחִפִּי תְּקוּרֻבְתָּא
דְּבוּסְמָא טְבָא, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעִילָא. וְנַחֲתִית
שִׁעְרָא לְרִישָׁא דְפִתְחָא דְאַוּרְחָא תַּתָּאָה דְפּוּמָא.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. פְּסִיק שִׁעְרָא, וְאַתְחִזֵּן תְּרִין תַּפּוּחִין,
בְּתַקְרוּבְתָּא דְבוּסְמָא טְבָא, שְׁפִירוֹן וְיָאֵן
לְמַחֲזִי. בְּגִינֵיהוֹן אַתְקִיִּים עֲלֵמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(מושלי טז) בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

ספר נפלאות הזוהר

וּבְךָ יִתְקַיֵּים רְזָא דְיוֹנָה, [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא,
דְּעָאל בְּעַמְקִין דְּתַהוּמֵי יַמָּא, [שנכנס בעמקי תהום הים], הָכִי תִיעוּל אַנְתָּ בְּעַמְיָקוּ
דְּתַהוּמֵי אוּרְיִיתָא, [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], הָדָא הוּא דְכְּתִיב, [זה
שֵׁאמֵר יוֹנָה הַנְּבִיא] [יונה ב] וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוּלָה בְּלִבְבַי יָמִים. [הרומז על ים התורה].
(מְתוּק מִדְּבִש).

וְלִבְךָ נִתְגַּלָּה הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּדוּר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, לְרֵאוֹת אִם יַעֲסִקוּ בּוֹ בְּאַמְתוּת לַעֲשׂוֹת סְמִךְ וְסַעֲד
לְשִׁכְנָה.

**תְּקוּנַת תְּמִינָא. נְפִיק חַד חוּטָא דְשַׁעְרֵי סוּחְרַי
דְּדִיקְנָא, וְתַלְיִין בְּשַׁקּוּלָא עַד טַבּוּרָא.**

**תְּקוּנַת תְּשִׁיעָא. מַתְעָרֵי וּמַתְעָרְבִין שַׁעְרֵי דִיקְנָא,
עִם אֵינוֹן שַׁעְרֵי דְתַלְיִין בְּשַׁקּוּלָא, (דְּתַלְיִין) וְלֹא נְפִיק
דָּא מִן דָּא.**

**תְּקוּנַת עֲשִׂירָא. (מַתְעָרְבִין) נַחְתִּין שַׁעְרֵי תַּחוֹת דִּיקְנָא,
וְחַפְיִין בְּגִרוּנָא תַּחוֹת דִּיקְנָא.**

**תְּקוּנַת חַד סַר. דְּלֹא נְפִיקִין גִּימָא מִן גִּימָא, וּמַתְשַׁעְרִין
בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים.**

ספר נפלאות הוזהר

(טו) וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה (לִילִי"ה) אָמַם שֶׁל עָרֵב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה
כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עָרֵב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם
וּבַתְּקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן י"ג דף כ"ז ע"ב) עַל הַפְּסוּק אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת
רְשָׁעִים וּגְרִי - אֲשֶׁרֵי וַתְּהַלְתּוּ שֶׁל הָאִישׁ - אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, בְּדַרְךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. (תְּהִלִּים פָּרָק א פְּסוּק א)

אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ. הוּא אַהֲיִי"ה אֲשֶׁר אַהֲיִי"ה. רֹאשׁ לְכָל הַרְאָשִׁים וְעֲלִיָּה נֹאמֵר (שִׁיר ז)

רֹאשֶׁף עֲלִיָּה כְּפָרְמֶל. וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְדַלַת רֹאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן. זֶה תְּפִלִּין שֶׁל יָד.

וּבֹו מְשַׁבְּחִים לְבַת בְּזָה הָאֲשֶׁרֵי (וְעַל בֶּן בְּרַאשִׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרֵי שֵׁם בַּת) זֶה הוּא שְׁכָתוּב (בְּרַאשִׁית

ל) בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי כְּנוֹת. {הֵם הַצַּדִּיקִים שְׁמַעְעִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה} מִי זֹכֵה
לִיכְנֵס שָׁמָּה, אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים. שֶׁהִיא עֵצָה רְעָה מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב

תְּקוּנָא תְּרִיסָר. דְּלֹא תִלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא
אֲתַפְּנֵי מִכָּל סְטְרוּי, וַיֵּאן שְׁעָרֵי סָחֹר סָחֹר לִיה.

תְּקוּנָא תְּלִיסָר. דְּתִלְיִין שְׁעָרָן בְּתַחֲוֹת דִּיקְנָא, מִכָּאן
וּמִכָּאן, בִּיקְרָא יָאָה, בִּיקְרָא שְׁפִירָא. מִחֲפִיז
עַד טְבוּרָא. לֹא אֲתַחֲזִי (ס"א לְאֲתַחֲזָא) מִכָּל אַנְפֵי
תְּקוּבָא דְבוּסְמָא, בַּר אֵינּוֹן תְּפוּחִין שְׁפִירִין חֲוֹרִין,
דְּמִפְקִין חֲזִיין לְעֵלְמָא, וּמְחֲזִיין חֲדוּ לְזַעִיר אֲפִין.

בְּתִלְיָסָר תְּקוּנֵין אֲלִין, נְגֻדִין וְנִפְקִין תְּלִיסָר מִבוּעִין
דְּמִשְׁחָ רְבוּת, וְנְגֻדִין לְכָל אֵינּוֹן דְּלְתַפְּא.
וְנִהְרִין בְּהֵוֹא מִשְׁחָא. וּמְשִׁיחִין מֵהֵוֹא מִשְׁחָא,
דְּבְתִלְיָסָר תְּקוּנֵין אֲלִין. בְּתִלְיָסָר תְּקוּנֵין אֲלִין אֲתַרְשִׁים

ספר נפלאות הזוהר

וְרַע. (מי הרשעים. וְה סמ"ל וְנַחֵשׁ) וּבְכִרְךָ חֲטָאִים לֹא עֲמַד. אֵיזָה דְרָךְ חֲטָאִים. זוּ שְׁנַאֲמַר
בָּה (מִשְׁלִי ל) כֵּן דְרָךְ אֵשָׁה מְנַאֲפַת אֲכֻלָּה וּמְחַתָּה פִּיה וּגְרוּ. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב.
אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זוּ (לִילִי"ת) אִמָּם שֶׁל עָרֵב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשָׁבָה. וְכֵן
עָרֵב רַב (מְטַעֲמֵי הַזוּהַר) (1) מְטַמְּאִים {1} {א} בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם,
כְּנֵדָה. וּמִי שֶׁמְתַדְּבֵק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁרִי. שֶׁהוּא הַכֶּתֶר וְהָרֹאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמַר בּוֹ וְהִנֵּה
כַּעֲץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יָבוּל {3}: (נְחִיבֵי
הַזוּהַר): {א}

הַיּוֹת וְחַז"ל גִּילוּ לָנוּ שֶׁהָעָרֵב רַב הֵם הַמְעַפְּכִים אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁית, וְכָל הַצְּרוֹת
מִחֲמַתָּם, וְהַזוּהַר הַקָּדוֹשׁ מְלֹא מִזָּה בְּהִרְבֵּה מְקוּמוֹת, לְקַטְנוּ מְרָאָה מְקוּמוֹת נֶרְחָב
וּבְהִקְיָף נִפְלָא: (רָאָה נְחִיבֵי הַזוּהַר בְּהוֹסְפוֹת אוֹת א). (מְטַעֲמֵי הַזוּהַר) (1)

דִּיקְנָא יְקִירָא, סְתִימָאָה דְכָלָא, דְעֵתִיק דְעֵתִיקוּן. מִתְרִין
תְּפוּחִין שְׁפִירָן דְאַנְפוּי, גְּהִירִין אַנְפוּי דְזְעִיר אַנְפוּי, וְכָל
חִינּוּר (ס"א חִינּוּר) וְשׁוּשָׁן דְאַשְׁתְּכָחָן לְתַתָּא, גְּהִירִין
וּמִתְלַהֲטִין מִהֶהוּא גְּהוּרָא דְלַעֲיָלָא. תְּקוּנִין תְּלִיסֵר
אַלִּין, אֲשֶׁתְּכָחוּ בְּדִיקְנָא, וּבְשְׁלִימוֹת דִּיקְנָא בְּתְקוּנֵינוּ,
אַתְקֵרִי בַר גֶּשׁ נְאֻמָּן. דְכָל דְחָמֵי דִיקְנָיָהּ, תְּלִי בֵיה
מִהִימְנוּתָא.

תְּאֲנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, תְּלִיסֵר תְּקוּנִין אַלִּין דְתְלִין
בְּדִיקְנָא יְקִירָא, בְּשְׁבִיעָאָה (מְנַהוּן) מִשְׁתַּכְּחִי
בְּעֶלְמָא, וּמִתְפַתְּחִי בְּתְלִיסֵר תְּרַעֵי דְרַחְמֵי. וּמֵאֵן
דְאוּשִׁיט יְדֵיהּ לְאוּמָאָה, כְּמֵאֵן דְאוּמֵי בְּתְלִיסֵר תְּקוּנֵי

ספר נפלאות הזוהר

(י) המצפנים ומאמנים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:
פּתח רבֵי יוֹסֵי וְאַמֵר, (ישעיה' מא) הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִפְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. זְמִין
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל. כָּל אֵינּוֹן טְבָאן, דְקָאֵמֵר עַל יְדֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט...
(עתידי הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתנבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אַבְל אֲזִלִין לְבִי
מִדְרָשׁוֹת, פְּתַחֲנִין סַפְרִין, וְחַמְאָן כָּל אֵינּוֹן טְבָאן, דְקָא מְחַכֵּן, וְחַמְאָן פְּתִיבִין בְּאוּרִייתָא,
דְאַבְטַח לֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלֵייהוּ, וּמִתְנַחֲמִין בְּגְלוּתְהוֹן... (וישראל החזיקו מעמד כאשר
ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...) וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִפְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים
בְּךָ. מֵאֵי כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. דְאַתְקֵפוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרַגְוֵי אַעֲלֵךְ בְּגְלוּתָא דָּא. בְּהוּא זְמַנָּא.
יְבוֹשׁוּ וְיִפְלְמוּ מְכָל טְבִין דְיַחְמוּן לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל. (ועל זה התנבא הנביא שרץ מי שהאמין וציפה לקיים

דִּיקְנָא. הַאי בְּאַרְיָא אֲפִין. בְּזַעֲרָא אֲפִין בְּכַמְהָ. אָמַר
לְרַבִּי יִצְחָק, קוּם בְּקִיּוּמָךְ, וְסִלְסַל בְּסִלְסָלָא דְתַקְוָנָא
דְּמִלְכָּא (ס"א בְּדִיקְנָא) קְדִישָׁא הֵיאֵךְ יִתְתַקְנוּן.

קָם רַבִּי יִצְחָק, פִּתַּח וְאָמַר, (מִיבַח ז) מִי אֵל כְּמוֹךְ נוֹשֵׂא
עוֹן וְגוֹ', יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְגוֹ', תִּתְּנוּ אֲמֶת לְיַעֲקֹב וְגוֹ'.
תָּאנָא, תְּלִיסַר מְכִילִין אֲתַחְזוּן הָכָא, וְכִלְהוּ גַפְקִין
מִתְלִיסַר מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָ רַבּוֹת דְּתִיקוּנֵי (דף קל"א ע"ב)
דִּיקְנָא קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן. טְמִירָא דְטְמִירִין.
תָּנָא, תַקְוָנָא דְדִיקְנָא טְמִיר וְסִתִּים, טְמִיר וְלֹא טְמִיר.
סִתִּים וְלֹא סִתִּים. בְּתַקְוָנוּי יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ.

ספר נפלאות הזוהר

הַנּוֹבָאָה הוּא יְזַכֵּה לְשִׁמּוֹחַ בְּנֵאֻלָּה. וְהַעֲרַב רַב וְבוֹשׁוּ וְיִסְלְמוּ כִּי הִלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל - וְהַרְוֵצָה לְהִינָצֵל מִקְלִיפַת הָעָרִב רַב מוֹכְרָח
לְעִסּוֹק בְּזוּהַר הַקְדוּשָׁה, כְּתִיבַת נַח שֶׁהַצִּילָה מִהַמְּבּוּל. (זוהר הַקְדוּשָׁה פְּרָשַׁת כִּי תִשָּׂא דָף קפ"ח ע"ב)

(יח) הַרְוֵצָה לְהִינָצֵל מִקְלִיפַת הָעָרִב רַב מוֹכְרָח לְעִסּוֹק בְּזוּהַר הַקְדוּשָׁה, כְּתִיבַת נַח שֶׁהַצִּילָה
מִהַמְּבּוּל

וְאִינוּן עֲרַב רַב רְשִׁיעֵינָא, (וְאוּתָם הִרְשָׁעִים שְׁמַהֲעָרַב רַב) דְּיִתְקַנְיִים בְּהוּ בַּהֲהוּא זְמַנָּא,
(יִתְקַנְיִים בְּהֵם לְפָנֵי בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ הַכְּתוּב: (דְּנֵאֵל יב) יִתְבַּרְרוּ יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים. (שָׂאוּ יְהִיָּה בִּירוּר זְמוּר בְּיִשְׂרָאֵל) יִתְלַבְּנוּ: אִינוּן מְאָרֵי מִשְׁנָה. (אֵלּוּ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה שִׁיתְבַּרְרוּ
עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה) וְיִצְרְפוּ: אִינוּן וְרַעָא קְדִישָׁא דְשָׂאָר עֲמָא. (וְזַרְעַת הַקְדוּשָׁה שֶׁל שָׂאָר הָעַם
יִתְבַּרְרוּ עַל יְדֵי מַצּוּת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְצִדְקָה) הִנָּא הוּא דְכְּתִיב, (זְכַרְיָה יג) וְצִרְפָּתִים כְּצִרְךָ אֶת

תְּקוּנָא קְדָמָא. הָא תְּנִינוּ, דְּכָל שְׁעָרָא וְשְׁעָרָא וְכָל
נִימָא וְנִימָא לָא מִתְדַבְּקָא לְחִבְרָתָהּ. וְשְׂאֵרוּ
נִימִין דְּדִיקְנָא לְאֲתִקְנָא, מִתְקוּנָא דְשְׁעַר רִישָׁא.

הָבָא אִית לְאֲסִתְפְּלָא, אִי כָּל נִימִין דְשְׁעַר רִישָׁא,
וְנִימִין דְּדִיקְנָא יִקְרָא עֲלָאָה, בְּחַד נִימָא
אֲתִקְלָלוּ, (ס"א בְּחַד מִתְקִלָּא אֲתִקְלוּ) אַמְאִי אֵלִין אַרִיבִין,
וְאֵלִין לָא אַרִיבִין. אַמְאִי (ס"ב) נִימִין דְּדִיקְנָא לָא אַרִיבִין
כּוּלֵי הָאִי, וְקִשְׁיִין. וְאֵלִין דְּרִישָׁא לָא קִשְׁיִין, אֲלָא
שְׁעִיעִין.

אֲלָא, כָּל נִימִין שְׁקוּלִין דְּרִישָׁא וְדִיקְנָא. דְּרִישָׁא
אַרִיבִין עַל כְּתִבּוּן, לְמִיגַד לְרִישָׁא (ד"א מְרִישָׁא)

ספר נפלאות הוזהר

הַפְסֵף. (דְּהִינּוּ עַל יְדֵי פֶסֶף שְׁנוּתִים לְצַדִּיקָה) וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינוֹן עֲרַב רַב. (וְאֵלוּ הָעֲרַב
רַב יֵצְאוּ מִקְלָל יִשְׂרָאֵל)

(דְּנֵאל יב) וְהַמְשַׁפְּלִים יְבִינוּ, אֵינוֹן מְאִרֵי קְבֵלָה, (וְהַמְשַׁפְּלִים הֵם אֵלוּ שְׁעוּסָקִים בְּסוּדוֹת
הַתּוֹרָה) דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (דְּנֵאל יב) וְהַמְשַׁפְּלִים יְזַהִירוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ. אֵלִין אֵינוֹן דְּקָא
מִשְׁתַּדְּלִין כְּזֹהֵר דָּא, דְּאֲקָרֵי סֵפֶר הַזֹּהֵר, (אֵלוּ הֵם הַצְּדִיקִים שְׁעוּסָקִים בְּאוֹר הַזֶּה הַנִּקְרָא סֵפֶר
הַזֹּהֵר) דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח, (שְׁהוּא כְּתִיבַת נַח שְׁמַצִּיל מִהַמְּבּוּל) דְּמִתְכַּנְשֵׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר,
וְשִׁבְעַ מִמְּלַכּוּתָא. וְלְזַמְנִין אַחַד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. (שְׁכֵמוּ שְׁלָא כּוּלָם זְכוּ לְהִיכְנֵס לְתִיבָה
לְפָנֵי הַמְּבּוּל, כִּי רַק הַזְּרִיזִים וְהַמְשַׁפְּלִים יְזַכּוּ לְהִינְצֵל עַל יְדֵי הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ, כִּי הַזְּמַן
קָצֵר, כְּמוֹ שְׁכֹתוּב בְּמִלְאָכֵי (פְּרָק ג' פְּסוּק א') הַנְּנִי שׁוֹלַח מְלָאכֵי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנֵי
וּפְתָאוּם יְבוּא אֵל הִכְלוּ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלַאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים

דְּזַעֲרֵי אַפְּיָן, מַהֲהוּא מְשִׁיבָא דְּמוֹחָא, לְמוֹחָא דִּילֵיהּ.
וּבְגִינֵי כַּד לָא הוּוּ קִשְׁיִין. וְעַל דָּא אֲתַחֲזוּן לְמַהוּי רַבִּיכִי.

תַּאנְא, מְאִי דְכְּתִיב, (משלי א) חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנֶה.
וּלְבַסּוֹף כְּתִיב, בְּרַחוּבוֹת תִּתֵּן קוּלָּהּ. הַאי
קָרָא לָאוּ רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלָאוּ סִיפִיָּה רִישִׁיָּה. אֲלָא
חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנֶה, כַּד נֶגִיד מְמוּחָא סְתִימָאָה דְאַרְיָ
אַפְּיָן, לְמוֹחָא דְזַעֲרֵי אַפְּיָן, בְּאַיִנוּן גִּימִין. כְּאֵלוּ
מִתְחַבְּרָאן לְבַר, תִּרְיִן מוֹחִין, וְאַתְעֵבִיד חַד מוֹחָא, בְּגִין
דְּלִית קִיּוּמָא לְמוֹחָא תַּתְּאָה, אֲלָא בְּקִיּוּמָא דְמוֹחָא
עֲלָאָה. וְכַד נֶגִיד מַהֲאִי לְהַאי, כְּתִיב תִּתֵּן קוּלָּהּ חַד.

ספר נפלאות הוזהר

הֵנָּה בָּא אֲמַר ה' צְבָקוֹת) דְּבַחוּן (בְּאֵלוּ שִׁינְפוּ לַעֲסוֹק בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ) ?תְּקַיִים (שְׁמוֹת א) כָּל
הַבֵּן הַלְלוּד הַיְאֹרְהָ תִּשְׁלִיכוּהוּ. (לְהִיּוֹת בְּכַחֲשִׁינַת בְּנִים, וּמַהֲרָאשׁוּנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקִינוּ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ) וְדָא אֹרְהָ דְסַפְרָא דָּא, וְכֹלְאָ עַל סַבְּהָ דִּילָךְ. (וְזֶה הָאֹרֶן שֶׁל סֵפֶר זוּהַר הַקְּדוּשׁ
יֵאִיר בְּנִשְׁמוּתֵיהֶם, וְכֵן זֶה בְּכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוּשׁ).

(זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רצנא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, וְעַיִן תִּיקוּנֵי זוּהַר תִּיקוּן כ"א עמוד

נ"ג, נ"ד).

מטעמי הוזהר - הוספות אות א':

עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמְהָ: וְהֵנָּה מַה שְּׁכַתְּבַת בְּתַחֲלַת דְּכַרְיִו וְאַפִּילוּ כָּל אֵינּוּן
דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא כָּל חֶסֶד דְּעַבְדֵי לְגַרְמִיהוּ וְכוּ'. עִם הֵיּוֹת שְׁפִשְׁטוּ מְבַאָר, וּבְכַרְט
בְּזַמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קַרְדִּים לְחַתְּךָ בָּהּ אֲצֵל קֶצֶת בְּעֲלֵי

וּבְגִין דְּנָגִיד מְמוּחָא לְמוּחָא בְּאֵינוּן גִּימִין (כְּאֵלוּ מִתְחַבְּרָאן
 לְכַר תְּרִין מוּחִין וְאִתְעֵבִיד חַד מוּחָא בְּאֵינוּן גִּימִין) אֵינוּן לָא
 אֲשִׁתְּכַחוּ קְשִׁישִׁין. מָאִי טַעְמָא. מְשׁוּם דְּאִי אֲשִׁתְּכַחוּ
 קְשִׁישִׁין, לָא נָגִיד חֲכָמְתָא לְמוּחָא בְּהוּן. בְּגִינֵי כֵּן, לִית
 חֲכָמְתָא נְפָקָא מִבְּר נָש דְּאִיהוּ קְשִׁישָׁא (ס"א קְשִׁישָׁא)
 וּמְאָרֵי דְרוּגְזָא. דְּכָתִיב, (קהלת ט) דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת
 נִשְׁמָעִים. וּמֵהָכָּא אוּלִיפְנָא, מָאן דְּשִׁעְרוּי דְּרִישִׁיָּה
 קְשִׁישִׁין, לָאוּ חֲכָמְתָא מִתִּישְׁבָּא עִמִּיהָ.

וְעַל דָּא אֵינוּן אַרְיָבִי, לְמִיתֵי תוּעֵלְתָא לְכֻלָּא. מָאִי
 לְכֻלָּא. לְמִיעַל עַל חוּטָא דְשִׁדְרָה, דְּמִתְשַׁקְיִין מִן
 מוּחָא. וּבְגִין דָּא לָא תְּלִי שִׁעְרָא דְרִישָׁא עַל שִׁעְרָא

ספר נפלאות הזוהר

תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פָּרָס וְהַסְפָּקוֹת יְתָרוֹת, וְגַם לְהִיוֹתָם מְכַלְלֵי
 רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדַגְנֵי סְנֵהֲדָרְאוֹת, לְהִיוֹת שְׂמֵם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכֹל הָאָרֶץ וְדוּמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם
 לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלִגָּה הַבּוֹנִים מְגָדֵל וְרָאִשׁוּ בְּשָׂמִים, וְעַקְר סִבְת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מֵה שְׁכַתֵּב
 אַחַר כֵּן הַנְּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּפִתּוּב בְּסִפְר הַזֶּהר בְּפָרְשֵׁת בְּרָאשִׁית (דף כ"ה): וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מֵינִים יֵשׁ בְּעַרְב רַב, וּמִן הַגִּ'
 מֵינִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא פֶת גְּבוּרִים, דְּעַלְיָהּ אִתְמַר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעוֹלָם אֲנָשֵׁי
 הַשָּׁם, וְאֵינוּן מַסְטָרָא דְאַלִּין דְּאִתְמַר בְּהוּן (בְּרָאשִׁית יא) הִבֵּה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמְגָדֵל וְגוֹ'
 וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם כְּבִנְיָן בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוּן סִפְר תוֹרָה וְעִטְרָה עַל
 רִישִׁיָּה, וְלֹא לְשָׂמָה, אֲלֵא לְמַעַבְד לֹון וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כֹּל

דְּדִיקְנָא. דְּשַׁעְרָא דְּרִישָׁא תְּלִי וְסָלִיק עַל אוֹדְנִין
לְאַחוּרוֹי, וְלֹא תְּלִי עַל דִּיקְנָא, מִשּׁוּם דְּלֹא אֲצַטְרִיךְ
לְאַתְעַרְבָּא אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ. דְּבִלְהוּ מִתְפָּרְשִׁין בְּאַרְחֵייהוּ.

תַּאנָּא, בְּלָהוּ שַׁעְרֵי בֵּין דְּרִישָׁא, בֵּין דְּדִיקְנָא, בְּלָהוּ
חֻוּרֵי כְּתִלְגָּא. וְתַאנָּא, אֵינְהוּ דְּדִיקְנָא
קְשִׁישָׁאֵי בְּלָהוּ. מָאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּאֵינּוּן תְּקִיפָא
דְּתְקִיפִין, לְאַחְסִין (י"א לְאַחְתָּא) אֵינּוּן תְּלַת עֶשֶׂר מְכִילִין,
מַעֲתִיק דְּעִתִּיקִין. וְהֵי מְכִילִין מִקְמֵי אוֹדְנֵי שְׂרִיין, וְהֵי
מְכִילִין סְתִימֵן אֵינּוּן. דְּלֹא יִתְעַרְבוּן בְּאַחְרֵינִין. (דְּאַתְחַסִּינוּ
לְתַתָּא וְהֵי תְּנִינָא מִקְמֵי אוֹדְנֵי שְׂרִיין שַׁעְרֵי מִשּׁוּם דְּבִלְחֻדְיֵיהוּ אֵינּוּן וְלֹא
אַתְעַרְבוּ בְּאַחְרֵינִין).

ספר נפלאות הזוהר

הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמְהָ נַח לוֹ שְׂנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוּ עַל פְּנֵיו וְלֹא יֵצֵא לְאוֹרֵי הָעוֹלָם.
רְאִינָה שְׂאִין עוֹסְקִין לְשִׁמְהָ: וְאָמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵרְאִים תִּמְיָה וְעִנְיָה בְּאִמְרָם
כִּי כָּל עֹסֵק בַּתּוֹרָה הוּא לְשִׁמְהָ. וְהֵנָּה הַחֶכֶם הַגָּדוֹל הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם
הַעִיד עֲלֵיהֶם שְׁלֹא כִּף הוּא בְּאִמְרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ זוֹכֵה לְדַבְּרִים
הַרְבֵּה וְכוּ' וּמְגִלִים לוֹ רְזֵי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֶהֱרָ שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעָן הַמְתַּגַּבֵּר
מֵאֵלָיו בְּלִתֵּי הַצְּטָרְכוֹ לְטָרַח וְלַעֲזֵן בָּהּ וְלַהוֹצִיא טַפְּסִין טַפְּסִין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסִּלְע,
הֵנָּה זֶה יוֹרֵה שְׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ כְּהַלְכָתָהּ, וְמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו
דְּמַעוֹת בְּרֹאוֹתוֹ הַמְשַׁנָּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֶסְרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ. (הַקְּדָמָה רַבִּי חַיִּים וויטאל עַל שַׁעַר
הַקְּדָמוֹת - וְעֵין אֹרֵי הַזוֹהַר פֶּרֶק כ"ח).

וְאִי תִימָא דְלִית אַחֲרֵינִין פְּוֹתֵיהּוּ. לָא. דְתַנֵּינָא תְלִיסְר
מְכִילָן דְרַחֲמֵי מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא: מִי אֵל בְּמוֹד,
חַד. (ק"ט) נוֹשֵׂא עֹון, תְּרִי. וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע, תְּלַת.
לְשֵׁאֲרִית גַּחְלָתוֹ, אַרְבַּע. לֹא הֶחֱזִיק לְעַד אַפּוֹ, חֲמִישׁ.
כִּי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא, שִׁית. יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ, שְׁבַעַה. יִכְבוֹשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ, תְּמַנֵּינָא. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם,
תִּשְׁעָה. תִּתֵּן אֲמַת לִיעֶקֶב, עֲשָׂרָה. חֶסֶד לְאַבְרָהָם, חַד
סָר. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, תְּרִיסְר. מִימֵי קֶדֶם,
תְּלִיסְר. לְקַבֵּיל דָּא, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן וְגוֹ', וְאֵינוֹן לְתַתָּא.

וְאִי תִימָא, מֹשֶׁה אֵיךְ לֹא אָמַר אֵלֶיךָ עֲלֵאִין. (קל"ח)
אֵלָא, מֹשֶׁה לֹא אֶצְטְרִיךְ, אֵלָא לְאַתָּר דְּדִינָא
אֶשְׁתַּכַּח, וּבְאַתָּר דְּדִינָא אֶשְׁתַּכַּח, לֹא בְעֵי הָכִי לְמִימַר.

ספר נפלאות הוזהר

(ט) הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפּה ולחזון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפּה ולחזון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי לימוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפּה ולחזון,

וּמֹשֶׁה לֹא אָמַר, אֲלֵא בְעֵידָנָא דִּישְׂרָאֵל חֲאֲבוּ, וְדִינָא
הוּא תִּלְיִיא, וּבְגִינִי כִּד לֹא אָמַר מֹשֶׁה, אֲלֵא בְּאַתְר
דְּדִינָא אֲשַׁתְּכַח. אֲבָל בְּהַאי אַתְר, סְדוּרָא דְשַׁבְּחָא
דְעַתִּיק יוֹמִין מְסֻדֵּר נְבִיאָה.

וְאֵינּוֹן תְּלִיסֵר תְּקוּנִין דְּדִיקְנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, טְמִירָא
דְּטְמִירִין, תְּקִיפִין, לְתַבְּרָא וּלְאַכְפְּיִיא כָּל גְּזֵרֵי
דִּינִין. מָאן חָמֵי דִיקְנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, טְמִירָא דְּטְמִירִין
דְּלֵא אַכְסִיף (ס"א אַתְכְּסִי) מְנִיָּה. וּבְגִין כִּד, כָּל שְׁעֵרוֹי
קְשִׁישִׁין, וְתִקִּיפִין בְּתִקּוּנֵי (דף קל"ב ע"א).

וְאֵי תִימָא, אֵי הָכִי הָא שְׁעֵרֵי דְלְתַתָּא, אֵינּוֹן אוּכְמֵי,
אַמְאֵי לֹא הוּוּ דָא כְּדָא. דְתַנְיָא כְּתִיב, (שיר השירים

ספר נפלאות הזוהר

כְּדוֹאג, וְאֵין לוֹ עֶסֶק בְּחַיִּים וְהָאֵרָה לְגַפְשׁ, וְהוּא כְּלוּ טַעוֹת וְרַמְאוֹת, וְאֵינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה
אֲלֵא לְהִיּוֹת מְאֲנָשֵׁי שָׂם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין לוֹ
חַיִּים וְלֹא חֵלֶק בְּחַיִּים.

וְעֵינָן בְּתִקּוּנֵי זֵהר חֲדָשׁ: לִית בְּנוֹ מֵאֵן דִּיתַעַר לְגַבְהָ לְרַצוֹת לָהּ עִם בְּעֵלָה, צוֹחִין
בְּכָל יוֹמָא וְלִילְיָא בְּאוּרִימָא דְבַעַל פְּהַ, בְּכַמְהָ קוּשִׁין. וְצוֹחִין בָּהּ כְּכֻלְבִּין דְּאִמְרִין הַב
הַב. הַב לֵן עוֹתְרָא הַב לֵן יְקָרָא, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁתַּדֵּל לְסַלְקָא שְׂכִינְתָּא. וּבְדוּאֵי לֹא יוֹשִׁיג
אַרְחוֹת חַיִּים אֲלֵא עַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּהר וְכַתְבֵּי מְרָן הַרַב חַיִּים וְיִשְׁאֵל בְּלִבְדּוּ, וְכֵן בְּסִפְר
שְׁעֵרֵי אוּרָה שְׁכֻלוֹ אוּר. וּכְכֵן הָאֲרַכְנּוֹ הַרְבֵּה מְזָה שְׁלֵא תְהִיָּה מְקַבֵּל, אֲלֵא עֲבַד מֵאַהֲבָה
וְעֲבַד מִיְרָאָה. (הֵיכַל הַבְּרָכָה קוּמְרָנָה פְּרִשְׁתָּ עֲבַד ז', י"ט - אוּר הַזֵּהר פְּרָק י').

(ה) קוּוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב. וּכְתִיב, (דניאל ז)
וּשְׁעַר רִישֵׁיהּ פְּעֹמֵר נָקָא. לָא קִשְׂיָא, הָא בְּדִיקְנָא
עֲלָאָה, הָא בְּדִיקְנָא תַּתָּאָה. וְעַל דָּא, פַּד אַתִּיְהִיבַת
אוּרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, אַתִּיְהִיבַת בְּאִשׁ שְׁחוּרָה עַל גְּבִי
אִשׁ לְבָנָה.

וְעַקְרָא דְמִלָּה מְשׁוּם דְהֵנִי שְׁעָרִי בְּגִין דְּמוּחָא
אֲשֶׁתְּכַחוּ לְאַתְמִשְׁכָּא לְמוּחָא דְלַתְפָּא וְאִינוּן
לְעִילָא מִן דִּיקְנָא דִּיקְנָא בְּלַחוּדוּי הוּא. וְכֹל תְּקוּנּוּי
בְּלַחוּדִיהוּן אֲשֶׁתְּכַחוּ. דִּיקְנָא בְּלַחוּדוּי. וּשְׁעָרִי
בְּלַחוּדִייהוּ.

תְּקוּנָא קַדְמָאָה תְּקוּנָא דְשָׂרִי מְרִישָׁא דְשְׁעָרִי
דְרִישָׁא. וְתַאנָא, כֹּל תְּקוּנֵי דִיקְנָא לָא

ספר נפלאות הזוהר

(כ) רק הלומד תורה לשמה מוציל את העולם
וְאָמְרוּ חו"ל (סנהדרין צ"ט): אָמַר רַבִּי אֶלְכָּסְנֶדְרִי כֹּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשֵׁמָה מְשִׁים
שְׁלוֹם בְּפִמְלִיָּא שֶׁל מַעֲלָה וּבְפִמְלִיָּא שֶׁל מִטָּה שְׁנֹאמַר: "אוּ יַחֲזֹק בְּמַעוּזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִּי". רַב אָמַר פְּאִילוּ בְּנֵה פְּלִטְרִין שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מִטָּה שְׁנֹאמַר:
"וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּפִיתִיךָ לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרָץ". רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר: אַף
מִגֵּן עַל כֹּל הָעוֹלָם כּוֹלוּ שְׁנֹאמַר: "וּבְצֶל יְדֵי כְּפִיתִיךָ". וְלוֹי אָמַר אַף מִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה
שְׁנֹאמַר: "וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתֵה".

אֲשֶׁתְּכָח אֱלֹא (מְחֻמָּא דְלָבָא) מְמוּחָא דְרִישָׁא, (ס"א מתיקוני
דְרִישָׁא) וְהָבֵא לָא פְרִישׁ הָכִי, דְהָא לָא הוּי. אֱלֹא תְקֻנָּא
דָּא, דְנַחֲתִית מִן רִישָׁא דְשַׁעְרֵי דְרִישָׁא, הָכִי אֲשֶׁתְּכָח.
(חסר כאן).

וּמְהַאי דִיקְנָא אֲשֶׁתְמוּדַע, כָּל מַה דְהוּי בְרִישָׁא,
דְאֶלְף עֶלְמִין דְחַתִּימִין (ס"א אֶלְף עֶלְמִין חַתִּימִין)
בְּעֻזָּא דְדַכְיָא. עֻזָּא, דְכָלִיל כָּל עֻזְקִין.

אוּרְכָא דְכָל שַׁעְרָא, דְנַחֲתִית מִקַּמֵּי אוּדְנוּי, לָא הוּי
אַרִיכָא. וְלֹא אַתְדַּבֵּק דָּא בְדָא, וְלֹא (ס"א דְכָלָא)

ספר נפלאות הזוהר

וְעִינֵין בְּסֵפֶר "נֶפֶשׁ הַחַיִּים"⁵ (שַׁעַר ד' פֶּרֶק כ"ה), שֶׁרַק עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמּוּחַ זוֹכֵה
לְקַנְיֵין הָעוֹלָם. וְאִין לֶף תּוֹרָה לְשִׁמּוּחַ יוֹתֵר מִלִּימוּד הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, (עֵינֵין אוּר הַזּוֹהַר).

5. וזה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו
בעיין ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים
לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי
ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל
העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט
שנטו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני
אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי
לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים

נְחֵתִין. אֵלִין שְׁעָרִין. מִפְּד נְגֵדִין אֶתְמַשְׁכֵּן (ס"א אֵלָא מִפְּד
נְחֵתִין אֵלִין, שְׁעָרִין. נְגֵדִין וְאֶתְמַשְׁכֵּן) וְתִלְתִּין.

וְשִׁירוּתָא דְתַקוּנָא קְדָמָא, תִּלְתִּין וְחַד קוּצִי, שְׁקִילוּ,
אֶתְמַשְׁכֵּן עַד רִישָׁא דְפּוּמָא. וְתִלְתַּת מָאָה
וְתִשְׁעִין נִימוּן אֲשֶׁתְּפָחוּ בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא.

תִּלְתִּין וְחַד קוּצִי שְׁקִילוּ, דְהוּוּ בְתַקוּנָא קְדָמָא
תְּקִיפִין, לְאַכְפֵּיָא לְתַתָּא, בְּחוּשְׁבָן א"ל. מַהוּ
א"ל. תְּקִיף יָכוֹל. וּבְכָל קוּצָא וְקוּצָא, מִתְּפָרְשִׁין תִּלְתִּין
וְחַד עֲלִמִין, תְּקִיפִין שְׁלִטִין, לְאַתְעֵינָא (ס"א לְאַתְפְּשָׁטָא)
(ס"א לְאַכְפֵּיָא, וְאַתְפְּשָׁטוּ) תִּלְתִּין וְחַד בְּהַאי סָטֵר, וְתִלְתִּין

מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות
שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו'
ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה
הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם
פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע
היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאיות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד.
רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו
בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'.
רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו) כל העוסק
בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

וְחַד בְּהַאי סֵטֶר. וְכָל עֲלָמָא וְעֲלָמָא מְנִיָּה, מִתְפָּרֵשׁ
לְאַלְפֵי עֲלָמִין דְּכְסִיפִין לְעֵדוּנָא רַבָּא. וְכִלְא סְתִים
בְּרִישָׁא דְדִיקְנָא, דְּכִלִּיל תְּקִיפָא, וְכִלְיָן בְּהַאי א"ל.
וְעַם כָּל דָּא, הַאי א"ל אֲתַכְפֵּיָא לְרַחְמִי, דְּרַחְמִי
דְּעֵתִיק יוֹמִין, (אֲתַבְסֵם) וְאֲתַכְלָל וְאֲתַפְּשֵׁט בֵּיה.

אַמְאִי עַד פּוּמָא. מְשׁוּם דְּכְתִיב, (דְּנִיאל ז) דִּינָא יְתִיב
וְסַפְרִין וְגו'. מָאִי דִּינָא יְתִיב. יְתִיב לְאַתְרִיה
דְּלָא שְׁלֵטָא. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה ט) פְּלָא יוֹעִין
אַל גְּבוּר. אַל דְּהוּא גְּבוּר, וְאֲתַבְסֵם בְּדִיקְנָא (ס"א בְּדִיקְנָא)
קְדִישָׁא דְּעֵתִיק יוֹמִין. וְרָזָא דְּכְתִיב, מִי

ספר נפלאות הזוהר

נְתִיבֵי הַזוּהַר - הוֹסְפּוֹת אוֹת א. - 310 מְרָאָה מְקוּמוֹת שְׁתָּבִו וְהִזְהִירוּ אוֹתָנּוּ לְהִיּוֹת
נְזֻהִים מִן הָעֶרֶב רַב - כְּנֻגְד ש"י עוֹלָמוֹת הַמוֹכְנִים לְצִדִּיקֵי הָאָמֶת.

רָאָה: זוּהַר בְּרַאשִׁית דָּף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג, עא. - זוהר שמות מה,
עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ, עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. -
זוהר ויקרא כז, עב. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא.
קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעז, עב. רעט, עא.
רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא.
מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיו, עא. קיט, עא. קכח,
עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמוז, עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר
ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ד' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש:
דף כז עא.

עַץ חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל: הַקְדַּמַת מוה"ר חַיִּים וִיטָאֵל עַל שַׁעַר הַקְדַּמוֹת. עַץ חַיִּים שַׁעַר לֵב פֶּרֶק א'
מ"ת. שַׁעַר לַח פ"ו מ"ת. שַׁעַר מַט פ"ג. - שַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים הַקְדַּמָּה כ'. הַקְדַּמָּה לֵג. הַקְדַּמָּה לַט. - שַׁעַר

אַל כַּמוֹד בְּעֵתִיק יוֹמִין אַתְמוּר, בְּתַקוּנָא קַדְמָאָה
דְּדִיקְנָא קַדִישָׁא עֲלָאָה.

עֲלָמָא קַדְמָאָה, דְּנַפִּיק מִתְקוּנָא קַדְמָאָה, שְׁלִיט
וְנַחִית. וְסָלִיק לְאַלְף אֶלְפִין וְרַבּוּא רַבְּבִין
מְאָרִי תְרִיסִין. וּמְנִיָּה מִתְאַחֲדִין, בְּקַסְטָא בְּעִזְקָא רַבָּא.

עֲלָמָא תְנַיִנָא. דְּנַפִּיק מִהָאִי תְקוּנָא. שְׁלִיט וְנַפִּיק,
וְנַחִית וְסָלִיק, לְשַׁבְעָה וְחַמְשִׁין אֶלְף דְּרַגְוִין,
מְאָרִי דִיבְבָא. וּמִתְאַחֲדִין מְנִיָּה, לְאַכְפֵּינָא בְּקוּדְלָא
בְּחִינְרָא. (ס"א בְּחִינְרָא).

עֲלָמָא תְלִיתָאָה. דְּנַפִּיק מִהָאִי תְקוּנָא שְׁלִיט וְנַחִית,
וְסָלִיק לְשִׁיתָא וְתַשְׁעִין אֶלְפִין מְאָרִי דִילְלָה,

ספר נפלאות הוזהר

הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטאים:
פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר
מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריו"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי
תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ'
משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. -

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"א. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער
כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי
אביגדור קרא מפראג. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו
דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א
אזולאי מעין א' נהר יז, מעין ב' נהר ס"ז, מעין ד' נהר נד, מעין ה' נהר יז, כה, לב, מעין הששי
הקדמה, נהר א' ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא,

וּמִתְאַחֲדוֹן מְנִיָּה (בְּבוֹסִיטָא לְקוֹסְטִירָא) כְּבוֹסִינָא לְקוֹסְרָא,
וּמַהֲאֵי תְקוּנָא, מִתְפַּפִּיין בְּלֵהוּ, וּמִתְבַּסְמֵן בְּמִרְרָא
דְּדַמְעִין, דְּמִתְבַּסְמִין בְּיַמָּא רַבָּא.

מָאן חָמֵי תְקוּנָא דָּא, דְּדִיקְנָא קִדִּישָׁא, עֲלָאָה, יְקִירָא,
דְּלָא אַכְסִיף מְנִיָּה. מָאן חָמֵי טְמִירוּתָא
(ס"א יְקִירוּתָא) דְּקוֹצִין דְּשַׁעְרֵי דְתַלְיִין מַהֲאֵי סָבָא. יְתִיב
בְּעִיטְרָא דְעֵטְרִין, עֵטְרִין דְּכָל עֵטְרִין. עֵטְרִין דְּלָא
אֲתַכְּלוּ בְּעֵטְרִין. עֵטְרִין דְּלָא כִּשְׂאֵר עֵטְרִין. עֵטְרִין,
דְּעֵטְרִין דְּלִתְתָּא מִתְאַחֲדוֹן מְנִיָּהוּ. וּבְגִין כֵּן, הֵינִי תְקוּנָא,
אֵינֵן תְּקוּנָא דְלִתְתָּא מְנִיָּהוֹן מִתְאַחֲדִין.

ספר נפלאות הזוהר

תוריע, קדושים בהר, בחוקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות
רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, ער, עח, פ, צו, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר
מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה.
- ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, -
ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב,
- ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"ד, י"ב חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה
קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער
האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי
אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה
אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א
אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש:
ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגור
מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ד' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא
תמניסר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, -
מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב

תְּקוּנֵי דְאַתְתָּקוֹן, דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְתְּרַבָּא, מָאן דְּבִעֵי
בְּרַכָּה. דְּכָל תְּקוּנֵין דְּאַתְתָּקוֹן בְּקַבְלֵיהוֹן,
בְּרַבָּאן מוֹשְׁתַּבְּחִין (לְקַבְלֵיהוֹן) וְאַתְעֵבִיד מַה דְּאַתְעֵבִיד.
כִּלְא כְּלִיל בְּהֵנִי תְּקוּנֵין. כִּלְא זְקָפֹן לְקַבְלֵיהַ תְּקוּנֵין
דְּמִלְכָּא תְּקִיפָא, עֲתִיקָא, סְתִימָא דְכִלְא. וְכִלְהוּ
אַתְבְּסָמֹן מִתְּקוּנֵין אֱלִין. (דְּמִלְכָּא עֲתִיקָא).

תְּאַנָּא. אִי עֲתִיק דְעֲתִיקוֹן, קְדִישָׁא דְקְדִישִׁין, לָא
אַתְתָּקוֹן בְּאֱלִין תְּקוּנֵין, לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עֲלֵאִין
וְתַתְּאִין. וְכִלְא הוּי כִלְא הוּי. וְתַנְיָא, עַד כְּמַה זְהִירִין
אֱלִין (ס"א אַתְתָּקוֹן בְּאֱלִין ל"ג) תְּקוּנֵי דְדִיקְנָא. עַד תְּלִיסַר
(דְּלַתְתָּא), וְכִל זְמַנָּא (דף קל"ב ע"ב) דְּתְלִיסַר אֱלִין

ספר נפלאות הוזהר

בשבת ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פי"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הוזהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב. תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לו עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה

משפכין, זְהִירִין אֵלִין דְּלִתְתָא. וְכֵלָא. בְּחוּשְׁבָנָא
דְּאֵלִין תְּלִיסַר, אֲשֵׁתְבַח דִּיקְנָא דְּמִלְכָא עֲתִיקָא יְקִירָא
מִכְלָא. כֵּלָא בְּחַד אִיהוּ טְמִירָא וְיְקִירָא.

וּבְגִין דְּאִיהוּ יְקִירָא וְטְמִירָא מִכְלָא, לָא אֲדַפְר בֵּיה
בְּאַתְר דְּאוּרִייתָא (ס"א לָא אֲדַפְר בְּאוּרִייתָא), וְלָא
אֲתַגְלִיָּא. וּמַה דִּיקְנָא אֲתַגְלִיָּא. דִּיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא
עֲלָאָה. וּמַהֲאִי דִּיקְנָא, נְחִית לְדִיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא
דְּלִתְתָא. (מֵאִי דִּיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא) דִּיקְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא
בְּתַמְנֵי תַקוּנִין אֲתַתְּקִין. וּבְגִין כֵּן, תַּמְנֵי תַקוּנִין
לְכַהֲנָא רַבָּא, כַּד מְשִׁחָא נְחִית עַל דְּקַנְיָה, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל
הַזְקָן וְגו'.

ספר נפלאות הזוהר

ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א'
טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ.
אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת
גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א.
חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום
טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א.
- חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים
ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז
ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנו,
קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן השחור מאמר אמונה ופרנסה דף עד,
זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד'
(מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

וּמִנָּא לָן. דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) שֶׁבֶת אַחִים גַּם יְחַד. גַּם
לְרַבּוֹת כַּהֵן גְּדוֹל דִּלְתַתָּא. דִּכְל זְמַנָּא דְכַהֲנָא
רַבָּא דִּלְתַתָּא, מְשֻׁמֵּשׁ בְּכַהוּנָא רַבָּא, כַּבֵּיכּוֹל כַּהֵן גְּדוֹל
דִּלְעִילָא, מְשֻׁמֵּשׁ בְּכַהוּנָא רַבָּא.

דָּא תְּקוּנָא חַד, דְּדִיקְנָא דְעֵתִיקָא סְתִימָא דְכָלָא. אָמַר
לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוּת אַנְתָּ רַבִּי יִצְחָק, לְמַחְמִי
בְּיִקְרָא דְתַקוּנִי דְדִיקְנָא, וְסַבַּר אַפִּי דְעֵתִיק יוֹמִין,
עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין. זַכָּאָה חוּלְקָהּ, וְזַכָּאָה חוּלְקֵי עַמְכוֹן
בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

תְּקוּנָא תְּנִינָא. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא, מִרִּישָׁא דְפּוֹמָא, עַד
רִישָׁא אַחְרָא דְפּוֹמָא, בְּתַקוּנָא שְׁקִיל.

ספר נפלאות הזוהר

וְהִנֵּה, בְּיַמֵּינוּ אָנוּ, זְכִינוּ שְׁסַפֵּר הַזֹּהַר נְגִישׁ לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תֵּבֵל, בְּקִלּוֹת
וּבְפִרוּסוֹת מִמֶּשׁ, בְּפֶרֶט בְּזִכּוֹת מִזְפֵּי הַרְבִּים שֶׁל מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי, וְנִרְאָה שׁוֹן פּוֹנֵת
הַדְּבָרִים שֶׁפְּעֵלַת סֵפֶר הַזֹּהַר (שְׁאֲמַנְס נִתְגַּלָּה בְּתַקּוּפָה מְאַחֲרַת יַחֲסִית לְהַקּוּפַת וְשַׁבִּי) צְרִיכָה
לְהַמְצֵא לְכָלל יִשְׂרָאֵל בְּסוּף הַיָּמִים, בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כְּלוּמַר בְּדוֹרְנוּ אָנוּ, וְלָכֵן
נִרְאָה שֶׁהַנְּגִישׁוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר בְּיַמֵּינוּ אֵינָה מְקַרֶּיֶת כָּלֵל וְעַקֵּר.

וּכְבָר קָרָאוּ כָּל גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֶת הַצְּבוֹר לְקַרְיָאָה בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּתַקּוּפָה זו. וְשִׁמְעֵתִי
בְּשֵׁם גְּדוּלִים, שְׁנִכּוֹן שְׁאָדָם וְקַצִּיב לְעַצְמוֹ אֶפְלוּ קַרְיָאָה שֶׁל דְּבַר מוֹעֵט בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
מִדֵּי יוֹם, וּבְכֶךָ יוֹכַל בְּעִזְרַת הַשֵּׁם לְדַבֵּק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר. וְהָאֲמַת, שְׁמַעְכֶּר לְדְבָרִים הָאֲמוּרִים
לְמַעֲלָה בְּעִנְיָן כַּחַו שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר לְבַטֵּל אֶת חֲבִלֵי מְשִׁיחַ עֲבוּר הָאָדָם הַדְּבַק בּוֹ, הָרִי

קוּם רַבִּי חִזְקִיָּה, וְקָאִים בְּקִיּוּמָךְ, וְאוֹקִיר יְקָרָא
 דְּתַקְוָנָא דָּא דְּדִיקְנָא קְדִישָׁא. קָם רַבִּי חִזְקִיָּה,
 שְׂאֲרֵי וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלֵי תְּשׁוּקָתוֹ מִי
 גַּרְם שְׂאֲנֵי לְדוּדֵי. מִשׁוּם דְּעָלֵי תְּשׁוּקָתוֹ.

מִסְתַּכַּל הוּיָנָא, וְאָרו חֲמִית, נְהוּרָא יְקָרָא דְּבוּצִינָא
 עֲלָאָה, נְהִיר וְסֻלִּיק לְתַלְתַּת מָאָה וַחֲמִשָּׁה
 וְעֶשְׂרִין עֵיבֵר. וְחַד חֲשׁוּךְ הָוָה אֲתַסְּחֵי בְּהוּא נְהוּרָא,
 כְּמָאן דְּאֲתַסְּחֵי בְּהוּא נְהוּרָא עֲמִיקָא, דְּמִימּוּי
 מִתְּפַלְגִין, וְנְהִירוֹ, וְנִגְדִין לְכָל עֵיבֵר, מִמָּוָה דְּעָלוּי. וְסֻלִּיק
 הוּא נְהוּרָא, בְּשִׁפְתָא דִּימָא עֲלָאָה עֲמִיקָא, דְּכָל
 פְּתַחֲוּ טְבִין וְיְקִירוֹ, בְּהוּא פְּתַחָא אֲתַפְתְּחוּ.

ספר נפלאות הזוהר

ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מפל דבר רע, ונקריאה בו היא סגלה לקל
 הישועות וההצלחות.

פרק ג'

כא לימוד הסודות על ידי הרשב"י - באדרא וטעם קריאת שם זה - "אדרא רבא" -
 הכנוס הגדול

א. ה"אדרא רבא" נמצא בזהר חלק ג' פרשת נשא (מן דף קכ"ז ע"ב עד דף קמ"ה
 ע"א), ונקרא "אדרא רבא", שפרושו: הכנוס הגדול. "אדרא" הוא מקום מושב
 התכמים, בדרך כלל כגון עגלה, ותוספת המלה "רבא" בא פדי להבדילו מן הכנוס

אָנָא שְׂאִיל מַהֶם (ס"א מָהוּ), פְּשָׂרָא דְחַמִּית. פְּתָחוּ
וְאָמְרוּ, נוֹשֵׂא עוֹן חַמִּיתָא. אָמַר, דָּא הוּא תְקוּנָא
תְּנִינָא. יְתִיב. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאִידְנָא אֲתַקְשָׁר
(ס"א אֲתַבְסָם) עֲלָמָא. בְּרִיד אַנְתָּ רַבִּי חֲזַקְיָה, לְעִתִּיקָא
דְעִתִּיקוּן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּלָהוּ בּוֹצֵינִין חֲבָרִין, דְּאֲתִיִּין בְּהַאי
עֲזָקָא קַדִּישָׁא. אֲסֵהֲדָנָא עָלֵי שְׁמַיָּא עֲלָאִין
דְעֲלָאִין, וְאַרְעָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה דְעֲלָאָה. דְּאָנָא חָמִי
הַשְׁתָּא, מַה דְּלָא חָמָא בַר נָשׁ, מִיּוֹמָא דְסַלִּיק מִשָּׁה
זְמָנָא תְּנִינָא לְטוֹרָא דְסִינֵי. דְּאָנָא חָמִינָא אֲנָפְאִי
נְהִירִין, כְּנֵהוּרָא דְשְׁמַשָּׁא תְקִיפָא, דְזִמְיִן לְמִיפְק
בְּאַסּוּתָא לְעֲלָמָא. דְכְּתִיב, (מְלָאכִי ג) וְזָרְחָה לְכֶם יְרֵאִי

ספר נפלאות הזוהר

ה'יותר קטן - "איִדְרָא זוטָא" - שֶׁהַתְּקִיָּם מֵאַחַר יוֹתֵר, שָׁבוּ נוֹכְחוּ פְּחוֹת תְּחִמִּים,
כְּדִלְהֵלֶן.

ב. בְּ"אִידְרָא רַבָּא" בָּא תַּאֲוֹר דִּיּוֹנֵיהֶם שֶׁל תְּשַׁע מֵהַחֲבָרָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יִחְזַאי, שֶׁהִתְכַּנְּסוּ יַחַד עִמּוֹ לְדוֹן בְּסוּדוֹת הַגְּדוּלִים וְהַעֲמִיקִים שֶׁל הַקְּבֵלָה. הַתְּשַׁעָּה הֵם:
רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנִּי, רַבִּי אַבָּא, רַבִּי יְהוֹדָה, רַבִּי יוֹסִי בֶר עֲקִב, רַבִּי יִצְחָק, רַבִּי חֲזַקְיָה בֶר
רַב, רַבִּי חִיָּא, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִיסָא.

אַחֲרֵי פְּתִיחַת הַדְּרוּשׁ בְּפִי רַשְׁבִּי, קָמִים הַתְּחִמִּים, הָאֲחָד אַחַר חֲבָרוֹ, וְדוֹרְשִׁים
בְּסוּד הַאֲלָקוֹת, כְּאֲשֶׁר רַשְׁבִּי עוֹנָה וּמוֹסִיף עַל דְּבָרֵיהֶם.

שְׁמִי שָׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ. וְעוֹד דְּאָנָא יְדַעְנָא
דְּאִנְפָּאי גְּהִירִין, וּמִשָּׁה לָּא יָדַע וְלָא אֶסְתַּפְּל. הָדָא
הוּא דְכָתִיב, (שמות לד) וּמִשָּׁה לָּא יָדַע פִּי קָרוֹן עוֹר פָּגְיוֹ.

וְעוֹד, דְּאָנָא חָמִי בְּעֵינֵי, תְּלִיסֵר מְכִילִין גְּלִיפִין קִמְאֵי,
וּגְהִירִין כְּבוּצִינִין. וְכַד אֶתְפָּרִישׁ כָּל חַד מְנִיָּהוּ
מִפּוּמִּיכוֹן, אֶסְתַּלִּיק וְאֶתְתַּקּוֹ, וְאֶתְעַטֵּר וְאֶתְטַמֵּר
בְּטְמִירוּתָא דְתַקּוּנֵי דְדִיקְנָא, וְכָל אַחֲרָנִין אֶשְׁתַּאֲרוּ.
וּבְעוֹד דְּכָל חַד מִתְפָּרֵשׁ בְּפּוּמִיכוֹן, גְּהִיר וְאֶתְעַטֵּר וְיִתִּיב
כְּמִלְכָּא בְּגוֹ חֵילֵיהָ. וְכַד אֶסְתַּיִם לְאֶתְפָּרֵשׁ, סָלִיק
וְאֶתְעַטֵּר בְּעַטְרָא קַדִּישָׁא, וְאֶתְתַּקּוֹ וְאֶתְטַמֵּר, וְיִתִּיב
בְּתַקּוּנֵי דְדִיקְנָא קַדִּישָׁא, וְכֵן לְכָל חַד וְחַד. אֲזַדְרִזוּ

ספר נפלאות הוזהר

ג. עֲקָרָן שֶׁל הַדְּרָשׁוֹת בְּחֶלֶק זֶה בָּאוֹת לְבָאֵר אֶת דְּבָרֵי הַ"סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא",
הַמְשַׁמֵּשׁ לְחֶלֶק זֶה מֵעֵין "מִשְׁנָה" בְּחֶסֶס ל"גִּמְרָא". וְלָכֵן לְעֵתִים נִמְצָא בְּ"אִידְרָא רַבָּא"
לְשׁוֹן הַ"סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא" כְּבָסִיס לְהַסְבֵּרם שֶׁל חֻכְמֵי הָאִידְרָא.

ד. בְּסִיּוּמוֹ שֶׁל הַ"אִידְרָא" נִפְטָרִים שְׁלֹשָׁה מִן הַחֻכְמִים, רַבִּי יוֹסִי בַר יַעֲקֹב, רַבִּי
חִזְקִיָּה וְרַבִּי יִיסָא.

(כב) אִידְרָא זוּטָא

הַ"אִידְרָא זוּטָא" נִמְצָא בְּזֵהָר ח"ג פְּרָשַׁת הָאֲזִינֵנוּ (מִן דִּף רַפ"ז ע"ב עַד דִּף רַצ"ו ע"ב),
וְנִקְרָא "אִידְרָא זוּטָא", שְׁפָרוּשׁוֹ: הַכְּנוּס הַקָּטָן, לְהַבְדִּילוֹ מִן הַכְּנוּס הַגָּדוֹל - "אִידְרָא
רַבָּא". בְּ"אִידְרָא זוּטָא" נִתְכַּנְסוּ שׁוּב הַחֻכְמִים בְּנֵי חֲבוּרְתוֹ שֶׁל רַשְׁבֵּי, וְהַפְעַם שְׂכַעָה

חברין קדישין, דהא בקיומא דא, לא יהא עד דייתי
מלכא משיחא.

קום רבי חזקיה תננינות, ואוקיר תיקונא תליתאה,
דדיקנא קדישא. תנא, עד לא קם רבי חזקיה,
קלא נפק ואמר, אין מלאך אחד עושה שתי שליחות.
אתרגיש רבי שמעון ואמר, ודאי כל חד וחד באתריה.
ואנא, ורבי אלעזר ברי, ורבי אבא, אשתלים שלימתא
עלאה.

קום רבי תייא. קם רבי תייא, פתח ואמר, (ירמיה א)
ואומר אהה יי אלהים הנה לא ידעתי דבר פי
נער אנכי. וכי ירמיה לא הוה ידע למלא, והא כמה

ספר נפלאות הזוהר

במספר, לאחר פטירתם ב"אינדא" הקודמת - "אינדא רבא" - של שלשה מן התקמים
הנ"ל.

ב"אינדא" זו זוכים החבריא קדישא לשמע תורה מרשב"י שתכנה, סכום הדברים
שהתבררו ב"אינדא רבא".

(ג) האר"י הקדוש מגלה סודות ה"אינדא"
בישער הגילגולים מכתבי האר"י הקדוש מסופר: לפעמים הלך לו האר"י והתבררים
לקפר מירון, למקום שנתקבצו רבי שמעון בר יוחאי וחבריו וגיילה להם שם "אינדא
רבא", והיה האר"י אומר: "פאן ישב רבי אלעזר, פאן ישב רבי אבא", וכן כולם.

מלולין נפקי מפומוי, עד לא אמר דא. והוא אמר
מלה כדיבא, דכתיב הנה לא ידעתי דבר. אלא (תאנא)
חס ושלום דאיהו אמר על דא. אלא הכי תאנא, מה
בין דבור לאמירה. אמירה הוא דלא בעי לארמא
קלא, (דף קל"ג ע"א) דבור, בעי לארמא קלא, ולאכרזא
מלין.

דכתיב, (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים האלה
לאמר. ותאנא, כל עלמא שמעו ההוא דבור,
וכל עלמא אזדעזעו. ובגין כך כתיב וידבר, ולא כתיב
ויאמר. אוף הכא כתיב הנה לא ידעתי דבר, לאכרזא
מלה ולאוכחא ברוח קדשא לעלמא.

ספר נפלאות הוזהר

והשיב כל אחד ואחד מתלמידיו במקומו הראוי לו לפי נשמתו. שקהי הארי אומר,
שכל אחד מהם יש לו ניצוץ נשמה מחבר אחד של חברי רבי שמעון.

כמו כן גילה הארי לתלמידיו סודות צמוקים מאד במקום זה ואמר להם: "אילו
נתנה רשות לעיניכם לראות, הייתם רואים כנפיה גדולה של צדיקים ומלאכי השרת
שבאו לשמוע ה"אדרא", והאש מלחכת סביבנו".

(כד טעמים שנקרא בשם "אדרא"

בשם "אדרא" קראו אותו מן השמים כמובא (בזוהר פרשת בשלח דף סא:) ואכרזו
עלך זמין הוא רבי ייסא לסלקא רוחיה (והכרזו עליך ואמרו עתיד הוא רבי ייסא להעלות
רוחו) ולא תקשרא בחד "אדרא קדישא" (ולהתקשר באדרא אחת קדושה אדרא הוא מקום

אִי הָכִי, הָא כְּתִיב (שמות ו) וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
אֲלֵא, מָאן הוּא נְבִיאָה עֲלָאָה כְּמֹשֶׁה, דְּלֵא זָכָה
בְּרַגְשׁ כְּוֹתִיָּה. דְּהוּא שְׁמַע דְּבוּר בְּהַכְרֹזָה, וְלֵא דְחִיל,
וְלֵא אֲזַדְעִזְעוּ. וְשָׂאָר נְבִיאִים אֲזַדְעִזְעוּ, אֲפִילוּ בְּאֲמִירָה,
וְדַחְלִין בְּדַחֲלִין.

וְתֵאנָא, תְּקוּנָא קְדָמָאָה דְּדִיקְנָא, וְתַנְיִנָא לְאַתְבָּא
(נ"א לְאִיִּתְאָה) (ס"א לְאַכְפָּא) לְתַלְיִתְאָה. דְּכְתִיב,
(איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר.
(תְּרִין נֹסְחֵי) וְתֵא חֲזִי דְתַרִּין תְּקוּנִין קְדָמָאִין לְמִיתִי
לְתַלְיִתְאָה הוּוּ, דְּהוּא:

ספר נפלאות הזוהר

צְנוּעַ כְּמוֹ חֹדֶר). דְּזַמְיִין חֲבֵרִיָּא לְאַתְעֵרָא בְּאַרְעָא (שְׁעִתִּידִים הַחֲבָרִים לְהַעִיר בְּאַרְץ
בְּגִלּוּי סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְגַם רַבִּי יִיסָא יְהִיָּה בְּכָלֵל הַעֲשָׂרָה הַחֲבָרִים שְׁנֹתֶקְבָּצוּ לְ"אֲדָרָא
רַבָּא" (הַמְבֹאָר בְּפֶרֶשֶׁת נִשְׂא דָף קכ"ז ע"ב), וְשֵׁם הוּא עֵתִיד לְהִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם,
וְנִשְׁמָתוֹ תַעֲלֶה לְגַן עֵדֶן). וְהָא אֲתַקְיֵנוּ תְּלַת כְּרַסְיִין דְּקַזְיָמִן לָךְ וְלַחֲבֵרְךָ (וְתַרִּי כְּבֹר הַכִּינוּ
ג' כְּסֻאוֹת הַמּוֹכְנִים לָךְ, וְעוֹד שְׁנַיִם מִחֲבֵרֶיךָ, וְהֵם רַבִּי יִיסָא, וְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יַעֲקֹב,
וְרַבִּי חֲזַקְיָה (כְּמִבּוֹאָר שֵׁם בְּדָף קמ"ד סוֹף עֲמוּד א'), שְׁמָתוֹ מִיתַת נְשִׁיקָה שְׁנֵדְבָקָה
נִפְשָׁם בְּחֻשָׁק אֲהַבַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא), מֵהֵוּא יוֹמָא הוּוּ מְשַׁגְיָחִין בֵּיהּ בְּנֵי מַתִּיָּה.
(מִיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה הָיוּ מְשַׁגְיָחִים עֲלָיו בְּנֵי עִירוֹ) (הַבִּיאֹר הוּא עַל פִּי מְחוֹק מְדַבֵּשׁ)

תְּרַגּוּם גְּרָן "אֲדָרָא" (כְּמִבּוֹאָר בְּמִדְרַשׁ רַבָּה י"ח כ"ז), עַל הַפְּסוּק: "כִּדְבַר מִן הַגְּרָן",
כְּעִבוּרָא מִן "אֲדָרָא", וְכֵן בְּכָל מְקוֹם שְׁכָתוּב גְּרָן, הַתְּרַגּוּם "אֲדָרָא", וְכֵן הָיוּ צְרִיכִין
לְיִשֵּׁב בְּחִבּוּרַת אֲהַבָּה שְׁלִימָה כְּמוֹ שְׁכָתָב רַשְׁבִּי לְקַמָּן אֲנִן בְּחִבּוּרַתָא תְּלִיא מְלֵתָא,

תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאֲמֻצְעֵיתָא דְתַחֲתֵי חוּטְמָא,
מִתַּחֲתֵי תְרִין נוֹקְבִין. גְּפִיק חַד אֲרַחָא,
וְשַׁעְרָא אֲפָסִיק (ס"א אֲתַפְסֵק) בְּהֵוֹא אֲרַחָא. אֲמַאי
אֲתַפְסֵק. מִשּׁוּם (דְּכָתִיב וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע) דְּהֵאִי אֲוֹרְחָא
אֲתַתְּקוּ לְאֲעֵבְרָא בֵּיהּ. וּבְגִין כֵּן, יְתִיב תַּחֲתֵי נוֹקְבֵי
חוּטְמָא הֵאִי אֲוֹרְחָא. וְשַׁעְרָא לָא אֲתַרְבִּי בְּהֵאִי אֲוֹרְחָא,
מִשּׁוּם דְּכָתִיב וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע, לְמִיּהֵב אֲעֵבְרָא עַד (עַל)
פּוּמָא קַדִּישָׁא, דְּיִימָא סְלַחְתִּי. תַּאנָּא, כַּמָּה עֲרַקִּיסָאוֹת
מְחַכְּאֵן לְהֵוֹא פּוּמָא, וְלֹא אֲתַגְּלִי לְחַד מְנַיְיְהוּ, דְּהֵא
אֲסַתְּלַק וְאֲתַעְטֵר, יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ.

תַּאנָּא, בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, מַהוּ דְכָתִיב פְּשַׁע. זְכוּ
עוּבֵר, לֹא זְכוּ פְּשַׁע. (מַאי מִשְׁמַע עוּבֵר עַל פְּשַׁע,

ספר נפלאות הווהר

הָיָה צְרִיכִין לִישֵׁב פְּחָצִי גֶרֶן עֲגוּלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּלִין ה'): סְנֵהֲדִין הִקְטָה פְּחָצִי גֶרֶן
עֲגוּלָה כְּדִי שְׂיִהִי רֹאִין זֶה אֶת זֶה, וְשֵׁם (בְּרִש"י) בְּגֶרֶן, כִּי גֶרֶן הָיָה יוֹשְׁבִין בְּחֻבָּה
וּכְרִיעוֹת וּבְאֵגוּדָה אַחַת כְּסֵנֵהֲדִין שְׂאִין חוֹשְׁדִין זֶה אֶת זֶה, וְלִהְיוֹת שׁוֹמְעִים אִישׁ אֶת
חֵבְרוֹ וּמִתְנוּפְחִין זֶה עַל זֶה עַד שֶׁתִּצָּא הַהוֹרָאָה כְּהִלְכָה עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. (וְעַיֵן לְקַמְן
בְּאֲדָרָא רַבָּא דִּף קמ"ה:).

בְּ"אֲדָרָא קַדִּישָׁא", כְּתִיב (שֵׁם בְּדוֹד אֲמַת) בְּחֶדֶר הַקּוֹדֶשׁ, וְכֵן תְּרַגְּמוּ שֶׁל הַגֶּרֶן הוּא
אֲדָרָא עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וְכְתִיב הֲרַמ"ק בְּפִרּוּשׁ כְּתִיב דְּ"אֹר יִקְר" לְהֲרַמ"ק זֹלֶה"ה,
(נְדַפֵּס כָּאן בְּאֹר הַחֲמָה) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֲפֹשֶׁר מִלְשׁוֹן חֶדֶר, וְהִיָּינוּ שְׂפָאֶשֶׁר הָיָה מִתְּפַנְשִׁין
לְעַנְנֵן זֶה נַעֲשֵׂה לָהֶם סְבִיב חֶדֶר שֶׁל אֵשׁ, כְּמִבּוֹאֵר לְקַמְן, (א"ה כ"כ לְקַמְן קל"ד:) אָמַר

שִׁפְעָה דְאֶקְדִּים ש' לְפ', לֹא זָכוּ עוֹמְדִים וְלֹא עוֹבְרִים (האי) בְּזַעֲרֵי אֶפְסִין.

מָאִי בֵּין הָאִי לְהָאִי. בְּזַעֲרֵי אֶפְסִין, פֶּד נְחִית הֵהוּא
אוֹרְחָא מִתְחֹת נּוֹקְבֵי חוֹטְמוֹי, כְּתִיב, (במדבר יב)
וַיַּחַר אֵף יי בָּם וַיִּלְדוּ. מָאִי וַיִּלְדוּ. דְּנִפְיָק רּוּחָא דְרוּגְזָא
מֵאֵינּוֹן נּוֹקְבֵי, וּמֵאֵן דְּאַשְׁפַּח קַמִּיהּ, אָזִיל וְלֹא אֲשַׁתְּכַח.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיהו מ) כִּי רוּחַ יי נְשָׁבָה בּוֹ וַאֲיַנְנוּ
(ס"א כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וַאֲיַנְנוּ). בְּאַרְיֵךְ אֶפְסִין כְּתִיב, (מִיכָה ז) וְעוֹבֵר
עַל פְּשָׁע. וְכְתִיב, (איוב לו) וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהֵרֶם. וְתֵאנָא,
הָבֵא כְּתִיב, עוֹבֵר עַל פְּשָׁע בְּהֵהוּא אֲרַחֵא. הָתָם, (שמות
יב) וְעֵבֶר יי לְנִגּוֹף אֶת מִצְרַיִם.

ספר נפלאות הזוהר

רבי שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנן ביה, זכאה
חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי. דאנן תבין בקדושה עלאה אשא עלאה אסחר לך,
וכן כתוב (לקמן באדרא זוטא דף רפ"ז): שאמר רבי שמעון בן יוחאי אסחר אשא מקמאי
ומעלמין לא אתפסק.

כה) הרוצה שיתקומו נכסיו ישע בהן אדר

ועוד פרש ב"מתוק מדבש" דאיתא (ביצה ט"ו). ואר"י משום רבי אלעזר ברבי
שמעון הרוצה שיתקומו נכסיו ישע בהן אדר, שנאמר אדיר בפרום ה', (פרש רש"י)
שאדר לשון קיום וחזור ולכן נקרא אדר, אי נמי אדרא כשמייה כדאמרי אינשי מאי
אדרא. דקנימא לברי דרין עד פאן לשונו.

זָבָאָה חוֹלְקִיה דְּמָאן דְּזָבִי לְהָאֵי. וְדָא הוּא תְּקוּנָא
תְּלִיתָאָה, (דְּאוּרְחָא) דְּדִיקְנָא יְקִירָא קְדִישָׁא
עֲלָאָה עֲתִיקָא דְעֲתִיקִי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי קְדָשָׁא
בְּרִידָה הוּא יִסְגִי לְאוֹטְבָא לָהּ, וְיַחְדֵי לְאַגְנָא עֲלָהּ.

וְתֵאנָא, מָאֵי דְכָתִיב, (ישעיה סא) שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בֵּינִי,
בְּעֲתִיק יוֹמִין אֲתָמַר. דְּהָא הוּא חֲדוּתָא
דְּכֻלָּא. תֵּאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְגְּלִי הָאֵי אוּרְחָא דְדִיקְנָא
דְעֲתִיק יוֹמִין. בְּלָהוּ מָאֲרֵי דִיבְבָא וַיִּלְלָהּ, וּמְאֲרִיהוֹן
דְּדִינָא סְתִימִין וּשְׁתִּיקִין, וְלִית דִּיפְתַח פְּטָרָא
לְאַבְאָשָׁא. מְשׁוּם דְּהָאֵי אוּרְחָא אֲתַגְּלִיָּא לְתַקְנָא.
וּמַהָאֵי, מָאֵן דְּאַחִיד (נ"א דְאַחִית) וְאַזְהַר (מְשׁוּם דְּהָאֵי אוּרְחָא

ספר נפלאות הזוהר

(ט) השתדל להאיר מזכות דורו הקדוש מאורם הקדושים להשכנת דרא דמשיחא
והנה רשב"י הקדוש הוא ראה מה שיהיה בסוף הדורות האחרונים קדם ביאת
המשיח והשתדל להאיר מזכות דורו הקדוש מאורם הקדושים להשכנת דרא דמשיחא,
כמו שכתב רשב"י בעצמו (זוהר חדש ב ט'): זכו דדרא דא יקים עלמא עד דייתי מלכא
משיחא.

(כז) להמשיך אור תורתנו הקדושה לדרי דרין, שיתקום עלמא בזכותנו עד דייתי מלכא
משיחא

וזה שכתב פאן רשב"י אתפנשו חבריאי, היינו הכינו בהכנה דרבה לסודות התורה
האלו. לבי אדרא, להמשיך אור תורתנו הקדושה לדרי דרין, שיתקום עלמא בזכותנו
עד דייתי מלכא משיחא למען העולם במלכות שמים.

סימנא לשתיקותא ומהאי הוא מאן דאחזי ואזהר) לשתקא, להאי
אורחא רשים, דהוא סימנא דעתיקא קדישא.

תקונא רביעאה, מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא,
מרישא חדא לרישא חדא. הדא הוא דכתיב,
(מייכה ז) לשארית נחלתו. כמה דאת אמר (מלכים ב יט)
ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה. הנמצאה
ממש. שארית דכתיב, (צפניה ג) שארית ישראל לא
יעשו עולה.

תקונא חמישאה. נפיק אורחא אחרא מתחות פומא,
הדא הוא דכתיב, (מייכה ז) לא החזיק לעד
אפו. קום רבי יוסי. קום רבי יוסי, פתח ואמר, (תהלים

ספר נפלאות הזוהר

כח) אשריהם לצדיקים לא דנין שהו זוכין אלא שמוזבין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל
הדורות

וכמו שכתוב (יומא פ"ז.) אשריהם לצדיקים לא דנין שהו זוכין אלא שמוזבין לבניהם
ולבני בניהם עד סוף כל הדורות, ולפיכך קרא רשב"י מקום הקדוש הזה "אדרא"
לקיימא זכותיהו לדרי דרין.

כט) הכנסו לראות בזיו השכינה

ובספר "לבנת הספיר" (פרשת וירא דף כ"ח. דפוס וירושלים) וזה לשונו בי אדרא, ואני
הבנתי רוצה לומר הכנסו לראות בזיו השכינה כו', ונראה כי נקראת אדרא, מה גרן

(קמד) אֲשָׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבַה לֹו אֲשָׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהִיו.
אֲשָׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבַה לֹו. מֵהוּ שֶׁכָּבַה לֹו. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
(אסתר ז') וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שֶׁכָּבַה, שְׂכִיד בְּרוּגְמִיָּה.

דְּבַר אַחַר. שְׂכִיד בְּרוּגְמִיָּה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (במדבר
יא) וְאִם כָּבַה אֶת עוֹשֶׂה לִי הֲרַגְנִי נָא הָרוּג. דָּא
הוּא דִּינָא דְדִינָא. אֲשָׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהִיו, רַחֲמֵי
דְרַחֲמֵי.

דְּבַר אַחַר, שֶׁכָּבַה, שְׂמָא דְכְּלִיל כָּל שְׂמֵהוּן, וְקוּדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא מְעַבְר רֹוּגְמִיָּה, וְאַנַּח בֵּיה לְזַעִיר אֲנַפִּיו,
וּמְעַבִּיר עַל כָּל אֵינּוּן דְלִבְר.

דְתַנְיָא, אֲרַחָא, עֲלָאָה דְדִיקְנָא קוּדִישָׁא, (עֲלָאָה עֲתִיקָא
דְעֲתִיקִי) דְאִיהוּ נְחִית (בְּדִיקְנִיָּה) תַּחֲוֹת נֹוּקְבֵי

ספר נפלאות הזוהר

מְזוּן לְכוּלָּא בֵּיה, אוּף הַאי בְּרַגָּא, וּמֵה גֶרֶן עֲגוּלָּה, אִף הַאי גֶלְגֵּלָא, וּמֵה גֶרֶן מְקַפֵּת
אֲטֻדִין, אוּף הַאי בְּרַגָּא לְנִטְרָא לָה, וּבְלִשׁוֹן חַו"ל נְקֵרָא תַּפְרִד"ס, עַל שְׁכַלְוִל מְכַל מִינֵי
נְטִיעוֹת, אוּף כְּלָה כְּלוּלָה מֵהַכֵּל. עַד כְּאֵן לְשׁוּנו.
(ל) תִּיקוּן גּוּלְגֵלְתָא

וּבְסִפֵּר "קוּל בְּרַמְה" (בְּסוּף בְּרַף ד.) וְזֵה לְשׁוּנוֹ וְהֵגֵה אֲדָרָא הִיא עֲגוּלָּה, וְכֵן בְּכַל
מְקוּם שְׂמִזְכִּיר תִּיקוּן הַמִּתְחִיל מִן הָרֵאשׁ שְׁהִיא גּוּלְגֵלְתָא, כְּדוּרִיּוֹת וְעִיגוּלָּא וְכו' עֵינִן
שָׂם.

דְּחוּטְמָא דְעֵתִיקָי. וְהָיִ אֲרַחָא דְלִתְתָא. שְׁקִילָן אֵינּוּן
בְּכֻלָּא. דָּא (דף קל"ג ע"ב) לְעִילָא, וְדָא לְתִתָּא. לְעִילָא,
עוֹבֵר עַל פְּשַׁע. לְתִתָּא, לֹא הֶחְזִיק לְעַד אַפּוּ. וְתַנִּינּוּ,
לֹא הֶחְזִיק: דְּלֹא אֵית אֲתֵר לְמִיתְב. כְּמָה דְלְעִילָא
יְהִיב אֲתֵרָא לְאַעְבְּרָא. כִּד לְתִתָּא, יְהִיב אֲתֵר לְאַעְבְּרָא.

תְּנָא, בְּכֻל אֲתֵר דְּבִהָאֵי עֵתִיקָא טְמִירָא דְכֻלָּא אֲרַחָא
אֲתַגְלִיָּא, טַב לְכֻלָּהוּ דְלִתְתָא, דְּהָא אֲתַתְּוִי
עֵיטָא לְמַעַבְד טַב לְכֻלָּא. מָאן דְּסִתִּים וְלֹא אֲתַגְלִיָּא,
לִית עֵיטָא, וְלִית מָאן דִּיִּדַע לִיה, אֲלֹא הוּא בְּלַחֲדוּי.

ספר נפלאות הוזהר

(לא) אסיפת קבוץ החכמים ללמוד

ובספר "בני אהרן" כתב (בני אהרן על זח"ג דף קמ"ח, בשם הרש"ב) אדרא פירוש
אסיפת קבוץ החכמים ללמוד באיזה מקום שיהיה בבית או בין האיילנות נקרא אדרא,
כמו "אדרא רבא ואדרא זוטא" עד כאן לשונו.

(לב) נקבצו בין האיילנות, או בקבוץ נשמות הצדיקים

וכתב החיד"א (בהגהותיו נ"א על זח"ב דף קכ"ט). וזה לשונו: פירוש "אדרא" גרן
כתרגומו "אדרא", פירוש, מקום יפה, או חופה בקבוץ השושבינין, או בקבוץ החכמים
באדרא זוטא בתדר הרשב"י, וב"אדרא רבא" נקבצו בין האיילנות, או בקבוץ נשמות
הצדיקים, (משם הרש"ב). אמר הכותב: עד היום ידוע זה המקום של ה"אדרא רבא",
וברוך השם זכותי הרבה פעמים לראות מה נורא המקום הקדוש הזה ולהתפלל שם,

בְּמָה דְעֵדוֹן עֲלָאָה, לִית דִּידַע לִיה אֲלָא הוּא עֲתִיקָא
דְעֲתִיקִי. וְעַל הַאי כְּתִיב, (תהלים צב) מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְי מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן יִתְתַקְנֹן
עוֹבְדֶיךָ לְעֲלָמָא דְאֲתִי מֵעַם עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא וְסָלִיק מִלְרַע
לְעִילָא, וְחָפִי תְקוּבָתָא דְבוֹסְמָא טָבָא עַד
רִישָׁא דְפּוּמָא דְלְעִילָא. וְנַחֲתִית שְׁעָרָא (דְרִישָׁא) לְרִישָׁא
דְפִתְחָא דְאַרְחָא תְתָאָה דְפּוּמָא.

קוּם רַבִּי יִיסָא וְאַתְקִין תְּקוּנָא דָא. קָם רַבִּי יִיסָא,
פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה נד) וְחֻסְדֵי מֵאֲתַךְ לֹא יִמוּשׁ,

ספר נפלאות הוזהר

וְהוּא בְּדַרְכֵי בֵּין מִירָן לְצִפְתָּא, וְהוּא סְמוּךְ וְנִרְאָה קְרוֹב לְמִירוֹן, אֲשֶׁרִי עֵין רְאֲתָהּ מְקוּם
הַקְדוֹשׁ וּמְקַדֵּשׁ הַגֹּה.

(ג) אֲדָרָא רַבָּא וְאֲדָרָא זוּטָא

כְּדִי לְדַעַת הַטַּעַם שֶׁהָאֲדָרָא בְּפִרְשֵׁת נְשָׂא נִקְרָא "אֲדָרָא רַבָּא" וְהָאֲדָרָא בְּפִרְשֵׁת
הַזְּיָנוּ נִקְרָא "אֲדָרָא זוּטָא", אֲעֲתִיק מַה שְׂכַתְּבַת בְּזֶה בְּסִפְרֵי הַקְדוֹשׁ "קוּל בְּרַמָּה" (נר)
ד. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנִקְרָא "רַבָּא" בְּכַמּוֹת וּבְאִיכוֹת כִּי "בְּרַבָּא" הִתְחִיל לְפָרֵשׁ שְׂרֵשׁ כָּל
תִּיקוּנֵי הַפְּרָצוּפִים וּמַה שֶׁקָּדַם לָהֶם שֶׁהוּא פְּרָסָא וְכִיּוֹצֵא מִרְאשִׁית א"ק עַד פְּרָצוּף
זו"ן, וְ"אֲדָרָא" זֶה נִכְתְּבָה בְּפִרְשֵׁת נְשָׂא אֶת רֵאשׁוֹ, וְרֵאשׁ הֵינּוּ גוּלְגוּלֶת פְּנוּדַע, וְהָאֲדָרָא
זוּטָא נִקְרָא לְגַלּוֹת אוֹפֵן תִּיקוּן או"א שְׁלֵא נִזְכְּרָה בְּ"אֲדָרָא רַבָּה", וְעוֹד, וְאֵין כָּאֵן
הַמְקוּם לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה, וְהַדְּבָרִים עֲמוּקִים.

וּכְתִיב (ישעיה נד) וּבַחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֹתֶיךָ, הֲנִי קִרְאִי
קִשְׁיִין אַהֲדָדִי.

וְלֹא אֶקְשׁוּ, דְתַנְיָנוּ, אֵית חֶסֶד וְאֵית חֶסֶד. אֵית חֶסֶד
דְּלָגוּ, וְאֵית חֶסֶד דְּלָבַר. חֶסֶד דְּלָגוּ, הָא דְאִמְרוּן
דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקוּן, וְהוּא סְתִים בְּסִטְרָא דָּא דְּדִיקְנָא,
דְּאִקְרִי פְּאֵת הַזְקוּן. וְלֹא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְחַבְלָא הָאִי
סִטְרָא, מִשּׁוּם הָאִי חֶסֶד דְּלָגוּ דְּעֵתִיק יוֹמִין. וּבְגִין כְּהָ,
בְּכַהֵן דְּלִתְפָּא כְּתִיב בֵּיהּ, (ויקרא כא) לֹא יִקְרַחַה קְרַחַה
בְּרֵאשִׁים וּפְּאֵת זְקָנִים לֹא יִגְלַחוּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא
לְחַבְלָא אוֹרְחוּי דְּחֶסֶד דְּעֵתִיקָא, דְּכַהֵן מִסִּטְרָא דָּא
קָא אֲתִי.

ספר נפלאות הוזהר

(לה) "אֲדָרָא רַבָּא" נִדְמֵן קְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרַתִּיכוּ, וּבְאֲדָרָא זִוְטָא נִדְמֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עִם צְדִיקֵיָא דְּבִגְנָתָא דְּעָדוּן.

הַרְבֵּי קוֹל בְּרַמָּה מְסִים: כִּי יֵשׁ יְתְרוֹן בְּ"אֲדָרָא זִוְטָא" מִצַּד הַשּׁוֹמְעִין לְבַד דְּאִזְדְּמֵנוּ
תְּמָן כִּי בְּ"אֲדָרָא רַבָּא" נִדְמֵן קְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרַתִּיכוּ, וּבְאֲדָרָא זִוְטָא נִדְמֵן הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עִם צְדִיקֵיָא דְּבִגְנָתָא דְּעָדוּן, מַה דְּלֹא אַעְרַעוּ בְּ"אֲדָרָא רַבָּא".

(לה) בְּ"אֲדָרָא רַבָּא" דְּבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם וּבִרְשׁוּתוֹ דְּבַרוּ כּוֹלָם, וּבְאֲדָרָא זִוְטָא דְּבַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם לְבַד

גַּם יֵשׁ יְתְרוֹן אַחַר כִּי בְּ"אֲדָרָא רַבָּא" דְּבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם וּבִרְשׁוּתוֹ דְּבַרוּ
כּוֹלָם, וּבְ"אֲדָרָא זִוְטָא" דְּבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם לְבַד. וְזִכְרוּתוֹ יִגְן בְּעַדְיָנוּ וְיִגְאַלְנוּ

וְתֵאנָא בְּצִנְיָעוּתָא דְסַפְרָא, בְּכֻלָּא אֲצִטְרִיךְ חֶסֶד
לְאַתְרַבְּאָה וּלְמַבְנֵי, וְלֹא לְקַטְעָא לִיה, וְלֹא
אֲשְׁתַּצִּי מִעֲלָמָא. וְהֵאֵי דְכְּתִיב וְחֶסְדֵי מֵאֲתֶךָ לֹא יִמוּשׁ,
חֶסֶד דְעֵתִיק יוֹמִין. וּבְחֶסֶד עוֹלָם, חֶסֶד דְאַקְרִי חֶסֶד
עוֹלָם, וְהֵאֵי הוּא אַחְרָא דְזַעִיר אַנְפִּין, דְכְּתִיב, (תהלים
פ"ט) אִמְרַתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

וְהֵאֵי חֶסֶד דְעֵתִיק דְעֵתִיקוֹן, הוּא חֶסֶד דְקָשׁוּט. וְחֶסֶד
דְקָשׁוּט לָאו בְּחֵי גוּפָא אֲתָמַר, אֶלָּא בְּחֵי
דְנִשְׁמָתָא. וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב, (מִיכָה ז') כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא.
דָּא הוּא תְקוּנָא שְׁתִּיתָאָה דְדִיקוּנָא יְקוּרָא, דְעֵתִיק
דְעֵתִיקוֹ.

ספר נפלאות הזוהר

בְּקָרוֹב עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ וִיקוּיָם בְּנוּ הַפְּתוּב "וְהִיָּה ה' לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ" בְּעֵגְלָא
וּבְזִמְנָן קָרִיב אָמֵן סְלָה וְעַד, עַד פֶּאן לְשׁוֹנוּ.

(נִצְתַק מִסְפֵּר אֲדָרָא זֹטָא עִם הַנְּהַת מְקוּרוֹת "אֲדָר הַזֹּהֵר" מִהַרְבַּ הַמְקוּבֵל הַרִיא"ז מְרַגְלִיּוֹת וְצ"ל,
עִם הַרְבֵּה הוֹסְפוֹת תְּדוּשׁוֹת מִהַמוֹצֵיא לְאוּר).

פרק ד'

יִשְׂרָאֵל ה'טְהוּרִים וְאֲחִינוּ ה'נְבוּנִים, יְדַעוּ וְיִתְבוּנְנוּ לְעַסֵּק בְּלִמּוּד הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ
שְׁפִירוּעַ מְטַהַר אֶת הַנְּשָׁמָה וּמְסַגֵּל לְכָל בְּרָכָה וְטוֹבָה כְּמוֹ שֶׁפְּתַב הַחִיד"א זֹלַה"ה
בְּסַפְרוֹ "מִוְרָה בְּאֲצִבַּע" (ב, מד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "לִימּוּד סֵפֶר הַזֹּהֵר מְרֻמָּם עַל כָּל לִימּוּד,
בְּשִׁגְם לֹא יָדַע מֵאֵי קָאֵמַר וְאֵף שִׁטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִיקוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה... עכ"ל
זֹלַה"ה.

**תְּקוּנַת שְׁבִיעָאָה. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאַתְחִיזוּ תְרִין תְּפוּחִין
בְּתַקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא, שְׁפִירוּ וַיֵּאן לְמַחְזִי.**

**פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) כְּתִפוּחַ בַּעֲצֵי
הַיַּעַר וְגו'.** מַה תְּפוּחַ זֶה כָּלִיל בְּתֵלַת גְּוֹנִי, כַּד
קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא, תְּרִין תְּפוּחִין כָּלִיל שִׁיתָא גְּוֹנִי,
וְתְרִין תְּפוּחִין אֲלִין, דְּאֵינוּן תְּקוּנַת שְׁבִיעָאָה, אֵינוּן
כָּלְלָא דְכָל שִׁיתָא תְּקוּנִין דְּאֵמִינָא. וּבְגִינֵיהוֹן אֲתַקְּיִים
(מושלי טז) בְּאֹר פְּנֵי מְלָךְ חַיִּים.

**וְתֵאנָא, מַהֲנִי תְּפוּחִין נְפִקִין חַיִּין לְעֵלְמָא, וּמְחִזְזִין
חֵידוֹ לְזַעִיר אֲפִין. כְּתִיב (במדבר ו) יָאֵר יְיָ פְּנֵי
אֲלֵיךְ. וְכְתִיב (מושלי טז) בְּאֹר פְּנֵי מְלָךְ חַיִּים. בְּאֹר פְּנֵי**

ספר נפלאות הזוהר

על פן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עַת
לְעִשׂוֹת לַה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ", (ובאורו: כְּשֶׁהֵעֲרַב רַב מְפִירִים אֶת הַתּוֹרָה מוּטָל עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת
עַת וְזִמֵּן לְכַבֵּד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִיחַרְדָּא קב"ה וּשְׂכִינְתֵיהָ), מִשׁוּם שֶׁהוּא זִמֵּן הַגְּאוּלָּה, וְכִידוּע
כָּל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בְּלִימוּד הַזוהר הַקְּדוֹשׁ, וְכִמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ בְּזוהר הַקְּדוֹשׁ (זוה"ח ח"ב מ):
עַל דִּירוּ: "יְכוּ דְדָרְא דָא יְקָים עֲלֵמָא עַד דְּיִתֵּי מְלָכָא מְשִׁיחָא" וְכִידוּע שְׁבִזְכוּת לִימוּד
הַזוהר הַקְּדוֹשׁ וְהַאֲדָרוֹת יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כִּמ"ש
בְּזוהר הַקְּדוֹשׁ וּבְתַקְוִינִים.

ובתקון ו' איתא: "וְכִמְהָ בְּנֵי נִשְׂא לְתַמָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חֵיבוּרָא דִּילָךְ כַּד יִתְגַּלִּי
לְתַמָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ וְקָרְאָת דְּרוּר בְּאַרְץ וְגו'". וּבְכַפְרֶשֶׁת נִשְׂא
אֲמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא "בְּסַפְרָא דָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

מִלְךְ אֱלֹהִים אֵינּוֹן תְּרִין תְּפִיחִין דְּתַקְרוּבְתָא דְבוּסְמָא
דְאֵמִינָא. יָאֵר יי פְּנִי אֱלֹהֵי, פְּנִים דְּלִבְר, דְּכַד נְהִרִין
מִתְבְּרַךְ עֲלֵמָא.

וְתֵאנָא, כָּל זְמַן דְּהֵגִי בּוֹצִינֵי דְלִבְר נְהִירִין, כָּל עֲלֵמָא
מִתְבְּרַךְ, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח רוּגְזָא בְעֲלֵמָא. וּמָה
אֵי הֵגִי דְלִבְר כַּד. תְּרִין תְּפִיחִין דְנְהִירִין תְּדִירָא, דְחֲדָאן
תְּדִירָא עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה.

תְּנִיָא, כַּד אֲתַגְלִיין תְּרִין תְּפִיחִין אֱלֹהִים, אֲתַחֲזִי זְעִיר
אֲפִין בְּחֲדוּתָא. וְכָל אֵינּוֹן בּוֹצִינֵין דְלִתְתָא,
בְּחֲדוּתָא. וְכָל אֵינּוֹן דְלִתְתָא, נְהִירִין, וְכָל עֲלֵמִין חֲדָאן,

ספר נפלאות הזוהר

וגם ידוע מה שכתב מהרח"ו בשם האר"ז"ל (עיין בשער רוח הקודש יא): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
גַּם אָמַר לִי הַרְבֵּ אֲבָרְהָם הַלְוִי יצ"ו, שְׁאָמַר לוֹ מוֹרֵי ז"ל עֲצָה לְעֲנִין הַהֲשִׁגָּה וְהִיא
זו: שְׁלֹא יִשְׁיַח שִׁיחָה בְטִלְהָ, וְשִׁקְיוֹם בְּחֲצֵי הַלִּילָה וְיִכְפֶּה עַל חֶסְרוֹן הַיְדִיעָה, וְשִׁלְמוּד
בְּזוּהַר דְרַךְ בְּקִיאוֹת בְּלִבְד כְּלֵי שִׁעְמִיק בְּעִיּוֹן אַרְבָּעִים אוֹ חֲמִשִּׁים עֲלִים, בְּכָל יוֹם
שִׁיקְרָא בְּסִפְרֵי הַזוּהַר פְּעָמִים רַבִּים" עפ"ל ז"ל.

ועל כן נהגו ישראל עם קדושים לקרא את האדרות הקדושות בימים הקדושים
בימי שנה, הן בראש השנה, כפי שנהגו רבים ושלמים לקרא ספר התהלים והאדרות,
וכתב הפך החיים (סימן תקפ"ג, לח) שבי"ם א' דראש השנה קוראים "אדרא רבא" ובי"ז
ב' "אדרא זוטא". והן בחג השבעות זמן מפת תורתנו, שקוראים ה"אדרא רבא"
וכנזר מנהג זה בפרי עץ חיים לרבנו האר"ז"ל שנהגו החברים ללמוד "אדרא רבא",
ובהושענא רבא נהגו לקרא "אדרא זוטא".

וּשְׁלִימִין מִכָּל שְׁלִימוּתָא. וְכֹלָא חֲדָאן וְנִהֲרִין. וְכָל טִיבוּ
לָא פְּסִיק. בְּלָהוּ אֲתַמְלִין בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, בְּלָהוּ חֲדָאן
בְּשַׁעְתָּא חֲדָא.

תָּא חֲזִי, פְּנִים דְּלָבַר, אֵית זְמַן דְּנִהְרִין, וְאֵית זְמַן דְּלָא
נִהְרִין. וּבְגִין כֹּד פְּתִיב, יָאֵר יי פְּנִין אֲלֵיָּהּ. (תהלים
10) יָאֵר פְּנִין אֲתַנּוּ סָלָה. מִכָּלֵל דְּלָא חֲזִי תְּדִירָא. אֲלָא
כֵּד אֲתַגְּלִין תְּפֻחִין דְּלַעִילָא.

תָּאנָא, אֲלִין תְּפֻחִין דְּסִתִּימִין, נִהֲרִין וְחִוּוּרִין תְּדִירָא.
וּמְנַהוּן נִהֲרִין לְתַלְתָּ מָאָה וְשִׁבְעִין עֵיבָר. וְכָל
שִׁיתָא תְּקוּנִין קַדְמָאִין דְּבִדִּיקָנָא בֵּיהּ כְּלִילּוֹ. חֲדָא הוּא
דְּכִתִּיב, (מיכה ז) יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ. יָשׁוּב, מִכָּלֵל דְּזַמְנִין
טְמִירִין, וְזַמְנִין אֲתַגְּלִין. הֵכָא, הוּא יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ.

ספר נפלאות הזוהר

ובפרי עץ חיים (בשער חג השבועות פרק א' בהגהת מורינו הרב יעקב צמח בשם המהר"ח¹):
שאמר שבלילות שביעי של פסח, וחג השבועות, וליל הושענא רבה, מצוה לפרש
ולגלות עומק החכמה לפי שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מוכן לסודות וראוי
לפרשם אד⁶.

6. והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר תצות לילה וביום השבת וימים טובים מסגלים להשקיל
בחכמת הקבלה. ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה הצלחתה בערבי
שבתות אחר תצות ובחג הסכות בחוף הספה, ובחג השבועות.

וּבְהַאי דְלִתְתָּא, הוּא וְאַמְתָּ. דָּא הוּא תְּקוּנָא (ד' ק"ל"ט
 ע"א) שְׂבִיעָאָה, דְּכָלִּיל שִׁיתָא, בְּתָרִין תְּפוּחִין דְּבַעֲתִיקָא
 דַּעֲתִיקוּן.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. נְפִיק חַד חוּטָא דְשַׁעְרֵי סוּחַרְגִּינְיָה
 דְּדִיקְנָא, וְתִלְיִין בְּשִׁקוּלָא עַד טַבּוּרָא. קוּם
 אֶלְעָזָר בְּרִי, אַתְּקִין תְּקוּנָא דָּא.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר (בְּרִיה), פָּתַח וְאָמַר, הַכֹּל תְּלוּי בְּמִזְלָא,
 וְאַפִּילוּ סֵפֶר תּוֹרָה שְׁבֵהֵיכָל. מְלָה דָּא אוּקִימָנָא
 בְּסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא, וְהִכָּא אֵית לָאֶסְתַּפְלָא, וְכִי הַכֹּל
 תְּלוּי בְּמִזְלָא, וְתִנְיִנּוּ, סֵפֶר תּוֹרָה קֹדֶשׁ, וְנִרְתַּקוּ קֹדֶשׁ,
 וְהֵהִיכַל קֹדֶשׁ. וּבְתִיב (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר

ספר נפלאות הזוהר

ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א, שידועה הסגולה
 הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפתותיו דובכות להמשיך עלינו השפע
 העליון, וכמאמר חז"ל (במות צו): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל
 תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובכות בקבר⁸. ולפי

7. פוק חזי מי הוא בעל המיקרא הרשב"י זי"ע! - והיאך הבאים לציונו הקדוש לא
 מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", וברוי זה מרפסין אגרי.

8. וכתוב בזה"ק: תלת דרגין אינן מתקשרן דא ברא, קודשא בריה הוא אורייתא וישראל,
 וכו' (ח"ג עג). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות בנשמת התנא האלקי, וכאשר מוציא

קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ, הָא תְּלַת אֵינּוּן. וְסֵפֶר תּוֹרָה.
 לְקַבְּלֵיהוֹן, גִּרְתָּקוּ קֹדֶשׁ, וְהֵיכַל קֹדֶשׁ, וְהוּא קֹדֶשׁ.
 וְהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּשֵׁלֶשׁ קְדוּשׁוֹת. בְּשֵׁלֶשׁ מַעְלוֹת, בְּיָמִים
 שְׁלֹשָׁה, שְׂבִינָה בְּשֵׁלֶשׁ, לוֹחֹת וְאֲרוֹן וְהֵיכַל בְּסֵפֶר
 תּוֹרָה תְּלִיא, וְאִיהוּ תְּלִיא בְּמִזְלָא, וּכְתִיב (ירמיה י'
 וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תַּחֲתוֹ. מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּקְדוּשׁוֹת
 הִלְלוּ לַיהוָה תְּלִיא בְּמִזְלָא.

אֲתָא הָכִי אֹקִימְנָא בְּסֵפֶרָא דְצְנִיעוּתָא, הָאִי חוּטָא
 יִקְרָא קְדִישָׁא, דְכָל שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא תְּלִין בֵּיהּ,
 אֲתִקְרִי מִזְלָא. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְכָל קְדִישֵׁי קוּדְשִׁין
 דְקוּדְשִׁיא, בְּהָאִי מִזְלָא תְּלִין. וְסֵפֶר תּוֹרָה, אִף עַל גַּב
 דְּאִיהוּ קְדוּשׁ לָא חָל עָלֵיהּ עֶשֶׂר קְדוּשִׁין עַד דְעִיל

ספר נפלאות הזוהר

זֶה, הַגּוֹרֵם שֶׁיִּהְיֶה הַחֶכֶם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא
 גֵּרֵם לְהַחִיּוֹתוֹ, וְאֵין סֵפֶק כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֶכֶם בְּעֶצְמוֹ עִם סִיעַת מְרַחֲמֵיהּ
 יוֹצֵאִין לְקַבְּלָתוֹ לְקַבֵּל פְּנִיּוֹ. (הַגָּאוֹן מֵהַר"א אִיסְטְרוֹלְסָה בְּסֵפֶרוֹ בֶּן אַבְרָהָם פֶּרֶשֶׁת וַיִּשְׁלַח כג:).

הָאָדָם מִפְּיֵי דְבָרִים, הִנֵּה הִבֵּל פִּיּו עוֹלָה לְמַעְלָה וְעוֹשֶׂה רוּשָׁם, וּבְיָדָאִי כְּשֶׁלּוֹמֵד בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י
 ע"ה, פּוֹעֵל לְמַעְלָה הַתְּעוֹרְרוֹת וְשִׂמְחָה לְנִשְׁמַת רַשָּׁב"י וְחִבְרִי, וְהָרִי הוּא כְּאִילוֹ מִכָּשׁ מִשְׁתַּתֵּף
 עִמָּהֶם וְהָרִי הוּא מִבְּנֵי הַיְקְלָא דְמַהִימְנוּתָא וְיִזְכֶּה גַם לְעֵתִיד לְבֹא לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִרְאוֹת בְּשִׂמְחָתוֹ
 שֶׁל הַרְשָׁב"י, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ נִשְׁמַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעִנְיָן מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה, וְהָרִי שִׂמְחָתוֹ שֶׁל רַשָּׁב"י
 הִיא שִׂמְחַת כָּלל יִשְׂרָאֵל. (עֲנַן מְאוֹרוֹת הַזּוֹהַר דף ק-קא).

לְהִיכֹל. בֵּינָן דְּעֵייל לְהִיכֹל, אֲתִקְרִי קְדוּשׁ בְּעֵשֶׂר
קְדוּשׁוֹת. בְּמוֹנָא דְלַעֲיָא דְלֹא אֲתִקְרִי הִיכֹל, אֲלֵא בְד
אֲתַחְבְּרוּ עֵשֶׂר קְדוּשׁוֹת. וְתֵאנָא, הַכֹּל תְּלוּי בְּמוֹל,
דְּאִיהוּ הָאִי חוּטָא יִקְרָא קְדִישָׁא, דְּכָל שְׁעָרִין תְּלִיין
בֵּיהּ.

אֲמַאי אֲקָרִי מוֹל. מִשּׁוּם דְּמַנְיָה תְּלִיין מוֹלִי, וּמוֹלִי
מַנְיָה עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וּבְגִין כֵּן אִיהִי תְּלִיָא.
וּבֵיהּ תְּלִיין כֹּל מְלִי דְעֲלָמָא עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וְאֲפִילוּ
סִפְר תּוֹרָה שְׁבַהֲהִיכֹל, דְּמַתְעֵטֵר בְּעֵשֶׂר קְדוּשׁוֹת, לֹא
נִפְיֵק מִכְּלָלֶיהָ עִם שְׂאֵר קְדוּשֵׁין וְכִלְהוּ תְּלִיין בְּהֵאִי.
וּמֵאֵן דְּחָמִי לְהֵאִי תְּקוּנָא, אֲתַכְּבֹּשְׁן חוּבִיהוֹן מִקְמִיָּה

ספר נפלאות הזוהר

וכן האדמו"ר מסדיגורה זי"ע, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש,
ו"הספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק". (וכן כתב בספר תורה ותיים מערכת ס' אות ר"ז,
לרבי חיים פלאגי זי"ע⁹).

9. בספר חסידים סימן תקנ"ט: וז"ל: כל צדיק שמפרש דברי צדיק אחר, כשמת, יוצא
התנא כנגדו ומקבלו בסבר פנים יפות, והולך עימו לבקש מן המלאכים להקל עליו, ומעמידו
לפני הקב"ה לדבר עליו טובות. ושם באות רכ"ד: וכל האומר שמועה מפיהם, הם מתפללים
עליו שם ומליצים טובה עליו. וכמו שכתוב בספרים הקדושים, סיפור נורא מהמהרש"ל זצ"ל,
שהיה לו מוכיח, ופעם בא מאוחר לבית המדרש להתפלל מעריב ולא היה כבר מנין, והתפלל
ביחודות, ובדרך כלל המוכיח היה צריך לומר לו מוסר, והפעם לא אמר לו, ושאל אותו

וּמִתְפַּיִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (מִיבֵחַ ז) יִכְפּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ בְּרִי לְקוֹדֶשׁא דְקַדִּישׁוֹן,
עֲתִיק מִכְּלָא.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. מִתְעַרְבִין שְׁעָרֵי עַם אֵינוֹן שְׁעָרֵי
דְּתַלְיִין, וְלֹא נִפְקִין דָּא מִן דָּא. קוּם רַבִּי
אָבָא, קָם רַבִּי אָבָא וְאָמַר, אֵלִין (אֵינוֹן) שְׁעָרֵי דְּמִתְעַרְבִין
עַם אֵינוֹן דְּתַלְיִין, אַקְרוּן מְצוּלוֹת יָם. מְשׁוּם דְּנִפְקִי
מִמּוֹתְרֵי מוֹחָא, וּמַהֲאֵי אַתְרָא רַמְיוֹ, כָּל מְאָרֵי דְּתַבְעִין
חוּבֵי דְּבְנֵי נְשָׂא וּמִתְפַּיִין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ
תְּהֵא לְעֲתִיק יוֹמִין.

ספר נפלאות הזוהר

הַעוֹלָה מִהַדְּבָרִים דְּבְכָל מְקוּם שְׁלוּמֵד תּוֹרַת הַרְשָׁבִי הָרִי הוּא כְּאִילוּ נִמְצָא אֲצֵל
צִיּוֹנוּ הַקְּדוֹשׁ, וְהַעוֹלִים הַזּוֹכִים לְהַשְׁתַּטֵּחַ בְּאַתְרָא קַדִּישָׁא מִירוֹן, בְּנוֹדָאֵי שְׁחוּבָה קְדוּשָׁה

הַמַּהְרֵשׁ"ל, לְמָה לֹא אִמְרַת לִי מוֹסֵר. עֵנָה לוֹ, שְׂרָאִיתִי שְׁנֵי זַקְנִים שְׂבָאוּ אִיתָךְ לְהַתְּפַלֵּל מֵעֵרִיב,
לִכֵּן לֹא אִמְרַתִּי כְּלוּם. אָמַר לוֹ הַמַּהְרֵשׁ"ל, שְׁשֵׁנֵי זַקְנִים אֵאלוּ הֵיוּ הֶרְבִּינוּ תָם וְהֵרָ"י בַעֲלֵי
הַתּוֹסְפוֹת, וְהֵיוֹת וְהֵייתִי טְרוּד מְאוּד לְתַרְץ הַקּוּשִׁיא שֶׁל רַבִּינוּ תָם עַל הָאֵרֶ"י, לִכֵּן בַּתִּי מְאוּחָר,
וּבָאוּ לְלוֹת אוֹתִי, וְאִם זָכִית לְרֵאוֹת אוֹתָם, אִז אַתָּה כָּבֵר לֹא יִכּוֹל לְהֵיוֹת הַמוּכִיחַ שְׁלִי.
וּבִמְגִיד מְשֻׁרִים (פֶּרֶשׁת וִיקָהֵל) וְמָה שְׁפַלְפַּלְת אַתְמוֹל עַל דְּבָרֵי הַרְמַב"ם דְּבָרֵי אִמַת הֵם,
הַרְמַב"ם שְׂמַח בְּךָ, וְיִרְדַת לְטוֹף דַּעְתּוֹ, כְּשֶׁתִּפְטֹר מִן הָעוֹלָם הַרְמַב"ם ז"ל, יֵצֵא לְקֶרְאֲתִיךָ, כִּיּוֹן
שְׂתַרְצַת הַהֲלָכָה כְּמוֹתוֹ, גַּם עַכְשֵׁי מְלַמֵּד עֲלֶיךָ זְכוּת.

בְּסִפְרֵי מַגִּנֵי שְׁלֵמָה (שֶׁל הַגְּהָ"ק רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְקֶרְקָא זצ"ל), שֶׁם טֵרַח לֵיִשְׁבַּח כָּל קוּשִׁית הַתּוֹסְפוֹת
עַל רַש"י, נִכְד הַמַּחְבֵּר כּוֹתֵב בְּהַקְדָּמָה, שֶׁהַגָּאוֹן הַמַּחְבֵּר אָמַר לְפָנֵי תַלְמִידָיו, כֹּאשֶׁר בָּא אֵלָיו
בְּחָלוּם בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה וְאָמַר לוֹ, בְּשִׁבְלֵי שְׂאֵתָה טוֹרַח לְהַצִּיל אוֹתִי מִפִּי הָאֵרִיוֹת הַגִּיבּוֹרִים
הַחֲרִיפִים בַּעֲלֵי הַתּוֹסְפוֹת, אֲנִי אֲתִינָא לְקַבְּלְךָ כְּעוֹלָם הַבָּא עִם תַּלְמִידִי, וְכֵן הִיָּה, שְׂבִיבִים פְּטִירוֹתוֹ,

תְּקוּנָא עֲשִׂירָאָה. נַחְתִּין שְׁעָרֵי תְּחוּת דִּיקְנָא, וְחַפְיִין
בְּגֵרוּנָא תְּחוּת דִּיקְנָא. קוּם רַבִּי יְהוּדָה. קוּם
רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה ב) וּבָאוּ בְּמַעְרוֹת צוּרִים
וּבְמַחְלוֹת עֶפֶר מִפְּנֵי פַחַד יְיָ וְגו'. מִפְּנֵי פַחַד יְיָ, הָא
אֲתִידַע דְּמֵאן דְּאִיהוּ לְבַר, פַּחַד יְיָ אֲתִקְרִי. וּמֵהֲדַר
גְּאוּנֵו, אֵינֹון שְׁעָרֵי דְתְּחוּת דִּיקְנָא, וְאֲתִקְרוּן הַדְר גְּאוּנֵו,
תְּרִי. תְּקוּנָא עֲשִׂירָאָה, (מיכה ז) תִּתֵּן אֲמַת לִיעֶקֶב. וְחַד
סָר, דְּלָא נִפְקִי גִימָא מִן גִּימָא, חֶסֶד לְאַבְרָהָם.

תְּקוּנָא דְתְּרִי סָר. דְּלָא תִלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא
אֲתַפְּנִי מִכָּל סְטְרִין, וְיֵאִין שְׁעָרֵי סְחוּר סְחוּר
לִיה, בְּגִין דְּלָא אֲשַׁתְּכַח טְרַחוּתָא, כְּמָה דְאַצְטְרִיד.

ספר נפלאות הזוהר

לְלִמּוּד אֵת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י אֲצֵל צִיּוּנֵו יוֹתֵר מִכָּל לִימוּד אַחֵר, וּבְזֵה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת
הַרְשָׁב"י, וְעַל יְדֵי כֵן תִּפְּלֵתוּ עוֹשֵׂה רוּשָׁם, וּכְמוֹ שְׁאָמַר דּוֹד הַמַּע"ה אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ
עוֹלָמִים... וּבְנוֹדָאֵי זְכִיר לוֹ הַרְשָׁב"י טוֹבָה עַל כֵּן. (וְעַן מְאוּרֹת הַזּוֹהַר פ"ו). - וּבִפְרָט
בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר שֶׁהוּא יוֹם הַלּוּלָא דִּילִיָּה, וְכִידּוּעַ שְׁבִיּוּם פְּטִיחְתוּ גִילָה ה"א אֲדָרָא
זוּטָא" וְדָכַר בְּעֵתוֹ מֵה טוֹב.

וְסַפֵּר הַרְבֵּי הַצְּדִיק הַמְּקוּבָּל הַר"ר בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א (ראש וְשִׁבְתָּ נְהַר שְׁלוֹם)
מִפִּי מוֹר"ר וְעַט"ר זָקֵן הַמְּקוּבָּלִים הַמְּקוּבָּל הַאֲלָקִי כְּמֵהַר"ר זְצֻק כְּדוּרֵי זֶלְלָה"ה שְׁשַׁמַּע

חֲצִי שְׁעָה קוֹדֵם שִׁכְבָה נֵר יִשְׂרָאֵל, הִיו אֲעֻלוּ כָל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לְהֵם, תְּנוּ מִקוּם לְרַבִּינוּ
מְאוּר יִשְׂרָאֵל, רַבִּינוּ שְׁלֵמָה יִצְחָקִי שִׁבְא אֵלֵי עִם כָּל קְדוּשֵׁיו עִמוֹ, וְקִיבַל אוֹתִי בְּשִׂמְחָה לְהֵרְאוֹת
לִי אֵת דְּרַךְ עֵץ הַחַיִּים, בְּאִשֶׁר עֲמַדְתִּי לִימִינוּ תְּמִיד לְתַרְץ מַעֲלִיו קוּשִׁית בְּעֵלֵי הַתּוֹסַפּוֹת.

טַרְחוּתָא בְּמַאי קָא מַיִירִי. דִּינָא. בְּאַתְרֵי (נ"א בתר) דִּינָא
טַרְחוּתָא אֲשַׁתְּכַח. וְכִי שַׁעְרֵי דְדִיקְנָא
טַרְחָא אֵינּוּן, אוּ דִּינָא אֵינּוּן, וְהָא כְּלָא רַחֲמֵי אֲתַחְזוּן.
אַלָּא דְלָא אֲתַטְרַח בִּישׁוּבָא (ס"א בְּנִשׁוּבָא) דְרוּחָא דְזַעִיר
אַפִּין.

דְּתַאנָּא מַהֲאֵי פּוּמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, קְדִישׁ קְדִישִׁים,
נִשְׁבָּא רוּחָא. מָאֵי רוּחָא. רוּחָא דְאִיתְרַק
(ס"א דְאִתְדַבֵּק) בִּיהֵ, דְמַתְלַבֵּשׁ בִּיהֵ (נ"א דְאִתְתַּקֵּן וּמַתְלַבֵּשׁ בִּיהֵ)
זַעִיר אַפִּין. וּמַהֲאֵי רוּחָא מַתְלַבֵּשִׁין כָּל אֵינּוּן דְלִתְתָּא.
וְכַד הֵהוּא רוּחָא נְפִיק, אֲתַפְרֵשׁ לְתַלְתִּין וְשַׁבְעָה אֶלְפָּ
עֵיבֵר. וְאֲתַפְשֵׁט (ס"א וְאֲתַפְרֵשָׁא) כָּל חַד בְּלַחֲוֹדוּי לְאֲתַרִּיהֵ,
וְכַל מָאֵן דְאִתְחַזִּי לְאֲתַלְבֵּשָׁא מְגִיחָה אֲתַלְבֵּשׁ. וְעַל דָּא

ספר נפלאות הוזהר

מפי המקובל האלקי ח"ר סלמאן אליהו וצ"ל שהיה קורא כל ה"אדרא רבא" בכל
שבת קודש, ושאל אותו מפני מה עושה פן והשיב לו שכל "עץ חיים" לרבנו האריז"ל
מקורו ב"אדרא רבא" וברגע שאני קורא ה"אדרא רבא" הוא כמו שאני חוזר על כל
הספר הנורא "עץ חיים" לרבנו האריז"ל, זיע"א.

וכן ידוע מה שתקן הרי"ח הטוב זיע"א ליארצייט או לתקוני הנפש והגוף, אשר
בהרבה מקומות תקן לאמר או "אדרא רבא" או "אדרא זוטא" להתם כל פשע,
ולהמשיך השפע העליון. - ובפרט לזכות לקבלת התורה בחג השבועות שאז מתנוצץ

שְׁעָרִין לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עַל פּוּמָא קַדִּישָׁא, מִשּׁוּם דְּרוּחִיהּ
נָפִיק, וְלֹא בְּעֵי מְלָה אַחְרָא לְאַתְעָרְבָא בֵּיהּ, וְלִקְרָבָא
בְּהַדִּיהּ.

וְדָא הוּא טְמִירוּתָא דְכָלָא, דְלֹא אֲתַדְבֵק לָא לְעִילָא
וְלֹא לְתַתָּא. וְהוּא סְתִים בְּסְתִימָא דְסְתִימִין דְלֹא
אֲתִידַע. (ד' קל"ד ע"ב) דָּא הוּא דְלֹא אֲתַתְּקוּ, וְלֹא הָוָה
בֵּיהּ תְּקוּנָא. וּבְגִין כֵּן, רוּחַ דְנַפְיָא לְבַר (ס"א דְנַפְיָא מִהוּא
דְלַבְר), וּמִתְלַבְּשִׁין בֵּיהּ גְבִיאי מְהִימְנִי, אֲתַקְרִי פֶּה יִי.
אַבְל בְּהַאי עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן לָא אֲתַפְרֵשׁ. וְלִית מָאן
דִּידַע רוּחִיהּ בַּר אִיהוּ. וּבְגִין כֵּן שְׁעָרוֹי שְׁקוּלִין סוּחְרָנָא
דְפּוּמָא, וּפּוּמָא אֲתַפְנִי מִכָּל סְטְרוֹי.

וּבְהַאי אֲתַרְחִיצוּ אֲבַהֲתְנָא, לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהַאי רוּחָא,
דְמִתְפָּשֵׁט לְכַמְהָ עֵיבְרִין, בְּאַתְרַּ דְכָל שְׁעָרִי

ספר נפלאות הזוהר

הָאֲרַת "הָאוֹר פִּי טוֹב" הִגְנוּוּ בַתּוֹרָה, עַל יְדֵי הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא "בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא",
וּבְלִמּוּד "הָאֲדָרָא רַבָּא" יִשְׁפִיעַ עַל הַלּוּמְדִים אוֹר עֲלִיּוֹן מְזִיחָרָא עֵילָאָה (בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר
מְעַרְכַת ל"ג בְּעוּמָר אוֹת ב').

וּבְכָל עֵת שְׁיַעֲסִקוּ בְּזַהַר וּבְאֲדָרוֹת הַקְדוּשִׁים תְּאִיר נְשִׁמַת הַתּוֹרָה עֲלֵיהֶם.
וּמִבְּטַחְנוּ שְׁבִנְכוֹת הַלּוּמְדִים וְהַמְתַּעֲסָקִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ נִנְצַל "מֵאֵל נִכְר" וְנִנְזָפָה
לְגֵאוּלָה הַשְּׁלִימָה בְּחֵן בְּחֵסֵד וּבְרַחֲמִים, "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד" בְּב"א.

שְׁקוּלִין בְּסוֹחֲרָנוּי. (הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִיכָה ז) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ). וְדָא הוּא תְּקוּנָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה דְתַרִּיסָר.
דְּמַכָּאן אֲשֶׁתְּלָשְׁלוּ תַרִּיסָר תַּחוּמִין לְעִילָא. תַרִּיסָר
תַּחוּמִין לְתַתָּא. תַרִּיסָר תַּחוּמִין לְתַרִּיסָר שְׁבִטֵי
אַבְהָתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ.

תְּקוּנָא דְתַלְיָסָר. תַלְיִין שְׁעָרֵי דְתַחוּת דִּיקְנָא מַכָּאן
וּמַכָּאן, בִּיקְרָא יָאָה, וּבִיקְרָא שְׁפִירָא, וְחַפְיִין
עַד טַבּוּרָא וְלֹא אֶתְחַזְיִין מֵאַנְפֵי תְּקֻרֻבָא דְבוּסְמָא, בַּר
אֵינוֹן תַּפּוּחִין שְׁפִירִין תְּוּרִין.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דִּמְאֵן דְּאֶשְׁתַּבַּח
בְּהַאי אֲדָרָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה דְאַנְן בֵּיהּ. זַכָּאָה

ספר נפלאות הוזהר

פרק ה'

(לו) על ידי טעימות יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה
מן הדעת וההשגה

פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה הוּא בְּחִינַת מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּרֶת, כְּמוֹ יַיִן לְאַחַר שְׁוֹכְנֵס בְּמַעְיֹו יֵצֵא
מִהַעֲלָמוֹ וּמִתְגַּלֶּה וְאֵז מִשְׁכַּר וּמְבַלְבֵּל הַדַּעַת וְהַהִשְׁגָּה מִפְּנֵי שֶׁהֵיחָ בּוֹ כַּח שְׁלֹמְעֵלָה
מִן הַשֶּׁכֶל בְּהַעֲלֵם, וְעַתָּה יֵצֵא וְנִתְגַּלֶּה, כְּמוֹ כֵּן בְּרִזִּין דְּאוּרִיְתָא שֶׁהוּא מֵהַ שְׁלֵא נִתְלַבְּשָׁה
בְּמַצָּה אֲלֵא הֵן סַפּוֹר גְּדֻלַּת אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה עַד אֵין קֶץ וּלְמַטָּה עַד
אֵין תְּכֵלִית וְכוּ' לְהַשְׁפִּיל וּלְהַשִּׁיג סֹדֵר כָּל הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת וּלְסַפֵּר בְּשַׁעוֹר קוֹמַת עֲצָמוֹת
הַמְּאַצִּיל וְהַנְּאָצֵּלִים, כְּמוֹ כָּל מֵאֲמָרֵי "הָאֲדָרָא רַבָּה וְאֲדָרָא זוּטָא" שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶהְבָּה
רַבָּה שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדַּעַת וְכוּ' וְרִזִּין דְּאוּרִיְתָא שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַהִשְׁגָּה בְּהַעֲלֵם גְּדוּל,

חולקיה בעלמא דין, ובעלמא דאתי. דאנן יתבין
בקדושא עלאה, אשא עלאה אסחר לן (ס"א בין אשא
עלאה דאסחר לן) והא כל תקונין עלאין (לדיקנא) דדיקנא
קדישא אתתקנו, ואתעטרו ואסחרו לדוכתייהו.

והאי תקונא דתליסר, הוא תקונא יאה, דביה אחידן
כלא. בלהו מתפספין למזקף רישא לקבליה.
מניה תליין כל אינון דבזעיר אפין אחידן. מניה תליין
עלאין ותתאין, וכל גניזין עלאין ותתאין גניזין ביה,
וביה כלילן. ואיהו מזלא דמתזלא מניה כלא, דא הוא

ספר נפלאות הוזהר

וכשטועמים ומשיגים יתבלבל דעתו, כלומר שגולד לו מחמת ההתבוננות בהם אהבה
נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה וכו'. (ספר מאמרי אדמו"ר הזקן (פעל התניא) תקס"ג חלק
ב, דבור המתחיל והשתנה בדת)

לו) הסבר להעלמת הוזהר אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי

א. לא נתן לכתב סתרי הוזהר אלא לרבי אבא

הלא תראה, כי בעת פטירתו, בריש "אדרת האזינו", לא נתן רשות לשום אחד
מאותם שבקעה עיני השם העומדים אז אצלו, לכתב סתרי הוזהר, אלא לרבי אבא,
בנופר שם: וכך אסדרנא לכו, רבי אבא וכתוב, ורבי אלעזר ברי ללעי, ושאר חבריאי
ירחשון בלבייהו. ועם שנתן לו רשות לכתב, מצאנו ראינו בפרשת משפטים דף קכ"ג:
ונה לשונו: שאל רבי אלעזר לרבי אבא, כל הני תקונין, אבא גלי לון, בגין דלא
ייעול בכסופא לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי אבא,
ההוא דאנא כתבנא מבוצינא קדישא, אמינא (כתובה) לגבי חבריא, דהא אינון ידעין
מלין, והא אצטריך למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם כי אני יי'. וכתוב (שמות כט)

תְּקוּנַת שְׁלִימָתָא, דְּאַשְׁלִים לְכָל תְּקוּנֵין, דָּא אַשְׁלִים
לְכָלָא.

תְּאַנָּא, אֲלִין תְּקוּנֵין אֲקֵרוּן יְמֵי קָדָם, יוֹמֵין קַדְמָאִין
דְּקַדְמָאִי. וְאַיְנוּן דְּאַשְׁתַּכְּחוּ בְּזַעִיר אַפְּסוּ,
אֲקֵרוּן (ישעיה סג) יְמֵי עוֹלָם. וְתַאנָּא, אֲלִין יְמֵי קָדָם,
בְּלָהוּ מִתְּתַקְּנוּ בְּתַקּוּנָא דְּדִיקְנָא דְּעַתִּיקָא דְּעַתִּיקוּן,
טְמִירָא דְּטְמִירִין (פְּלִיל בְּהוּ). וְהֵאֵי דְּתַלְיֶסְר פְּלִיל לְהוּן,
בְּמָה דְּאַתְמַר. וְדָא יוֹמָא לָא אַתְּכְּלִיל בְּהַדְיָהוּ, אֲלָא
הוּא כְּלִיל כְּלָא.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְּאַתְעַר עַתִּיק יוֹמֵין בְּתַקּוּנֵין דְּלַעִילָא,
הָהוּא אַתְקֵרִי יוֹם אַחַד, דְּבִיָּה זְמִין לְאוּקִיר

ספר נפלאות הוזהר

וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יי'. בְּגִין דְּאַתְיִישְׁבֵן מְלִין. בְּלַבְנָא. וּמִכָּאֵן וּלְהַלָּאָה, סְתִימִין מְלִין, עַד
בְּאֵן.

ב. אורות הוזהר לא נתגלו רק לחבראי במחשבת לבם

וְהִנֵּה עִם שְׂכָבְרָא נְתִין לְנוּ רֵשׁוֹת רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְכַתֵּב, וְגַם כִּי לֹא לְמַד רַק
לְאוֹתָם הַזֵּי חֲבָרִים, דְּעָלוּ וְנִפְקוּ בְּאֲדָרָא קַדִּישָׁא, וְעִם כָּל זֶה הַקְּפִיד רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ,
וְנִתְפַּעַס עַל זֶה, וְגַם הוּא עֲצָמוּ הַשִּׁיב לוֹ, דְּמִכָּאֵן וּלְהַלָּאָה לְהוּ מְלִין סְתִימִין בְּגוּוּנָא,
אַבְל לְשַׁאֲר חֲכָמֵי דוֹרָם, עִם הַיּוֹתָם תְּנָאִים, לְבָם רַחֵב כְּפִתְחוּ שֶׁל אוֹלָם, עִם הַיּוֹתָם
כְּתוּבִים, הֵם אֶצְלָם מְלִין סְתִימִים, וְלֹא אַתְּגַלִּין אֶלָּא לְחַבְרָאֵי הָאֵלִין בְּלַחֲוֹד, וְאַף גַּם
הֵם בְּתוֹף מִחֻשְׁבוֹת לְבָם, וְלֹא מִן הַפָּה וְלַחֲוִץ, וְכִמוּ שְׂכַתוֹב סְתִימִין מְלִין בְּגוּוּנָא,
וְלֹא אָמַר בִּינָנָא.

דִּיקְנִיָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (זכריה יד) יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ
לִי. הוּא בְּלַחֲדוּי יתיר מִכְּלָא. הוּא דְכָלִּיל כְּלָא, הוּא
דְאֶתְקָרִי בְשֵׁמָא יְדִיעָא.

דְתַגְיָנוּ, בְּאַתְר דְאִית יוֹם אִית לִלָּה דְלִית יוֹם כְּלָא
לִלָּה. וּמְשוּם דְהָהוּא זְמָנָא, זְמַן יְהֵא דִיקְרָא
דְדִיקְנָא, וְהוּא בְּלַחֲדוּי יִשְׁתַּבַּח. לָא אֶתְקָרִי לָא יוֹם
וְלָא לִלָּה. דְלִית יוֹם אֶקְרִי, אֶלָּא מִסְטָרָא דִילָן. וְלִית
לִלָּה אֶקְרִי, אֶלָּא מִסְטָרָא דִילָן. וּמְשוּם דְהָאִי תְקוּנָא
כְּלִיל כְּלָא, לָא אֶתִידַע וְלָא אֶתְחַזֵּי מַנְיָה, וּמַנְיָה נְגִיד

ספר נפלאות הוזהר

ג. אחרי פטירת רבי שמעון בן יוחאי אמרה החבריא: "אל תתן את פיך להחטיא את בשןך"
וכן בפרשת ויחי דף רי"ז. אמר שם: בכה רבי אבא, רבי שמעון ריחיא דטחנין
מניה מנא טבא וכיו', ולא אשתאר בעלמא מיניה, בר כמיה דכתיב, (שמות טו) קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת, לאצנעותא,
ואלו בהתגלייא לא כתיב, השתא מאן זכיל לגלגא רזין, ומאן ינדע לון.

גם בפרשת אחרי מות דף ע"ט, וזה לשונו: בטר דשכיב רבי שמעון, הוּו אַמְרִי
(קהלת ה) "אל תתן את פיך לחטיא את בשןך".

ד. לח) רשב"י המשיך תקונים כאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שיצצה לשוב יוכל
להתקרב להשם ויתברך מכל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש כזה שגלה תורה נוראה פזאת
ותמן תקונים כאלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח
התורה מפי ורענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו, שאז דיקא תקן הפגם של

מִשְׁחָא דְרַבּוּתָא לְתַלְסַר עֵיבַר מִבּוּעִין. לְכֹל אֵינּוּן
דְּלַתְתָּא, דְּנִהְרִין בְּהֵוּא מִשְׁחָא. (אֲתַתְּקִנּוּ).

בְּתַלְסַר תְּקוּנִין אֵלִין אֲתַתְּקִנָּא דִּיקְנָא קִדִּישָׁא
עֲלָאָה, וְאֵלִין תְּקוּנִין דְּבֵהֲאֵי דִּיקְנָא,
מִתְּתַקְּנּוּ וְנַחְתּוּ לְכַמָּה עֵיבַר. וְלֹא אֲתַחְזוּן הֵיךְ
מִתְּפַשְׁטִין וְהֵיךְ נְפַקִין, מִכְּלָא אֲסִתִּימוּ, וּמִכְּלָא
אֲתַטְּמִרוּ. לִית דְּיַדַּע אֲתֵר לְהֵאֵי עֲתִיקָא, בְּפַשְׁיטוּתָא
דְּלֵהוּן בְּלֵהוּן כְּלִילוֹן, כְּמָה דְּאֲתַמֵּר, אֲתִידַע וְלֹא אֲתִידַע.
טְמִיר וְלֹא טְמִיר. עֲלִיהּ אֲתַקְרִי, (ישעיה מב) אֲנִי יְיָ הוּא
שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵנוּ. וּכְתִיב (תהלים ק) הוּא עֲשֵׂנוּ

ספר נפלאות הזוהר

תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא זוטא, מלבד מה שגלה כל
ימי חייו האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זה הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך
תקונים פאלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם
ותברך מפל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפרט ביום הסתלקותו
הקדוש, פי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם. (ספר לקיטי הלכות תפלת המנחה
הלכה ז' אות ג')

פרק ו'

(לט) ביום ל"ג בעמר הילולא חדוה ושמחה בעולם

הטעם שבד' אדר, יום פטירת משה רבינו עליו השלום, הוא יום אכל וצום, וביום
ל"ג בעמר, יום פטירת רבי שמעון בן יוחאי, הילולא, חדוה ושמחה בעולם, לפי
שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצוות
הארץ, לכן הכל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורבי שמעון בן יוחאי שמח ביום

וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּכְתִיב (דניאל ז) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב. בְּאַתְרֵיהּ
יְתִיב וְלִית יְדִיעַ לֵיהּ. יְתִיב וְלֹא שְׂכִיחַ, וּכְתִיב (תהלים
קלט) אֲוֹדֶה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרַיִיא, כַּד אֲתַפְרִיס פְּרִיסָא דָא,
דְּאַתּוֹן חֲמָאן עֲלָנָא, אֲנָא חֲמִינָא דְנַחְתּוּ כֻל
תְּקוּנִין בְּגוּוּהּ, וְנַהֲירוּ בְּאַתְרֵי דָא. וְחַד פְּרוּכְתָא בּוּצִינָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א בּוּסִיטָא דְקְדוּשָׁא), פְּרִיסָא בְּאַרְבַּע
סְמָכִין, לְאַרְבַּע עֵיבָר. (דף קל"ה ע"א).

סְמָכָא חַד הוּא יְתִיב מִתַּתָּא לְעֵילָא, וְחַד מְגֻרּוּפִיא
בִּידֵיהּ. וּבְמְגֻרּוּפִיא אַרְבַּע מִפְתָּחֵי שְׁנִינִין
(ס"א שְׁנִיין) מִכָּל סְטְרוֹי. וּמִתַּאחֲדוֹן פְּרִסָא, וְנַחְתִּין לָהּ
מֵעֵילָא לְתַתָּא. וְכֵן לְסְמָכָא תְּנִינָא, וְתַלִּיתָא

ספר נפלאות הוזהר

מותו, וְעַמְד וּמְצַפָּה עָלָיו: שְׁאָמַר הָאִידְנָא אֶסְהַדְנָא עָלָי. דְּכָל יוֹמִין דְּקְאִימְנָא, תְּאִיבְנָא
לְמַחְמֵי יוֹמָא דָא, הִנֵּה שְׂמַח וְצַפָּה עָלָיו, עֲבָדִינִין רְעוּתֵיהּ, וְהִיא הַלּוּלָא לְכָל עֲלָמָא,
כְּמָה שְׂפָתַב בְּאֲדָרָא זוּטָא (הַאֲזִינוּ דָף רל"א:). (דְּכַר יוֹם בְּיוֹמֵי)

(מ) בְּל"ג לְעֶמְר אָנוּ עוֹשִׂים מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה
בִּישְׂרָאֵל מִתְּאֲבָלִים בְּפִטְרִת מִשָּׁה עַל שְׁלֹא נִכְנַס לְאַרְץ, וּבְל"ג לְעֶמְר אָנוּ עוֹשִׂים
מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה, שְׂשֻׁמְחִים שְׁנִיצוּצֵי נְשֻׁמַת מִשָּׁה שְׁנַכְנְסוּ בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי. (הִילּוּלָא
רבא דף כ"ב לְהַרְבַּע יַעֲקֹב אֲנַחְרִי)

וּרְבִיעָא. וּבִין סְמָכָא לְסְמָכָא, אֲחִידָן תַּמְנִיסָר רַגְלֵי
דְסְמָכֵי וּמְתַנְהֵרִין בְּבוּצִינָא דְגְלִיפָא (בְּבוּסִיטָא דְגְלִיפִין)
בְּהוּא פְרִיסָא. וְכֵן לְאַרְבַּע עֵיבָר.

וְחִמְינָא אֲלִין תַּקוּנִין דְנְהִירִין עָלֵהּ, וְהוּוּ מְחַפָּאן מְלִי
דְפּוּמָנָא, לְאַתְעֵטְרָא וּלְאַסְתַּלְקָא כָּל חַד
בְּאַתְרֵיהּ. וְכַד הוּוּ מְתַתְקֵנָן מְפּוּמָנָא, כָּל חַד וְחַד סְלִיק
וְאַתְעֵטְר וְאַתְתַּקֵּן בְּהוּא תַקוּנָא דְאַתְתַּקֵּן הָכָא, מְכַל
(ס"א בְּהַבֵּל דְכָל) פּוּמָא דְחַד מִינָן. וּבְשַׁעְתָּא דְחַד מִינָן
פְּתַח פּוּמָא, לְתַקְנָא בְּהוּא תַקוּנָא, הַהוּא תַקוּנָא הוּוּ
יְתִיב וּמְחַפָּה לְמַלְהָ דְנַפִּיק מְפּוּמִיכוּן, וּכְדִין סְלִיקָא
בְּדוּכְתֵיהּ וְאַתְעֵטְר.

וְכָל סְמָכִין מְכַפָּאן וּמְכַפָּאן, חֲדָאן עַל דְשְׁמַעִין מַה דְלָא
יָדְעוּ, וְצִיִּיתִין לְקַלִּיכוּן. כְּמַה רְתִיבִין קַיִמִין הָכָא
בְּגִינִיכוּן. זְכָאִין אַתּוּן לְעֵלְמָא דְאַתִּי, דְכְּלָהוּ מְלִי דְנַפְקִי

ספר נפלאות הזוהר

בְּיוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ נִשְׁתַּפְּחוּ ג' מֵאוֹת הַלְכוֹת עַל יְדֵי אַבְלָם אַחַר מֹשֶׁה רַבֵּינוּ,
עַל כֵּן הוּא תַעֲנִית. מַה שְּׂאִין כֵּן בְּפִטְרַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁגֵלָה הַסּוּדוֹת וְכָל
הָאֲדָרָא זֹטָא בְּיוֹם פְּטִירַתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׁמָחָה וְהַחֲדוּהָ בְּיוֹם הַהוּא שְׁתַּגְלוּ הַנֵּי רִזִּין
עֲלָאִין, לְכֵן ל"ג לְעַמְרָה הוּא יוֹם שְׁמָחָה. (שַׁעַר יִשְׁשַׁבְּר מֵאֲמָרֵי חַדְשׁ אֲרִי, מֵאֲמָר ג' ל עֵינֵי, אוֹת

מפומיכוון, בלהו מלין קדישין. מלין כשרון דלא אסטאן
לימינא ולשמאלא.

קדשא בריך הוא חדי למשמע, וציית להני מלי, עד
דהוא אגמר (ס"א אגור) דינא, די לעלמא דאתי
תימרון זמנא אחרא כל הני מלי קדישין. עלייכו כתיב,
(שיר השירים ז) והכך פיין הטוב וגו', דובב שפתי ישנים.
מאי דובב שפתי ישנים. דאפילו לעלמא דאתי
מרחשן שפוותיכו אורייתא קמיה.

השתא אתתקנו ואתקונו דעתא, למתקן תקונו
דזעיר אפין, היך יתתקן, והיך יתלבש
בתקונו מתקוני עתיק יומין, קדישא דקדישין, טמירא

ספר נפלאות הוזהר

מא) תורת הקבלה והסוד קבלו שלומי אמוני ישראל מרשב"י ז"ל, כל דברי האר"ל מוסד
על ספר הזהר, וכל דברי רבי ישראל בעל שם טוב ז"ל מוסד על דברי הזהר והאר"ל,
והגר"א ז"ל כתב פרושים על הזהר הקדוש, וכל תמומי הרך הולכים בתורת הזהר
ומאמינים בו וממשיך שם:

שלומי אמוני ישראל, המאמינים בהשם ובתורתו, וקבלו את התורה הכתוב ביד
משה ואת התורה המסורה על פה ביד משה, קבלו את תורת הקבלה והסוד מאת
התנ"א רבי שמעון בר יוחאי.

ומרן האר"י הקדוש זכרונו לברכה יסד כל יסודי הקבלה שלו על ספר הזהר
וכתב פרושים עליו. וגאון עזנו, קדוש ישראל ופארו, מורנו ורבינו רבי ישראל בעל
שם טוב זכרונו לחיי העולם הבא, אביהם של חסידים, שהאיר לעולם בתורת שיערי

דְּטְמִירִין, טְמִירָא מְכֻלָּא. דְּהִשְׁתָּא חוֹבְתָא (חֲכֻמָּתָא)
עֲלֵיכוֹ, לְמַגְזֵר דִּינָא קוּשְׁטָאָה יָאָה וְשִׁפְרָא וְלֹאֲתֻקְנָא
כָּל תְּקוּנִין עַל בְּרִיָּה.

תְּקוּנֵי דִזְעִיר אֲפִין, מִתְקוּנֵי דְאֲרִיךְ אֲפִין אֲתִתְקִינוּ.
וְאֲתִפְשְׁטוּ תְקוּנוֹי מְכָאן וּמְכָאן, פְּחִיזוּ בַר נֶשֶׁן,
לְמוֹשְׁלֻטָא (ס"א וּמוֹשְׁלָפָא) בֵּיה רוּחָא דְטְמִירָא דְכָל טְמִירִין.
בְּגִין לְמִיתֵב עַל פּוֹרְסֵיִיא, דְכֻתִיב, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת
הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלָיו מְלֻמְעָה. כְּמִרְאָה
אָדָם: דְּכֻלִּיל כָּל דִּיּוֹקְנִין. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכֻלִּיל כָּל
שְׂמֹהוּ. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּבִיה סְתִימִין כָּל עֲלָמִין עֲלָאִין
וְתַתְּאִין. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכֻלִּיל כָּל רִזִּין דְּאֲתִאֲמְרוּ
וְאֲתִתְקִנוּ עַד דְּלֹא אֲבָרֵי עֲלָמָא, וְאַף עַל גַּב דְּלֹא
אֲתִתְקִימוּ.

ספר נפלאות הזוהר

הַחֲכֻמָּה וְהַתְּבוּנָה וְהַדַּעַת, בְּנֵה יְסוּדֵי הַחֲסִידוֹת עַל סֵפֶר הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ וְסִפְרֵי הָאֲרָ"י
זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה. וְהוּא וְתַלְמִידָיו הַקָּדוֹשִׁים אֲחֲרָיו לְמַדּוּ אֶת צְנוּעִים חֲכָמָה כְּבֹאוֹר דְּבָרֵי
הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ.

וּבְפִינוּ הַגֵּר"א זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הִיָּה כְּאֶחָד מִן הַרְאִשׁוֹנִים ... וְכָל רִז לֹא אָנִיס
לִיָּה ... כְּתֵב פְּרוּשִׁים עַל הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ וְהַאֲדָרָא רַבָּה קְדִישָׁא וְהַסְפָּרָא דְצְנִיעוּתָא וְהַתְּקוּנֵי
זֵהר, וּבְכֹאוֹרִים עַל הַשְּׁלֶחֶן עֲרוּף מְבִיא מְקוּרוֹת מְדַבְּרֵי הַזְהָר ... וְכָל תְּמִימֵי דְרַף הוֹלְכִים
כְּתוּרַת הַזְהָר וּמְאֻמְיָנִים בּוֹ. (סְקֻמַּת סֵפֶר זֵהר הַקָּדִישׁ הַהַדְמוּ"ר מֵרַדְוִין זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה)

תַּאֲנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן עַד לָא
זְמִין תְּקוּנָוִי, בְּאִנֵי מַלְכִין, בְּגַם מַלְכִין, (נ"א גְלִיף
מַלְכִין) וּמִשְׁעַר מַלְכִין, וְלֹא הוּוּ מִתְקַיְימִי, עַד דְדַחִי
(ס"א דְאַנְחָה) לֹוּן, וְאַצְנַע לֹוּן לְבַתָּר זְמַנָּא, הָדָא הוּוּ דְכַתִּיב,
(בראשית 10) וְאַלֶּהֶם הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מְלָכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם.
בְּאֶרֶץ אֲדוּם, בְּאַתָּר דְכָל דִּינִין מִתְקַיְימִין תַּמּוּן, וְכִלְהוּ
לָא אֶתְקַיְימוּ.

עַד דְרִישָׁא חוּרָא עֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן אֶתְתַּקְּוּ. כַּד
אֶתְתַּקְּוּ, תַּקִּין כָּל תְּקוּנִין דְלִתְתָּא, תַּקִּין כָּל

ספר נפלאות הזוהר

מג רבי שמעון בן יוחאי וּחְבָרְיוּ הֵי עַקֵר הַתַּקְּוּן שֶׁל תַּלְמִידֵי רַבִּי עַקִיבָא, עַל יְדֵי שְׁגָלָה
 סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים

עַקֵר הַתַּקְּוּן שֶׁל תַּלְמִידֵי רַבִּי עַקִיבָא הִיָּה עַל יְדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחַבְרָיו...
 כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עָסַק בְּזֶה כְּיוֹתֵר לְתַקֵּן הַצְּמֻצוּמִים, לְתַקֵּן בַּחֲנִינֵת כָּלִים לְהַמְשִׁיךְ
 אוֹר הָאֵין סוּף לְגַלּוּת אֱלֻקוּתוֹ בְּעוֹלָם, שְׁזָהוּ בַחֲנִינֵת כָּל סֵפֶר זֶהר הַקְּדוּשׁ בַּפְּרָט הָאֲדָרָא
 רַבָּא וְאֲדָרָא זוּטָא. שְׁעַל יְדֵי זֶה הַמְשִׁיךְ וְתַקֵּן וְגָלָה צְמֻצוּמִים נְפֻלְאִים שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵת
 מִצְחָא וְעִינֵין וְתַקְּוִי דִיקְנָא קַדִישָׁא וְכוּ', שְׁכַפְלֵם בַּחֲנִינֵת צְמֻצוּמִים נוֹרָאִים לְהַשִּׁיג עַל
 יְדֵי זֶה אוֹר הָאֵין סוּף כְּפִדוּעַ וּמוּכָן לְכָל מַחְצְדֵי חַקְלָא. וְעַל כֵּן אָמַר בְּזֶהר דָּא יַפְקוּן
 מִן גְּלוּתָא. (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת תַּפְלַת הַמְּנוּחָה הַלְכָה ז' אוֹת נו')

פרק ו'

מג פְּטִירַת מִשָּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי נוֹדְעָה עַל יְדֵי בֵת-קוֹל
 אוֹדוֹת פְּטִירַת מִשָּׁה רַבִּינוּ אֵיתָא: בֵת-קוֹל יִצְאָה שְׁמַת מִשָּׁה. (סֵפֶרִי סוּף פְּרֻשַׁת בְּרַכָּה)
 מִשָּׁה רַבִּינוּ בַּפְּטִירַתוֹ בְּרַת קָלָא נְפֻלַת מִן שְׁמַיָּא. (בַּתְרַגוּם יוֹנָתָן בֶּן עֻזִיאֵל עַל הַפְּסוּק בְּרַכָּה

תְּקוּנֵי דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, כָּל רִישָׁא
דְעָמָא, דְלֹא אֲתַתְּקוֹן הוּא בְּקַדְמִיתָא, לִית עָמָא
מִתַּתְּקָנָא. וְאִי אִיהוּ מִתַּתְּקוֹן, כְּלָהוּ מִתַּתְּקֵנוּ. וְאִי אִיהוּ
לָא מִתַּתְּקוֹן בְּקַדְמִיתָא, לָא יְכֻלִין עָמָא לְאַתַּתְּקָנָא.

מִנְגָּלוֹן. מַעַתִּיק יוֹמִין. דְעַד לָא אֲתַתְּקוֹן הוּא בְּתַקּוּנֵיוֹ,
לָא אֲתַתְּקֵנוּ כָּל אֵינֹון דְּבָעוּ לְאַתַּתְּקָנָא, וְכְלָהוּ
עַלְמִין אֲתַתְּרַבּוּ. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית לו) וַיִּמְלֹךְ
בְּאַדָּום בְּלַע בֶּן בְּעוֹר. וַיִּמְלֹךְ בְּאַדָּום, רִזָּא חֲדָא
(ס"א יקירא) הוּא. אֲתַר דְּכָל דִּינִין מִתַּקְטְרִין תַּפְּוֹן, וְתַלְיִין,
מִתַּפְּוֹן.

בְּלַע בֶּן בְּעוֹר, תְּאֲנָא הוּא גְזֵרַת דִּינָא, תְּקִיפָא
דְתַקִּיפִין, דְּבִגְיֵינָה מִתַּקְטְרִין אֶלְף אֶלְפִין מְאֲרִי

ספר נפלאות הזוהר

וכן פטירת רבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי שפיצאה מטתו וסליק באוריא.

(זהר חלק ג' דף רצ"ו:)

כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר
אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא,
ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד
כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי
אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו
של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי

דִּיבְבֵא ויִלְלָה. (בראשית לו) וְשֵׁם עִירוֹ דְנִהְבָּה. מָאִי
דְנִהְבָּה. פְּלוֹמֵר דִּין הָבַה. כְּמָה דְאַתְּ אָמֵר, (משלי ב)
לְעִלּוּקָה שְׁתֵּי בְנוֹת הַבַּיִת.

כִּיּוֹן דְסָלִיק לְאַתֵּישְׁבָא, בֵּיה לָא קָאִים, וְלֹא הָוָה יְכִיל
לְמִיקָם, וְכִלְהוּ עֲלִמּוּן אֶתְחַרְבוּ. מָאִי טַעֲמָא.
מִשׁוּם דְאָדָם לָא אֶתְתַּקֵּן. דְתִקְוֵנָא דְאָדָם בְּדִיוֹקְנֵיהּ,
כְּלִיל כְּלָא, וְיְכִיל (דף קל"ה ע"ב) כְּלָא לְאַתֵּישְׁבָא בֵּיה.

וּבְגִין דְתִקְוֵנָא דָא דְאָדָם, לָא אֶשְׁתַּכַּח. לָא יְכִילוּ
לְמִיקָם וְלְאַתֵּישְׁבָא, וְאֶתְבְּטְלוּ. וְאֶתְבְּטְלוּ
סְלָקָא דְעֵתָךְ וְהָא כְּלָהוּ בְּאָדָם אֶתְכְּלִילֵן. אֲלֵא

ספר נפלאות הזוהר

שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו
דובכות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך
כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר
של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים
דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובכות בקבר. ופירוש על זה בספר
יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ...היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל
כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם,
וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי וכזה העולם, גם נתלבשת בגוף
בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובכות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל,
(ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל רבי משה חיים

אֲתַבְטְלוּ וְאֶסְתַּלְקוּ מֵהוּא תְּקוּנָא, עַד דִּיִּיתִי תְּקוּנָא
(ג"א דִּיִּקְנָא) דְּאָדָם. וְכַד אָתָא הָאִי דִּיִּקְנָא, אֲתַגְלְפוּ
(ס"א אֲתַגְלְלוּ) בְּלָהוּ, וְאֲתַחְזְרוּ לְקִיּוּמָא אַחְרָא. מְנַהוֹן
אֲתַבְסָמוּ, (ס"א מְנַהוֹן אֲתַבְסָמוּ וְלֹא אֲתַבְסָמוּ) וּמְנַהוֹן לָא
אֲתַבְסָמוּ כָּלְל.

וְאִי תִימָא וְהָא כְּתִיב וַיָּמָת, וַיָּמָת. דְּאֲתַבְטְלוּ לְגַמְרִי.
לָאוּ הָכִי, אֶלָּא כָּל מָאן דִּנְחִית מִדְּרָגָא קַדְמָאָה
דְּהוּהָ בֵּיהּ, קֹאֲרִי בֵּיהּ מֵיִתָּהּ. כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (שְׁמוֹת
ב) וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, דִּנְחִית מִדְּרָגָא קַדְמָאָה דְּהוּהָ
קָם בֵּיהּ. וְכִיּוֹן דְּאֲתַתְּקוּן אָדָם, אֲתַקְרוּן בְּשֵׁמָהּ אַחְרָנִין,
וְאֲתַבְסָמוּ בְּקִיּוּמָא בֵּיהּ, וְקִיּוּמִין בְּדוּכְתֵּיהּ.

ספר נפלאות הוזהר

לוצאטון בענין כותל המערבי, סוד לוו: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוו, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוו שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמיין.

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י- ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהוזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטהורים

וּבְלָחוּ אֶתְקֵרוּן בְּשִׁמְהֵן אַחֲרֵינִין מִן קַדְמָאִין, בַּר הַהוּא
 דְּכַתִּיב בֵּיהּ, (בראשית לו) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵל
 בַּת מִטְרַד בַּת מִי זֶהָב. מָאִי טַעְמָא. מְשׁוּם דְּהֵינִי לָא
 אֲתַבְטְלוּ פְּשָׁאֵר אַחֲרֵינִין. מְשׁוּם דְּהוּה דְּכַר וְנוֹקְבָא.
 כְּהֵאִי תְּמָרָא, דְּלָא סְלָקָא אֶלָּא דְּכַר וְנוֹקְבָא. וּבְגִין כְּד
 הִשְׁתָּא דְּאִשְׁתְּכַחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא, לָא כְּתִיב בְּהוּ מִיִּתְה
 כְּאַחֲרֵינִין, וְאֲתַקְיִימוּ. אֲבָל לָא אֲתִישְׁבוּ, עַד דְּאֲתַתְּקֵן
 דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם, וּבִיּוֹן דְּאֲתַתְּקֵן דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם, אֲתַתְּזֵרוּ
 וְאֲתַקְיִימוּ בְּקִיּוּמָא אַחֲרָא, וְאֲתִישְׁבוּ.

תָּאנָא, בַּד סְלִיק בְּרַעוּתָא דְּרִישָׁא תְּוֹרָא, לְמַעַבְד
 יְקָרָא לִיקְרִיָּהּ, תַּקִּין וְזָמִין וְאַפִּיק מִבּוֹצִינָא
 דְּקַרְדִּינּוּתָא, חַד גִּיצוּצָא, (נִשְׁב בֵּיה אֲתַתּוֹקֵר) (ס"א אֲתַתְּקֵן וְסְלִיק

ספר נפלאות הזוהר

חושו והצילו את עם ישראל להידבק בלימוד הזוהר הקדוש, ובודאי המשיח והרשב"י,
 ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים, ונושע תשועת עולמים כולנו לִי-ה מצפים.

תורת הסוד הוא תורה לשמה

בין יום פטירת משה רבינו עליי השלום לבין יום פטירת הרבי שמעון בן יוחאי
 י"ח אייר לשנת 70 יום, לרמז שהרבי שמעון בן יוחאי בא לגלות את סוד סתרי תורה,
 ונה שמחת הקדוש ברוך הוא הכי הגדולה, פי תורת הסוד הוא תורה לשמה, ונהו
 השמחה הגדולה של ל"ג בעומר, מה שאין בן בשבעה באדר. (אור יצחק פרק א')

רעוניה) וְאֶתְפָּשֵׁט לְתֵלֶת מָאָה וְשִׁבְעִין עֵיבָר. וְנִיצוּצָא קָאִים, וְשָׂאֲרֵי נְפִיק אֲוִירָא דְכָּיָא וּמִתְגַּלְגְּלָא, נָשַׁב בֵּיהּ אֶתְתַּקּוּ. וְנְפִיק חַד גּוּלְגֻלְתָּא תְּקִיפָא, וְאֶתְפָּשֵׁט לְאַרְבַּע סְטָרִין.

וּבְהָאֵי אֲוִירָא דְכָּיָא, אֲשֵׁתְאִיב נִיצוּצָא וְאֶתְתַּחַד, וּכְלִיל (ס"א וְאֶתְקַלִּיל) בֵּיהּ. בֵּיהּ סְלָקָא דְעַתְדָּא. אֲלָא אֶתְטָמַר בֵּיהּ. וּבְגִין כֵּן, הָאֵי גּוּלְגֻלְתָּא אֶתְפָּשֵׁט בְּסְטָרֵי, וְהָאֵי אֲוִירָא הוּא טָמִיר דְטָמִירִין דְעַתִּיק יוֹמִין, בְּרוּחָא דְגָנִין.

בְּהָאֵי גּוּלְגֻלְתָּא אֶתְפָּשֵׁטוּ אִשָּׁא מְסָטֵר חַד, וְאֲוִירָא מְסָטֵר חַד. וְאֲוִירָא דְכָּיָא קָאִים עָלֶיהּ מֵהָאֵי

ספר נפלאות הוזהר

פרק ז' - רבי חיים ויטאל ז"ע

מד) ואל יפלא האדם מזה, כי עם היות שרבי שמעון בן יוחאי אחרון שבתנאים זכה למעלה כזו, כי דברים אלו כבשונו של עולם, אין רשות בפה לפרש ענינם הנמוס והחתום אצלנו

וזכר נא מאמר רבי שמעון בן יוחאי עצמו ובאדרא רבא בפרשת נשא (דף קל"ב:) וזה לשונו: אמר רבי שמעון בן יוחאי, פלהו בוצינין חכרין, דאתנין בהאי עזקא קדישא. אסהדנא עלי שמניא עילאה דעלאין, וארעא קדישא עלאה דעלאין. דאנא חמי השתא, מה דלא חמא בר נש, מיומא דסליק משה זמנא תניינא לטורא דסיני. דאנא חמינא אנפאי נהירין, כנהורא דשמשא תקיפא, דזמין למיפק באסותא לעלמא. דכתיב, (מלאכי א) ונרחזה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ועוד דאנא ידענא

סָטֵר. וְאִשָּׁא דְכָיָא קָאִים מְהַאי סָטֵר. מְאִי אִשָּׁא הָבָא.
אָלָא לָאו הוּא אִשָּׁא, אָבֵל בּוֹצִינָא דָא (נ"א נִיבּוּצָא)
דְּאִתְקַלִּיל בְּאוּרָא דְכָיָא, נְהִיר לְמֵאתָן וְשַׁבְעִין עֲלֻמִּין,
וְדִינָא מִסָּטְרוֹי אִשְׁתַּכַּח, וּבְגִין דָּא, הָאִי גּוּלְגֻלְתָּא,
אִתְקַרֵי גּוּלְגֻלְתָּא תְּקִיפָא.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דָּא, יִתְבִּין תְּשֻׁעָה אֲלֵפִי רַבּוּא עֲלֻמִּין,
דְּנִטְלִין עֲלוּי וְסַמְכִין עֲלוּי. בְּהָאִי
גּוּלְגֻלְתָּא, נְטִיף טְלָא מְרִישָׁא חִיוּרָא, דְּאִתְמַלֵי מְגִיָּה
תְּדִיר. וּמְהָאִי טְלָא דְאַנְעֵר מְרִישִׁיָּה זְמִינִין מִיִּתְיָא
לְאַחִיָּאָה.

ספר נפלאות הוזהר

דְּאַנְפָּאי נְהִירִין, וּמִשָּׁה לָא יָדַע וְלָא אִסְתַּפְּל. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ל"ד) וּמִשָּׁה לָא
יָדַע כִּי קָרָן עוֹר פְּגִיו וְכוּ'.

וְאֵל יִפְלֵא הָאָדָם מְזָה, כִּי עִם הַיּוֹת שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אַחֲרוֹן שְׁבַתְנָאִים זָכָה
לְמַעֲלָה כְּזוֹ, כִּי דְבָרִים אֱלוֹי כְּבִשׁוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵין רְשׁוֹת בְּפָה לְפָרֵשׁ עֲגִינָם הַכְּמוּס
וְהַחֲתוּם אֲצֻלְנוּ וְעַל דְּרָךְ זֶה אֵל תִּתְפַּלֵּא מִפֶּה שְׁנַסְפֵּר בְּסוּף הַקְּדֻמָּה זֹאת מְעַנֵּן הַחֶכֶם
הַקְּדוֹשׁ הַנִּגְלָה אֱלִינוּ בְּזַמְנָנוּ וּבְדוֹרָנוּ זֶה, וְלֹא אוּכַל לְפָרֵשׁ. וְאִם תִּרְצֶה תְּבִין מַה
שְׁכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין עַל דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא דָּא מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְכַנְזַכֵּר בְּתַקּוּן
ס"ט (דף ק"י). אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲבַרְיָא, בְּנֻדָּאי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִסְתַּפֵּס עִמָּנָא, עֲלֵאִין
וְתַתָּאִין לְמַהוּי בְּהָאִי חֲבוּרָא, זְכָאָה דְרָא דְהָאִי אִתְגַּלְיָא בֵּיהּ, דְּעֵתִיד כּוּלֵי הָאִי
לְאַתְחַדְשָׁא עַל יָדָא דְמִשָּׁה בְּסוּף יוֹמָא בְּדָרָא בְּתַרְעָה, לְקִימָא קָרָא (קָהֵלֵת א ט) מ"ה

וְהוּא טָלָא דְאַתְקָלִיל בְּתַרֵי גּוּוּנֵי, מִסְטָרָא דְרִישָׁא
חִוּרָא, חִוּוּר בְּגוּוּיָה (ס"א בְּגִינֵיה). דְּכָלִיל כְּלָהוּ
חִוּוּרֵי (וּכְלָהוּ חִוּוּרֵי) אָבֵל כַּד אֲתִישְׁבֹן בְּהַאי רִישָׁא
דְזַעִיר אֲפִין, אֲתַחְזִי בֵיה סוּמְקָא. כְּהַאי כְּדוּלְחָא דְאִיהוּ
חִוּוּר, וְאַתְחִזִיָּא גּוּוּנָא סוּמְקָא בְּגוּוּנָא חִוּוּרָא.

וּבְגִין כַּד כְּתִיב, (דְנִיאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר
יְקִיצוּ אֱלֹה לְחַיֵי עוֹלָם וְאֱלֹה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן
עוֹלָם. לְחַיֵי עוֹלָם, בְּגִין דְאַתְחִזִיאוּ לְהַהוּא חִוּוּרָא,
דְאַתִי מִסְטָר דְעֵתִיק יוֹמִין, אֲרִיכָא דְאַנְפִין. לְחַרְפוֹת
לְדָרְאוֹן עוֹלָם, בְּגִין דְאַתְחִזִיאוּ לְהַהוּא סוּמְקָא דְזַעִיר
אֲפִין. וְכָלָא כְּלִיל בְּהַהוּא טָלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב,

ספר נפלאות הווהר

ש"היה ה"וא שיהיה, ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחסד דמתעסק באורייתא, עד שתין רבוא וכו', והדברים סתומים וחתומים:

מה וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינו לאשכחא טמירין דחכמתא והנה נודע מה שכתב הרמב"ם וזכרונו לברכה בהקדמת ספר המורה על משנת "ולא במרפבה בחדיד", וזה לשונו: ואלו באר האדם הענגנים אלו בספר יהיה כאלו דורשם לאלפים מבני אדם וכו' והשעם לפי שהפתיבה קימת לדורי דורים להגונים ובלתי הגונים, ורבי שמעון בן יוחאי נאה דורש ונאה מקים, והגם שצוה לרבי אבא שיכתב, ובהיות שיכתבם בהעלם גדול כאלו לא נכתבו כלל דמי.

(ישעיה כו) **כִּי טַל אֲוֹרוֹת טָלְדָּה. אֲוֹרוֹת: תְּרִין. וְהָהוּא טָלָא**
דְּנָטִיף, נָטִיף כָּל יוֹמָא לְחַקְלָא דְתַפּוּחִים. כְּגוּוּנֵי חִיּוּרָא
וְסוּמְקָא.

הָאִי גוּלְגֻלְתָּא אַנְהִיר בְּתַרֵּי גּוּוּנֵי, לְהָאִי סָטֵר וּלְהָאִי
סָטֵר. וּמַהֲאִי אֲוִירָא דְכָנָא, אֲתַפְּשֵׁט מְגוּלְגֻלְתָּא
לְאַנְפוּי מְאָה וְחַמְשִׁין רַבּוּא עֲלָמִין. וּבְגִין כַּד אֲתַקְרִי
זַעִיר אַפִּין. וּבְשַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיד, אֲתַפְּשֵׁטוּ אַנְפוּי
וְאַרְיִכִין בְּהָהוּא זְמַנָּא, בְּגִין דְאַשְׁגַּח בְּאַנְפוּי דְעַתִּיקוּ
דְעַתִּיקוּן, וְחַיִּים לְעֲלָמָא.

וּמַהֲאִי גוּלְגֻלְתָּא, נָפִיק חַד עֵיבֵר, לְכָל אֵינוֹן דְלִתְתָּא.
וְיַהֲבִי אַגְרֵי אֲוִירָאוֹתָא לְעַתִּיק יוֹמִין. כַּד עָאֲלִין
בְּחוּשְׁבָנָא, (דף קל"ו ע"א) תְּחוּת שְׂרַבִּיטָא. וְלִקְבִיל דָּא.

ספר נפלאות הזוהר

ומעתה יוכל האדם להקשות על דברינו אלה ולומר, אם כן רבי אבא טרח על חנם ללא צורך לכתב דברים סתומים וחתומים, אמנם תשובתך בצדך מקום אחר, כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל, דבדרא בתראה יתפרנסון מהאי חבורא ועמיד לאתגלגלא וכו' וכן ממאמרו בתקון ס"ט (דף קי): דעתיד פולגי האי לאתחדשא על ידי משה נביאה בדרא בתראה וכו'. וממאמר פרשת וירא (דף קיז): וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא וכו'.

(שמות לח) **בָּקַע לְגוּלְגֻלְתָּ לְתַתָּא, כַּד עָאֲלִין בְּחוּשְׁבָנָא.**
וְהָאִי בָּקַע אֲגַר אֲוֵרָאֵתָא, אֲשֶׁתְּכַח מְנִיָּה לְעַתִּיק יוֹמִין.

בַּחֲלָלִיָּה דְגוּלְגֻלְתָּא, (ס"א בגולגולתא דא) **תַּלְתָּ חֲלָלִין**
אֲשֶׁתְּכַחוּ, דְּשִׁרְיָא מוּחָא בְּהוּ, וְקְרוּמָא
דְּקִיק חֲפִיָּא עָלֵיהוּ. אַבְל לָא קְרוּמָא קְשִׁישָׁא סְתִימָא
כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּבְגִין דָּא, הָאִי מוּחָא אֲתַפְּשֵׁט וְנִהִיר
(ס"א וְנִפִּיק) לְתַלְתִּין וְתַרִּין שְׁבִילִין. הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב,
(בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן.

וְתַאנָּא, בַּתַּלְתָּ חֲלָלִין דְגוּלְגֻלְתָּא מוּחָא שִׁרְיָא.
מִחֲלָלָא חַד מִתְּבַקַּע (ס"א וּמִתְּפַשֵּׁט) חַד

ספר נפלאות הזוהר

וְלִכְּן בְּרֵאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ עֲנִין זֶה, צִוָּה לְרַבִּי
אָבָא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֶּהר בְּדֶרֶךְ הָעֵלָם לְהִיּוֹתוֹ מִצְנַע לְמִשְׁמֶרֶת עַד דְּרָא בְּתַרְאָה קְרִיב
לְיוֹמִיָּה מִלְּקָא מְשִׁיחָא, כְּדִי שְׁבֻזְכוֹת הַמַּחְזְקִים בּוֹ תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּלִמְיֵנוּ בְּעֶזְרַת הַשָּׁם,
כְּנֻפֵר לְעִיל בְּפִרְשַׁת וַיְחִי (דף ריז): 'עַל דָּא כְּתִיב קַח צְנֻצָּת אַחַת וְתֵן שְׁמָה מְלֵא
הָעֶמֶר מִן וְכוּ' לְמִשְׁמֶרֶת לְאַצְנַעוּתָא, וְהֵבֵן זֶה מֵאֵד:

(מו) הַרְאֵשׁוֹנִים זְכוּרִים לְבִרְכָה שְׁלֵמֵדוֹ סְתָרֵי חֲכָמָה זוּ מִפִּי אֱלֹהֵי הַנְּבִיא

וְהִנֵּה אֵין בְּכָל דֹּר וְדוֹר שְׁלֵא נִמְצְאוּ בּוֹ אֲנָשִׁים יְחִידִי סְגֻלָּה שְׁשֻׁרְתָּה עֲלֵיהֶם רוּחַ
הַקּוֹדֵשׁ, וְהִנֵּה אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה נְגֻלָּה עֲלֵיהֶם וּמִלְּמַד אוֹתָם סְתָרֵי הַחֲכָמָה
הַזֹּאת וְכִמוֹ שְׁנִמְצָא כְּתוּב בְּסִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים.

אינון אֲדָרִין. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (מושלי כד) וּבִדְעַת חֲדָרִים
יִמְלֵאוּ. וְאֵלִין תְּלַת מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, לְהָאִי סְטָרָא
וְלְהָאִי סְטָרָא. וּבְאֵינון אַחִיד כָּל גּוּפָא וְאַחִיד בְּהוּ גּוּפָא
מִכָּל סְטָרוֹי, וּבְכָל גּוּפָא אֶתְפַּשְׁטִין וְאֶשְׁתַּכְּחוּ.

תְּאֵנָא, בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תְּלִיין אֶלְף אֶלְפֵי רַבּוּא
וְרַבּוּא רַבְבּוּן קוּצֵי דְשַׁעְרֵי אוּכְמֹן, וּמִסְתַּבְּכִין
דָּא בְדָא, וּמִתְעַרְבִין דָּא בְדָא. וְלִית חֲשַׁבְנָא לְנִימִין
דְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, דְאַחִידוּן בֵּיהּ דְכֵיין וּמִסְאָבוּ. וּמִכְּאֵן
אֶתְאַחֲדוּן טַעְמֵי אוּרִייתָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאָבָא. בְּכָל אֵינון
סְטָרִין דְאֵינון דְכֵיין, בְּכָל אֵינון סְטָרִין דְאֵינון מִסְאָבוּ.

יְתַבִּין קוּצֵי מִסְתַּבְּכִין וְתַקִּיפִין. מְנַהוּן שְׁעִיעִין, וּמְנַהוּן
תַּקִּיפִין. וּבְכָל קוּצָא וְקוּצָא, יְתַבִּין נִימִין תְּלִין

ספר נפלאות הזוהר

זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה עַל הַלְכוֹת לְיֹלָב פֶּרֶק ח' גַּבֵּי דִין הַהֲדָס שְׁנָקָטָם רֵאשׁוּ כְּשֶׁר הִשִּׁיג עָלָיו
הַרָאב"ד זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר אַבְרָהָם כְּבָר הוֹפִיעַ רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ בְּבֵית
מִדְרָשְׁנוּ מִכַּמָּה שָׁנִים וְהַעֲלִינוּ שֶׁהוּא פְּסוּל וְכו'. גַּם בְּהַלְכוֹת בֵּית הַבְּחִינָה בַּפֶּרֶק שְׁשִׁי
בְּמָה שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם שֶׁהוֹנְכָס לְמַקְדָּשׁ בְּזִמְנֵי הַזֶּה חָיֵב כָּרַת הִשִּׁיג עָלָיו וְכָתַב: "אָמַר
אַבְרָהָם וְכָךְ נִגְלָה לִי מִסוּד הַשָּׁם לִירָאִיו". עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

על תליון. מתלהטן ותליין פגיבר תקיף, מארי נצח
קרבין. בתקונא יאה בתקונא שפירא תקיפא (בחור
פארזים). רברבין ותקיפין. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים
ה) בחור פארזים.

מתתקנין קוצין דשערי, ותליין תליון על תליון, מהאי
סטרא להאי סטרא, על גולגלתא. הדא
הוא דכתיב, (שיר השירים ה) קווצותיו תלתלים. ותאנא
יתבין תלי תליון, משום דמשיכין ממבועין סגיאיין,
דתלת רהטי מוחא. ממבועא חללא חד דגולגלתא,
אתמושכן שערי במשיכותא, ומתעבדין תליון, דתליין

ספר נפלאות הזוהר

פרק ח' - הרשב"י ורבי יהודה פתיה זי"ע

מז) המקבל האלקי רבי יהודה פתיה זכר צדיק וקדוש למרבה לחיי העולם הבא - מחבר
ספר "זין הרקח", ועוד

רבי יהודה פתיה - מגדולי מקבלי בבל. - נולד בבגדד בשנת תרי"ט - 859' -
נפטר בירושלים בשנת תש"ב - 942'.

בשנת תרס"ה - 905', בתחלת המאה העשרים עלה לארץ ישראל. - כבד מנעוריו
למד קבלה אצל גדול המקבלים בדורו, הרב יוסף חיים.

ספריו: "בית לחם יהודה", פרוש על ספר הזוהר - "זין הרקח", פרוש על ה"אידרא
רבא" וה"אידרא זוטא" - "מתוק לנפש", באור על סבא דמשפטים.

מפְּמָה מבוּעִין, דְּאֲתַמְשְׁכֵן מֵהַאי חֲלָלָא. מִחֲלָלָא
תְּנִינָא, נְפָקֵי חֲמִישִׁין מבוּעִין, וְאֲתַמְשְׁכֵן שְׁעָרֵי מַאינֹון
מבוּעִין בְּמִשְׁיכּוּתָא, וְאֲתַעְבְּדִין תְּלִין, דְּתַלְיִין וּמִתְעַרְבִין
בְּקוּצִין אַחֲרָנִין. מִחֲלָלָא תְּלִיתָאָה, נְפָקֵי אֶלְפִין אֶלְפִין
אֲדָרִין וְאַכְסְדְּרָאִין, וְאֲתַמְשְׁכֵן שְׁעָרֵי בְּמִשְׁיכּוּתָא
מִכְּלָהוּ. (וּמִתְעַבְּדִין תְּלִין עַל תְּלִין וּמִתְעַרְבִין בְּקוּצִין אַחֲרָנִין) וּבְגִין
כֶּד אֵינוֹן קוּצִין, תְּלִין עַל תְּלִין.

וּכְלָהוּ מְשִׁיכֵן דְּאֲתַמְשְׁכֵן מִתְּלַת חֲלָלִין דְּמוּחָא
דְּגוּלְגֻלְתָּא. וְכֹל אֵינוֹן גִּימִין וְכֹל אֵינוֹן קוּצִין
תְּלִין וְחַפִּיין לְסִטְרָא דְּאוּדְנִין. וּבְגִין כֶּד פְּתִיב, (דְּנִיאל
ט) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוֹנָךְ וַשְׁמַע. וּבְהַאי תְּלִין, תְּלִין (נ"א)

ספר נפלאות הוזהר

מח) מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה: הַתְּנָא הַאֲלָקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְכוּתוּ וְגו' עֲלֵינוּ אֱמֹן נִגְלָה בְּחִלּוֹם -
רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי חֲפִץ בְּהַדְּפַסְתָּ הַסֵּפֶר "זִין הַרְקַח"
כַּאֲשֶׁר עָלָה רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחָא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, בְּיוֹמוֹ הַשְּׁנִי בִירוּשָׁלַיִם, כֹּא לְבַקְרוּ
הַרְבֵּ הַגָּאוֹן רַבִּי אַבְרָהָם עֲדָס.

רַבִּי יְהוּדָה קָבְלוּ בְּכַבּוּד הַרְאֵי וְשָׂאל אוֹתוֹ בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת: "מִדּוּעַ הִטְרַיִחַ כְּבוֹדוֹ אֶת
עַצְמוֹ לְבוֹא לְבַקְרֵנִי?" - הַשִּׁיב לוֹ הַרְבֵּ עֲדָס: בְּדַבָּר הַשּׁוֹב מְאֹד כְּאֵתִי אֶלֶיךָ" - "מֵהוּ
הַדְּבָר?" שָׂאל הַרְבֵּ פְּתִיחָא.

"כְּבוֹדוֹ כְּתִב פְּרוּשׁ עַל הַ"אֲדָרָא רַבָּא וְהַאֲדָרָא זֹטָא" וְעֵדִין לֹא הִדְּפַסְתָּ אוֹתוֹ?"
- "כֵּן" עָנָה הַרְבֵּ פְּתִיחָא - "כְּתַבְתִּי אֶת הַפְּרוּשׁ לְפָנַי כְּחֻמֵּשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. אִךְ מִנֵּין יָדוּעַ

וּבְהַאי תַּלְמִיזִין) יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, נְהוּרָא וַחֲשׂוּכָא, רַחְמִי וְדִינָא. וְכֹל יְמִינָא וּשְׂמָאלָא תְּלִי בְּהַאי, וְלֹא בְּעַתִּיקָא.

בְּפִלְגוּתָא דְשַׁעְרֵי, אֲתַחֲזִי חַד אֹרְחָא דְקִיקָא,
דְּמִתְאַחַדָּא מֵהוּא אֲרַחָא דְעַתִּיק יוֹמִין.

וּמֵהוּא אֲרַחָא, אֲתַפְרִשֵׁן שִׁית מְאָה וְתַלְיֶסְר אֲרַחִין,
דְּאֲתַפְלְגוּן בְּאֲרַחִין דְּפִקוּדֵי דְאֹרְיִיתָא. דְּכַתִּיב, (תהלים
כה) כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאֱמֶת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוֹתָיו.

תַּנָּא, בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, מִתְאַחַדוּן אֶלְפִי אֶלְפִין מְאֵרֵי
דִּיבְבָא וַיִּלְלָה, דְּתַלְמִיזִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא מְאִינוּן
תַּקִּיפִין. וּמְאִינוּן שְׁעִיעִין מְאִרְיָהוֹן דְּמִתְקַלָּא, (ס"א מְאִרְיָהוֹן

ספר נפלאות הזוהר

למעלת כבוד תורתו על פרושי זה? פי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם! ורק
אדוני אבי מורי ורבי יודע על כך."

הרב אברהם עדס ספר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
זכותו יגן עלינו אמן בתלום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים
ארי מבבל, רב גדול ומקבל עצום בשם יהודה פתיה, אשר כתב פרוש על ה"אידרא
רבא" וה"אידרא זוטא" שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך
להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזר לו בזה", על פן באתי אל כבודו לודא את אמתות
התלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפרושים.

ענה רבי יהודה פתיה ואמר: "צער הייתי לימים, ולא רציתי להוציאו לאור, אף
כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפרושי, והנני בעזרת השם אוציאו לאור בקרוב".

דְּרַחֲמֵי מוֹתָא וְאִיהוּ מִתְקַלָּא בִּינְיָהוּ) בְּגִין כִּדְ אִית יְמִינָא וְאִית
שְׂמָאלָא.

מִצְחָא דְגוּלְגֻלְתָּא. אֲשַׁחֲוֵתָא דְאֲשַׁחֲוֵתָא. וְלֹא
מִתְגַּלְיָא, בַּר הַהוּא זְמַנָּא, דְצָרִיכִין חֵיבִיא
לְאַתְפְּקֵדָא, וְלַעֲיִנָּא בְּעוֹבְדֵיהוֹן. וְתֵאנָא, כִּד אֲתְגַלְיָא
הַאי מִצְחָא, אֲתַעְרוּ כָּל מְאָרִיהוֹן דְדִינָא, וְכָל עֲלָמָא
בְּדִינָא אֲתַמְסֵר. (דף קל"ו ע"ב) בַּר הַהִיא שְׁעָתָא, כִּד
סְלִיקוּ צְלוֹתְהוֹן דְיִשְׂרָאֵל לְקַמֵּי עֲתִיק יוֹמִין, וּבְעֵי
לְרַחֲמָא עַל בְּנוֹי, גְּלִי מִצְחָא דְרַעְוָא דְרַעְוִין, וְנַהִיר
בְּהַאי דוֹעִיר אֲפִין, וְאֲשַׁתְּכִיד דִּינָא.

ספר נפלאות הזוהר

אך רק לאחר שלש שנים הדפס הספר, בשל מחלות נאלץ הרב פתיה לחזור לעיר
בגדד שבבבל ושם נשלמה הדפסת הפרוש על האידרות.

(ט) ויקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם

ולכן עלה בדעתי כי מדי עברי בלמוד עץ החיים אעשה פרוש פשוט וקצר המובן
בדמיון פרוש רש"י וזכרוננו לברכה כי אולי שעל ידי סלם זה ישתוקק האדם לעלות
עליו ויקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם. ואף על פי שפכר התחלתי בלמוד
עץ חיים משנת ה'תרמ"ב בהיותי בן כ"ד שנים וגם פכר זכני האל יתברך שמו לחבר
פירוש קטן על אדרא רבא ואדרא זוטא הנקרא "זין הרקח".

בְּהַאי מְצָחָא, נְפִיק תַּד שְׁעָרָא, דְּמִתְפָּשֵׁט בֵּיהּ
מְמוּזָחָא דְאַפִּיק חֲמִשִּׁין תַּרְעִין. וְכַד אֲתַפְּשֵׁט,
אֲתַעְבִּיד מְצָחָא דְאַשְׁגָּחוּתָא, לְחַיְיבֵי עֲלָמָא, לְאַיְנוּן
דְּלֵא מִתְפַּסְפִּי בְּעוּבְדֵיהוֹן. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ירמיה א)
וּמְצָח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתָּה הַכֶּלֶם.

וְתַנְיָא, שְׁעָרָא לֹא קָאִים בְּהַאי אַתְר דְּמְצָחָא, בְּגִין
דְּאֲתַגְלִיָּא לְאַיְנוּן דְּחַצִּיפִין בְּחוּבֵייהוּ. וְשַׁעְתָּא
דְּמִתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּעֲשָׂא עִם צְדִיקָיָא,
נְהִירִין אֲנַפּוּהֵי דְעֵתִיק יוֹמִין, בְּאַנְפוּי דְזַעִיר אַפִּין,
וּמִתְגַּלְיָא מְצָחֵיהּ, וְנִהִיר לְהַאי מְצָחָא, וּכְדִין אֲתַקְרִי
עַת רְצוֹן. וְכַל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא דְדִינָא תְּלִי, וְהַאי מְצָחָא

ספר נפלאות הזוהר

גם עצתי היא על הלומדים להזהר מאד שלא לאבד זמן לפלפל בדברי המפרשים לקרב או לרחק או לישבם פי זה ענגן רע ואינו פי אם אבוד זמן בלבד, שמניחין דברי הרב ועוסקים בדברי המפרש. פי אין עקר הלמוד ומטרת הלומד לתקן המצות בדברי המפרש ולהניח דברי עץ החיים העקרים. פי לא תדע מה ללד יום. רק לשייגיש האדם בדעתו שהבין דבריו זכרונו לברכה אז ימשך ידו מלחפש באמתות המפרשים ויתחיל ללמד פרק שלאחריו.

גם כל קושיא אשר תודמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמוך על זכרוני אלא צריך לעגן עליה במקום ההיא וגם ראה יראה בדברינו אשר שם פי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. ונתתי לו יד ושם בישראל "בית לחם יהודה" יען פי פבר מסכתי ייני "יין הרקח" על אדרא רבא ואדרא זוטא והגשתי לפני רבנן

דְּזַעֵיר אַפִּין אַתְּגְלִיָּא, אַתְּגְלִיָּא מְצַחָא דְעַתִּיקָא
דְעַתִּיקוֹן, וְאַשְׁתַּכֵּיךְ דִּינָא, וְלֹא אַתְעַבִּיד.

תַּאנָּא, הַאי מְצַחָא, אַתְפְּשֵׁט בְּמֵאתָן אֶלְף סוּמְקֵי
דְסוּמְקֵי, דְאַתְאַחְדוּן בֵּיהּ, וּכְלִילֵן בֵּיהּ. וְכַד
אַתְּגְלִיָּא מְצַחָא דְזַעֵיר אַפִּין, אֵית רְשׁוּתָא לְבִלְהוּ
לְחַרְבָּא. וְכַד אַתְּגְלִיָּא מְצַחָא דְרַעוּא דְרַעוּין, דְנָהִיר
לְהַאי מְצַחָא, כְּדִין בְּלָהוּ מִשְׁתַּכְּבִין.

וְתַנְיָא, עֲשִׂרִין וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִין מִשְׁתַּכְּחִין בְּהַאי
מְצַחָא, וּכְלָהוּ אַקְרוּן נְצַח (ס"א מְצַחָא וְכַל חַד
אַקְרִי נְצַח). וּבְאַתְרוּן (דַּאפִּין) רְצוּפִין (דַּאפִּין), הוּא מְצַח.
וְאֵית מְצַח וְאֵית נְצַח דְאֵינוּן נְצַחִים. וְהֵינּוּ דְתַנּוּ

ספר נפלאות הזוהר

וּתְלַמְדִיהוֹן וּכְבַר שְׁתוּ וְרוּו. וְנוֹדַע כִּי אֵין הַסְעָדָה בְּלֹא לַחֵם וּכְמוּ שְׁכַתְבֵי הַרְשָׁבִי
זְכוּרוֹנוֹ לְבְרָכָה בְּזַהַר וַיִּקְרָא (דף ד') עַל פְּסוּק אֶכְלוּ רַעִים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מֵאֵן דְּאֵית לִיה
גְרָבִי דְחַמְרָא, אֶכִּילָה בְּעֵינֵי וְכוּ' וְכַתְבֵי לְכוּ לַחֵמוּ בְּלַחְמֵי וְשְׁתוּ בִינָן מְסַכְתֵי. לְכַן
עֲשִׂיתִי בֵּית לַחֵם לְהַגִּישׁ לְהַיּוֹשְׁבִים לְפָנֵי הַשֵּׁם לְאַכֵּל לְשִׁבְעָה מִמָּה שְׁתַּגֵּן הַשֵּׁם אֶת
עַבְדּוֹ בֶּן אִמְתּוֹ חַנּוּהַ נְשֻׁמְתָה עֲדוּן. וּבְכַן אָנוּ לִיָּה וְלִיָּה עֵינֵינוּ. תַּכּוֹן תַּפְלַתְנּוּ. וְזֹאת
לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנָּא אֱלֹקֵינוּ. שְׁעָה אֶל שׁוֹעֲתֵנוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וּמִבֵּין הַגּוֹיִים קַבֵּץ
פְּזוּרֵינוּ. וְתַטְעֵנוּ בְּאַרְצֵנוּ וְאֶת צִמְח דְּוֹד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ בְּיַמֵּינוּ. וּמְלַךְ בְּפִינוּ
תַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ. יִשְׁמַח לְבַנוּ וְיַגֵּל כְּבוֹדֵנוּ. בְּמִהֲרָה בְּיַמֵּינוּ. בֶּן יְהִי רְצוֹן אִמֵּן.

כה דְּכַרִּי הַמְחַבֵּר הַאי לַחֲמָא עֵנֵיא.

נִצַּח נִצְחִים. וְאֵינוֹן בְּמִצְחָא, וּמִתְפַּשְׁטָן מְנַהוֹן בְּגוּפָא,
בְּאֲתָרֵין יְדִיעֵן.

תְּנִינָא, מָאי דְכְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א טו) וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא
יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחָם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָם.
הָאֵי רְזָא אוֹקִימָנָא, כֹּל הָהוּא נִצַּח דְּאֲתַפְשֵׁט בְּגוּפָא,
זְמַנִּין דְּתָלֵי עַל עֲלָמָא לְמִידוֹ, וְתַבּ וּמִתְחַרְט וְלֹא עֲבִיד
דִּינָא, אִי תִּיִבִּין. מָאי טַעְמָא. מְשׁוּם דְּקִאֵי בְּדוּכְתָא
דְּאֲקָרֵי אָדָם, וְיָכִיל לְאֲתַחְרָטָא. אֲבָל אִי בְּאֲתָר
דְּאֲתַקְרֵי רֵאשׁ, (כִּהְיָא מִצְחָא) אֲתַחְזִי וְאֲתַגְלִיָּא הָאֵי נִצַּח,
לֹא הוּא עֵידוֹן וְאֲתָר לְאֲתַחְרָטָא. מָאי טַעְמָא. מְשׁוּם
דְּלֹא הוּא מֵאֲתָר דְּאֲקָרֵי אָדָם, דְּהָא לֹא אֲתַגְלִי
כְּרִצּוּפָא וְחוּטְמָא, אֲלֵא מִצְחָא בְּלַחֲוּדוֹ. וּבְאֲתָר דְּלֹא

ספר נפלאות הזוהר

הַצְעִיר יְאוּדָה מִשֶּׁה יְשׁוּעָה, יְחֻזְקָאֵל יְשׁוּעָה פְּתִינָא לְשִׁמְרָהוּ צוּרָו וַיִּסְתַּיְהוּ (בֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה חֶלֶק רֵאשׁוֹן)

פרק ט'

הסוד שהתגלה לדור האחרון

איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

לחשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזוהר בין בימות החול ובין בשבת

אשְׁתַּכַּח פְּרִצוּפָא, לָא אַקְרִי אָדָם. וּבְגִין כֵּךְ לֹא אָדָם
הוּא לְהִנָּחם כְּנֻצָּח דְּבִשְׂאָר תְּקוּנֵי גּוּפָא.

עֵינֵי דְרִישָׁא, מִשְׁתַּנְּיִין מִשְׂאָר עֵינִין, שְׂרָקוּתָא
דְּבִגְבִתָּא, דְּעַל רִיסֵי עֵינִין, מִכְּחֵלּוֹ (דְּכָל עֵינִין
מִכְּחֵלּוֹ) בְּאוּפְמָתָא, תְּלִיין תְּלִין עַל תְּלִין דְּשַׁעְרֵי, וְאֵינּוּן
תְּקוּנָא דְּעַל עֵינִין, בְּרִישָׁא דְּמִצְחָא, וּמִתְאַחְדוּן
מִתְרוּוִייהוּ שְׁבַע מָאָה אַלְפֵי מְאָרֵי דְּאִשְׁגָּחוּתָא. (דְּעַל
תְּרִיסֵי דְּעֵינִין).

בְּכִסּוּתָא דְּעֵינִין, לְהַטִּין אֶלְפֵי וְאַרְבַּע מָאָה רַבּוּא,
דְּמִתְאַחְדוּן בְּגִבִּינִין דְּאִינְהוּ כְּסוּתָא.
וְאִשְׁגָּחוּתָא דְּעֵינָא דְּעַתִּיק יוֹמִין עֲלִייהוּ. וּבִשְׁעַתָּא

ספר נפלאות הזוהר

(ג) עֲרַכָּה שֶׁל שְׁעָה

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת
בימות החל, כלשון זוהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - וּכְפָאָה חוֹלְקִיהוּן דְּכָל אֵינּוּן
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיתָא, יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׂאָר יוֹמִין.

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" פְּרִשְׁתָּ שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה, כְּתִבּ וְזָה
לְשׁוֹנוֹ:

כְּתוּבֵי הַמְּקַבְּלִים ו'ל: דְּגִדּוּל פִּעַל הַנְּעֻשָׂה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְפֵי פְּעָמִים
יֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׂה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל. עַכְלָק.

דְּסִלְקִין אֵינּוּן כְּסוּתָא, אֲתַחְזִי כְּמָאן דְּאֲתַעַר מִשְׁנֵתִיהּ,
וְאֲתַפְקֶהוּ עֵינּוּי, וְחָמָאן לְעֵינָא פְקִיחָא, וְאֲתַסְתְּהוּ בְּחַד
חַוּוּרָא דְעֵינָא טָבָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים ה)
רוּחַצוֹת בְּחֶלֶב. מְאִי בְּחֶלֶב. בְּחַוּוּרָא דְלְעִילָא קִדְמָאָה
(נ"א בְּחַוּוּרָא קִדְמָאָה דְעֵינָא טָבָא). וּבִהֵיחָא שִׁיעָתָא אֲשַׁתְּכַח
אֲשַׁגְחוּתָא דְרַחֲמִי. (ס"א וּבְגִין כִּד צְלוּתָא דְיִשְׂרָאֵל סִלְקָא בְּגִין
דִּיפְקַח עֵינּוּי, וְיִתְסַחֲוֹן בִּיהוּא חַוּוּרָא).

וְעַל דָּא צִלִּי דָּוִד, (תהלים מד) עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן יִי
הַקִּיצָה. דִּיפְקַח עֵינּוּי, וְיִתְסַחֲוֹן בִּיהוּא חַוּוּרָא.
וְכֹל זִמְנָא דְעֵינּוּי לָאו מִתְפַּקְחוּ, כֹּל מְאָרִיהוֹן דְּדִינּוּ,
כְּפִיִן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְשָׂאֵר עַמִּין שְׁלִטִין עֲלֵיהוּ. וּבְזִמְנָא

ספר נפלאות הזוהר

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, ד'יזמו של הקב"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנָאמַר כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֵיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל וְגו' - וְשֶׁבַת קוֹדֶשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא - זֹאת אוֹמַרְתָּ, כִּיּוֹמוֹ
שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. (מִצָּא חֵן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כֹּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשֶׁבַת קוֹדֶשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוּת, לְעַרְףְּ זְמֵי הַחוּל.
וּבְנוֹסְפָה לְזֶה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶף מְלֶךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימָן קִנְיָה,
דְּבַלְמוּד שְׂעָה אַחַת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ, עוֹלָה לְעַרְףְּ לְמוּד שְׁנָה תְּמִימָה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט.
הִיּוּצָא מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי, דְּהַלּוּמֵד שְׂעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשֶׁבַת קוֹדֶשׁ, כְּלּוּמֵד אֶלֶף
שְׁנָה פְּשֻׁט כִּיּוֹם חוּל.

דִּיפְקַח עֵינָיו, יִתְסַחֵן בְּעֵינָא טָבָא, וְרַחֲמֵי עַל יִשְׂרָאֵל.
וְאִסְתַּחֲר (ס"א וְאִתְזָהַר) עֵינָא, וְעֵבִיד נֹקְמִין בְּשָׂאר עֲמִין.
הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים לח) הָעִירָה וְהַקִּיצָה. הָעִירָה:
לְאִתְסַחָהּ בְּהֵיא תְנוּרָא. הָקִיצָה: לְמַעַבְד נֹקְמִין
לְאֵינֹן דְּכַפְּיִן לֹון.

עֵינָיו כַּד אִתְפְּקַח, אִתְחַזֵּן שְׁפִירִין כְּהַגֵּי יוֹגִים,
בְּסוּמְק וְאוּכְם וְיָרוּק, חָנוּר לָא אִתְגְּלִי, אֲלָא
בְּזַמְנָא דְאִסְתַּכְּל בְּעֵינָא טָבָא, וּמְסַתְחָאן כָּל אֵינֹן
גְּוֹנִין, בְּהֵיא חָנוּר.

מֵאֵינֹן גְּוֹנִין דְּמִתְגְּלִיין, נְפִקִין שְׂבָעָה עֵינִין
דְּאִשְׁחַחֲוּתָא. דְּנַפְקֵי מֵאוּכְמָא (דף קל"ז ע"א)

ספר נפלאות הוזהר

ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן
כל השית אלפין ימי הכריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה
שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש
חיי" דלמוד בשבת קודש עולה אלף פ'עמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של
בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף -
עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה
בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

דְּעִינָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (זכריה ג) עַל אֲבָן אַחַת שִׁבְעָה
עֵינַיִם. מָאן אֲבָן אַחַת. אוּכְמָתָא דְעִינָא.

מִסּוּמְקָא, נִפְקִין שִׁבְעָה רְהִיטִין, דְּסִמְכִין (נ"א דְסַחְרוּ)
לְסֵטֵר שְׂמָאלָא, וּמִתְלַהֲטִין בְּאַשָּׁא
דְּלְסֵטֵר צְפוֹן, וּמִתְאַחֲדוּן לְאַתְפְּשָׁטָא בְּעֵלְמָא, לְגַלְאָה
אַרְחִין דְּחַיִּיבֵיא הָדָא הוּא דְכָתִיב, (זכריה ד) שִׁבְעָה אֱלֹהִים
עֵינַיִ יי הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ.

מִירוּקָא, נִפְקִין שִׁבְעָה טְהִירִין (ס"א נְהִירִין) דְּקִטְרָא
דְּלְסֵטֵר (נ"א רְהִיטִין דְּסַחְרָאן לְסֵטֵר) דְּרוּמָא,
וּמִתְאַחֲדוּן לְאַתְפְּשָׁטָא בְּעֵלְמָא, לְגַלְאָה אַרְחִין וְעוּבְדִין

ספר נפלאות הזוהר

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שְׁעָה שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה עַל
דְּרָף הַפֶּשֶׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵה לְלַמּוֹד שְׁנֵה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד
זֶהר וְקִבְלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שְׁנֵה שֶׁל לַמּוֹד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חַל. לַמּוֹד קִבְלָה וְזֶהר
בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךְ שְׁעָה שְׁנֵה לְלַמּוֹד שְׁבַעִים וְחֲמֵשׁ שְׁנֵה בִּימֹת הַחַל".¹⁰

10. הערה מאת רש"י: וְהִבְנִיָה לְדַבְרֵי רַבְנּוּ יִמְצָא הַקּוּרָא מְלִשׁוֹן הַזֶּהר הַמְדַמֶּה אֶת לַמּוֹד
הַשְּׁנֵה כְּחֻצֵיר וְכִתְבָן אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנּוּכָר בְּפִרְשֵׁת "וַיֵּצֵא" בְּרַעֲיָא מֵהִימְנָא (דף עה:)
"וְיֵי אֵינִין דְּאֶכְלִין תְּבִין בְּאוּרְתָא וְלֹא יְדַעִין בְּסִתְרֵי דְּאוּרְתָא". וְעוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ הֶרֶב חַיִּים
וְיִטְאַל בְּהַקְדָּמָתוֹ לְ"שַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוּרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוּרָאִים לְלַמּוֹד הַנִּגְלָה שְׁפָחָה
וְקִלְפִין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקִּבְלָה.

דבני נשא, בין טב בין ביש, דכתביב, (איוב לד) כי עיני
על דרכי איש וגו'.

וְכַד אֶסְתַּחֲוֵא בְּחֻנְרָא, מִשְׁתַּכְּחִין כְּלָהּ לְאַשְׁגָּחָא לְכָל
מְאָרֵי קִשׁוּט, לְאוּטְבָא עֲלָמָא בְּגִינְהוֹן. וְכָל
אַשְׁגָּחוּתָא דֶּהְהוּא חֻנְרָא, הוּי לְטַב עַל יִשְׂרָאֵל. וְאַשְׁגָּח
בְּסוּמְקָא לְמָאן דְּעֲאֲקִין לָהּ. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שמות
a) רָאֵה רְאִיתִי. רָאֵה: לְאוּטְבָא לֹון. רְאִיתִי: לְנִקְמָא
לֹון, מִדְּעֲקִין לֹון, וּבְגִין כַּד כְּתִיב, (תהלים מד) עֹנְרָה לְמָה
תִּישֵׁן יי הַקִּיצָה אֵל תִּזְנַח לְנִצְחָה. עֹנְרָה, וְהַקִּיצָה, תְּרִי
אַשְׁגָּחוּתָא. תְּרִי כְּקִיחִין. תְּרִי טְבוּן. רַחֲמֵי וְנוֹקְמִין.

ספר נפלאות הזוהר

נא) חשבון אמת של זכות הזוהר הקדוש, ליהודי אחד שקבל על עצמו ללמוד זהר שעה
אחת ביום

הַיְדַעְתָּ!!! - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלִךְ (תקוני זהר מ"א): וְכִינֵן שִׁינְדַעְתָּ כַּמָּה גְדוּלָה מַעֲלַת
לְמוֹד חֲכָמַת הָאֱמֶת כו'... יְיָדַע גְּדָל הַחַיִּיב וְגְדָל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה¹¹. כִּי
לְמוֹד הַזוֹהַר בְּגִירְסָא בְּעֲלָמָא בּוֹנָה עֲלָמִין, וְכָל שְׂכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ
מֵאַמֵּר אֶחָד,
יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעַת אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלְמוֹד הַפְּשֻׁט שְׁנֵה תְּמִימָה.

11. ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זהר הקדוש - אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו כלמוד
קבלה (כפי הנתיים סופר סימן קנ"ה)

גְּוֹנָא קַדְמָאָה, סוּמְקָא בְּגוּ סוּמְקָא כְּלִיל וְסָתִים כָּל
סוּמְקִין, מְקַמִּיה לָא אֲתַחְזוּן. סוּתְרָגִיָּה דִּהֵהוּא
סוּמְקָא, אֲסַחַר חַד חוּטָא אוּכְמָא, וְאָקִיף לִיה.

גְּוֹנָא תְּנִינָא, אוּכְמָא. כְּאֲבָנָא חַד דְּנַפִּיק מִתְהוּמָא,
חַד זְמַן לְאֶלְף שָׁנִים, בְּיַמָּא רַבָּא. וְכַד נַפִּיק
הֵאֵי אֲבָנָא, אֲתִי רַגְשָׁא וְתַקְפָּא עַל יַמָּא. וְקִלְיָה דִּימָא,
וְגִלְגְלוּהִי אֲזִלִין, וְאֲשַׁתְּמְעוּ לְגוּנָא רַבָּא, דְּאָקִרִי לוּיָתָן.
וְנַפִּיק מִתְהוּמָא. וְהֵאֵי אֲבָנָא מִתְגִּלְגְּלָא בְּתוּקְפָּא דִּימָא,
וְנַפִּיק לְבַר. וְהֵיא אוּכְמָא, דְּכָל אוּכְמִין סְתִימִין קַמִּיָּה.
(ס"א וְהֵא אוּקְמוּה דְּכָל אוּרְחִין סְתִימִין קַמִּיה) וְכַךְ הִיא אוּכְמוּתָא
דְּעִינָא אוּכְמָא, דְּכְלִיל וְסָתִים כָּל שְׂאָר אוּכְמִין.

ספר נפלאות הזוהר

וְהַחֲשֹׁבֹן שֶׁל שְׁעָה אַחַת לַמּוֹד זֶהָר בַּיּוֹם, הוּא שְׁנָה ל:
0453 שְׁעוֹת בְּשָׁנָה (10 שְׁעוֹת לַמּוֹד שֶׁל אַבְרָךְ בְּש"ס בַּיּוֹם, 354 זְמִים בְּשָׁנָה)
בְּמִשְׁךְ 50 שְׁנָה לִיהוּדִי בּוֹרֵד יַעֲלֶה הַמַּאֲנִן: 172,500 שְׁעוֹת תּוֹרָה.
שִׁינְטֶבֶר ב 11 דוֹרוֹת בְּהַתְחַשֵּׁב בְּמִשְׁפָּחָה בַת 5 לְדַיִם¹² לְמַסְפֵּר עֲצוּם שֶׁל אֲנָשִׁים:
48,828,125 שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן

12. הַעֲרָה: חֲשׁוֹב מְסָפֵר הַצָּאֲצָאִים בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן:

1. 5. 25. 3. 125. 4. 625. 5. 3,125. 6. 15,625. 7. 78,125. 8. 390,625. 9. 1,953,125.

10. 9,765,625. 11. 48,828,125.

וְסוּחַרְגִּיָּה דִּיהוּא אוּכְמָא, אַסְחַר חַד חוּטָא סוּמְקָא,
(ס"א לְסֵטֶר חַד) וְאַקִּיף לִיהוּא אוּכְמָא.

גְּוֹנָא תְּלִיתָא. יְרוּקָא דִּירוּקִי, דְּכָלִּיל וְסֵתִים כָּל
יְרוּקִין. וּבְסוּחַרְגִּיָּה דִּיהוּא יְרוּקָא, אַסְחַרוּ תְּרִין
חוּטִין. חוּטָא סוּמְקָא לְסֵטֶר חַד. וְחַד חוּטָא אוּכְמָא
לְסֵטֶר חַד. וְאַקִּיפִין לִיהוּא יְרוּקָא.

וְכַד אַסְתַּחַר (נ"א אַתְגְּלִי) חַוּוּרָא, וְאַסְתַּחַרִּי עֵינָא, כָּל
אֵינּוֹן גְּוֹנִין לָא מִשְׁתַּכְּחִין, וּמִשְׁתַּקְעִין לְתַתָּא
(סוּמְקָא יְרוּקָא אוּכְמָא). לָא אַתְחַזִּי בַר הַהוּא חַוּוּרָא, דִּנְהִיר
מַעַתִּיק יוּמִין. וְנִהִירִין מְנִיָּה כָּל אֵינּוֹן דְּלְתַתָּא. (נ"א הוּא).

ספר נפלאות הוזהר

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,
כלומר כ-84,000 מיליארדי [בליין] שעות תורה. (48,828,125 מקפ"ל ב- 172,500).
וכל הנזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הוזהר וצאצאיו
הלכו בעקבותיו.

(ג) חשבון אמתי של גדל הנזכות למוד הוזהר הקדוש בשבת קודש
יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה
בימות חול.

כלומר אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה
במשך 75 שנה

וְלִית גּוּנָא אַתְחִזִּיא, בַּר תְּהוּא תּוּרָא בְּלַחֲדוּי. וּבְגִין
 בְּד אַסְתְּלִקוּ כָּל מְאָרִיהוֹן דְּסוּמְקָא וְאוּבְמָא,
 דְּאִינוּן תְּאוּמִין פְּחָדָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ד)
 שְׁנִיד פְּעֵדֵר הַקְצוּבוֹת שְׁעֵלוּ מִן תְּרַחְצָה שְׁפָלָם
 מִתְּאִימוֹת. מָאִי מִן תְּרַחְצָה. מִהֵהוּא אַסְחוּתָא דְעִינָא
 קַדִּישָׁא עֲלָאָה. שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת. מִתְּעַרְבוּ דָּא בְּדָא,
 וְאַתְדַּבְּקוּ דָּא בְּדָא. וּמָה דְאָמַר שְׁנִיד פְּעֵדֵר הַקְצוּבוֹת,
 וְאַתְ אַמְרַת שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת. פְּלוּמַר, תּוּרָא דְלַהוֹן,
 כְּהוּא תּוּרָא דְעִינִין, בְּד אַסְחָן בְּתוּרְתָא דְעִינָא
 עֲלָאָה.

וְדָא זְמִינִין לְמַנְדַּע צְדִיקֵי, לְמַחֲזִי בְּרוּחָא דְחַכְמָתָא,
 כְּמָה דְאַתְ אָמַר (ישעיה נד) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ.

ספר נפלאות הזוהר

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה.
 זי"ע:

למוד קבלה וזמר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול.

החשבון בשעות יהיה:

$42 * 453 * 57 = 1,062,210$ שעות תורה בנגלה.

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

אִימְתִי בְּשׁוּב יֵי צִיּוֹן. וּכְתִיב (במדבר יד) אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין
נִרְאָה אֶתָּה יֵי, וּכְדִין פְּקִיחוֹתָא דְעֵינִין לְטַב.

וְאִית פְּקִיחוֹתָא דְעֵינִין לְטַב. וְאִית פְּקִיחוֹתָא דְעֵינִין
לְבִישׁ. לְטַב, כְּמָה דְכְתִיב, (דניאל ט) פְּקַח עֵינֶיךָ
וּרְאֵה שׁוּמְמוֹתֵינוּ וְגו'. וְדָא הָכָא לְטַב, וּלְבִישׁ. וּכְתִיב
(ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִרְאֶנָּה יְרוּשָׁלַם נְוָה שְׂאֲנָן אֶהֱל בַל
יִצְעָן בַל יִסַּע יְתֻדוֹתָיו לְנִצָּח הָא הָכָא לְטַב וּלְבִישׁ.
דְּלֵא אַתְעֵבִיד דָּא בְּלֵא דָּא.

תְּנָא בְּצִנִּיעוֹתָא דְסַפְרָא, מַהוּ עֵינֶיךָ תִרְאֶנָּה יְרוּשָׁלַם
נְוָה שְׂאֲנָן. וְכִי יְרוּשָׁלַם נְוָה שְׂאֲנָן הוּא, וְהָא
כְּתִיב (ישעיה א) צֶדֶק יְלִין בָּהּ. וּבְאַתָּר דְאַשְׁתַּכַּח צֶדֶק,
לָאו שְׂקִיט, וְלָאו שְׂאֲנָן הוּא. אֶלֵא עֵינֶיךָ תִרְאֶנָּה

ספר נפלאות הוזהר

יִוצָא שְׁשַׁעָה אַחַת בְּלַמּוּד זְהַר בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ בְּשַׁבְעִים שְׁנוֹת חַיִּים שֶׁל אָדָם יַעֲלֶה
הַחֲשֻׁבוֹן:

$$70 * 52 * 637,200 = 2,319,408,000$$

2 מְלִיאָרְד 319 מְלִיוֹן 408 אֶלֶף

זֹאת אוֹמֶרֶת אִם לומְדִים שְׁעָה אַחַת קְבֵלָה בְּיוֹם שַׁבַּת קוּדְשׁ בְּמִשְׁךָ 70 שָׁנָה,
עוֹלָה הַחֲשֻׁבוֹן יוֹתֵר מִשְׁנֵי מְלִיאָרְד שְׁעוֹת, וְהָרִי זֶה בְּהִשָּׁג יָדוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדִי, וְעַכְשָׁו
אֶפְשָׁר לְהַבִּין לְמָה כָּל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים עוֹדְדוֹ וְאָמְרוּ שְׁבִיזְכוֹת הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ נִגְאָל
בְּמַהְרָה. מְבַסֵּס עַל 70 שְׁנוֹת חַיָּו שֶׁל אָדָם (לְפִי תַהֲלִים צ') 52 שַׁבָּתוֹת בְּשָׁנָה.

פְּתִיב (דברים יא) עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה.
הַשְׁתָּא עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּהַ וּבְדִין פְּקִיחוּתָא דְעֵינֵינוּ בְּהַ לְטַב וּלְבִישׁ בְּגִין
דְּאִית בְּהוּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, דִּינָא וְרַחְמֵי) וּלְזִמְנָא דְאַתִּי, יִשְׁתַּבַּח
בְּהַ עֵינָא חַד דְּרַחְמֵי. עֵינָא דְעַתִּיקָא דְעַתִּיקוֹן הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נד) וּבְרַחְמֵים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶה. בִּין
דְּאָמַר רַחְמֵים, מַהוּ גְּדוּלִים. אֶלָּא אִית רַחְמֵי, וְאִית
רַחְמֵי. רַחְמֵי דְעַתִּיק דְעַתִּיקוֹן, אֵינֹון אֶקְרוּן רַחְמֵים
גְּדוּלִים. רַחְמֵי דְזַעִיר אַנְפִּין, אֶקְרוּן רַחְמֵים סְתָם.
(מהנ"א הוא: משום דאית ביה ימינא ושמאלא, דינא

ספר נפלאות הזוהר

למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר
הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:
סך הכל שעות התורה: 2,319,408,000 מקפל ב-100,000,000,000 מל'אך-
223,020,000,000,000 שעות,

כלומר כ-223 קונטיליון 20 קנדריליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו
הלכו בעקבותיו.

וְרַחֲמֵי) וּבְגִין כֶּדּוּ וּבְרַחֲמֵימָם גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶהָ, דְּעַתִּיק
יומין.

תַּאנָּא בְּהַגֵּי עֵינַיִן, בְּתַרִּין גְּוֹנִין מִנֵּי־הוּ, בְּסוּמְקָא
וְאוּכְמָא, שְׂרָאן תַּרִּין דְּמַעִין. וְכַד בְּעֵי קַדְשָׁא
דְּקוּדְשֵׁין לְרַחֲמָא עַל יִשְׂרָאֵל, אַחִית תַּרִּין דְּמַעִין,
לְאַתְּבַסְמָא בְּיַמָּא רַבָּא. מָאן יַמָּא רַבָּא. יַמָּא דְּחַכְמָתָא
עַלְמָא. כְּלוּמַר דִּיתְסַחֲוֹן בְּנִהְרָא (ס"א בְּחִוּרָא) בְּמַבּוּעָא
דְּנַפִּיק מִחַכְמָתָא רַבָּא, וּמְרַחֵם לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

חֻטְמָא. תַּאנָּא בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא, חוּטְמָא דְּזַעִיר
אַנְפִּין. בְּחוּטְמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא. בְּהַאי
חוּטְמָא אֲתַפְרֵשָׁא מְלַה דְּכַתִּיב, (שְׂמוּאֵל ב כב) עַלְהָ עֶשֶׂן

ספר נפלאות הזוהר

פרק י'

(ג) גם בחורים צעירים צריכים לקרא בכל יום מספר דפים בספר הזוהר שיעזור לפתח את
הלב לתורה ולזכך הנפש

מִן רַבִּינּוּ יוֹסֵף חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, מְבָאֵר אֶת מַאֲמֵר
הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מִכְרֹזֶת עָלָיו מִבְּחוּץ", שֶׁכָּל הָעוֹסֵק בַּחֶלֶק
הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֶלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאִף מִן הַגְּאוֹן
הַגְּדוֹל רַבִּי בֶּן צִיּוֹן אָבָא שְׂאוּל זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן הִיא
מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בְּעוֹדָם בְּחוּרִים צְעִירִים לְקָרָא בְּכָל יוֹם מִסְפַּר דְּפִים בְּסֵפֶר הַזֹּהַר, שְׂעִיזוּר
לְפַתַּח אֶת הַלֵּב לַתּוֹרָה וּלְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מְלֵא
וְגִדּוּשׁ בְּמוֹסֵר וּמְלַהֵיב בִּיּוֹתֵר לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסֵר הַשּׁוֹב בִּיּוֹתֵר.

בַּאֲפוּ וְגו'. עֲלֵה עֵשֶׂן בַּאֲפוּ, בְּהַאי תִּנְנָא, אֲתַכְלְלוּ
 אִשָּׁא, וְגַחְלֵי דְנִנְרָא. דְּלִית (ס"א בְּחוּטְמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא
 תְּלַת שְׁלַהוּבִין מִתּוֹקְדִין בְּנוֹקְבוּי מְהַאי חוּטְמָא אֲתַפְשִׁטֵּן תְּלַת גְּוֹנֵי תִנְנָא
 וְאִשָּׁא וְגַחְלֵי דְנִנְרָא דְכְּתִיב, (שְׁמוּאֵל ב כב) עֲלֵה עֵשֶׂן בַּאֲפוּ. וְלִית) תִּנְנָא
 בְּלָא אִשָּׁא, וְלָא אִשָּׁא בְּלָא תִנְנָא. וְכִלְהוּ אֲסִתְּלִיקוּ
 (ס"א אֲתַדְּלִיקוּ) וְנִבְקֵי מִחוּטְמוּי.

וְתִאֲנָא, כַּד אֲתַחְבְּרוּ תְּלַת אֱלִין, דְּכִלְיִן בְּהַאי תִּנְנָא,
 דְּנִבְקֵי מִחוּטְמָא. אֲתַקְמַט חוּטְמָא, וְנִשִּׁיב
 וְנִבְקֵי תִנְנָא אוּכְמָא וְסוּמְקָא. וּבֵין תְּרֵי (נ"א בְּתֵי) גְּוֹנֵי.
 וְקַרְיָנוּ לֵיהּ, אַף וְחִימָה וּמִשְׁחִית. וְאִי תִימָא אַף וְחִימָה
 בְּתִיב, (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְזַרְתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחִימָה, דְּאֵינֹן

ספר נפלאות הזוהר

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַקְּנָה הַקְּדוּשׁ עַל הַפְּסוּק "וְשַׁבְתֶּם וְרֵאִיתֶם כּו' לֹאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", כִּי
 מִי שְׁעוּסֵק דְּוָקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ נִקְרָא "לֹא עֲבָדוּ", גַּם אֵינֹן נִקְרָא תְּלִמִיד
 חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תְּלִמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינֹן רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית, יַעֲוִין שֵׁם...

וְכִינֹן שְׂיַדְעַת כְּמָה גְּדוּלָה מַעְלַת לְמוֹד חֶכְמַת הָאֵמֶת כּו'... יוֹדַע גְּדֹל הַחַיִּיב וְגִדְל
 הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לְמוֹד הַזֶּהר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלִמִין, וְכֹל שְׂכֹן
 אִם יוֹכֵה לְלַמֵּד וְלִהְבִּין פְּרוּשׁ מְאֹמֵר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעַה אַחַת מֵה
 שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלְמוּד הַפְּשִׁט שְׁנֵה תְּמִימָה (לְשׁוֹן הַפְּסָא מְלָךְ, תְּקוּנֵי זֶהר מ"ג).

תִּנְנָא אוֹכְמָא וְסוּמְקָא, מְשָׁחִית מְנָא לָן. דְּכַתִּיב, (בראשית יג) לִפְנֵי שַׁחַת יְיָ אֶת סְדוֹם וְאֶת עַמּוֹרָה. שַׁחַת הַמְּשָׁחִית, בְּנִרְאָ דְּלִיק מוֹקְדָא.

וְתֵאנָא, חָמֵשׁ גְּבוּרָאן אֵינּוּן, בְּהַאי זְעִיר אַנְפִּין. וְאַסְתִּלְקוּ לְאַלְף וְאַרְבַּע מָאָה גְּבוּרָאן. וּמִתְפַּשְׁטָאן בְּחוּטְמוֹי. בְּפוּמָא. בְּדְרוּעוֹי. בִּידִין. בְּאַצְבָּעֵין. וּבְגִין כַּד כְּתִיב, (תהלים קו) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יְיָ. גְּבוּרוֹת כְּתִיב, כְּתִיב הִכָּא גְּבוּרוֹת, וְכַתִּיב הֵתֵם, (דברי הימים א כט) לָךְ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה. אֵלָּא הִכִּי תֵאנָא, כַּד אֶתְחַבְּרָאן בְּלָהוּ גְּבוּרָאן כַּחְדָּא, אֶתְקַרִּי גְּבוּרָה חְדָּא.

ספר נפלאות הווהר

(נד) הַחֶפֶץ חַיִּים מוֹכִיחַ אֶת בְּנֵי הַיְשִׁיבָה: לוֹמְדִים וּמִתְחַדְדִים בְּפִלְפּוּלֵא דְאוּרִייתָא, אֲבָל אֵינִם יוֹדְעִים מַעֲקַר דְאוּרִייתָא.

כְּשֶׁהֵייתִי אֶצְלוּ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת וִירָא תר"ץ, שְׁמַעְתִּי בְּאֻזְנֵי מִפִּי הַקְּרוֹשׁ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. כָּל יְמֵי עֲשִׂיתִי חֲבוּרִים וְלֹא הָיָה לִי פְּנָא, אֲבָל עֲכָשׁוּ מִתְּפִנָּה אֲנִכִּי וְאָבּוֹא בְּתַבִּיעוֹת, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר אֶל הַפְּרוּשִׁים. [הֵם בְּנֵי הַיְשִׁיבָה שֶׁהָיוּ קוֹרְאִים אוֹתָם פְּרוּשִׁים]. וְאַחֲרֵי הַתְּפִלָּה הִכְרִיזוּ בְּעֲצָמוֹ יְבֹאוּ וַיִּשְׁמְעוּ. לוֹמְדִים הֵם, חֲרִיפִים הֵם, וּמִתְחַדְדִים בְּפִלְפּוּלֵא דְאוּרִייתָא, אֲבָל אֵינִם יוֹדְעִים מַעֲקַר דְאוּרִייתָא. וְכִשְׁנִתְכַּנְסוּ בְּלִילָה לְשִׁמוּעַ אֶת דְּבָרָיו, הִצִּיעַ לִפְנֵיהֶם מֵאֲמַר אַרוּךְ, וְתַכְּן הַמֵּאֲמַר הָיָה: שְׁהַעֲקַר הוּא לְלִמּוּד לַחַיּוֹת חַיִּי הַסְתַּפְּקוֹת וְצָנוּעַ בְּכָל הַלִּיכוֹת וְהַנְהַגוֹת הַבֵּית, לְחֹזֵר אַחֲרַי אִשָּׁה וְלַהֲנַשָּׂא, לֹלֵא כָּל דְּחִיּוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת שְׁצָרִיכִים לְהַסְתַּדֵּר כְּפִי נְמוּסֵי וְסֻדְרֵי הָעוֹלָם, כִּי כָּל

וּבְלָהוּ גְבוּרָאן, שְׂרִיאָן לְנַחְתָּא מַחוּטְמוּי. וּמַהֲאֵי
תְלִיין, אֶלְף (אֶלְפִין) וְאַרְבַּע מְאָה רַבּוּא, לְכָל
חַד מְנַיְיהוּ. וּבַהֲאֵי תַנְנָא דְאַפִּיק מַחוּטְמוּי, תְלִיין אֶלְף
(אֶלְפִין רַבּוּא) וְאַרְבַּע מְאָה (וַחֲמִשׁ) דְסִטְר גְבוּרָה דָּא. וּבְלָהוּ
גְבוּרָאן תְלִיין מַהֲאֵי חוּטְמָא, דְכְּתִיב, (תַּחֲלִים קַמּוּחַ) דִּר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגו'. וְכַד שְׂאֲרֵי גְבוּרָה דָּא, בְּלָהוּ
גְבוּרָאן מִתְלַהֲטֵן וְשִׁטָּאן, (נ"א וְנַחְתִּין) עַד דְנַחְתָּן לְלַהֲט
הַחֲרַב הַמִּתְהַפֶּכֶת.

בְּתִיב, (בראשית יט) כִּי מִשְׁחִיתִים אֲנַחְנוּ אֶת הַמְּקוֹם
הַזֶּה. וּבְתִיב (בראשית יג) לְפָנַי שַׁחַת יְיָ אֶת סְדוֹם
וְאֶת עַמּוֹרָה. וּבְתִיב, (בראשית יט) וַיִּי הַמְּטִיר עַל סְדוֹם

~~~~~ ספר נפלאות הוזהר ~~~~~

הַאֲמַתְלָאוֹת וְהַנְּמוּקִים הָאֵלֶּה הֵם בְּעֵטוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע, שְׂגֵם בְּנֵי תוֹרָה וְגַם יִרְאִים
נִתְפָּשִׁים בְּמַלְכָּדָתוֹ.

וְלֹא זֶה בְּלָכְדָּד, אֲלָא שְׁמִשְׁתַּפִּים בְּזֶה אֶת שֵׁם שָׁמַיִם, וּמַעֲטָפִים אֶת מַאוּוִיהֶם הַגִּשְׁמִיִּים
בְּכִרְיָה שֶׁל הַדּוֹר מַצְנָה, אוֹמְרִים שֶׁהֵם שְׂצָרִיכִים לְכֹלִים נְאִים לְכַבּוֹד שַׁבָּת, לְדִירָה
נְאֶה, לְשֵׁם הַתְּבוּדָּה בְּבֵית לְלִמּוּד תוֹרָה. עֲשִׂירוֹת כְּדֵי לְהִיּוֹת יוֹשֵׁב אֶהֱל וְכוּ', בְּרַם
כָּל הַנְּ"ל הוּא מִתְחַבּוּלוֹת הַיֵּצֵר לְהוֹלִיכֶם שׁוֹלֵל, כִּי בְּגִלְל אֵלֶּה הַחֲשׁוּבִים הַנְּ"ל מוֹנְעִים
עֲצָמָם מִלְּשֵׂא אִשָּׁה, וְאִינֵם מִסְתַּדְרִים כְּרַצוֹן ה', וּמִמֵּלֶא גּוֹרְמִים לְמַכְשָׁלָה שֶׁל אֶסּוּר
רַבִּית, וְהַפְּתוּב מְזַהֵר חַיֵּו לֹא יִחְיֶה (יְחֻזְקָא ל"ח). הַרְי נְכָשְׁלִים הֵם בְּאֶסּוּר דְאוֹרִייתָא.
וְלֹא חֲלִים וּמְרַגִּישִׁים שְׁבִשְׁעַת פְּלִפּוּלִם בְּפִלְפּוּלֵי דְאוֹרִייתָא נְעֻלְמִים מֵהֶם גּוֹפֵי תוֹרָה.

וְעַל עֲמֹרָה. אֶלֶּא הָכִי תֵאֵנָא, לֹא דִיין לְרַשְׁעִים וְכוּ',
אֶלֶּא דְמֵהֶפְכִי מִדַּת רַחֲמִים לְמִדַּת הַדִּין.

וְהֵיאֵךְ מְהֶפְכִי, וְהָא כְּתִיב (מל"א כ"ג) אָנֹכִי יי לֹא שְׁנִיתִי.
אֶלֶּא בְּכֹל זְמַנָּא דְעֵתִיק דְעֵתִיק, רִישָׁא חֲוֹרָא,
(אתגלייא) רַעֲוֵא דְרַעֲוִין, אֲתַגְלִיין, רַחֲמִין רַבְרַבִּין
אֲשִׁתְּכֹחוּ בְּכֹלֵא. וּבְשַׁעְתָּא דְלֹא אֲתַגְלִיֵּא, כֹּל זַיִינִין
(ס"א דינין) דְזַעִיר אֲפִין זְמִינִין, וְכַבִּיכּוּל רַחֲמִי, עֲבִיד דִּינָא,
הֵהוּא עֵתִיקָא דְכֹלֵא.

דְתַנְיָא, כֹּד אֲתַגְלִיֵּא עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין, רַעֲוֵא דְרַעֲוִין,
כְּלֵהוּ בּוֹצִינִי דְאֲתַקְרוּן בְּשֵׁמָא דָא, גְּהִירִין.
וְרַחֲמֵי אֲשִׁתְּכֹחוּ בְּכֹלֵא. וּבְשַׁעְתָּא דְלֹא אֲתַגְלִי טְמִירָא

ספר נפלאות הזוהר

וּבְדַבְּרוּ הֵיךְ בּוֹכָה בְּדַמְעוֹת רַבּוֹת! וְכֵן גַּם בְּשַׁעַת קְבֻלַּת שַׁבַּת הֵיךְ אוֹמֵר הַמְּזַמְּרִים
לְכוּ נִרְנְנֶה וְכוּ' בְּדַמְעוֹת רַבּוֹת. (ספר המאורות הגדולים להגה"צ רבי חיים אפרים וויטשיק)

נח) הַחֲפִץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֹלֵם: שִׁילְמֵדוּ כֹּל שַׁבַּת אֶת הַזְהַר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרִשָׁה
וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלֵמָה בְּלוּךְ זָכַר צַדִּיק לְכַרְכָּה מִשֵּׁם רַבּוֹ הַחֲפִץ חַיִּים
זָכַר צַדִּיק לְכַרְכָּה, שְׁעַל לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָּה כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ, וְהֵיךְ הַחֲפִץ
חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֹלֵם שִׁילְמֵדוּ כֹּל שַׁבַּת אֶת הַזְהַר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרִשָׁה וְאֶפְלוּ לְכַחוּרִים. (ר'
יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגין יוסף).

דְּטְמִירִין, וְלֹא אֶתְנַהֲרֵן אֱלִין בּוֹצִינִי, מִתְעָרִין דִּינִין,
וְאֶתְעֲבִיד דִּינָא. מָאן גָּרִים לְהֵאֵי דִּינָא. רַעֲוֵא דְרַעֲוִין
דְּלֹא אֶתְגְּלִי, וּבְגִין כֶּד מְהַפְּכִין חֵיבֵיָא רַחֲמֵי לְדִינָא.
וּמַה דְּאָמַר הָבֵא, מֵאֵת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. בְּזַעִיר אֲפִין
אֶתְמַר. וּמִשְׁמַע דְּכִתִּיב מִן הַשָּׁמַיִם, אִישׁ וּמִים. רַחֲמֵי
וְדִינָא. לְאַפְקָא מָאן דְּלִית בֵּיה דִּינָא כָּלֵל.

תַּאנָּא, הַאי חוֹטְמָא זַעִיר. וְכַד שְׂאֲרֵי תַנְנָא (ד קל"ח
ע"א) לְאַפְקָא, נְפִיק בְּבַהִילוֹ, וְאֶתְעֲבִיד דִּינָא.
וּמָאן מְעַבֵּב לְהֵאֵי חוֹטְמָא דְּלֹא יָפִיק תַּנְנָא, חוֹטְמָא
דְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, דְּהוּא אֶקְרִי אַרְדָּא אֲפִים מִכְּלָא.

וְהֵינֵנוּ רְזָא דְתַנְיָנָן, (שמות לד) יְיָ יְיָ פָּסִיק טַעֲמָא
בְּגוּוִיָּהּ. בְּכִלְהוֹ אֶתְר דְּשָׂמָא אֲדַכְּר תְּרֵי זְמַנֵּי,

ספר נפלאות הזוהר

(ט) הַחֲזוֹן אִישׁ הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו: לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוּשׁ
רַבְּנֵי מִן הַחֲזוֹן אִישׁ זָכַר צִדִּיק לְכַרְכָּה הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֶהר כְּסָפֵר מוֹסֵר,
וְאִף לְמַד בְּעַצְמוֹ עִם בְּן אַחוֹתּוֹ, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זָכַר צִדִּיק לְכַרְכָּה. וּבְסָפֵר
מַעֲשֵׂה אִישׁ, (עֲבֻדוֹת עַל מִן הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל): שְׂאֵמַר: לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
מַעֲוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמְרֵי חַז"ל.

פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ, בְּגוּן (בראשית כב) אֲבָרָהֶם אֲבָרָהֶם.
 (בראשית מז) יַעֲקֹב יַעֲקֹב. (שמואל א ג) שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל.
 בְּלָהוּ פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ. חוּץ מִמֹּשֶׁה מֹּשֶׁה, דְּלֹא
 פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ. מָאִי טַעְמָא. אֲבָרָהֶם אֲבָרָהֶם,
 בַּתְּרָאָה שְׁלִים, קִדְמָאָה לָא שְׁלִים, דְּהַשְׁתָּא שְׁלִים
 בְּעֶשֶׂר נְסִינֵי, וּבְגִין כֵּךְ פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ, דְּהַשְׁתָּא
 לָא הָוָה אִיהוּ כְּדִקְדָּמִיתָא.

יַעֲקֹב יַעֲקֹב, בַּתְּרָאָה שְׁלִים, קִדְמָאָה לָא שְׁלִים,
 דְּהַשְׁתָּא אַתְּבָשָׁר בְּיוֹסֵף, וְשִׂרְאֵת עָלֶיהָ
 שְׂכִינְתָּא. וְעוּד, דְּהַשְׁתָּא אַשְׁתְּלִים בְּאַרְעָא, אֵילָנָא

ספר נפלאות הווהר

פרק יא

(ו) בעל הלשם [סבו של מֶרְן הַגָּאוֹן רבי יוסף שלום אֶלְיָשִׁיב שְׁלִיט"א] בְּקַשׁ הַסְּפָמָה
 מִבְּעַל בֶּן אִישׁ חֵי, הִחֵד בְּדָרָא בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּרוֹת
 אָבֵל בֹּא נָא וְרָאָה מָה אָמַר עַל רַבֵּינוּ אֶחָד מִגְּדוּלֵי חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּאוּתוֹ הַדּוֹר,
 הוּא רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁלֵמָה אֶלְיָשִׁיב זְכָר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה (שֶׁהוּא
 סבו של מֶרְן הַגָּאוֹן רבי יוסף שלום אֶלְיָשִׁיב שְׁלִיט"א) בְּעַל הַסְּפָר הַנּוֹרָא "לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלָמָה"
 פְּרוּשׁ עַל הָעֵץ חַיִּים (וְהִנֵּה נִחְשָׁב כְּאֶחָד מִגְּדוּלֵי הַדּוֹר הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁדְוֵעַ וּמְפָרְסֵם שְׁפָרְן בְּעַל הַחִפְז
 חַיִּים וְהַמְשַׁנָּה כְּרוּנָה נִסֵּעַ לְרֵאוֹתוֹ וְלַחֲזוֹת בְּנֵעִם פְּנֵיו, וְגַם אָמַר לְאֶחָד שֶׁהֵלֶךְ לְפָגֵשׁ אֶת בְּעַל הַלְשָׁם,
 שֶׁכֵּדָאִי לְרֵאוֹתוֹ, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם בְּעוֹלָם הֵבֵא נִזְכָּה לְרֵאוֹת אֹתוֹ).

וְקָדָם נִכְתַּב אֶת סְפוּר הַדְּבָרִים, דְּהִנֵּה פִּדְוֵעַ פְּאָשָׁר הוֹצִיא בְּעַל הַלְשָׁם הַנּוֹזְכֵר לְעֵיל
 אֶת סְפָרוֹ "לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלָמָה" לְאוּר, שֶׁלַח אוֹתוֹ לְרַבֵּינוּ הַבֶּן אִישׁ חֵי לְתַת לוֹ הַסְּפָמָה
 עַל סְפָרוֹ, וְרַבֵּינוּ פִּדְוֵעַ שְׂמַח מְאֹד עַל הַסְּפָר וְאָמַר עַל בְּעַל הַלְשָׁם שֶׁהוּא "אָרִי

קדישאַ כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, בְּתַרִּיסַר תְּחוּמִין, בְּשִׁבְעִין
עֲנָפִין, מַה דְּלָא הָוּה בְּקַדְמִיתָא. וּבְגִינֵי כַּד, בְּתַרְאָה
שְׁלִים, קַדְמָאָה לָא שְׁלִים, וּפְסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיִיהוּ.
שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל, טַעְמָא פְּסִיק בְּגוֹיָהּ. מָאִי טַעְמָא.
בְּתַרְאָה שְׁלִים, קַדְמָאָה לָא שְׁלִים, דְּהַשְׁתָּא הוּא
נְבִיאָה, וְקוּדְם לָכֵן לָא הָוּה נְבִיאָה. אֲבָל מִשָּׁה מִשָּׁה,
לָא אֶפְסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיִיהוּ, דְּמִיּוּמָא דְאַתְיָלִיד, שְׁלִים
הָוּה. דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא.

אוּרְ הָכָא יִי יִי, פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיִיהוּ, קַדְמָאָה שְׁלִים,
בְּתַרְאָה שְׁלִים בְּכַלְהוּ. וּמִשָּׁה, בְּאַתְרֵי דִינָא אָמַר,
לְנַחְתָּא לֹון מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, רַחֲמִין לְזַעִיר אֲנָפִין.

ספר נפלאות הזוהר

בְּמַסְתָּרִים. וּכְשֶׁשְׁמַע בְּעַל הַלְשָׁם זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה שְׁרַבְיֵנוּ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה הִיָּה
נִיחָא לֹו מֵאֵד וְשִׁמְח מֵאֵד מַסְפְּרוֹ, אָמַר עַל זֶה שְׁאָם הִיָּה יוֹדַע שְׁרַבְיֵנוּ נִסְפָּים לְסַפְרוֹ
הִיָּה כְּכַר מוֹצִיא אֶת הַחֶלֶק הַשְּׁנַי, כִּי מַחֲמַת עֲנוּתְנֹתוֹ לֹא הִיָּה מַחֲזִיק אֶת חַכְמָתוֹ
לְמֵאוּמָה, וְשִׁמְחָתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ מַסְפְּרוֹ עוֹרְדָה אוֹתוֹ לְהוֹצִיא לְאוּר גַּם אֶת הַחֶלֶק הַשְּׁנַי
(וּמֵרֵן הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹרְבַּךְ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה, הִיָּה רַגִּיל לְסַפֵּר עֲבָדָה זֹאת, וּמוֹסִיף וְאוֹמַר
שְׁמַכָּאן רוֹאִים שְׁגַם אָדָם גְּדוֹל זָקוּק לְעִידוּד).

וְהִנֵּה בְּהַקְשֵׁר לְסַפּוֹר זֶה, מְצֵאתִי בְּחִסְדֵי הַשֵּׁם יְתַרְבֵּךְ דְּכַר נִפְלָא בְּמַאֲסַף הַתּוֹרָנִי
הַנִּקְרָא "יְשׁוּרוּן" (חֶלֶק ה' עֲמוּד תְּרַס"ד) שֵׁם מְבִיא מַכְתָּב¹⁵ מְרַבֵּי צְבִי הִירֵשׁ פְּרַבְר זְכַר

דְּהָבֵי תַּנְיָנִין, כַּמָּה חֵילָא דְּמֹשֶׁה, דְּאַחִית מְכִילָן דְּרַחֲמֵי
לְתַתָּא. וְכַד אֲתַגְּלֵי עֲתִיקָא בּוֹזְעִיר אַפִּין, כִּלְא בְּרַחֲמֵי
אַתְחַזֵּוּן. וְחוֹטְמָא אֲשֶׁתְּכִיד, וְאַשָּׂא וְתַנְנָא לָא נְפִיק,
כַּמָּה דַּאת אָמַר (ישעיה מוח) וְתַהֲלֵתִי אַחַטָּם לָךְ.

וְתַאנָּא, בְּתַרִּין נוֹקְבִין דְּחוֹטְמָא, בְּחַד נוֹקְבָא נְפִיק
תַּנְנָא, לְהֵיט, וּמִשְׁתַּקְעָא בְּנוֹקְבָא דְּתַחוּמָא
רַבָּא. וּמַחַד נוֹקְבָא, נְפִיק אֲשָׂא דְּאוּקִיד בְּשִׁלְהוּבִין,
וּמִתְלַהֲטָא (בְּאַרְבַּע אֲלָף) בְּאַלְף וְאַרְבַּע מָאָה עֲלָמִין
דְּבַסְטֵר שְׂמַאלָא. וּמֵאֵן דְּגָרִים לְקַרְבָּא בְּהַאי, אַקְרִי
אַשׁ יי. אֲשָׂא דְּאַכְלָא וְאוּקִיד כֹּל שְׂאֵר אֲשִׁין. וְהַאי
אַשָּׂא לָא אֲתַבְּסָם, אָלָא בְּאַשָּׂא דְּמַדְבְּחָא. וְהַאי תַּנְנָא
דְּנְפִיק מִנוֹקְבָא אַחְרָא, לָא אֲתַבְּסָם אָלָא בְּתַנְנָא
דְּקַרְבָּנָא. (דְּמַדְבְּחָא).

ספר נפלאות הוזהר

צדיק לברכה שהיה רבה של העיר לונדון, וזכה לשמש תקופה מסימת את בעל
הלשם, ושמע ממנו הרבה דברי תורה וחקמה. וכותב שם בין היתר במכתבו, ששאל
את בעל הלשם למה לא לקח הסכמה על ספרו לשם שבו ואחלמה, ומתשובתו של
בעל הלשם נלמד ונפיר את גדלתו של רבינו בעיני חכמי דורו. וזה לשונו של רבי
צבי הירש פרבר: ילדות היתה בי פי שאלתי (את בעל הלשם) למה לא יקבל הסכמות
(על ספרו לשם שבו ואחלמה). ואמר לי, כי אחר הוא יודע, חד בדרא בנגלה ובנסתרות,

וְכִלְיָא תְּלִייא בְּחוּטְמָא, בְּגִין כְּדָּ פְתִיב, (בראשית ח) וַיֵּרַח
 יי אֶת רִיחַ הַנְּיַחַח. דְּכִלְיָא בְּחוּטְמָא תְּלִיין,
 לְאֲרַחָא הַאי חוּטְמָא, בְּתַנְנָא, וְאַשָּׁא סוּמְקָא. וּבְגִין כְּדָּ
 אֲתַקְבֵּל בְּרַעְוָא. וְהַאי (הוא) דְּכְתִיב, (במדבר יב) וַיֵּחַר אֶפְרַיִם
 יי. (דברים יא) וַתַּרְהָ אֶפְרַיִם יי. (שמות כב) וַתַּרְהָ אֶפְרַיִם. (דברים
 1) פֶּן יַחַרְהָ אֶפְרַיִם יי. פֶּלָא בּוֹזְעִיר אֶפְרַיִם אֲתַמַּר, וְלֹא
 בְּעַתִּיקָא.

תְּאֲנָא, כְּתִיב (דניאל ט) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנְךָ וַשְּׁמַע הַאי
 (ס"א תְּאֲנָא בְּגִינְעוּתָא דְּסַפְרָא דְּרַגְנָא (ס"א עֲקוּמָא) עֲמִיקָא
 לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ וְדָא אִיהוּ) אֲוִדְנָא דְּאֲתַעְבִּיד תַּחֲוֹת שַׁעְרֵי.
 וְשַׁעְרֵי תְּלִיין עֲלֵיהּ. (ואודנא הוא לְמִשְׁמַע) וְאֲוִדְנָא אֲתַעְבִּיד

ספר נפלאות הזוהר

והוא הגאון הנורא רבינו יוסף חיים מבגדד זכותו יגן עלינו, כי ראה ספריו בנגלה
 ובנסתרות והפיר רב גדלותו, יחיד בדור. ושלח לו כתביו ונתעכב הרבה שבועות
 תשובתו, זאת אומרת כי עין בהם הרבה, והספים וכו', עד כאן לשוננו עין שם.

(נח) מֶרֶן רַבִּי חַיִּים עוֹזֵר גְּרוּדְזִינְסְקִי בַּעַל אַחִיעֶזֶר אָמַר: כִּי גָדוֹל הַדּוֹר הָאֲמִתִּי הִיָּה הַכֵּן אִישׁ
 ח'

ותאר זה של יחיד בדור וחד בנרא, לא היתה רק דעתו של בעל הלשם על
 רבינו, אלא כך גם היתה דעתו של עוד אחד מגדולי רבותינו שבאותו דור, הוא רבן
 של כל בני הגולה מֶרֶן רַבִּי חַיִּים עוֹזֵר גְּרוּדְזִינְסְקִי זְכָר צַדִּיק לְכַרְכָּה בַּעַל שְׁאֵלוֹת
 ותשובות אחיעזר, וכך שמעתי מפי תלמיד החפץ חיים הוא הגאון הצדיק רבי מרדכי
 צוקרמן זכר צדיק לְכַרְכָּה (אשר נפטר בקיץ תשס"ב בירושלים בשכונת גבעת שאול, ובצעירותו

בְּרִשׁוּמֵי רְשִׁימִין לְגָאוּ. כְּמָה דְעֵבִיד (ס"א דְכַאֲרִי) דְרָגָא
 בְּעַקִּימָא, (לְהַאי וּלְהַאי) מָאִי טַעְמָא בְּעַקִּימָא. (ס"א בְּגִין
 דִּיתַעֲבַב קָלָא לְאַעֲלָא לְמוּחָא וַיְבַחֲזִין בְּמוּחָא וְלֹא בְּבַחֲלִילוֹ) (בְּגִין לְמוֹשְׁמַע
 טַב וּבִישׁ) וְתֵאנָא, מַהֲאִי עַקִּימָא דְבָגוּ אוּדְגִין, תְּלִיין כָּל
 אִינוּן מָאִירִי דְגַדְפִין, דְכַתִּיב בְּהוּ, (קַהֲלַת י) פִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דְבָר.

בְּגוּ אוּדְגָא, נְטִיף מַתְּלַת תְּלִי דְמוּחָא, לְהַאי נוֹקְבָא
 דְאוּדְגִין. וּמַהְהוּא נְטִיפָא, עֵייל קָלָא בְּהַהוּא
 עַקִּימָא, וְאַתְצָרִיף בְּהַהוּא נְטִיפָא, בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ.
 טַב, דְכַתִּיב, (תַּהֲלִים סט) פִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים יי. בִּישׁ,

ספר נפלאות הווהר

למד כראדן בשיבת התפץ חיים, וזכה לשמעו מפי התפץ חיים בסוף ימיו שיחות ודברי חזק, כפי
 שספר לי, ושמעתי מפיו, כי בצעירותו היתה שמועת אמת מפי הגאון רבי חיים עוזר
 גרוזינסקי (בעל שאלות ותשובות אחייער) הנזכר לעיל, שאמר כי גדול הדור האמתי היה
 הן איש חי. ואני כשנודע לי דבר זה (מפי חברי וידידי הרב הגאון מנחם טוקר שליט"א,
 מפה בני ברק, אשר שמע זאת מאביו הגאון רבי אברהם יצחק טוקר שליט"א מירושלים, אשר שמע בן
 מפי רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה), שאלתי את רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה
 עצמו בכדי לאמת דברים אלו, ואמר לי שזה אמת ויכול אני לפרסם זאת בשמו.
 (וצדיק וחסיד זה תלמיד התפץ חיים רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה, ידוע הוא שהיה זקן גדול
 ודובר אמת בלבבו, וכל דבריו מזקקים ומאמתים, כמפרסם).

דְּכַתִּיב, (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יי וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ
.״

וְהָאִי אֹדְנָא סְתִים לְבַר. וְעַקִּימָא עֵייל לְגוֹ, לְהֵהוּא
נוקבא דנטיפא מן מוּחָא, בְּגִין לְמַכְנַשׁ קְלָא
לְגָאוּ, דְּלָא יִפּוּק לְבַר, וְיֵהָא נְטִיר וְסְתִים מִפְּל סְטְרוּי.
בְּגִין כְּדֵ הוּא רְזָא. וְוִי לְהֵהוּא דְמַגְלִי רְזִין, דְּמָאן דְמַגְלִי
רְזִין כְּאֵלוּ אַכְחִישׁ תְּקוּנָא דְלְעִילָא. דְאַתְתְּקוּן לְמַכְנַשׁ
רְזִין, וְלָא יִפְקוּן לְבַר.

תְּנִיָא, בְּשַׁעְתָּא דְצוּוּחִין יִשְׂרָאֵל בְּעֵאקָא, וְשַׁעְרֵי
מִתְגַּלְיִין מֵעַל אֹדְנִין, כְּדִין עֵייל קְלָא בְּאֹדְנִין,

ספר נפלאות הוזהר

(נט) הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מִבְּעֵלְיוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח זְכוּרָנוּ צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
מַעֲיֵד שֶׁהֵבֵן אִישׁ חַי הוּא הַגְּדוֹל בְּדוֹרוֹ - תּוֹרָתוֹ וְיִרְאָתוֹ קְדֻשָּׁתוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ
הָיוּ מְכַרְזִים עָלָיו מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ - וְגַם בְּמִתְיבְתָא דְרַקִּיעָא הָיוּ מְכַרְזִים עָלָיו
הַזְּהָרוּ בְּפִלוּנֵי וּבְתוֹרָתוֹ

וְלֹא רַק זֹאת, אֲלָא שְׁמַעוּ שֶׁל רַבִּינוּ הָיָה נוֹדַע כְּיָחִיד בְּדוֹרוֹ גַּם בְּפּוֹלִין אֲצֵל אֶחָד
מִגְּדוּלֵי הָאֲדַמּוּרִיִּים דְּאָז, הוּא הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אִישׁ הָאֱלָקִים וּבַעַל רוּחַ הַקְּדוֹשׁ,
הָאֲדַמּוּרִיִּים הַשְּׁנִי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעֵלְזוֹ, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח זְכוּר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה (אֲשֶׁר הָיָה
נֶחֱשֵׁב כְּמַעַט כְּגִדּוֹל הָאֲדַמּוּרִיִּים בְּדוֹר הַהוּא), וְהוּא כְּפִי שֶׁשְׁמַעְתִּי דְּבַר נִפְלָא אֲצֵל הַרְבֵּה
מִחֲסִידֵי בְּעֵלְזוֹ, וּמִהַתְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׂבָהֶם, (וּמֵהֶם הוּא הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי יַעֲקֹב גְּרִינְגֵלְד שְׁלִיט"א)
וְאָמְרוּ לִי שֶׁהוּא דְּבַר מְקַבֵּל וּמְפָרְסֵם וְיָדוּעַ בִּינֵיהֶם, שְׂכַאֲשֶׁר בְּשֵׁנַת תְּרַנ"ד נִפְטַר

בְּהוּא נֹקְבָא דְנִטְיָה מְמוּחָא, וְכִנְשׁ (וּבְטִשׁ) בְּמוּחָא.
וְנִפְיָא בְּנוֹקְבֵי דְחוּטְמָא. וְאַתְזַעַר חוּטְמָא, וְאַתְחַמֵּם,
(ס"א וְאַתְקַמֵּט) וְנִפְיָא אִשָּׁא וְתַנְנָא מְאַיְנוּן נֹקְבִין, וּמְתַעְרִין
(דף קל"ח ע"ב) כָּל גְּבוּרָאן, וְעֵבִיד נֹקְמִין.

וְעַד לָא נִפְקִין מְאַיְנוּן נֹקְבִין אִשָּׁא וְתַנְנָא, סָלִיק הַהוּא
קָלָא לְעִילָא, וּבְטִשׁ בְּרִיחָא דְמוּחָא (ס"א בְּרִישָׁא
בְּמוּחָא), וְנִגְדִין תְּרִין דְמְעִין מְעִינִין, וְנִפְקֵי מְנַחֲרֵי תַנְנָא
וְאִשָּׁא, בְּהוּא קָלָא דְנִגִּיד לֹון לְבַר.

בְּהוּא קָלָא דְעִייל בְּאַוּדִינִין, אֶתְמַשְׁכָּאן וּמְתַעְרִין
(ס"א מְתַעְרְבִין) כּוּלֵי הָאִי, בְּגִין כִּד כְּתִיב, וַיִּשְׁמַע
יְיָ וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְיָ. בְּהֵיא שְׂמִיעָה

ספר נפלאות הוזהר

הָאֲדָמוּר הַשְּׁנִי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעִלְזוֹ, הוּא הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח זָכָר צַדִּיק
לְבָרְכָה הַנּוֹכַח לְעִיל, אָמַר עֲלָיו בְּנוֹ, הוּא הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דָּב רַקַּח (מִי שֶׁהָיָה
אַחַר כֶּף הָאֲדָמוּר הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעִלְזוֹ) שֶׁאָמַר לוֹ אָבִיו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַנּוֹכַח לְעִיל, שְׁלֵא
יִכְתְּבוּ עֲלָיו עַל מַצֵּבַת קְבוּרָתוֹ יְחִיד בְּדוּרוֹ (כְּפִי שֶׁכְּתָבוּ עַל אָבִיו, הוּא הָאֲדָמוּר הָרֵאשׁוֹן רַבִּי
שֵׁר שְׁלוֹם רַקַּח זָכָר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה, שֶׁכְּתָבוּ עַל מַצֵּבַת קְבוּרָתוֹ יְחִיד בְּדוּרוֹ), אַבְּל עֲלָיו לֹא
יִכְתְּבוּ כֵּן, מִכְּפִי שֶׁהֵיחִיד בְּדוּר הַזֶּה הוּא רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים הַנִּמְצָא בְּבִגְדֵי, וְהוּא הֵיחִיד
בְּדוּרוֹ. וְכֵן בְּאַמֶּת הָיָה שֶׁעַל מַצֵּבַת קְבוּרָתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח הַנּוֹכַח לְעִיל לֹא
כְּתָבוּ יְחִיד בְּדוּרוֹ (לְמִרְתָּ שֶׁמַּצֵּד גִּדְלָתוֹ שָׁאִין לְשַׁעַר הָיָה רְאוּי לְכַנּוּי זֶה, כְּמִפְרָסִם), וּמְחַמֵּת זֶה
לֹא כְּתָבוּ כֵּן גַּם עַל בְּנוֹ אַחֲרָיו הָאֲדָמוּר הַשְּׁלִישִׁי רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דָּב רַקַּח זָכָר צַדִּיק
לְבָרְכָה. וְהֵנָּה, בְּשֵׁנַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח זָכָר צַדִּיק לְבָרְכָה שֶׁהֵיחֵה שְׁנַת

דְּהוּא קְלָא, אַתְעַר מוּחָא (פְּלָא). תְּנָא, כְּתִיב הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְדָּה, כְּלוּמַר אַרְבִּין (ס"א אֲוִדְנִין). שִׁית מָאָה אֶלְפֵי
רְבּוּא אֵינּוּן מְאָרִיהוֹן דְּגַדְפִּין, דְּתַלְיִין בְּאֵלִין אֲוִדְנִין.
וְכָלָא אַתְקֵרוּן אֲזַנֵי יְיָ. וּמָה דְאַתְמַר הִטָּה יְיָ אֲזַנְדָּה,
אֲזַנְדָּה בְּזַעִיר אַפִּין אַתְמַר.

מְסִטְרָא דְחַד חֲלָלָא דְמוּחָא תַלְיִין אֲוִדְנִין. וּמַחְמִשִּׁין
תְּרַעִין דְּנַפְקִין מִהֵהוּא חֲלָלָא, דָּא הוּא
(ס"א אֵית) תְּרַעָא חַד, דְּנַגִיד וְנַפִיק וְאַתְפַּתַח בְּהֵהוּא
נוֹקְבָא דְאֲוִדְנָא, דְכְתִיב, (איוב לד) כִּי אֲנִן מְלִין תִּבְחָן.
וְכְתִיב (תהלים ז) וּבֹחֵן לְבוֹת וְכִלְיוֹת. וּמְסִטְרָא
דְאַתְפְּשִׁטוּתָא דְהֵהוּא חֲלָלָא, דְחִמְשִׁין תְּרַעִין

ספר נפלאות הוזהר

תרנ"ד, הָיָה אֵז רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה בְּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, כְּכֵן שְׁשִׁים
שָׁנָה לַחַיִּי. וְהוּא דָּבַר פְּלָא שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן עֲדִין לֹא הוֹצִיא רַבִּינוּ אֶת סִפְרוֹ הַבֵּן אִישׁ
חַי לְאוֹר, וְאִם כֵּן מֵהֵיכָן שָׁמַע עָלָיו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקָּח זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה. אֵין זֹאת אֱלָא
שְׁתוּרְתוֹ וְיִרְאָתוֹ קִדְשָׁתוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ הָיוּ מְכַרְיִזִים עָלָיו מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ.
וְגַם בְּמַתִּיבְמָא דְרַקִּיעָא הָיוּ מְכַרְיִזִים עָלָיו הַזְהָרוּ בְּפִלוֹנֵי וּבְתוֹרְתוֹ¹⁶.

16. רַבִּינוּ הַקְדוּשׁ יִצְחָק מְסַקְוִירָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ מַעִיד: כְּתִב בְּסִפְרֵי סִידְנָא בְּכָא סְאֵלִי
(עמ"ד ר"ז) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: סִפְרֵי הַרְבֵּי הַחֲסִיד יוֹסֵף אֱלֵהוּ דִּיִּישׁ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה, כִּי אַחַד
הָאֲדַמְוִרִיִּים הַמְפַרְסְמִים, רַבִּי יִצְחָק מְסַקְוִירָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, (שְׁתֵּה אֶחָד מִגְדוּלֵי הָאֲדַמְוִרִיִּים
בְּדוֹר הַהוּא. מְחִסִּיד עָלֵינוּ כַּמְפַרְסֵם), אָמַר, כִּי תַפְלוּתֵינוּ עוֹלוֹת לְרַקִּיעַ וּמְשִׁיגוֹת אֶת תַּפְלוֹת כָּל הַחֲכָמִים,

דַּאֲתַפְּשׁוּתָא בְּגוּפָא, בְּאַתְרֵי דְלִבָּא שְׂאֲרֵי, מִתְפַּשְׁט
הֵהוּא חֲלָלָא דְחַמְשִׁין תַּרְעִין, וְאוּדְנָא קָרִי בֵיהּ בְּחִינָה,
וּבְלִבָּא קָרִי בֵיהּ בְּחִינָה, מִשּׁוּם דְּמֵאַתְרֵי חַד מִתְפַּשְׁטִין.
(ס"א בַּהֲהוּא נֹקְבָא דְאוּדְנָא וּמִסְטָרָא דַּאֲתַפְּשׁוּתָא דִּהֵהוּא חֲלָלָא דְחַמְשִׁין
תַּרְעִין אֲתַפְּשֵׁט בְּגוּפָא בְּאַתְרֵי דְלִבָּא שְׂאֲרֵי וְעַל דָּא בְּאוּדְנָא קָרִי בֵיהּ
בְּחִינָה וּבְלִבָּא קָרִי בֵיהּ בְּחִינָה דְכְּתִיב כִּי אֲזַן מְלִין תִּבְחֶן וּכְתִיב בּוֹחֵן לְבוֹת
וּבְלִיּוֹת מִשּׁוּם דְּמֵאַתְרֵי חַד מִתְפַּשְׁטִין).

תַּאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כְּמָה דְאוּדְנָא דָּא אֲבָחִין
בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, כַּד כְּלָא. דְּבוֹזְעִיר אֲפִין אִית
סַפְרָא דְטַב וּבִישׁ. יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. רַחֲמֵי וְדִינָא. וְהֵא

ספר נפלאות הזוהר

וּמְלַבֵּד שְׁלֹשֶׁת אֲדִירֵי עוֹלָם אֱלֹהִים, שְׁהֵם בְּעַל הַלְשָׁם, וּבְעַל שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת
אֲחִיעֶזֶר, וְהָאֲדָמוּר הַשְּׁנִי לְחִסְדוֹת בְּעֶלְזוֹ, כִּף גַּם אָמַר עַל רַבֵּינוּ עוֹד אֶחָד מְגֻדוּלִי
וְגֵאוּנִי הַדּוֹר הַהוּא, הוּא רַבִּי חַיִּים בְּרַלִּין וְזָכַר צְדִיק לְכַרְכָּה (בְּנֵי שַׁל הַנְּצִי"ב מוֹלוֹחִין)
בְּהַסְפִּירוֹ אֶת רַבֵּינוּ בִירוּשְׁלַיִם (מוֹקָא בְּסַפֵּר נִשְׁמַת חַיִּים, דְּרִשׁוֹת רַבִּי חַיִּים בְּרַלִּין, הַסְפֵּר עַל רַבִּי
יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגֵדֵי, עֲמוּד ל"ז) וּבֵין הֵיִתֵּר אָמַר עַל רַבֵּינוּ: כְּקִי כָּכֵל הַתּוֹרָה וּבְחֻכְמַת הָאֱמֶת,
וְלֹא הֵיחִי כְּמוֹתוֹ.

מְלַבֵּד חֲכָם אֶחָד בְּכָל שְׁתַּפְּלוּתוֹ מְשִׁיגוֹת אוֹתוֹ, וְלָכֵן הוּא חֵיב לְקַשֵּׁר אֶת תַּפְּלוּתוֹ עִם תַּפְּלוּת
הַחֲכָם הַבְּבִילִי כְּדִי שְׁתַּעֲלֶה לְמָרוֹם לְפִי סֵדֵר הַדּוֹרוֹת, וְהַפְּנִיָה לְרַבִּי יוֹסֵף חַיִּים וְזָכַר צְדִיק לְכַרְכָּה,
עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

אוֹדְנָא כְּלִיל בְּמוֹחָא וּמִשּׁוּם דְּאַתְּכְּלִיל בְּמוֹחָא וּבַחֲלָלָא
 חַד אַתְּכְּלִיל בְּקֵלָא דְעֵייל בֵּיהּ. וּבְאוֹדְנָא קְרִי בֵּיהּ
 שְׁמִיעָהּ. וּבְשְׁמִיעָה אַתְּכְּלִיל בֵּינָה. שְׁמַע: כְּלוּמַר, הֲבֵן
 אֲשַׁתְּכַח (ס"א וְאֶסְתַּבֵּל) דְּכֵלָּא בְּחַד מִתְקַלָּא אַתְּקַל. וּמְלִין
 אֲלִין לְמֵאֲרִיהוֹן דְּמֵאֲרִין אַתִּיהָבוּ, לְמִשְׁמַע וְלֹאֶסְתַּבֵּלָא
 וְלִמְנַדַּע.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב, (חֲבֻקָּק ג) "יִ שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי וְגו',
 הֵאֵי קְרָא אֲשַׁתְּמוּדַע, דְּכַד נְבִיאָה קְדִישָׁא,
 (ס"א מְהִימְנָא) שְׁמַע, וְאֶסְתַּבֵּל, וְיַדַּע, וְקֵאִים עַל תְּקוּנִין
 אֲלִין, כְּתִיב יִרְאֵתִי, תִּפְּנֵן יָאוּת הוּא לְדַחֲלָא וְלֹאֶתְבַר
 קְמִיָּה, הֵאֵי בְּזַעִיר אֲפִין אַתְּמַר.

ספר נפלאות הוזהר

וְהִגָּאוֹן רַבִּי מֹשֶׁה צְדָקָה שְׁלִיט"א רֹאשׁ יְשִׁיבַת פְּרַת יוֹסֵף, אָמַר לִי שְׁשַׁמַּע מְאַבְיו
 הוּא מְרַן הִגָּאוֹן רַבִּי? הַיְהוּדָה צְדָקָה וְכַר צְדִיק לְכַרְכָּה, שְׁהִרְדִּב"ו (שְׁכַבְר הַפְּרָנִי אוֹתוֹ לְעִיל)
 אָמַר עַל רַבִּינוּ הֲבֵן אִישׁ חַי, שְׁהוּא הִיָּה הֲרַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה.

(ס) בְּשָׂמִים וּבְמִתְיָבְתָא דְרַקִּיעַ נִתְקַבְּלָה תוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ

וּבְאַמַּת לֹא רַק זֹאת שֶׁתּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ הִיָּתָה מְכַרְזֵת עֲלֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִיָּתָה
 מְקַבֵּלַת וְרִצּוּיָה עַל כָּל חֲכָמֵי דוֹרוֹ, אֲלָא אֲפֵלוּ גַם בְּשָׂמִים וּבְמִתְיָבְתָא דְרַקִּיעַ נִתְקַבְּלָה
 תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ וְהִסְפִּימוּ עֲלֶיהָ שֶׁהִיא תּוֹרַת אַמַּת וּמְפּוּמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְזֶה
 נוֹדַע עַל יְדֵי הַמַּעֲשֶׂה הַמְּפֹאֵל וְהַמְּפֹרָסם אֲשֶׁר הִיָּה בְּשַׁנַּת תַּשְׁט"ו עַל יְלַד אֲשֶׁר נוֹלַד
 לְמִשְׁפָּחָה מְעַדַת הַחֲסִידִים בִּירוּשָׁלַיִם, וְכֹאֲשֶׁר הִיָּה בֵּן אַרְבַּע שָׁנִים לְעָרֹף, רָאוּ כָּלֵם
 שֶׁהִיָּה בָּקִי וְאוֹמֵר בְּעַל פִּה בִּש"ס וּבְרֵאשׁוֹנִים דְּכָרִים שְׁלֹא שְׁמַעָה אֲזַנּוּ בְּגִלְגוּל זֶה

כַּד אֶסְתַּפֵּל וַיֵּדַע מַה כָּתִיב. יי פֶּעֶלְךָ בְּקֶרֶב שְׁנַיִם
חַיִּיהוּ. הַאִי לְעֵתִיק יוֹמִין אֲתָמֵר. וּבְכַל אֲתָר
דִּישְׁתַּבַּח, יי יי, בִּיּוֹד ה"א תְּרִי זְמַנִּי, אוּ בְּאֵלְךָ דְל"ת,
וַיּוֹד ה"א, חַד לְזַעִיר אֲפִין, וְחַד לְעֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן.
וְאֵף עַל גַּב דְּכֻלְהוּ חַד, וְחַד שְׁמָא אֲקָרוּ.

וְתַנְיִנָן אֵימְתִי אֲקָרִי שֵׁם מְלָא. בְּזִמְנָא דְכָתִיב יי
אֱלֹהִים. דְּהַאִי הוּא שֵׁם מְלָא דְעֵתִיק דְכֻלְּא,
וְדוֹזַעִיר אֲנִפִין. וְכֻלְּא הוּא שֵׁם מְלָא אֲקָרִי. וְשָׂאֵר לָא
אֲקָרִי שֵׁם מְלָא, כְּמָה דְאֹקִימְנָא, (בראשית ב) וַיִּטַּע יי
אֱלֹהִים, שֵׁם מְלָא בְּנֻטִיעוֹת גִּנְתָּא. וּבְכַל אֲתָר, יי

ספר נפלאות הזוהר

כָּלֵל. (והביא מעשה זה גם מן הסטייפֶּעֶלֶר בעל הַקְּהֵלוֹת יַעֲקֹב בְּסִפְרוֹ חַי עוֹלָם פֶּרֶק י"ב עִין שָׁם.
וְאֵי שְׁמַעְתִּי מַעֲשֵׂה זֶה עִם כָּל פֶּרְטָיו מִפִּי אַחִיו הַגְּדוֹל שֶׁל אוֹתוֹ יֵלֵד שְׁגָר כָּאֵן בְּשִׁכְנוֹתֵנוּ בְּכַנֵּי בְּרֶק)
[וְאֵי הַקְּטָן גַּם כֵּן בְּחִנְתִּי אוֹתוֹ] וְהִנֵּה הָיוּ הַרְבֵּה תַלְמִידֵי חֻכְמַיִם שֶׁבָּאוּ לְרֵאוֹת וְלִבְחֹן
אֵת הַיֵּלֵד הַפְּלֵא הַזֶּה, וּבִינְיָהֶם הָיָה מֶרֶן רֹאשׁ יְשִׁיבַת פֶּרֶת יוֹסֵף הַגָּאוֹן רַבִּי יְהוּדָה
צְדָקָה וְכָר צְדִיק לְבָרְכָהּ, וְכַפִּי שֶׁשְׁמַעְתִּי מִפִּי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ סָאֵלִם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ
(הַמוֹצֵיא לְאוֹר אֵת כְּתָבֵי רַבֵּינוּ יוֹסֵף חַיִּים הַתְּדוּשִׁים).

סא) תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ הִיא כְּתוּרַת הַרְּאִשׁוֹנִים וּמְקַבְּלַת וְרַצְוִיָּה בְּשִׁמּוּם
וּמִפִּי רַבִּי יַעֲקֹב כֵּהֵן הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ (בְּעַל הוֹצֵאת סְפָרִים "שִׁיחַ יִשְׂרָאֵל"), אֲשֶׁר
שָׁמְעוּ מִפִּי הַגָּאוֹן רַבִּי יְהוּדָה צְדָקָה הַנּוֹכַח לְעִיל שֶׁהַעִיד שֶׁהוּא בְּחֹן אֵת הַיֵּלֵד הַמְּפֹאֵל
הַהוּא גַם עַל סֵפֶר הַבֵּן אִישׁ חַי וְגַם אוֹתוֹ יֵדַע (וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִפִּי מֶרֶן הַגָּאוֹן רַבִּי אַרְיֵה יְהוּדָה

אֱלֹהִים, אֲתַקְרִיא שֵׁם מְלֵא. יי יי, כְּלָא הוּא בְּכָלְלָא.
וְהָהוּא זְמַנָּא אֲתַעְרוּן רַחְמִין בְּכָלְלָא.

יי פְּעֻלָּה בְּקָרְב שָׁנִים חַיִּיהוּ, לְעֵתִיק יוֹמִין אֲתַמַּר. מָאן
פְּעֻלָּה. זְעִיר אַפִּין. בְּקָרְב שָׁנִים, אֵינּוּן שָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת, דְּאֲקָרוּן יְמֵי קַדָּם, וְלֹא אֲקָרוּן שָׁנֹת עוֹלָם.
שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת אֵינּוּן יְמֵי קַדָּם. שָׁנֹת עוֹלָם אֵלִין יְמֵי
עוֹלָם. וְהָכֵא בְּקָרְב שָׁנִים, מָאן שָׁנִים. שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.
חַיִּיהוּ לְמָאן. חַיִּיהוּ לְזְעִיר אַפִּין. דְּכָל גְּהִירוּ דִּילִיה
מֵאֵינּוּן שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת אֲתַקְיִימוּ, וּבְגִין כֶּךָ אָמַר חַיִּיהוּ.
בְּרוּגוּ רַחֵם תַּזְכּוּר, לְהָהוּא חֶסֶד עֲלָאָה דְעֵתִיקָא

ספר נפלאות הוזהר

לייב שטיינמן שליט"א, שבאותה תקופה היה זה מפרסם ונדעו שאותו הילד ידע גם את הספר בן איש
חי. ושמעתי מהגאון רבי ברוך שרגא שליט"א, שאמר לו רבי יהודה צדקה זכר צדיק
לברכה, שהיות שהילד היה בקי בספרי הראשונים וגם בספר בן איש חי, מזה נלמד
שתורתו של רבינו היא כתורת הראשונים ומקבלת ורצויה בשמים. ושמעתי מרבי יעקב
כהן הנזכר לעיל, שרבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה תאר לו איך בחן את הילד
מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים, ואחר כך גמרא ומשניות וספרי ראשונים והכל
ידע, ואחר כך שאלו בספר בן איש חי בכמה מקומות והילד ידע להמשיך לומר בעל
פה את הבן איש חי. וכשספר לו זאת, בכה רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה,
ואמר לו שזה פלא איך זכה רבינו לדבר כזה, שזה היה רק קרוב לחמשים שנה
לאחר פטירתו, וכבר זכה שתורתו נתקבלה לתורת אמת ומלמדים אותה בשמים.

דעתיקין, דביה אתער רחמין לכלא, למאן דבעי
לרחמא, ולמאן דיאות לרחמא.

תאנא, אמר רבי שמעון, אסהדנא עלי שמיא, ולכל
אלין דעלנא קיימין. וחדאן מלין אליו,
בכלהו עלמין. וחדאן בלבאי מלי, ובגו פרוכתא עלאה
דפריסא עלנא, מתטמרינ, וסלקין, וגניז להו עתיקא
דכלא, גניז וסתים מפלא. וכד שרינא למללא, לא
הוו ידעין חבריא, דכל הגי מלין קדישין מתערין הכא.
וזכאה חולקיכון חבריא דהכא. וזכאה חולקי עמכון,
בעלמא דין ובעלמא דאתי.

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי
אלהיכם וגו'. מאן עמא קדישא כישראל,

ספר נפלאות הוזהר

סב) תורתו של רבינו נתקבלה בשמים, ותורתו תורת אמת, וכל מי שעוסק בספריו של הבן
איש חי עוסק הוא בתורת אמת

ורבי יהושע סאלם אמר לי, שלאחר שאמר לו רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה
שהוא עצמו בחן את הילד על הספר בן איש חי וידעו, הוסיף ואמר לו רבי יהודה
צדקה זכר צדיק לברכה, שמעבדה נפלאה זו נלמד שתורתו של רבינו נתקבלה בשמים,
ותורתו תורת אמת, וכל מי שעוסק בספריו של הבן איש חי עוסק הוא בתורת אמת.
ולכן פקד רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה על רבי יהושע סאלם השם ישמרהו
ויחיהו, שעסק וישתדל בכל כחו להתעסק בהדפסת ספרי וכתיבי רבינו יוסף חיים

דְּכַתִּיב בְּהוּ (דברים לג) אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹד, דְּכַתִּיב
(שמות טו) מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים יִי. מִשׁוּם דְּאֲתֵדְבַקוּתָא
דְּלְהוֹן הוּא בְּשָׂמָא קַדִּישָׁא בְּעֲלָמָא דִּין. וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי
יְתִיר מֵהָכָא. (דף קל"ט ע"א) דְּהֵתֵם לָא מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ,
מֵהֵוּא צְרוּרָא דְּצְרִירִין בִּיהּ צְדִיקָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי, וְלֹא פָתִיב הַדְּבָקִים לִי, אֱלֹא בִּי
מִמֶּשׁ.

תְּאֵנָא, כַּד נַחִית מִן דִּיקְנָא יִקְרָא עֲלָאָה, דְּעֵתִיקָא
קַדִּישָׁא, סְתִים וְטָמִיר מִכְּלָא, מִשְׁחָא דְּרְבוּת
קַדִּישָׁא, לְדִיקְנָא דְּזַעִיר אַפִּין. אֲתֵתְקֹן דִּיקְנָא
דִּילִיהּ, בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין. וּבְשַׁעְתָּא דְּנִהִיר דִּיקְנָא יִקְרָא

ספר נפלאות הווהר

בְּעַל הֶבֶן אִישׁ חַי וְלֹהוֹצִיאָם לְאוּר, וַיִּשְׁקִיעַ בְּנֹה אֶת כָּל הוֹנוֹ וּמְרָצוֹ, כִּי תוֹרְתוֹ שֶׁל
רַבֵּינוּ תוֹרַת אֱמֶת הִיא וּמְקַבְּלַת וּרְצוּנָהּ בְּשָׂמִים. (נֶעְמַק מִתּוֹךְ הַקְּדָמַת "אוֹצְרוֹת פְּסָקֵי הֶבֶן אִישׁ
חַי" עִם הַעֲרוֹת וְהוֹסְפוֹת)

פרק יב

(סג) שְׁכַל אֶחָד צְרִיךְ לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בְּשַׁבַּת [וּוְהוּר חֶלֶק ג' - דף קע"ג ע"א]
תָּא חַזִּי, כַּד עֵיִל שְׁבַתָּא נִשְׁמַתִּין נַחֲתִין לְשַׁרְיָא עַל עֲמָא קַדִּישָׁא. [בא וראה,
כַּשְׁנַכְנַס הַשְּׁבַת נִשְׁמָת יִתְרוֹת יוֹרְדוֹת לְשֵׁרוֹת עַל עִם הַקְּדוּשׁ] וְנִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקָא סְלִקִּין
לְעֵילָא. [וּנִשְׁמָת הַצְּדִיקִים עוֹלוֹת לְמַעְלָה מִגֵּן עַדן הַתַּחַתּוֹן לְגֵן עַדן הָעֵלְיוֹן] כַּד נִפְּיק
שְׁבַתָּא, נִשְׁמַתִּין סְלִקִּין, [כַּשִּׁיּוֹצֵא הַשְּׁבַת נִשְׁמָת עוֹלוֹת לְמַעְלָה, וְאִלוֹ הֵם] אֵינּוּן דְּשָׂרוּ
עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל. [אוֹתָם שִׁשְׂרוּ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַחֲנִית נִשְׁמָה יִתִּירָה] וְנִשְׁמַתִּין נַחֲתִין.

דַּעֲתִיקָא דַּעֲתִיקוֹן, בְּהַאי דִּיקְנָא דְזַעִיר אַפִּין, נְגַדִין
תְּלִיסֵר מְבוּעִין דְּמִשְׁחָא עֲלָאָה, בְּהַאי דִּיקְנָא.
וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ, עֲשְׂרִין וּתְרִין תְּקוּנִין. וּמְנִיָּה נְגַדִין,
עֲשְׂרִין וּתְרִין אַתְוּוֹן (ס"א דְּאוּרִייתָא) דְּשָׁמָא קַדִּישָׁא.
(ג"א וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, מִשּׁוּם דְּאַתְדַּבְּקוּתָא דִּלְהוֹן הוּא בְּשָׁמָא קַדִּישָׁא
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי יְתִיר מִזְּהָא דְהָתָם לֹא מִתְפָּרְשִׁין מִהָהוּא
צְרוּרָא דְחַיִּי דְצְרוּרִין בֵּיהּ צְדִיקְיָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּין
בֵּין מִמֶּשׁ עֲלֵיכּוּן כְּתִיב אֲשֶׁר־יֵשׂרָאֵל מִי כְּמוֹד עִם נוֹשָׁע בֵּין וּכְתִיב מִי
כְּמוֹד בְּאֵלִים יְיָ הִשְׁתָּא אַתְּכוּנוּ דַּעֲתָא לְאוּקוּרִי לְמַלְכָּא וּלְאוּקוּרִי יְקָרָא
דְּדִיקְנָא קַדִּישָׁא דְמַלְכָּא, תְּנָא מִתְתַּקֵּן דִּיקְנָא עֲלָאָה דִּיקְנָא קַדִּישָׁא בְּט'

ספר נפלאות הוזהר

[ונשמות יורדות למטה, ואלו הם] אינון נשמתין דְּצְדִיקְיָא. [אותם הנשמות של
הצדיקים שעלו לגן עדן העליון עתה יורדות למטה לגן עדן התחתון].
פִּיזוֹן דְּסַלְקִין בְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂאוּ עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל. [כיון שעלו כל הנשמות ששרו
על בני ישראל, סִלְקִי וְנִקְיִמִין בְּדִיקְנָא קָמִי מַלְכָּא קַדִּישָׁא, הם עולות ועומדות לפני
המלך הקדוש] וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל לְכַלְהוּ, מֵאִי דְחִדּוּשָׁא הָנָה לְכוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא
בְּאוּרִייתָא. [והקב"ה שואל את כולם מה חידוש היה לכם בעולם התחתון בתורה,
כי מטעם זה יורדת תוספות הנשמה למטה בערב שבת, כדי להשלים חלקה בחידושי
התורה, שאין נשמה שלא יהיה לו חלק בתורה וסודותיה, וזהו תיקונה ויופיה בחידוש
וגלוי סודות התורה, לכן] וְכָפָּא אִיהוּ מֵאן דְּחִדּוּשָׁא דְּאוּרִייתָא אֲמַרְתָּ קָמִיהּ. [אשרי
לנשמה שאומרת חידושי תורה לפניו] כְּמָה חִדּוּהָ עֲבִיד [כמה שמחה עושה וגורם

תְּקוּנֵינָא וְדָא אִיהוּ דִּיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין וְכַד נְחִית מִן דִּיקְנָא וְקִירָא עֲלָאָה
דְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא בְּהַאי דִּיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין נְגִדִין י"ג מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָא
עֲלָאָה בְּהַאי דִּיקְנָא וּמִשְׁתַּבְּחִין בֵּיה כ"ב תְּקוּנֵין וּמְנִיָּה נְגִדִין כ"ב אֲתוּן
דְּשִׁמָּא קַדִּישָׁא).

וְאִם תֵּאמֹר דִּיקְנָא לָא אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא אָמַר שְׁלֹמֹה
אֲלָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) לְחַיִּיו. (וְלֹא קִאֲרִי דִּיקְנָא) אֲלָא
הָכִי תֵּאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא, כֹּל מַה דְּאֲטָמַר וְגַנִּיז,
וְלֹא אֲדַבֵּר וְלֹא אֲתַגְלִיֵּיא. הֵהוּא מְלָה הוּי עֲלָאָה
וְיִקְרָא מִכְּלָא, (מִשּׁוּם) וּבְגִין דָּא הוּא סְתִים וְגַנִּיז.

ספר נפלאות הזוהר

למעלה, כי קודשא בריך הוא, פגיש לפמליא דיליה, [הקב"ה מאסף את הפמליא
שלו, שהם הנשמות העליונות והמלאכים], ואמר, שמעו חדושיא דאורייתא, דאמרת
נשמתא דא דפלוגי, ואומר להם, שמעו את חידושי התורה שאמרת נשמה זו של
איש פלוגי, וכלהו מוקמי ההיא מלה בתרי מתיבתאי. [וכל הפמליא של מעלה מקיימים
את דברי חידושי התורה, בשתי ישיבות, בישיבה של הקב"ה ובישיבה של מלאך
מט"ט], אינון לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא, תתים לההיא מלה. [הם למטה,
והקב"ה למעלה חותם על אותם הדברי תורה, כלומר הוא מסכים לאותו החידוש].
תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, [בא וראה, כשנתחדש איזה חידוש בתורה],
ונשמתא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חדתין, וסלקי לעילא. [ונשמה שירדה
בשבת נתעסקא באותם דברים החדשים, ובמוצאי שבת עולה למעלה, אז כל פמליא

וְדִיקְנָא מְשׁוּם דְּהוּא שְׁבַחָא וְשְׁלִימוּתָא, וְיִקְרוּתָא מִכָּל
פְּרָצוּפָא, גְּזוּיָה קָרָא, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא.

וְתֵאנָא, הַאי דִּיקְנָא דְאִיהוּ שְׁלִימוּתָא דְפְרָצוּפָא
וְשְׁפִירוּתָא דְזַעִיר אַפִּין, נָפִיק מְאוּדְנוּי,
וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי, בְּתַקְרוּבָא דְבוּסְמָא. מְאִי תַקְרוּבָא
דְבוּסְמָא. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) לְחַזְיו כְּעֵרוּגַת
הַבוּשָׁם (וְלֹא עֵרוּגוֹת). בְּתַשְׁעָה תַקּוּנִין, אֲתַתְּקֵן הַאי
דִּיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין. בְּשַׁעֲרֵי (דְדִיקְנָא) אוּכְמִי, מִתַּתְּקֵנָא
בְּתַקּוּנָא שְׁפִיר. כְּגַבְרַת תַּקִּיף שְׁפִיר לְמוּחְזִי. דְכַתִּיב, (שִׁיר
הַשִּׁירִים ה) בְּחֹר פְּאָרְזִים.

ספר נפלאות הוזהר

דְלַעֲלֵא, צְיִיתִין לְהֵהוּא מְלָה, [כָּל הַפְּמֵלִיא שֶׁל מַעְלָה מְקַשְׁיבִים לְדַבֵּר הַתּוֹרָה הַהוּא,
וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ] [וְחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ שֶׁמַּצֵּד ז"א שִׁישׁ לֵהֶם אַרְבַּע כְּנָפִים כְּנֶגֶד חַגְת"ם דו"א,
מִתְרַבֵּין בְּגַדְפִין, [הֵם מִתְרַבּוֹת בְּכַנְפֵיהֶן, שֶׁנִּשְׁלַמּוֹת בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים,] וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגַדְפִין.
[וּמִתְלַבְּשׁוֹת בְּכַנְפֵיהֶן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּשֵׁתִים יִכְסֶה פָּנָיו וּבְשֵׁתִים יִכְסֶה רַגְלָיו וּבְשֵׁתִים
יַעֲוֹפֶן].

וְכַד שְׂאִיל לֹון קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא, וְלֹא תְבִין וְשִׁתְּקִין, [וְכַשְׁשׁוּאֵל הַקַּב"ה אֵת
הַנְּשֻׁמּוֹת אִם חִידְשׁוּ בַתּוֹרָה וְאִינֵן מְשִׁיבּוֹת וְשׁוֹתְקוֹת,] כְּדִין חַיּוֹת הַקִּדְשׁ מֵהַ כְּתִיב,
[אֵז מֵהַ כְּתוּב בְּחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ] [יְחֻזְקָא א כה] בְּעַמְדָם [פִּירוּשׁ כִּשְׁהַנְּשֻׁמּוֹת עוֹמְדוֹת
בְּשִׁתִּיקָה מְדַבְּרֵי תּוֹרָה, [אֵז] תְּרַפִּינָה בְּנִפְיָהן, [כַּצ"ל] מִתְרַוּפּוֹת וְנַחֲלֹשׁוֹת כְּנִפְיָהן,]
כְּמָה דְאֵתְ אָמַר [כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר] [אִיּוֹב לֵב טז] כִּי עָמְדוּ לֹא עָנּוּ עוֹד. [פִּי' כִּשְׁעַמְדוּ

תְּקוּנָא קַדְמָאָה. מִתְתַּקֵּן שַׁעֲרָא מְלַעֲיָא, וְנִפְיָא
הָהוּא גִיּוּצָא בּוּצִינָא דְקַרְדֵּינִיתָא, וְנִפְיָא
מִבְּלָלָא דְאוּרָא דְכָּא, וּבִטְשׁ בְּתַחֲוֹת שַׁעֲרָא דְרִישָׁא,
מִתְתַּחֲוֹת קוּצִין דְעַל אוּדְנִין. וְנַחֲתִית מִקַּמֵּי פִתְחָא דְאוּדְנִין
גִּימֵי עַל גִּימֵי, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא.

תְּקוּנָא תְּנִינָא. גִּפִּיק שַׁעֲרָא, וְסָלִיק מְרִישָׁא דְפּוּמָא,
עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא. וְנַחֲתִית
מִתְתַּחֲוֹת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא, גִּימִין עַל גִּימִין,
בְּתַקּוּנָא שְׁפִירָא.

תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאֲמַצְעִיתָא דְתַחֲוֹת חוּטְמָא,
מִתְתַּחֲוֹת תְּרִין נוּקְבִין, גִּפִּיק חַד אַרְחָא,
וְשַׁעֲרִין זְעִירִין תְּקִיפִין, מְלִיִין לְהָהוּא אַרְחָא, וְשַׁאֲרִין

~~~~~ ספר נפלאות הוזהר ~~~~~

בשתיקה, ועוד כתוב] (נחמיה ח ה) וּכְפִתְחוּ [את הספר תורה], עֲמְדוּ כָּל הָעָם. [דהיינו שתקו].

סד) כל אחד צריך לחדש בתורה בשבת

וּכְתַב בְּסֵפֶר זוּהַר חַי, שְׁכַל אֶחָד צָרִיף לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה בְּשַׁבָּת, לְפִי זְכוּלְתוֹ בְּפִרְדָּ"ס
וּבְפִרְשׁוֹת חַז"ל. וּמוּבָא בְּשׁו"ת תוֹרָה לְשִׁמְיָה (או"ח סימן צ"ח. לְמַדְרַג הַרְי"ח הַטּוֹב), כִּי מִי שֶׁחָדֵשׁ
אִיזָה חֲדוּשׁ בְּתוֹרָה בְּמִשְׁפַּח הַשְּׁבוּעַ, וְכִתְבָּהּ, לֹא יוּצִיאֵם בְּפָה עַד שַׁבָּת, וְאִז נֶחְשָׁב לוֹ
שֶׁחִידָשׁם בְּשַׁבָּת.

שְׁעָרִין מְלִיִן מֵהָאֵי גִיסָא, וּמֵהָאֵי גִיסָא, סוֹחֲרִינָה
דְּהָהוּא אֲרַחָא. וְאֲרַחָא לָא אֲתַחֲזִי לְתַתָּא כָּלֵל, אֲלֵא
הָהוּא אֲרַחָא דְלַעִילָא, דְנִחִית עַד רִישָׁא דְשַׁפוּתָו,
וְתַמְּוֹן שְׁקִיעָא הָהוּא אֲרַחָא.

תְּקוּנָא רַבִּיעָא. נָפִיק שְׁעָרָא, וְאֲתַתְּקוּן, וְסָלִיק וְחָפִי
בְּעֵלְעוּי דְתַקְרוּבָא דְבוּסְמָא.

תְּקוּנָא חֲמִשָּׁא. פָּסִיק שְׁעָרָא, וְאֲתַחֲזִיין תְּרִין
תְּפוּחִין, מִכָּאן וּמִכָּאן, סוּמְקוֹן כְּהָאֵי וְרָדָא
סוּמְקָא. וּמִתְלַהֲטוּן בְּמֵאתָו וּשְׁבַעִין עֲלָמִין, דְּמִתְלַהֲטִין
מִתְּמֹן (ס"א מְנַהוּן).

ספר נפלאות הזוהר

סו (ה) חק ולא יעבר לקמד הזוהר בשבת קודש
ביום שבת קדש יהיה לכם שעור קבוע ללמוד בזהר הקדוש מסדר השבוע, וזה
יהיה לכם חק ולא יעבר. (הכנה דרבה מבעל צריגת הבשם צעהלים)
סו (ו) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדושים
מעלת חדושי תורה שהוא חשוב מאד בשמים ממעל, עד שאמרו בזהר הקדוש
שבונה שמים חדשים, ועליו הכתוב אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון
עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שנעשה שפת להקדוש ברוך הוא וכו', והוא
תקון גדול לכל עוון ולכל חטאת ובפרט לעוון פגם הברית וכו'. וגם למוד ספר הזוהר
הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדושים. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד
שיכנו לבו לשמים. (פלא יועץ ערך חדוש)

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. נִפְק שְׁעָרָא כְּחַד חוּטָא בְּסַחְרֵינָה
דְּדִיקְנָא, וְתִלְיִין עַד רִישָׁא דְּמַעוּי, וְלֹא נְחִית
עַד טְבוּרָא.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. דְּלֹא תִלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא
אֶתְפְּנֵי מִכָּל סְטְרוּי. וַיִּתְבִּין שְׁעָרֵי בְּתִקּוּנָא
סָחור סָחור לִיה.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. דְּנַחְתִּין שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת דִּיקְנָא,
דְּמַחְפְּיִין קַדְלָא, דְּלֹא אֶתְחַזְיָא. בְּלָהוּ שְׁעָרֵי
דְּקִיקוּי, גִּימִין עַל גִּימִין. מְלִיִין מִכָּל סְטְרוּי.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. (מִתְעַרְבִין שְׁעָרֵי עִם אֵינוּן) דְּמִתְחַבְּרִין (נ"א
אֶתְמַשְׁבֵּן) שְׁעָרֵי בְּלָהוּ בְּשִׁקּוּלָא מְעֻלְיָא,

ספר נפלאות הזוהר

סו) כְּשִׁילְמַד זֹהַר, כָּל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עַצְמוֹ
כְּתַב הַחִיד"א בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מ', וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְמוֹד הַזֹּהַר
הַקֶּדוֹשׁ מְרוֹמָם וְכוּ' בְּשִׁגְמָם לֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר וְאַף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל
לְנִשְׁמָה עֵינן שָׁם. וְעֵינן בְּאוֹר צְדִיקִים שָׁם (אוֹת כ"ד): וְכִשְׁלִמַד זֹהַר יְעִינן בְּכָל מְלָה, כִּי
כָּל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְהַדְּבָרִים הַנִּרְאִים פְּשׁוּטִים אֵינָם רַק סוּד.

וְנִרְאָה לוֹמַר, כִּי בְּהַקְדַּמַת הַזֹּהַר לְפָרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית כְּתַב שְׁהִמְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים
בְּתוֹרָה בּוֹרָא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים, (וְהִבְיֵאוּ הַחֶפֶץ חַיִּים בְּסִפְרוֹ שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן חֶלֶק הַמוֹסֵר), כִּי הִגִּה
כָּל בֶּן אָדָם צְרִיף לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וּבְשִׁבְתַּת הַקְּבָ"ה שׁוֹאֵל אֶת הַנִּשְׁמָה מֵהַ חֲדִישָׁתָם,

(ס"א מל"יא) עַד (נ"א ע"ס) אֵינוֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין. כְּלָהוּ
בְשָׁקוּלָא שְׁפִיר, כְּחַד גֵּיבְרַ תְּקִיף, מְאָרֵי נְצַח קַרְבִּין.

בְּתַשְׁעָה תְּקוּנֵין אֵלִין, נְגִדִין וְנִפְקִין ט' מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָ
רְבוֹת דְּלַעֲיָלָא. וּמַהֲהוּא מִשְׁחָ רְבוֹת, נְגִדִין
לְכָל אֵינוֹן דְּלַתְתָּא. תַּשְׁעָה תְּקוּנֵין אֵלִין אֲשֶׁתְּכַחוּ
בְּדִיקָנָא דָּא. וּבְשְׁלִימוֹת תְּקוּנָא דְּדִיקָנָא דָּא, אֲתִקְרִי
(כַּר נֶשׁ לְתַתָּא) גֵּיבְרַ תְּקִיף. דְּכָל מְאֵן דְּחַמֵּי דִיקָנָא כִּיִּמָּא
בְּקִיּוּמִיָּה, תַּלְיָיא בֵּיהּ גְבוּרָה תְּקִיפָא. עַד כְּאֵן תְּקוּנָא
דְּדִיקָנָא עַלְמָה דְּזַעִיר אַפִּין.

ספר נפלאות הזוהר

ומי שלא חָדַשׁ יְהִיָּה כְבוֹשָׁה גְדוּלָה (כְּמִבּוֹאָר בְּזוּהַר לְעִיל), וְעוֹד בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית הַזְּהִיר
מִפְּנֵי חֲדוּשֵׁי שְׁוֹא, שְׁבֻזָּה בּוֹרָא רַח"ל שְׁמַיִם לְתַתָּה, וּבְאֹר צְדִיקִים אָמַר עַל הַזְּהִיר
הַקְּדוּשׁ שְׁכָל אֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עֲצוּמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁכְּתַב הַפְּלֵא יוֹעֵץ זי"ע, שֶׁלְּמוֹד הַזְּהִיר
הַקְּדוּשׁ נֶחֱשֵׁב לְמַחְדַּשׁ חֲדוּשִׁים [רְאֵה לְעִיל], יוֹצֵא לָנוּ שְׁחִיבִים לְלַמּוֹד זוּהַר הַקְּדוּשׁ
בְּשֶׁבַת קוֹדֶשׁ, וְהֵם וְדַאי חֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים, הַמְּשַׁמְחִים אֶת הַקַּב"ה.

(סח) לְמוֹד סֵפֶר הַזְּהִיר בְּמֵרוֹן גַּרְם שְׁנַתְמַלָּא הַבֵּית רִיחַ טוֹב וְנִמְשָׁכָה הָאָרֶה גְדוּלָה וְהַרְגֵּשׁ
גְדוּלָה לְהַנְשִׁמָּה - הַאֲדָרוֹת אָמַר הַרְבֵּ שׁוֹלְמֹד אוֹתָם בִּיחַד

הַיּוֹם יוֹם ב', ה' לְאָדָר ב', שְׁנַת וִית"ן ל"ו, נִסְעָנוּ מֵעַכּוֹ לְצִפְתַּ תְּבִנָּה וְתַכּוּנָן לְרֵאוֹת
אֶת פְּנֵי הָאֲדוֹן הַשֵּׁם בְּאַרְץ הַגְּלִיל, וְאַחַר כֵּן הִלְכְּנוּ לְמֵרוֹן וְכוּ' וְלַמְדְּנוּ שֶׁם בְּחֶשֶׁק
גְדוּלָה וּבְכַהֲבָה גְדוּלָה וּבְשִׁמְחָה סֵפֶר הַזְּהִיר עַד ד' שְׁעוֹת מֵהַלֵּילָה, וְעַמְדְנוּ לְאָכַל, וְחִזְרוּנוּ
תְּכַף אַחַר הָאֲכִילָה לְמוֹדְנוּ כְּפִי שְׁנַתָּן הַרְבֵּ לְכָל אֶחָד מֵהַחֲבָרִים שֶׁהָיוּ שֵׁם סֵפֶר אֶחָד

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ, קוּם בְּרִי (קד׳ישׂא),
סְלִסֵּל תְּקוּנָא דְדִיקְנָא (נ״א דְמַלְכָּא) קד׳ישׂא,
בְּתַקוּנױ אֱלִין. (דף קל״ט ע״ב) קָם רַבִּי אֶלְעָזָר, פָּתַח
וְאָמַר, (תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמִּרְחָב
יְהוָה וְגוֹ'. עַד מִבְּטוּחַ בְּגַדִּיבִים. תְּנָא, הֲכָא תִשְׁעָה תְּקוּנִין
דְּבְדִיקְנָא דָּא. לְהַנִּי תְּקוּנִין אֲצִטְרִיךְ דְּדוּד מַלְכָּא, בְּגִין
לְנִצְחָא לְשָׂאָר מַלְכִין, וְלְשָׂאָר עַמּוּין.

תָּא חֲזִי, בֵּין דְּאָמַר הֲנִי תִשְׁעָה תְּקוּנִין, לְבָתַר אָמַר
כָּל גּוֹיִם סְבִבּוֹנִי בְּשֵׁם יי כִּי אָמִילָם. אָמַר, הֲנִי
תְּקוּנִין דְּאִמִּינָא, לְמַאי אֲצִטְרִיכְנָא. מִשּׁוּם דְּכָל גּוֹיִם

ספר נפלאות הזוהר

שֶׁל הַזְהַר. וְהִיא חֵלְקֵי סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, וְלִמְדָנוּ עַד שְׁשָׁה שָׁעוֹת, וּבִסּוֹף ו' שָׁעוֹת נִתְמַלְא
הַבַּיִת רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכוּ'. וְלִמְדָנוּ עַד ח' שָׁעוֹת מֵהַלֵּילָה, וְהֵלְכָנוּ
לִישׁוֹן. וְקִדְמָה שְׁהָאִיר הַיּוֹם כְּשֵׁנִי שָׁעוֹת עֲמָדָנוּ עַל מִשְׁמַרְתָּנוּ וְלֹא יִשְׁנָנוּ כִּי אִם שְׁנֵי
שָׁעוֹת, וְיִשְׁכְּנוּ לְלִמּוֹד. וּכְשֶׁהָאִיר פְּנֵי הַמִּזְרָח הַתְּפַלְלָנוּ כְּתִיקִין וְיִשְׁכְּנוּ לְלִמּוֹד עַד י״ח
שָׁעוֹת בְּלֵי הַפֶּסֶק בֵּינְתַיִם אֶפְלוּ בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. וְאַחַר שְׁאֲכַלְנוּ חוֹרְנוּ לְלִמּוֹדָנוּ
כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שָׁעוֹת מֵהַלֵּילָה. וּבַיּוֹם ו' בְּבִקְרָ וְכוּ'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵיינו
לוֹמְדִים זֶהָר, וּבַלֵּילָה לַיַּל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמׁוֹרוֹת כָּל הַלֵּילָה, שְׁהָאֲדָרוֹת אָמַר
הַרֵב שְׁנִלְמַד אֹתָם בַּיְחָד, וְכֵן הָיָה. וּכְשֶׁעָשָׂה שֶׁהִתְחַלְנוּ הָאֲדָרוֹת הֵיְתָה הָאָרָה גְדוּלָה
וְהַרְגֵּשׁ גְּדוּלָה בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכוּ', וְנִמְרְנוּ הָאֲדָרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדָנוּ מֵאֲמָרֵי בַר
יִוחָאי בְּשִׁמְחָה גְדוּלָה. (אגרת פֶּסַע אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ, כֶּתֶב יָד אֶחָד מִתְּלִמְדֵי, נִדְפַס בְּסֵפֶר טַעֲמֵי

הַמִּנְהַגִּים, עֲנִינֵי הַיְלּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי)

סָבְבוּנִי. וּבַתְּקוּנָא דְדִיקְנָא דָא, תְּשַׁעָה תְּקוּנִין, דְּאֵינּוּן
שֵׁם יי, אֲשַׁצִּינוּן מִן עֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב בְּשֵׁם יי
כִּי אָמִילָם.

וְתַנָּא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, תְּשַׁעָה תְּקוּנִין אָמַר דְּוֹד,
הָכָא, שִׁיתָא אֵינּוּן בְּשָׂמָא קְדִישָׁא. דְּשִׁית
שְׂמֹהוּ הוּו, וְתִלַּת אָדָם. וְאִי תִימָא תְרִין אֵינּוּן. תְּלַתָּא
הוּו, דְּהָא גְדִיבִים בְּכָלֵל אָדָם הוּו.

תַּנָּא שִׁיתָא שְׂמֹהוּ, דְכָתִיב: מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה,
חַד. עָנְנִי בַמְּרֻחַב יְהוָה, תְּרִין. יי לִי לֹא אִירָא,
תְּלַת. יי לִי בְּעוֹזְרִי, אַרְבַּע. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְי, חַמְשָׁה.
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְי, שִׁיתָא. אָדָם תְּלַת, דְכָתִיב: יי לִי לֹא

ספר נפלאות הוזהר

סט) בקצור של"ה: בְּעָרְב שַׁבַּת קָדַשׁ אַחַר הַטְּבִילָה וְאִמְרִית שִׁיר הַשִּׁירִים, אִם יֵשׁ לּוֹ פְּנָא
אִז מִי שְׁחַנְנוּ הַשֵּׁם בְּכִינָה יִלְמַד מָה בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ אוֹ בְּשׁוּם סֵפֶר קְבֵלָה
וּבְקָצוֹר שֶׁל"ה מִסְכַּת שַׁבַּת פְּתַב: אַחַר הַטְּבִילָה וְאִמְרִית שִׁיר הַשִּׁירִים אִם יֵשׁ לּוֹ
פְּנָא, אִז מִי שְׁחַנְנוּ הַשֵּׁם בְּכִינָה יִלְמַד מָה בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ אוֹ בְּשׁוּם סֵפֶר קְבֵלָה.

אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבֵּי שְׁלֵמָה בְּלוּף וְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה מִשֵּׁם רַבּוֹ הַחֲפִץ חַיִּים
וְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה, שְׁעַל לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָה כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ, וְהִיָּה הַחֲפִץ
חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֻלָּם שְׁיִלְמְדוּ כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֶּהר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרָשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחֲרוּם. (ר)
יוסף בן שלמה מפוזין, הוספות בגין יוסף).

אִירָא מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, חַד. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי מִבְּמִטּוֹחַ
בְּאָדָם, תְּרִי. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי מִבְּמִטּוֹחַ בְּגַדִּיבִים, תִּלְתָּ.

וְתָא חֲזִי רְזָא דְמַלְתָּ, דְּבַכַּל אַתְר דְּאֲדַפְר אָדָם הָכָא,
לֹא אֲדַפְר אֱלָא בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא. דְּהָכִי אַתְחֲזִי.
מִשּׁוּם דְּלֹא אֶקְרִי (תּוֹה) אָדָם, אֱלָא בְּמַה דְּאַתְחֲזִי לִיהּ.
וּמַאי אַתְחֲזִי לִיהּ. שְׁמָא קַדִּישָׁא. דְּכַתִּיב, (בראשית ב)
וַיִּצַּר יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשֵׁם מְלֵא, דְּהוּא יי
אֱלֹהִים. בְּמַה דְּאַתְחֲזִי לִיהּ וּבְגִין כּוֹד הָכָא לֹא אֲדַפְר
אָדָם אֱלָא בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא.

וְתַנָּא, כְּתִיב מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה,
תְּרִי זְמַנִּי יי"ה יי"ה, לְקַבֵּיל תְּרִי עֲלֵעוּי, דְּשַׁעְרֵי

ספר נפלאות הזוהר

פרק יג

(ע) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בהקמת הקבלה שהיא נותנת
כבוד לתורה, כי הם מאירכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם
וזה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום פת
קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי
ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת
כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דורך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם
תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות
מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בהקמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם

אֲתֵאחְדֵן בְּהוּ. וּמִדְחָמָא דְשַׁעְרֵי אֲתַמְשַׁכְּאֵן וְתַלְיִין,
שְׂאֵרֵי וְאָמַר יִי לִי לֹא אִירָא. יִי לִי בְּעוֹזְרֵי. בְּשָׂמָא
דְּלֹא חֶסֶר. בְּשָׂמָא דְהוּא קִדִּישָׁא. וּבְשָׂמָא דָא, אֲדַכְר
אָדָם. וּמָה דְאָמַר מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, הֵכִי הוּא. דְתִנָּא
כָּל אֵינֹן בְּתַרְיִן קִדִּישֵׁין דְּמִלְכָא, כִּד אֲתַתְקֵנָן בְּתַקּוּנֵי.
אֲתַקְרוּן אָדָם. דִּיּוֹקְנָא דְכָלִּיל כְּלָא. וּמָה דְמוֹשְׁלָפָא
בְּהוּ, אֲתַקְרֵי שְׂמָא קִדִּישָׁא. וְתַעְרָא וּמָה דְבֵיהּ, אֲתַקְרֵי
יְהו"ה, וְאֲתַקְרֵי אָדָם בְּכָלְלָא דְתַעְרָא, וּמָה דְבֵיהּ.
(ס"א וּמָה דְאֲשְׁתַּלְיָף מִתַּעְרָא אֲתַקְרֵי שְׂמָא קִדִּישָׁא, תַּעְרָא וּמָה דְבֵיהּ
אֲתַקְרֵי יְהו"ה אֲתַקְרֵי אָדָם בְּכָלְלָא תַּעְרָא וּמָה דְבֵיהּ).

ספר נפלאות הזוהר

מְאָרִיכִים הַגְּלוּת וְכָל הַרְעוּת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבוֹא בְּעוֹלָם, כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל בְּמֵאָמַר שְׁהַתְחַלְנוּ
בְּהַקְדַּמְתְּנוּ זֹאת וְזֶה עֲצָמוּ הוּא בַת קוֹל הַמְכַרְיִז בְּכָל יוֹם.

עא טַפְשֵׁין דְּעֵלְמָא, לֹא מִסְתַּכְּלֵי אֱלָא בְּהוּא לְבוּשָׁא, דְאִיהוּ סְפוּר דְאוּרִייתָא
וְנִרְמַז בְּפִסּוּק "קוֹל אוֹמֵר קְרָא", וְעַל פִּיּוּצָא בְּזֵה אָמְרוּ גַם כֵּן בְּסִפְר הַזֶּהר פְּרַשְׁת
בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנ"ב.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְוִי לְהוּא בְּרַ נֶשׁ דְאָמַר, דְּהָא
אוּרִייתָא אֲתָא לְאַחְזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין דְּהִדְיוּטִי. וְעוֹד הָאִי מְלָה דְאוּרִייתָא
לְבוּשָׁא דְאוּרִייתָא אִיהוּ. וּמֵאֵן דְחָשִׁיב דְּהוּא לְבוּשָׁא אִיהוּ אוּרִייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה
אֲתַרָא, תִּיפַח רִיחֶיהּ, וְלֹא יְהָא לִיָּה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאֲתִי. וּבְגִין כַּף אָמַר דּוֹד הַמְלַךְ
עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים קיט): 'עַל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ', מָה דְתַחֲזוֹת הָאִי לְבוּשָׁא
דְאוּרִייתָא וְכוּ'. טַפְשֵׁין דְּעֵלְמָא, לֹא מִסְתַּכְּלֵי אֱלָא בְּהוּא לְבוּשָׁא, דְאִיהוּ סְפוּר
דְאוּרִייתָא, וְלֹא יִתִּיר וְכוּ'.

וְאֵלֵין תְּשַׁעַה תְּקוּנֵין דְּאָמַר דְּוֹד הַכָּא, לְאַכְנַעָא שְׁנֵאוֹי
בְּגִין דְּמֵאן דְּאֶחִיד דִּיקְנָא דְּמִלְכָּא, וְאוֹקִיר לִיה
בְּיָקִירוֹ עֲלָאָה, כָּל מַה דְּבַעֵי מִן מִלְכָּא מִלְכָּא עֲבִיד
בְּגִינֵיהּ. מָאִי טַעְמָא דִּיקְנָא, וְלָא גּוּפָא. אֶלָּא גּוּפָא אֲזִיל
בְּתַר דִּיקְנָא, וְדִיקְנָא לָא אֲזִיל בְּתַר גּוּפָא. (ול"ג מן ודיקנא
עד וגופא) (דִּדִּיקְנָא אִיהוּ עֵיקְרָא דְּכָל גּוּפָא וְכָל הַדְּוּרָא דְּגּוּפָא בְּתַר דִּיקְנָא
אֲזִיל וְכָלָא בְּדִיקְנָא תְּלִיא).

וּבְתַרֵי גּוּנֵי אֲתִי הָאִי חֲשַׁבְנָא, חַד כְּדַקְאֲמָרוּ. תְּרִין:
מִן הַפְּצַר קָרְאֲתִי יְהִי, חַד. עָנְנִי בְּמֶרְחַב יְהִי,
תְּרִי. ה' לִי לֹא אֵירָא, תְּלַת. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם, אַרְבַּע.
ה' לִי בְּעוֹזִרִי, חֲמִשׁ. וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵי, שִׁיתָא. טוֹב
לְחַסוֹת בְּה', שְׁבַעַה. מִבְּטוּחַ בְּאָדָם, תְּמַנְיָא. טוֹב

ספר נפלאות הזוהר

עוד יש מקום אחר אחר פיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט:) וזה לשונו:
ומאן דאמר, דההוא ספורא דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח
רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.
והנה בחכמי הפשט עצמם שתי בחינות, אם הפת שהם יראי השם ועוסקים בה
לשם שמים אלא שגשגרו בתוך החשך מנעוריהם ולא למדו סודות התורה ומתיראים
לגעת בהם באמרם "מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו", ומי עלה שמים ויגידה
לנו מה הם רזיה וסודותיה, ועל פיוצא בזה "ואל השמים ואין אורם", כי גם שהם
נפשות חצובות מן השמים אין אורם עמהם ובמחשכים ישבו ומשם לא יצאו.

לַחֲסוֹת בֵּינֵי מִבְּטוּחַ בְּגַדִּיבִים, תִּשְׁעָה. (ס"א טוב לַחֲסוֹת בַּה',
מִבְּטוּחַ בְּאָדָם. ז. טוב לַחֲסוֹת בַּה'. ח. מִבְּטוּחַ בְּגַדִּיבִים).

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה, מָאִי קָא מִיִּירֵי אֶלָּא דוֹד, כֹּל
מָה דְאָמַר הֵבָא, עַל תְּקוּנָא דְדִיקְנָא דָא קָאֵמַר.
(רבי יהודה אָמַר) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהִי, מֵאַתֶּר דְּשָׂאֲרֵי
דִּיקְנָא לְאַתְפְּשָׁטָא, דְּהוּא אַתֶּר דְּחִיק, מִקְמֵי פְתַחָא
דְּאוּדְנִין מְעִילָא, תַּחּוֹת שְׁעָרֵי דְרִישָׁא. וּבְגִין כֵּךְ אָמַר
י"ה י"ה תִּירֵי זְמַנִּי. וּבְאַתֶּר (ס"א וּבְתַר) דְּאַתְפְּשָׁט דִּיקְנָא,
וְנַחֲתִית מְאוּדְנֵוֹי, וְשָׂאֲרֵי לְאַתְפְּשָׁטָא, אָמַר יי לִי לֹא
אִירָא, דְּהוּא אַתֶּר דְּלֹא דְחִיל (ס"א דְחִיק) וְכֹל הָאִי
אַצְטְרִיד וְכוּ', (אָדָם אַתְקֵרִי וְעַל אַתְפְּשָׁטוֹתָא הָאִי אַצְטְרִיד)

ספר נפלאות הזוהר

(עב) רִאִיתַי אִישׁ חָכֵם בְּעִינָיו תְּקוּהָ לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ
וְעוֹד יֵשׁ כַּת אַחֲרָת וְהֵם קָצַת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים חֲרִיפִים וּמְפַלְפְּלִים עוֹקְרֵי הָרִים
וְטוֹחֲנֵן זֶה בְּזֶה בְּפִלְפוּלֵם בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ, עֲלֵיהֶם נֹאמַר "רִאִיתִי אֶת הַהָרִים" וְגו' רוֹעֲשִׁים
וּמְתַרְאִים לְגִשֶׁת אֶל מְקוֹם אֵשׁ אוֹכְלָה הֵם רְוֵי הַתּוֹרָה, דְּבִרְיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ לְהַכֹּת
שְׁלֵהֶבֶת וּמִתְרָאִים פֶּן יִצְרְבוּ בָם צְרֻבַת פְּעֻנֵן "הֵהוּא יְנוּקָא דְהוּרָה דְרִישׁ בְּחֻשְׁמֵל וְנִפְק
אֶשָּׁא מִיְגִיָּה וְאֶכְלֵתִיה", וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים חֲלָקֵם אִם עֲלֵתָה לְהֵם כֵּךְ וְיִשְׁרְפוּ בְּקִדְשָׁת
שְׁמוּ יִתְבַּרֵךְ כִּי אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, וְעַל כֵּיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ נֹאמַר (מְשָׁלִי כו ז): "רְאֵמוֹת לְאֹוִיל
חֲקָמוֹת", וְלִכֵּן "בְּשַׁעַר לֹא יִפְתַּח פִּיהוּ". וּבְכֵי סִפְק כִּי הַחוֹשְׁבִים כֵּךְ אֹוִילִים הֵם כִּי
לוּלֵי שְׁהֵם חוֹשְׁבִים בְּעִינֵיהֶם דִּי לְהֵם אוֹתָהּ הַחֲכָמָה הַפְּשׁוּטָה שְׂיַדְעוּ בַּהּ וּכְבַר הֵם

דוד לאֲכַנֵּעַ תַּחֲוֹתֶיהָ מַלְכֵינָּו וְעַמּוּיָּו, בְּגִין יְקָרָא דְדִיקְנָא
דָּא.

וְתֵאנָא בְּצַנְיָעוּתָא דְסַבְרָא, כֹּל מָאן דְחָמֵי בְּחֻלְמִיָּה
דְדִיקְנָא דְבַר נָשׁ עֲלָאָה אַחִיד בִּידֵיהָ, אוּ
דְאוּשִׁיט יְדֵיהָ לֵיהָ. יְגַדַּע דְשָׁלִים הוּא עִם עֲלָאֵי,
וְאַרְמִיָּה תַּחֲוֹתֶיהָ אֵינּוֹן דְמַצְעָרִין לֵיהָ. תֵּנָא, מִתְתַּקֵּן
דִּיקְנָא עֲלָאָה בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין, וְהוּא דִּיקְנָא דְזַעִיר אֲפִין,
בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין מִתְתַּקֵּן.

תְּקוּנָא (דף ק"מ ע"א) קְדַמָּאָה. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא מְעִילָא,
וְנִפְיָק מִקַּמֵּי בְּתַחָא דְאוּדְגִין, מִתַּחֲוֹת קוּצִי
דְתַלְיִין עַל אוּדְגִין, וְנַחֲתִין שְׁעָרֵי, גִימּוּן עַל גִּימּוּן, עַד
רִישָׁא דְפּוּמָא. תֵּאנָא, כֹּל אֲלִין גִּימּוּן דְבְדִיקְנָא, תְּקִיפִין

ספר נפלאות הזוהר

חֲכָמִים, לֹא הָיוּ נִמְנָעִים מִלְכַּנֵּס מִפְּנִימִיּוּתָהּ, וְעַל כֵּן יוֹצֵא בְּזָה נֶאֱמַר (משלי כו יב): "רְאִיתָ
אִישׁ חָכֵם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכַסִּיל מִמֶּנּוּ".

וְאִם שְׁלֵמָה הִמְלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר עָלָיו נֶאֱמַר (מלכים-א ה יא): "וַיַּחֲכֵם מִכָּל
הָאָדָם" וְכוּ', אָמַר בְּסוּף יָמָיו בְּעַת שַׁחֲבַר קִהְלַת (קִהְלַת ז כג): "אֲמַרְתִּי אֲחַכְמָה וְהָיָא
רְחוּקָה מִמֶּנִּי", וְלֹא בְדַעְתּוֹ כֹּלֵל לְחֹשֶׁב שְׂכָבָר נִתְחַכֵּם אֱלֹא חֹשֶׁב שְׂאֲפָשׁוּר שְׁלַעֲתִיד
יִתְחַכֵּם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב "אֲמַרְתִּי אֲחַכְמָה" לְעַתִּיד עַל יְדֵי הִיגִיעָה, וְעַם כֹּל זֶה רָאָה אַחַר
כֵּן כִּי טָעָה בְּזָה, וְכְמוֹ שְׂכָתוֹב "וְהָיָא רְחוּקָה מִמֶּנִּי".

יתיר מפל גימין דקוצין דשערי דרישא, ושערי דרישא
אריבין (ופגין), והני לא אריבין, ושערי דרישא, מנהון
שעייעי, ומנהון קשישין.

ובשעתא דאתמשכן שערי תורי דעתיק יומין,
לשערי דזעיר אפין, כתיב, (משלי א)
חכמות בחוץ תרנה. מאי בחוץ. בהאי זעיר אפין.
דמתחברן תרי מוחי.

תרי מוחי סלקא דעתך. אלא אימא ארבע מוחי.
תלת מוחי דהוו בזעיר אפין, ואשתכחו בתלת
חללי דגולגלתא דרישא. וחד מוחא שקיט על ברייה,
דכליל כל תלת מוחי. דאתמשך מגיה משיכון כלילן

ספר נפלאות הזוהר

(ע) מה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה

ומה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה בהיותם חכמים שמחים בחלקם
וששים בעבודתם, והרי רבותינו זכרונם לברכה חכמי התלמוד הגדולים והראשונים
אמרו: אין אנו אפילו כחמורו של רבי פנחס בן יאיר, ואין לתמה מזה, כי הרי מפרש
בכתוב "ויאמר אברהם אל עזריו שבו לכם עם החמור", ודרשו בו רבותינו זכרונם
לברכה 'עם הדומה לחמור', ואין פונתם כי אמר להם כך על היותם נעדרים בלתי
חכמה, כי הרי הכתוב אמר והעיד על אליעזר שהוא אחד מהם הוא דמשק אליעזר,
ודרשו חכמינו זכרונם לברכה (ימא כ:): 'דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים'.

שְׁקִילוּ, בְּשַׁעְרֵי חוּרֵי. לְהַאי זְעִיר אַפְּיָן לְתַלְתַּת מוּחֵי
דְּבֵיהּ.

וּמִשְׁתַּבְּחָן אַרְבַּע מוּחֵי בְּהַאי זְעִיר אַפְּיָן. בְּגִין כֵּךְ
אַשְׁתְּלִימוּ אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת דְּכְתִיבִין
בְּתַפִּילִין, דְּאִתְּכַלִּיל בְּהוּ שְׁמָא קַדִּישָׁא דְעֵתִיק יוֹמִין,
עֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹ, וְזְעִיר אַפְּיָן. דְּהַאי הוּא שְׁלִימוֹתָא
דְּשְׁמָא קַדִּישָׁא. דְּכְתִיב, (דְּבָרִים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי שֵׁם יְיָ נִקְרָא עֲלֵיהֶם וְרָאוּ מִפְּנֵי שֵׁם יְיָ. שֵׁם יְיָ
מִמֶּשׁ, דְּאֵינוֹן אַרְבַּע רְהִיטֵי בְּתֵי דְתַפִּילִין.

וּבְגִין כֵּךְ, חֲכָמוֹת בַּחוּץ תְּרַנְּתָה. דְּהִכָּא מִשְׁתַּבְּחִין. דְּהַאי
עֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹ, סְתִימָא דְסְתִימִין, לָא

ספר נפלאות הוזהר

(עד) מה חמור אינו רואה, אף אתם כן
אמנם כבר בארו חכמינו וזכרונם לברכה עצמם ואמרו הטעם, לפי שלא ראו ענן
השכינה קשור על הקר ולכן קראם עם הדומה לחמור, מה חמור אינו רואה, אף
אתם כן. ואף אם במקום אחר נראה כי קרא כן לאליעזר מפני שהוא עבד, והנה
הוא קנן כספו כמו בהמתו וחמורו, אין זה רק אסמכתא בעלמא כי הרי ישמעאל
בנו היה שם, והרי ישמעאל בן אברהם היה והפן הולך אחר משפחת אביו.
(עו) על בן נתקלקלו, ולבם שרש פורה ראש ולענה, ועלתה בהם חלודת טיט ורפש, לכפר
בהקמת האמת - ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא
אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים
הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו

אֲשַׁתְּכָה, וְלֹא זְמַיִן חֲכָמָתָא דִּילֵיהּ, מִשּׁוּם דְּאִית
חֲכָמָתָא סְתִימָא דְכָלָא וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ. וּבְגִין דְּאֲתַחֲבְרוּ
אַרְבַּעַה מוֹחִין בְּהַאי זְעִיר אֲפִין. אֲתַמְשְׁכוּן אַרְבַּע
מְבוּעֵין מִנֵּיהּ לְאַרְבַּע עֵיבָר, וּמִתַּפְרֵשׁוּן מִחַד מְבוּעָא,
דְּנַפִּיק מִבְּלָהוּ. וּבְגִין כִּד אֵינּוּן אַרְבַּע.

וְתֵאנָא, הַאי חֲכָמָתָא דְּאֲתַבְלִילָא בְּאַרְבַּע, אֲתַמְשְׁכָא
בְּהַאי שְׁעָרֵי, דְּאֵינּוּן תַּלְיִין תַּלְיִין עַל תַּלְיִין.
(נ"א הוא) וְכִלְהוּ קִשְׁיִין וְתַקִּיפִין, וְאֲתַמְשְׁכוּ וּנְגִידוּ כָּל חַד
לְסִטְרוּי. וְאַלְף אֲלָפִין וְרַבּוּא רַבְבֵּן תַּלְיִין, מִנֵּיִהוּ
דְּלִיתְהוֹן בְּחוּשְׁבָנָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה)
קוּוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים. תְּלִי תְלִים. וְכִלְהוּ קִשְׁיִין וְתַקִּיפִין
לְאֲתַחֲבְרָא, כְּהַאי חֲלָמִישׁ תַּקִּיף. וְכִהַאי טַנְרָא דְּאִיהִי

ספר נפלאות הזוהר

לְגַמְרֵי, כִּי בְּרֵאוֹת הַתַּלְמִידִים הַקְּטַנִּים אֶת הַגְּדוֹלִים הַהֲרִים הַרְמִים רוֹדְפִים יוֹמָם וְלַיְלָה
אֲחֵרֵי הַפְּשֻׁטִים וְאֵינָם עֲסוּקִים בְּחֻמְכָּה הַזֹּאת וְאֵינָם יוֹדְעִים כִּי מִירְאָתָם לְכַנֵּס בָּהּ הֵם
נִמְנָעִים מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהּ בְּנוֹזֵר, וְעַל כֵּן גִּבְעוֹת אֵלוּ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם שָׁרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ
וְלַעֲנָה וְעִלְתָּה בָּהֶם חֲלוּדַת טִיט וְרֹפֶשׁ לְכַפֵּר בְּחֻמְכָּת הָאָמֶת, וְאוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה
אֵלָא פְּשֻׁטִיָּה וְלִבּוּשֵׁיהּ בְּלָבָד עַל דְּרָךְ הַנּוֹזֵר לְעִיל בְּפִרְשַׁת בְּהַעֲלַתָּהּ, וְאֵין סַפֵּק כִּי לֹא
יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא בְּנוֹזֵר שֵׁם בִּזְהֵר. וְכִבְר נִתְבָּאָר לְמַעְלָה הַסְּבָה כִּי תוֹרַת
עוֹלָם הַבָּא אֵינְנָה כְּפְשֻׁטָּה רַק עַד שֵׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְזֶה שְׁלֹא בְּחַר
בָּהּ וְלֹא טָרַח בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵעַרְב שֶׁבֶת לֹא יֵאכַל בְּשֶׁבֶת, וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר "הִנֵּה עֲבָדֵי
יֵאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ" וְגו'.

תְּקִיפָא. עַד דְּעַבְדִּין נֹקְבִין וּמְבוּעִין מִתַּחַת שַׁעְרָא,
וְנִגְדִין מְבוּעִין תְּקִיפִין לְכָל עֵיבַר וְעֵיבַר לְכָל סֶטֶר
וְסֶטֶר. וּבְגִין דְּהֵנִי שַׁעְרֵי אוֹכְמֵי וַחֲשׂוֹן, כְּתִיב (איוב יב)
מְגַלָּה עֲמוּקוֹת מְנֵי חֹשֶׁךְ וַיּוֹצֵא לָאוֹר צִלְמוֹת.

וְתַנָּא, הֵנִי שַׁעְרֵי דְדִיקְנָא תְּקִיפִין (בלחודי) מִשְׁאֵר
שַׁעְרֵי דְרִישָׁא, מִשׁוּם דְּהֵנִי בְּלַחֲוֵייהוּ
מִתְפָּרְשׁוּן וּמִשְׁתַּכְּחוּ, וְאֵינֹן תְּקִיפִין בְּאוֹרְחֵיהוּ. אָמַאי
תְּקִיפִין. אִי תִימָא, מִשׁוּם דְּכֻלְהוּ דִּינָא, לָאוּ הָכִי, דְּהָא
בְּתַקוּנֵין אֵלִין אֲשֶׁתַּכְּחוּ רַחֲמֵי (וְדִינָא). וּבְשַׁעְתָּא דְנַחֲתִין
תְּלִיסַר מְבוּעֵי נְהָרֵי דְמִשְׁתָּא, אֵלִין כְּלָהוּ רַחֲמֵי.

ספר נפלאות הזוהר

(עו) ערב רב המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם
והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד
דעבדי לגרמיהו וכיו. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים
אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על
מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ישיבות, ודגני סנהדראות,
להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים
מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו
שם. ככתוב בספר הזהר בפירשת בראשית (דף כ"ה:) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת
גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין
דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם ככנון בתי
כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא

אֲלֵא תֵאנָא, כָּל הַגֵּי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא, כְּלָהוּ תְקִיפִין.
 מָאֵי טַעְמָא. כָּל אֵינוֹן דְרַחֲמֵי, בַּעֲיִין לְמַהוּ
 תְקִיפִין. לְאַכְפֵּיָא לְדִינָא. וְכָל אֵינוֹן דְאֵינְהוּ דִינָא, הָא
 תְקִיפִין אֵינוֹן. וּבִין כֶּד וּבִין כֶּד בַּעֲיִין לְמַהוּ תְקִיפִין,
 מִתְרִין סְטְרִין. כֶּד בְּעֵי עֲלָמָא רַחֲמִין, רַחֲמֵי תְקִיפִין
 וְנִצְחִין עַל דִינָא. וְכֶד בְּעֵי דִינָא, דִינָא תְקִיף, וְנִצְחָא עַל
 רַחֲמֵי. וּבִגִּין כֶּד בַּעֲיִין לְמַהוּ תְקִיפִין מִתְרִין סְטְרִין,
 דְכֶד בְּעוּ רַחֲמֵי, שְׁעָרֵי דְאֵינוֹן בְּרַחֲמֵי, קִיַּיִמִין וּמִתְחַזְיָא
 (ס"א מִתְאַחַדָּא) דִּיקְנָא בְּאֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא הוּוּ רַחֲמֵי. וְכֶד
 בַּעֲיָא דִינָא, אֶתְחַזְיָא דִיקְנָא בְּאֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא
 אֶתְקִיִּים בְּדִיקְנָא.

ספר נפלאות הזוהר

לְמַעַבְד לִזְוֵן וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמְהָ
 נַח לוֹ שְׁנֵהֲפִכָה שְׁלִיתוּ עַל פְּנָיו וְלֹא יָצָא לְאֹוִיר הָעוֹלָם.

(עו) רֵאִיָּה שְׁאִין עוֹסְקִין לְשִׁמְהָ

וְאָמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרִאִים תִּימָה וְעַנְוָה בְּאִמְרָם כִּי כָּל עוֹסְקֵם בַּתּוֹרָה הוּא
 לְשִׁמְהָ: וְהִנֵּה הַחֶכֶם הַגְּדוֹל הַתְּנָא רַבִּי מְאִיר עֲלָיו הַשְּׁלוֹם הַעֵיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כֶּד הוּא
 בְּאִמְרוּ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ זוֹכֵה לְדְבָרִים הַרְבֵּה וְכוּ' וּמְגַלִּים לוֹ
 רְזִי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֶהֱרָ שְׁאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכִמְעַן הַמַּתְגַּבֵּר מֵאֵלָיו בְּלִתי הַצְּטָרְכוּ
 לְטַרַח וְלַעֲזֵן בָּהּ וְלְהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסַּלַּע, הִנֵּה זֶה יוֹרֵה שְׁאִינוּ

וְכַד אַתְּגַלְיָא דִּיקְנָא קוֹדִישָׁא חַוּוּרָא, כָּל הֵנִי וְכָל הֵנִי
מִתְנַהְרִין וּמִסְתַּחֲיִין, כְּמָאן דְּאַסְתַּחֲי בְּנַהְרָא
עֲמִיקָא מִמָּה דְהוּה בֵּיה. וְאַתְקַיְימוּ כְּלָהוּ בְּרַחְמֵי, וְלִית
דִּינָא אֲשַׁתְּכַח, וְכָל הֵנִי תִשְׁעָה כַּד נַהְרִין פַּחְדָּא, כְּלָהוּ
אַסְתַּחֲיִין בְּרַחְמֵי.

וּבְגִין כֵּךְ אָמַר מֹשֶׁה זְמַנָּא אַחְרָא, (במדבר יד) " אַרְבֵּי
אַפִּים וְרַב חֶסֶד. וְאֵלוּ אָמַת לָא קֶאֱמַר. מִשּׁוּם
דְּרָזָא דְמַלְהָ, אֵינּוּן תִּשְׁעָה מְכִילָן דְּנַהְרִין מַעַתִּיק יוֹמִין
לְזַעִיר אַפִּין. וְכַד אָמַר מֹשֶׁה זְמַנָּא תַנְיִנָּא, תִּשְׁעָה
תְּקוּנִין אָמַר. וְאֵינְהוּ תְּקוּנֵי דִיקְנָא דְמִשְׁתַּכְּחֵי בְּזַעִיר
אַפִּין, וְנַחְתִּין מַעַתִּיק יוֹמִין וְנַהְרִין (ד' ק"מ ע"ב) בֵּיה.

ספר נפלאות הזוהר

עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו
המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו.

(עח) בגדר שלא לשמה

האמנם אף על פי שלכאורה אפשר לפרש לשון המאמר על אפן זה [הנהגה -
אפשר פונתו על לקנטר כמו שכתב התוספות (פסחים נ:)] אב"ן ח"ן. ובעץ חיים כתב
יד של החסיד בעל יסוד ושרש העבודה גרס אפשר לפרש כו' על עם הארץ ולא
על תלמיד חכם כו']. עם כל זה דבר קשה מאד מאד לומר וכי בשופטני עסקינן
ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה והראיה על זה אמרו דרך כללות:
ואפילו כל אינן דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו עבדי, ואין לומר דמלת

וּבְגִין כִּד אַמְתַּת תַּלְיִיא בְּעֵתִיקָא, וְהִשְׁתָּא לָא אָמַר
מִשָּׁה וְאַמְתַּת.

תְּנָא, שְׁעָרֵי דְרִישָׁא דְזַעִיר אַפִּין, בְּלָהוּ קְשִׁישֵׁי, תַּלְיִן
עַל תַּלְיִן. וְלֹא שְׁעִיעִין. דִּהָא חֲמִינָא דְתַלְתַּת מוּחֵי
בְתַלְתַּת חֲלָלֵי מוּשְׁתַּפְּחִין בֵּיהּ, וְנִהֲרִין מִמוּחָא סְתִימָאָה.
וּמְשׁוּם דְמוּחָא דְעֵתִיק יוּמִין, שְׁקִיט וְשָׁכִיד בְּחֶמְר טַב
עַל דְּוַרְדֵּייהּ, שְׁעָרוֹי בְּלָהוּ שְׁעִיעִין, וּמְשִׁיחִין בְּמִשְׁחָא
טַב. וּבְגִין כִּד כְּתִיב, (דְּנִיאל ז') רֵאשִׁיהּ בְּעֶמְר נְקָא.

וְהֵאֵי דְזַעִיר אַפִּין, קְשִׁישִׁין וְלֹא קְשִׁישִׁין. דִּהָא בְּלָהוּ
תַּלְיִין וְלֹא מִתְקַמְטִי, וּבְגִין כִּד חֲכַמְתָּא נְגִיד

ספר נפלאות הזוהר

כָּל הֵיא יְתֵרָה וּמְשַׁבְּשָׁתָא, שְׁהָרֵי מַקְרָא דּוֹרֵשׁ וְכַל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשְּׁדָה, שְׁלֹא נֶאֱמַר
וְחֲסֵדוֹ אֶלָּא וְכַל חֲסֵדוֹ, לְרַמּוּז כִּי כָּל הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה הַנִּקְרָאת תּוֹרַת
חֲסֵד עַל לְשׁוֹנָה הֵם דּוֹמִים בְּחֲסֵד הַהוּא אֶל צִיץ הַשְּׁדָה מְשׁוּם דְּלִגְרַמְיָהוּ עַבְדֵי. אֲכַל
בְּאוּר לְשׁוֹן הַנֶּזְכָּר לְעִיל יוֹכֵן רֵאשִׁיתוֹ מֵאַחֲרֵיתוֹ בְּאֶמְרוֹ וַיִּרְאֵה וְאַחֲבָה עַל מִנַּת לְקַבֵּל
פָּרַס אֵיהִי שְׁפָחָה וְתַחַת שְׁלֹשׁ רַגְזָה אֶרֶץ.

(ט) לִית יְחוּדָא עַד דְּעָרַב רַב יְתַמְחוּן מְעַלְמָא

וְהַעֲנֵן יוֹכֵן בְּמָה שְׁכַתְּב בְּסִפְר הַזֶּהר בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף כז:). וּבְגִין דָּא אָמַר
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ דָּא מְשַׁנָּה אֲתַתָּא
דִּהָהוּא נַעַר וְאֵיהוּ שְׁפָחָה דְשְׁכִינְתָּא, וְאֵי זְכוֹ יִשְׂרָאֵל אֵיהִי עֶזֶר לוֹן בְּגִלְוֵתָא מִסְטֵרָא
דִּהֲתֵר טְהוֹר כְּשֵׁר, וְאֵי לֹא אֵיהִי כְּנֶגְדּוֹ מִסְטֵרָא דְטָמָא פְּסוּל אֶסוּר וְכוּ' דְלִית יְחוּדָא
עַד דְּעָרַב רַב יְתַמְחוּן מְעַלְמָא. וּבְגִין דָּא אֲתַקְבֵּר מְשָׁה לְבַר מֵאַרְעָא קְדִישָׁא, וּקְבוּרַתָּא

וְנָפִיק. אֲבָל לָא חֲכָמְתָא דְחֲכָמְתָא, דְּאִיהִי שְׂכִיכָא
וְשָׁקִיטָא. דְּהָא תְּנִינָא דְלִית דִּידַע מוֹחִיָּה דְעֵתִיק יוֹמִין,
בַּר אִיהוּ. וְהָאִי דְכְּתִיב, (אִיּוֹב כח) אֱלֹהִים הֵבִין דְרַפָּה
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, בְּזַעִיר אֶפְסִין אֲתָמַר. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּרִיד בְּרִי לְקוּדְשָׁא בְרִיד הוּא, בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

תְּקוּנָא תְּנִינָא. נָפִיק שְׁעָרָא, וְסָלִיק מְרִישָׁא דְפּוּמָא,
עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא, וְנַחֲתִית
מִתַּחַת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא, גִּימִין עַל גִּימִין,
בְּתַקּוּנָא שְׁפִיר.

ספר נפלאות הוזהר

דִּילִיָּה אִיהִי מְשֻׁנָּה דְשֻׁלְטָא עַל מְטְרוֹנִיתָא דְאִיהִי קְבֵלָה לְמִשָּׁה, וּמִלְכָּא וּמְטְרוֹנִיתָא
מִתְפָּרְשָׁא מִבְּעֵלָה, וּבְגִין דָּא פִתַּח שְׁלֹשׁ רְגָזָה אַרְגָּן פִּתַּח עָבַד כִּי יִמְלוֹךְ דָּא עֲבָדָא
יְדִיעָא, וְשִׁפְחָה דָּא מְשֻׁנָּה, וְנָכַל כִּי יִשְׁבַּע לֶחֶם דָּא עָרַב רַב.

פ) פִּשְׁט מִלְשׁוֹן פִּשְׁטִיתִי אֶת בְּתַנְתִּי, שְׁהוּא בְּחִינַת הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי
הֵנָּה מְבֹאָר כִּי תוֹרְתָנִי הַקְּדוּשָׁה כְּלוּלָה וְנִמְצְאָת בְּכָל אַרְבַּע עוֹלָמוֹת אֲבִי"ע
[אַצִּילוֹת בְּרִיאָ"ה יְצִיר"ה עֲשִׂי"ה] וּבְהִיוֹתָהּ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת אֲזַ נִקְרָאָה קְבֵלָה, כִּי
שָׁם הִיא מְפֻשְׁטֶת מִכָּל הַלְבוּשִׁים הַנִּקְרָא פִּשְׁט מִלְשׁוֹן פִּשְׁטִיתִי אֶת בְּתַנְתִּי, שְׁהוּא בְּחִינַת
הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי, שְׁהוּא עַל גְּבִי עוֹר אָדָם הַמִּתְפַּשֵּׁט מֵעֲלָיו לַפְעָמַיִם, וְזֶהוּ עֵקֶר
מִלַּת פִּשְׁט.

קוּם רַבִּי אַבְא. קָם רַבִּי אַבְא, פִּתַּח וְאָמַר, כִּד תְּקוּנָא
דְּדִיקְנָא דָּא מִתְתַּקֵּן בְּתִקְוֵנָא דְּמִלְכָּא, (ס"א בתיקוני
מלכין) (ס"א כד תקוּנָא דָּא מִתְתַּקֵּן בְּדִיקְנָא דְּמִלְכָּא אֲתַחְזִי) כְּגַבְר
תְּקִיף שְׁפִיר לְמַחְזִי, רַב וְשְׁלִיט, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב,
(תהלים קמז) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. וְכֵד אֲתַבְּסֵם בְּתִקְוֵנָא
דִּיקְנָא יִקְרָא קְדִישָׁא, וְיִשְׁגַּח בֵּיה, אֶקְרִי בְּנֵהִירוֹ דִּילֵיה,
אַל רַחוּם וְגו'. וְהֵאֵי תְּקוּנָא תְּגַיְיָנָא אֲתַתְּקֵן, כִּד נְהִיר
בְּנֵהִירוֹ דְעֵתִיק יוֹמִין, אֶקְרִי רַב חֶסֶד. וְכֵד מִסְתַּפְּלִי
דָּא בְּדָא, אֲתַקְרִי בְּתִקְוֵנָא אַחְרָא וְאַמַּת. דְּהָא נְהִירוֹ
אַנְפִּיה. (ס"א דָּא נְהִירוֹ דְאַנְפִּין).

ספר נפלאות הזוהר

(פא דברי הזוהר על השלטון של הערב רב והמצב באחרית הימים, ולגבי מה שקורה
 בתקופה האחרונה וכו'):

הגה לשון הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (במדבר דף קכ"ד ואילף), עם פרגום עקרי
 הדברים:

...כגוונא דא בישראל: כד אינון מחללין אורייתא קודשא בריך הוא ייעול לון
 בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו "כלב" ו"נחש",
 ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצורף הכסף וכבחון הזהב, הדא הוא
 דכתיב (זכריה יג) "וצרפתים כצורף את הכסף, ובחנתים כבחון את הזהב", עד דיתקיים
 בהו (ישעיה א) "אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו".

וְתַאנָּא, נוּשָׂא עֲוֹן אַתְקַרֵּי דָּא תְקוּנָא תְנִינָא, כְּגוּנָא
דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא. אֲבָל מְשֻׁם הֵהוּא אֹרְחָא
דְּנַפִּיק, בְּתַקוּנָא תְלִיתָאָה תְּחוּת תְּרִין נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא,
וְשַׁעֲרֵין תְּקִיפִין זְעִירִין מְלִיִּין לְהֵהוּא אֹרְחָא, לֹא
אַתְקִרוּן הָכָא נוּשָׂא עֲוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע, וְאַתְקִימוּ
בְּאַתְרֵי אֲחֵרָא.

וְתַנִּינָא, תְּלַת מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִשׁ חֲסָדִים, כְּלִילָן
בְּחֶסֶד דְּעַתִּיק יוֹמִין, וְכִלְהוּ אַקְרוּן חֲסָדֵי
קַדְמָאִי, דְּכַתִּיב, (תְּחִלִּים פֵּט) אֵינָה חֲסָדֵיךְ הָרֵאשׁוֹנִים,
וְכִלְהוּ כְּלִילָן בְּחֶסֶד דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכִלְא,
וְחֶסֶד דְּזַעִיר אֲפִין אַקְרִי חֶסֶד עוֹלָם.

ספר נפלאות הזוהר

[כְּשִׁישְׂרָאֵל זָפְרוּ אֶת חֲקֵי הַתּוֹרָה, הִקְבִּ"ה נִכְנִיס אוֹתָם לְצַעַר תַּחַת יְדֵיהֶם שֶׁל
הַמְּסַלְמִים וְהַנּוֹצְרִים, וְהַעֲרַב רַב, כְּדֵי לְכַרֵּר וּלְלַבֵּן אוֹתָם]
...וְאֵילְנָא דְּטוֹב רַעַע דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתֵר טוּמְאָה וְטַהֲרָה לֹא שְׁלֵטָא עַל יִשְׂרָאֵל
יִתִיר, דְּהָא פְּרַנְסָה דִּילָן לֹא לִיהוּי אֵלָא מַסְטְרָא דְּאֵילְנָא דְּחִי, דְּלִית תַּמְן לֹא קְשִׁיא
מַסְטְרָא דְּרַע וְלֹא מַחְלוּקַת מְרוּחַ הַטּוּמְאָה, דְּכַתִּיב (זְכִירָה יג) "וְאֵת רוּחַ הַטּוּמְאָה אַעֲבִיר
מִן הָאֲרֶץ", דְּלֹא יִתְפַּרְנְסוּן ת"ח מַעֲמֵי הָאֲרֶץ אֵלָא מַסְטְרָא דְּטוֹב, דְּאִכְלִין טַהֲרָה כְּשֵׁר
הִיתֵר, וְלֹא מַעֲרַב רַב דְּאִכְלִין טוּמְאָה פְּסוּל אִיסוּר, דְּאֵינּוּן מַסַּבִּין דְּמַסַּבִּין גְּרַמְיֵיהוּ
בְּנִשְׁגָּז, בְּגִין דְּאֵינּוּן בְּנוּי דְּלִילִית דְּאִיהוּ נִשְׁגָּז חוֹרִין לְשִׁרְשִׁיהוּ, וְעֲלִיְהוּ אַתְמַר (יִשְׁעִיָּה
יד) "כִּי מִשׁוֹרֵשׁ נִחַשׁ יֵצֵא צַפְעָה".

וּבְסִפְרָא דְצִנְיָעוּתָא, קָרִי בִּיהַ לְחֶסֶד קַדְמָאָה דְעֵתִיק
 יוֹמִין רַב חֶסֶד. וּבְזֵעִיר אֲפִין, חֶסֶד סְתָם.
 וּבְגִין כְּדָ פְתִיב הָכָא, (שמות לד) וְרַב חֶסֶד. וּכְתִיב, (שמות
 לד) נוֹצַר חֶסֶד לְאֲלֹפִים סְתָם. וְאוֹקִימָנָא, הָאִי רַב חֶסֶד,
 מִטָּה פְלִפִּי חֶסֶד, לְנִהְרָא לֵיהַ, וְלֹאֲדֻלְקָא בּוֹצִינִי.

דְתַנָּא הָאִי אוֹרְחָא דְנְחִית תְּחוֹת תְּרִין נוֹקְבִין
 דְחוּטְמָא, וְשִׁעְרִין זְעִירִין מְלִיִין לְהֵהוּא אֲרַחָא,
 לֹא אֶקְרִי הֵהוּא אֲרַחָא עוֹבֵר עַל פְּשַׁע, דְלִית אֲתֵר
 לְאֶעְבְּרָא לֵיהַ בְּתַרִּי גּוֹוִנִי. חַד מְשׁוּם שְׁעָרִי דְאִשְׁתַּכַּח
 בְּהֵהוּא אֲרַחָא, הוּא אֲתֵר קִשְׂיָא לְאֶעְבְּרָא. וְחַד, מְשׁוּם
 דְנְחִית אֶעְבְּרָא דְהֵהוּא אוֹרְחָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא, וְלֹא
 יִתִּיר.

ספר נפלאות הזוהר

[לקראת הגאולה תלמידי החכמים לא יקבלו יותר את פרנסתם מהעֶרֶב רב, הנרמז
 בעץ הדעת טוב ורע ובטמאה, אלא הפרנסה שלהם תגיע מ"עץ החיים". מסביר הזוהר
 שהפרנסה שלהם תגיע מאנשים יראי שמים האוכלים פֶּשֶׁר וְהִתֵּר, ולא מהעֶרֶב רב
 שאוכלים טרפות וטמאות, ומטמאים את עצמם במשכבים אסורים.]

...ורשעים בחשך ידמו אינון ערב רב ובג"ד אמר נביאה עליהו (יחזקאל יג) ואל
 אדמת ישראל לא יבאו.

[אבל העֶרֶב רב הזה יקבל את הענש הזה, ותתקיים בו הנבואה הקשה "ואל אדמת
 ישראל לא יבאו" (במקום אחר הפסוק הזה מפרש הענש שלא יזכו לגאולה)

וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשָׁנִים,
 סוּמְקִין פְּרֻדָּא, נוֹטְפוֹת מוֹר עוֹבֵר, סוּמְקָא
 תְּקִיף, וְהָאֵי אֹרְחָא דְהֶכָּא, בְּתָרֵי גְוּנֵי לָא (ס"א בְּתָרֵי גְוּנֵי
 אֲנִיזִים וְלֹא) אֶתְבַּסֵּם. מִכָּאן מָאן דְּבָעֵי לְאַגְזֵמָא, תְּרֵי זְמַנֵּי
 בְּטַשׁ בְּיַדִּיהָ בְּהָאֵי אֹרְחָא.

תְּקוּנָא רַבִּיעָא נְפִיק שְׁעָרָא, וְאֶתְתַּקֵּן, וְסֻלְיָא וְחָפֵי
 בְּעֵלְעוּי, בְּתַקְרוּבְתָּא דְבוּסְמָא. הָאֵי תְּקוּנָא
 יָאָה וְשְׁפִירָא, לְאֶתְחַזֵּיָא הוּד וְהֶדֶר הוּא (ס"א הוּד עֲלָאָה).
 וְתַנְיָא, הוּד עֲלָאָה, נְפִיק וְאֶתְעַטֵּר וְנִגִּיד לְאֶתְאֲחָדָא
 (ס"א לְיָאָה דְעֲלָעִין) בְּעֵלְעוּי, וְאֶתְקַרֵּי הוּד זְקוֹן. וּמֵהָאֵי הוּד
 וְהֶדֶר, תְּלִיין אֲלִין לְבוּשֵׁי, דְאֶתְלַבֵּשׁ בְּהוּ, וְאִינּוֹן

ספר נפלאות הוזהר

...א"ל רעיא מהימנא: באומאה עלך בשמא ד-ד' לא תאחר בכל יכולתך דהא
 אנא בצערא סגי, (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי
 צערא בהאי קבורה דאתמר עלי (ישעיה נג) ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי
 ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעיא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים
 תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בינייהו בין מלכוון
 ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו
 (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח,
 ואנשי חיל ויראי חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו
 ולא יחבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו
 חיי שעה.

פּוֹרְפִירָא יִקְרָא דְמַלְכָּא. דְכָתִיב, (תהלים קד) הוּד וְהֶדְר
לְבָשֶׁת, תְּקוּנִין דְּאֵתְלַבֵּשׁ בְּהוּ, וְאֵתְתַקֵּן בְּהַאי דְיֻקְנָא
דְאָדָם, יִתִיר מִכָּל דְיֻקְנִין.

וְתֵאֵנָּא (דף קמ"א ע"א) הַאי הוּד, כִּד אֵתְנַהֵר בְּנִהִירו
דְּדִיקְנָא עֲלָאָה, (נ"א דא) וְאֵתְפַשֵּׁט בְּשָׂאָר
תְּקוּנִין נְהִירִין. הַאי הוּא נוֹשֵׂא עוֹן מַהֲאֵי גִיסָא, וְעוֹבֵר
עַל פְּשַׁע מַהֲאֵי גִיסָא. וּבְגִין כֶּךָ, (שיר השירים ה) לְחִיּו
כְּתִיב. וּבְצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא אַקְרִי, הוּד וְהֶדְר וְתַפְאָרֶת.
דְּהַא תַּפְאָרֶת הוּא עוֹבֵר עַל פְּשַׁע, שְׁנַאֲמַר (משלי יט)
וְתַפְאָרְתוֹ עֲבוֹר עַל פְּשַׁע. אָבֵל הַאי תַּפְאָרֶת לָא
אוּקִימָנָא, אֶלָּא בְּתַקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה, כְּמָה דְאֵת דְּאֵת אָמַר

ספר נפלאות הוזהר

[מִשָּׁה רַבִּינוּ - רַעֲיָא מְהִימְנָא -מְדַבֵּר כְּבִיכּוֹל עִם אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, אוֹדוֹת עֲצָמו
כְּבִיכּוֹל (שְׁהָרִי גּוֹאֵל רַאשׁוֹן, הוּא גַם גּוֹאֵל אַחֲרָיו), בְּתַקּוּפַת אַחֲרִית הַיָּמִים, וְאוֹמֵר לוֹ בְּעֶרְךָ כֶּךָ:
אֲנִי מְשִׁבֵּעַ אוֹתְךָ שְׁלֹא תִתְעַכֵּב (בְּכַשְׁרֵת הַגְּאוּלָּה), כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל! וְאִין מִי
שְׁעוֹזֵר לִי לְצֵאת מִהַצַּעַר הַזֶּה. וְאֲנִי נֹחֵשׁ בְּעִינֵיהֶם שֶׁל הָעָרֵב רַב כְּכֹלֵב מֵת, מִשּׁוּם
שְׂאֲצֵלָם הַתְּקִיָּים "חֲכֵמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח" (גוֹעַל וּבִיו לְתוֹרָה וְלִמְדֵיהָ), בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם
בְּיִשְׂרָאֵל, וְחֲזָרוּ הָעָרֵב רַב וְנַעֲשׂוּ מִנְהִיגִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, צֵאנּוּ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה, וְאִין לְעָרֵב
רַב יִכְלֹת לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, וְאֲנָשֵׁי חֵיל וְיִרְאֵי חֲטָא עוֹבְרִים מְעִיר לְעִיר
(לְבַקֵּשׁ תְּרוּמוֹת), וְלֹא יַחְוֹנְנוּ, (וְאִין כְּמַעֲט מִי שִׁיתָן), וּמְחַרְרִמִּים לָהֶם הָעָרֵב רַב, וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם
אֶלָּא תְּקִצִּיבִים "דְּבַר קְצוּב" - בְּלִשׁוֹן הוּזְהַר) מְדַלְדְּלִים, וְזֶה מְכוּן מְלַמְעֵלָה כְּרִי שְׁלֹא תִהְיֶה
לְעָרֵב רַב תְּקוּמָה בְּנִפְלִתָם]

וּתְפַאֲרַת בַּחֹרִים כְּהֵם. וְתַמְן אֶקְרִי תְפַאֲרַת. וְכַד
 אֲתִתְקַל (ס"א אֶסְתַּבֵּל), בְּמִתְקַלָּא חַד סְלִקִין. אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, יֵאוֹת אַנְתָּ רַבִּי אָבָא, לְאֲתַבְרַכָּא מֵעֵתִיקָא
 קַדִּישָׁא, דְּכָל בְּרַכָּאן נִפְקִין מִנֵּיהּ.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאֲתַחֲזוּן תְּרִין
 תְּפוּחִין מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן, סוּמְקוֹן כְּהֵאִי וְרָדָא
 סוּמְקָא. וּמִתְלַהֲטוּן בְּמֵאֲתוֹן וְשִׁבְעִין עֲלִמִין, הֵנִי תְּרִי
 תְּפוּחִין, כַּד נְהָרִין (מִתְרִין סְטְרִין) מְנַהֲרִין דְּתְרִין תְּפוּחִין
 קַדִּישִׁין עֲלֵאִין דְּעֵתִיקָא, אֲתַמְשֵׁךְ סוּמְקָא, וְאֲתִי חִינְרָא.
 כְּהֵאִי כְּתִיב, (בְּמִדְבָר ו) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּךָ. דְּכַד
 נְהָרִין מִתְבְּרַךְ עֲלֵמָא. וּבְשַׁעֲתָא דְּאֲתַעֲבָדוּ סוּמְקָא,

ספר נפלאות הוזהר

וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה
 ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו
 אכסניא בנייהו.

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל. גזלנין!
 מארי שוחד! דאינון דינין רישי עמא (בראשית ו) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם"
 עלייהו אתמר (איכה ה) "היו צריה לראש".

וְכָל הַחֲכָמִים וְאֲנָשֵׁי הַחַיִל וְיִרְאֵי הַחֲטָא בְּצַעַר, בְּדַחַק וּבְיָגוֹן, וְהֵם נְחֻשְׁבִים
 כְּכֻלָּבִים, וּמִתְקַיִם בְּהֵם הַפְּסוּק בְּאִיכָה "בְּנִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפִז אִיכָה נְחֻשְׁבוּ לְנַבְלֵי חֲרֶשׁ
 בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְהֵם לֹא מוֹצְאִים מְנוּחָה. וְאֵלּוּ הָעֶרְב רַב הֵם עֲשִׁירִים, בְּשִׁלּוּהָ,

בְּתִיב יִשָּׂא יי פְּנֵיו אֵלֶיהָ, כְּלוּמַר יִסְתַּלַּק. וְלֹא יִשְׁתַּפַּח
רוּגְזָא בְּעֵלְמָא. תֵּאנָא, כְּלֵהוּן נְהוּרִין דְּאִתְנַהְרִין מֵעֵתִיקָא
קִדִּישָׁא, אִתְקִרוּן חֲסֵדֵי קִדְמָאִי. וּבְגִין אֵינּוּן, נְהוּרִין כֹּל
אֵינּוּן חֲסֵדֵי עוֹלָם.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. נְפִיק שְׁעָרָא, כְּחַד חוּטָא דְשְׁעָרֵי
בְּסַחְרֵינִיה דְּדִיקָנָא. (ס"א וְתִלְיִין עַד רִישָׁא דְמַעוּי וְלֹא
נְחִית עַד טַבּוּרָא, תֵּנָא תְּקוּנָא דָא הוּא דְאִקְרִי) פְּאַת הַזְּקוּן וְאִיהוּ
חַד מִחֲמִישׁ פְּאִין, דְּתִלְיִין בְּחֶסֶד (וּבְרַחֲמִי), וְלֹא אֲבֵעֵי
לְחַבְּלָא הָאִי חֶסֶד, כְּמָה דְּאִתְמַר. וּבְגִין כֵּן, (וַיִּקְרָא יט)
לֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאַת זְקֻנְךָ כְּתִיב.

ספר נפלאות הזוהר

בְּשִׁמְחָה, כְּלֵי צַעַר וְיָגוֹן בְּכֻלָּל. הֵם גְּזֻלָּנִים! לֹקְחֵי שַׁחַד! וְהֵם אֱלוֹ הַשׁוֹפְטִים וְרֵאשֵׁי
הָעָם, "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ חֶמְסִים מִפְּנֵיהֶם", וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר בְּאִיכָה "הֵיוּ צָרִיָּה לְרֵאשֵׁי".
וְכֹל זֶה כִּבְרֵי הַתְּקִימִים, אֲנַחְנוּ הָרִי חַיִּים אֶת זֶה (עֲיֵן בְּאִרְיִכוֹת בְּסִפְרֵי הָעֶרֶב רַב י"ז
תְּלָקִים) - וְרֵאָה בְּאִרְיִכוֹת בְּהַקְדַּמְתּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ חַיִּים וַיִּטְאַל, בְּסִפְרֵי "הַזְּוִהֵר וְהָעֶרֶב
רַב"

וּבְכּוֹכּוֹת לִימוּד הַזְּוִהֵר הַקְּדוּשׁ כְּכֹל יוֹם וְיוֹם, נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, וְנִנְכָּה לְטַהֵר
לְבַבְנוּ לְעַבְדֵי לְיוֹצְרֵנוּ כְּכֹל כַּחֲנוּ וּבְכֹל נִפְשָׁנוּ וּבְכֹל מַאֲדָנוּ, וְתִקְיָם הַבְּטַחַת הַרְעֵיזָא
מִהִמְנָא "בְּהַאי סִפְרֵי הַזְּוִהֵר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי" בְּכִיּוֹת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. דְּלֹא תִלְיִין שְׁעָרָא עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא
 אֲתַפְּנִי מִכָּל סְטְרוּי, וַיִּתְּבִין שְׁעָרִין בְּתִקּוּנָא
 סְחֹר סְחֹר לִיה. קוּם רַבִּי יְהוּדָה. קָם רַבִּי יְהוּדָה,
 פָּתַח וְאָמַר, (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין פִּתְגָמָא. כְּמָה אֶלְפָּה
 רַבְּבוּ מִתְנַשֵּׁן (ס"א מְתִישְׁבוּ) וּמִתְקַיָּמוּן בְּהַאי פּוּמָא, וְתִלְיִין
 מִנִּיה, וְכִלְהוֹן אֶקְרוּן פָּה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים לג)
 וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם. וּמַהֲהוּא רוּחָא דְנַפְיָא מִפּוּמָא,
 מִתְלַבְּשֵׁן.

כָּל אֵינוֹן דְּלִבְרָ, תִלְיִין מַהֲאֵי פּוּמָא. וּמַהֲאֵי פּוּמָא
 (ס"א רוּחָא) כִּד אֲתַפְּשֵׁט הַאי רוּחָא, מִתְלַבְּשֵׁן בִּיה
 כְּמָה נְבִיאֵי מְהִימְנָא, וְכִלְהוּ פָּה יִי אֲתַקְרוּן. וּבִאֲתָר

ספר מאורות הזהר

הקדמה

יְשַׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיְגִילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וּבִזְכוּת רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי הָרִינוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "מֵאוֹרוֹת הַזְהָר", קִבְּץ גָּדוֹל
 מִתְלֻמוּד בְּכָלִי יְרוּשָׁלַיִם, מְדַרְשִׁים, זֶהר הַקְּדוֹשׁ, תְּקוּנִים, רֵאשׁוּנִים וְאַחֲרוּנִים, סִפְרֵי
 בְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְתִלְמִידָיו, סִפְרֵי מוֹסֵר, כְּלָלִים יְסוּדִיִּים וְעֶקְרִיִּים בְּעֶזְנָן לְמוּד
 הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים, וּבְהַשְׁלָמוֹת שׁוֹנוֹת.

א. בְּהַתְחַלַּת גְּשֻׁתֵנוּ לְמַלְאכַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁל "מֵאוֹרוֹת הַזְהָר", יִעָרַב לְפָנֵינוּ לְפִתּוּחַ
 הַפְּתִיחָה וְהַהֲתַחֲלָה בְּשָׁנֵי מֵאֲמָרֵי חו"ל אֱלוֹ בְּנִגְלוֹת.

דְרוּחָא נְפִיק, לֹא אֲתַעְרְבָא מְלָה אַחֲרָא וְכִלְהוּ (פִּיּוֹת)
מִחֲפָאן לְאַתְלִבְשָׂא בְּהֵוֹא רוּחָא דְנְפִיק. וְהֵאֵי תְקוּנָא
שְׁלִיטָא עַל כְּלָהוּ שִׁיתָא. מִשׁוּם דְּהָכָא מִתְקַיְיֵמֵן כְּלָהוּ
וּמִתְאַחֲדוּ. וּבְגִינֵי כֵּךְ שְׁעָרוּהֵי שְׁקִילִין סוּחְרֵינֵיה דְּפּוּמָא.
וְאַתְפְּנֵי מִכָּל סִטְרוֹי, וְהֵאֵי תְקוּנָא שְׁלִיטָא עַל כְּלָהוּ
מִשׁוּם דְּהָכָא מִתְקַיְיֵמֵן כְּלָהוּ וּמִתְאַחֲדוּ. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּרִיד אַנְתָּ לְעִתִּיקָא קֳדִישָׁא.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה דְנַחֲתִין שְׁעָרֵי בְתָחוֹת דִּיקְנָא, מִחֲפָיִן
קֳדָלָא דְלֹא אֲתַחֲזִי. דְתַנְיָא, אִין לְמַעְלָה לֹא
עָרְף וְלֹא עָפוּי, וּבְזִמְנָא דְאַגַּח (ס"א דְנִצְחָה) קָרְבֵי אֲתַחֲזִי.
מִשׁוּם לְאַחֲזָאָה גְבוּרְתָא. דְהָא תְנִינֵן, אֶלְף עֲלִמִין

ספר מאורות הוהר

ב. בַּמִּסְכָּת שִׁבְתָּ (דף קל"ח ע"ב) אֵיתָא: ת"ר שֶׁתְּבַטֵּל צוּרְתָן וְכוּ' אֵלָא שְׁלֹא תִמְצָא
הֶלְכָה בְּרוּרָה בְּמִקּוּם אֶחָד. וְזֶה שְׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ בְּכִבְנָה עֲתִידָה תוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח
מִיִּשְׂרָאֵל, דְּהַכּוֹנֵה שְׁבִסוּף הַקֶּץ גְּלוּת עַל יִשְׂרָאֵל וְהֵם מְפָזְרִים וּמְפָרְדִים כְּכֹל הָעוֹלָם,
כִּף לֹא תִמְצָא הַתוֹרָה רַק מְפָזֵר וּמְפָרֵד וְלֹא תִמְצָא הֶלְכָה בְּרוּרָה בְּמִקּוּם אֶחָד כְּמוֹ
שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל וְכוּ' יַעֲזֵן שֵׁם.

ז. הַמּוֹרֵם מִדְּבָרָיו שְׁאוּרֵיָתָא וְיִשְׂרָאֵל הֵמָּה אַחֻדִים וְדְבוּקִים וְכֹל מַה שְׁאַרְע לְזֶה
אַרְע לְזֶה, וְהוֹלְכִים כְּאֶחָד בְּגִלְגוּלֵיהֶם וּבְסַבְתָּם כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לְכָרֶם בְּכִבְנָה אָמְרוּ
עֲתִידָה תוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ד' וְהַשְּׁלַחְתִּי רָעַב
בְּאַרְץ לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא לְמִים כִּי אִם לְשִׁמְעֵ אֶת דְּבָרֵי ד', וְכַתִּיב: "וְנָעוּ מִיָּם

אֲתֵאֲחֶדֶן מִנִּיהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים ד) אֶלֶף
הַמָּגֶן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים. וְאֶלֶף הַמָּגֶן רָזָא
הוּא. בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים דָּאֲתוּ
מִסְטֵר גְּבוּרָה חַד, מֵאֵינוֹן גְּבוּרָאן.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. דְּאֲתַמְשְׁכֵן (ס"א דְּמִתְחַבְּרוֹ) שְׁעָרֵי
בְּשִׁקוּלָא מְלֵיא, עִם אֵינוֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין,
בְּלָהוּ בְּשִׁקוּלָא שְׁפִיר, כְּחַד גִּיבְר תְּקוּת, מְאָרֵי נְצַחֵן
קְרַבִּיא. מִשׁוּם דְּכְלָהוּ שְׁעָרֵי אֲתַמְשְׁכֵן בְּתַר אֵינוֹן
דְּתַלְיִין. וּכְלָלָא דְכְלָהוּ בְּאֵינוֹן דְּתַלְיִין. וְכָלָא אֲתַמְשְׁדָּה,
(חסר כאן) וְעַל דָּא כְּתִיב, (מושלי ב) תְּפַאֲרַת בַּחוּרִים כְּחֶם.
(וּנְרָאָה עַל הַיָּם כְּבַחוּר טוֹב הֲדָא הוּא דְכְתִיב) כְּתִיב (שיר השירים ה)

ספר מאורות הוזהר

עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו", דבר ד' זו הלכה,
דבר ד' זו הקץ, דבר ד' זו נבואה וכו'.

ג. תנאי רבי שמעון בן יוחאי אומר חס ושלום שתשתפכח תורה מן ישראל שגאמר:
"פי לא תשכח מפי ירעו", אלא מה אני מקים ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו,
שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.

ד. ובירושלמי (פרק י' דמסכת סנהדרין הלכה ב') איתא: רבי יעקב בר אבאי בשם רבי
אחא מיייתי לה מן הדא (ישעיה ת, יז) "וחכיתי לד" המסתיר פניו מבית יעקב וקניתי
לו", אין לה שעה קשה בעולם מאותה שעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה

בְּחֹר כְּאֲרִיזִים, כְּגִיבְר עֶבֶד גְּבוּרָאן, וְדָא הוּא תַּכְפָּאֲרַת,
חִילָא וּגְבוּרַתָּא וְרַחֲמֵי.

תְּנָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל הַגֵּי תְּקוּנִין, וְכָל הַגֵּי מְלִין,
בְּעֵינָא לְגַלְתָּה לְמֵאֲרִיחוֹן דְּאֲתַקְלוּ בְּמִתְקָלָא,
וְלֹא לְאֵינוֹן דְּלֹא עָאלוּ (נ"א דְּעָאלוּ וְלֹא נִפְקוּ) אֲלֵא לְאֵלִין
דְּעָאלוּ וְנִפְקוּ, דְּכָל מָאן דְּעֵייל וְלֹא גָפִיק, טַב לֵיהּ
דְּלֹא אֲבָרֵי.

כְּלָלָא דְּכָל מְלִין, עֵתִיקָא דְּעֵתִיקוֹן, וְזַעִיר אֲפִין, כְּלָא
חַד. כְּלָא הָוָה. כְּלָא הָוֵי. כְּלָא יְהֵא. לֹא יִשְׁתַּנֵּי.
וְלֹא מִשְׁתַּנֵּי. וְלֹא שְׁנָא. אֲתַתְּקוֹן בְּתְּקוּנִין אֵלִין.
אֲשַׁתְּלִים דְּיוֹקְנָא דְּכְלִיל כָּל דְּיוֹקְנִין. דְּיוֹקְנָא דְּכְלִיל

ספר מאורות הוהר

וְאֲנִי הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְּיּוֹם הַהוּא, מֵאוֹתָהּ הַשְּׁעָה וְקִוִּיתִי לוֹ מָה שְׁאָמַר לוֹ בְּסִינֵי
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרַעוֹ.

ה. יֵשׁ לְדַקְדַּק בְּעַת שְׂרַבּוּתֵינוּ בְּיַבְנָה דְּאָגוּ עַל יָמִים הַבָּאִים שְׁתִּשְׁתַּכַּח תּוֹרָה
מִיִּשְׂרָאֵל וְהִבִּיאוּ הַפְּסוּק שֶׁל נְבִיאִים שֶׁהִפְנִיחַ שְׁלֵא יִמְצְאוּ דְּבַר ד', הוּא דְּבַר הַלְכָה,
לְמָה הַזְכִּירוּ גַם כֵּן שְׂדָבֵר ד' הוּא הַקֶּץ וְהַנְּבוּאָה בְּמָה שְׁלֵא עֲסָקוּ בּוֹ כְּעַתָּה? עוֹד קֶשֶׁה
שְׂרַשְׁבִּי שְׁלֵא רָצָה לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק כְּפִשׁוּטוֹ עַל שְׂכַחַת תּוֹרָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְדָרַשׁ הַפְּסוּק
שְׁלֵא יִמְצְאוּ הַלְכָה בְּרוּרָה, הֲלֵא הִנֵּה יְכוּל לְדָרַשׁ כְּדָרְשׁת רַבּוּתֵינוּ שְׂדָבֵר ד' הוּא הַקֶּץ,
וְעוֹד שְׁאֵפְלוּ לְדָרְשׁת רַשְׁבִּי עוֹד נִשְׂאָר לָנוּ חֶסְרוֹן הַדּוּמָה לְשַׁכַּחַת תּוֹרָה, בְּמָה שְׁלֵא
נִמְצָא הַהֲלָכָה בְּרוּרָה, רַק תְּהִיבָה סְפוּנָה וְגִנּוּזָה מְעִינֵי מְבַקְשֵׁיהּ. וְגַם דְּבָרֵי הַיְרוּשְׁלָמִי

כָּל שְׂמֵהֶן. דְּיוֹקְנָא (דף קמ"א ע"ב) דְּאִתְחַזֵּי בְּגוֹנוֹי כְּהַאי
דְּיוֹקְנָא (נ"א בְּגוּיָה כָּל דְּיוֹקְנִין) לָאוּ הַאי דְּיוֹקְנָא הוּי, אֲלֵא
כְּעִין הַאי דְּיוֹקְנָא.

כַּד אִתְחַבְּרוּ עֵטְרִין וְכַתְרִין, כְּדִין הוּא אֲשֶׁלְמוּתָא
דְּכָלָא. בְּגִין, דְּדְּיוֹקְנָא דְּאָדָם, הוּי דְּיוֹקְנָא דְּעֵלְאִין
וְתַתְּאִין דְּאִתְכַּלְלוּ בֵּיהּ. וּבְגִין דְּהַאי דְּיוֹקְנָא כְּלִיל עֵלְאִין
וְתַתְּאִין, אִתְקִין עֲתִיקָא קַדִּישָׁא תְּקוּנִין, וְתְּקוּנָא דְּזִעִיר
אֲפִין, בְּהַאי דְּיוֹקְנָא וְתְּקוּנָא.

וְאִי תִימָא מַה בֵּין הַאי לְהַאי. כְּלָא הוּא בְּמַתְקָלָא
חֲדָא, אֲבָל מִכְּפֵאן (נ"א מִנֵּן) אִתְפְּרִשָׁן אֲרַחוּ.
(נ"א אִתְפְּשְׁטוּן רַחְמִי) וּמִכְּפֵאן (נ"א וּמִנֵּן) אֲשֶׁתִּכַּח דִּינָא. וּמִסְטְרָא

ספר מאורות הוהר

צְרִיף לְהַבִּין שְׂמֵבִיא הַפְּסוּק שֶׁל הַסֵּתֶרֶת פְּנִים, וְחִפְיִיתִי לְד' וְגו', שֶׁהוּא הַשְּׁעָה הַיּוֹתֵר
קָשָׁה בְּעוֹלָם, וְתִקְוַתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּפִסּוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח וְגו'.

ו. הִנֵּה גֵאוֹן עֲזוּנו הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג וְצ"ל בְּסִפְרוֹ תִפְאַרֶת יִשְׂרָאֵל (פְּרָק נ"ו) מְסַבֵּיר
בְּתוֹךְ דְּבָרָיו אֵת הַמֵּאמֶר חֲזו"ל דְּמִסְכַּת שְׁבַת הַנֶּ"ל, לְפִי דְרָכּוֹ וְלִשְׁוֹנוֹ - שְׁיֵשׁ לִשְׂאֵל,
לְמַה לֹא הִגִיעַ אֶל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא נִצְחִית מִהָרְאוּי אֶל הַנִּצְחִית, כִּי הַדְּבָר שֶׁהוּא נִצְחִי
עוֹמֵד קַיָּם כְּלֵי שׁוּם שְׁנוּי, וְכַעַת אֵין הַדּוֹר הַזֶּה יוֹדְעֵי תּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהָיוּ הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים
וְכֵאלּוֹ נִשְׁתַּפְּחָה מִיִּשְׂרָאֵל, וְזוֹ הִיא מִכָּה מִפְּלֵאָת, וְכַתּוּב, כִּי כַּאֲשֶׁר הִנֵּה הַתּוֹרָה עִם
יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּהֶם, וְלִפְיֶכָּה מִזֶּד אַחַר נְתִינַת הַתּוֹרָה אָמַר הַכּוֹתֹב וְעָשׂוּ
לִי מִקֶּדֶשׁ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם" וְכו', וְזֶה מוֹרָה כִּי הַקְּשׁוֹר בְּתוֹרָה קְשׁוֹר בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה

דילן הוּוּ שְׁנַיִן דָּא מִן דָּא. וְרַזִּין אַלִּין לָא אַתְמָסְרוּ,
 בַּר לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא קַדִּישָׁא. וּכְתִיב (תהלים כה) סוּד יִ
 לִירְאִיו.

כְּתִיב (בראשית ב) וַיִּצַר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּתַרְי
 יוֹדֵי"ן. אֲשֶׁלִּים תִּקְוָנָא גּוּ תִקְוָנָא, טְבַרְקָא
 דְּגוֹשְׁפִנְקָא. וְדָא הוּא וַיִּצַר. תְּרִין יוֹדִין לְמֹה. רְזָא
 דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְרְזָא דְזַעִיר אַפִּין. וַיִּצַר, מְאִי צַר.
 צַר צוּרָה בְּגוּ צוּרָה. (וְדָא הוּא וַיִּצַר) וּמַהוּ צוּרָה בְּגוּ צוּרָה.
 תְּרִין שְׁמֹהוּ, דְּאַתְקַרִי שֵׁם מְלָא, יְיָ אֱלֹהִים. וְדָא הוּא
 רְזָא דְתְרִין יוֹדֵי"ן דְּוַיִּצַר, דְּצַר צוּרָה גּוּ צוּרָה. תִּקְוָנָא
 דְשָׁמָא שְׁלִים, יְיָ אֱלֹהִים.

ספר מאורות הנהר

היא עמו, ולכן גם כן כאשר נתרחק השם יתברך מן ישראל לגמרי כמו שיהיה בסוף
 הגלות, שיקח הקדוש ברוך הוא עמו התורה ותשתפח תורה מישראל. וזה שאמרו
 רבותינו ביבנה, עתידה תורה שתשתפח מישראל, דהפננה שבסוף הקץ והגלות הארץ
 כככול השם יתברך נתרחק מישראל, לכן דבר זה הוא שכחת התורה וכו', ואמר אז
 רשב"י חס ושלום שתשתפח תורה מישראל, פי התורה היא כמו צורה לישראל ואי
 אפשר בדרך פזרם וכנוסם, וזה יש לומר בפסוק "ויהי פי תמצאן אתו רעות רבות
 וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד" וכו', פי התורה שהיא צורת ישראל נכר בה
 המצב של עם ישראל בכל זמן, הן בהיותם בשפלותם והן בדרך עליתם.

וּבְמָה אֲתַכְּלִילוּ. בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה דָּא, דְּאֶקְרִי אָדָם.
 דְּכֻלִּיל דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְעַל דָּא כְּתִיב אֵת הָאָדָם
 דְּכֻלִּיל דְּכַר וְנוֹקְבָא. אֵת: לְאַפְקָא וּלְמַסְגֵּי זִינָא דְנַפְיק
 מְנִיָּה. (מְדַכַּר וְנוֹקְבָא).

עֶפְר מִן הָאֲדָמָה: דִּיוקְנָא בְּגוּ דִּיוקְנָא. וַיִּפַּח בְּאִפְיוֹ
 נְשָׁמַת חַיִּים: טַבְרָקָא דְּגוֹשְׁפִּנְקָא גּוּ בְּגוּ. וְכֹל
 דָּא לְמָה. בְּגִין לְאַשְׁתַּלְכָּא וּלְעֵיילָא בֵּיה סָתִים
 דְּסִתִּימָא עֲלָאָה, עַד סוּפָא דְכָל סְתִימִין. (הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
 (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאִפְיוֹ נְשָׁמַת חַיִּים) נְשָׁמַתָּא, דְּכָל חַיִּי דְעֵילָא
 וַתִּתָּא תַלְיִין מִהֵיָא נְשָׁמַתָּא, וּמִתַּקְיָמִי בָּהּ.

ספר מאורות הזהר

ז. המהר"ם אלשיך בפרושו על הפסוק "ויכתב משה את השירה הזאת ביום
 ההוא וילמדה את בני ישראל", כתב, שצערו של משה בשעת סלוקו מן העולם היה
 עקרו על ישראל - שיימצאוהו הרעות והצרות - וגלה לו לתברך שמו, שיתקנו כי
 בגלות האחרון תרבה תורה בישראל כי לא תשכח, והיא תעמד להם.

ח. ובזה יש לומר שהנה הנזה הדברים אשר אמר רשב"י, שהביא עוד הפסוק כי
 לא תשכח מפי ורעו, שאפלו בגלות האחרון לא תהיה חס ושלום שכחת תורה בעם
 ישראל, רק כפי פזור ישראל בגלות כן יהיו דברי תורה מפזרין, ולא ימצאו הלכה
 ברורה במקום אחד, ובזה מצא נחם במה שהתורה וישראל הולכים לאחדים, כי
 ימצאו גם אז מזרע ישראל וחכמים לזכר צווי משה רבינו עליו השלום לפני פטירתו

וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, לְאַתְרָקָא, וּלְעֵיילָא בְּתַקוּנֵין
 כְּגוּוּנָא דָא, וּלְאַשְׁלָפָא לְהֵיחֵי (נ"א מְהֵיחֵי)
 נִשְׁמָתָא. מִדְרָגָא לְדְרָגָא עַד סוּפָא דְכָל דְרָגִין. בְּגִין
 דִּיהוּי הֵיחֵי נִשְׁמָתָא מִשְׁתַּכַּח בְּכֻלָּא, וּמִתְפַּשְׁטָא
 בְּכֻלָּא. וּלְמַהוּי כְּלָא בְּיַחְדָּא חַד. וּמֵאן דְּפָסִיק הֵי
 יַחְדָּא מִן עֲלָמָא, כְּמֵאן דְּפָסִיק נִשְׁמָתָא דָא, וּמַחְזִי
 דְּאִית נִשְׁמָתָא אַחְרָא, בַּר מֵהֵי. וּבְגִין כֵּן, יִשְׁתַּצִּי
 הוּא וְדוּכְרָנִיה מִן עֲלָמָא לְדְרֵי דְרִין.

בְּהֵי דִיּוּקְנָא דְאָדָם, שְׂאֵרֵי וְתַקִּין כְּלָלָא דְכַר וְנוֹקְבָא.
 כַּד אֲתַתְּקֵן הֵי דִיּוּקְנָא בְּתַקוּנֵין, שְׂאֵרֵי מַחְדוּי,
 מִבִּין תְּרִין דְרוּעִין. בְּאַתְרֵי דְתַלְזִין שְׂעָרֵי דְדִיקְנָא,
 דְאַתְקֵרוּן (נ"א דְאַתְקֵרֵי) תַּכְּפָּאֵרֵת. וְאַתְפַּשְׁטָא הֵי תַּכְּפָּאֵרֵת,

ספר מאורות הזהר

לְהַרְבוֹת תּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל, וּלְקַבֵּץ דְּבָרֵי תּוֹרָה וְהַהֲלָכוֹת הַמְּפֹרָשִׁין לְמָקוֹם אֶחָד, וּבְזֶה יִזְכּוּ
 גַּם כֵּן לְמִצְאָ דְּבַר ד' זֶה הַקֶּזֶז, שְׂיִקְבֹּץ גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל לְנִקְבְּצִין.

ט. לְפִי הַנ"ל מוֹכֵן פְּרוּשׁ דְּבָרֵי מֹשֶׁה רַבְּנּוּ בְּרַעְיָא מֵהֵימְנָא, עַל מֵאֵר הַכְּתוּב
 שְׂכִיבֵי הַמְּשִׁיחַ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמֹר, שֶׁהוּא עַל סִמְךָ עֶסֶק הַתּוֹרָה, כְּדָא אָמַר "יִשְׁשַׁכֵּר
 חֲמֹר גָּרָם", עַל כֵּן טָרַם יְצִיגָה ד' אֵת הַהוֹשָׁע לְרַעוּת אֵת יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מֹשֶׁה, הַפִּיס
 דַּעְתוֹ שְׂיִכְתֹּב אֵת הַשִּׁירָה וּלְמַדָּה אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', יַעֲזֵן שָׂם.

י. מוֹבָא בְּלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן: שְׁבִתְפְּסוּק בְּעַצְמוֹ מְרַמֵּז וְנִסְתַּר סוּד הַגָּה שְׁעַל יְדֵי וְרַעוּ
 שֶׁל יוֹחָאי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עַל יְדוּ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי סוֹפֵי
 תְּבוֹת שֶׁל פְּסוּק זֶה, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּזֵי הֵם אוֹתִיּוֹת יוֹחָאי. וְזֶה

וְתָקִין תְּרִין חֲדָיִן, וְאַשְׁתַּלַּף לְאַחֲרוּי, וְעַבְד גּוֹלְגַתָּא
 דְּנוּקְבָא. פְּלֵא סְתִימָא מִכָּל סְטְרוּי. בְּשַׁעְרָא בְּפְרָצוּפָא
 דְּרִישָׁא. וּבְכַלְלָא חֲדָא אֲתַעְבִּידוּ בְּהַאי תַּפְאָרַת, וְאַקְרִי
 אָדָם דְּכַר וְנוּקְבָא. הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה מד)
 כְּתַפְאָרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית.

כַּד אֲתַבְרִי פְּרָצוּפָא דְרִישָׁא דְנוּקְבָא, תְּלִיִּיא חַד קוּצָא
 דְּשַׁעְרֵי מַאֲחֹרוּי דְזַעִיר אַפִּין, וְתְלִי עַד רִישָׁא
 דְּנוּקְבָא. וְאַתְעָרוּ שַׁעְרֵי בְרִישָׁהָ, כְּלָהוּ סוּמְקֵי דְכַלְלָן
 בְּגוּ גּוּוּיִי, הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (שיר השירים ז) וְדַלַּת רֵאשֶׁתְךָ
 כְּאַרְגָּמֹן. מַהוּ אַרְגָּמֹן. גּוּוּיִי דְכַלְלָן בְּגוּ גּוּוּיִי.

ספר מאורות הזהר

שְׁמַרְמָז וּמְגַלָּה הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ, - מִפִּי וְרַעוּ דִּיִּיקָא, הִינּוּ מִפִּי וְרַעוּ
 שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְרַמָּז וְנִסְתַּר בְּנֵה הַפְּסוּק שֶׁהוּא הַתַּנָּא יוֹחֵאי, כִּי עַל יְדֵי וְרַעוּ
 שֶׁל יוֹחֵאי שְׁמַרְמָז בְּנֵה הַפְּסוּק בְּסוּפֵי תְבוּת הַנַּ"ל שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאי, עַל
 יְדוּ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה כִּי בַחֲבוּר הַקְּדוֹשׁ הַסֵּפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בַּחֲבוּרָא דָּא יִפְקֹון מִן
 גְּלוּתָא. וְדַע שְׁסוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצָמוֹ הוּא מְרַמָּז בְּפְסוּק אַחַר, כִּי דַע כִּי הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בַחֲבִינַת עֵיר וְקִדִּישׁ מִן שִׁמְיָא נִיחִית רַאשֵׁי תְבוּת שְׁמַעוֹן, עַד כָּאן
 לְשׁוֹנוֹ.

דוּרְנָנו, דוּר הָאֲחֵרוֹן לְפָנֵי בֵיאת הַמְּשִׁיחַ, נִלְקָה בַּחֲשָׁכוֹת מְכַפְלַת מֵהַמִּימֵינִים
 וּמֵהַמְּשִׁמִּילִים:

**תֵּאֲנָא, אַתְּפִשֵׁט הַאי תַּפְאָרַת מִטְבוּרָא דְלָבָא, וְנָקִיב
וְאַתְעֵבֵר בְּגִיסָא אַחְרָא, וְתַקִּין פְּרָצוּפָא
דְנוֹקְבָא עַד טְבוּרָא. וּמִטְבוּרָא שְׂאֲרִי, וּבְטְבוּרָא שְׁלִים.**

**הֵנוּ אַתְּפִשֵׁט הַאי תַּפְאָרַת, וְאַתְקִין מַעוּי דְדְכוּרָא, וְעֵייל
(וְאַתְתַּקִּין) בְּהַאי אַתְרַּ פֶּל רַחֲמִין, וְכֹל סְטְרָא דְרַחֲמִין.
וְתֵאֲנָא, בְּהַגִּי מִיעֵיין אַתְאֲחֲדוּן, שִׁית מָאָה אֶלְפִי רְבוּא
מְאֲרֵי דְרַחֲמִין. וְאַתְקִרוּן בְּעֵלֵי מִיעֵיין. דְכַתִּיב, (יִרְמִיָּה ל"א)
עַל כֵּן הִמוּ מַעִי לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יי.**

**תֵּאֲנָא, הַאי תַּפְאָרַת, כְּלִיל בְּרַחֲמִין, וְכִלִּיל בְּדִינָא,
וְאַתְפִּשֵׁט רַחֲמֵי בְדְכוּרָא, וְאַתְעֵבֵר וְנָקִיב**

ספר מאורות הזהר

(א) אלו שִׁנְמַנְעִים מִלְמוּד הַזֶּהֶר וְכַתְבֵי הָאָר"י מִחֲמַת יְרָאָתָם, או חֵס וְשְׁלוֹם
עֲצֻלוּתָם, או קִשְׁי הַלְמוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא לֹא כְּנִגְלוּת הַתּוֹרָה.

יב. עֲלֵיהֶם נְבִיא לְשׁוֹן הַמִּקְבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי מְרֻדְכִי בֶן רַבִּי שְׁלוֹם בּוֹזְאֵגְלוֹ זצ"ל
וְאִין מַה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרָיו: הֵן הַיּוֹם רְאִיתִי אֶת עֲנֵי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִרְקָשׁ עִיר גְּדוּלָּה
שֶׁל חֲכָמִים וְסוֹפְרִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה וְסוֹדוֹתֶיהָ, וּבַיּוֹם שֶׁנִּפְטְרוּ רְבוּתֵי לַעֲדָן בֶּן אֱלָקִים
הִמָּה וְתַלְמִידֵיהֶם, לֹא עָמְדוּ אַחֲרָיִם תַּחֲתֵיהֶם, כִּי עַל הַגְּלוּת וּטְרָדוֹת הַמַּסִּים רְבוּ
עֲלֵיהֶם, וְכַמְעַט נִשְׁתַּפְּחָה תּוֹרָה זֹו מֵהֶם, כִּי מִחֲסוֹרֵן הַמְלַמְּדִים חֲסְרוּ תַלְמִידֵיהֶם, אֲזַ
אֲמַרְתִּי הִנֵּה בְּאַתִּי, בְּמַגְלַת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי, עַת לַעֲשׂוֹת לֵה, מִי יִתֵּן אִפּוֹ וְיִכְתְּבוּן מִלִּי,
בְּעַט בְּרוּל וְעוֹפְרָת, וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרַת הָאֲמַת זֹו חֵס וְשְׁלוֹם נְעֻדְרַת, לַעֲד בְּצוּר יִחְצְבוּן

(ס"א וְנִהַר) לְסֵטֶר אַחֲרָא, וְתִקִּין מִיעוּי דְנוֹקְבָא, וְאַתְתְּקִינוּ
מַעְהָא בְּסֵטְרָא דְדִינָא.

תַּאנָּא, אַתְתְּקִין דְכִנְרָא בְּסֵטְרִיהּ, בְּמֵאתָן וְתַמְנִיָּא
וְאַרְבְּעִין תְּקוּנִין דְכְּלִילָן בֵּיהּ, וּמְנַהוֹן לְגוֹ,
וּמְנַהוֹן לְבַר. מְנַהוֹן רַחֲמֵי. וּמְנַהוֹן דִּינָא. בְּלָהוּ (ד' ט' קמ"ב
ו"א) דְדִינָא, אַתְתְּאַחֲדוּ בְדִינָא דְאַחֲרוּרֵי, דְנוֹקְבָא
אַתְפְּשִׁטַּת תַּמּוֹן. וְאַתְתְּאַחֲדוּ וְאַתְפְּשִׁטוּ בְּסֵטְרָהּ.

וְתַאנָּא, חַמְשָׁה עָרֵייתָא (נ"א תְּקוּנִין) אַתְגַּלְיִין בְּהּ,
בְּסֵטְרָא דְדִינֵין חַמְשָׁה. וְדִינֵין חַמְשָׁה (נ"א
בְּסֵטְרָא דְדִינָא וְדִינָא) אַתְפְּשִׁטוּ, בְּמֵאתָן וְאַרְבְּעִין וְתַמְנִיָּא
אַרְחִין. וְהִכִּי תַאנָּא, קוֹל בְּאִשָּׁה עָרוּהּ. שַׁעַר בְּאִשָּׁה

ספר מאורות הזהר

לְשׁוּם לְהֵם שְׂאָרִית, תְּקוּהָ טוֹבָה וְאַחֲרִית, וְאֵל הַהָרִים אָשָׂא עֵינֵי, יְבֵא עֲזָרֵי מַעַם ה',
כִּי בְמָה אַתְרַצָּה אֵל ה', הֲלֵא בְרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הַקְּדוּשִׁים, לְזִכּוֹת אֵת הַרְבִּים אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ
הָאֲמַת רְצִים וְאֵל ה' נְגָשִׁים, יִתְקַדְּשׁוּ עוֹד קִדְּשָׁה יִתְרָה, בְּאֵשׁ דַּת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְיִלְמְדוּ
הַזֶּהר בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה, מְסַקֵּל וּמְגַה פְּדַת וְכַשׁוּרָה, וּמְסַמֵּן בְּאוֹתִיּוֹת הַפְּרוּשׁ כְּשֶׁרְגָא
דְנִהוּרָא, לְמַצָּא מְבַקְשֵׁם מִיַּד וְלֵאלְתֵּר בְּמַהֲרָה.

יג. (ב) אֵלוּ "שְׁלוֹמֵיִם" הַזֶּהר וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל וְאִינֵם רְאוּיִים לְכַף מְכַל הַבְּחִינּוֹת,
וְזֶה אֲצֻלֵם כְּשֶׁאֵר חֲקִמּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. וְהֵם מְפָרְסְמִים בְּרַבִּים לְבוֹא לְלַמֵּד אֲצֻלֵם, וְכַזֶּה
יְצַלִּיחוּ לְרַכֵּשׁ הוֹן גְּשָׁמִי. הֵם מְרֵאִים תְּמוֹנוֹת תַּלְמִים גְּבוּהִים שֶׁל דוֹלָרִים שְׂיַגִּיעוּ אֲלֵיהֶם
עַל יְדֵי שִׁלְמָדוֹ אֲצֻלֵם. אוֹי לְנוּ שְׁהַגְעִנוּ לְכַף.

עָרוּהּ. שׁוֹק בְּאִשָּׁה עָרוּהּ. יד בְּאִשָּׁה עָרוּהּ. רָגַל בְּאִשָּׁה
עָרוּהּ. דָּאף עַל גַּב דְּתַרִּין אֱלִין לָא שְׁנִינְיָה חֲבַרְנָא,
וְתַרִּין אֱלִין יִתִּיר מֵעָרוּהּ אֵינוּן.

וְתֵאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, אֲתַפְּשֵׁט דְכּוּרָא וְאֲתַתְּקֹן
בְּתַקּוּנָוִי. אֲתַתְּקֹן תַּקּוּנָא דְכְּסוּתָא דְכָּיָא. וְהָאִי
הוּיָא אַמָּה דְכָּיָא. אֲרַכִּיָּה דְהָהוּא אַמָּה, מֵאֲתָן וְאַרְבַּעִין
וְתַמְנֵיָא עֲלָמִין. וְכִלְהוּ תַלְיִין בְּפוּמָא דְאַמָּה, דְאֲתַקְרִי
י"ד. וְכִיּוֹן דְאֲתַגְלִיָּיא יו"ד פּוּמִיָּה דְאַמָּה, דְאֲתַגְלִי חֶסֶד
עֲלָאָה. וְהָאִי אַמָּה חֶסֶד הוּא דְאֲתַקְרִי, וְתַלִּי (נ"א וְהָאִי
חֶסֶד הוּא תַלִּי) בְּהָאִי פּוּם אַמָּה. וְלֹא אַקְרִי חֶסֶד, עַד
דְאֲתַגְלִיָּיא יו"ד דְפּוּם אַמָּה.

ספר מאורות הזהר

הסמ"ך מ"ם היודע שעם הגאולה השלמה על ידי משיח צדקנו יגיע קצו, ממילא
הוא עושה כל טעדיקי להשחית כל חלק טוב בישראל, שיהיה לו "אריכות ימים"
רחמנא ליצלקן.

יד. אנו חיים בדור שאפלו הבני תורה אינם יודעים חובתם האמתית בחייהם,
בפרט בענגי העעור והלשון שהם הגורמים העקריים לעכוב ביאת בן דוד.

טו. לכן העמסנו עלינו הטרח והעל הכבד ללקט משני התלמודים, מדרשים, זהר
הקדוש, תקונים וכתבי האר"י, ראשונים ואחרונים, מוסר וחסידות מהבצל שם טוב
ותלמידיו הקדושים, כְּלָלִים יסודיים ועקריים בענגן למוד הזהר והתקונים פהצלת
הדור וקרוב הגאולה שלמה, על ידי זכוך נפשות ונשמות לומדי הלמוד הקדוש הזה,

וְתָא חַזִּי, דְּלֵא אַתְקְרִי אַבְרָהָם שְׁלִים בְּהַאי חֶסֶד,
 עַד דְּאַתְגַּלְיָא יו"ד דְּאַמָּה. וּבִיּוֹן דְּאַתְגַּלְיָא אַקְרִי
 שְׁלִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית יז) הִתְהַלַּךְ לִפְנֵי וְהָיָה
 תָּמִים, תָּמִים מִמֶּשֶׁשׁ. וּכְתִיב (שמואל ב כב) וְאַהֲיָה תָּמִים
 לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה מִעוֹנֵי. מָאִי קָא מִיִּירִי, רִישָׁא וְסִיפָא.
 אֲלָא כָּל דְּגַלְיָא הָאִי יו"ד, וְאַסְתַּמַּר דְּלֵא עֵיילִיהָ לְיו"ד
 בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. לִיהוּי שְׁלִים לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלַהוּי
 צְרִיר בְּצִרוּרָא דְחַיִּי. מָאִי בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. דְכְּתִיב,
 (מלאכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל גָּכַר. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב, וְאַהֲיָה
 תָּמִים לוֹ, דְּבִיּוֹן דְּהוּא תָּמִים בְּגִלְוָיָא דְיו"ד, וְאַשְׁתַּמְרָה
 מִעוֹנֵי.

ספר מאורות הזהר

שְׁאַפְלוּ אִם בְּתַחֲלָה לֹא מְבִינִים כָּל כֶּךָ הַלְמוּד הַזֶּה, בְּכָל זֹאת זֶה פּוֹעֵל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת
 לְמַעַלָּה בְּשָׁמַי מְרוֹם.

טז. מִטְרַתְנוּ הַעֲקָרִית הִיא, כְּאַמּוּר, לְהַפִּיץ עֶצֶם לְמוֹד הַזֶּהר בְּרַבִּים, לְזִכּוֹת אֶת
 כָּל הַיְהוּדִים ("עֲמֻךְ אִידִין"), לְלֵא שׁוֹם מִטְרָה גְּשֻׁמִית, שְׂחִתְקָרָא רַב, רַבִּי אוּ מְקַבֵּל,
 אֲלָא שְׂחִתְקָכוּ וְיִתְלַבְנוּ נִפְשׁוֹת וְנִשְׁמוֹת עֲמֻךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְקַרְבוּ לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים,
 וְלֵא סַפֵּק זֶה יָבִיא הַגְּאֻלָּה שְׁלָמָה.

יז. וְזֶה לְשׁוֹנוּ הַרְבַּ אַבְרָהָם אֲזוּלָאֵי ו'ל: וְדַע כִּי עַקֵּר פְּנֹת הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם
 בְּחַבּוּר הַזֶּהר, הִזָּה זֶה לְהָיוֹת הָאוּר לְאַמִּי [הִנְנוּ הַשְּׂכִינָה] בְּאַפְסֵי שְׁפַע בְּאִין תּוֹמֻךְ
 וּבְאִין עוֹזֵר לָהּ, וְרַצָּה לְעֲשׂוֹת לָהּ סִמְךָ לְיַחְדָּה בְּבַעֲלָהּ חָדוּד מוֹעֵט עַל יְדֵי חַבּוּר הַזֶּהר

וְכִיּוֹן דְּאֲתַפְּשִׁיט אַמְהָ דָּא, אֲתַפְּשִׁיט סְטֵר גְּבוּרָה
מֵאֵינּוֹן גְּבוּרָאן (בְּשִׁמְאֵלָא) דְּנוֹקְבָא, וְאֲשַׁתְּקַע
בְּנוֹקְבָא בְּאֲתֵר חַד, וְאֲרִשִׁים בְּעַרְיִיתָא, כְּסוּתָהּ דְּכָל
גּוּפָא דְּנוֹקְבָא. וּבַהֲהוּא אֲתֵר אֲקָרִי עֲרוּה דְּכֻלָּא. אֲתֵר
לְאַצְנָעָא לְהַהוּא אַמְהָ, דְּאֲקָרִי חֶסֶד. בְּגִין לְאֲתַבְּסָמָא
גְּבוּרָה דָּא דְּכֻלִּיל חֲמִשׁ גְּבוּרָאן, בְּהַאי חֶסֶד דְּכֻלִּיל
בְּחֲמִשׁ חֶסְדִּין. חֶסֶד יְמִינָא, גְּבוּרָא שְׁמֵאֵלָא. אֲתַבְּסָם
דָּא בְּדָא, וְאֲקָרִי אָדָם, כְּלִיל מִתְרִין סְטֵרִין. וּבְגִין כַּד,
בְּכֻלְהוּ כְּתָרִין אֵית יְמִינָא וּשְׁמֵאֵלָא, דִּינָא וְרַחֲמֵי.

תַּאנָּא, עַד לָא זְמִין תְּקוּנָוִי דְּמִלְכָּא, עֲתִיקָא דְּעֲתִיקוֹן,
בְּנָה עֲלִמִין, וְאֲתִיקוֹן תְּקוּנִין לְאֲתִקְיָמָא. הַהוּא

ספר מאורות הנהר

וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כְּדִי לַתֵּן סַעַד לְשִׁכְיָנָהּ. וְכָל אוֹתָם
שִׁזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגַאֲלָהּ, כִּי הַעֲבוּדָה זוֹ הַמוֹעֵטֶת בְּזִמְנָן הַזֶּה הִיא יוֹתֵר חֲשׂוּבָה מִכָּל
אֵילֵי נְבוּתוֹת שֶׁהָיוּ בְּזִמְנָן שֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם וְכוּ', עַיֵן שָׁם בְּסֵפֶר חֶסֶד לְאַבְרָהָם
מִהֵרָב אֲבָרָהֶם אֲזוּלָאִי. זַ"ל הָרִי מִבְּאֵר גַּם מְדַבְּרֵי שֶׁעֲתִיד סֵפֶר הַנְּהַר לְהִתְגַּלּוֹת
בְּהִתְגַּלּוֹת חֲדָשָׁה מִפְּרִסְמַת בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן. וְהִתְגַּלּוֹת זוֹ הִינּוּ הַתְּפִשְׁטוֹת בֵּין הַכָּלָל
יִשְׂרָאֵל, אֲפִלּוּ בֵּין אוֹתָן שֶׁהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה בְּמִדְרַגַּת בִּינּוּנִים.

יח. כְּכֹר הָאֲרִיכוֹ אֵלּוּ שֶׁלְּפָנֵינוּ בְּמַהוּת סֵפֶר הַנְּהַר הַקָּדוֹשׁ, הַתְּקוּנִים וְשִׁאֵר סֵפְרֵי
דְּרַשְׁבֵּי, כְּמוֹ כֵּן אוֹדוֹת כְּתָבֵי הָאֲרִי ז"ל. אֲנִי לֹא נִכְנָס לְאֲרִיכוּת דְּבָרִים בְּהַקְדָּמָה זוֹ,

נוקבא לא אתבסמא, ולא אתקיימו, עד דנחית חסד
עלאה ואתקיימו, ואתבסמו תקוני נוקבא, בהאי אמה
דאקרי חסד. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם, אֶתְר דְּכָל דִּינִין
מושתכחין תמן (ואינון תקוני אתתא, אֲשֶׁר הָיוּ לָא כְּתִיב אֵלָא אֲשֶׁר
מְלָכוּ) וְלֹא אֶתְבְּסֻמוּ, עַד דְּאֶתְקֻן פְּלֵא, וְנִפְיֵק הָאִי חֶסֶד,
וְאֶתִּישְׁב בְּפּוֹמָא דְאַמָּה. הָדָא הוּא דְכָתִיב, וַיָּמֶת וַיָּמֶת,
דְּלֹא אֶתְקִימוּ, וְלֹא אֶתְבְּסֻמוּ, דִּינָא בְּדִינָא.

וְאִי תִימָא אִי הָכִי דְדִינָא רְלָהּ, וְהָא כְּתִיב וַיִּמְלוֹךְ
תַּחְתָּיו שְׂאוּל מֵרְחוֹבוֹת הַנֶּגֶר, וְהָא לָא אֶתְחַזִּי

ספר מאורות הזהר

רק בקצירת אפר נעביר לפני הקורא תולדות הזהר הקדוש. פמוכן שנה לא יכול
להיות דבר שלם, אכל זה לא עקר מטרתנו.

א) משה רעיא מהימנא לא גלה סוד ה' רק ליהידיים

משה רבינו עליו השלום קבל תורה מסיני מפי הגבורה, הוא היה רבן של נביאים,
רבן דחכמים, רבן דמלאכי השרת, דקודשא בריך הוא ושכינתיה מדבר על פומי,
וכתב על ידו רזין אילין דלא אשתמעו כנותייהו ממתן תורה ועד פֿען [זהר חלק ג'
דף רל"ב], אבי החונה אשר כל רז לא אגיס ליה, וראה הכל באספקלריא המאירה
במראה ולא בחידות, והוא היה רבן של ישראל שמסר להם פשטות גופי התורה,
אכל סוד התורה לא גלה רק ליהידי סגלה מגדולי דורו, כמו אהרן וכניו וחרו וכצלאל

דינא. דְּתַנְיָנָן, רְחוּבוֹת הַנֶּהָר אֵיחוּ בִּינָה, דְּמִינָה
מִתְפַתְחִין חֲמִשִּׁין תַּרְעִין דְּנִהוּרִין וּבּוֹצִינִין, לְשִׁית סְטָרֵי
עֲלָמָא. תַּאנָּא, בְּלָהּוּ דִּינָא, בַּר מִיחַד דְּאֲתַקִּיִּים בְּתַרְאָה,
וְהָאֵי שְׂאוּל מִרְחוּבוֹת הַנֶּהָר, דָּא הוּא חַד סְטָרָא,
דְּאֲתַפְשֵׁט וְנִפְיָק מִרְחוּבוֹת הַנֶּהָר.

וּבְלָהּוּ לָא אֲתַקִּימוּ, לָא תִימָא דְאֲתַבְטְלוּ, אֶלָּא דְלָא
אֲתַקִּימוּ בְּהוּא מַלְכוּ, (וּבְסֵטֶר נּוֹקְבָא) עַד
דְּאֲתַעַר וְאֲתַפְשֵׁט הָאֵי בְּתַרְאָה מִבְּלָהּוּ, דְּכַתִּיב וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו הַדָּר. מָאֵי הַדָּר. חֲסֵד עֲלָאָה. וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוּ,
מָאֵי פְּעוּ. בְּהָאֵי פְּעֵי בַר נֶשׁ דְּזָכִי לְרוּחָא דְקוּדְשָׁא
וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל, בְּכָאן אֲתַבְסְמוּ דָּא בְדָא,
וְאֲתַקְרִי אֲשֶׁתּוֹ, מַה דְּלָא כְּתִיב בְּבְלָהּוּ.

ספר מאורות הזהר

וַיְהוֹשֻׁעַ וְשִׁבְעִים זְקֵנִים שְׂבִדוֹר וְהַנְּשִׂאִים, שְׁעָם מְסַרְתַּת הַתּוֹרָה מִסַּר לָהֶם גַּם נִשְׁמַת
סוּד הַתּוֹרָה.

(ב) שְׁנֵי הַתְּלֻמוּדִים מְזַהְרִים כְּזֶהר הַרְקִיעַ, וְהַתּוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדִים
כ. יְדוּעַ אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֵי הַתְּנָאִים וְאֲמוּרָאִים וּמֵאֲמִירָהֶם וְהִלְכוּתֵיהֶם בְּכַבְלֵי
וּבִירוּשְׁלָמִי, יִסְדּוּ יְסֻדְתָּם בְּהַרְרֵי קִנְשׁ מִסוּד הַתּוֹרָה

א. חֲכַמֵּינוּ ז"ל הִקְדַּמוּנִים קִדְם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי חֲבָרוּ תּוֹסֵפְתוֹת מִדְּבָרֵי קַבְלָה
וְרוּזֵי דְרִזִּין דְּאוּרִינְתָא, אֲשֶׁר שָׁם הִסְתִּירוּ דְּבָרֵיהֶם בְּלִשׁוֹן קֶצֶר וְחַד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב
בְּזֶה [בְּאוּר הַחֲמָה עַל זֶהר חֶלֶק א' ס"ב, בְּשֵׁם הַרְבַּ אֲבָרְהָם גְּלַאנְטֵי ז"ל]. עַנְיָן

מְהֵיטְבָאֵל, אַתְּבַסְמוּתָא דְדָא בְדָא. בַּת מְטַרְדָּא,
תְּקוּנִין דְּמִסְטַר גְּבוּרָה. בַּת מִי זְהָב,
אַתְּבַסְמוּ וְאַתְּכְּלִילוּ דָא בְדָא, מִי זְהָב: רַחֲמֵי וְדִינָא.
כָּאן אַתְּדַבְּקוּ אֶתְתָא בְּדַכּוּרָא.

בְּסִטְרוֹי, אַתְּפַרְשֵׁן בְּדְרוּעִין, בְּשׁוּקִין. דְּרוּעִין דְּדַכּוּרָא,
חַד יְמִינָא, חַד שְׂמָאלָא דְרוּעָא קַדְמָאָה
(ס"א קדישא) (ד' קמ"ב ע"ב) תְּלַת קְשָׁרִין אַתְּקַשְׁרוּ בֵּיהּ,
וְאַתְּכְּלִילוּ ב' דְרוּעִין. וְאַתְּכְּלִילוּ סְלֵקָא דְעַתְדָּא. אֶלָּא
תְּלַת קְשָׁרִין בִּימִינָא, וְתְּלַת קְשָׁרִין בְּשְׂמָאלָא. תְּלַת
קְשָׁרִין דִּימִינָא, אַתְּכְּלִילוּן בְּתְּלַת קְשָׁרִין דְשְׂמָאלָא.
וּבְגִין כֵּן, דְרוּעָא לָא כְּתִיב אֶלָּא חַד. אֲבָל יְמִינָא, לָא
כְּתִיב בֵּיהּ זְרוּעַ, אֶלָּא (שמות טו) יְמִינֶךָ יי. (תהלים קיח) יְמִין

ספר מאורות הזהר

הַתּוֹסְפוֹת הֶלְלוּ הַמּוּבָאִים בְּכָל הַזֶּהַר, וְכֵן מִתְּנִיתִין, הֵם מְאַנְשִׁים חֻמְמִים קְדַמוּנֵי אֲרֵץ,
וְהֵיוּ מְסִתִּירִים דְּכַרֵּי סוּדוּתִיָּהֶם וְחִידוּתָם, וּמְסַדֵּר הַזֶּהַר כְּשֶׁרָאָה דְרוּשׁ אֶחָד הַשֶּׁנֶּךָ אֶל
עֵסֶק אוֹתוֹ דְרוּשׁ שְׁבָאוֹתֶם הַתּוֹסְפוֹת וּמִשְׁנֵיּוֹת, הַכְּנִיסוּ בֵּין הַדְּבָקִים, לְהַכְרִיחַ אוֹתוֹ
דְרוּשׁ מִצַּד אוֹתָהּ תּוֹסְפֵתָא אוֹ אוֹתָהּ מִשְׁנָה, עכ"ל.

ב. וְכֵן כְּתִב בְּאוֹר הַחֲמָה (על פְּרֶשֶׁת וַיֵּצֵא קַיִד: לְהִרְבּ אֲבָרְהָם גְּלַאנְטֵי ז"ל) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
שְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי נֹר"ו [הוא הַרְמִ"ק [בְּנֵנו מֹשֶׁה קוֹרְדוּבִיר] זַלְהִי] כִּי אֵלֹהֵי הַמִּשְׁנֵיּוֹת וְהַתּוֹסְפֵתוֹת
[הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּהַר] הֵיוּ מִימֵי קֶדֶם מִחֻמְמִים מִחֻמְמִים וְהֵיוּ מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹן קֶצֶר,
וְהַרְשָׁבִי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּאוֹ לְיָדוֹ, וּבְכָל דְרוּשׁ שְׁהִיָּה דְרוּשׁ וְהִיָּה רוּאָה שְׁבָאוֹתוֹ מִתְּנִיתִין

י אתקרי, בתלת קשרין דאבהתא דאחסינו
לחולקיהון.

ואי תימא הא בתלת חללין מוחא דגולגלתא
משפכחין. תאנא, בלהו תלת מתפשטין,
ומתקשרון בכל גופא, וכל גופא אתקשר בהני תלת,
ומתקשרין בדרועא ימינא. ובגין כך תאיב דוד ואמר,
(תהלים קי) שב לימיני. משום דהוא אתחבר עמהון
דאבהתא, ויתיב תמן לכורסיא שלימתא. ובגין כך
בתיב (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים וגו', משום דיתיב
לימינא. היינו דכתיב, (דניאל יב) ותנוח ותעמוד לגורלך
לקץ הימין, כלומר, במאן דזכי להביבותא דמלכא.

ספר מאורות הנהר

או תוספתא הנה בא הכרם לדבריו או ענן הנוגע בדרושו, הנה מביאו בתוך דבריו
עכ"ל.

ג. וכן כתב באור החמה (על זח"א קכ"א, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל) וזה לשונו:
המשניות הללו והתוספתות המובאות בכמה מקומות בהנהר, היו מתכמים מתכמים
קדמוני ארץ, והיו התכמים הבאים אחריהם בעלי המימרות מביאים אותם המשניות
השיכות בענן מאמר שלהם או לסיע דבריהם, אי נמי מסדרי הנהר העתיקים במקומות
הראויים והשיכים אליהם עכ"ל.

זָבָאָה חוֹלְקִיהָ, דְּמֵאֵן דְּפָרִישׁ מְלָכָא יְמִינִיהּ. וְקָבִיל לִיהּ
תַּחֲתֵי יְמִינִיהּ. וְהֵאֵי יְמִינָא כַּד יְתִיב, קִשְׁרִין אֲתַפְּשָׁטָא.

וְדַרְוּעָא לָא אוֹשִׁיט יְדֵיהּ (ס"א וְקִשְׁרִין לָא אֲתַפְּשָׁטוּ וְדַרְוּעָא
לָא אוֹשִׁיט יְתִיב) בְּתַלְתַּת קִשְׁרִין דְּאִמְרוּן. וְכַד
מִתְעָרִין חִיבִינָא, וּמִתְפַּשְׁטוּן בְּעֵלְמָא, מִתְעָרִין תַּלְתַּת
אֲחֵרְגִין, דְּאִינּוֹן דִּינָא קִשְׁיָא, וְאוֹשִׁיט דְּרוּעָא וְכַד
אוֹשִׁיט דְּרוּעָא, יַד יְמִינָא הוּא, אֲבָל אֲתַקְרִי (ישעיה נא)
זְרוּעַ יי, (דברים ט) זְרוּעַד הַנְּטוּיָה (נ"א תַּלְתַּת קִשְׁרִין אֲתַקְשְׁרוּ בֵּיהּ
וְאֲתַקְלִילוּ תַּלְתַּת קִשְׁרִין דִּימִינָא וְתַלְתַּת קִשְׁרִין דְּשְׁמֵאלָא בְּג' קִשְׁרִין דְּאֲבַהֲתָא
דְּאֲחִסֵּינוּ לְחוֹלְקִיהוֹן. וְאֵי תִימָא הָא בְּג' חֲלָלִי מוּחָא דְּגוּלְגֻלְתָּא מִשְׁתַּפְּחִין.
תַּנָּא כּוֹלְהוּ ג' מִתְפַּשְׁטוּן וּמִתְקִשְׁרִין בְּכָל גּוּפָא וְכָל גּוּפָא אֲתַקְשֵׁר בְּהִנֵּי

ספר מאורות הנהר

(ג) לְכַסּוֹת הַקִּדְשׁ וְלַהֲעֵלִים תְּעִלּוּמוֹת

יְדוּעַ הוּא וּמְפָרְסֵם הוּא, שְׁצָרִיכִים לְכַסּוֹת הַקִּדְשׁ וְלַהֲעֵלִים בְּתַעֲלוּמוֹת חֻכְמַת סוּדוֹת
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב [פְּסָחִים קי"ט]. מֵאֵי לְמַכְסָה עֲתִיק יוֹמִין, זֶה הַמְּכַסֶּה דְּכָרִים
שְׁפָסָה עֲתִיק יוֹמִין, וּמֵאֵי נִיגְהוּ, סְתָרֵי תּוֹרָה, וְכֵן כְּתוּב [בַּזְהָר הַקָּדוֹשׁ ח"ג ק"ה]:
כְּבוֹד אֱלֹקִים הִסְתֵּר דְּבָר, דְּלִית רְשׁוּ לְבַר נֶשׁ לְגַלְעָה מִלִּין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַמְסְרוּ
לְאֲתַגְלָא, מִלִּין דְּחִפָּא לֹן עֲתִיק יוֹמִין, כְּמָא דְּאֲתָ אָמַר לְאָכַל לְשִׁבְעָה וְלְמַכְסָה עֲתִיק
יוֹמִין כּו', וְלְמַכְסָה עֲתִיק, לְמַכְסָה עֲתִיק וְדֵאֵי.

תִּלְתָּא וּמִתְקַשְׁרִין בְּדְרוּעָא יְמִינָא. וְהָאֵי יְמִינָא כַּד יְתִיב קִשְׁרִין לָא אֲתַפְּשֵׁטוּ
 וְדְרוּעָא לָא אוֹשִׁיט וְיְתִיב בְּתִלְתַּת קִשְׁרִין דְּאִמְרוּן. וְכַד חִיבִינָא מִתְעַרְוּ.
 מִתְעַרְוּ תִּלְתַּת אַחְרָנִין דְּאִינוּן דִּינָא קִשְׁיָא וְאוֹשִׁיט דְּרוּעָא וְאֲתַקְרִי זְרוּעָא יי
 זְרוּעָה הַנְּטוּנָה) בְּזִמְנָא דְתִלְתַּת אֱלִין אֲתַכְּלִילֵן בְּתִלְתַּת
 אַחְרָנִין, אֲקַרִי כֻּלָּא יְמִינָא, וְעֵבִיד דִּינָא בְּרַחֲמֵי, הָדָא
 הוּא דְכִתְיִב, יְמִינָךְ יי נְאֻדְרִי בְּפַח יְמִינָךְ יי תְּרַעֵץ אוֹיֵב,
 בְּגִין דְּמִתְעַרְוּ רַחֲמֵי בְּהוּ.

וְתִאֲנָא, בְּהָאֵי יְמִינָא מִתְאַחְדֵּן תִּלְתַּת מְאָה וְשִׁבְעִין
 אֶלְף רַבּוּא, דְּאֲקָרוּן יְמִינָא. וּמְאָה וְתִמְנִין

ספר מאורות הנהר

(ד) הַרְשָׁב"י הַתְּנַגַּד לְגִלּוֹת תּוֹרַת הַסּוּד

טוב טעם וְדַעַת דְּרַשׁ בַּר יוֹחָאי בְּזֶה שְׁלֵא לְגַלְהַ סוּדוֹת, וְהוּא בְּעַצְמוֹ אָמַר [וְזֶה
 חֵלֶק א' ע"ב:] וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֵלּוּ הוּינָא שְׂכִיחַ בְּעֵלְמָא כַּד יְהִיב קוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא סִפְרָא דְחִנּוּף בְּעֵלְמָא וְסִפְרָא דְאָדָם, אֲתַקְיַפְנָא דְלָא יִשְׁתַּכְּחוּן בִּיגֵי אֲנָשָׁא,
 בְּגִין דְּלָא חִיִּישׁוּ כָּל חֲכָמָאן לְאִסְתַּכְּלָא בְּהוּ וְטַעַן בְּמִלִּין אַחְרָנִין לְאַפְקָא מְרָשׁוּ עֲלָאָה
 לְרָשׁוּ אַחְרָא.

וְחַמְשָׁה אֲלֶף רַבּוּא, מְזֻרְעַ דְּאֲקָרִי זְרוּעַ יִי. מַהֲאִי
וּמַהֲאִי תַלְיִיא זְרוּעָא, וְהֵאִי וְהֵאִי אֲקָרִי תַפְּאֲרַת,
דְּכַתְיב, (ישעיה סג) מוֹלִידֵךְ לַיְמִין מִיְשָׁה, הָא יְמִינָא. זְרוּעַ,
הָא שְׂמַאלָא. דְּכַתְיב, (ישעיה סג) זְרוּעַ תַּפְּאֲרַתּוֹ, דָּא בְּדָא.

וְתַאנָּא, בִּידָא שְׂמַאלָא, מִתְאַחַדֵּן אַרְבַּע מְאָה
וְחַמְשִׁין רַבּוּא מְאָרִי תְרִיסִין, מִתְאַחַדֵּן בְּכָל
אַצְבָּעָא וְאַצְבָּעָא. וּבְכָל אַצְבָּעָא וְאַצְבָּעָא עֶשֶׂר אֲלָפִין
מְאָרִי תְרִיסִין מִשְׁתַּכְּחִין. פּוּק וְחָשׁוּב, כַּמָּה אֵינּוֹן
דְּבִידָא. וְהֵהוּא יְמִינָא אֲקָרִי סִינְעָא קוּדִישָׁא, דְּאֵתִי
מְדְרוּעָא דִּימִינָא, מִתְלַת קֶשְׂרִין. (ואף על גב דאקרי יד הוי
סִינְעָא) דְּכַתְיב (וכתיב) (שמואל ב ג) וְהִנֵּה יָדַי עִמָּךְ. וּמִתְאַחַדֵּן

ספר מאורות הזוהר

(ה) התבודדות האורים, רשב"י ובנו רבי אלעזר במערת צורים
וכך היה רשב"י נוהג שהיה מסתיר סודות התורה, עד הפעשה שהיה שונכנסו
רשב"י ובנו רבי אלעזר להמערה במדברא דלוד בפקיעין, להתחבאות שם מפני גזרת
מלכות רומי.

(ו) ספרי הזוהר חברו על ידי הרשב"י והחבריא
ספרי הזוהר נתיסדו ונתחברו על ידי רשב"י והחבריא, שנתגלה עליהם משה רבינו
הרענא מהימנא, שהזמיניהו אליהם לשיבת ובית מדרשו דרשב"י, כי הרענא מהימנא
הוא היה עקר כח המעמיד וחיית אור קדשתן של רשב"י וחבריו.

מֵהָאִי, אֶלֶף וְאַרְבַּע רַבּוּא, וְתַמְנִיָּא, וְחֲמִשׁ מָאָה אֶלְפִין
מְאָרִיהוּן דְּסִיּוּעִין בְּכָל עֲלָמָא. וְאַקְרוּן יָד יִי עֲלָאָה. יָד
יִי תַתָּאָה. וְאַף עַל גַּב דְּבִכְל אֶתֶר יָד יִי שְׂמַאֲלָא. זְכוּ
יָמִין יִי, אֶתְכַלֵּל יָדָא בְּזִרְוּעָא, וְהוּי סִיּוּעָא, וְאַקְרִי יָמִין.
וְאִי לָאו, יָד יִי תַתָּאָה. תַּאנָּא, כַּד מִתְעָרִין דִּינִין קִשְׂיִין
לְאַחַתָּא בְּעֲלָמָא, הָכָא כְּתִיב, (תהלים כה) סוּד יִי לִירָאִיו.

וְתַאנָּא בְּצַנִיעוּתָא דְּסַפְרָא, דְּכָל דִּינִין דְּמִשְׁתַּכְּחִין
מִדְּכוּרָא, תְּקִיפִין בְּרִישָׁא, וְנִיחִין בְּסוּפָא.
וְכָל דִּינִין דְּמִשְׁתַּכְּחִין מִנוּקְבָא, נִיחִין בְּרִישָׁא, וְתְקִיפִין
בְּסוּפָא. וְאַלְמָלָא דְּאַתְעֵבִידוּ כַּחְדָּא, לֹא יִכְלִין עֲלָמָא

ספר מאורות הזהר

(ז) אליהו והצדיקים מגן עדן ומלאכי מעלה גלו להם סודות התורה
א. גם נתגלה להם תמיד אליהו הנביא זכור לטוב, וכל נשמות הצדיקים שִׁבְגִין
עַדן מִשִּׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וּמִשִּׁיבָה שֶׁל מַטָּה, וְכָל מַלְאָכֵי מַעֲלָה הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים
נִתְּן לָהֶם רְשׁוּת שִׁיבּוּאוֹ לָהֶם וַיִּגְלוּ לָהֶם סוּדוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְעִיָּא מְהִימְנָא
[בְּרִישׁ הַתְּקוּנִים] מַה שֶּׁשָּׁמַע בְּמִתְבַּתָּא דְּרַקִּיעַ גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת שֶׁל רִשְׁבִּי וְאַלְיָהוּ
וְכָל הַחֲבֵרָיָא אִיךְ מְזַהֲרִים בְּתוֹרָתָם כְּזֵהר הַרְקִיעַ.

ב. וְשָׁמַע נְתִינַת הַרְשׁוּת שֶׁנִּתְּנָה לְרִשְׁבִּי וְלְאַלְיָהוּ עִם הַחֲבֵרִים וּבִשְׂבַח רִשְׁבִּי
וְחֲבֵרָיו [כִּפְסָא מִלֵּךְ שָׁם], וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: וְהַמְשַׁכְּלִים אֵינּוּן רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרָיו, וְזֵהִירוּ,
כַּד אֶתְכַנְּשׁוּ לְמַעַבְדַּי הָאֵי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֶתְיָהִיב לְהוֹן וְלְאַלְיָהוּ עִמְהוֹן וְלְכָל נִשְׁמַתִּין

לְמִסְבַּל. עַד דְּעַתִּיק דְּעַתִּיקי סְתִימָא דְכֻלָּא, פְּרִישׁ דָּא
מִן דָּא, וְחֵבֵר לֹון לְאַתְבְּסָמָא כַּחְדָּא.

וְכַד פְּרִישׁ לֹון, אָפִיל דְּוִרְמִיטָא לְזַעִיר אַפִּין, וּפְרִישׁ
לְנוֹקְבָא מֵאַחֲוֵרֵי דְסִטְרוֹי, וְאַתְקִין לָהּ כָּל
תְּקוּנָהָא, וְאַצְנָעָא לְיוֹמָא דִּילֵיהּ, לְמִיתְהָא לְדְכוּרָא.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וַיִּפֹּל יְיָ אֱלֹהִים תְּרַדְמָה
עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן. מִהוּ וַיִּישָׁן. הָאִי הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
מד) עֲוֹנָה לָמָּה תִישָׁן יְיָ. וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעוֹתָיו, מֵאִי
אַחַת. דָּא הִיא נֹוקְבָא. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שיר השירים ו)
אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי, וְסִלְקָא, וְאַתְתְּקִנָּא. וּבְאַתְרָהָא
שְׂקִיעַ רַחֲמֵי וְחֶסֶד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וַיִּסְגֹּר

ספר מאורות הזהר

דְּמִתִּבְתָּאן לְנַחְתָּא בִּינֵיהוּ וּלְכָל מְלָאכְיָא בְּאַתְפְּסֵיָא וּבְאַרְחַ שְׂכָל, וְעֵלַת עַל כְּלָא יְהִיב
רְשׁוּ לְכָל שְׂמֵהּ קְדִישִׁין וּלְכָל תְּוִיִּין וּלְכָל כְּנֻיִין לְגַלְעָה לֹון רְזִין טְמִירִין כָּל שֵׁם
בְּדִרְגָּא דִּילֵיהּ, וְרִשׁוּתָּא יְהִיב לְעֶשֶׂר סְפִירָן לְגַלְעָה לֹון רְזִין טְמִירִין דְּלֵא אַתְיְהִיב רְשׁוּ
לְגַלְעָה לֹון עַד דְּיִתִּי דְרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא עַכ"ל, וְהֵשֶׁם עֲלֵיהֶם בְּרָאשֵׁם, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בָּאוּ וְנִתְגַּלּוּ תְּמִיד לִישִׁיבַת רִשְׁבֵּי וְחֻבְרֵיו.

ג. וְכֵן הַחֲבְרָא בְּעַת שְׁהִלְכוּ בְּדִרְךָ וְלְמַדּוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכֹו תְּמִיד לְגִלוּיִים
עֲלִיוֹנִים מִמְּלָאכֵי מַעֲלָה וּמִנְשָׁמְתִין קְדִישִׁין שְׁנַתְּגַלּוּ לָהֶם וְלְמַדּוּ יַחְדּוּ סוּד ה', וּמִנְהָ
הִיָּה יוֹסֵד סְפָרֵי הַזֶּהֶר וְהַתְּקוּנִים, וְהֵם הֵם לְמוֹדֵי ה' שְׁנַאֲמָרוּ וְיִצְאוּ מִפִּי הַרְשָׁבִי
וְהַחֲבְרָא.

בְּשָׂר תַּחֲתָנָהּ. וּכְתִיב (יחזקאל לו) וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן
מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר.

וּבִשְׂעָתָא דְּבַעַא לְמִיעַל שְׁבַתָּא הָוָה בְּרִי רוּחִין וְשַׁדִּין
וְעֵלְעוּלִין, וְעַד לָא סִיִּים לוֹן, אֶתְת
מְטְרוֹנִיתָא בְּתַקוּנָהָא, וְיַתִּיבַת קַמִּיָּה. בְּשְׂעָתָא דִּיִּתִּיבַת
קַמִּיָּה, אָנַח לוֹן לְאִינוּן בְּרִיָּאן, וְלֹא אֲשַׁתְּלִימוּ. כִּיּוֹן
דְּמְטְרוֹנִיתָא יַתְבַּת עִם מְלָכָא, (דף קמ"ג ע"א) וְאֶתְחַבְּרוּ
אֲפִין בְּאֲפִין, מָאן יִיעוּל בִּינִיָּהוּ, מָאן הוּא דִּיקְרַב
בְּהַדִּיָּהוּ. (בגין כך סתימא דמלה עונתו של תלמידי חכמים דידיעין
רזא דנא משבת לשבת.) וְכַד אֶתְחַבְּרוּ, אֶתְבְּסְמוּ דָא בְּדָא.

ספר מאורות הזהר

(ח) רשב"י והחבריא עלו בסלודין, וטילו בגן עדן העליון ובהיכליו
רבי שמעון בר יוחאי וחבריא בעורם בחיים בעולם הזה, עשו עלית נשמה ועלו
בסלודין למרומים בגן עדן העליון, ושהו וטילו שם בערך כשנים עשר יום כפרדסין
ובהיכלין דלעילא מהיכל להיכל וממערה למערה יותר משבעה ימים, וראו שם מה
שָׂרְאוּ, וְשָׁמְעוּ שָׁם מַה שְּׁשָׁמְעוּ מִסּוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּשְׁמְעוּ לְמַעַלָּה מְרַב מִתִּיבְתָא
דְּרַקִּיעָא.

(ט) על ידי מו ואימתי נסדר ספר הזהר

בספר יוחסין השלם [דף מ"ה] כתב: וזה לשונו: ספר הזהר המאיר לכל העולם
הנקרא מדרש יהי אור שהוא מסודות התורה והקבלה, כנוהו על שמו [של רשב"י].

יֹמָא דְכֻלָּא אֲתַבְּסַם בֵּיתָהּ. וּבְגִין כֵּךְ, אֲתַבְּסַמוּ דִּינִין
דָּא בְדָא, וְאֲתַתְּקֵנוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

וְתַאנָּא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, בְּעָא עֵתִיקָא קֹדִישָׁא
לְמַחְזִי, אִי אֲתַבְּסַמוּ דִּינִין, וְאֲתַדְבְּקוּ תְרִין
אֲלִין דָּא בְדָא, וְנַפְק מִסְטְרָא דְנוֹקְבָא דִּינָא תְקִיפָא,
(דְלָא יְכִיל עֲלָמָא לְמַסְבֵּל) דְכֻתִיב, (בראשית ד) וְהָאָדָם יָדַע אֶת
חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי וְגו'.
וְלֹא הָוּה יְכִיל עֲלָמָא לְמַסְבֵּל, מִשּׁוּם דְלֹא אֲתַבְּסַמְתָּ,
וְחַוְיָא תְקִיפָא אֲטִיל בַּה זֹהֲמָא דְדִינָא קִשְׂיָא, וּבְגִין
כֵּךְ לֹא הָוּה יְכִיל לְאֲתַבְּסַמָּא. וְכַד נְפִיק דָּא קַיִן מִסְטְרָ
דְנוֹקְבָא, נַפְק תְקִיפָא קִשְׂיָא, תְקִיפָא בְדִינִין, קִשְׂיָא בְדִינִין.

ספר מאורות הזהר

אף על פי שהוא לא עשאו, כִּינן שִׁתְּלִמְדִּיּוּ וּבְגִין וְתִלְמִידֵי תִלְמִידֵי עֲשְׂאוּהוּ עַל מַה
שִׁקְבְּלוּ מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ שֶׁהַמְּשֻׁנָּה וְסַפְרָא וְסַפְרֵי וְתוֹסַפְתָּא כּוֹלְהוּ אֲלִיבָא דְרַבִּי
עֲקִיבָא, אֵף עַל פִּי שְׂאֵלוֹ הַסְּפָרִים נַעֲשׂוּ עַל פִּיו יוֹתֵר מִס' שָׁנָה [הס' שָׁנָה מוֹסֵב עַל
הַסְּפָרִים מִשָּׁנָה סַפְרָא וְסַפְרֵי, וְהֵם נַעֲשׂוּ ע"פ ר"ע יוֹתֵר מִס' שָׁנָה אַחֲרֵי מוֹתוֹ, הַגְּהָהוּ
יַעֲבִי"ץ שֵׁם] [שִׁי"ן שָׁנָה] אַחֲרֵי מוֹתוֹ, וּבְעֵבוֹר זֶה דְבַרֵי הַזֵּהָר הֵם יוֹתֵר אֲמַתִּיִּים, כִּי
הֵם דְּבַרֵי הָאֲחֵרוֹנִים שָׂרְאוּ הַמְּשֻׁנָּה וּפְסָקֵי הַהֲלָכוֹת וּמֵאֲמָרִים מִהֶאֱמָרָאִים עַכ"ל.

י) ספר הזהר חבר בימי הגאונים או יותר מאוחר

א. כתב באור החמה (פרשת וישלח קס"ח, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל) ספר הזהר חבר
בימי הגאונים, או חכמים אחרים, שחברו כל המימרות יחדו שכתב רבי אבא שהיה

בֵּינוּ דְנַפְק אֶתְחַלְשֵׁת וְאֶתְבַּסְּמַת. בְּתַר דָּא, אִפְיָקַת
אֲחֵרָא בְּסִימָא יִתִּיר, וְסָלִיק קַדְמָאָה דְהוּא תְקִיפָא
קִשְׂיָא, וְכָל דִּינִין לָא אֶתְעָרְבוּ (ס"א אֶתְעָרְבוּ) קָמִיָּה (ס"א וְכָל
דִּינִין (לָא) אֶתְעָרוּ) עֲמִיָּה.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (בראשית ד) וַיְהִי בַהֲיוֹתֶם בְּשֹׁדָה.
בְּשֹׁדָה: דְּאֶשְׁתְּמוּדַע לְעֵילָא. בְּשֹׁדָה דְאֶקְרִי שֹׁדָה
דְּתַפּוּחִים. וְנִצַּח הָאִי דִּינָא לְאַחוּהָ, מִשּׁוּם דְהוּא קִשְׂיָא
מִנֵּיהּ, וְאֶכְפְּיָהּ וְאֶטְמְרִיהּ תַּחֲוֹתֵיהּ. עַד דְּאֶתְעָר בְּהָאִי
קַדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, וְאֶעְבְּרִיהּ מְקָמֵיהּ. וְשִׁקְעִיהּ בְּנוֹקְבָא
דְּתַהוּמָא רַבָּא. וְכִלְיִל לְאַחוּי בְּשִׁקּוּעָא דִּימָא רַבָּא,
דְּמַבְסָם דְּמַעִין עֲלָאִין. וּמְנַהוֹן נַחְתִּין נִשְׁמַתִּין לְעֲלָמָא,
אֵינְשׁ לְפּוּם אֲוֹרְחָוִי.

ספר מאורות הזהר

סופר רשב"י, והם חלקים לפרשיות, כל פסוק בפרשה שלו, והם הוסיפו משלהם,
האי קמה דתנינן וכו', וכיוצא בהם יש רבים בזהר, וכולהו מתרצי בהכי עכ"ל.

הרב רבי משה חגיז בספרו משנת חכמים (סימן שכ"ט-של"ד) כתב: ספר הזהר לא
היה מחבר פי אם אחר זמן על ידי שלישי, המסדר עשה התקשרות הדברים כאשר
עלו ובאו לידו על נכון, פי האמת יורה דרכו, שהמסדר ומחבר ספר הזהר הקדוש
ודאי אדם גדול היה דבאו לידו הקנטרסים, ומן השמים זכו אותו להוציא לאור
תעלומות חכמה הנעלמה, והוא סדר הקנטרסים על סדר הפרשיות, אך לא רשב"י
ורבי אבא עשו סדר זה הנמצא בדינינו.

וְאָרְף עַל גַּב דְּטְמִירִין אֵינּוֹן. מִתְּפַשְׁטִין דָּא בְּדָא,
וְאֲתַעְבִּידוּ גּוּפָא חַד וּמַהֲאֵי גּוּפָא, נַחְתִּין
נִשְׁמַתְהוֹן דְּרִשִׁיעֵיִיא חֵיבֵינָא, תְּקִיפֵי רוּחָא. מִתְּרוּוִיהוֹן
בְּחֵדָא סְלִקָא דְעֵתָךְ. אֲלֵא דָא לְסִטְרוּי, וְדָא לְסִטְרוּי.
זָכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקֵיִיא, דְּמִשְׁלֵפִי נִשְׁמַתְהוֹן מַהֲאֵי גּוּפָא
קַדִּישָׁא דְאֲקָרִי אָדָם, דְּכָלִּיל כְּלָא, אַתְר דְּעֵטְרִין וְכַתְרִין
קַדִּישִׁין מִתְּחַבְּרָאן תַּמּוֹן, בְּצִרְוּרָא דְאֲתַקְלָא (ס"א דְאֲתַקְלָא).

זָכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקֵיִיא, (ס"א אַתְוֹן חֲבֵרֵיִיא) דְּכָל הֵנִי מַלְיִן
קַדִּישִׁין, דְּאֲתַמְרוּ בְּרוּחַ קַדִּישָׁא עֲלֵאָה, רוּחַ
דְּכָל קַדִּישִׁין עֲלֵאִין אֲתַכְּלֹן בֵּיהּ, אֲתַגְלִיִין לְכוּ. מַלְיִן

ספר מאורות הזהר

יא) מדוע קראו לספר הזה בשם "זהר"
ספר הזהר, מי, ומדוע, קראוהו כן?

מִצְאֵמִי כְּתוּב בְּהַקְדָּמָה ב' עַל הַתְּקוּנִים (דף י"ז ע"א): וְהַמְשַׁכֵּלִים זְהִירוּ כְּזֹהַר
הַקְּרִיעַ, מֵאֵי כְּזֹהַר, אֲלֵא כִּד עֲבָדוּ הָאֵי חֲבוּרָא, אִסְתַּכְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵילָא וְקָרְאוּ לֵיהּ סֵפֶר
הַזֶּהַר.

יב) רבי אבא כתב הזהר לפי צווי הרשב"י

הַזֶּהַר נִכְתָּב עַל יְדֵי רַבֵּי אַבָּא, כִּי כֵן צִוָּה רַשְׁבַּ"י בְּעַת הַסְּתַלְקוּתוֹ [בְּרִישׁ אֲדָרָא
זוּטָא זֶהַר חֵלֶק ג' רפ"ז]: וְסֵדֶר שְׁרַבֵּי אַבָּא יִכְתֹּב, וְכַנְרָאָה אֲשֶׁר רַבֵּי אַבָּא הֵיךָ תְּמִיד

דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין צִיִּיתִין לְהוּ, וְכֵאִין אַתּוּן מְאָרִיהוּן
דְּמֵאָרִין, מְחַצְדֵי חֻקְלָא, דְּמִלִּין אֶלִּין תַּנְדְּעוּן וְתַסְתַּכְּלוּן
בְּהוּ, וְתַנְדְּעוּן לְמֵאָרִיכוּן אַפִּין בְּאַפִּין, עֵינָא בְּעֵינָא.
וּבְהֵי מִלִּין תַּזְכוּן לְעֵלְמָא דְאַתִּי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב,
(דברים ד) וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֶל לְבָבָךְ וְגו'. יי, עֵתִיק
יוֹמִין הוּא הָאֱלֹהִים. וְכֵלָא הוּא חַד, בְּרִיד שְׁמִיָּה לְעֵלְמָא
וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִינָא עֵלְאִין לְתַתְּא, וְתַתְּאִין
לְעֵילָא. עֵלְאִין לְתַתְּא, דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם, דְּהוּא
תְּקוּנֵי עֵלְאָה, כְּלָלָא דְכְּלָהוּ. (חסר).

ספר מאורות הנהר

ספרא דרשב"י, וכן אמר רבי אבא בעצמו [שם] אחר הסתלקותו דרשב"י, ואנא פתבנו
סברנא למכתב טפי, ולא שמענא, וכה אמר רבי אבא לרבי אלעזר [נהר חלק ב'
קכ"ג]: הווא דאנא פתבנא מבוצינא קדישא, אמינא לגביה חכריא.

(ג) הנהר נכתב בלשון שלמדו רבי שמעון - תרגום

לשון הנהר, לישנא של זהורי"ת פתבו רבי אבא בלשון תרגום, באותו לשון
שלמד בו רבו רשב"י, כמו שכתב באור החמה (לנהר חלק א' דף ט' ע"ב, בשם הרמ"ק
[רבינו משה קורדובירו]), וזה לשונו: הרשב"י הנה מדבר תרגום, והיו מלאכים באים
לשמע כו'.

**תַּאֲנָא, כְּתִיב (מושלי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, דְּכִלִּיל שִׁית
בְּקַרְטוּפָא כַּחְדָּא. וְהָאִי הוּא דְכְּתִיב, (שיר
השירים ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.**

**וְתַאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, בְּאָדָם אֲתְכִלִּילוּ כְתָרִין
עֲלָאִין, בְּכִלְל וּבְכַרְט. וּבְאָדָם אֲתְכִלִּילוּ
כְתָרִין תַּתְּאִין, בְּכַרְט וּכְלָל. כְּתָרִין עֲלָאִין בְּכִלְל, כְּמָה
דְּאֲתַמַּר בְּדִיוֹקְנָא דְכָל הַגֵּי תִיקוּנִין (ס"א דִּיוֹקְנִין). בְּכַרְט:
בְּאַצְבָּעֵן דִּידוֹן, חֲמִשׁ כְּנָגַד חֲמִשׁ. כְּתָרִין תַּתְּאִין,
בְּאַצְבָּעֵין דְּרַגְלִין דְּאִינוּן פְּרַט וּכְלָל. דְּהָא גּוּפָא לָא
אֲתַחְזִי בְּהַדְיָהּ. דְּאִינוּן לְבַר מְגוּפָא. וּבְגִין כֵּךְ לָא הוּוּ
בְּגוּפָא. דְּגוּפָא אַעֲדִיו מְנִיָּהּ.**

ספר מאורות הזוהר

(יד) מסדרי הזוהר הוסיפו מאמרים גם מאמוראים
מאמרי ושמות האמוראים הנמצאים בספרי הזוהר הקדוש, זה הוא הוספה שהוסיפו
אחר כך מסדרי הזוהר הקדוש. וכן היה בכל ספרי חז"ל הקדמונים, שהמסדרים
אחריהם הוסיפו עליהם מדברי חז"ל אשר ראו ומצאו הדומה לענגן. אשר בודאי אלו
מסדרי ספרי הקדוש אשר נחתמו אחר הסתלקות מחבריהם, גם כן היה להם מקדשת
ופתיחת לב מעין הראשונים, ורוח קדשם העליון, הרשה להם להוסיף מחז"ל
האחרונים הדומים וסמוכים להם.

אִי הָבִי, מָאִי (זכריה יד) וְעָמְדוּ רַגְלֵי בְיוֹם הַהוּא. אֲלָא
 רַגְלֵי דְגוּפָא, מְאָרִיהוֹן דְּדִינִין (ס"א דְמָאֲרִין) לְמַעַבְד
 נוֹקְמִין וְאֶקְרוּן בְּעַלֵי רַגְלִים. וּמְנַהֲוֹן תְּקִיפִין. וּמְתַאֲחְדוּ
 מְאָרִיהוֹן דְּדִינִין דִּי לְתַתָּא, בְּכַתְרִין תַּתְּאִין.

תַּתְּאִנָּא, כָּל אֵינֹון תְּקוּנֵי דְלַעֲיָלָא, דְּבְגוּפָא קְדִישָׁא,
 (בְּדָבָר וְנוֹקְפָא) כָּלְלָא דְאָדָם, אֲתַמְשִׁיד דָּא מִן
 דָּא, וּמְתַאֲחְדוּ דָּא בְדָא, וְאַשְׁקוּן דָּא לְדָא. כְּמָה
 דְּאֲתַמְשִׁיד דְמָא בְקַטְפִין דְּוִרִידִין לְדָא וְלְדָא, לְהַכָּא
 וְלְהַכָּא, מֵאֲתַר דָּא לְאֲתַר אַחְרָא, וְאֵינֹון מְשַׁקִּין
 (ס"א קַסְטִין) דְּגוּפָא (נ"א לְגוּפָא). אֲשַׁקִּין דָּא לְדָא, מְנַהֲרִין
 דָּא לְדָא. עַד דְּאֲנַהֲירוּ כְּלָהוּ עַלְמִין, וּמְתַפְּרְכָּאן
 בְּגִינִיהוֹן.

ספר מאורות הזהר

(טו) חסד לאמים חטאת, ואין לצפות אלא למשיח צדקנו שהוא יגאלנו
 א. צריכין אנו להאמין באמונה שלמה בביאת משיח צדקנו שהוא יבא ויגאלנו,
 וגם לחכות עליו עד שהוא יבוא ויגאלנו, כמו שכתב הרמב"ם (פרק י"א מהלכות מלכים):
 "וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לכיאתו, לא בשאר נביאים בלבד
 הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו" כו', עיי"ש. וכל
 שכן שלא לסמוך על חסדי לאמים והבטחתם.

ב. עין ירושלמי פסחים (פ"ח ה"ו) מה שאמר על הבטחתם אשר פיהם דבר שוא
 וימינם ימין שקר.

תַּאנָא, כָּל אֵינוֹן כְּתָרִין (דף קמ"ג ע"ב) דִּלָּא אַתְּכִלְלוּ
בְּגוּפָא, בְּלִהוּ רְחִיקִין וּמְסֹאֲבִין, וּמְסֹאֲבִין כָּל
מָאן דִּיקָרַב לְגַבִּיהוֹן, לְמַנְדַּע מְנַהוֹן מְלִין.

תַּאנָא, מָאן תִּיאוּבְתָא דְלִהוֹן לְגַבִּי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים.
אֶלָּא מִשׁוּם דְּחָמֵן בְּהוּ גוּפָא קַדִּישָׁא,
וְלֹאֲתַכְלִלָּא בְּהוּ בְּהוּא גוּפָא. וְכִי תִימָא, אִי הָכִי, הָא
מְלֹאֲכִין קַדִּישִׁין וְלִיתְהוֹן בְּכִלְלָא דְגוּפָא. לָא. דְחָס
וְשְׁלוֹם אִי לִיהוֹן לְבַר מְכִלְלָא דְגוּפָא קַדִּישָׁא, לָא הוּוּ
קַדִּישִׁין וְלָא מִתְקַיְיִמִי. וּכְתִיב (דניאל י) וְגוֹיֵיתוּ כְּתַרְשִׁישׁ.
וּכְתִיב (יחזקאל א) וְגִבּוֹתֵם מְלֹאוֹת עֵינַיִם. (דניאל ט) וְהָאִישׁ
גְּבַרִיאֵל. בְּלִהוּ בְּכִלְלָא דְאָדָם. בַּר מִהַנִּי דְלִיתְהוֹן

ספר מאורות הנהר

ג. אִיתָא בְּבִבְא בְּתָרָא (דף צ"א ע"ב) דְּמִתְרַחֲמִין עַלִּיהוֹן דִּילִיָּה דְלִהוֹן, וְכֵן הִיָּה בְּחַרְבֵּן
הַבֵּית שֶׁהָיָה בְּטַחוּנָם בְּמַצְרַיִם וּבְאַשׁוּר וּבְכָל מָה שֶׁהִבְטִיחוּ לָהֶם, וְאַחַר כֵּן הִיָּה לְהַבְל
וְרִיק הַבְּטָחָתָם וְכָל צַפְיָתָם. וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא יְרֵמְיָה [אִיכָה ד' - י"ז] עוֹדִינוּ תְּכַלִּינָה
עֵינֵינוּ אֶל עֲזָרְתָנוּ הִבְל בְּצַפְיָתָנוּ צַפִּינוּ אֶל גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ. וּבְפִרְוֶשָׁא אֲתַמַּר לָן הַתַּנָּא
הַרְשָׁב"י (תְּקוּנִים תְּקוּן ס"ט) בְּזַמְנָא דְיִתִּי מְלָכָא מְשִׁחָא כּו', בְּהוּא זַמְנָא ה' בְּדַד יִנְחֲנוּ
וְאִין עֲמוֹ אֶל נִכְר עכ"ל.

ד. וְהַיּוֹם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִפְּנֵי הַהֶסְטֵר פְּנִים הַגְּדוֹל, וְגַדְל הַצְּרוּת שְׁמִתְרַבִּים
ר"ל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיַחֲוֹד עַל עִם יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה רַבִּים הֵם הַיּוֹצֵאִים מִפְּשׁוּטוֹת אֲמוֹנַת

בְּכֻלָּא דְגּוּפָא, דְּאֵינוּן מְסֻאֲבִין, וּמְסֻאֲבִין כָּל מָאן
דִּיקָרַב בְּהַדְיָהוּ.

וְתֵאנָא, בְּלָהוּ מְרוּחָא דְשְׂמַאלָא, דְלֵא אֲתַבְּסִם בְּאָדָם
מִשְׁתַּבְּחִין, וְנִפְקוּ מִכְּלָלָא דְגּוּפָא קַדִּישָׁא,
וְלֵא אֲתַדְבְּקוּ בֵיהּ. וּבְגִין כֵּךְ בְּלָהוּ מְסֻאֲבִין וְאִזְלִין
וְטֵאסִין עַלְמָא, וְעֵיילִין בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא,
לְאֲתַדְבְּקָא בְּהַהוּא דִּינָא קַדְמָאָה דְאַקְרִי קִיז, דְנִפְיָק
בְּכֻלָּל דְגּוּפָא דְלַתְתָּא. וְשֵׁאטִין וְטֵאסִין כָּל עַלְמָא,
וּפְרַחוּ וְלֵא מִתְדַבְּקָאן בְּכֻלָּלָא דְגּוּפָא, וּבְגִינֵי כֵךְ אֵינוּן
לְבַר, מִכָּל מִשְׁרֵיין דְלְעֵילָא וְתַתָּא. מְסֻאֲבִין אֵינוּן. בְּהוּ
כְּתִיב (ויקרא יג) מַחוּיִן לְמַחֲנֶה מוֹשְׁבֹו.

ספר מאורות הזוהר

אַלְקֵי עוֹלָם וּמֵאֲמוּנַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּנְבִיאֵי הָאֱמֶת, מֵה שְׁנֵבָאוּ עַל גְּאֶלֶת מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ.

ה. מוּבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (ח"א דף קל"ט-ק"מ במד"ג) רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְף הָהוּ יְתִיב
וְהוּהוּ קָא מְצַטְעַר בְּנִפְשׁוּי טְפִי, עָאל לְקַמִּיָּה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אָמַר לִיה חִיזוּ נְהִירוּ דְבוּצִינָא
דְעַלְמָא לְמָה אֲנִפּוּי חֲשׁוּכִין, אָמַר לִיה חִיזוּ וּדְחִילוּ סְגִי עָאל בִּי, דְּהָא אָנָּא חָמִי מָה
דְּאֲתַעְרוּ חֲבַרְנָא מְאָרִי מִתְנִיתָא דְשִׁאֲרַת עֲלִיָּהוּ רּוּחִין קַדִּישִׁין כּו', מָאן יִזְכֵּה לְהֵאִי
אוּרְכָא, מָאן יִתְקִים בְּקִיּוּם דְתִיָּה בֵין הָאִי זְמַנָּא, וְעַל דָּא אֶצְטַעֲרִנָּא בְּנִפְשָׁאִי.

ו. וְזֵה יְבָאָר בְּמָה שְׁפַתְבּ בְּהַקְדַּמַת הַזֵּהר (דף ד') שְׂרַבִּי חֲזָא שְׁמַע קָלָא דְאָמַר מָאן
דְלֵא מְצַפָּא דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהַהוּא עַלְמָא לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא, וְכֵן כְּתוּב בְּזֵהר (ח"א

וּבְרוּחָא דְאֶקְרִי הַבֵּל, דְּאֶתְבָּסַם יְתִיר בְּכִלְלָא דְגּוּפָא
קְדִישָׁא. נִפְקִין אַחֲרָנִין דְּמִבְּסָמֵן יְתִיר,
וּמִתְדַבְּקוּ בְּגּוּפָא, וְלֹא מִתְדַבְּקוּ. בְּלָהוּ תַלְיִין בְּאֹיָרָא
וְנִפְקִין מֵהָאֵי כִלְלָא דְאֵלִין מִסְאָבִין. וְשִׁמְעִין מַה
דְּשִׁמְעִין מֵעִילָא, וּמִנִּיּוּהוּ יְדַעֵי לְתַתָּא דְקָאמְרֵי לָהּ.

וְתֵאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, בִּיּוֹן דְּאֶתְבָּסְמוּ לְעִילָא
כִּלְלָא דְאָדָם, גּוּפָא קְדִישָׁא, דְּכַר וְנוֹקְבָא.
אֶתְחַבְּרוּ זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וְנִפְקֵי אֶתְבְּסְמוּתָא דְכִלְלָא.
וְאֶתְבָּסְמוּ עַלְמִין עַלְאִין וְתַתְּאִין. וּמִכָּאֵן אֶשְׁתַּכְּלֵל
עַלְמָא דְלְעִילָא וְתַתָּא, מִסְטְרָא דְגּוּפָא קְדִישָׁא.
וּמִתְחַבְּרוּ עַלְמִין, וּמִתְאַחֲדוּ דָּא בְּדָא, וְאֶתְעִבִּידוּ חַד

ספר מאורות הזהר

דף ק"מ, במדה"נ) חסן ישועות, מהו ישועות, אלו המצפנים לישועות בכל יום, וכנראה שזוהי הנהגת רבי אלעזר בן עזר בשוב לבו על לחץ ודחוקן של ישראל שיגרמו להם כף באריכת הגלות.

ז. ובזה מפרשים [בסליחות לערב ראש השנה בפזמון "שלוש עשרה מדות"]:
סררו כפרה זו [שפרה מדרך התרישה והלקה בעקלתון, שהוא] מרב עתים וימים ודו"ק.

ח. בן מובא בזהר (ח"ב דף ז' ע"ב) רבי שמעון זקף ידוי ובכה ואמר, ווי מאן דינדמן בהוא זמנא, ונכא חולקיה מאן דינדמן וישתפח בהוא זמנא כו', בגין דהוא דיתקם בהוא זמנא במהימנותא, ינכה להוא נהירו דחודה דמלכא, ועל

גּוּפָא. (ובגין דבְּלָהוּ חַד גּוּפָא, שְׂכִינְתָא לְעִילָא, שְׂכִינְתָא לְתַתָּא, קֹדֶשׁ א
בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא, קֹדֶשׁ א בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא.) וּמְשַׁלְפָא רוּחָא,
וְעִיילָא בְּחַד גּוּפָא. וּבְבָלָהוּ לָא אֲתַחְזִי אֶלָּא חַד. (ישעיה
1) קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
דְּכָלָא הוּא חַד גּוּפָא.

תְּאֵנָא, בִּיּוֹן דְּאֲתַבְּסָמוּ דָּא בְּדָא, (כְּתִיב) (שִׁיר הַשִּׁירִים
א) תַּנְרִי זֶהָב נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף) אֲתַקְּשְׁרוּ
דִּינָא וְרַחֲמֵי. (אֲתַבְּסָמָא דִּינָא בְּרַחֲמֵי) וְאֲתַבְּסָמַת נּוּקְבָא
בְּדַכּוּרָא. וּבְגִינֵי כַךְ לָא סְלִקָא דָּא בְּלֵא דָּא, כְּהֵאִי
תָּמַר, דְּלֵא סְלִקָא דָּא בְּלֵא דָּא. וְעַל הַאי תַּנְיִנְן, מָאן
דְּאֶפִּיק גְּרַמְיָה בְּהֵאִי עֲלָמָא מִכְּלָלָא דְּאָדָם, לְבַתֵּר פִּד
נִפִּיק מֵהֵאִי עֲלָמָא, לָא עִייל בְּכָלָלָא דְּאָדָם, דְּאֶקְרִי

ספר מאורות הזהר

ההוא זמנא זמנא כתיב וצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים ככחן את הזהב וגו', לכתר
דאינון עקתין מתערי על ישראל, וכל עמין ומלכיהון תנייעטון כחדא עליהו, ומתערי
כמה גזירין בישין, כולהו סלקי בעיטא חדא עליהו, וייתון עקתא על עקתא, בתרייתא
משפחון קמיתא כו' עין שם. וכמה מפריצי יהודאין יתהפכו לאהדרא לגביהו, וייתון
עמהון, לאגתא קרבא על מלכא משיחא כו' עין שם.

ט. ולכן אחי ורעי, מי לה' ולתורה הקדושה ולנביאי האמת, יתחזק מאד מאד
באמונת ביאת משיח, וכמה פעמים ביום יאמר כל אדם אני מאמין באמונה שלמה
בביאת המשיח ובאמונת השם יתברך אשר הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי ה' אין
לנו מלך גואל ומושיע. והשם יתברך לבדו בודאי יחוס וירחם על עם עני ואביון

גּוֹפָא קִדְיָשָׁא. אֵלָא בְּאִינוּן דְּלֵא אַקְרוּן אָדָם, וְנִפְיָא
מִכְּלָלָא דְּגּוֹפָא.

תַּנְיָא, תּוֹרֵי זֶהָב גַּעְשָׁה לָךְ עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף,
דְּאִתְבְּסְמוּ דִינָא בְּרַחֲמֵי. וְלִית דִּינָא, דְּלֵא הוּוּ
בֵיה רַחֲמֵי. וְעַל הָאֵי כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) נָאוּ לְחַיֵּיךְ
בַּתּוֹרִים צוֹאֲרֵךְ בַּחֲרוּזִים. בַּתּוֹרִים: כְּמָה דְכְּתִיב, תּוֹרֵי
זֶהָב גַּעְשָׁה לָךְ וְגו'. בַּחֲרוּזִים: כְּמָה דְכְּתִיב, עִם נְקוּדוֹת
הַכֶּסֶף. צוֹאֲרֵךְ, בְּכֻלָּא דְּנוֹקְבָא, דָּא מְטְרוֹנִיתָא
אֲשֶׁתְּכַח בִּי מִקְדָּשָׁא דְלַעִילָא, וִירוּשָׁלַם דְּלַתְתָּא
(ס"א הוא מקדשא דכלא) וּמִקְדָּשָׁא. וְכֹל דָּא מְדַאֲתְבְּסַמַּת
בְּדַכּוּרָא, וְאִתְעֵבִיד כְּלָלָא דְאָדָם, וְדָא הוּא כְּלָלָא

ספר מאורות הנהר

דור עני דור האחרון הזה, אשר כמעט כל סוף חבלי משיח עבר עלינו בזמנו, שהוא
יעשה סוף וקץ לכל צרותינו, ופדה יפדה את נפשותינו, ויגלה מהרה כבוד מלכותו
עלינו, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל צור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר
נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

י. אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, בפרט במצוקת עם ישראל בארץ
קדישא ובגולה בכל ארץ וארץ, התעוררו, חושו לקדם הגאולה עד שלא תביא הפרענות
חלילה וחס.

דְּמַהִימְנוּתָא. מָאִי מַהִימְנוּתָא. דְּבַגְוִיָּה אֲשֶׁתְּכַח כָּל
מַהִימְנוּתָא.

וְתֵאנָא, מָאֵן דְּאֶקְרִי אָדָם, וְנִשְׁמַתָּא נִפְקַת מִנְיָה,
וּמִיָּת, אָסִיר לְמִיבַת לֵיהּ בְּבֵיתָא, לְמַעַבְד
לֵיהּ לִנְהָ עַל אַרְעָא, מִשּׁוּם יִקְרָא דְהָאִי גּוּפָא, דְלֵא
יִתְחַזִּי בֵּיהּ קִלְנָא, דְכִתִּיב, (תהלים מט) אָדָם בִּיקָר בַּל
יִלִּין, אָדָם דְּהוּא יִקָּר מִכָּל יִקְרָא, בַּל יִלִּין. מָאִי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְּאִי יַעֲבֹדוֹן הָכִי, נִמְשָׁל פְּבַהֲמוֹת גְּדָמוֹ. מַה
בְּעִירֵי לָא הוּוּ בְּכָלְלָא דְאָדָם, וְלֵא אֲתַחַזִּי בְּהוּ רֹחָא
קַדִּישָׁא, אוּף הָכָא כְּבִיעִירֵי, גּוּפָא בְּלֵא רֹחָא, וְהָאִי
גּוּפָא, דְּהוּא יִקְרָא דְכָלָא, לָא יִתְחַזִּי בֵּיהּ קִלְנָא.

ספר מאורות הנהר

(טו) הגם שהרשב"י ורבי אלעזר בנו והתבראי קדישא הקפידו על העלמת תורת הח"ן, אך
כל זה היה רק אז, אבל האר"י הקדוש והבאים אחריו צדדו להפצת לימוד זה כחוק
ומגן לישיעת עם ישראל

א. ידעתי גם ידעתי מן ערפי כי אין אני ראוי לעמד במקום גדולים לעורר על
לימוד תורת הנסתר, ורבים יאמרו לנפשם אין פונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו
הוא דורש, לקנות לו שם. על כל אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספר הקדוש אור
לישרים בשם הרב מורינו הרב יואל מוכיח זצ"ל:

ב. מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל.
ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל
הדדשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדם לחפר בה ואין פונתם לשם שמים.

וְתֵאנָא בְּצִנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כֹּל מָאן דְעֵבִיד לִינְה
 לְהֵאֵי גּוּפָא קוּדִישָׁא, בְּלֹא רוּחָא, עֵבִיד
 פְּגִימוּתָא בְּגוּפָא דְעֵלְמִין. דְהָא בְּגִין (דף קמ"ד ע"א) דָּא,
 לֹא עֵבִיד לִינְה בְּאַתְרָא קוּדִישָׁא, בְּאַרְעָא דְצָדֵק יִלִּין
 בְּהֵ, (ס"א דכתרא קודישא דמלכא בארעא דכתיב (ישעיה א) צדק ילין
 ביה) מוּשׁוּם דְהֵאֵי גּוּפָא יְקָרָא, אֲתִקְרִי דִּיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא.
 וְאֵי עֵבִיד בִּיה לִינְה, הוּי פְּחַד מִן בְּעִירָא. (הדא הוא
 דכתיב, (תהלים מט) נמשל בבהמות (ע"כ) נדמו).

תֵּאנָא, (בראשית ו) וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם.
 (ס"א בני האלהים) אֵינֹן דְאַטְמֵרוּ, וְנִפְּלוּ בְּנוֹקְבָא
 דְתֵהוּמָא רַבָּא. אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (האדם הידוע). וְכִתְיֵב
 וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמָּוֶה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם וְגו'. מֵהֵהוּא

ספר מאורות הוהר

וּנְשָׂא עֲלֵיהֶם מִשָּׁל וְנֹאמַר: בְּעִיר אַחַת קִטְנָה, לֹא הָיָה לָהֶם כְּפִי אֲבָנֵי גֹזִית כִּי אִם
 כְּפִי עֲצֵי הַיַּעַר וְהַגְּבוּת מְכֻסִּים בְּתֵבָן, וְהָיָה גְרִים שָׁם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּעַלְיָ תַּחַת הַגַּג.
 בְּלִילָה אַחַת הִלְכָה הָאִשָּׁה לִישָׁן וְעַדִּין בְּעֵלָה הָיָה גְעוֹר וְהָיָה לוֹ גַר דְּלוּק.

ג. טַרְס יִכְבֶּה הַגַּר גַּם הוּא הִלֵּךְ לִישָׁן וְהַנִּיחַ הַגַּר דְּלוּק, צְעָקָה אֵלָיו אֲשֶׁתּוֹ: אוּלֵי
 חַס וְשָׁלוֹם! כֹּל נִיצוּץ א' מִהַגַּר וְיִשְׂרָף כֹּל הַבַּיִת כְּלוּ, עוֹדָה מְדַבְּרַת עִמּוֹ כֹּא שׁוֹמֵר
 הָעִיר וְהַכְרִיז לְהַזְהִיר הָעַם לְהִשְׁגִּיחַ עַל הָאֵשׁ וְהַנְּרוֹת שְׁלֵא יִגְרַם לְשִׂרְפָה חַס וְשָׁלוֹם.
 אֲמַרָה הָאִשָּׁה לְבַעֲלָה שְׁמַע נָא וְרֹאֵה מַה שֶׁהַשׁוֹמֵר מְכַרְיוֹ לְהִשְׁגִּיחַ עַל הַגַּר שְׁלֵא יִגְרַם

דְּאֲקָרִי עוֹלָם. כְּדַתְּנִינָן יְמֵי עוֹלָם. אַנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם, מִנְהוֹן
נִפְקוּ רוּחִין וְשָׂדִיין לְעֵלְמָא, לְאַתְדַּבְּקָא בְּרִשְׁיַעֲיָא.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאָרְץ, לְאַפְקָא אֵלֶיךָ אַחֲרָיִךְ. דְּלֹא הוּוּ
בְּאָרְץ. הַנְּפִילִים: עַז"א וְעוֹזא"ל הוּוּ בְּאָרְץ.
בְּגֵי הָאֱלֹהִים לֹא הוּוּ בְּאָרְץ. וְרוּזָא הוּוּ וְכֹלָא אַתְמַר.

כְּתִיב (בראשית 1) וַיִּנְחָם יי כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרְץ,
לְאַפְקָא אָדָם דְּלַעֲיָלָא, דְּלֹא הוּוּ בְּאָרְץ. וַיִּנְחָם
יי הָאֵי בְּזַעִיר אַפִּין אַתְמַר. וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבֹו, וַיִּעֲצֵב
לֹא נְאָמַר. אֱלֹא וַיִּתְעַצֵּב, אִיהוּ אַתְעַצֵּב, דְּבִיָּה תִלְיָא
מִלְתָּא. לְאַפּוּקֵי מִמָּאן דְּלֹא אַתְעַצֵּב. אֵל לְבֹו, בְּלְבֹו

ספר מאורות הזהר

סְפָנָה, הַשִּׁיב לָהּ הַבְּעַל: שׁוּטָה שְׂבַעֲעוֹלָם! וְכִי סְבוּרָה אַתְּ שְׂבָלֵב שְׁלָם הַכְרִיז הַשׁוּמֵר
כֵּן? הֲלֹא אָנִי יוֹדֵעַ שְׂאִינוּ מְכַרְזֵי אֱלֹא בְּשָׂבִיל שְׁהַקְהֵל נִוְתָנִים לוֹ מִמּוֹן שְׂכַרְזֵי כֵּן,
וְאֵלּוּ הָיוּ נִוְתָנִים לוֹ מִמּוֹן שְׂכַרְזֵי שְׂעִיזָתוֹ הָעִיר גַּם כֵּן הִנֵּה מְכַרְזֵי. עַל כֵּל אֵין אָנִי
שָׁם לֵב לְדַכְרֵי כָּלֵל, וְהַלֵּךְ לִישָׁן וְהַנִּיחַ הַגֵּר דְּלוּק. כְּאֲשֶׁר פְּתָרָה כֵּן הִנֵּה. הַגֵּר נִפְל
עַל הַשְּׁלֶחֶן וְכֹל הַבַּיִת נִדְּלַק וְנַעֲשָׂה שְׂרָפָה גְּדוּלָּה, וְכַמְעַט כֹּל הָעִיר נִשְׂרָפָה וּבְקָשִׁי
גְּדוּל הַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְאֶשְׁתּוֹ וְלֹא נִשְׂאָר לָהֶם כִּי גִוְיָתָם.

ד. רָאוּ נָא הַשׁוּטָה הַזֶּה, בְּשָׂבִיל שְׁהַשׁוּמֵר לֹא הַכְרִיז בְּלֵב שְׁלָם, לֹא רָצָה לְשַׁמֵּעַ
לְדַכְרֵי וְהַנִּיחַ לְשָׂרָף בֵּיתוֹ בְּאֵשׁ. כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה: הַמוֹכִיחַ מִזְהִיר הָעַם, שְׂעִיזָבוּ מַעֲשֵׂיהֶם
הַרְעִים, וְאֵם לֹא כֵּן יִפְלוּ לְגִיהֶנָם אֲשֶׁר שָׁם יִשְׂרָפוּ גִוְיֹתֵיהֶם כְּמוֹ שְׁנֵאמַר הַנֵּה הַיּוֹם
כָּא בְּעַר כְּתָנוּר וְגו'. הַשׁוּטִים מְדַמִּים בְּנַפְשָׁם, בְּשָׂבִיל שְׁהַמוֹכִיחַ לֹא מִתְכַּנֵּן לְשֵׁם

לֹא כְּתִיב, אֱלֹא אֵל לְבוֹ. כִּמְאֵן דְּאִתְעַצֵּב (וּמְקַבֵּל)
לְמֵאֲרִיָּה, דְּאִחֲזִי הָאִי לְלֵבָא דְכָל לְבִין.

וַיֹּאמֶר יי אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה וְגו'. לְאִפְקָא אָדָם דְּלַעֲיָלָא. וְאִי
תִּימָא אָדָם דְּלִתְתָא בְּלַחֲדוּי. לָאו לְאִפְקָא כָּלֵל,
מִשּׁוּם דְּלָא קָאִים דָּא בְּלָא דָּא.

וְאֵלְמָלֵא חֲכָמָה סְתִימָא דְכֵלָא, פְּלָא אִתְתַּקֵּן
כְּמִרִישָׁא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי ח) אֲנִי
חֲכָמָה שְׁכַנְתִּי עֲרֻמָּה. אֵל תִּקְרִי שְׁכַנְתִּי, אֱלֹא שְׁכִינְתִּי
(ס"א שְׁכִינְתִּי).

ספר מאורות הנהר

שְׁמַיִם, לֹא נִתֵּן לֵב לְדַבְּרֵי עַד שְׁבָאָה עֲלֵיהֶם הַשְׂרָפָה. הֲלֹא אֵין לָךְ שְׁטוּת גְּדוֹל מְזֵה,
עַד כָּאֵן תִּכֵּן דְּבָרֵי וְדָבְרֵי פִי חָכָם חָן.

(יז) עֲצֵה נְאֻמְנָה לְהִנָּאֲתָךְ וּלְטוֹבְתָךְ

א. אַחֵי אַחֵי, שְׁמַע נָא לְעֲצָתִי, כִּי עֲצָתִי אֲמוּנָה לְהִנָּאֲתָךְ וּלְטוֹבְתָךְ. הִנְנִי מְבִיא לָךְ
עֶסֶק טוֹב כְּהֵאִי רֹכֵל שְׁמוּכָר סְמָא דְחִיָּיא (ע"ז דף י"ח), חִיִּים אַרְפִּים וְטוֹבִים מְדָבֵשׁ
מְתוּקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחִיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים לְיוֹם שְׁפֵלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵין
וְעֲטֻרֹתֵיהֶם כְּרָאשֵׁיהֶם וְנִהְנִים מְזִיו הַשְׁכִּינָה, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים בְּאַקְדָּמוֹת מְטִילֵי בֵיה
חִנְנָא לְבַהֲדֵי דְשְׁכִינְתָא וְכוּ' לְעֵתִיד לְבָא.

וְאֵלְמָלָא הָאֵי תְקוּנָא דְאָדָם, לָא קָאִים עֲלֵמָא. הָדָא
הוּא דְכְתִיב, (משלי א) "בְּחֻכְמָה יֶסֶד אָרֶץ.
וְכְתִיב (בראשית ו) וְנָח מֵצָא חֵן בְּעֵינַי יי."

וְתֵאנָא, בְּלִחוּן מוֹחִין תְּלִין בְּהָאֵי מוֹחָא. וְהַחֲכָמָה
הוּא בְּלָלָא דְכָלָא הוּא. וְדָא חֲכָמָה סְתִימָא,
דְּבָה אֶתְתְּקוּף וְאֶתְתְּקוּן תְּקוּנָא דְאָדָם, לְאֶתִיּוּשְׁבָא כְלָא
עַל תְּקוּנִיהָ, כֹּל חַד בְּאַתְרֵיהָ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (קהלת
ו) הַחֲכָמָה תְּעוּזָא לְחֻכְמָה מַעֲשֵׂרָה שְׁלִיטִים, דְּאִינוּן תְּקוּנָא
שְׁלִימָא דְאָדָם. וְאָדָם הוּא תְּקוּנָא דְלִגּוּ, מְנִיָּה קָאִים
רַוּחָא. (הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמואל א טז) כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינַיִם וַיְהוּה
יִרְאֶה לְלֵבָב, דְּאִיהוּ בְּלִגּוּ לִגּוּ).

ספר מאורות הזוהר

א. אַחֵי אַהוּבִי, דַּע שְׁמוּבָא בְּסַפְרֵי אַמְתּוּ וְקַדְשׁ, שְׂאָם זוֹכִין לְכֻנְס לְפָנֵי וְלְפָנִים
 וְלִהְשִׁיג אֶפְלוּ מִקְצֵת מִן הַמְקַצֵּת בְּחֻכְמָה הַקְדוּשָׁה הַנִּפְלְאָה הַלְזוּ, אִזּוֹכִין לְהִיּוֹת
 בְּבַחֲבִינַת בְּנִים לְמִקּוּם בְּרוּךְ הוּא, כְּמִבְּאֵר בְּאֵרִיכוּת בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ וּבְתִקּוּנֵי הַרְבֵּה
 פְּעָמִים. וְמִי הוּא זֶה שְׁלֵא יִתְאַוֶּה, יִתְגַּעְגַּע וַיִּשְׁתַּוְּקַק לְזָכוֹת לְכֻנְס לְפִלְטְרִין שֶׁל מֶלֶךְ
 מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְחַשֵּׁב לְבֵן הַמֶּלֶךְ.

ב. הַתְּנָא הָאֵלְקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הָאִיר עֵינַי יִשְׂרָאֵל מִחֻכְמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ, וְדַבֵּק
 לְבָם לְאַהֲבָה וְלִירְאָה כֹּל יְמָיו, כְּדָאִיתָא בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ (פְּרָשַׁת אַחֲרֵי דִף ע"ט ע"א) בְּיוֹמוֹ
 דְּרַשְׁבִּי הוּהוּ אָמַר בְּרַגְלֵי לְחַבְרִיָּה, פִּתַח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבָרֶיךָ, בְּתַר דְּשָׁכִיב הוּוּ אָמַר
 אֵל תַּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחַטִּיאָא אֶת בְּשַׂרְךָ, עֵינַן שָׂם. וְהַשְׂאִיר לָנוּ בְּרַכָּה סַפְרֵי הַזוּהַר הַקְדוּשׁ

וּבַהֲאִי תְקוּנָא דְאָדָם, אֶתְחַזִּי שְׁלִימוֹתָא מְהִימְנוֹתָא
 דְכְלָא, דְקָאִים עַל בְּנֵרְסֵיִיא. דְכְתִיב, (יחזקאל א)
 וּדְמוֹת בְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה. וּכְתִיב (דניאל ז)
 וְאָרוּ עִם עָנְנֵי שָׁמַיָא כְּבַר אָנֹשׁ אֶתְהָ הוּא וְעַד עֵתִיק
 יוֹמִיָא מְטָה וּקְדֻמוּהִי הַקְּרֻבוּהִי. עַד כָּאן סְתִימָאן מְלִין,
 וּבְרִירֵן טַעֲמִין. וּכְפָאָה חוּלְקִיָה דְמָאן דִּידַע וַיִּשְׁגַּח בְּהוֹן,
 וְלֹא יִטְעִי בְּהוֹן, דְּמְלִין אֲלִין לֹא אֶתְיְהִיבוּ, אֶלֹא לְמֹאֲרֵי
 מְדִין (מֹאֲרִין) וּמְחַצְדֵי חֻקְלָא, דְעָאלוּ וְנִפְקוּ, דְכְתִיב,
 (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְרָכֵי יִי וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפּוֹשְׁעִים
 יִכְשְׁלוּ בָם.

תַּאֲנָא, בְּכָה רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאָרִים קְלִיָה וְאָמַר, אִי
 בְּמְלִין דִּילֵן, דְאֶתְגַּלְיִין הַכָּא, אֶתְגַּנְיִזוּ חֲבֵרֵיִיא

ספר מאורות הזהר

הַמֹּאֲרֵי אֶת עֵינֵי הָאָדָם בְּחֻכְמָה וּמוֹסָר וּבִינָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ לְפִי עֲרֻכוּ, וְאִיתָא בְּזֵהַר
 הַקְּדוּשׁ שְׁבֻכּוֹת לַמּוֹד זֶה עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְהַגְאָל גְּאֻלָּה שְׁלָמָה, (רַעֲנָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא
 קַכִּיד ע"ב): עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מֵאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיְהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֵּהָר יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקִים בְּהוֹן ד' בְּדָד יִנְחֻנוּ וְכוּ'.

ב*. וְכָל דְבָרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ בְּזֵהָר הַרְקִיעַ מְאִירִים וּמְזִהִירִים, וּבְמִסְתִּיר פְּנִים רוּמְזִים
 דְבָרִים דְקִים עֲמָקִים, הַמְדְרִיכִים וּמְלִשְׂרִים אֶל יְדִיעוֹת הָאָמֶת וְהָאֲמוּנָה חֻכְמָה וּמוֹסָר
 וּבִינָה, וּמְרַפָּא לְנַפְשׁ, וְהֵמָּה לְאֶלְפִים וְלִרְבּוֹת וְיִקָּר לְמוֹצָאָם.

ג. וְהִנְנִי לְהַעֲתִיק לָךְ לְשׁוֹנוּ הַזֵּהָב וְהַקְּדוּשׁ בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁתָּ שְׁלַח (דף קס"ו
 ע"ב) מְעַנְיֵן חֲמוּדָא דְאוֹרִיָתָא, וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: בְּכָה רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְנֶעַם פְּתַח וְאָמַר,

בְּאֲדָרָא דְעֵלְמָא דְאֵתִי, וְאֶסְתְּלֵקוּ מֵהַאי עֵלְמָא, יָאוּת
וְשִׁפִּיר הָוָה, בְּגִין דְּלֹא אֶתְגַּלְיִין לְחַד מִבְּנֵי עֵלְמָא. הֲדַר
וְאָמַר, הֲדָרִי בִי, דְהָא גְלִי קָמִיָּה דְעֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹן,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְהָא לָא לִיקְרָא דִילִי עֲבִידְנָא,
וְלֹא לִיקְרָא דְבֵית אָבָא, וְלֹא לִיקְרָא דְחֲבֵרְיָא אֱלִין,
אֲלֵא בְּגִין דְּלֹא יִטְעוּן בְּאוּרְחוֹי, וְלֹא יַעֲלוּן בְּכִסּוּפָא
לְתַרְעֵי פְלִטְרוֹי, וְלֹא יִמְחוּן בִּידִיהוֹן. וְזָפָאָה חוּלְקֵי
עֲמַהוֹן, לְעֵלְמָא דְאֵתִי.

תְּנָא, עַד לָא נִפְקוּ חֲבֵרְיָא מֵהָהוּא אֲדָרָא, מִיתוּ רַבִּי
יוֹסִי בְּרַבִּי יַעֲקֹב, וְרַבִּי חֲזַקְיָה, וְרַבִּי יִיסָא. וְחִמוּ
חֲבֵרְיָא, דְהוּוּ נִטְלִין לוֹן מִלְּאֲבִין קִדִּישִׁין בְּהָהוּא

ספר מאורות הזהר

(משלי ה) אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלֶת חֵן בְּדִידָהּ יִרְוּדָהּ כָּכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגָּה תְּמִיד. אוּרְיִיתָא
אוּרְיִיתָא, נְהִירוּ דְכָל עֵלְמִין, כְּמָה זְמִין, וַיִּתְלִין, וַיִּמְקוּרִין, וַיִּמְבוּעִין, מִתְּפִשְׁטֵי מִנְּךָ לְכָל
סִטְרִין. מִנְּךָ כְּלָא, עֲלֵךְ קְרִימֵי עֲלֵאִין וְתַפְאִין, נְהִירוּ עֲלָאָה (וְדָא) מִנְּךָ נִפְקָא. אוּרְיִיתָא
אוּרְיִיתָא, מַה אִימָא לְגַבְךָ, אֵילַת אֲהָבִים אַנְתְּ, וַיַּעֲלֶת חֵן (בְּבִי) עֵילָא וְתַתָּא רְחִימִין
דִּילָךְ. מֵאן זְפִי לִינְקָא מִנְּךָ כְּדָקָא יָאוּת. אוּרְיִיתָא אוּרְיִיתָא שְׁעִשׂוּעִים דְּמֵאֲרָךְ, מֵאן
יְכִיל לְגַלְאָה, וְלִמְיָמֵר סִטְרִין וַיִּגְנִיזִין דִּילָךְ. בְּכַה, וְאַעִיל רִישִׁיָּה בֵּין בְּרַכּוּי, וְנָשַׁק לְעַפְרָא,
עֵין שָׁם עוֹד לְהֵלֵן מִגְדֵּל נוֹרָאוֹת קִדְשָׁתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי.

ד. וְרָאָה בְּפִרוּשׁ הַסֵּלֶם בְּמֵאמֵר אֵילַת אֲהָבִים אוֹת קַפ"ג-קפ"ד וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ:
פֶּתַח וְאָמַר אֵילַת וְגו', פֶּתַח וְאָמַר, אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלֶת חֵן בְּדִידָהּ יִרְוּדָהּ כָּכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ

פֶּרְסָא. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִלָּה, וְאִשְׁתְּכַכְנוּ. צְוּחַ וְאָמַר,
שְׁמָא חֶס וְשְׁלוֹם גְּזַרְה אַתְגְּזַר עֲלֵנָא לְאַתְעַנְשָׂא,
דְּאַתְגְּלִי עַל יְדֵנָא מַה דְּלָא אַתְגְּלִי מִיּוֹמָא דְקָאִים
מֹשֶׁה עַל טַוְרָא דְסִינִי, דְכָתִיב, (שְׁמוֹת ל"ד) וַיְהִי שֵׁם עִם
יְי אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגו' . מַה אָנָּא הָכָּא.
אִי בְּגִין דָּא אַתְעַנְשׂוּ.

שְׁמַע קָלָא, זַכָּאָה אָנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, זַכָּאָה חוּלְקָךְ
וְחִבְרִיָּא, אֲלִין דְקִיָּיִמִין בְּהֶדְדָּ, דְהָא אַתְגְּלִי
לְכוּן מַה דְּלָא אַתְגְּלִי לְכָל חֵילָא דְלַעֲיָלָא, (ד"ק קמ"ט
ע"ב) אָבֵל תָּא חֲזִי, דְהָא כְּתִיב, (יְחֻשְׁעִי) בְּכֹרוֹ וַיִּסְדָּנָה
וּבְצַעֲרֵרוֹ יֵצִיב דְלִתֵּיהּ. וְכָל שְׁכֵן דְבָרְעוּ סְגִי וְתַקִּיף,
אַתְדַּבְּקוּ נַפְשֵׁתְהוֹן בְּשַׁעֲתָא דָּא דְאַתְנַסִּיבוּ. זַכָּאָה

ספר מאורות הוהר

תְּשֻׁגָה תְּמִיד. תּוֹרָה תּוֹרָה, הָאוֹר שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמָה יָמִים וְנִחְלִים וּמְקוֹרוֹת וּמְבוֹעֵים
מִתְפַּשְׁטִים מִמֶּךָ לְכָל הַצְּדָדִים. מִמֶּךָ הַכֹּל, עֲלִיף עוֹמְדִים הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, אוֹר
הַעֲלִיּוֹן מִמֶּךָ יוֹצֵא. תּוֹרָה תּוֹרָה, מַה אוֹמֵר לָךְ, אֵילַת אֶהְבִּים אֶתָּה וְנִצַּלְתָּ חֵן, לְמַעַלָּה
וּלְמַטָּה הֵם הָאוֹהֲבִים שְׁלָךְ, מִי יִזְכֶּה לֵינֵק מִמֶּךָ כְּרָאוּי. תּוֹרָה תּוֹרָה, הַשְּׁעִשׂוּעִים שֶׁל
אֲדוֹנָךְ, מִי יְכוֹל לְגַלוֹת וְלוֹמַר הַנְּסֻתוֹת וְהַגְּנוּזוֹת שְׁלָךְ. כִּכָּה וְהַכְּנִים רֵאשׁוּ בֵּין בְּרַכְיֹו,
וְנִשַּׁק אֶת הַעֶפֶר.

ה. אֲדַהְכִי חֲמָא כְּמָה וְכו': בְּתוֹךְ כֶּךָ רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּמָה צוּרוֹת שֶׁל הַחֲבָרִים
מִסְבִּיב לוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אַל תִּירָא בְּנוֹ שֶׁל יוֹחָאי, אַל תִּירָא מְאוֹר הַקְּדוֹשׁ, כְּתוּב וְשִׁמַּח
בְּשִׂמְחַת רַבּוֹנְךָ. כְּתַב כָּל אֵלֹו הַדְּבָרִים שְׁשִׁמַּע בְּאוֹתוֹ לַיְלָה, וְשָׁנָה אוֹתָם וְהִגֵּה אוֹתָם

חולקיהוון, דְהָא בְשִׁלְמוֹתָא אֶסְתְּלִקֵּן. (דְלֵא הוּהּ בֵּן לְאִינוּן
דְהוּן קַמְיִיהוּ, אַמַּאי מִיתוּ).

תַּאנָּא, בְּעוּד דְאַתְגְּלִיין מְלִין, אַתְרְגִּישוּ עֲלֵאין
וּתְפִאין, (דְאִינוּן רְמִיכוּ) וְקֵלָא אַתְעַר בְּמֵאתָן
וְחַמְשִׁין עֲלֵמִין דְהָא מְלִין עֲתִיקִין לְתַתָּא אַתְגְּלִיין, וְעַד
(נ"א ועוד) דְאֵלִין מִתְבַּסְמֵן נְשִׁמְתִּיָּהוּ בְּאִינוּן מְלִין, גַּפְקָא
נְשִׁמְתִּיָּהוּ בְּנִשְׁיָקָה, וְאַתְקִשְׁר בְּהֵוּא פְּרָסָא, וְנִטְלִין
לְהוּ מְלֵאכֵי עֲלֵאין, וְסִלְקִין לוֹן לְעִילָא. וְאַמַּאי אֵלִין.
מְשׁוּם דְעָאלוּ וְלֵא גַּפְקוּ זְמַנָּא אַחְרָא מִן קַדְמַת דְנָא,
וּכְלָהוּ אַחְרֵינִי עָאלוּ וְנִפְקוּ.

ספר מאורות הוהר

וְלֵא שְׂכַח דְבַר. וְנַר הֵוּא הָאִיר לוּ כֹּל אוֹתוּ הִלְיָלָה עַד שְׂבָא הַבְּקָר. כְּשָׂבָא הַבְּקָר,
נִשְׂא עֵינָיו וְרָאָה אוֹר אֶחָד שְׁהֵיָה מֵאִיר בְּרָקִיעַ, הַשְּׁפִיל עֵינָיו לְמִטָּה. חֲזַר כְּבַתְחִלָּה
וְרָאָה אוֹר בְּכָל הַרְקִיעַ שְׁהֵאִיר, וְעָלָה בְּאוֹתוּ הָאוֹר צוּרַת הַבַּיִת דְהִיָּנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
כְּלוּמַר שְׁנַעֲשֶׂה הַזְּוִיג שֶׁל מַלְכוּת בְּזַעִיר אֲנָפִין, בְּכַמָּה צִיּוּרִים, שְׂמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְכַרְגַּע
נִגְנַז אוֹר הֵוּא.

ו. עַל כֹּל הַנְּיֵי בְּזָה בְּבִקְשָׁה כְּפוּלָה וּמְכַפְלָת: נִפְשֶׁךָ הִיָּפָה וְנִשְׁמַתְךָ הִרּוּמָמָה הִיא
בְּקִשְׁתִּי וּשְׂאֵלְתִי. יַעֲרֹב נָא לְפָנֶיךָ עֲתִירְתִּי וְתַחֲנֹתִי. נָא וְנָא שְׁמַע לְעֲצָתִי, אֵיעֲצֶךָ וַיְהִי
אֱלֹקִים עִמָּךְ, לְקַבֵּעַ לָךְ שְׁעוֹר חֲדָשׁ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין מִתּוֹקִין
כְּדוּבְשִׁין, כִּי עַל סִפְרֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַלְזָה הַעִידוּ עֲלֵיו קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹן שְׂרָפֵי מַעְלָה,

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּהַנִּי תְלָתָא,
וְזַכָּאָה חוּלְקִנָּא לְעֵלְמָא דְאַתִּי בְּגִין דָּא. נֶפֶק
קָלָא תְּנַיִנּוֹת וְאָמַר, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם. קָמוּ וְאִזְלוּ. בְּכָל אֶתֶר דְּהוּ
מִסְתַּבְּלִי סָלִיק רִיחִין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַע מִינָהּ,
דְּעֵלְמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינָּה. וְהוּוּ גַהְרִין אַנְפוּי דְּכְלָהוּ, וְלֹא
הוּוּ יְכָלִין בְּנֵי עֵלְמָא לְאַסְתַּבְּלָא בְּהוּ.

תָּאנָא, עֶשְׂרֵה עָאלוּ, וְשִׁבְעַ נֶפְקוּ, וְהוּוּ חַדִּי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְרַבִּי אָבָא עֲצִיב. יוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אָבָא עַמִּיָּה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מַלְּהָ,
וְחַמוּ לְאַלִּין תְּלָתָא דְּהוּוּ מִיִּיתִין לְהוֹן מִלְּאַכִּין עֲלֵאִין,

ספר מאורות הזהר

ובתוכם השל"ה הקדוש והכלי יקר זי"ע, שספר הזה הוא המורה והמדריך להמתחילים
לעלות אל הר ד' ולזכות על ידו לכנס לפני ולפנים אל הקדש פנימה באתר גנוזא
דמלפא, וזה השער לד' צדיקים ובואו בו, והוא סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמקמה.

*1. הגם שראשו מגיע לשמי שמים העליונים בגבהי מרומים עד אין שעור וערך
נעלה ונשגב, בכל זאת התחלתו הוא כסלם מצב ארצה, ויכולין ממש אפלו בבחינת
ארץ, מדרגה שפלה להתחיל לעלות וללמד בו כמו השתמשות של כל סלם שהשלב
התחתון של הסלם הוא סמוך ממש לארץ ויכולין להתחיל לעלות עליו, ואחר כך
עולין ממדרגה למדרגה עד הגבה למעלה מעלה עד שמי רום המעלות (וזה נרמז
לעקב אבינו עליו השלום בחלום שאפלו בבחינת עקב עקב י', עם כל זה יש בכח

וּמְחַזְיִין לְהוּ גְּנִיזִין וְאֲדָרִין דְּלַעֲיָלָא, בְּגִין יְקָרָא דְלַהוּן.
וְהוּ עֵיילי לֹון בְּטוּרֵי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכָא. נַח דַּעְתִּיה
דְרַבִּי אָבָא.

תָּאנָא, מַהְהוּא יוֹמָא לָא אַעְדוּ חַבְרַיָּא מִבֵּי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְכַד הָוָה רַבִּי שְׁמַעוֹן מְגַלָּה רְזִין, לָא
מִשְׁתַּבְּחִין תַּמּוֹן אֶלָּא אֵינוֹן. וְהָוָה קֹארי לְהוּ רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׁבַעָה אֲנִן עֵינֵי יי. דְכַתִּיב, (זכריה ד) שְׁבַעָה
אֶלָּה עֵינֵי יי וְעָלֹן אֶתְמַר. אָמַר רַבִּי אָבָא, אֲנִן שִׁיתָא
בוֹצִינֵי, דְנַהֲרָאן מִשְׁבִּיעָאָה. אַנְתָּ הוּא שְׁבִיעָאָה דְכָלָא.
דְהָא לִית קוּימָא לְשִׁיתָא, בַּר מִשְׁבִּיעָאָה. דְכָלָא תְלֵי
בְשִׁבִיעָאָה. רַבִּי יְהוּדָה קֹארי לִיה שַׁבַּת, דְכָלְהוּ שִׁיתָא

ספר מאורות הוהר

זָרְעוּ שֶׁל יַעֲקֹב לְזִכּוֹת לְמַדְרַגּוֹת רַמּוֹת וּגְבוּהוֹת יְרוּם וְנִשְׂא וְכוּ'. כִּי רֵאשׁוּ שֶׁל הַסֵּלֶם
מִגִּיעַ הַשְּׁמַיְמָה.

ז. הַנְּגִי בְּטוּחַ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּנַזְּקָה לְהַרְוִיחַ רוּחִים וְרוּחָנִיִּים גְּדוּלִים עֲצוּמִים,
וְתַבְּיִן וְתַרְגִּישׁ דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַחֲסִיד דּוֹר עָלָיו הַשְּׁלוֹם, טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף, הַנְּחַמְדִּים מִזָּהָב וּמִפָּז רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים, כִּי עַל יָדִי
לְמוֹדֵי קִדְשׁ הַלְוָה תִּרְאֶה בְּעֵינֵי פְּקִיחָא כִּי הַדְּבָרִים הַמָּה אֲמַת, גַּם פְּשוּט כְּפִשׁוּטוֹ, כִּי
תְנַזְּקָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יָדֵי עֲמָקוֹת וּמִתִּיקוֹת לְמוֹדֵי קִדְשׁ הַלְלוּ לְהַרְגִּישׁ מִמֶּשׁ
בְּמִלּוֹא מוֹכֵן הַמֶּלֶה טַעַם מְתוֹק הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדְּבַשׁ, בְּקִיּוּם תוֹרָה וּמִצְוֹת וּבְעֶסֶק וְלְמוֹד
תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי תִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, עִם הַשְּׂגָה חֲדָשָׁה, גְּבוּהַ רַמָּה וְנִשְׂאָה.

מִנְיָה מִתְּבַרְכִּין, דְּכָתִיב, (שמות כ) שֶׁבֶת לֵי, קֹדֶשׁ לֵי, מִנְיָה מִתְּבַרְכִּין, אֹרַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן שֶׁבֶת לֵי קֹדֶשׁ.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, תְּוֹהֵנָא עַל הַהוּא חֲגִיר חֲרָזוֹ, מֵאֲרִיָּה דְשַׁעְרֵי, אָמַי לָא אֲשַׁתְּכַח בְּבֵי אֲדָרָא דִּילּוֹ, בְּזִמְנָא דְאֲתַגְלִיִּין מִלִּין אֲלִין קִדִּישִׁין. אֲדַהְכִּי, אָתָּא אֲלֵיָּהּ, וְתַלְתָּ קִטְפוּרֵי גַהֲרִין בְּאַנְפוּי. אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמֵעוֹן, מָאִי טַעְמָא לָא שְׂבִיחַ מִר בְּקַרְדּוּטָא (ס"א בְּקַרְטָמָא) גְּלִיפָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּיוֹמָא דְהַלּוּלָא.

אָמַר לֵיהּ, חֲטִיף רַבִּי שְׁבַע יוֹמִין אֲתַבְּרִירוּ קַמֵּיהּ קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל אֵינּוֹן דִּיִּיתוֹן וְיִשְׁתַּכְּחוּן

ספר מאורות הוהר

ח. ובפרט ת"ח שזכה כבר לחדש חדושי תורה בתורה הנגלית, אם יזכה להצליח בלמודי קדש הללו בחכמת תן, אזי יזכה לחדש חדושים בחלק תורה הלזו הרבה מאד מאד, ומעניי חכמת התורה יתחילו להפתח לעיני שכלו ויזכה להיות כמעט הנוכח מקור מים חיים.

ט. תאמין לי באמונה שאי אפשר להצלוח על הכתב הספר עננינים האלה עד שתזכה לזה בעצמך, כי המה דברים נעלים ונשגבים אשר אין חכם כבעל נסיון. וזה שאמר דוד המלך עליו השלום טעמו וראו כי טוב ד', כי צריכין לטעם טעם כעקר באורייתא ורק אז תבין יראת ד', וד"ל. ותרגיט טעם חדש בלמוד גמרא ותוספות ותבין מה זה תפלין ציצית, שופר, לולב, וכל מצוה יש לה שרש למעלה, ורומזת

עמיה, עד לא עיילתון בבי אדרא דלכון, ובעינא
לאשתפחא, זמין קשיר בכתפוי (ס"א ג"ל שכן צריך לומר,
ואנא הוה זמין תפון, ובעינא קמיה לאשתפחא, וכדין קטיר בכתפוי)
ולא יכילנא, דההוא יומא שדרני קדשא בריך הוא,
למעבד גסין לרב המנונא סבא וחברוי, דאתמסרו
בארמונא (ס"א בקרוניא) דמלכא, וארחישנא להו בגסא,
דרמינא להו כותלא דהיכלא דמלכא, ואתקטרו
בקטרוי, דמיתו ארבעים וחמשה פרדשני. ואפיקנא
לרב המנונא וחברוי ורמינא (ג"א ואוליכנא) לון לבקעת
אונו, ואשתזיבו. וזמיננא קמייהו גהמא ומינא, דלא

ספר מאורות הנהר

לענינים נוראים נפלאים ועצומים בגבתי מרומים, גבה למעלה מעלה. וכביכול הקדוש
ברוך הוא בכבודו מקים המצוות, כמו שמברכין אשר קדשנו במצוותיו. ותשכיל
להבין מה זה שכתוב נעשה אךם בצלמנו, מה זה צלם אלקים כביכול.

י. על ידי למוד הקדוש הנה תזכה לחיות חיים חדשים בהשגה חדשה, וכל סדר
החיים שלך ישתנה לפניך לטובה, להבין ולהשכיל ולשמח בגדל ועצום הזכות להיות
יהודי פשר שומר תורה ומצוות השם יתברך, ותחיה בעולם חדש וברגש קדש לטעם
טעם מתוק מדבש בלמוד תורה ובקיום המצוות, ורק אז תתחיל להשיג מה זה אהבת
השם יתברך ואהבת תורה ואהבת ישראל.

אָכְלוּ תִּלְתָּא יוֹמִין. וְכֹל הֵהוּא יוֹמָא לָא בְּדִילְנָא
מְנַיְיהוּ.

וְכַד תִּבְנֵא, אֲשַׁכְּחָנָא פִּרְסָא דְנָטְלוּ כָּל אֵינּוֹן סְמָכוֹן,
וְתִלְתָּ מִן חֲבֵרַיָּא עֲלֵהּ, וְשִׂאִילְנָא לוֹן. וְאָמְרוּ
חֻלְקָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, מִהֲלוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן
וְחֲבֵרוֹי. וְכַאֲהֵא אֲנֵת רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְזַכָּאָה חֻלְקָהּ, וְחֻלְקָא
דְּאֵינּוֹן חֲבֵרַיָּא דִּיתְבִּין קַמָּהּ. כַּמָּה דְרַגִּין אֲתַתְּקֵנוּ לְכוּן
לְעֵלְמָא דְאַתִּי. כַּמָּה בּוֹצִינִין דְנִהוֹרִין זְמִינִין לְנִהָרָא לְכוּן.

וְתָא חַזִּי, יוֹמָא דִּין בְּגִינְךָ אֲתַעֲטְרוּ חֲמֻשִׁין כְּתָרִין
לְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר חֲמוּדָה. וְאַנָּא אֲזִילְנָא עִמֵּיהּ
בְּכֹל אֵינּוֹן נִהְרֵי דְטוּרֵי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכָּיָא, וְהוּא בְּרִיר

ספר מאורות הנהר

(יח) לְמַד הַפְּרִי עֵץ חַיִּים מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד
עַד כַּמָּה הָיָה חֲבִיב לְמוּד תּוֹרַת הַסּוּד עַל תְּלִמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשְׁכִּיו,
מוֹכָא שְׁהַרְבַּ הַקְּדוּשׁ מוֹרְגוּ הַרְבַּ רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מְזִידִיטְשׁוּב בְּעַצְמוֹ אָמַר: שְׁלַמַּד
וְשָׁנָה הַפְּרִי עֵץ חַיִּים מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד.

(יט) מַה נִּמְלְצוּ לְחַבֵּי אִמְרוּתֵיו מִדְּבַשׁ לְפִיו
א. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יְמַלִּיץ טוֹב בְּעַד הַלּוּמְדִים מִתּוֹרָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר
חֲסִידִים [סימן רכ"ד] כֹּל הָאוֹמֵר דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם הֵם מִתְּפַלְּלִים עֲלָיו שֵׁם וּמְמַלְצִים
טוֹב עֲלָיו.

דִּוְכַתְיָהּ, וְאֶתְתַּקֵּן. (ס"א וְאֵנָּה הָא הוֹיָנָא דְהָא בְּרִיר וכו') אָמַר
לִיָּה, קְטוּרִין צְדִיקָיָא בְּקַרְטוּפָא דְעֵטְרִין, (דף קמ"ה ע"א)
בְּרִישׁ יְרַחֵי וּבְזַמְנֵי וְשַׁבְּתֵי, יִתִּיר מִכָּל שְׁאָר יוֹמִין.

אָמַר לִיָּה, וְאַף כָּל אֵינּוֹן דְּלִבְרָ, דְּכַתִּיב, (ישעיה סו) וְהָיָה
מִיָּדֵי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִיָּדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ וְגוֹ'. אִי
אֲלִין אֲתִיָּין, כָּל שְׁכֵן צְדִיקָיָא. מִיָּדֵי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ,
לְמָה. מִשׁוּם דְּמִתְעַטְרֵי אֲבֵהֶתָּא רְתִיכָא קְדִישָׁא. וּמִיָּדֵי
שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ, דְּמִתְעַטְר שְׁבִיעָאָה דְּכָל אֵינּוֹן שִׁיתָא
יוֹמִין, דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְגוֹ'.

ספר מאורות הזהר

וְקָרָאתִי הַסֵּפֶר בְּשֵׁם "מֵאוֹרוֹת הַזְּהָר" שֶׁלְקַטְתִּי הַרְבֵּה מֵאַמְרִים תְּדָשִׁים הַנִּמְצָאִים
בְּסִפְרֵים שׁוֹנִים הַמְדוּבָרִים בְּגֹדֶל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּה, וְסִדְרָתִים בְּסֵדֶר נְאֻה כָּל עֲנָן וְעֲנָן,
וְשִׁיתִי מִפְתַּח לְמִצָּא כָּל מֵאֵמָר בְּנֶקֶל וּבִמְהֵרָה.

וְזִכּוֹת הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַשְׁבִּי וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים יַעֲמֵד לִי וְלְזֹרְעֵי שְׁנוּכָה לְלַמֵּד
וְלַלְמֵד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וַיִּקְיָם בְּנוֹ אֲרָךְ יָמִים בִּימֵינָהּ בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכַבּוֹד, וְנִמְצָא תָן
וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאַדָּם.

אוּדָה אֶת ה' כָּכֵל לִכְבֹּב וּכְתוּב רַבִּים אֶהְלֵנּוּ אֲשֶׁר הִגִּיעֵנִי עַד הַלֵּם לְבָרֶךְ עַל
הַמְּגִמָּר שֶׁהִחֲיֵנו לְזָמֵן הַזֶּה לְסִים סֵפֶר "מֵאוֹרוֹת הַזְּהָר", לְעוֹרֵר אוֹדוֹת לַמּוֹד תּוֹרַת
הַסּוֹד.

וְאַנְתָּה הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁבִיעָא דְשִׁיתָא, תְּהֵא
 מִתְעַטֵּר וּמִתְקַדֵּשׁ יְתִיר מִכָּלָּא. וּתְלַת עֲדוּנִין
 דְּמִשְׁתַּכְּחִין בְּשִׁבְעָא, זְמִינִין חֲבַרְיָא אֲלִין צְדִיקָיָא
 לְאַתְעֵדְנָא בְּגִינְךָ לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וּכְתִיב (ישעיה נח) וְקִרְאַתָּ
 לְשֶׁבֶת עֲנֹג לְקָדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד. מָאן הוּא קָדוֹשׁ יְיָ. דָּא
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּאַקְרִי מְכֻבָּד בְּעֵלְמָא דִּין,
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. עַד כַּאן הָאֲדָרָא קְדִישָׁא רַבָּא.

ספר מאורות הזהר

זכות הרשב"י יגן בעדנו, שְׁטַרְחָנו לְקַבֵּץ מְאֻרְתָּיו לְהַפִּיצֵן בְּיִשְׂרָאֵל, לְחֻזַק הַלְמוּד
 בְּהֵן. צְקוֹן לְחֻשְׁנו, כְּשֵׁם שְׁזַכִּינו לְהוֹצִיא לְאֹר סֵפֶר "מְאֻרֹת הַזֵּהר", בֶּן נִזְכָּה לְהוֹצִיא
 לְאֹר וְלִגְמֹר הַחֲבוּר הַזֵּה וּשְׁאָר הַחֲבוּרִים בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא.

יְהִי רְצוֹן שְׁיַעֲרָה ה' עֲלֵינו רִיחַ טְהוֹרָה וְנִזְכָּה לְטְהַר לְבַבְנו לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנו בְּכָל
 כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנו וּבְכָל מַאֲדָנו עַד שְׁיִשְׁלַח לָנו מְשִׁיחָנו וְיִקְבֹּץ נִדְחָנו בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינו
 אָמֵן.

וְזֹאת לְמוֹדְעֵי שְׁסִפְרִים אֱלוּ מִתַּר לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּמָה שְׁרוּצָה בְּאַיְזָה לְשׁוֹן
 שְׁרוּצָה, וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד וְזוֹכָה לְכַנֵּס צְדִיקִים.

כַּה דְּכַרִּי חַד מְזַעֲרֵי דְחַבְרֵיא

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ
בספרא דא יפקודן ביה מן גלותא ברחמי

ספר הזהר

אדרא זוטא

קדישא

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
המנקד

עמוד היומי

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרטם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בטמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא בלימוד הזוהר נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "**נהר שלום**" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם האדרא זוטא

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות, מודים אנחנו
 לפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה,
 שקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות
 תורתך הקדושה. מה אנחנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה.
 על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול ותסלח לכל חטאתינו
 ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן
 לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו
 הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח
 נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו. ושיתנוצצו ניצוצות
 עבדיך הקדושים, אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות
 אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים
 אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנחנו לומדים, כמאמר נעים זמירות
 ישראל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. יהי לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה יאהדונהי צורי וגאלי:

כי יהוה יאהדונהי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

רבון עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא וגלי רזיא. יהא
 רעוא מן קדמך לאספרא מלין בפומנא. ולקיימא בנא מקרא שכתוב
 ואנכי אהיה עם פיך והוריתך אשר תדבר, ולא ניעול בכסופא קדמך.
 ונזכה למשמע רזין עלאין דאורייתא, מפומא דרישא דמתיבתא עלאה,
 אמן כן יהי רצון, אמן סלה:

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה,
בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווחה, עושר וכבוד, אריכות ימים
ושנים טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר ומנפה בלא שגיאות
[לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו
אי אלו טעויות הדפוס וכדומה – לכן בקשתנו מכל לומד בספר באם ימצא טעות
להודיענו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חנים], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר – כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא רשות
מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו
להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

האדרא זוטא קדישא

תאנא ביהווא יומא דרבי שמעון בעא לאסתלקא
מן עלמא והוה מסדר מלוי. אתפנשו חבריא
לבי רבי שמעון. והוו קמי רבי אלעזר בריה ורבי אבא
ושאר חבריא. והוה מליא ביתא.

זקיר עינוי רבי שמעון וחמא דאתמלי ביתא. בכה
רבי שמעון ואמר. בזמנא אחרא כד הוינא בבי
מרעי, הוה רבי פנחס בן יאיר קמאי. ועד דברירנא
דוכתאי אורינו לי עד השתא. וכד תבנא אסחר אשא
מקמאי ומעלמין לא אתפסק. ולא הוה עאל בר נש

ספר מאורות הזהר

גדל החיוב ללמד וללמד הזהר הקדוש והתקונים וחקמת האמת שחבר התנא
האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

פרק א - לקוט נפלא אודות תורת הח"ן

(א) בשאין לכם מקוה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר.

אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם
רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל

אָלֵא בְּרִשׁוּתָא. וְהִשְׁתָּא חֲמִינָא דְאַתְפֹּסֶק וְהָא אַתְמְלִי
בֵּיתָא. עַד דְּהוּוּ יַתְבִּי. פִּתַּח עֵינױ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֵמָא
מַה דְּחֵמָא וְאַסְחַר אֲשָׁא בְּבֵיתָא. נִפְקוּ בְּלֵהוּ וְאַשְׁתְּאַרוּ
רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא. וְשָׂאֵר חֲבֵרָיָא יַתְבוּ
אַבְרָאי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, פּוֹק חֲזִי אִי
הָכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאַנָּא מְעַרְבָנָא לִיהּ. אִימָא
לִיהּ דִּיסְדֵּר מְלוּי וְיַתִּיב לְגַבְּאֵי זַבְּאָה חוּלְקִיָּהּ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיַתִּיב וְחִייד וְחִדִּי. אָמַר אָן אַנּוֹן
חֲבֵרָיָא. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַעִיל לֹון יַתְבוּ קַמִּיָּהּ.

ספר מאורות הזהר

יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקנה גדולה מקדשת
יום טוב. (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

ב) בשבח הזהר

הפליא מאד בשבח הזהר מחמת שנתפשט מאד כמו שכתוב אתפשטותא בכל
דרא ובכל צדיק והוא מחנה כל הנשמות, מה שאין פן בספר שחבר צדיק אחד אינו
יכול להחיות כי אם בחינת מדרגתו שהוא בחינת אותו צדיק, ורעיא מהימנא הוא
יותר מבאר ואין בו חמרות כמו בספר הזהר באיךרא ובכמה מקומות מחמת בחינת
שאתפשטותא בכל דרא וכו' וכן בספרי הנביאים מחמת שנתפשטו עד סוף המדרגה

זְקִיף יְהוּי רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמְצַלִּי צְלוֹתָא וְהוּה חֲדֵי וְאָמַר.
 אַנּוּן חֲבַרְיָא דְאִשְׁתְּכַחוּ בְּבֵי אֲדָרָא יְזַדְמָנוּן הֲבָא. נִפְקוּ
 בְּלָהוּ וְאִשְׁתְּאָרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי
 יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא. אֲדַהֲכִי עָאֵל רַבִּי יִצְחָק.
 אָמַר לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן כַּמָּה יָאוּת חוֹלְקִיךָ כַּמָּה חֲדוּ
 בְּעֵי לְאִתּוּסְפָא לָךְ בְּהַאי יוֹמָא. יְתִיב רַבִּי אַבָּא בְּתַר
 כְּתַפּוּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הַשְּׁתָּא שְׁעָתָא דְרַעוּתָא הוּא.
 וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמֵיעֵל בְּלָא כְּסוּפָא לְעֵלְמָא דְאִתִּי.
 וְהָא מַלְיָן קַדִּישִׁין דְּלֹא גְלִיָּאן עַד הַשְּׁתָּא, בְּעֵינָא
 לְגַלְתָּא קָמִי שְׂכִינְתָּא, דְּלֹא יִימְרוּן דְּהָא בְּגֵרִיעוּתָא
 אִסְתְּלַקְנָא מֵעֵלְמָא. וְעַד כְּעַן טְמִירָן הוּוּ בְּלַבָּאִי, לְמֵיעֵל

ספר מאורות הזהר

נִרְאָה כֹּל אָדָם מִבֵּין וְהוּא מְחִיָּה אֶת כֹּל הָאָדָם, וּמַחֲמַת הַתְּפִשְׁטוּת הַנִּלְמַד מִתְּלַבֵּשׁ
 בְּסַפְרֵי מַעֲשִׂוֹת. (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ג) אָמַר רַבִּי שִׁבְיָה שֶׁהַזְהַר מִגֵּן בְּדָרָא דְמַלְכָּא מְשִׁיחָא

עַל פְּטִירַת בְּנֵי, אָמַר לִי שְׂאֲנִי צְרִיף לְלַמַּד הַרְבֵּה זֶהַר, (זַאל זִיף אַרְיִין טִיעֵן), כִּי
 מַחֲמַת חֲשֻׁכַת הַגְּלוּת צְרִיף לְהַאֲיר בְּאוּר גְּדוּל, וְאִין מְסַפִּיק שְׂאָר לְמוּדִים, אֶפְלוּ שֶׁהוּא
 מִתְמַיֵּד בְּלַמוּד בְּשְׂאָר שְׁעוּרִים, וְכֵן הוּא בְּזֶהַר שְׂאֲמַר רַבִּי שִׁבְיָה שֶׁהַזְהַר מִגֵּן בְּדָרָא דְמַלְכָּא
 מְשִׁיחָא. (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְכֵד אֶסְדְּרָנָא לְכוּ, רַבִּי אָבָא יְכַתּוּב,
וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלָעִי, וְשָׂאֵר חֲבֵרֵיִיא יְרַחֲשׁוּן בְּלַבֵּייהוּ.
קָם רַבִּי אָבָא מִבֵּתֵר בְּתַפּוּי. וַיְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה
קַמֵּיה, אָמַר לֵיה קוּם בְּרִי, דְּהָא אַחְרָא יְתִיב בְּהַהוּא
אַתֵּר, קָם רַבִּי אֶלְעָזָר.

אַתְעֵטֵף רַבִּי שְׁמֵעוֹן, וַיְתִיב. פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קטו)
לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה.
לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה, הֵכִי הוּא וְדָאִי, אֵינּוֹן דְּאַקְרוֹן
מֵתִים, דְּהָא קֹדֶשׁא בְּרִידָּהּ הוּא חֵי אַקְרִי, וְהוּא שְׂאֵרִי
בֵּין אֵינּוֹן דְּאַקְרוֹן חַיִּים, וְלֹא עִם אֵינּוֹן דְּאַקְרוֹן מֵתִים.
וְסוּפִיָּה דְקָרָא כְּתִיב, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה, וְכָל אֵינּוֹן

ספר מאורות הזהר

(ד) הַזְהַר מְסַיַע לַגּוֹף וְנִשְׁמָה

מֵאֵד הַזְהַרְנוּ לְלַמֵּד סֵפֶר הַזְהַר וְהַבְטִיחַ לָנוּ שֶׁהַזְהַר יִסְיַעֵנו הֵן בְּדְבָרִים גּוֹפְנִיִים
הֵן בְּנִשְׁמָה. (רבי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, אִמְרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלֵם דָּף קס"ד)

(ה) טוֹב לְטָרְדוֹת

בְּשֵׁם הַרְבֵּ: זֶהֱר טוֹב לְטָרְדוֹת, כִּי טָרְדוֹת בָּאִים מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְזֶהֱר הוּא
מֵאֵילָנָא דְחַיִּי. (רבי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, אִמְרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלֵם דָּף קס"ד)

דְנַחְתִּין לְדוּמָה, בְּגִיהָנָם יִשְׁתַּאֲרוּן. שְׂאֵי אֵינוֹן דְּאֶקְרוּן
חַיִּים, דְּהָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה שְׁנֵיא שְׁעָתָא (ד' ט"ז פ"ח ע"א)
דָּא מֵאֲדָרָא. דְּבִאֲדָרָא אֲזִדְמֵן קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְרַתִּיכוּי. וְהִשְׁתָּא, הָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָכָא, וְאַתִּי
עִם אֵינוֹן צְדִיקָיָא דְבִגְנֻתָא דְעָדוֹן, מַה דְּלֹא אֶעְרְעוּ
בִּאֲדָרָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן דְּצְדִיקָיָא
יִתִּיר מִיִּקְרָא דִּילֵיהּ, כְּמָה דְכְּתִיב בִּירְבָּעַם, דְּהוּא מְקַטֵּר
וּמְפַלַח לְעִבּוּדָה זָרָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֹרִיךְ לֵיהּ.
וּכְיוֹן דְּאֹשִׁיט יְדֵיהּ לְקַבְּלֵי דְעָדוֹ נְבִיאָהּ, אֲתִיבֵשׁ יְדֵיהּ,
דְכְּתִיב, (מלכים א' יג) וְתִיבֵשׁ יָדוֹ וְגו'! וְעַל דְּפַלַח לְעִבּוּדָה

ספר מאורות הנהר

(1) רְפוּאָה לְכָאב רֵאשׁ

זֶהר הוּא רְפוּאָה לְרֵאשׁ, וּמוֹרְנוּ קָרַב ב"ז קָבַל לְפָנָיו עַל כָּאב הָרֵאשׁ וְאָמַר לוֹ
אָמור זֶהר, וְאָמַר לוֹ אֲנִי לוֹמֵד זֶהר, וְהִשִּׁיב "לְמוֹד הַרְבֵּה זֶהר". (רבי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע,
אֲמַרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלָם ד' קס"ד)

(2) לְמָה יֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת?

הַגְּאוּנִים מִחֲמַת שְׁהִיָּה רַב מִתְּעַסְקִים בְּנִגְלָה, שֶׁהוּא שֵׁית סְטָרִין, וְהוּא בְּחִינַת
מִט"ט, שֶׁהוּא סוּד בְּחִינַת הַקְּטָנוֹת (כִּי הוּא הַנִּקְרָא הַנְּזוּ"ה הַקְּטָן), וְהוּא בְּסוּד בְּחִינַת
דִּין, לְכַף הָיוּ בִימֵיהֶם גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת. (רבי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, חֲכַם הַדּוּסִים)

זָרָה לָא כְּתִיב, אֶלָּא עַל דְּאוּשִׁיט יְדֵיהּ לְעֵדוּ נְבִיאָה.
וְהִשְׁתָּא קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּעֵי בִיקְרָא דִּילָן, וְכִלְהוּ
אֶתְאֵן עֲמִיָּה.

אָמַר, הָא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָכָא, וְסַחְרַנְיָה שְׁבַעֲיָן
צְדִיקֵי גְלִיפֹן בְּעֵיטְרִין, מְנַהֲרִין כָּל חַד וְחַד
מִזִּיְהָרָא דְזִינְוָא דְעִתִּיקָא קִדְשָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.
וְהוּא אֲתִי לְמוֹשְׁמַע בְּחַדְוֹתָא, אֶלִּין מְלִין דְאַנָּא אִימָא.
עַד דְהוּה יְתִיב, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֵאִיר הָכָא,
אֲתַקִּינוּ דִּוְכַתְיָה, אֲזַדְעִזְעוּ חֲבַרְיָא דְהוּוּ תַפְּסֹן, וְקָמוּ
וַיִּתְּבוּ בְּשִׁיפוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבְבָּא,
אֲשִׁתְּאָרוּ קַמִּיָּה (נ"א עֲמִיָּה) דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא אֲשִׁתְּכַחַנָּא דְכָל חֲבַרְיָא הוּוּ אֲמַרִי,

ספר מאורות הנהר

(ח) הנהר מלמד וראת שמנים

בְּעֵינֵן הִיכְלוֹת דְסַטְרָא אַחְרָא פְּרַשְׁת פְּקוּדֵי בְּזַהַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי מֵאֲבֵי בְּשֵׁם הַרְב
דְּאִיתָא בְּסַפְר הַרְב דְּפּוֹלְנָאָה בְּאַתְר דְּמַחְשְׁבָה שֶׁל אָדָם שֶׁם הוּא כְּלוּ וְלָמָּה לִי לְהִיּוֹת
בְּגִיְהֵנָם אֶפִּילוּ חֲצֵי שְׁעָה, וְסִיָּם אָבִי זֶה לְרַבֵּינוּ וְזָכְרוֹנוּ לְכַרְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַכָּא, אֲכַל
אֲנִי אוֹמֵר הִיכְלוֹת, כְּדִי שְׁגַדַּע שֵׁישׁ עֲנָשׁ גְּדוֹל כְּזֶה. (רבי פנחס מקאריץ ז"ע, אמרי פנחס

השלם דף קס"ד)

וְאַנָּא עִמְהוֹן. הַשְׁתָּא אִימָא אַנָּא בְּלַחֲדָאִי, וְכִלְהוּ
צִיִּיתִין לְמַלּוּלִי, עֲלֵאִין וְתַתְּאִין. זַכָּאָה חוּלְקֵי יוֹמָא דִּין.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
תְּשׁוּקָתוֹ. כָּל יוֹמִין דְּאִתְקַטְרָנָא בְּהַאי עֲלֵמָא,
בְּחַד קַטְרָא אִתְקַטְרָנָא בִּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְגִין
כִּד הַשְׁתָּא וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ. דְּהוּא וְכָל סִיעְתָּא קַדִּישָׁא
דִּילֵיהּ, אָתוּ לְמִשְׁמַע בְּחַדְוָהּ, מְלִין סְתִימִין, וְשִׁבְחָא
דְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, פְּרִישׁ
וְאִתְפְּרִישׁ מִכְּלָא, וְלֹא פְּרִישׁ, דְּהָא כְּלָא בִּיהּ מִתְדַבְּקוֹ,
וְהוּא מִתְדַבֵּק בְּכְלָא הוּא כְּלָא.

ספר מאורות הזהר

(ט) למוֹד בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מְקַשֵּׁר בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנְּשִׁמָּה לְבְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלוֹקוֹתוֹ
יְתַבְרַךְ!

א. לְהַבִּין ... תִּכְן עֲנִין לַמּוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהָאֵרִיכוּ בְּזַהַר וְתַקּוּנִים וּבְעֵץ חַיִּים
בְּחִיּוֹב לַמּוֹד זֶה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב גַּם כֵּן בְּסֵפֶר רֵאשִׁית חֻכְמָה בְּהַקְדָּמָה, וּבִשְׁלֵ"ה בְּמַסְכַּת
שְׁבוּעוֹת שְׁלוֹ בְּפֶרֶק גַּר מְצֻנָה הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת לַמּוֹד זֶה.

ב. וְיִוָּבֵן עֲנִין זֶה בְּהַקְדָּיִם תַּחֲלָה עֲנִין שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא. כִּי הִנֵּה עֲנִין הַלּוֹד בְּמַקְרָא
אֵינוֹ עַל דְּרָךְ לַמּוֹד מְשֻׁנָּה וְתַלְמוּד, שֶׁהַעֲקָר הוּא לְהַשִּׁיג הַחֻכְמָה שֶׁבְּהֵן שְׁעַל יְדֵי זֶה
יִתְקַשֵּׁר שְׁכָל הָאָדָם בְּחֻכְמָה זוֹ שֶׁבְּתוֹרָה כּו', אֲלֵא דְצִרִיךְ גַּם כֵּן לְהוֹצִיא הַדְּבָרִים
בְּדַבּוּר פֶּה דְּוָקָא, אֲבָל מִכָּל מְקוֹם אִם אוֹמֵר הַהֲלָכָה וְאֵינוֹ מִבֵּין אֵינוֹ נִחְשָׁב לוֹ לַלּוֹד

עֲתִיקָא דְכָל עֲתִיקוּן, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, אֲתִתְקֹן
וְלֹא אֲתִתְקֹן. אֲתִתְקֹן, בְּגִין לְקַיְימָא כְּלָא.
וְלֹא אֲתִתְקֹן, בְּגִין דְּלֹא שְׂכִיחַ.

בְּד אֲתִתְקֹן, אֲפִיק תְּשֻׁעָה גְהוּרִין, דְּלִהְטִין מְנִיָּה,
מִתְקוּנוּי. וְאִינוּן גְהוּרִין מְנִיָּה, מִתְנַהֲרִין וּמִתְלַהֲטִין,
וְאִזְלִין וּמִתְפְּשֻׁטִין לְכָל עֵיבַר. כְּבוּצִינָא דְאֲתִפְשֻׁטִין
מְנִיָּה גְהוּרִין לְכָל עֵיבַר. וְאִינוּן גְהוּרִין דְּמִתְפְּשֻׁטִין, בְּד
יִקְרְבוּן לְמַנְדַּע לוֹן, לֹא שְׂכִיחַ אֲלֵא בּוּצִינָא בְּלַחֲדוּדִי.
בְּד הוּא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, (הוּא) בּוּצִינָא עֲלָאָה, סְתִימָא
דְּכָל סְתִימִין. וְלֹא שְׂכִיחַ בְּר אִינוּן גְהוּרִין דְּמִתְפְּשֻׁטִין,

ספר מאורות הזהר

כָּלֵל כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּמָקוֹם אַחַר סִימָן ג', מֵה שְׁאִין בֶּן בַּעֲסַק הַמְקַרְא וְתוֹרָה שֶׁבְּכָתָב אִם
מוּצִיא בְּשִׁפְתָיו אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין אֲפִילוּ פְרוּשׁ הַמְלֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאֲרֶץ
תְּרֵי זֶה מְקִיָּם מִצְוֹת וּלְמִדָּתָם, שֶׁלְּפִיכֶךָ כָּל עִם הָאֲרֶץ מְכַרֵּךְ בְּרַפְתַּת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר לְפָנֵי
הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפֵּר תּוֹרָה, וְכֵן כְּתוּב בְּפִרְדֵּס (שֶׁעַר כ"ז פֶּרֶק א') גְּבִי לְמוֹד
הַמְקַרְא שְׁגָם מִי שֶׁלֹּא יְבִין לְחֶבֶר הַתְּבוּת גַּם הוּא, אִם יַעֲסֹק בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה שֶׁכָּרוּ
אֲתוּ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו כּו', וְאֲדַרְבָּה כְּתַב: וְהַלּוּמֵד בַּתּוֹרָה לְדַעַת כְּמִי שֶׁלּוּמֵד בְּסִפֵּר
זְכָרוֹנוֹת כּו' הַלּוּאִי שֶׁלֹּא יִפְסִיד כּו', עֵינֵן שָׁם.

ג. וְהַעֲנֵן, פִּי הִנֵּה מֵה שֶׁבָּא מִהַתּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב בְּהַתְּגַלוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, דְּהִינּוּ
יְדִיעַת אֵיךְ וּמֵה לַעֲשׂוֹת הַצִּיצִית וְהַתְּפִלִּין כּו' עַל דֶּרֶךְ מְשַׁל, זֶהוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת אֹרֶן אֵין

דַּמְתַּגְלִיין, וְטַמְרוֹן. וְאַינּוֹן אֶקְרוּן שְׁמָא קַדִּישָׁא. וּבְגִין
בְּךָ כִּלְא חַד.

וּמַה דְּאָמְרֵי חֲבֵרְנָא בְּסַפְרֵי קַדְמָאֵי, דְּאַינּוֹן דְּרַגִּין
דְּאַתְבְּרִיאֵו, וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְגְּלֵי בְּהוּ, בְּכָל
חַד וְחַד. מִשּׁוּם דְּאַינּוֹן תְּקוּנִין דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא. לָאו
הַשְׁתָּא עֵידָנָא לְהַנִּי מַלִּין דְּהָא אַמִּינָא לֹוּן בְּאַדְרָא
קַדִּישָׁא. וְחַמִּינָא מַה דְּלֹא יִדְעָנָא הַכִּי, וְעַד הַשְׁתָּא
אַסְתִּים בְּלִבָּאֵי מְלָה. וְהַשְׁתָּא אָנָּא בְּלַחֲוֹדָאֵי אַסְהִידָנָא
קַמֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְכָל הַנִּי זַכָּאֵי קְשׁוּט דְּאַתּוּ
לְמִשְׁמַע מַלִּין אֲלִין.

גּוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא תְּוֹרָא, לָאוּ בֵּיה שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא.
קוּלְטָרָא דְקַטְפוּי, אַתְפְּשֵׁט וְאַתְנַהִיר,

ספר מאורות הנהר

סוף בבחינת חכמה וחכמה עלאה נתלבשה בחכמה פתאה עד שנתלבשה בחכמה
דבריאה יצירה ומשם נתלבשה בהלכות דתורה שבצל פה עד שנתלבשה החכמה
להיות משג ונתפס בשכל אנושי. אמנם יש בתורה דברים שלא נתנו להתלבש למטה
בחכמה ושכל כלל, וכמו [וישב לט, א] ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר (ועין
בפרוש המשניות להרמב"ם פרק חלק [ב"היסוד השמיני]), וזה לשונו: ואין הפרש בין
ובני חם פוש ומצרים [נח י, ה], ושם אשתו מהיטבאל [וישלה לו, לט], ותמנע היתה
פילגש [וישלה לו, יב], ובין אנכי ה' אלוקיך [יתרו כ, ב], ושמע ישראל [ואתמנן ה, ד], כי
הכל מפי הגבורה, שבחינת ההמשכה מאור אין סוף המרמז באותיות אלו וספור זה

וּמְנִיָּה יִרְתֹּן צְדִיקַיָּא אַרְבַּע מָאָה עֲלָמִין דְּכִסּוּפִין
 לְעֲלָמָא דְאַתִּי. מַהֲאִי קוּלְטָרָא דְקִטְפָא, דְּהִיא גּוּלְגֻלְתָּא
 חַוּוּרָא, גְטִיף טַלָּא כָּל יוֹמָא, לְהֵהוּא זְעִיר אַנְפִּין, לְאַתְרֵ
 דְאַתְקָרִי שָׁמַיִם, וּבִיָּה זְמִינִין מִיִּתְיָא לְאַחֲיָא לְזִמְנָא
 דְאַתִּי. דְכְּתִיב, (בראשית כו) וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל
 הַשָּׁמַיִם. וְאַתְמַלְיָא רִישִׁיָּה, וּמַהֲהוּא זְעִיר אַפִּין, גְטִיף
 לְחַקֵּל תְּפוּחִין. וְכָל חַקֵּל תְּפוּחִין, גְּהִירִין מַהֲהוּא טַלָּא.

הֲאִי עֲתִיקָא קוּדִישָׁא טָמִיר וּגְנִיזוּ. וְחֻכְמָתָא עֲלָאָה
 סְתִימָאָה, בְּהֵהוּא גּוּלְגֻלְתָּא מְשִׁתְּבַח, וְדִאִי
 בְּהֵאִי עֲתִיקָא, לָא אֲתַגְלִיָּא אָלָא רִישָׁא בְּלַחֲדוּדִי, בְּגִין
 דְּאִיהוּ רִישָׁא לְכָל רִישָׁא. חֻכְמָתָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי

ספר מאורות הזוהר

לא יוכל להתלבש כִּלְל בְּחֻכְמָה וְשָׂכֵל, וְלָכֵן הֵהֱמִשְׁכָּה הִיא רַק עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת
 וְהַפְּסוּקִים בְּלִבָּהּ, כִּי נַעֲרֹץ סוּפִין בְּתַחֲלָתָן כו'.

ד. וְלָכֵן גַּם מַה שְׁלֹא נִתְלַבֵּשׁ בְּחֻכְמָה, דְּהִינּוּ שְׁהוּא מִבְּחִינַת פְּתוּר שְׁלִמְעֵלָה
 מִהַחֻכְמָה ... אִף עַל פִּי כֵן נִמְשָׁךְ הוּא גַם כֵּן עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת שְׁבַתוּרָה שְׁבַכְתָּב. וְלָכֵן
 נִקְרָא מִקְרָא, שְׁקוּרָא וּמִמְשִׁיף הַתְּגִלוֹת אֹר אֵין סוּף עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת אִף שְׁאִינוּ מְשִׁיג
 כִּלְל. וְעִין מַה שְׁכַתְּבִי מַעֲנִין אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה אִיף שְׁשָׁרְשֵׁן לְמַעְלָה מִהַחֻכְמָה ... בְּעֵטְרָה
 שְׁעֵטְרָה, שְׁהָעֵטְרָה נַעֲשֶׂה מְאָכְנִים טוֹבוֹת הוּא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה (וּכְמֵאָמֵר רַבּוֹתֵינוּ
 ז"ל כֹּל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא ... וְלָכֵן אִף עִם הָאָרְץ שְׁאִינוּ מִבֵּין
 פְּרוּשׁ הַמִּלּוֹת מִמְשִׁיף, מַה שְׁאִין כֵּן בְּתוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה שְׁנִתְלַבְּשָׁה בְּחֻכְמָה, לְכַף כְּשְׁאִינוּ

רִישָׁא, בֵּיה סְתִים, וְאַקְרִי מוּחָא עֲלָאָה. מוּחָא סְתִימָא.
מוּחָא דְשָׂכִיד וְשָׂקִיט. וְלִית דִּידַע לִיה, בַּר אִיהוּ.

תַּלְת רִישֵׁין אַתְגַּלְפוּ, דָּא, לְגוּ מִן דָּא. וְדָא, לְעִילָא
מִן דָּא. רִישָׁא חֲדָא, חֲכָמְתָא סְתִימָאָה,
דְּאַתְפְּסִיָּא, וְלָאוּ מִתְפַּתְחָא. וְחֲכָמְתָא דָּא סְתִימָאָה,
רִישָׁא לְכָל רִישִׁיה, דְּשָׂאֵר חֲכָמוֹת. רִישָׁא עֲלָאָה,
עֲתִיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. רִישָׁא דְכָל
רִישָׁא, (דף רפ"ח ע"ב) רִישָׁא דְלָאוּ רִישָׁא. וְלָא יַדַּע,
וְלָא אַתִּידַע, מַה דְּהוּי בְּרִישָׁא דָּא, דְּלָא אַתְדַּבֵּק
בְּחֲכָמְתָא, וְלָא בְּסוּכְלָתְנּוּ. וְעַל הַאי אַקְרִי, (במדבר כד)
בָּרַח לְךָ אֶל מְקוֹמְךָ. (יחזקאל א) וְהַחִיֹּת רְצוּא וְשׁוּב.

ספר מאורות הזהר

מבין אינו ממשיך, אָכַל בתורה שבכתב ממשיך אף שאינו מבין ואינו תלוי כל כך
בהבנת הפרוש יצן מקור המשכה זו הוא מלמעלה מהחכמה כו', והינו על ידי
האותיות. ולכן נקרא תורה שבכתב מקרא, שְׁקוּרָאִים וממשיכים על ידי האותיות...).

ה. והנה בכלל למוד המקרא הוא גם כן למוד האגדות, שְׁהָרִי רב האגדות הם
על הפסוקים ומצט מוסר וגם הם אין משיגים ובכלל מקרא יחשב.

ו. והנה בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה, שְׁהָרִי מְרַשׁ הַזֵּהר הוא
על פסוקי התורה, ועוד שגם בלמוד רִזִין דְּאַרְיָתָא אינו משיג רק המציאות
מההשתלשלות ולא המהות, אם כן אינו דומה למשנה ותלמוד שמשגיג מהות חכמתו
יתברר ובלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו ... אלא רק ידיעת

וּבְגִין כִּד עֲתִיקָא קִדִּישָׁא אֲקָרִי אִין. דְּבִיהַ תְּלִיָּא אִין.
וְכֹל אֵינֹון שְׁעָרִי, וְכֹל אֵינֹון גִּימִין, מְמוּחָא
סְתִימָאָה גַּפְקִין. (פְּלִיין) וְכִלְהוּ שְׁעִיעִין, (ס"א יתבין)
בְּשִׁקוּלָא. וְלֹא אֲתַחֲזִי קִדְלָא.

כִּלְא הוּא, בְּגִין דְּהָאִי עֲתִיקָא קִדִּישָׁא בְּחַד הוּי. כִּלְא
בְּחִידוֹ, וְלֹא שְׁנִיא מְרַחְמִי לְעֵלְמִין. בְּתַלְת עֲשָׂר
מְכִילֹן דְּרַחְמִין אֲשַׁתְּכַח. בְּגִין דְּהָאִי חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה
דְּבִיהַ, מִתְפָּרֵשׁ תְּלַת זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא
עֲתִיקָא, כִּלְיִל לֹון, וְשְׁלִיט עַל כִּלְא.

חַד אַרְחָא דְנִהִיר בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרִי דְנִפְקִי מְמוּחָא,
הוּא אַרְחָא דְנִהִירִין בִּיהַ צְדִיקֵיָּא לְעֵלְמָא דְאֲתִי,

ספר מאורות הוהר

הַמְצִיאוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵן דְּכָר גְּדוֹל הוּא מֵאֵד פִּינֹן דְּאִי אֶפְשֵׁר לִהְיוֹת בְּנֵה הַשְּׁגַת
הַמַּהוּת, וְהָרִי זֶה כְּמוֹ שְׁבַמְקָרָא אֵף עַל פִּי שְׂאִי אֶפְשֵׁר לִהְיוֹת הַשְּׁשֻׁגָה בְּבַחֲיִנַת חֲכָמָה
פִּינֹן שְׁשֻׁרְשָׁה לְמַעְלָה מִהַחֲכָמָה לְכֵן גַּם מַה שְׂאוּמֵר הָאוֹתִיּוֹת דְּכָר גְּדוֹל וְעֲצוּם הוּא
... כְּמוֹ כֵן יְדִיעַת הַמְצִיאוֹת מִהַפְּנִימִיּוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְשִׁיג כִּלְל הַמַּהוּת דְּכָר גְּדוֹל
הוּא עַד לְהַפְּלִיא...

ז. וְהִנֵּה פִינֹן שְׁהַתּוֹרָה הִיא הַמְמַצֵּעַ הַמְקַשֵּׁר וּמַחְבֵּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְהַמְמַצֵּעַ יֵשׁ בּוֹ שְׁנֵי בַחֲיִנוֹת, סְתִים וְגִלְיָא, אִם כֵּן בַּחֲיִנַת הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא סְתִים
הוּא הַמְקַשֵּׁר וּמַחְבֵּר בַּחֲיִנַת פְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה לְבַחֲיִנַת פְּנִימִיּוֹת אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.
(לְקוּטֵי תוֹרָה לְכַעַל הַפְּנִיָּא, פְּרַשְׁת וַיִּקְרָא דָף ה' טוֹר ב' וְאֵלֶּךְ)

דְּכַתִּיב (משלי ד) וְאַרְחָ צְדִיקִים כְּאֹר נֹגַהּ וְגו'. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (ישעיה נח) אָז תִּתְעַנֵּג עַל יִי'. וּמֵהֵא אֲרַחָא
מִתְנַהֲרִין כָּל שְׂאֵר אֲרַחִין, דִּתְלִין בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין.

הֵאִי עֵתִיקָא סְבָא דְסָבִין, כְּתָרָא עֲלָאָה, לְעִילָא.
דְּמִתְעַטְרִין בֵּיה כָּל עַטְרִין, וְכְתָרִין, מִתְנַהֲרִין כָּל
בוֹצִינִין מְנִיָּה וּמִתְלַהֲטִין (ומתנהרין). וְהוּא, הוּא בּוֹצִינָא
עֲלָאָה, טְמִירָא דְלָא אֲתִידַע. (וכל שְׂאֵר בּוֹצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין
ומתנהרין).

הֵאִי עֵתִיקָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּתַלְת רִישִׁין, וְכִלְיָן בְּחַד
רִישָׁא. וְהוּא (נ"א והוא) רִישָׁא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא. וּבְגִין דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּתַלְת, אֹרְף

ספר מאורות הזהר

(י) יְדִיעַת מְצִיאוֹת הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת הִיא מְצוּה רְמָה וְנִשְׂאָה וּמְקַיֵּם עַל יְדֵי זֶה מְצוּת וְיַדְעַת
הַיּוֹם גּו'

עוֹד יֵשׁ לֹמֵר בְּעִנְיָן מַעֲלַת הַעֶסֶק בְּפְנִימִיּוֹת, עַל פִּי מַה שְּׁכָתוּב בְּאַגְרַת הַקֶּדֶשׁ
לְהִבִּין מַה שְּׁכָתוּב בְּפָרִי עֵץ חַיִּים, דְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת פְּנִינַת הַמְצוּוֹת לֹא גְרַע מִלִּמּוּד
הַלְכוּתִיָּה, וְאַדְרָבָה כּו', אִף שְׂאִינוּ מְשִׁיג הַמַּהוּת, עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְרַצָּה לֹמֵר, מִפְּנֵי
שְׁהַמְצוּה מְשִׁג מַהוּתָה לְכֵן יְדִיעַת סוּדוֹת הַמְצוּה אִף שְׂאִינוּ מְשִׁיג הַמַּהוּת לֹא גְרַע
כו'. וְאִף שְּׁכָתוּב שֵׁם: מַה שְׂאִין בְּן בְּסֻדְר הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת אִף אִם הִשִּׁיג הַמְצִיאוֹת לֹא
עֲדִיף מִצַּד עֲצָמוּ כְּלִמּוּד הַמְצוּוֹת שְׁמִשְׁיג וְתוֹפֵס הַמַּהוּת כּו', הָרִי מְסִיק אַחַר כָּף:
אַלֵּא שְׁיַדְעַת הַמְצִיאוֹת מִהַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת הִיא גַם בְּן מְצוּה רְמָה וְנִשְׂאָה וְאַדְרָבָה עוֹלָה

הכי כל שאר בוצינין דנהרין מניה, כלילן בתלת. עוד, עתיקא אתרשים בתרין. כללא דעתיקא בתרין. הוא כתר א עלאה דכל עלאין, רישא דכל רישי. והוא דהוי לעילא מן דא, דלא אתידע. כד כל שאר בוצינין, סתימין בתרין. עוד עתיקא קדישא אתרשים ואסתים בחד, והוא חד, וכלא הוא חד. כד כל שאר בוצינין, מתקדשין, מתקשרין, ומתהדרין בחד, ואינון חד.

מצחא דאתגלי בעתיקא קדישא, רצון אקרי, דהא רישא עלאה דא סתים לעילא, דלא אתידע פשיט חד טורנא בסימא, יאה, דאתכליל במצחא. ובגין דאיהו (כ"א דהוא) רעוא דכל רעוין, אתתקון

ספר מאורות הוהר

על כלנה, כמו שנאמר וידעת היום [ואתחנן ד, לט], דע את אלקי אביך כו' [דברי הימים א' כח, ט], ומביאה ללב שלם כו', שהוא העקר ... אם בן הרי בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקיים מצות וידעת כו', ולא גרע מלמוד ההלכות. (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג')

יא) למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא"

א. ועל פי זה יתרוץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפרוש מימרא זו [עבודה זרה יט, ב] דלעולם ישלש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי במלמוד ... אמנם לפי מה שכתבתי אתי שפיר, דבתחלת למודו של אדם ישלש השליש במקרא ממש לבדו, דאף על גב שלתלמוד צריך זמן יותר מכל מקום יש לו למהר ללמוד

בְּמִצְחָא, וְאַתְגְּלִיִּיא בְּבוּסִיטָא (ס"א אַתְגְּלִיָּה בְּפִסִּיטָא), הָאִי
מִצְחָא אַקְרִי רִצּוֹן.

וְכַד רִצּוֹן דָּא אַתְגְּלִיִּיא, רַעוּא דְרַעוּיִן אֲשֶׁתְּכַח בְּכִלְהוּ
עַלְמִין, וְכָל צְלוֹתֵינ דְלִתְתָּא מִתְקַבְּלִין, וּמִתְנַהֲרִין
אַנְפוּי דְזַעִיר אַנְפוּי, וְכָלֵא בְּרַחְמֵי אֲשֶׁתְּכַח, וְכָל דִּינִין
אַתְטַמְרוֹן וְאַתְכַּפְּיִין.

בְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְצְלוֹתָא דְמִנְחָה, דְהוּא עֵידוֹן דְכָל
דִּינִין מִתְעָרִין, אַתְגְּלִיִּיא הָאִי מִצְחָא,
וְאַתְכַּפְּיִין כָּל דִּינִין, וְאַשְׁתְּכַחוּ רַחְמִין בְּכִלְהוּ עַלְמִין.
וּבְגִין כִּךְ אֲשֶׁתְּכַח שִׁבְתָּא בְּלֵא דִינָא, לָא לְעִילָא וְלֵא
לְתַתָּא. וְאַפִּילוּ אִשָּׁא דְגִיּהֲנָם אֲשֶׁתְּקַע (ס"א אֲשֶׁתְּכַד)

ספר מאורות הזהר

הַמְקַרָּא בְּתַחֲלָה וְאַחַר שֶׁהִגְדִּיל בְּחֻקָּהּ יֵשׁ לוֹ לְקַיֵּם הַשְּׁלִישׁ בְּמַקְרָא בְּתוֹרָה שְׂבֻכְתָּב
עִם מַה שְׁיִלְמַד אַחַר כֵּךְ מִפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַאֲגָדוֹת, שְׁזָה נִכְלָל הַכֹּל בְּשִׁלְיֵשׁ בְּמַקְרָא
כַּנִּ"ל (וְאַפְשָׁר דְגַם לַמּוֹד מְדַרְשׁ רַבָּה וּשְׁאָר הַמְדַרְשִׁים הוּא בְּכִלְל הַשְּׁלִישׁ בְּמַקְרָא ...
וְאַף שְׂבֻכְלֻכוֹת תְּלַמּוּד תּוֹרָה מְבַאֵר דְּמְדַרְשׁ תּוֹרָה שֶׁהוּא סִפְרָא וְסִפְרֵי וְכַהֲאִי גִּוְנָא הֵן
בְּכִלְל שְׁלִישׁ בְּמַשְׁנֵה, הִינּוּ מִפְּנֵי שֶׁהֵן הַלְכוֹת וְגוֹפֵי הַתּוֹרָה כְּמוֹ הַמַּשְׁנֵה, מַה שְּׂאִין כֵּן
לַמּוֹד הַרְבוֹת שֶׁהֵן אֲגָדוֹת שְׁעַל הַמְקַרָּא וּמוֹסָר ה' אֲפָשָׁר שְׁזָה נִכְלָל בְּשִׁלְיֵשׁ בְּמַקְרָא...
(לְקוּטֵי תּוֹרָה לְכַעַל הַתִּנְיָא שֵׁם טוֹר ג' וְאַיְלָף)

ב. עוֹד יֵשׁ לוֹמַר בְּפִירוּשׁ לְרִיח׳ שְׁמַנְיָד כו' שְׁמֵן תּוֹרַק כו' עַל דְּרַף הַמְדַרְשׁ הַנִּ"ל
שְׁזָהוּ עֲנִין לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם תְּלַמּוּדוֹ שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא שְׁלִישׁ בְּמַשְׁנֵה וּשְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד

בְּאַתְרֵיהּ, וְנִיחִין חַיִּיבָא. וְעַל דָּא אַתּוּסְפֵי נִשְׁמַתָּא
דְּחָדוּ בְּשַׁבְּתָא.

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמוֹחְדֵי בְתֻלַת סְעוּדַתִּי דְשַׁבְּתָא, דְּהָא
כָּל מְהִימְנוּתָא, וְכָל כְּלָלָא דְמְהִימְנוּתָא, בִּיה
אַשְׁתַּכַּח, וּבְעֵי בַר נָשׁ לְסִדְרָא פְתוּרָא, וְלְמִיכַל תְּלַת
סְעוּדַתִּי דְמְהִימְנוּתָא, וְלְמוֹחְדֵי בְהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְהַדְנָא עָלֶי לְכָל אַלְפִין דְּהֶכָּא,
דְּהָא מִן יוֹמָאֵי לָא בְּטִילְנָא אַלְפִין תְּלַת סְעוּדַתִּי,
וּבְגִינֵיהוֹן לָא אֶצְטְרִיכְנָא לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא. וְאַפִּילוּ
בְיוֹמֵי אַחֲרֵינֵי לָא אֶצְטְרִיכְנָא, כָּל שָׁבֹן בְּשַׁבְּתָא. דְּמֵאן

ספר מאורות הזוהר

וְהַמְשֵׁךְ נֶעְמַק לְהֵלֵן אוֹת ט"ז] ... הִנֵּה לַמּוֹד הַזֶּהר וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל הוּא בְּכֻלָּל שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא ... שְׁהָרֵי מְדַרְשׁ הַזֶּהר וְכֵן מְדַרְשׁ רַבָּה וְיִשְׁאֵר הַמְדַרְשׁוֹת הֵן פְּרוּשׁ הַמַּקְרָא, וּפְרֵשׁ רַש"י בְּפֶרֶק קָמָא דְּבִרְכּוֹת (דף י"א ע"ב) שְׁמַדְרָשׁ הוּא קְרוּב לְמַקְרָא כּו', עֵינן שָׁם. וְאַף שְׁבִהֲלָכוֹת תְּלָמוֹד תּוֹרָה מְבַאֵר דְּמְדַרְשׁ תּוֹרָה שְׁהוּא סִפְרָא וְסִפְרֵי וְכַהֲרֵי גִּוְנָא הֵן בְּכֻלָּל שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה, הִינּוּ עַל כָּל פְּנִימֵי מִפְּנֵי שְׁהֵן פְּרוּשׁ דִּינֵי וְגוֹפֵי הַתּוֹרָה כְּמוֹ הַמִּשְׁנָה מִמֶּשׁ, אֲבָל בְּלַמּוֹד סוּדוֹת הַזֶּהר אֵין הַשְּׂגָה אֲפִילוּ לְגְדוּלֵי הַחֲכָמִים רַק יְדִיעַת הַמְצִיאוֹת מִהַשְׁמַלְשָׁלוֹת וְלֹא הַשְּׂגַת הַמַּהוּת כְּלָל, וְהָרֵי זֶה כְּעֵין לַמּוֹד הַמַּקְרָא שְׁהוּא קוּרָא בְּשִׁמּוֹתָיו שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵף עַל פִּי שְׁאִינוּ מְשִׁיגֵי כְּלָל עֲצָמִיוֹת הַגְּנוּז בְּהֵן כְּנ"ל. וְכְעֵין זֶה הוּא בְּלַמּוֹד הַזֶּהר וְעֵץ חַיִּים. וְלִכֵּן הוּא בְּכֻלָּל שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא ... וְלִכֵּן גַּם זֶה

דְּזָכִי בְּהוּ, זָכִי לְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. חַד, סְעוּדָתָא
דְּמִטְרוּנִיתָא. וְחַד, סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וְחַד,
סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין.
וּבְהַהוּא עֲלָמָא יִזְכִּי בְּהוּ לְאַלִּין. הַאי רְצוֹן כַּד אֲתַגְלִינָא,
כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין מִשׁוּלְשָׁלִיחוֹן.

תְּקוּנָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אֲתַתְּקוּן בְּתַקוּנָא חַד, כְּלָלָא
דְּכָל תְּקוּנִין. וְהִיא חֲכָמָה עֲלָאָה, סְתִימָאָה.
כְּלָלָא דְּכָל שְׂאָר, וְהִיא אַקְרִי עֲדוֹן עֲלָאָה סְתִימָא. וְהוּא
מוּחָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. וְהִיא מוּחָא אֲתַפְּשֵׁט לְכָל
עֵיבָר, מִנִּיהּ אֲתַפְּשֵׁט עֲדוֹן אַחְרָא. וּמַהִיא עֲדוֹן אֲתַגְלִתָּ.

ספר מאורות הוהר

נִקְרָא לְרִיחַ שְׁמָנִיד, שְׂיָדִיעַת הַמְּצִיאוֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ בְּעֲלָמָא לְגַבֵּי הַשְּׁגַת מַהוּת חֲכָמָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁבַמְשַׁנְהָ וְתַלְמוּד.

ג. וְעַל דְּרַף שְׁנַתְבָּרָא בְּאַגְרַת הַקֶּדֶשׁ קְרוּב לְסוּפּוֹ שְׁבַלְמוּד סְדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אַף
אִם הִשְׁיַג הַמְּצִיאוֹת לֹא עֲדִיף מִצַּד עֲצָמוֹ כְּלַמּוּד הַמְּצוּוֹת שְׁמִשְׁיַג וְתוֹפֵס הַמַּהוּת כּו',
אַלָּא מִצַּד שְׂיָדִיעַת הַמְּצִיאוֹת הוּא גַם כֵּן מְצוּה רַבָּה וְנִשְׁאַה וְאֲדַרְבָּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה
כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר וַיְדַעַת הַיּוֹם דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו' וּמְבִיאָה לְלֵב שְׁלָם. וְעוֹד שְׁגַם הַרִיחַ
וַיְדַעַת הַמְּצִיאוֹת הוּא הָאֲרָה מְבַחֲנִית פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כּו' ... וְלִכְּן צְרִיךְ לִהְיוֹת ב'
הַבְּחִינּוֹת לְרִיחַ שְׁמָנִיד כּו' וְשְׁמֵן תּוֹרָה כּו'. (לְקוּטֵי תּוֹרָה לְבַעַל הַתְּנַא, שִׁיר הַשִּׁירִים דָּף ג'
סוֹף טוֹר ג' וְאֵילָף)

וְהָיָה (דף רפ"ט ע"א) רִישָׁא סְתִימָא דְבְרִישָׁא
 דְעֵתִיקָא דְלֹא אֲתִידַע, כַּד פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא
 (ס"א גוֹנָא), דְהוּה מִתְתַקֵּן לְאַתְנַהֲרָא, בְּטַשׁ בְּהַאי מוֹחָא
 (ג"א מִצְחָא), וְאַתְגַּלְתָּ, וְאַתְנַהֵיר בְּכַמְה נְהִירִין, וְאַפִּיק
 וְאַרְשִׁים כְּבוֹסִיטָא דָא, בְּהַאי מִצְחָא. וְאַתְרִשִׁים בֵּיה
 חַד נְהוֹרָא, דְאַקְרִי רְצוֹן. וְהַאי רְצוֹן אֲתַפְּשִׁט לְתַתָּא
 בְּדִיקְנָא, עַד הָהוּא אֲתֵר דְמִתִּישְׁבָא בְּדִיקְנָא, וְאַקְרִי
 חֶסֶד עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ נוֹצֵר חֶסֶד. וּבְהַאי רְצוֹן כַּד
 אֲתַגְלִיָּא, מְסַתְּבְּלִין מְאִרִי דְדִינָא וּמִתְכַפְּיִין.

עֵינױ דְרִישָׁא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּחַד שְׁקִילױן.
 דְאַשְׁגַּחִין תְּדִירָא, וְלֹא נְאִים. דְכְּתִיב, (תהלים קכא)

ספר מאורות הוהר

(ב) כְּמוֹ שֶׁהֶמְלִיחַ נוֹתָן טַעַם בְּבֶשֶׂר בֶּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתָן טַעַם בְּנִגְלָה דְתוֹרָה (הַנְּקָרָא
 לְחֵם וּבֶשֶׂר)

וְהָנָה מְכַל זֶה יוֹבֵן בְּתוֹסַפֵּת בְּאוּר עֲנִין וְלֹא תִשְׁבִּית מְלַח כּוֹי, שְׁלֵמוֹד הַפְּנִימִיּוֹת
 נְקָרָא בְּשֵׁם מְלַח, שֶׁהֶמְלִיחַ מִמֶּתְקַת הַבֶּשֶׂר אֲף שְׂאִין בּוֹ טַעַם בְּעֶצְמוֹ כְּמוֹ הַבֶּשֶׂר, וְכִף
 הַנִּגְלָה שְׁבַתוֹרָה נִמְשַׁל לְחֵם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמֵר [מִשְׁלֵי ט, ה] לְכוּ לְחַמוּ בְּלַחְמִי, וְגַם לְבֶשֶׂר,
 כְּמוֹ שְׁנֹאֲמֵר בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק זֹאת הַפֶּעַם עֲצֵם מְעֻצְמִי וּבֶשֶׂר מְבֻשְׂרִי, דְקָאִי עַל
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְכֵן בְּגִמְרָא בְּכָא בְּתָרָא (דף כ"ב) אָמְרוּ אַכְלוּ בִשְׂרָא שְׁמִינָא בִּי רַבָּא.
 וְהִינוּ כְּמוֹ הַלְחֵם וְהַבֶּשֶׂר יֵשׁ בְּהֵן טַעַם, וּמִמֶּשׁ כִּף בְּלִמוֹד הַנִּגְלָה שְׁבַתוֹרָה יֵשׁ בָּהּ
 הַשְּׂגַת הַמַּהוּת מִמֶּשׁ, מַה שְׂאִין בֶּן בְּלִמוֹד הַפְּנִימִיּוֹת שְׂאִין בְּנָה רַק יִדְעַת הַמְּצִיאוֹת

לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קִדְיִשָׁא, בְּגִין
כִּךְ לֹא אֵית לִיה גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלֹא כְּסוּתָא.

הָהוּא מוֹחָא אֲתַגְלִיף וְנִהִיר בְּתַלְת תְּנוּרִין דְּעִילָא (נ"א
דְּעֵינָא), בְּתוּרָא חָדָא מְסַתְּחִין עֵינִין דְּזַעִיר
אֲנָפִין, דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) רוּחַצוֹת בְּחֶלֶב. דְּהוּא (נ"א
בְּהוּא) תְּנוּרָא קַדְמָאָה. וְשָׂאֵר תְּנוּרִין אֲסַתְּחִין וְנִהִרִין
לְשָׂאֵר בּוֹצִינִין.

מוֹחָא אֲקָרִי גְּבִיעָא דְּבִרְכָתָא, גְּבִיעָא דְּכָל בְּרַכָּאן
מִנִּיה אֲשַׁתְּכַחוּ. וּבְגִין דְּהָאִי מוֹחָא לְהֵיט
בְּתַלְת תְּנוּרִין דְּעֵינָא, בְּעֵינָא תְּלָא בִּיה בְּרַכָּתָא, דְּכְתִיב,
(מְשָׁלִי כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ, דְּהָא בְּמוֹחָא תְּלִין תְּנוּרוֹ

ספר מאורות הזהר

וְלֹא הַשְׁגַּת הַמַּהוּת, וְהַמַּהוּת נִסְתָּר וְנַעְלָם וְאִינוּ מִשְׁגַּל כְּלָל לְהִיּוֹת בְּבַחֲבִינַת טַעַם מִמֶּשׁ
כְּמוֹ הַנְּגִלָּה, עַד לְעֵתִיד לְבֹא שְׁיִתְגַּלֶּה פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן נִמְשָׁל לְמַלְחָה, לִזְמַר שְׁעַם
הַיּוֹת שְׂאִין בּוֹ טַעַם, עִם כָּל זֶה הוּא דִּיִּקָּא הַנּוֹתָן טַעַם בְּהַבְּשָׁר. (לְקוּטֵי תוֹרָה לְכַעַל הַתְּנַא
שָׁם טוֹר ד')

(יג) מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הַלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מִדְרָשׁ (סוּדוֹת הַתּוֹרָה) לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאֵת חֲטָא
וְזֶה שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבְרַכָּה בְּאֵבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן (סוּף פֶּרֶק כ"ט) וְכֵן הוּא גַם
כֵּן בְּבְרַכּוֹת כָּל מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ מִדְרָשׁ וְאִין בְּיָדוֹ הַלְכוֹת לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, כָּל
מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הַלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מִדְרָשׁ לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאֵת חֲטָא, פְּרוּשׁ שֶׁהַלְכוֹת
נִקְרָא טַעַם שֶׁל חֲכָמָה לְפִי שְׂבָהֵן וְעַל גֵּדן מִשְׁגַּח הַמַּהוּת חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁנַתְּלַבְּשָׁה

דְּעִינָא. הָאֵי עֵינָא כַּד אֲשַׁגְחָ בּוֹזְעִיר אַנְפִּין, (עֲלִמִין)
(ס"א אַתְּנַהְרֵן אַנְפִּין בְּלֵהוּ בְּחֵדוֹ) אַנְתְּרֵן בְּלֵהוּ בְּחֵדוֹ. עֵינָא דָא,
הוּא כְּלָא יְמִינָא, לִית בֵּיה שְׂמַאלָא. עֵינִין דְּתַתָּא,
יְמִינָא וּשְׂמַאלָא, תְּרִי, בְּתֵרִי גְוֹוִינִין.

בְּצַנִיעוּתָא דְּסַפְרָא אוּלִיפְנָא, דְּהָא " עֲלָאָה, " י'
תַּתָּאָה. ה' עֲלָאָה, ה' תַּתָּאָה. ו' עֲלָאָה,
ו' תַּתָּאָה. כָּל אֲלִין עֲלִאִין, בְּעַתִּיקָא תַלְיִין. תַּתָּאִין,
בּוֹזְעִיר אַנְפִּין אֵינּוֹן. לָאו תַלְיִין, אָלָא אֵינּוֹן מִפּוֹשׁ.
וּבְעַתִּיקָא קוּדִישָׁא תַלְיִין. דְּהָא שְׂמַא דְּעַתִּיקָא
אַתְכַּסְיָא מִכְּלָא, וְלָא אֲשַׁתְּכַח. אֲבָל אֲלִין אַתְוּן
דְּתַלְיִין בְּעַתִּיקָא. בְּגִין דִּיתְקַיִמוּן אֵינּוֹן דְּלַתַּתָּא. דָּאֵי
לָאו הֲכִי לָא יְתַקַּיִמוּן.

ספר מאורות הוהר

בְּהִלְכָה זוֹ, מַה שְׂאִין בְּן בְּלִמּוּד הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא מְדַרְשׁ אֵין מְשַׁג הַמַּהוּת מִפּוֹשׁ, וְלִכְן
נִקְרָא שְׂלָא טַעַם טַעַם שֶׁל חֻכְמָה, פְּרוּשׁ הַמַּהוּת מִפּוֹשׁ. וְעַם כָּל זֶה מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ
הַלְכוּת וְאֵין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל יְרֵאת חֻטָּא, כִּי אִף שֶׁבְּלִמּוּד הַמְדַרְשׁ אֵין
מְשַׁג רַק הָאָרְה, מִכָּל מְקוֹם זֶה הַהָאָרְה מְבִיאָה לִיְדֵי יְרֵאת חֻטָּא ... וְעוֹד כִּי אִף שְׁזָהוּ
רַק הָאָרְה, הִנֵּה הִיא הָאָרְה מְבַחֲשֵׁת הַפְּנִימִיּוֹת, כִּי אוּרְיָתָא סְתִים וְגִלְיָא. (לְקוּשֵׁי תוֹרָה
לְכַעַל הַתַּנְיָא שֶׁם טוֹר ד')

(יד) עַל יְדֵי שְׁרֵאת ה' הִיא אוּצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת ה'
וְזָהוּ גַם בְּן עֲנִין מְאֹמֵר רְבוּתֵינוּ וְזְכוּנֵנוּ לְבְּרַכָּה פְּרָק ב' דְּשַׁבַּת (דף ל"א סוף ע"א),
קְבַעְתָּ עֲתִים לַתּוֹרָה כּו', פִּלְפִלְתָּ בְּחֻכְמָה כּו', וְאַפְלוּ הֲכִי אֵי יְרֵאת ה' הִיא אוּצְרוֹ אֵין,

וּבְגִין כֵּד, שְׁמָא קַדִּישָׁא סְתִים וְגַלְיָא. הֵהוּא דְסְתִים
 לְקַבְלִיה דְעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכֻלָּא.
 וְהֵהוּא (אֲתַגְלִיָּא בְּגִינִיה דְתַלְיָא) (ס"א דְאֲתַגְלִי בְּגִינִיה דְהֵהוּא דְאֲתַגְלִיָּא
 דְתַלְיָא) בְּזַעִיר אֲפִין. וּבְגִין כֵּד, כָּל בְּרַכָּאן בְּעִיִן סְתִים
 וְגַלְיָא. אֲלִין אֲתוּון סְתִימון דְתַלְיִין (בְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא. תַלְיִין,
 אֲמָאי תַלְיִין י' לְקַיִמָא י' דְלִתְתָא) (ס"א וְדָאי בְּגוּלְגֻלְתָא בְּמוֹצָחָא בְּעִיִין
 תַלְיָא י' (ס"א אֲמָאי) אֲמָא תַלְיָא לְקַיִמָא לִי' דְלִתְתָא).

חֻטְמָא, בְּהַאי חוּטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְפְרֻדְשָׁקָא, דְבִיה
 נָשִׁיב רוּחָא דְחַיִי לְזַעִיר אֲפִין. וּבְהַאי
 חוּטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְפְרֻדְשָׁקָא, תַלְיָא ה', לְקַיִמָא ה'

ספר מאורות הנהר

אי לא לא. מְשַׁל לְאָדָם שְׁאֲמַר לְשְׁלוּחוֹ הַעֲלֵה לִי כּוֹר חֲטִין לְעֲלִיָּה, הֵלֶךְ וְהַעֲלֵה לוֹ,
 אָמַר לִיה, עֲרַבְתָּ לִי בְהֵן קַב חוּמְטִין, אָמַר לִיה, לֹא, אָמַר לִיה, מוּטָב שְׁלֹא הַעֲלִיתָה.
 וְהַעֲנִין, כִּי חֲטָה הוּא כ"ב אֲתוּון דְאֲוִרְתָא ... וְקַב חוּמְטִין פְּרַשׁ רַש"י אַרְצֵן מְלַחָה,
 וְהוּא עֲנִין וְלֹא תִשְׁבִּית מְלַח כּו'. וְזֵהוּ שְׁנוֹפֵר עֲרַבְתָּ לִי בְהֵן קַב חוּמְטִין, דְתַבַּת לִי
 מִיָּתֵר, אֲלֵא דְרַצָּה לומר שְׁעַל יְדֵי שְׁיָרְתָא ה' הִיא אוֹצְרוֹ אֲזִי הַתּוֹרָה וְהַחֲטִים הֵם לִי,
 וְנִקְרָא תּוֹרַת ה' ... מֵה שְׁאִין בֵּן תּוֹרָה בְּלֹא יִרְאֵה כּו'. (לְקוּיִי תּוֹרָה לְכַעַל הַפְּנִיָא שֵׁם דָּךְ

אֲחֵרָא דְלִתְתָא. וְדָא רוּחָא נְפִיק מִמוּחָא סְתִימָאָה,
וְאֶקְרִי רוּחָא דְחַיִּי. וּבִהֲאֵי רוּחָא, זְמִינִין לְמַנְדַּע
חֲכָמָתָא, בְּזִמְנָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא. דְכְּתִיב, (ישעיה יא)
וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְגו'. הָאֵי חוּטְמָא,
חַיִּין מִכָּל סִטְרִין, חֲדוּ שְׁלִימָא. גַּחַת רוּחַ. אֶסְוּתָא.
בְּחוּטְמָא דְזַעִיר אֲנַפִּין (בְּמָה דְאֻקִּימָנָא) כְּתִיב, (שמואל ב כב)
עָלָה עֵשָׂן בְּאֶפּוֹ וְגו'. וְהִכָּא כְּתִיב (ישעיה מח) וְתַהֲלִתִּי
אֲחַטֵּם לָךְ.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא, דְבִי רַב יִיבָא סְבָא, אֻקִּים, ה'
בְּפוּמָא, וְהִכָּא לָא מִתְקַיֵּמָא הַכִּי, וְלָא
אַצְטְרַפָּא (ס"א אצטריכנא), אִף עַל גַּב דְּבַחַד סְלִקָא, אֲלָא

ספר מאורות הנהר

טו) מעלת ענן "לריח שמניך" (למוד פנימיות התורה) על "שמן תורק" (למוד נגלה דתורה)
א. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניך כו' ושמן תורק כו' ... הנה בלמוד המצוות
משנה ותלמוד משיג ותופס המהות חקמתו ותברך מאחר שנתלבשה בדברים גשמיים
שהן רצונו וחקמתו ותברך ממש, וזהו ענן שמן תורק כו', מה שאין כן בספורי
מעשיות שבתנ"ך שאינו משיג כלל חקמתו ותברך המלבשת בתבות וצורפי אותיות,
וכמו שכתב בזהר בהעלתך (דף קנ"ב ע"א) שפשטיות המוכן מן הספור מעשיות שבתורה
נקרא לבושא דאורייתא, ובאר הרמ"ז שם, כמו על הדרך משל פסוק ואלה כו' בארץ
אדום כו', שודאי מעשה שהיה כך היה ואין יוצא מדי פשוטו, אבל אין פגנת ה' בו

בְּה' דִּינָא תִּלְיָא, וְדִינָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא, דְּכָתִיב עָלֶיהָ
עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב וְאִשׁ מִפִּי תֹאכֵל.
עֲקָרָא דְרוּגְזָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא.

כָּל תְּקוּנֵין דְּעִתִּיקָא קוּדִישָׁא, בְּמוּחָא שְׁקִיט וְסִתִּים
מִתְּתַקְנֵן. וְכָל תְּקוּנֵין דְּזַעִיר אֲנָפִין, בְּחֻכְמָה תִּתְּתָא
מִתְּתַקְנֵן. דְּכָתִיב, (תְּחִלִּים קד) בְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וְה'
כָּלְלָא דְכָלְלָא וְדָאִי. מַה בֵּין ה' לְה'. ה' דְּהִכָּא, דִּינָא
אֲתַעַר מְנַה. וְדְהִכָּא רַחֲמֵי גו רַחֲמֵי.

בְּדִיקְנָא דְּעִתִּיקָא קוּדִישָׁא, תִּלְיָא כָּל יְקִירוֹ דְכָלְלָא.
מְזֵלָא דְכָלְלָא אֲקָרִי. מַהֲאֵי דִיקְנָא, מְזֵלָא
יְקִירוֹתָא (י"א מַהֲאֵי מְזֵלָא יְקִירוֹא) דְּכָל יְקִירוֹ, מְזֵלֵי עֲלֵאֵי

ספר מאורות הזהר

בְּעֵצָם אֲכָל בְּה נִגְזְזוּ סוּדוֹת עוֹלָם הִתְהוּ כו', עֵינן שָׁם וּבִזְהַר שָׁם (דף קמ"ט ע"ב) שְׁהֶאָרִיף
בְּזָה.

ב. וּבַפְּרָדֵס (שַׁעַר כ"ו פֶּרֶק א') הָאָרִיף בְּבֵאוֹר מְאֹמֵר הַזְהַר הַנִּזְלָל, וְכָתִב זֶה לְשׁוֹנוֹ:
אֲכָל פֶּאֶשֶׁר יְבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בְּתוֹרָה, צָרִיף שִׁיחֵיהּ כְּנֻנְתּוֹ שֶׁהוּא לּוֹמֵד הַעֲנִינָן הֵהוּא
בְּמָה שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֻקִּים שְׁנַעְלָה מִמֶּנּוּ עֵצָם פְּנִימִיוֹתָם וְכוּ', וְעַם הַיּוֹת שֶׁהוּא לֹא
יִשְׁכִּיל בְּה כִּי אִם פְּשֻׁטִיוֹת הַסְּפּוֹר, וְאִין צָרִיף לּוֹמֵר זֶה אֱלָא אֲפִילוֹ מִי שְׁלֹא יָבִין כָּלֵל
כו', גַּם לוֹ יֵשׁ שְׂכָר טוֹב, עכ"ל.

ג. וְלִכְן הָאוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה וּפְשֻׁטִיוֹת הַסְּפּוֹר נִקְרָא רִיחַ שְׁמַנְיָף, כִּי עִם הַיּוֹת שְׁאִינוֹ
מוֹכֵן וּמְשַׁג כָּלֵל פְּנִימִיוֹת חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַגְּנוּזָה וּמְלַבֶּשֶׁת בְּסְפּוֹר מַעֲשֵׂה וְאוֹתִיוֹת הֵהֵם

ותתאי. בלהו משגיחין לההוא מזלא. בהאי מזלא
תלייא חיי דכלא, מוזני דכלא. בהאי מזלא תליין
שמיא וארעא. גשמיין דרענא. בהאי מזלא, אשגחותא
דכלא. בהאי מזלא תליין פל חיילין עלאין ותתאין.

(דף רפ"ט ע"ב)

תלת עשר נביעין, דמשחא דרבותא טבא, תליין
בדיקנא דמזלא יקרא דא. ובלהו נפקין לזעיר
אנפין. לא תימא בלהו, אלא תשעה מנייהו, משתתפחון
בזעיר אנפין, לאכפניא דינין.

(כד) האי מזלא, תלייא בשקולא עד טבורא. פל קדושי
קדושין דקדושא ביה תליין. בהאי מזלא, פשיט

ספר מאורות הזהר

... עם כל זה האותיות ופשוטיות הספור הן הן ריח שמניך, שבהם ועל ידם ממשיך
הקורא במקרא ריח והארה מבחינת שמן משחת קדש, וכמו על דרך משל שמריחים
ריח הטוב אף על פי שאינו טועם אותו בפיו כלל ואף על פי שהוא רחוק ממנו כו'.
ואדרבה הריח הזה נמשך ממקום עליון ביותר, שהוא בחינת שמן המריח שלמעלה
מבחינת שמן סתם, חכמה עליונה כו', ולפי שהוא גבוה יותר במעלה לא יכול לבוא
בהתגלות בבחינת קרוב בבחינת טעם כענין שמן תורק כו', אלא בבחינת ריח לבד
כו' ... ואף על פי כן יש גם כן מעלה יתרה ועצומה בבחינת שמן תורק שהוא
המשכת עצמיות חכמה עליונה ולא ריח והארה לבד כו', ושניהם כאחד טובים. (לקושי

תורה לבעל הפניא, שיר השירים דף ג' טור ג')

פְּשִׁיטוּתָא דְקוּטְרָא עֲלָאָה. הֵהוּא רִישָׁא דְכָל רִישֵׁין,
דְּלֵא אַתְיַדְע, וְלֵא אַשְׁתְּמוּדַע, וְלֵא יַדְעִין עֲלֵאִין
וְתַתְּאִין. בְּגִין כַּךְ כִּלְא בְּהַאי מוֹזְלָא תְּלִיָּיא.

בְּדִיקְנָא דָּא, תְּלַת רִישֵׁין דְּאַמִּינָא, מִתְּפַשְׁטוּן. וְכִלְהוּ
מִתְּחַבְּרוּן בְּהַאי מוֹזְלָא, וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ. וּבְגִין
כַּךְ, כָּל יְקִירוֹ דִּיקִירוּתָא, בְּהַאי מוֹזְלָא תְּלִיָּיא. כָּל אֲלִין
אַתְוון דְּתְּלִיין בְּהַאי עֲתִיקָא, כּוֹלְהוּ תְּלִיין בְּהַאי דִּיקְנָא,
וּמִתְּחַבְּרוּן בְּהַאי מוֹזְלָא, וְתְּלִיין בֵּיהּ, לְקִיָּמָא אַתְוון
אַחַרְגִּין. דְּאַלְמְלִי לֵא סְלִיק אֲלִין אַתְוון בְּעֲתִיקָא, לֵא
קִיָּמִין אֲלִין אַחַרְגִּין. וּבְגִין כַּךְ אָמַר מִשָּׁה כַּד אַצְטְרִיד,
י' י', תְּרִי זִמְנִי, וּפְסִיק טַעְמָא בְּגוּוִיָּיהוּ. דְּהֵא בְּמוֹזְלָא

ספר מאורות הזהר

(טו) ארץ הגלות מחמת העדר למוד הסוד; הלמוד מבטח לו שהוא בן עולם הבא
א. סמא דחייא, חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זהר הקדוש בכל יום אפילו
גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגדל שכרו כי
בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזהר הקדוש פרשת נשא
(דף קכ"ד ע"ב) בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי,
ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא
ובגיגיה וקראתם דרוך בארץ וגו'.

ב. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים
ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם

תְּלִייא כְּלָא. מַהֲאֵי מִזְלָא, מִתְפַּסְפִּי עֲלָאי וְתַתְּאֵי,
וּמִתְפַּיִן קַמִּיהֵ. זַכָּאָה חוּלְקִיה מָאן דְּזָכִי לְהֵאֵי.

הֵאֵי עֲתִיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לָא אֲדַפְרָה,
וְלָא אֲשַׁתְּבַח. וּבְגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא עֲלָאָה לְכָל
עֲלָאִין, לָא אֲדַפְרָה, בַּר רִישָׁא חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא, לְקִימָא
כְּלָא.

וְהֵאֵי (נ"א דְכָל סְתִימִין (ס"א בְּגִין דְּאִיהוּ) רִישָׁא עֲלָאִין לְכָל עֲלָאִין, לָא
אֲדַפְרָה, אֲלָא רִישָׁא חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא, לְקִימָא כְּלָא. וְהוּא) טְמִיז
וְסִתִּים וּגְנִיז מִכְּלָא, תְּקוּנֵי אֲתַתְּקִנֵּן, בְּהֵוּא מוּחָא
סְתִימָאָה דְכְּלָא, דְּאֲתַפְּשֵׁט וְאֲתַתְּקֵן כְּלָא וְנִפִּיק חֲסֵד
עֲלָאָה וְתַתְּאָה, וְחֲסֵד עֲלָאָה אֲתַפְּשֵׁט וְאֲתַתְּקֵן וְאֲתַכְּלִיל

ספר מאורות הזהר

מִעֲפָבִים הִגְאָלָה רְחֻמְנָא לִיְצִלֵּן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה א' בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מַה שְּׁלֵא נַעֲשֶׂה
בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כְּחֵה לְקֶרֶב הִגְאָלָה.

ג. וּבַתְּקוּן מ"ב שָׁם בְּכַסָּא מְלֻךְ: כִּי לִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּגִירָסָא בְּעֲלָמָא בּוּנָה
עוֹלְמוֹת, וְכָל שָׁבֵן אִם יִזְכֶּה לְלִמּוּד וּלְהַבִּין אֲפִילוּ פְרוּשׁ מֵאִמֵּר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן
לְמַעְלָה בְּשַׁעָה אַחַת שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנֵה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן
עוֹלָם הָבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְנֵי הַמְּלֻךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוּנָה בְּמַלְכוּתָא
דְּרַקִּיעָא.

ד. וּמַה שְׂאוּמְרִים וְכִי אֲכַשֵּׁר דְרָא, אֲדַרְבֵּה שְׁבִדוּרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים שְׁהִיו לְהֵם נְשֻׁמוֹת
קְדוּשִׁים מִמְּקוֹמוֹת גְּבוּהִים יְכַלּוּ לְטַהֵר נְשֻׁמָתָם בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, וְעַכְשָׁו בְּעַקְבָתָא

כָּלֵא בְּמוֹחָא סְתִימָאָה דָּא. כַּד אֲתַתְּקֵן הַוּוֹרָא דָּא
בְּנִהִירוֹ דָּא, בְּטַשׁ מָאן דְּבְטַשׁ, בְּהַאי מוֹחָא וְאַתְנַהִיר,
וְתַלְיָיא מִפְּזֻלָּא יִקְרָא מוֹחָא אַחְרָא, דְּאַתְפְּשִׁט וְנִהִיר
לְתַלְתִּין וְתָרִין שְׁבִילִין. כַּד אֲתַנְהִיר נִהִיר מִפְּזֻלָּא
יִקְרָא. אֲתַנְהִירוֹ תַלְתַּת רִישֵׁין עֲלָאִין, תָּרִין רִישֵׁין, וְחַד
דְּכָלִיל לוֹן. וּבְמִזְלָא תַלְיִין, וְאַתְכְּלִילֵן בֵּיהּ.

מִכְּפֵאן שְׂאֲרֵי לְאַתְנַגְלִיָּיא יִקְרִי דְדִיקְנָא, דְּאִיהוּ מִזְלָא
סְתִימָאָה. וְאִינּוֹן מִתְתַּקְּנוּ, כְּמָה דְעַתִּיקָא
קְדִישָׁא תַלְתַּת רִישֵׁין מִתְעַטְרִין בֵּיהּ, הַכִּי כָלֵא בְּתַלְתַּת

ספר מאורות הזהר

דְּמִשְׁיחָא נְשָׁמוֹת נְמוּכִים וְגַם הַתְּנַבְרוֹת הַחִיצוֹנִים רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, אִי אֶפְשֵׁר לְטַהַר
נְשָׁמָתָם, רַק בְּסָמִים יִקְרִים, הִינּוּ בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּי לְשׁוֹן הַזְהַר מְסַגֵּל לְזֵה אֶפִּילוּ
בְּפִטְפוּט לְחוּד וְאֶפִּילוּ בְּלִגְלוּג, וּבְזֵה יִהְיֶה נֶשְׁמָר מְכַל רַע מִצָּר הַרְעָה וּמִמְקָרִים רְעִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה הַתְּמָרִי, וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא הַרוּחָנִי, כְּנוֹדַע מִזְהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ פְּנִחָס דָּף
רִי"ט, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְנִהִיר חֻכְמָתִיהּ כְּכֹל דְרִין דְּהוּוּ אֲבַתְרָה, עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל אִוֵּר
תּוֹרָה שֶׁל רִשְׁב"י מְאִיר בְּאוֹר רַב לְהַחִיּוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל.

ה. עַל כֵּן יִתְחַזַּק כָּל אָדָם מְאֹד לְלַמֵּד זֶהַר הַקְּדוֹשׁ לְכָל הַפְּחוֹת ה' דְּפִים כְּכֹל יוֹם
כְּדִי שִׁיגְרָם חֲדָא וּפּוֹרְקָנָא בְּהוֹן לְעִילָא וְתַתָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (צְוֹאת הַר"ד מְאִיר ב"ר
אַהֲרֹן שְׁוֹאֲרֵץ זי"ע מִפִּיִּדְהִיץ)

רִישׁוֹן. וְכַד אֲתַנְהָרוּ, תַּלְיִין בְּלֵהוּ דָּא בְּדָא בְּתַלְתַּת רִישׁוֹן,
תְּרִין מִתְרִין סְטָרִין, וְחַד דְּכָלִּיל לֹוֹן.

וְאִי תִימָא, מָאן עֲתִיקָא קִדִּישָׁא. תָּא חֲזִי, לְעֵילָא
לְעֵילָא, אֵית דְּלָא אֲתִידַע, וְלָא אֲשַׁתְּמוּדַע, וְלָא
אֲתַרְשִׁים, וְהוּא כָּלִיל כְּלָא, וְתִרִין רִישׁוֹן בִּיה כְּלִילֹן
(ס"א תליון). וְכַדִּין כְּלָא (חֲדָא) חֲכִי אֲתַתְּקֹן. וְהוּא לָאו
בְּמִנְיָנָא, וְלָא בְּכָלְלָא וְלָא בְּחֻשְׁבֹן אָלָא בְּרַעוּתָא
דְּלָבָא, עַל דָּא אֲתַמֹּר, (תהלים לט) אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְּרַכִּי
מִחֲטָא בְּלִשׁוֹנִי.

אֲתַר דְּשִׁירוּתָא אֲשַׁתְּבַח, מִעֲתִיקָא קִדִּישָׁא, דְּאֲתַנְהִיר
מִמּוֹזָלָא, הוּא נְהִירו דְּחֲכָמְתָא, דְּאֲתַפְּשִׁט

ספר מאורות הזֶהָר

(י) ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא
איברי

סוד למוד סודות התורה גבוה מאד על כל הלמודים, אשרי מי שזכה שחלק לו
השם חלק בכינה ויש לו יד ושם בחכמת הקבלה, ומכון בעשיית המצוות ובתפלותיו
ולמודו על פי הסוד, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, אין הפה יכולה לספר גדל
מעלתם, והרגיל בספר הזהר הקדוש ראה יראה גדל מעלת האנשים האלה שלמים
הפלא ופלא. ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל
ונפק טב ליה דלא איברי.

לְתַלְתִּין וְתַרְיִן עֵיבֵר. וְנִפְקָא מֵהָהוּא מוֹחָא סְתִימָאָה,
מְנַהֲרֵי דְבֵיהּ. וְיִמָּה דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּקַדְמֵיתָא
(ס"א בְּחֻמְתָּא), דָּא הִיא. וְשִׁירוּתָא מִמָּה דְאַתְגְּלִיִּיא (הו"י),
וְאַתְעֵבִיד לְתַלְתַּת רִישֵׁין, וְרִישָׁא תְדָא כָּלִיל לֹון. וְאַלְיִן
תַּלְתַּת מִתְפַּשְׁטֵן לְזַעִיר אַנְפִּין, וּמֵאַלְיִן נְהִרִין כְּלָא.

אַתְגְּלִיף הָאִי חֻמְתָּא, וְאַפִּיק חַד נְהִרָא, דְנִגִּיד וְנִפִּיק
לְאַשְׁקָאָה גִנְתָּא וְעִיִּיל (נ"א וְעִיִּילֹון) בְּרִישָׁא
דְזַעִיר אַנְפִּין, וְאַתְעֵבִיד חַד מוֹחָא וּמִתְמָן אַתְמִשִּׁיד
וְנִגִּיד בְּכָל גּוּפָא, וְאַשְׁקִי כָּל אֵינֹון נְטִיעָאן. הָדָא הוּא
דְכְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
וְגו'.

ספר מאורות הזהר

הַרְגִּיל בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְקוּנִים וְסִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים בְּעֵינֵינוּ יִרְאֶה וְלִקְבּוּ יְכִינ גְּדֹל מַעֲלַת
חֻמְתָּא זֶה וְיִמְסֵר עֲלֵיהּ וְלַפּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא.

וְכַהֲנֵה רְבוּת מְאֻמְרִים הַמְּמַרְרִים אֶת הַלֵּב, וְכּוּדָאִי שְׁאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בָּא
בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוּתָיו וְכָל אָדָם אֵינֹו חֵיב אֲלָא כְּשֶׁעוּרוֹ, וְכִיכּוּל הַכְּתוּב וּמְדַבֵּר, הִנֵּה פִי
כֵן חֵיבָא רְמִיָּא עַל כָּל תַּלְמִיד חֻכֵּם לְאַחַר שְׂמַלְא כְּרִסוֹ בְּגַמְרָא וּפּוֹסְקִים שִׁיפְנָה אֶת
עַצְמוֹ לְטַיִל בְּפַרְדֵּס וְיִשְׁתַּדֵּל בְּרַב עֹז וְתַעֲצוּמוֹת כִּיֵּד הַשֵּׁם הַטּוֹבָה עֲלָיו לְכַנֵּס בְּחֻמְתָּא
זֶה וְצְרִיף שְׁיַקְדִים לְקַנְסֵי הַתְּנָאִים הַצְּרִיכִים לְחֻמְתָּא זֶה כְּמִפְרָשׁ בְּהַקְדַּמַּת עֵץ הַחַיִּים
לְמוֹרְנוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִטָּאל וּבִתְשׁוּבוֹת תּוֹת יְאִיר וּבִשְׁאָר סִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים, וְאַז מְגַלִּין לוֹ
רְזִי תוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה כְּמַעֲנֵן הַמַּתְגַּבֵּר, וְעַל יִסְבֵּל וְלֹא יִבֵּל כְּדִי לְזַכּוֹת לְחֻמְתָּא זֶה, כִּי גְדוֹל

תנו אתגליף האי חכמתא, ואתמשך ועייל ברישא
 דזעיר אנפין, ואתעביד מוחא אחרא (ההוא אחרא).
 ההוא נהירו דאתמשכא מגייה אלין תרין משיכון
 אתגליפון, מתחפרן בחד רישא דעמיקא דברא,
 דכתיב, (משלי א) בדעתו תהומות נבקעו. ועייל ברישא
 דזעיר אנפין, ואתעביד מוחא אחרא, ומתמן אתמשיך
 ועייל לגו גופא, ומלייא כל אינון אדרין ואכסדרין
 דגופא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (משלי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים
 יִמְלֵאוּ.

וְאֵלִין נְהָרִין, מְנַהֲרִין דְּהָהוּא מוּחָא עֲלָאָה סְתִימָאָה,
 דְּנַהֲרִי בְּמוֹלָא (עתיקא קדישא). וְכֵלָא דָא

ספר מאורות הנהר

כבודו בשמים ממעל שעושה נחת רוח גדול ליוצרו. והרגיל בספר הנהר והתקונים
 וספרי המקבלים בעיניו יראה ולבבו יבין גדל מעלת חכמה זו וימסר נפשו עליה ולפום
 צערא אגרא. אמנם אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בא"רש ארש"ות
 החיים ספרי המקבלים המפרשים פונת התפלות וברכות ומצוות על פי הסוד כי אז
 בשעת מעשה יתלהב לבו בזכרו כי הם דברים העומדים ברומו של עולם עמק עמק
 וגבוה מעל גבוה, אשרי ילוד אשה הבונה בשמים עליוטיו, ולא יהא עובד בתפלתו
 לקבל פרס, רק יכון לתמן הדברים בשרשן לדעת קדושים אשר בארץ המה ואדירי
 כל חפצי בהם ולבו למו אב יצעק שמעשה ידיו יכונן עלינו:

בְּדָא תְּלִיין. וְאַתְקֻשֵׁר דָּא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד
 דִּישְׁתְּמוּדַע דְּכֻלָּא חַד, וְכֻלָּא הוּא עֲתִיקָא, (דף ר"ז ע"א)
 וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִנְיָה כְּלוּם. אֲלִין תְּלַת נְהוּרִין, נְהוּרִין
 לְתַלְתַּל אַחֲרָנִין, דְּאֶקְרוּ אֲבָהוּ. וְאֲלִין נְהוּרִין לְבָנִין. וְכֻלָּא
 נְהִיר מֵאַתֵּר חַד. כִּד אֶתְגְּלִיָּא הַאי עֲתִיקָא, רַעְוֹא
 דְרַעְוֹן, כֻּלָּא נְהִיר וְכֻלָּא אֲשֵׁתְכַח בְּחַדוּ שְׁלִימָתָא.

הַאי חֲכַמְתָּא אַקְרִי עֲדוּ, וְהַאי עֲדוּ אֶתְמַשְׁד מַעְדוּ
 עֲלָאָה, סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין. וּמַהַאי עֲדוּ,
 אַקְרִי שִׁירוּתָא. דְּבַעֲתִיקָא לֹא אַקְרִי, וְלֹא הוּי שִׁירוּתָא
 וְסִיּוּמָא. וּבְגִין דְּלֹא הוּי בֵּיה שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא, לֹא אַקְרִי
 אֶתָּה. בְּגִין דְּאַתְכְּסִיָּא וְלֹא אֶתְגְּלִיָּא. וְאַקְרִי הוּא.

ספר מאורות הוהר

כָּלל הַדְּבָרִים שְׁאֲמָרוּ שְׁמִי שְׁלֹא טַעַם חֲכָמָה זֶה לֹא טַעַם טַעַם יִרְאֵת חֻטָּא וְלִהְיוֹת
 עוֹבֵד אֱלֹקִים בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה כְּדַת מַה לַעֲשׂוֹת.

וְגַם הַרְוָאָה סִפְרֵי הַמְקַבְּלִים בְּלִבְכוּ יְבִין מַעֲט כִּי גְדוֹל אֲדוּנְגוּ וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֲקָר,
 וְיְבִין מַעֲט עַד כַּמָּה מַגִּיעַ פְּגָם הַחוּטָא וּמַה גּוֹרֵם פְּגָם וְקַלְקוּל גְּדוֹל עַל כָּל דְּהוּא
 דְּכַר פֶּשַׁע, וְמַה מְאֹד גְּדוֹלָה רַעַת חֲרַפְּן בֵּית הַמְקַדֵּשׁ אֲשֶׁר גִּרְמָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
 בְּאִפְּן שְׁרָאוּי לְאָדָם לְהִתְמַרְמֵר בְּזִכְרוֹ אֱלֹה וְלִהְיוֹרִיד כַּנְּחַל דְּמַעָה מֵאֵין הַפּוֹגוֹת, וְכָל
 קֶבֶל דְּנָא, הַמְבִין יְבִין מַה נַעֲשֶׂה בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ וּמַצְוֹתֵינוּ וְלִמּוּדֵנוּ
 וּבִשְׂבָתוֹת וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ וּבְחַגִּים וּבְמוֹעֲדִים בְּאִפְּן שִׂישְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשֵׁי בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
 לְכַב יוֹתֵר מְרַב כֹּל. כָּלל הַדְּבָרִים שְׁאֲמָרוּ שְׁמִי שְׁלֹא טַעַם חֲכָמָה זֶה לֹא טַעַם טַעַם

וּמֵאַתֶּר דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח אֲקָרִי אַתָּה, וְאֲקָרִי אָב.
דְּכַתִּיב, (ישעיה סג) כִּי אַתָּה אָבִינוּ.

בְּאַגְדָתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא, כְּלָלָא דְּכָלָא, זְעִיר
אַנְפִּין אֲקָרִי אַתָּה. עֲתִיקָא קִדִּישָׁא
דְּאַתְפְּסִיָּא, אֲקָרִי הוּא. וְשִׁפִּיר. וְהִשְׁתָּא קָרִינוּ בְּאַתֶּר
דָּא דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח, אַתָּה. אַף עַל גַּב דְּאַתְפְּסִיָּא,
מִנִּיהּ הוּי שִׁירוּתָא, וְאֲקָרִי אָב. וְהוּא אָב לְאַבְהוֹ. וְהִיא
אָב נְפִיק מֵעֲתִיקָא קִדִּישָׁא, דְּכַתִּיב (איוב כח) וְהִתְכַמְּה
מֵאַן תִּמְצָא. וּבְגִין כֶּךָ לֹא אֲשֶׁתְּמוּדַע.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (איוב כח) אֱלֹהִים הִבִּין דְּרַבָּה, דְּרַבָּה
מִמּוּשׁ. אָבֵל וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, מְקוֹמָהּ
מִמּוּשׁ. וְכֵן שָׁבֵן דְּרַבָּה. (מְקוֹמָהּ מִמּוּשׁ. וְלֹא דְרַבָּה.

ספר מאורות הזוהר

יֵרָאֵת חֲטָא וְלִהְיוֹת עוֹבֵד אֱלֹקִים בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה כְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת. וְהַמְרָגִיל
עֲצָמוֹ לְחֻזוֹת בְּנַעַם סַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים בְּעֵינָיו יִרְאֶה כִּי אֵין דְּכַר רַק מִמֶּנּוּ שְׂאֵפְלוּ בְּאַכִּילָה
וְשִׂתְיָה וְשָׂאֵר כְּסוּת וְעוֹנָה וְדַרְכֵי חֲבַת אִישׁ לְאַשְׁתּוֹ וְכַדוּמָה, וְאַפְלוּ בִּיצִיאַת חוּץ, בְּכַל
יֵשׁ רְזִין עֵילְאִין וּבוּנָה עוֹלְמוֹת, וּבְכַבֵּד שִׁיעֲשֶׂה הַדְּבָרִים כְּתַקוּנָן בְּלִי סְרָף אֶסוּר, וַיִּכְנֹן
לְבוֹ לְשָׁמַיִם, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וְעַל כֵּן, טוֹב לְגַבְרָ שִׁינְהֵג לְקַיִם כֹּל דְּכַר עַל
פִּי הַסוּד כְּמִנְהַגֵּן שֶׁל חֲסִידִים, וְאַף שְׁאִינוּ יוֹדַע הַסוּד, מַעֲשֶׂה גְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלִינוּ וְעוֹשֶׂה
נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ. (פְּלֵא יוֹעֵץ אוֹת ס' סוּד)

מקומה ממוש. וְכַל שְׁכַן דְּרַבְהִי. וְכַל שְׁכַן הֵהוּא חֲכָמָה
דְּסִתִּימָא בֵּיהּ בְּעִתִּיקָא קִדִּישָׁא.

הַאי חֲכָמָה שִׁירוּתָא דְכָלָא, מַנִּיָּה מִתְּפַשְׁטָן תְּלָתִין
וּתְרִין שְׁבִילִין. (שְׁבִילִין וְלֹא אֲרַחִין) וְאוּרִייתָא בְּהוּ
אַתְּכְלִילַת בְּעֵשְׂרִין וּתְרִין אַתְּוּן, וְעֵשֶׂר אַמִּירוּן. הַאי
חֲכָמָה אָב לְאַבְהוּן. וּבְהַאי חֲכָמָה, שִׁירוּתָא וְסִימָא
אַשְׁתַּכַּח. וּבְגִין כֵּן, חֲכָמָה עֲלָאָה חֲכָמָה תַּתְּאָה. כַּד
אַתְּפַשְׁט חֲכָמָה, אַקְרִי אָב לְאַבְהוּן. כִּלְאֵל לֹא אַתְּכְלִיל
אַלָּא בְּהַאי. (ס"א כַּד מִתְּפַשְׁטוּן חֲכָמוֹת, אַתְּקְרִי אָב לְאַבְהוּן. כִּלְאֵל לֹא
אַשְׁתַּכַּלל אַלָּא בְּהַאי) דְּכִתְיִב, (תְּחִלִּים קֹד) כִּלְאֵם בְּחֲכָמָה עֵשִׂיתָ.

ספר מאורות הזוהר

פרק ב - ספר גנוי המלך

רבינו יעקב אבוחצירא זצ"ל

(א) דברי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה בספרו גנוי המלך דף קפ"ה
וזה לשונו הטהור:

רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש

או יאמר "פי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמז על למוד הקבלה שהוא עקר
ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזהר הקדוש, דמי
שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נקרא דבלא זה אין אדם יודע
אלהותו ותברך, וינאטו ויאהבתו, ויעבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה
המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו".

מכשולות ודברים המעכבים

זָקַף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְדוּי, וְחָדִי, אָמַר, וְדָאֵי עֵידָן הוּא
 לְגַלְתָּהּ, וְכִלְאֵי אֲצִטְרִיד בְּשַׁעְתָּא דָּא. תָּאנָא,
 בְּשַׁעְתָּא דַּעְתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין,
 בָּעָא לְאַתְקֵנָא כְּלָא, אַתְקִין בְּעִין דְכַר וְנוֹקְבָא. בְּאַתְרַ
 דְאַתְפְּלִילוּ דְכַר וְנוֹקְבָא לָא אַתְקִימוּ, אֶלָּא בְקִיּוּמָא
 אַחֲרָא (ס"א כַּעֲזִין דְכַר) וְדְכַר וְנוֹקְבָא. וְהָאֵי חֲכָמָה כְּלָלָא
 דְכִלְאֵי, כִּד נִפְקָא וְאַתְנַהִיר מַעְתִּיקָא קַדִּישָׁא, לָא
 אַתְנַהִיר אֶלָּא בְדְכַר וְנוֹקְבָא. וְהָאֵי חֲכָמָה אַתְפְּשִׁט,
 וְאַפִּיק מִיַּצִּיה בִּינָה, וְאַשְׁתַּכַּח דְכַר וְנוֹקְבָא. הוּא, חֲכָמָה
 אָב. בִּינָה אָם. חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחַד מַתְקֵלָא אַתְקֵלוּ,
 דְכַר וְנוֹקְבָא. וּבְגִינֵיהוּ כְּלָא אַתְקִיִּים בְּדְכַר וְנוֹקְבָא,
 דְאַלְמָלָא הָאֵי, לָא מַתְקִימִין.

ספר מאורות הנהר

והנה יצר הרע דעתו תמיד להדיח בני אדם מדרך טוב לדרך רע. ובפרט הרוצה
 להתעסק בחכמת הקבלה עושה לו מכשולות ודברים המעכבים אותו ומרשלים אותו.
 והוא דבא לו בדרך חסידות באמר לו אין הגופות של זה הזמן ראויים לסודות התורה
 משום דליכא נביאים וליכא רוח הקדש. דבשלמא דורו של משה רבינו עליו השלום
 שהיה דור דעה היו ראויים לסודות התורה משום דזכו עד שעלה משה רבינו עליו
 השלום לשמים ולמד מפי הקדוש ברוך הוא אל פה ואל פה ואל פה. ואל פה.
 ועוד, שהיו קדושים אותו הדור מצד עצמם, עד שמכח קדשתם נגלה עליהם הקדוש
 ברוך הוא בים, ואמרו כלם "זה אלי ואנוהו" וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה:
 ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל ובדור הזה אין שום דבר מזה. לזה בא

שִׁירוֹתָא דָּא אָב לְכֵלָא, אָב לְכֵלְהוּ אָבְהוּ, אֲתַחְבְּרוּ
 דָּא בְדָא, וּגְהִירוּ דָּא בְדָא. (חֲכֻמָּה אָב. בִּינָה אָם.
 דְּכַתִּיב (מִשְׁלֵי ב) כִּי אָם לְבִינָה תִקְרָא) כַּד אֲתַחְבְּרוּ, אוֹלִידוּ,
 וְאֲתַפְשִׁטַּת מְהִימְנוֹתָא. בְּאֲגֻדְתָּא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא,
 הָכִי תֵאֲנִי, מַהוּ בִינָה. אָלָא כַּד אֲתַחְבְּרֵ דָּא בְדָא, יו"ד
 בְּה"א, אֲתַעְבְּרַת, וְאֲפִיקַת בֶּן, וְאוֹלִידַת. וּבְגִין כֶּךָ, בִּינָה
 אֲקָרִי, בֶּן י"ה, שְׁלִימוֹתָא דְכֵלָא. אֲשִׁתְּכַחוּ תְרוּוִייהוּ
 דְּמִתְחַבְּרוּ, וּבִן בְּגוּוִייהוּ. כֵּלָא דְכֵלָא. בְּתַקּוּנֵיהוּ
 אֲשִׁתְּכַח שְׁלִימוֹתָא (נ"א בֶּן י"ה, תְרוּוִייהוּ דְּמִתְחַבְּרוּ, וּבִן בְּגוּוִייהוּ.
 בְּתַקּוּנֵיהוּ אֲשִׁתְּכַחוּ שְׁלִימוֹתָא דְכֵלָא כֵלָא) דְכֵלָא, אָב וְאָם. בֶּן
 וּבַת.

ספר מאורות הזוהר

משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת
 סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות.

שיכא בכל יום ויום - "מצוה" עם הכולל גימטריה "הקבלה"

וזה שאמר הכתוב: "כי המצוה הזאת" היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הכולל
 גימטריה "הקבלה" ועליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום שלא תשכח מהם
 לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוה היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך
 אמה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה.

אל תשמעו לדברי יצר הרע כי הנה יצר הרע מדיחך שלא ללמדה משגני טענות:
 אחת, אומר לך זה מצוה מרובה, צריך נביא ששמע מפי השם שיודיע לנו הדבר

מִלִּין אֱלִין, לָא אֲתִיְהִבוּ לְגַלְתָּא, בַּר לְקַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין,
 דְּעָאלוּ וְנִפְקוּ, וַיִּדְעִין אֲרַחוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 דְלָא סָטָאן בְּהוּ לִימִנָא וְלִשְׂמֹאלָא. דְכַתִּיב, (הוֹשֵׁעַ יד)
 כִּי יִשְׂרָיִם דְרָכֵי יְיָ וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וְגו'. זַפְתָּא
 חוֹלְקִיָהּ, דְמֵאן דְזָכִי לְמַנְדַּע אֲוֲרַחוּי, וְלָא סָטִי, וְלָא
 יִטְעִי בְהוּ. דְמִלִּין אֱלִין סְתִימִין אֵינּוּן וְקַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין
 גְּהִירִין בְּהוּ, כְּמֵאן דְנִהִיר מְנַהִירוּ דְבוּצִינָא. לָא
 אֲתַמְסְרוּ מִלִּין אֱלִין, אֲלָא לְמֵאן דְעָאל וְנִפִּיק. דְמֵאן
 דְלָא עָאל וְנִפִּיק, טַב לִיָּה דְלָא אֲבָרִי. דְהָא גְלִיָּא קַמִּי
 עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְמִלִּין אֱלִין
 גְּהִרִין בְּלַבְּאִי, בְּאַשְׁלֻמוּתָא דְרַחֲמִימוּתָא וְדַחֲלִילוּ דְקוּדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא. וְאֱלִין בְּנֵי דְהֶכָא, יִדְעֵנָא בְּהוּ דְהָא עָאלוּ

ספר מאורות הזהר

על אמתתו. ועכשיו בזמננו אין נביא ולא רוח הקדש. זאת ועוד, הלומד קבלה צריך להיות גוף קדוש וטהור ונקי מפל דבר רע, כמו ישראל שיצאו ממצרים שמרוב קדשתם שהיו קדושים וטהורים, כיון שעברו בינם נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא, ועוד, מרב קדשתם ראו אותו פנים בפנים במעמד הר סיני. לאלה באמת שיהיה למוד הקבלה. אבל גופות הזמן הזה, שגברה סטרא אחרא, הם סרוחים ומטנפים ועל מי תחול הקבלה.

להזהיר לישראל - אל תשמעו לדברי יצר הרע

לפיכך בא משה רבינו עליו השלום להזהיר לישראל ואמר להם אל תשמעו לדברי יצר הרע כי מה שאומר לכם בזמן הזה אין נביא ולא רוח הקדש. דבריו מהבל ומעטו.

וּנְפָקוּ, וְאַתְנַהֲרוּן בְּאַלִין מְלִין, וְלֹא בְכֻלְהוּ. וְהַשְׁתָּא
אַתְנַהֲרוּ בְּשְׁלִימוּתָא כְּמַה דְּאַצְטְרִיד. זְפָאָה חוּלְקֵי
עֲמָהוֹן, בְּהֵוֹא עֲלֵמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מַה דְּאַמִּינָא דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא.
וְכָל מַה דְּאַמִּינָא דְזַעִיר אַנְפִין. כִּלְא חַד, כִּלְא
הוּא חַד מְלָה. לָא (דף ר"צ ע"ב) תְּלִיָא בֵיה פִּירוּדָא.
בְּרִיד הוּא בְּרִיד שְׁמִיָה לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלְמִין.

תָּא חֲזִי, שִׁירוּתָא דָּא דְאַקְרִי אָב, אַתְפְּלִיל בְּיו"ד,
דְּתְלִיָא מִפְּזֻלָּא קַדִּישָׁא. וּבְגִין כֵּה, יו"ד כִּלִּיל
אַתּוּן אַחֲרִינִין. " סְתִימָא דְכָל אַתּוּן אַחֲרוֹ. " רִישָׁא
וְסִיפָא דְכֻלָּא.

ספר מאורות הזהר

כִּי גַם בְּזִמְנֵי הַזֶּה הַכָּל עָרוּף וּמוֹכֵן כְּשֶׁלַחַן הָעָרוּף לִפְנֵי הָאָדָם. דְּכָל דְבָרֵי קְבֻלָּה נִקְרְבוּ
וְנִחַתְמוּ בְּסִפְרִים. וּכְנֶגֶד זֶה אָמַר " לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ. "

הָבָא לְטַהַר מְסִיעִין אוֹתוֹ

וּכְנֶגֶד הַטַּעֲנָה הַשְּׂנִית, שְׁטוּעֵן הַיָּצֵר הָרַע שְׁצָרִיד לְהִיּוֹת גּוֹף טָהוֹר וְקָדוֹשׁ. גַּם זֶה
אֵינָה טַעֲנָה כִּי גַם בְּזִמְנֵי הַזֶּה הָרוּצָה לְהַתְקַדֵּשׁ וּלְהַטְהַר יָכוֹל לְהִיּוֹת קָדוֹשׁ וְטָהוֹר כְּמוֹ
שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבְרַכָּה, הָבָא לְטַהַר מְסִיעִין אוֹתוֹ, וְעַל זֶה אָמַר " וְלֹא רְחוּקָה
הִיא " דְּהִינּוּ, הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה אֵינָה רְחוּקָה מִמֶּךָ, וְאַזִּיל וּמְפָרֵשׁ כָּל הַפְּסוּקִים שְׁאֲחַר
זֶה וְזֶה שְׁאֲמַר " לֹא בְשִׁמִּים הִיא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיִם " דְּהִינּוּ: לֹא תֵאמַר כִּי
מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה תְּלוּי בְּשִׁמִּים וְצָרִיכִים אָנוּ נִבְיָא כְּמַעֲשֵׂה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שְׁיַעֲלֶה לָנוּ

וְהָהוּא נִהַר דְּנִגִּיד וְנִפְיָא, אֲקָרִי עֲלָמָא דְאֵתִי, דְאֵתִי
 תְּדִיר וְלֹא פְסִיק. וְהָאִי הוּא עֲדוּנָא דְצַדִּיקָיָא,
 לְזַכָּאָה לְהָאִי עֲלָמָא דְאֵתִי, דְאֲשָׁקִי תְּדִיר לְגַנְתָּא, וְלֹא
 פְסִיק. עֲלִיָּה פְתִיב (ישעיה נח) וְכִמּוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא
 יִכְזָבוּ מִיָּמָיו. וְהָהוּא עֲלָמָא דְאֵתִי, אֲבָרִי בִּי"ד, הֲדָא
 הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
 הַגֶּן. י' פְּלִיל תְּרִין אֲתוּוֹן ו"ד.

בְּאַגְדָּתָא דְבִי רַב יִיבָא סְבָא תְּנִינָו, אֲמַאי ו"ד פְּלִילָן
 בִּי"ד. אֲלָא גְטִיעָה דְגַנְתָּא (ס"א ודאי) דָּא,
 אֲקָרִי ו'. אֵית גַּנְתָּא אַחְרָא, דְאִיָּהִי ד'. וּמַהֲאִי ו',
 אֲשִׁתְקִיָּא ד'. (דאיהי ארבעה), (ס"א ראשים) וְהִינְנוּ רְזָא

ספר מאורות הנהר

לשמים, ויורד לנו מעשה מרפכה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשוב כן,
 כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר
 שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף
 קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דהכל תלוי בה דקשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי
 קבלה

גם עכשו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר עד שיהיה ראוי לקבל
 מעשה מרפכה וזהו שמשים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" דהכל
 תלוי בה דקשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה.

עד פאן לשון קדשו.

דְּכַתִּיב, וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן וְגו'. מָאֵי עֵדֶן. דָּא תְּכַמֵּה
עֲלָאָה, וְדָא י'. לְהַשְׁקוֹת. אֶת הַגֵּן, דָּא הוּא ו'. וּמִשָּׁם
יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים, דָּא הוּא ד', וְכֹלָא כְּלִיל
בִּי"ד.

וּבְגִין כֶּה, אַקְרִי אָב לְכֹלָא. אָב לְאַבְהוֹן. שִׁירוֹתָא
דְּכֹלָא, (אַקְרִי) בֵּיתָא דְּכֹלָא, דְּכַתִּיב, (מִשְׁלֵי כַד)
בְּתַכְמֵה יִבְנֶה בַּיִת. (מִזְהַאי י' שִׁירוֹתָא וְסִימָא דְּכֹלָא) וְכַתִּיב,
(תַּחֲלִים קַד) בְּלֹם בְּתַכְמֵה עֲשִׂיתָ. בְּאַתְרֵיהּ, לָא אֲתַגְלִיֵּיא,
וְלֹא אֲתִידַע. מִדְּאַתְחַבֵּר בְּאַימָא אֲתַרְמִיז בְּאַימָא וּבְגִין
כֶּה אִימָא כְּלָלָא דְּכֹלָא, בְּהָ אֲתִידַע וּבְהָ אֲתַרְמִיז,
שִׁירוֹתָא וְסִימָא דְּכֹלָא. (תְּכַמֵּה אַקְרִי) דְּבַה סְתִים כֹּלָא.

ספר מאורות הנהר

מְרַנָּא וּרְבִנָּא הוּד כ"ק אֲדָמוּ"ר הֲזָקֵן הֵרֵב בְּעַל הַתְּנַיָּא - בְּסִפְרֵי תוֹרָה אִוֵּר פְּרָשַׁת
חַיִּי שְׁרָה דָּף ט"ז עֲמוּד ב'.

(ב) עֲקֵר הַדָּבָר הֵם תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים

וְעַמָּה צְרִיף לְהַבִּין עֲנִין אַתְּבָה וְיִרְאָה שְׁהֵם רַק גִּדְפִין לְבַד לְהַגְבִּיֵה עֲקֵר הַדָּבָר
שְׁהֵם תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְלְהַבִּין מֵהוּת הָאַתְּבָה מִזְהָ. הִנֵּה בְּקִרְיַת שְׁמַע צְרִיף
שְׁיִמְלִיכּוּהוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. פְּרוּשׁ דְּכַתִּיב "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ" וְתַרְגוּמוֹ זִיו וְקָרִיָּה שְׁהוּא רַק זִיו וְהַתְּפִשְׁטוֹת וְהָאָרָה בְּלִבְד הַמְתַּלְבֶּשֶׁת תוֹף כָּל

כָּלְלָא דְכָלְלָא, שְׁמָא קִדְיָשָׁא. עַד הַשְּׁתָּא רְמִיזָנָא, וְלֹא
אֲמִינָא כָּל אֲלִין יוֹמִין. וְהַאֲיִדְנָא מִתְגַּלְפִּין
סְטְרִין, י', כָּלִיל בְּהַאי חֲכָמָה. ה' דָּא אִימָא, וְקָרִינֵן
בִּינָה. ו"ה, אֲלִין תְּרִין בְּנִין, דְּמִתְעַטְרֵן מֵאִימָא. וְהָא
תְּנִינֵן, דְּבִינָה אֲתְּכָלִיל מִכָּלְלָא. יו"ד דְּמִתְחַבְּרָא בְּאִימָא,
וּמִפְקִין בִּין. וְהִינֵנוּ בִּינָה, א"ב וְא"ם דְּאִינֵנוּ י"ה, בֵּין
בְּגוּוֹיָהּ.

הַשְּׁתָּא אֵית לָאֲסִתְפָּלָא, בִּינָה, וְאֲקָרִי תְּבוּנָה, אֲמָא
אֲקָרִי תְּבוּנָה, וְלֹא בִּינָה. אֲלָא תְּבוּנָה אֲקָרִי,
בְּשַׁעֲתָא דִּינְקָא לְתָרִין בְּנִין, ב"ן וּב"ת, דְּאִינֵנוּ ו"ה,
וְהֵיא שַׁעֲתָא אֲקָרִי תְּבוּנָה. דְּכָלְלָא כָּלִיל בְּאֲלִין אֲתוּוּן,
ב"ן וּב"ת, אִינֵנוּ ו"ה. וְכָלְלָא חַד כָּלְלָא, וְהִינֵנוּ תְּבוּנָה.

ספר מאורות הוהר

עֲלָמִין, וְכַתִּיב אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא בְּכַחֲיִנַת עֲצֻמוֹת אֱלֻקוֹת שְׁאִינוּ נִתְפָּס
תוֹךְ מִדָּה וְגָבּוּל. וְהַעֲנֵן שְׁשׁוּנֵיהֶם אִמַת כו'. כְּמִשַּׁל בְּטוֹל זִיו הַשָּׁמֶשׁ בְּמִקוֹר הַשָּׁמֶשׁ
עֲצֻמָּה כִּידוּעַ שְׁבָאִמַת עֲצֻמוֹת אֱלֻקוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. אִךְ מַה שֶּׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט תוֹךְ כָּלִי
וְגָבּוּל הוּא בְּטַל וְנִכְלָל בְּמַהוּתוֹ וְעֲצֻמוֹתוֹ אֱלֻקוֹת כו'.

ג) יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד כלל

וְהִנֵּה כְּשִׁיתְּבוּנֵן אָדָם הֵיטֵב בְּזָה בְּפִסּוּקֵי דְזִמְרָה וּבְקִרְיַת שְׁמַע, אִיךְ שְׁבָאִמַת הוּא
בֵּן שְׁהַעוֹלָמוֹת בְּטָלִים בְּמִקוֹר חֵיוֹתָם רַק מִפְּנֵי שֶׁהָאָדָם הוּא בְּכָלִי גְשָׁמִי הַגּוֹף שֶׁהוּא
מְשַׁבָּא דְחַוְיָא שְׁמִתְגַּדֵּל וּמִתְרַבֵּה מִגְשָׁמִיּוֹת הַמְּסַתִּיר וּמַעֲלִים שְׁלֵא יוֹכֵל לְרָאוֹת בְּעֵינֵי
רְאִיָּה חוּשִׁית אֲזִי יתעורר בלב תשוקה שִׁיְהִיָּה קָשׁוּר בְּהַתְּבוּנָנוֹת זו כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרָד

בְּסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, דְּשִׁלְמָה מְלָכָא,
תְּקוּנָא קְדָמָא דְגַלְיָ וְאָמַר, (שיר השירים א)
הֵנָּה יָפָה רַעֲיָתִי מִהֵאֵי הוּא. וְתְקוּנָא תְּנַיִנָא, אֲקָרִי
כְּלָה, דְּאֵיִהִי נִוקְבָא דְלִתְפָא. וְאֵינּוֹן דְּאָמְרִי, דְּתְרוּוִיִּהּוּ
לְהֵאֵי נִוקְבָא דְלִתְפָא אֵינּוֹן, לָאוּ הֲכִי. דְּהֵ"א קְדָמָא
לֹא אֲקָרִי כְּלָה. וְהֵ"א בְּתְרָאָה, אֲקָרִי כְּלָה, לְזִמְנִין
יְדִיעִין (לְזִמְנִין סְגִיאִין). דְּהֵא זִמְנִין סְגִיאִין אֵינּוֹן, וְדִכְוֵרָא
לֹא אֲתַחְבֵּר עִמָּה, וְאֲסַתְלַק מִינָהּ. בְּהֵהוּא זִמְנָא כְּתִיב,
(ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּגִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב. בְּשַׁעֲתָא
דְּאֲתַדְכָּאֵת נִוקְבָא, וְדִכְוֵרָא בְּעֵי לְאֲתַחְבֵּרָא עִמָּה, כְּדִין
אֲקָרִי כְּלָה. כְּכַל"ה מִמֶּשׁ אֲתֵיָא.

ספר מאורות הזוהר

מִמֶּשׁ כָּלֵל. וְזֵהוּ קְבֵלַת מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּפִסְוִק רֵאשׁוֹן וְאֶהְבֵּת שְׁיֵהִיה הַזִּוְיָה אֶלְקִיף שְׁיֵהֵא
תְּמִיד קְשׁוֹר בְּהַתְּבַנְנִוֹת זֹו בְּטוֹל הַעוֹלָמוֹת לְהַמְּחִיָּה וּמִהֵרָה אוֹתָם.

ד) בְּעֶסְקוּ בְּתוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִיד אֲמַתִּי עִם הַתּוֹרָה וְאוֹרֵיתָא וְקוּדְשָׁא כְּרִיךְ הוּא כְּלָא חַד מִמֶּשׁ
רַק מִפְּנֵי הֵיזוֹת כִּי גּוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי לֹא יוֹכֵל לְקַבֵּל בְּטוֹל אֲמַתִּי הַנּוֹכַח לְעִיל וְגַמּוֹר
בְּדַעְתּוֹ בְּקִרְיָאֵת שְׁמַע עֲנִין לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּאִמְרוֹ וּדְבַרְתָּ בָּם. דְּהֵיִינוּ שְׁנַפְשׁוּ הַאֲלֵקִית
בְּעֶסְקוּ בְּתוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִיד אֲמַתִּי עִם הַתּוֹרָה וְאוֹרֵיתָא וְקוּדְשָׁא כְּרִיךְ הוּא כְּלָא חַד
מִמֶּשׁ כִּי אוֹרֵיתָא מִחֻמְקָה עֲלָאָה נִפְקַת וְנִתְלַבְּשָׁה בְּעֵינֵי זֵה הַעוֹלָם וּכְשֶׁאָדָם מְלַבֵּשׁ
נִפְשׁוֹ הַאֲלֵקִית בְּעֵינֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה שְׂכֹזָה הַעוֹלָם אִזִּי גַם שְׂרֵשׁ נִפְשׁוֹ לְמַעְלָה מִתְּלַבֵּשׁ
גַּם כִּן בְּתוֹרָה שְׁלַמְעֵלָה עַד רוּם הַמַּעְלוֹת וְנַעֲשֶׂה שְׁם יְחִיד גַּמּוֹר.

(אבל) האי אימא, לא אפסיק רעותא דתרווייהו
לעלמין, בחד נפקין, בחד שריין. לא אפסיק
דא מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין כך פתיב
ונהר יצא מעדן, יוצא תדיר, ולא אפסיק. הדא הוא
דכתיב, וכמוצא מים אשר לא יבזבו מימיו. ובגין כך
פתיב רעיתי, ברעותא דאחווה שריין, באחדותא
שלימותא. אבל הכא אקרי בלה, דכד אתא דכורא
לאתחברא עמה, היא בלה, פבלה איהי אתייה מפוש.

ובגין כך, תרי (ויהי רמ"ב) תקונין דנוקבי פריש שלמה.
תקונא דקדמיתא סתימא, בגין דאיהי סתימא.
ותקונא תניינא פריש יתיר, ולא סתים כולי האי.
ולבתר תליא כל שבחא בההיא דלעילא. דכתיב, (שיר

ספר מאורות הנהר

(ה) ושיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים
וזהו הקדוש ברוך הוא יושב ושונה כנגדו כפ"ל. וזהו ה' צלף פרוש כמו צל.
והנה פתיב אני הו"ה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. פרוש שלא יאמר
האדם בדרך שפלות האידך יגיע למדרגת היחוד בתורה ותפלה מאחר שהוא עדין אינו
סור מרע גמור כו' והוא עדין בשלמות אצלו. זאת ושיב אל לבו שהשם הוא המוציא
אותו מארץ מצרים. פרוש שהוא מבדיל ומפריש בנפשו הטוב מן הרע הנפש אלקית
מנפש הבחמית כשהוא עדין לא עשה רע בפעל ממש. ואפילו רשע גמור הוא ממשיך
בנפשו האלקית בעסקו בתורה רק שעליו נאמר ולרשע אמר אלקים מה לך לספר

השירים 1) אחת היא לאמה ברה היא לילדתה. ובגין דאיהי אימא מתעטרא בעטרא דכלה, ורעותא דיו"ד לא אפסיק מנה לעלמין, אתיהיב ברשותה כל חירו דעבדין. כל חירו דכלא. כל חירו דחייביא, לדכאה לכלא. דכתיב, (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם. וכתיב (ויקרא כח) וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא. מאי יובל. כמה דאת אמר (ירמיה יז) ועל יובל ישלח שרשיו. משום ההוא נהר דאתי ונגיד ונפיק, ואתי תדיר, ולא פסיק.

כתיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) כי אם לבניה תקרא לתבונה תתן קולך. פיון דאמר כי אם לבניה

ספר מאורות הזהר

חקי. פרוש שאין תועלת לנפשו האלקית מפני שעליו נאמר ותשלך דברי אחרים שלא יוכל להמשיך בתוף פנימיותו ודי למבין:

מרנא ורבנא הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי נשמתו ערן מליובאוויטש - בהקדמתו לספרו הקדוש אמרי בינה

1) נודע לכל באי שערי אור תורת אמת

היות נודע לכל באי שערי אור תורת אמת שהיה יוצא מפרש מפי קדוש עליון כבוד אדוני אבי מורי ורבי זכרונו לברכה בכל דרשותיו מדי שבת בשבתו בכל מי חיים חיותו ברבים וביחידות ליחיד סגלה הכל היה לקבע אחדות השם הפשוטה

תִּקְרָא, אִמָּאי לְתַבּוּנָה. אֵלָא כֻּלָּא כֻּמָּה דְאִמִּינָא. הִי
 מִנְיִיהוּ עֲלָתָה. בִּינָה עֲלָתָה מִתְבּוּנָה. בִּינָה אַב אַב וְאִם
 וּבִן. י"ה: אַב וְאִם, וּבִן בְּמִוּיֵיהוּ. תְּבּוּנָה: כֻּלָּא כֻּלָּא
 דְּבָנִין, בִּן וּבֵת, ו"ה. וְלֹא אֲשֶׁתְּכַח אַב וְאִם, אֵלָא
 בְּאִמָּא, דְּאִמָּא וְדָאִי (ס"א אֵלָא בְּבִינָה. וּבְתַבּוּנָה וְדָאִי אִמָּא)
 רְבִיעָא עֲלֵיהוּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. אֲשֶׁתְּכַח דְּכֻלָּלָא דְתַרִּין
 בְּנִין, אַקְרִי תְּבּוּנָה. וּכְלָלָא דְאִב אִם וּבִן, אַקְרִי בִּינָה.
 וְכַד בְּעֵי לְאֲכֻלָּלָא כֻּלָּא, בְּהֵאִי אֲתַכְּלִיל.

וְהֵאִי אַב וְאִם וּבִן, אַקְרִין תְּכַמָּה בִּינָה וְדַעַת. בְּגִין
 דְּהֵאִי בִּן נְטִיל סִימְנִין דְּאָבוּי וְאִמִּיָּה, אַקְרִי
 דַּעַת, דְּהוּא סְהַדוּתָא דְתַרְוֵייהוּ. וְהֵאִי בִּן, אַקְרִי

ספר מאורות הזהר

שְׁהוּא בְּחִינַת עֲצֻמוֹת אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּמַח וְלֵב כֹּל אֶחָד כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל שְׁאֵת
 בְּכָל חַד לְפִיּוֹם שְׁעוּרָא דִּילִיָּה בְּפָנִים מְסִבִּירוֹת וּמְאִירוֹת בְּנֶפֶשׁ הַשּׁוֹמֵעַ וּמְקַבֵּל. וְיִסּוּדוֹת
 דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ הֵמָּה כְּתוּבִים נִמְצְאוּ בְּרַב דְּבָרֵי הַכֹּל עַל עֲנָן יְחֹד אֱלֹקִים הָאִמְתִּי בְּבְחִינַת
 יְחֹדָא עֲלָתָה וְיְחֹדָא תַּמָּאָה שְׁהוּא ב' שְׁמוֹת דְּהַיְוִ"ה וְאֱלֹקִים כְּמוֹ שְׁכָתוּב וְיַדְעַת הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבֹתָ אֵל לְבַבְךָ כִּי הַיְוִ"ה הוּא הָאֱלֹקִים וְכֵן אִתָּה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם הוּא הָאֱלֹקִים
 וְכַהֲאִי גְוִינָא רַבִּים בְּכְתוּבִים.

(ז) כֻּלָּלָא דְכָל אוּרִיתָא שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעֵל פֶּה יְסוּד כֹּל הַמְצוּוֹת
 וְאִמְרוּ בְּזֵהר תְּרוּמָה דְדָא כֻּלָּלָא דְכָל אוּרִיתָא שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעֵל פֶּה יְסוּד כֹּל הַמְצוּוֹת
 שְׁהֵן רַק יְחֹד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ שְׁהוּא ב' שְׁמוֹת דְּהַיְוִ"ה וְאֱלֹקִים כְּיָדוּעַ

בוּכְרָא. דְּכַתִּיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דְּאֲקָרִי
בוּכְרָא, נְטִיל תְּרִין חוּלְקִין. וְכַד אֲתַרְבִּי בְּעֵטְרוֹי, נְטִיל
תְּלַת חוּלְקִין. וּבֵין כַּד וּבֵין כַּד, תְּרִין חוּלְקִין, וּתְלַת
חוּלְקִין כְּלָא חַד מְלָה. וְהֵאֵי וְהֵאֵי הָכִי (ס"א חד) הָוֵי,
יְרוּתָא דְּאָבוֹי וְאַמִּיָּה יְרִית.

כְּמֵאֵי יְרוּתָא דָּא. אַחְסִנְתָּא דְּאָבוֹי וְאַמִּיָּה, וְתְרִין עֵטְרִין
דְּהוּ גְנִיזִין בְּגוּוֹיָהוּ, וְאַחְסִינוּ לְבָן דָּא. מִסְטָרָא
דְּאָבוֹי, הָוֵה גְנִיז בְּגוּוֹיָה חַד עֵטְרָא, דְּאֲקָרִי חֶסֶד.
וּמִסְטָרָא דְּאִימָא, חַד עֵטְרָא דְּאֲקָרִי גְבוּרָה. וְכִלְהוּ
מִתְעֵטְרִין בְּרִישִׁיָּה, וְאַחִיד לֹון. וְכַד נְהָרִין אֱלִין אָב
וְאִם עָלִיָּה, בְּלָהוּ אֲקָרוּן תְּפִילִין דְּרִישָׁא. וְכִלָּא נְטִיל
בֶּן דָּא, וְרִית כְּלָא, וְאַתְפְּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא. וְהֵאֵי בֶן יְהִיב

ספר מאורות הזהר

וְהוּא הַנִּקְרָא בְּזֵהר סוּכַב כָּל עֲלָמִין וּמְמַלָּא כָּל עֲלָמִין וְהִינוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שְׁנִקְרָא יְחוּדָא עֲלָהּ וְיְחוּדָא תַּתָּא.

(ח) לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֻמָּת וּבְתַמִּים

כִּידוּע לְכָל יוֹדְעִים וּמְבִינִים יְשָׁנִים גַּם תְּדָשִׁים אֲשֶׁר טְעָמוֹ בְּנַפְשָׁם מֵעַט מְזַעִיר
לְקַבֵּעַ בְּמַחֵם וְלַפֵּם אַחְדוּת הַשֵּׁם הַפְּשוּטָה וְיַחְדוּדוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְקַרְבֵּי אֵל הַשֶּׁכֶל וְהַלֵּב בְּכַמָּה
מִיַּגֵּי אֲפָנִים שׁוֹנִים אִישׁ אִישׁ לְפִי הַכֵּנֶת לְכַבּוֹ וּמַחוּ לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֻמָּת וּבְתַמִּים וּבְרַגִּילוּת
הִיגִיעָה וְהַעֲבֹדָה בְּמַח וְלֵב שְׁלָם כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ כו'.

לְבָרְתָא. וּבְרָתָא מְנִיָּה אֲתִזְנֵן. וְעַל כָּל פְּנִים מְכָאן, בְּרָא
 יְרִית וְלֹא בְרָתָא. בְּרָא יְרִית לְאַבּוּי וְלְאַמִּיָּה וְלֹא בְרָתָא.
 וּמְנִיָּה אֲתִזְנֵן בְּרָתָא. כְּמָה דְכְּתִיב, (דניאל ד) וּמְזוּזָן לְכָלֵּא
 בֵּיהּ. (ואי תימא כל האי והאי אקרונ צדיק ועדק כחד אינון וחד כלא).

הֲנִי אָב וְאָם, כְּלִילָן וּמִתְחַבְּרָן דָּא בְּדָא. וְאָב טָמִיר
 יִתִּיר. וְכָלֵּא אֶחָיד מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, וְתִלְיָא
 מִמְזֵלָא קְדִישָׁא, יְקִירוּ דְכָל יְקִירֵין. וְאַלִּין אָב וְאָם,
 מְתַקְנִין בֵּיתָא, כְּמָה דְאַמִּינָא דְכְּתִיב, (משלי כד) בְּחַכְמָה
 יִבְנֶה בַּיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכַוֵּן וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ כָּל
 הוֹן יָקָר וְנָעִים. וּכְתִיב (משלי כב) כִּי נָעִים כִּי תִשְׁמְרֵם

ספר מאורות התורה

(ט) העקר ויסוד כל התורה ומצוות

ולזאת אמרתי לנפשי זה כמה שמצוה וחובה עלי ללקט באמרים מתוך ותמצית
 דברי קדשו וזכרונו לברכה נשמתו עין הנאמרים ונמצאים בכתבים על פסוק שמע
 ישראל כו' והוספתי באור דברים מאשר נקבע במחזי וילכבי לפי ערפי הדל ומאשר
 ידעתי תשוקת לב אנשים פערפי בהשגת הדברים על בורחן למצא מרגוע לנפשם כל
 הימים ובפרט בעת הכשר ועת לכל חפץ וכו' כדי שיהיה מן המוכן כמה ולב להעמיק
 דעת ביחודא עלאה ויחודא תתאה דשמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 איש כפי יכלתו, שנהו העקר ויסוד כל התורה ומצוות ויסוד העבודה שבלב וגם יסוד

בְּבִטְגָד. (הני כללא דכלא, כמה דאמינא ותליין ממזלא קדישא יקרא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא לָא גְלִינָא כְּלָא. וְכֵל הֵנִי מְלִין, טְמִירִין בְּלַבַּי הוּוּ עַד הַשְּׁתָּא, וּבְעֵינָא לְאַטְמָרָא לֹוֹן לְעֶלְמָא דְאַתִּי, מִשּׁוּם דְתַמָּן שְׁאַלְתָּא שְׂאִיל לְנָא, כְּמָה דְכְתִיב, (ישעיה לג) וְהִיָּה אֲמוּנַת עֲתִיד חוֹסֵן יְשׁוּעוֹת חֲכָמָה וְדַעַת וְגו', וְחֲכָמָה בְּעֵינֵי מִינִי, וְהַשְּׁתָּא רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּהַאי, הָא בְּלָא כְּסוּפָא אִיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי.

כְּתִיב (שמואל א ב) **כִּי אֵל דַּעוֹת יִי'. דַּעוֹת וְדָאִי. הוּא הַדַּעַת. בְּדַעַת כָּל פְּלִטְרֵי אֶתְמַלְיִין. דְכְתִיב,**

ספר מאורות הוהר

הָאֲמוּנָה שְׁלֻמְעָלָה מִן הַדַּעַת וְכַאֲשֶׁר יְדוּע לְכָל טוֹעֵם טַעַם בְּדַבְרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ וְכו'.

י) מִי שֶׁלֹּא לומד לְדַעַת אֶת הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּהְיֵנוּ בְּלִמּוּד פְּנִימוּת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

וְלִזְמַן צוּיְתִי לְהַדְפִּים בְּפִתְיַחַת הַכְּתָבִי תוֹרָה שֶׁל אֲדוּנִי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן זְכָרוֹנוּ לְבָרַכָּה שְׁמַצְאֵתִי בְּכַתוּבִים אֲצִלֵי דְבָרִים כְּהוֹיָתָן מִמֶּשׁ עַל פְּסוּק וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֹתָ כו' בְּעֵנָן הַדַּעַת וְהָאֲמוּנָה לְמַעַן דַּעַת כָּל אִישׁ פְּשוּטֵי הַדְּבָרִים בְּכִלּוֹת עֵנָן יַחְוֹדָא עֲלָאָה וְיַחְוֹדָא תַּתָּאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת סוֹבֵב וּמְמַלָּא כו' שְׁעַל זֶה אֵיתָא בְּזוּהַר דְכָל בַּר נֶשׁ דְלֹא אֲשַׁתְּדַל לְמַנְדַּע לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא טַב לִיָּה דְלֹא אֶתְבָּרֵי כו' [בְּאוּר: מִי שֶׁלֹּא

וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאנוּ. (בְּיִזְבֵּחַ) דַּעַת אַחֲרָא לָא
 אַתְּגַלְיָא, דְּהָא טְמִירָא אֲזִיל בְּגוּוּיָהּ, וְאַתְּכְּלִיל בֵּיתָהּ.
 דַּעַת נְהִיר בְּמוֹחִין, וְאַתְּפִשֵּׁט בְּמוֹחָא כְּלָא. (בְּמוֹחָא, בְּגוּפָא
 כְּלָא, כִּי אֵל דַּעוֹת יִי').

בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא תְּנִינָן, כִּי אֵל דַּעוֹת יִי, אֵל תְּקָרִי
 דַּעוֹת, אֶלָּא עֵדוּת. דְּהוּא סְהֵדוּתָא דְכְּלָא,
 סְהֵדוּתָא דְתָרִין חוּלְקִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תְּחֵלִים ע"ח)
 וַיִּקָּם עֵדוּת בֵּיעֻקֵּב. וְאַף עַל גַּב דְּהָאֵי מְלָה, אֲוֹקְמוּנָהּ
 בְּסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא בְּגוּוּנָא אַחֲרָא. הֵתָם בְּאַתְרֵיהּ
 שְׁלִים, הֵכָא כְּלָא שְׁפִיר, וְכְלָא הוּי, כִּד אֶסְתִּים מְלָה.

ספר מאורות הנהר

לומד לדעת את הקדוש ברוך הוא, דְּהִינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שְׁלֵא
 נִבְרָא].

וַיִּדְעָה זוּ בָּאָה בְּשֵׁתֵי פָנִים אֶחָד בְּהַפְרֵת וַיִּדְעַת שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא כַּח פְּעֻלוֹתָיו
 יתְבַרֵךְ שְׁנֵקְרָא מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין וְהַשְׁנִי בְּכַחֲנֵת עֲצָמוֹת אֹר אֵין סוֹף כְּרוּף הוּא שְׁנֵקְרָא
 סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין שֶׁהוּא שֵׁם הַזֵּי"ה שֵׁם הַעֲצָם וְעַל זֶה אֵיתָא בְּפִרְשֵׁת וְאַתְחַנֵּן וְזֹאת
 הַמְצָנָה שֶׁהִיא מְצוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁשְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוֹת לְפִי שֶׁהִיא מְצָנָה רֵאשׁוּנָה
 שְׁנֵצְטוּי וְשְׂרָאֵל מִפִּי מִשָּׁה עֲצָמוֹ אַחֵר חֲזַרְתָּ עֲשֵׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁקְּבִלּוּ בְּהַר סִינַי שֶׁשְׁמָעוּ
 מִפִּי הַגְּבוּרָה כו' וְכַתִּיב לְכַבֹּדִי בְּרֵאתִיו כו'.

האי אב ואם, פלהו בהו כלילן, פלא בהו סתימן,
ואינן סתימן במזלא קדישא, עתיקא דכל
עתיקין. ביה סתימן. ביה כלילן. פלא הוא, פלא הוי.
בריד הוא, בריד שמייה, לעלם ולעלמי עלמין.

כל מלין דאדרא יאות, וכלהו מלין קדישין, מלין
דלא סטאן לימינא ולשמאלא, פלהו מלין
דסתימין, ואתגליין לאינן דעאלו ונפקו, וכלא הכי
הוא. ועד השתא הוו מתכסיין אלין מלין דדחילנא
לגלאה, והשתא אתגליין. וגלי קמי (מלכא) עתיקא
קדישא, דהא לא ליקרא דיילי ודבית אבא עבידנא,
אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא.

ספר מאורות זוהר

יא עקר המצוה דקריאת שמע הוא שיבוא כח האמונה

ואיתא בזוהר בגין דישתמדעין ליה וידיעה זו היא באמתת עצמותו ותברך אף על
פי דלית מחשבה תפיסא ביה כלל, לעתיד לבוא יתגלה וכמו שכתוב ומלאה הארץ
דעה את השם ממש, ועכשו הרי זה בבחינת האמונה שלמעלה מן הדעת ומן האמונה
גמשך גם עד השגת השכל ומדות שהרי אמר בפרוש ואהבת את הויה הרי יוכל
להתפס שם הויה בלב בשר כו' והינו על ידי כח מ"ה שבנפש בבחינת הבטול לאין
האלקי שמשגיג אף שהוא ותברך סובב כל עלמין ומבדל ומרום כו' ומה שכתוב
וזאת המצוה שהיא מצות קריאת שמע שהיא בבחינת הדעת שהרי איתא שמע ישראל
שמע לשון הבנה כו' ובאמת אי אפשר להשיג בסובב כל עלמין כי אם על ידי האמונה

ועוד, הֵא חֲמִינָא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְכֹל הֵנִי זְכָאֵי
קְשׁוּט דְהֵכָא מִשְׁתַּכְּחֹן, בְּלֵהוּ מִסְתַּכְּמִין עַל יְדֵי. דְהָא
חֲמִינָא דְבְּלֵהוּ חֲדָאן בְּהָאֵי הַלּוּלָא דִילִי, וְבְּלֵהוּ זְמִינִין
(דף רצ"א ע"ב) בְּהֵהוּא עֲלֵמָא בְּהִילּוּלָא דִילִי, זְכָאֵה
חֻלְקִי.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּד סִיִּים מְלָה דָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא,
בּוֹצִינָא עֲלָאָה, אָרִים יְדוּי, וּבְכָה וְחִינֵי. בְּעָא
לְגִלְאָה מְלָה חֲדָא. אָמַר, בְּמְלָה דָא אֲצַטְעֲרָנָא כָּל
יּוֹמָאֵי, וְהִשְׁתָּא לָא יְהִינֵן לִי רִשׁוּתָא. אַתְתַּקְרֵי, וְיִתִּיב,
וְרַחֵשׁ בְּשִׁפּוּוֹתֶיהָ, וְסָגִיד תְּלַת זְמַנִּין, וְלָא הָוֵה יְכִיל
בַּר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בְּאַתְרֶיהָ, כָּל שְׁכֵן בֵּיהּ. אָמַר, פּוּמָא

ספר מאורות הוהר

שְׁלֹמֶעֱלָה אָף הַדְּעַת, הַעֲנִין הוּא דְעַקֵּר הַמְצִינָה דְקִרְיָאֵת שְׁמַע הוּא שְׂבִיבָא כַּח הָאֲמוּנָה
זו שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדְּעַת לִיְדֵי גְלוּי בְּדַעַת וְהַבְּנָה וְהוּא מַה שְׁכַתּוּב וְצַדִּיק בְּאֲמוּנָתוֹ יִהְיֶה
שְׁתַּבּוּא הָאֲמוּנָה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדְּעַת לְכֻלָּל חַיִּית בְּנַפְשׁ לְהַתְּעַנֵּג עַל הַשֵּׁם בְּהַשְׁגָּה וְדַעַת
כו'.

(ב) שְׁהִיא מַצְנָה הַרְאֻשׁוֹנָה הַכּוֹלֶלֶת כָּל הַמְצִינּוֹת

וּלְפִי שְׁמַצְנָה זוֹ דְקִרְיָאֵת שְׁמַע הִיא בְּבַחֲיִנַת סוֹכֵב כָּל עֲלָמִין שְׂאִין בִּיכְלֵת כְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָהּ כִּי אִם עַל יְדֵי מֹשֶׁה שְׁאָמַר לָהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאַף עַל פִּי שְׁשֹׂאֵר
הַמְצִינּוֹת נֶאֱמָרוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה כִּמוֹ וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר לְכַנְּסַת יִשְׂרָאֵל אֲבָל
מִצְוָה זוֹ הָרִי מֹשֶׁה עֲצֻמוֹ אֲמָרָה וּמֹשֶׁה הוּא בְּחִינַת הַמְּצַעַע לְהַמְשִׁיךְ אוֹר אַחֲדוֹת הַשֵּׁם

פּוּמָא, דְּזִכִּית לְכָל הָאִי, לָא אֲנָגִיבוּ מִבוּעָדָּ. מִבוּעָדָּ
נִפְיָק וְלֹא פָּסֵק. עֲלֵךְ קָרִינָן (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מַעְדָּן.
וּכְתִיב (ישעיה נח) וּכְמוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימָיו.

הָאִידְנָא אֶסְהַדְנָא עָלֵי. דְּכָל יוֹמִין דְּקֵאִימָנָא, תְּאִיבְנָא
לְמוֹחֵי יוֹמָא דָּא, (נ"א רעוּתָא לְגַלְתָּא רְזָא דָּא) וְלֹא
סָלִיק בְּרַעוּתֵי (ס"א בִּידִי), בַּר הָאִידְנָא, דְּהָא בְּעֵטְרָא דָּא
מִתְעַטֵּר הָאִי יוֹמָא. וְהַשְׁתָּא בְּעֵינָא לְגַלְתָּא מְלִין, קַמְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא, דְּהָא כְּלָהוּ מִתְעַטְרִין בְּרִישֵׁי. וְהָאִי
יוֹמָא לֹא יִתְרַחֵק לְמִיעַל לְדוּכְתִיָּה, כִּיּוֹמָא אַחְרָא. דְּהָא
כָּל יוֹמָא דָּא בְּרִשׁוּתֵי קֵיִמָּא. וְהַשְׁתָּא שְׂרִינָא לְגַלְתָּא
מְלִין, בְּגִין דְּלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא דָּאֲתֵי. וְהָא
שְׂרִינָא אִימָא.

ספר מאורות הזהר

הַפְּשׁוּטָה שְׁלִמְעֵלָה מִן הַדַּעַת בְּדַעַת דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּכָל אַחַד וְאַחַד לְפִימָן שְׁעוּרָא דִּילִיָּה
וְעַל בֵּן מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע לְמַעֲלָה מִכָּל הַמִּצְוֹת שְׁהָרִי אִיתָּא וְאַתָּה פַּה עֲמַד עֲמַדִּי
וְאֲדַבְרָה אֵלֶיךָ אֵת כָּל הַחֻקִּים כּו' וְשָׂאת הַמִּצְוָה כּו' שְׁהִיא מִצְוָה הִרְאֵשׁוּנָה הַכּוֹלֶלֶת
כָּל הַמִּצְוֹת וּמָה שְׁאֲמַרְוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה בָּא חִבְקוּק וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת שְׁהִיא הָאֲמוּנָה
גַּם זֶה אָמַת אֲבָל אֵין הָאֲמוּנָה בְּכָלל צוּוִי כִּי עֲצֻמִּית וְטַבְעִית הִיא יִרְשָׁה מְאֹבֹתֵינוּ, רַק
שְׁהִיא יִסוּד הַמַּעֲמִיד וּמִקְרָם כָּל הַמִּצְוֹת וּכְמוֹ שְׁכַתוּב בְּשַׁעַר הָאֲמוּנָה אֲבָל אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה
הִיא מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בִּיחּוּד אֲלֻקוֹת בִּיחּוּדָא עֲלָאָה וּבִיחּוּדָא פִּתְמָאָה בְּחִינַת גְּלוּי הָאֲמוּנָה
כְּמוֹ שְׁהִיָּה לְעַתִּיד לְבוּא דְּכְתִיב וּמְלָאָה הָאָרֶץ דַּעַה בְּמִרְגָּשׁ הַחַיּוֹת מִשֶּׁם הַיּוֹ"ה שְׁהוּא
סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין [וְזֵהוּ תִכְן הַפְּנֹנָה בְּמָה שְׁכַתוּב] כִּי הַיּוֹ"ה הוּא הָאֲלֻקִּים שְׁגַם הַיּוֹ"ה

בְּתִיב, (תהלים פט) צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאֲךָ חֶסֶד וְאַמֶּת
 יִקְדְּמוּ פְּנֵיךָ. מֵאֵן חֲפִימָא, יִסְתַּפֵּל בְּהֵאֵי,
 לְמַחְמֵי אוֹרְחוֹי (ס"א דינוי) דְּקִדְיִשָּׁא עֲלָאָה, דִּינִין דְּקִשׁוּט,
 דִּינִין דְּמַתְעַטְרוֹן בְּכַתְרֵי עֲלָאִין. דְּהֵא חֲמִינָא דְּכֻלְהוּ
 בּוֹצִינִין גְּהַרִין מְבוֹצִינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין,
 בְּלָהוּ דְּרַגְיִין לְאַתְנַהֲרָא. (נ"א וּבְלָהוּ אֵינֹן דְּרַגְיִין לְאַתְנַהֲרָא) וּבְהֵהוּא
 גְּהוֹרָא דְּבְכָל דְּרַגָּא וְדְרַגָּא, אֲתַגְלִיָּא מַה דְּאַתְגְלִיָּא,
 וּבְלָהוּ גְּהוֹרִין אַחֲדוֹן, גְּהוֹרָא דָּא בְּגְהוֹרָא דָּא, וּגְהוֹרָא
 דָּא, בְּגְהוֹרָא דָּא, וּגְהַרִין דָּא בְּדָא, וְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן דָּא
 מִן דָּא.

ספר מאורות הזהר

דְּבַחֲיִנַת סוֹבֵב יְהִיָּה בְּכַחֲיִנַת הַדְּעַת כְּמוֹ שֵׁם אֱלֹקִים שְׂבָא בְּדַעַת וְהַפְּרָה כּו' וְכֵן הוּא
 הַמְכַוֵּן בְּכָל דְּבָרֵי כְּתָבֵי הַתּוֹרָה וּבַפְּרָט בְּדְרוּשׁ דְּעַל פְּסוּק וְיַדְעַת הַיּוֹם כּו' וְלֹא יִטְעוּ
 בּוֹ לִזְמַר שְׁהַאֲמוּנָה בְּכַחֲיִנַת סוֹבֵב לְמַעְלָה מִן הַדְּעַת לְכַד שְׂזָה שְׁנֵאמַר וַיֵּאֱמִינוּ בְּה'
 וְכו' דָּאם כֵּן מַצּוֹת יְחוּד אֱלֹקִים בְּקִרְיַת שְׁמַע הִיא בְּאֲמוּנָה לְכַד וְהִיא הַפּוּף גְּמוּר מִן
 הָאֲמַת אֲלֵא תְכוּנָה כְּנֻזְכָּר לְעִיל וְדִי לְמַבִּין.

(י) יַדַע נְאֻמָּה שְׁמֹתֲחִיב בְּנִפְשׁוֹ מִמּוֹשׁ

וּמַעֲתָה כָּל אִישׁ יִשִּׁים אֶל לְבוֹ בְּמַעַט זְמַן שְׁיַפְנֶה מַעֲסָקֵי לֹא יִקְטֵן בְּנִפְשׁוֹ בְּאִמְרוֹ
 מִצַּד שְׁפָלוֹתוֹ וְהַכְרָתוֹ בְּפַחֲיִתוֹת עֲרֻכּוֹ וְרַב טְרַדְתּוֹ כּו' מִי אֲנִכִי שְׂאֵבֹא לְמַעֲלוֹת וּמְדַרְגּוֹת
 הַהַתְּבוּנָנוֹת הַעֲמֻקּוֹת מְקַלִּי מַחוּ וְלָבוֹ וְלָמָּה אֲלֶךְ בְּגִדּוֹלוֹת וּנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי כּו', יַדַע

נְהוֹרָא דְכָל בוֹצִינָא וּבוֹצִינָא, דְאֶקְרוּן תְּקוּנֵי מְלָכָא,
כְּתָרֵי מְלָכָא, כָּל חַד וְחַד, נְהוּרָא וְאַחִיד בְּהוּא
נְהוֹרָא דְלְגוּ לְגוּ, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ לְבַר. וּבְגִין כֵּךְ כְּלֹא
בְּחַד דְרַגְא אֶסְתַּלַּק, וְכֹלָא בְּחַד מְלָה אֶתְעַטֵּר, וְלֹא
מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא, אִיהוּ וְשְׁמִיהּ חַד הוּא. נְהוֹרָא
דְאַתְגְּלִיָּיא, אֶקְרִי לְבוֹשָׂא דְמְלָכָא. נְהוֹרָא דְלְגוּ לְגוּ,
(בְּהוּא נְהוֹרָא הוּא מָה) נְהוֹרָא סְתִימָא, וּבִיהּ שְׂרִיָּא הוּא
דְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ וְלֹא אֶתְגְּלִיָּיא.

וּכְלָהוּ בוֹצִינֵי, וּכְלָהוּ נְהוּרִין, נְהוּרִין מְעַתִּיקָא קוּדִישָׁא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, בוֹצִינָא עֲלָאָה. וְכַד
מִסְתַּכְלוּ, בְּלָהוּ נְהוּרִין דְאַתְפַּשְׁטוּן. לֹא אֶשְׁתַּכַּח בַּר
בוֹצִינָא עֲלָאָה, דְאַטְמֹר וְלֹא אֶתְגְּלִיָּיא.

ספר מאורות הנהר

נְאֻמְנָה שְׁמַתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ מִמֶּשׁ וּכְמַעַט קָשָׁה פְּרִיקוּת עַל מַצְנָה זו כְּעוֹבֵר עַל מַצּוֹת עֲשֶׂה
דְתַפְלִין וְצִיצִית וְכַהֲי גוֹנָא (כִּי קְרַקְפְּתָא דְלֹא מִנַּח תַּפְלִין נִקְרָא פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפּוֹ
וְזֶה נִקְרָא פּוֹשַׁע בְּנַשְׁמָתוֹ כו') כִּי צוּרֵי זֶה דוֹרְעָתָא וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל כּו' הָרִי כָּל חַיִּי נִפְשׁוֹ
הֶאֱלֵקִית בְּאוֹר תּוֹרָה וּמַצּוֹת וְעַבּוּדָה שְׁפַלְב תְּלוּיִין בְּזֶה.

(יד) אִין זֶה רַק עֲצַת הַיָּצֵר לְהַדְיָחוּ וְלְהַרְחִיקוּ מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים
וְכָל אִישׁ כְּפִי עֲרֹכּוּ (גַּם אִם אֵינּוּ רַק יוֹדַע סֵפֶר) צְרִיף לְנַעַע עֲצָמוֹ בְּכָל יְקָלְתוֹ
בְּיַחַד אֱלֻקוֹת דְסוֹכְב וּמְמַלֵּא הוֹרָה וְאֱלֻקִּים וְזֶה כָּל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּו לְהִיּוֹת אוֹר
אֲחֻדוֹת הַשֵּׁם מִמֶּשׁ נִקְבַּע בְּמַחֲו וּלְכַבּוּ וְכָל אֲשֶׁר פּוֹרֵק עַל בְּזָה וּמַטְעָה עֲצָמוֹ בְּדַמְיוֹנוֹת
שְׁוֹא וּמְדוּחִים כְּמוֹ בְּשִׁפּוֹת שֶׁל שְׁקֵר הַגּוֹזֵר לְעֵיל אִין זֶה רַק עֲצַת הַיָּצֵר לְהַדְיָחוּ

בְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי דִיקָר, לְבוּשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט,
בוֹצִינֵי קְשׁוּט, אֲשֶׁתְּכַחוּ תְרִין בוֹצִינֵין, תְּקוּנָא
דְּכוּרְסֵיָא דְּמַלְבָּא, וְאַקְרוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט. וְאֵינּוֹן
שִׁירוּתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל מְהִימְנוּתָא. וּבְהֵי מִתְעַטְרִין
כָּל דֵּינִין דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְכֹלָא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצְדָק
מִהֵאֵי מִשְׁפָּט אַתָּון. וְלִזְמַנֵּין קָרִינֵן לָהּ, (בראשית יד)
וּמְלָכֵי צְדָק מְלֹךְ שָׁלָם.

כַּד מִתְעַרִין דֵּינִין מִמִּשְׁפָּט, בְּלָהוּ רַחֲמֵי, בְּלָהוּ
בְּשְׁלִימוֹ. דֵּהֵאֵי מְבַסֵּם לְהֵאֵי צְדָק, וְדֵינִין
מִתְפַקְנִין, וְכִלְהוּ נַחְתִּין לְעֵלְמָא בְּשְׁלִימוֹ, בְּרַחֲמֵי. וְכַדִּין
(אקרי) שִׁעְתָּא דְּמִתְחַבְּרֵן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְכָל עֲלָמִין בְּלָהוּ
בְּרַחֲמֵי, וּבְחֻדוּתָא.

ספר מאורות הוהר

וְלִהְרַחֲקִיו מֵאוּר פְּנֵי אֱלֹקִים שְׁלֵא יִרְאֶה אוּר הַשָּׁם בְּמַחוּ וּלְקַבּוּ וְזוּהוּ סְבָה וְשָׂרֵשׁ לְכָל
דֵּינִין קְשִׁין הַנְּמַשְׁכִּין עַל כָּל אִישׁ לְפִי דְרַכּוּ וְכִמּוּ שְׁכָתוּב כִּי לֹא עִם בְּיָנוּת הוּא כּוֹי
וְכִמּוּ שְׁהוּכִיחַ הַנְּבִיא יִשְׂרָאֵל לֹא יֵדַע עֲמִי לֹא הַתְּבוּנָן הוּי גּוֹי חוּטָא וְכוּ'.

(ט) זְהוּ גְדַל עֲצָם הַלְחִץ וְהִדְחַק שֶׁל הַפְּרִנְסָה

וּכְתִיב (בַּפְּרִשְׁת וְלֹךְ) וְהַסְתַּרְתִּי פְנֵי מַהֵם וְהָיָה לְאַכֹּל וּמִצְאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְאָמַר בְּיָוֵם הַהוּא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקַרְבֵי מִצְאוּנֵי הַרְעוּת הָאֵלָה כּוֹי שְׁזָהוּ גְדַל עֲצָם
הַלְחִץ וְהִדְחַק שֶׁל הַפְּרִנְסָה שְׁבַנְפֶּשֶׁם וְבִיאוּ לְחַמֵּם לְחֵם עֲנִי וְאֵין עֲנִי יוֹתֵר מְעַנֵּי בְּדַעַת
וְזוּהוּ וְהָיָה לְאַכֹּל בְּרוּחַנִיּוֹת כִּמּוּ נִבְלַע יִשְׂרָאֵל כּוֹי וְיֵאָכְלוּ בְּכָל פֶּה וּמִצְאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת
וְצָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת מִצַּד תְּלַף הַדֵּינִין הַקְּשִׁין וּמְקַטְרָגִים רַבִּים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה לְעוֹרֵר

וְכַד אֶסְגִּיאוּ חוֹבֵי עֲלָמָא, וְאֶסְתַּאֲבַת מִקְדָּשָׁא, וְדִכְוֵרָא
אֶתְרַחַק מִן נּוֹקְבָא, וְחוּיָא תְקִיפָא שְׂרִיָּא
לְאֶתְעָרָא, וְוִי לְעֲלָמָא דְמִתְזֵן בְּהֵהוּא זְמַנָּא מֵהַאי צֶדֶק.
כְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקִין מִתְעָרִין בְּעֲלָמָא, כְּמָה זְכָאִין
מִסְתַּלְקִין מִעֲלָמָא. וְכַל כֵּן לְמָה. בְּגִין דְּאֶתְרַחַק דִּכְוֵרָא
מִן נּוֹקְבָא, וּמִשְׁפֵּט לָא קָרַב בְּצֶדֶק דָּא. וְעַל הַאי
כְּתִיב, (מִשְׁלֵי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפֵּט, דְּמִשְׁפֵּט
אֶתְרַחַק מֵהַאי צֶדֶק, וְלֹא אֶתְבַּסְמָא, וְצֶדֶק יִנְקָא מֵאַתְרֵי
אַחֲרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מִלְפָּא, (קִהְלַת ז) אֵת הַכֹּל רְאִיתִי
בִּימֵי הֶבְלִי יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצֶדֶקוֹ וְגו', הֶבֶל דָּא,
(ס"א ל"ג הֶבֶל דָּא) הֶבֶל חֲדָא, מֵהֶבְלִים דְּלַעֲיָלָא, דְּאֶקְרוּן

ספר מאורות הוהר

הַשְּׂנָאָה בְּלֵב לְרִדְף עַד לְחֻרְמָה בְּרוּחַנִיּוּת כּו'. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב לְמָה רָגַשׁוּ גּוֹיִם כּו'. עַל עֲמֻק
יַעֲרִימוּ סוּד לְכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל וְכו'. וְכַל זֶה עַל פִּי אֵין אֱלֹקִי
בְּקִרְבִי אֱלֹהֵי מִמֶּשׁ שֶׁהוּא אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשוּטָה שֶׁיִּקְבַּע וְיִקְלֹט בְּתוֹךְ לֵב כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּמִצְוֹת יְחִיד עֲלִיּוֹן דְּקָרִיאַת שְׁמַע אִישׁ אִישׁ כְּפִי יִכְלְתוּ לְדַבְּקָה בְּהַשֵּׁם
אֶחָד בְּמַחוּ וְלִבּוֹ בְּכּוֹנֵה וְרַעוּתָא דְּלִבָּא דְּנִקָּא, אֵלִיו דְּנִקָּא וְלֹא לְמַדּוּתֵיו.

(טו) יִשְׁמַע חֲכָם וְיוֹסִיף דַּעַת וְתִבְנֶה לְמִצְאָא בִּיגִיעָתוֹ בְּזֵהר

וְכַאֲשֶׁר יֵשִׁים אֵלִיו לְבוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלִיו יֵאָסֵף בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאֶחָד, אַזִּי רוּחַ
אֵייתִי רוּחַ וְאִמְשִׁיף רוּחַ כּו'. יִמְשִׁיף גְּלוּי אֹרַח עֲצָמוֹת אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ לְהֵאִיר
בְּתוֹסַפַּת אֹרַח חֲדָשׁ בְּח"י בְּרֻכּוֹת דְּשִׁמוּנָה עֲשָׂרָה לְכֹל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל וְיִבְקֶשׁ

אִפִּי מִלְכָּא, וְדָא אִיהוּ מְלָכוּתָא קִדִּישָׁא, דְּכַד הִיא
מִתְעָרָא בְּדִינוּי, כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ. מָאִי
טַעמָא. מִשּׁוּם דְּמִשְׁפֵּט אֶתְרַחַק מִצְדָּק. וּבְגִין כְּד
אֶקְרִי, וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפֵּט.

תָּא חֲזִי, כְּד אֶשְׁתַּכַּח זַכָּאָה עֲלָאָה בְּעֲלָמָא, רַחֲמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, אֶפִּילוּ כְּד אֶתְעַר צְדָק
בְּלַחֲדוּי, יְכִיל עֲלָמָא לְאַשְׁתַּזְבָּא בְּגִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּה, וְלֹא מִסְתַּפִּי (דף רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא.
וְכַד הֵהוּא זַכָּאָה לָא קִיַּימָא בְּקִיּוּמֵיהּ, מִסְתַּפִּי אֶפִּילוּ
מִמִּשְׁפֵּט, וְלֹא יְכִיל לְמִיקָם בִּיהּ. כָּל שְׁפִין בְּצַדָּק.

ספר מאורות הנהר

על נפשו בהכנעה ומרירות בבקשת רחמים רבים גם בגשמיות בכני חיי ומזוני וכל
דבר הנוגע עד הנפש וכו'. אבל אם לא ישים אליו לבו בקריאת שמע לא יפעל רצון
השם בתפלה בח"י ברכות כלל וכלל וכו' וכמו שייבן מפל אשר ובאר בפתיחה הכוללת
תמצית כל הענינים שבחבור זה דשמע ישראל שכתבתי לכל אשר יחפץ וישתוקק
לקרב ולדבק נפשו בפטריות הדברים שמדברים ביחוד אלקות ביחודא עלאה ויחודא
מתאה וישמע חכם ויוסף דעת ותבונה למצא מיגיעתו בזהר וכתבי הארז"ל כל פרטי
הפונות ואם באמת הכל עולה אל מקום אחד והוא אחדות הפשוטה דוקא ולא לעלות
במעלות ומדרגות פונות ושמות ויחודים הנהוג בין המקבלים כי לא חפץ השם באלה
כי אם בכונה אחת לבד לקשר נפשו אל אמתת עצמותו יתברך דוקא ועל זה אמר כי
האלקים עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים וכל לכבות דורש השם יש

דָּוִד מִלְכָּא, בְּקִדְמֵיתָא אָמַר, (תהלים כו) בְּחַנְנֵי יי' וְנַסְנִי.
 דְּהָא אָנָּא לָא מִסְתַּפִּינָא מְכַל דִּינִין, אֲפִילוּ מֵהָא
 צָדֵק, וְכַל שְׁכֵן דְּאֲחִידָנָא בֵּיהּ, מִזֵּה כְּתִיב. (תהלים יז) אֲנִי
 בְּצַדֵּק אֲחִזָּה פְּנִיָּה, בְּצַדֵּק וְדָאֵי. לָא מִסְתַּפִּינָא לְמִיָּקָם
 בְּדִינוּי. בְּתַר דְּהָב, אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט מִסְתַּפִּי, דְּכְתִיב,
 (תהלים קמוג) וְאֵל תֵּבֵא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ.

תָּא חֲזִי, בַּד מִתְבַּסְמָא הָאֵי צָדֵק מִמִּשְׁפָּט, כְּדִין אֲקָרִי
 צָדֵקָה. וְעֲלָמָא מִתְבַּסְמָא בְּחֶסֶד, וְאֶתְמַלְיָא מְנִיָּה.
 דְּכְתִיב, (תהלים לג) אוֹהֵב צָדֵקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי' מְלֹאָה
 הָאָרֶץ.

ספר מאורות הנהר

שְׂמַגְמַתוּ רַק לְבוֹא אֵל עִמָּק הַפְּנִינָה וְהִיחֹד שְׁעַל פִּי הַקְּבֵלָה לְבַד לֹמַר רְזִי לִי רְזִי לִי
 כּו' וְאִין לְכַבּוּ נְכוֹן בְּאֵמַת וּבְתַמִּים לְעַצְמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ לְבַד וְנִמְצָא זֶהוּ הַפֶּךָ עֲקַר הַמַּצְוָה
 הַזֹּאת שֶׁבְקָרִיאת שְׁמַע שְׁהוּא אֵלָיו דְּרֻקָא וְאִם יִמְצָא אִישׁ שְׁמִטְעָה אֶת עַצְמוֹ בְּכַל פִּיּוּצָא
 בְּזֵה הָלֵא הַשֵּׁם בּוֹחֵן לְכַבּוֹת יוֹדַע וְחֹקֵר כְּלִיּוֹת וְלֵב וְאִין כָּל דְּכָר נִסְתָּר וְנִעְלָם מֵאִתּוֹ
 כּו'.

(י) כָּל אֲשֶׁר חִפְּץ בְּקִרְבַת אֱלֹקִים

עַל בֶּן אֲמֵרְתִי הֵגַם שְׁמִי אֲנֹכִי כִּי בֵּאתִי עַד הָלַם לְהוֹכִיחַ רַבִּים וּשְׁלָמִים אֲשֶׁר יִדְעִתִּי
 עֲרַכִּי הַדֵּל בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ אֶךְ לְאֲנָשִׁים כְּעֲרַכִּי מִחֵיב אֲנִי לְהוֹדִיעַ הָאֵמַת שְׁלֵא יִלְכוּ

אֶסְהַדְנָא עָלַי, דְּכָל יוֹמָאֵי הַיּוֹנָא מְצַטְעָר עַל עֲלָמָא,
 דְּלֹא יַעֲרַע בְּדִינֵי דְצַדִּיק, וְלֹא יוֹקִיד עֲלָמָא
 בְּשִׁלְהוּבוּי. כְּמָה דְכַתִּיב, (משלי ל) אֲכַלָּה וּמְחַתָּה פִּיהַ.
 מִכָּאן וְלְהֵלְאָה, כְּפֹסֵם כָּל חַד, כְּפֹסֵם בִּירָא עִמָּקָא, וְהָא
 בְּדָרָא דָא אֵית בִּיהַ זְכָאִין, וְזַעֲרִין אֵינֹן דִּיקוּמוֹן לְאַגְנָא
 עַל עֲלָמָא, וְעַל עֲאָנָא, מֵאַרְבַּעָה זִוְיֹן. (ס"א עַל עֲלָמָא, וְעַלִּינָא
 בעיניו).

עַד כָּאן אֶחֱידֵן מְלֵי דָא בְּדָא, וּמִתְפָּרְשֵׁן מְלִין
 דְּסְתִימִין בְּעֵתִיקָא קוּדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין,
 וְהִיד אֶחֱידֵן אֵלִין בְּאֵלִין. מִכָּאן לְהֵלְאָה, מְלִין דְזַעֲר
 אֲנָפִין, אֵינֹן דְלֹא אֲתַגְלִיין בְּאַדְרָא. אֵינֹן דְהוּוּ סְתִימִין
 בְּלָבָאֵי, וְתַמֹּן לָא אֲתַקְנֹו. (עַד כָּאן סְתִימִין מְלִין)

ספר מאורות הוהר

בגדולות ונפלאות להטעות עצמם בכונות פְּרִטִיּוֹת שְׁלֹא לְהֵשֵׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחֻשָּׁב
 חֲשׁוֹנוֹת רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זֶה הַדְרָךְ לְשֹׁכֵן בֵּה אַחֲדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דְיוֹקָא
 בְּכַחֲנִית הַבְּטוּל וְהַעֲדָר הַרְגֵּשֶׁת עֲצֻמוֹ מִכָּל וְכָל פִּדּוּעַ וְכֹאשֶׁר יָדוּעַ לְכָל אֲשֶׁר חִפֵּץ
 בְּקִרְבַת אֱלֹקִים שֶׁכָּל שֶׁהִנְפֵּשׁ שֶׁפִּלָּה וּנְמוּכָה בִּיְתֵר שֵׁם יִשְׁכֵּן אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא
 כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכֵּן וְאֵת דָּכָא וְשֶׁפֶל רוּחַ כּוֹ' אֶל מִי אֲבִינוּ אֶל עֵנִי כּוֹ'
 וְכִדּוּעַ דַּעַמ"ר אֵינוֹ שׁוֹרָה אֶלֹא בַּעַמ"ת וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב פִּי רֵם ה' וְשֶׁפֶל יִרְאֶה וְכָף אֵיתָא
 בְּלוּמְדֵי תוֹרָה "לֹא תִמְצָאנָה בְּגִסֵי הַרוּחַ" כּוֹ' וְגַם בְּעֵנֵן גְּלוּי אַחֲדוֹת פְּשוּט בְּיַחֲוֹד
 דְקִרְיָאֵת שְׁמַע וְדָאֵי לֹא תִמְצָא רַק בְּתַכְלִית הַעֲנוּהַ וְהַשְׁפִּלוּת וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב "יֵהֵב חֲכָמָתָא
 לְחִפְיִמִין" חֲכָמָה עֲלָאָה בְטוּל הַעֲצָמֵי לְאֵין הָאֱלֹקֵי מִצַּד עֲצֵם הַנְּשֻׁמָה אֵינוֹ נוֹתֵן מִדָּה

הַשְׁתָּא אַתְתְּקִנּוּ וְאַתְגְּלִיין, וּבְלֵהוּ מַלְיָן סְתִימִין, וּבְרִירִין
בְּלֵהוּ. זַפְּאָה חוּלְקִי, וְאַיִנוּן דִּירְתוּ יְרוּתָא דָּא, דְּכַתְיב,
(תהלים קמד) אֲשָׁרֵי הָעַם שָׁכְבָה לֹו וְגו'.

הָאִי דְּאוּקִימְנָא, אָב וְאִם בְּעִתִּיקָא אַחִידוּן, בְּתִיקוּנוֹי,
הַכִּי הוּא. דְּהָא מְמוּחָא סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין
תְּלִיין, (נ"א נפקין) וּמִתְאַחֲדוּן בֵּיהּ. (ואף על גב דעתיקא קדישא
אתתקון בלחודוי) וְכַד יִסְתַּכְּלוּן (בְּכָל) מַלְיָ. כִּלְאָ הוּא עִתִּיקָא
בְּלַחֲדוּי, הוּא הוּי, וְהוּא יְהֵא. וְכָל הַנִּי תְּקוּנִין בֵּיהּ.
אַחִידוּן בֵּיהּ סְתִימִין לֹא מִתְּפָרְשֵׁן מִגִּיה מוּחָא סְתִימָאָה
לֹא אַתְגְּלִיָּא וְלֹא תְּלִיָּא בֵּיהּ א"ב וְא"ם מֵהָאִי מוּחָא
נִפְקוּ, אַתְכְּלִילוּ בְּמוּזָא, וּבִיהּ תְּלִיין, וּבִיהּ אַחִידוּן. זְעִיר
אַנְפִּין, בְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא תְּלִיָּא וְאַחִיד. וְהָא אוּקִימְנָא

ספר מאורות הוהר

זו רק לחסימין] שהוא חכמה תתאה בטול הישות והגסות וזה שאמרו רבותינו זכרונם
לברכה כל מי שיש בו חכמה וכו' ולהפך מי שמגביה עצמו לומר רזי לי כו' אי
אפשר בשום אופן שיטעם טעם מאור חיי החיים אין סוף ברופ הוא פי ודאי תועבת
השם כל גבה לב ודי בזה.

(יח) ויהגו בכל לבם בעיון טוב

ומובן ממילא לכל איש כערכי פונתי הרצויה בזה כי אין כאן במה להתגדל כידוע
לרגילים בדברי אלקים חיים כאלה מנעוריהם ביותר ואין עת הפשר לכל אדם להבין
חיי נפשו שיהיה בהם על כן אמרתי לנפשי לעשות חסד אלקים אמת עם אנשים
כערכי וידעתי שידוני אותי לזכות ויהגו בכל לבם בעיון טוב ולא פקורא בספר לצאת

מְלִי בְּאֲדָרָא. וּפְאָה חוֹלְקִיה דְּמֵאן דְּעָאל וְנִפְיק, וַיִּנְדַע
אוֹרְחִין דְּלֵא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמֵאלָא. וּמֵאן דְּלֵא עָאל
וְנִפְק, טַב לִיה דְּלֵא אֲבָרִי. וּכְתִיב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם
דְּרַבִּי יִי'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּכַּל הוּינָא כָּל יוֹמָא בְּהַאי קָרָא,
דְּכְתִיב, (תהלים לד) בֵּינִי תִתְהַלֵּל גִּפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עֲנֻיִם וַיִּשְׁמְחוּ. וְהֵאֵידְנָא אֲתַקִּיִּים קָרָא כְּלָא. בֵּינִי
תִתְהַלֵּל גִּפְשִׁי וְדָאִי, דְּהֵא גִשְׁמַתִּי בִיה אֲחִידָא, בִּיה
לְהֵטָא, בִּיה אֲתַדְבַּקַת וְאֲשְׁתַּדְּלַת וּבִאֲשְׁתַּדְּלוּתָא דָא
תִסְתַּלַּק לְאַתְרָהָא. יִשְׁמְעוּ עֲנֻיִם וַיִּשְׁמְחוּ, כָּל הַנִּי
צְדִיקֵיִיא, וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָא קַדִּישָׁא, וּזְכַאִין דְּאַתְיִין
הִשְׁתָּא עִם קַדְשָׁא בְרִידָא הוּא, כְּלָהוּ שְׁמַעִין מְלִי,

ספר מאורות הנהר

יְדֵי חוּבְתוֹ אוֹ לְהִתְגַּדֵּל וְכוּ' וְהַשֵּׁם זָרִים קָרְן יִשְׂרָאֵל וַיִּקְיָם וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת
רַעְהוּ כִּי כָלָם יִדְעוּ אוֹתִי כו'.

דְּכַרִּי הַמְדַבֵּר בְּאַמְתָּא אֲהַב דְּבַק מֵאַח, אַחִוּז וְקִשׁוּר בְּחֻבְלֵי עֲבוֹתוֹת אֲהַבָּה לְכָל
מְבַקְשֵׁי וְדוֹרְשֵׁי אֱלֻקִּים בְּדַרְכֵי הָאֲמַתָּא בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּתְפִלָּה וּתְשׁוּבָה מְקַרְב וְלֵב עִמָּק
נְאוּם דֵּב בְּעַר בֶּן אֲדוּנִי אֲבִי מוֹרִי וְרַבִּי הַגָּאוֹן הָאֱלָקִי קַדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְרַנָּא וְרַבְנָא שְׁנִיאֹר
זְלִמָן זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה גִשְׁמַתוֹ עַדן:

וְחִדְאֵן. בְּגִין כְּדֵי, (תהלים לד) גְּדְלוּ לַיְי' אֶתִי וְגִרוּמָמָה שְׁמוֹ
יַחְדָּיו.

פְּתַח וְאָמַר, כְּתִיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים
מד) כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּיו. נוֹעְדוּ, בְּאֶן
אֲתֵר. בְּאֶרֶץ אֲדוּם. בְּאֲתֵר דְּדִינִין מִתְאַחְדִּין תַּמּוּן. עִבְרוּ
יַחְדָּיו, דְּכְתִיב וַיָּמָת וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו. הַמָּה רָאוּ כֵן תַּמְהוּ
נְבִהְלוּ נְחַפְזוּ, דְּלֹא אֲתַקְיָמוּ בְּאֲתֵרֵיהוּ, בְּגִין דְּתַקּוּנִין

ספר מאורות הנהר

פרק ג - נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

(א) רשב"י היה מלמד בנסים

א. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דספר הנהר והתקונים וכו', דנהיר
פל עלמא באורייתא (זהר ח"א דף קנ"ו ע"א), הִיָּה בעל נס, וכמו שִׁמְצָאנוּ בְּמִס' מְעִילָה
(דף י"ז ע"א) שְׁקַרְאוּהוּ מְלַמֵּד בְּנִסִּים.

ב. ובמסכת שבת (דף ל"ג ע"ב): הוֹאִיל וְאֲתֵרְחִישׁ נִסָּא.

ג. ובזהר ח"ב (דף קמ"ט ע"א): בְּדָרָא דָּא זְכוּתָא עֲלָאָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן קָא עָבִיד
לְאֲתַחְזָאָה נִסִּין עַל יְדוּי.

ד. ובזהר ח"ג (דף ס"ד ע"א) אָמַר רְשָׁב"י: גִּיקוּם וְגִיזִיל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲרַחִישׁ
לָן בְּנִסִּין.

ה. וְשֵׁם (דף ר"א ע"ב) אָמַר: יִדְעָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא כְּעֵי לְמַרְחֵשׁ לָן נִסָּא.

ו. ובזהר חדש (ס"פ תבוא): זְכָאָה נִפְשָׁא דְכַר יוֹחָאי דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עָבִיד עֲמִיָּה

נִסִּין.

דְּמִלְכָּא לָא אֲתַקְנֵנוּ, וְקִרְתָּא קִדִּישָׁא וְשׁוּרוּי, לָא
אֲזַדְמְנֵי.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, פֶּאֶשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רְאִינוּ וְגו', דְּהָא
בְּלָהוּ לָא אֲתַקְיָמוּ, וְהִיא אֲתַקְיָמַת הַשְּׁתָּא,
בְּסִטְרָא דְדַכּוּרָא, דְּשִׁרְיָא עִמָּה. הָדָא הוּא דְכְתִיב,
וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מִטְרַד בֵּת מִי זָהָב. מִי זָהָב וְדָאֵי כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא בְּאֲדָרָא.

(וְהָא) בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אֲתַמַּר,
וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר. הֲדַר וְדָאֵי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר,
(וַיִּקְרָא כג) פְּרִי עֵץ הֲדַר. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל, כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר כְּפֹת תְּמָרִים. וְכְתִיב, (תהלים צב) צַדִּיק כְּתָמַר
יִפְרָח, דְּאִיהִי דְכַר וְנוֹקְבָא. הָאֵי אֲתַקְרִיאת בֵּת מִטְרַד,
בֵּת מְהִיטְבָּאֵל אֲתַר דְּטְרַדִּין פְּלָא לְאַתְדַּבְּקָא, וְאַקְרִי אָב.

ספר מאורות הנהר

ז. וּבְזִהְרָא ח"ב (דף קצ"ח ע"ב): קְדִישִׁין עֲלִיזִין דְּסַבְלִין תְּבִירָא דְּגוּפָא מְאָתַר לְאַתְרָא
עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּזֻכָּאִין לְמַעַבְדַּ לְהוּ נְסִין וּפְוִרְקָנִין. וְמִי לְנוּ גְדוּל מְרֻשְׁבִי
שְׁסָבֵל צַעַר מְעָרָה וְנִשְׁבַּר גּוּפּוֹ לְקִנְאָתָא ה' צְבָאוֹת.

וּכְתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע אָנוּשׁ עֲרֻכָּה וְלֹא תִמְצָא בְּאֶרֶץ
הַחַיִּים. דְּבַר אַחֵר, בֵּת מֵאִימָא, דְּמִסְטָרְהָא מִתְאַחֲדִין
דִּינִין, דְּטִרְדִּין (דף רצ"ב ע"ב) לְכֻלָּא. בֵּת מִי זְהַב, דִּינְקָא
בְּתָרִין אַנְפִּין, דִּנְהִירוֹ בְּתָרִין גְּוֹנִין. בְּחֶסֶד וּבְדִינָא.

עַד לָא אַבְרִי עֲלָמָא, לָא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין,
וּבְגִין כַּד, עֲלָמִין קַדְמָאִי אֲתַחֲרְבוּ, וְעֲלָמִין קַדְמָאִי
בְּלֹא תְקוּנָא אֲתַעְבִּידוּ. וְהֵהוּא דְלֹא הָוּה בְּתַקוּנָא, אַקְרִי
זִיקִין נְצוּצִין, כְּהֵאִי אֹמְנָא, מְרַצְפָּא (ס"א מְרַצְפָּא), כַּד
אַכְתֵּשׁ בְּמִנָּא דְפְרוּזְלָא, אַפִּיק זִיקִין לְכָל עֵיבַר, וְאַיְנוּן
זִיקִין דִּנְפְקִין, נְפְקִין לְהִיטִין וּנְהִירִין, וְדַעְכִּין לְאַלְתֵּר.
וְאַלִּין אַקְרוּן עֲלָמִין קַדְמָאִי. וּבְגִין כַּד אֲתַחֲרְבוּ וְלֹא

ספר מאורות הזהר

(ב) תַּחֲתֵת הַמַּתִּים בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּהַלּוּלֵת רִשְׁבִּי

א. לא אוכל להתאפק ולעצור מלספר מעשה ה', מעשה נס נפלא פי נורא הוא,
אשר בעינינו ראינו והנני עד ראיה לספר בקהל מעשה נס ופלא מה שראיתי בעיני
בהיותי במירון על ל"ג לעמר בשנת תרפ"ג, שחל אז ל"ג לעמר ביום הששי, ושכמעט
רב הקהל מאלפי ישראל שהיו שם בל"ג לעמר נשארו אז במירון לשבת שם את יום
השבת, וטעמנו אז טעם שמחת שבת עלאית פלאית.

ב. וביום שבת בבקר אחר תפלת מוסף שהתפללנו אז בבית המדרש על יד ציון
קדש הקדשים הרשב"י המנן האחרון קרוב לחצי היום, ויהי נשמע קול רעש גדול,
שילד אחר של אחינו הספרדים שאמו נדרה לעשות לו תגלחתו הראשונה כמנהג

אַתְקִימוּ. עַד דְּאַתְתַּקְנוּ עִתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְנִפִּיק אוּמְנָא
(ד"א מֵאַנָּא) לְאוּמְנוּתֵיהּ.

וְעַל הַאי תִּינָנָא בְּמִתְנִיתָא דִּילּוּ, דְּנִיצוּצָא אִפִּיק זִיקִין
בְּזִיקִין (נ"א דְּבוּצִינָא אִפִּיק זִיקִין נִיצוּצִין) לְתַלְתָּ לְמָאָה
וְעֶשְׂרִין עֵיבָר. וְאִינוּן זִיקִין, עֲלָמִין קַדְמָאִי אַקְרוּן, וּמִיתוּ
לְאַלְתֵּר. לְבִתֵּר נִפִּיק אוּמְנָא (ס"א מֵאַנָּא) לְאוּמְנוּתֵיהּ,
וְאַתְתַּקְנוּ בְּדַכְר וְנוֹקְבָא, וְהִנֵּי זִיקִין דְּאַתְדַּעְכוּ וּמִיתוּ,
הַשְׁתָּא אַתְקִיִּים פְּלָא. מְבוּצִינָא דְּקַרְדִּינוּתָא, נִפִּיק
נִיצוּצָא, פְּטִישָׁא תְּקִיפָא, דְּבִטְשׁ, וְאַפִּיק זִיקִין עֲלָמִין
קַדְמָאִי, וּמִתְעַרְבִי (ד"א וּמִתְדַבֵּי) בְּאַוִּירָא דְּכִיָּא, וְאַתְבְּסִמוּ
דָּא בְּדָא.

ספר מאורות הנהר

הַיְדוּע, וְאִבֵּי הַבֵּן לֹא יָכַל לִסַּע לְמִירוּן, וְאִמּוֹ לְבַדָּה הִבִּיאָתוּ לְמִירוּן, וּפְתָאם הִנְלֵד
אַחֲזוּתוֹ מִחֵלַת הַחֲלִי-רַע רַחֲמָנָא לִיצְלֵן, וְשִׁבְק חַיִּים לְנֹו.

ג. וְהִנְלֵד הִנֵּה מְנַח בְּאַחַד הַחֲדָרִים הַקְּטָנִים הַבְּנוּיִים לְמַעְלָה עֲלֵי גַגּוֹת הַצִּיּוּנִים
בְּחֶצֶר הַקִּדְשׁ, וְצוּוּ הַרוֹפְאִים שְׁהִיו שֵׁם מִטְעַם הַמְּשָׁלָה מְצַפֵּת ת"ו שְׁצָרִיכִין לְעֲשׂוֹת
הַסְּגָר, "קֶאֱרָאנְטִין", עַל כֹּל אֲנָשֵׁי הַחֶצֶר עַל אֵיזָה יָמִים. וְכַשְׁנִשְׁמַע הַפְּקָדָה הַזֹּאת,
רַבִּים מִהֶמּוֹן נִבְהָלוּ וְהִתְחִיל לְכַרַח מִהֶחֱצֶר הַחוּצָה אֶל הַשְּׂדוֹת וְהָרִים וּגְבָעוֹת אֲשֶׁר
שָׁם, אֲבָל מִדְּהִיגְעוּ צְעָקוֹת וְקוֹלוֹת וּבְכִיּוֹת, כִּי רַבִּים מִהִיּוּצָאִים מִחוּץ לְחֶצֶר עָזְבוּ
אֶת יְלָדֵיהֶם וְאֲנָשֵׁי בֵיתָם וְחִפְצֵיהֶם וְהֶחֱצֶר נִסְגַר וְנִשְׁמַר עַל יְדֵי הַשׁוֹטְרִים. וְעַל כֹּלֵם

כַּד אַתְחַבֵּר אֲב"א וְאִימ"א, וְהָהוּא אָב הוּא, מְרוּחָא
דְגַנְיָו בְּעֵתִיק יוֹמִין, בֵּיה אַתְגְּנִיז הָאִי אֲוִירָא,
וְאֲכֻלִּיל לְנִיצוּצָא, דְנָפֵק מִבּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא דְגַנְיָו
בְּמַעוּי דְאִימָא. וְכַד אַתְחַבְרוּ תְרוּוִייהוּ, וְאַתְכְּלִילוּ דָא
בְדָא. גְפִיק גּוּלְגֻלְתָא חַד תְּקִיפָא, וְאַתְפְּשִׁט בְּסִטְרוּי,
דָא בְּסִטְרָא דָא, וְדָא בְּסִטְרָא דָא. כְּמָה דְעֵתִיקָא
קַדִּישָׁא תִלְת רִישֵׁין אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּחַד, כַּךְ כְּלָא אֲזַדְמֹן
בְּתִלְת רִישֵׁין, כְּמָה דְאִמִּינָא.

בְּהָאִי גּוּלְגֻלְתָא דְזַעִיר אַנְפִּין, גְטִיף טְלָא מְרִישָׁא
חֲנוּרָא (וְאַחִיד לִיה), וְהָהוּא טְלָא אַתְחֲזִי בְתַרִי
גּוּוּנִי. וּמַגִּיחַ מִתְזֵן חֲקֵלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישֵׁין. וּמִהָאִי טְלָא

ספר מאורות הזהר

עֲלָה וְנִשְׁמַע קוֹל בְּכֵיָה מִהֶאֱשָׁה, אִם הִילְד הַמַּת, שְׁבַנָּה הֶרְאִשׁוּן וְהִיחִידִי שֶׁהִבִּיאָה
אוֹתוֹ עַל תְּגֻלְתּוֹ הֶרְאִשׁוּנָה אֵין, וְנִהְפֵךְ לְתוּגָה שְׁמִחָתָה.

ד. וְאִנִּי בְּעֵינֵי רְאִיתִי אֵת הִילְד מִנְּחָ בְּחִדְרוֹ עַל הָאָרֶץ יָרֵק וּמַת, וְכֻלְנוּ נִצְטַעְרֵנוּ
מְאֹד מְאֹד עַל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל וְצַעַר אָמוּ, וְלֹא יְכַלְנוּ בְּשׁוּם אָפֶן מְרַב צַעַר לַעֲשׂוֹת
קַדוּשׁ וְלִסְעֵד אֵת סַעֲדַת שְׁבַת קֹדֶשׁ בְּבִקְרָה.

ה. וְהִנֵּה פְתָאִם קָמָה אִם הִילְד וְחִגְרָה מִתְנִיָּה כְּאַשְׁתַּחֲלִיל, וְלִקְחָה הִילְד הַמַּת עַל
גְּדִיהָ וְיָרְדָה עִמּוֹ לְמִטָּה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁעַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ הַרְשָׁבִי, וְהִנִּיחָתוּ עַל
הַרְצָפָה שְׁעַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ, וּבְקוֹל מֵר צוֹרַחַת וּבְכֵי צַעֲקָה אִם הִילְד: הוּי צְדִיק
צְדִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן! הִנְנִי אֲמַתְךָ בְּאֵתִי לְכַאֵן לְכַבּוֹדְךָ לְגַלְחַת בְּנֵי הַיְחִידִי הֶרְאִשׁוּן אֲשֶׁר

דְּגוּלְגֻלְתָּא דָּא, טַחֲנִין מְנָא לְצַדִּיקֵינָא לְעֵלְמָא דְּאֲתִי,
 וּבִיה זְמִינִין מִתֵּינָא לְאַחֵינָא. וְלֹא אִזְדְּמִן מְנָא דְּנִפְל
 מִהֲאִי טַלָּא, בַּר הֵהוּא זְמָנָא בְּזִמְנָא דְּאִזְלוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמַדְבָּרָא, וְזֶן לְהוּ עֵתִיקָא דְּכֻלָּא, מִהֲאִי אָתֵר. מַה דְּלֹא
 אֲשַׁתְּכַח לְבַתֵּר. הֵדָא הוּא דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת טז) הִנְנִי
 מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כְּמַה דְּאֲתֵר אָמַר (בראשית
 כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וְגו'. הַאי בְּהֵהוּא
 זְמָנָא. לְזִמְנָא אַחְרָא תְּנִינֵן, קָשִׁים מְזוֹנֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם
 קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָא בְּמִזְלָא תְּלִינָא בְּמִזְלָא
 וְדָאִי. וְעַל כֵּן בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי, לָאוּ בְּזִכּוֹתָא תְּלִינָא
 מִלְּתָא, אֲלָא בְּמִזְלָא תְּלִינָא מִלְּתָא, וְכֻלָּא תְּלִינֵן בְּהֵאִי
 מִזְלָא, כְּמַה דְּאֹקִימְנָא.

ספר מאורות הנהר

נתן לי השם יתברך בזכותך, וקנימתי נדרי אשר נדרתי להביאותיו פֶּאן על ל"ג לעמר,
 ואתמול הביאותיו חי ועשיתי לו התגלחת בשירים ובזמרה ובתוף ובכנור ומשחה
 ושמחה (כמו שנוהגים שם בזה), ועתה איך אסע מפֶּאן בבושה ובכלימה בלי הילד
 כו', ובאיזה פנים אבוא הפיתה. וקולותיה ובכיותיה הנה נשמע על כל החצר הקדוש,
 ולב מי לא נמס פנים לשמע את קול צעקת האשה המרת לב ותחנוניה וצערי לכה.

ו. ואחר כך קמה ואמרה: צדיק צדיק, הנני מניחו לפניך כמו שהוא, ואנא מִמְךָ
 שאל תבישני ואל תחזיר פני ריקם ותחזירו לפני חי ובריא כמו שהביאותיו אתמול
 לפניך, ויתקדש שם שמים ושמך בעולם, ונדעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ.

תִּשְׁעָה אֲלֵפִין רְבוּא עֲלָמִין, נְטֻלִין וְסַמְכִין עַל הָאֵי
 גּוּלְגֻלְתָּא. וְהָאֵי אֲוִירָא דְכָיָא אֲתַכְלִיל בְּכֻלָּא,
 בֵּינָן דְּהוּא כְּלִיל מַכְלָא וְכֻלָּא אֲתַכְלִיל בֵּיהּ, אֲתַפְּשֻׁטוּ
 אַנְפוּי לְתַרִין סְטָרִין, בְּתַרִי נְהוּרִין כְּלִילָן מַכְלָא. וְכַד
 אֲסַתְּכְלוּ אַנְפוּי, בְּאַנְפִין דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, כְּלָא אַרְךְ
 אֲפִים אַקְרִי. מָאֵי אַרְךְ אֲפִים. (אַרְךְ אֲפִים מֵיבְעֵי לֵיהּ) אֲלָא
 הָכִי תְּנִינָן, בְּגִין דְּאַרְךְ אֲפִיהּ לְחַיִּיבָא. אֲבַל אַרְךְ
 אֲפִים, אֲסוּתָא דְאַנְפִין. דְּהָא לָא אֲשַׁתְּכַח אֲסוּתָא
 בְּעֵלְמָא, אֲלָא בְּזַמְנָא דְאַשְׁגַּחִין אַנְפִין בְּאַנְפִין.

בְּחֻלְלָא דְגּוּלְגֻלְתָּא, נְהִירִין תְּלַת נְהוּרִין. וְאֵי תִימָא
 תְּלַת, אַרְבַּע אֵינָן, כְּמָה דְאַמִּינָא, אַחְסַנְתִּיהּ
 דְּאָבוּי וְאַמִּייהּ, וְתַרִין גְּנִיזִין דְּלַהוּן, דְּמַתְעַטְרָן כְּלַהוּ

ספר מאורות הזהר

ז. וְלִסְגָּלָה סָגְרוּ שְׁמָה הַבֵּית הַכְּנֶסֶת עַל הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ וְלֹא נִשְׁאַר שָׁם רַק הַיְלֵד.
 וְכַעבוּר אֵיזוּ רְגָעִים הַקּוֹל נִשְׁמַע מִבֵּית הַכְּנֶסֶת צִעֲקַת הַיְלֵד לְאָמוֹ. וְהַחֲכָם שָׁם פִּתַּח
 לָהּ הַפֶּתַח, וְהִנֵּה הַיְלֵד קָם עַל רַגְלָיו וְצוּעַק: אֲמִי, תְּנֵה לִי מַעֲט מִיָּם כִּי צָמָא אָנִי,
 וְנִתְּנוּ לוֹ מַיִם, וְהִיא הִעֲלָתוּ הַגָּגָה לְמַקּוֹם חֲדָרָה מְקַדָּם, וְנַעֲשֶׂה שָׁם רַעַשׁ גָּדוֹל מִתַּחֲתֵי
 הַיְלֵד הַמַּת, וְכָל הַקְּהֵל בָּלָם בָּאוּ לְרֹאוֹת הַיְלֵד הַחַי. וְגַם הַרופָאִים נִתְאַסְפוּ שְׁמָה וּבְדַקּוּ
 אֶת הַיְלֵד וְהוֹדוּ וְאָמְרוּ שְׁאִין זֶה בְּדַרְךְ הַטְּבַע כִּלְלָא אֲלָא מַעֲשֶׂה נְסִי תַחֲתֵי הַמַּת עַל
 יְדֵי הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהַתִּירוּ תַכְף וּמִיד לְפַתַּח שַׁעֲרֵי הַחֲצַר, וְאָמְרוּ שְׁאִין צְרִיכִין
 לַעֲשׂוֹת עוֹד "קֶאֱרָאנְטִין", וְהִיָּה אִזְ קָדוֹשׁ ה' גָּדוֹל מְאֹד, וְכֻלָּם שָׂרְאוּ אֶת הַיְלֵד הַחַי
 בְּרַכּוּ בְּרַכַּת מַחֲיָה הַמְּתִים.

בְּרִישִׁיהּ, וְאֵינוֹן תְּפִלִּין דְּרִישָׁא. לְבַתַּר מִתְחַבְּרוֹן
בְּסִטְרוֹי, וְנִהְרִין וְעֵאלִין בְּתַלְתַּת חֻלְלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. נְפָקִין
כָּל חַד בְּסִטְרוֹי, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.

וְאֵלִין מִתְחַבְּרוֹן בְּתַרֵּי מוּחֵי. וּמוּחָא תְּלִיתָאָה כְּלִיל
לוֹן, וְאַחִיד (וְאֵינוֹן תְּפִלִּין דְּרִישָׁא. וְאֵלִין מִתְחַבְּרוֹן בְּתַרֵּי
מוּחֵי. וּמוּחָא תְּלִיתָאָה כְּלִיל לוֹן, וְנִהְרִין וְעֵאלִין בְּתַלְתַּת חֻלְלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא.
לְבַתַּר נְפָקִין כָּל חַד בְּסִטְרוֹי, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא. וְהֵאֵי מוּחָא תְּלִיתָאָה
אַחִיד) בְּהֵאֵי סִטְרָא וּבְהֵאֵי סִטְרָא, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא,
וְאַתְעֵבִיד מַנִּיהַ תְּרֵי גּוּוּנֵי כְּלִילָן בְּחֻדָּא. וּמַהֵאֵי נְהִיר
אַנְפוֹי, וְאַסְהִיד בְּאַבָּא וְאִמָּא גּוּוּנֵי דְאַנְפוֹי. וְהוּא אַקְרִי

ספר מאורות הנהר

ח. וְעַתָּה מְקֻרֹב הַגִּיעַ לְיַדֵּי מְנַחֵה חֻדְשָׁה, סֵפֶר שְׁעַר יִשְׁשֻׁכֶּר (מֵאַמְרֵי חֻדֶּשׁ אֵיר, מֵאַמְרֵי
גַל עֵינֵי אוֹת י') שֶׁכְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי גִימְטְרִיא מְחִיָּה מֵתִים. (טַעְמֵי הַפְּנִיָּהִים,
הַלּוּלָא דְרִשְׁבִּי עֲמוּד רס"ג)

ג. רִשְׁבִּי פּוֹקֵד עֲקֻרוֹת

א. מַעֲשֵׂה בְּאִשָּׁה אַחַת בְּצִידוֹן שֶׁשְׁתַּתָּה עֶשֶׂר שָׁנִים עִם בְּעֵלָהּ וְלֹא יִלְדָה, אֶתְוִן
גַּבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּעֵינֵין לְמִשְׁתַּבְּקָא דִּין מִדִּין [הֵם רָצוּ לְהַפְרֵד זֶה מִזֶּה], אָמַר
לְהוֹן, תִּיכּוֹן, כְּשֵׁם שְׁנַדְוּוּגְתָם זֶה לְזֶה בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתָּה, כִּךְ אֵין אַתֶּם מִתְפַּרְשִׁים אֶלָּא
מִתּוֹךְ מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה.

דַּעַת, בְּדַעַת (ס"א בְּדָא) כְּתִיב, (שמואל א ב) כִּי אֵל דַּעַת
 ה' וְגו', בְּגִין דְּאִיהוּ בְּתָרֵי גְוֹנֵי לוֹ נְתַבְּנוּ עֲלִילוֹת. אֲבָל
 לְעִתִּיקָא קֻדְיִשָּׁא סְתִימָאָה, לָא נְתַבְּנוּ. מָאִי טַעְמָא
 נְתַבְּנוּ לְהָאִי. בְּגִין דְּיָרִית תְּרִין חוּלְקֵי, וּכְתִיב (שמואל ב
 כב) עִם הַסִּיד תִּתְחַסֵּד וְגו'.

וְהָא בְּקִשׁוּט אֻקְיָמוּ חֲבֵרֵיִיא, דְּכְתִיב, (בראשית כט) וַיֵּגַד
 יַעֲקֹב (ד רצ"ג ע"א) לְרַחֵל כִּי אָחִי אָבִיָּהּ הוּא.
 וַיֵּגַד, הָא אֻקְמוּנָה, דְּכֻלָּא רְזָא דְחֻכְמָתָא. וְכִי בִן רַבְקָה
 הוּא. בִּן רַבְקָה, וְלֹא כְתִיב בִּן יַצְחָק. רְמוּז, וְכֻלָּא רְמִיזָא
 בְּחֻכְמָתָא. וְעַל הָאִי אֲקָרִי שְׁלִים בְּכֻלָּא. וּבִיָּה אֲתַחֲזִי

ספר מאורות הנהר

ב. הִלְכוּ בְּדַרְכֵי וְעָשׂוּ לְעַצְמָן יוֹם טוֹב וְעָשׂוּ סַעְדָּה גְדוֹלָה, וְשִׁפְרָתוֹ יוֹתֵר מְדִי.
 בִּינֵן שְׁנַתִּישְׁבָּה דַּעַתוֹ עָלָיו אָמַר לֵהּ, בְּתִי, רְאִי כָּל חַפְצֵי טוֹב שְׁיִישׁ לִי בְּבֵית טְלִי אוֹתוֹ
 וְלִכִּי לְבֵית אָבִיךָ. מָה עָשָׂתָה הִיא, לְאַחַר שְׁיִישׁן רְמוּזָה לְעַבְדֵיךָ וּלְשִׁפְחוֹתֶיךָ וְאָמְרָה
 לָהֶם, שְׂאוּהוּ בַמָּטָה וְקַחוּ אוֹתוֹ וְהוֹלִיכוּהוּ לְבֵית אָבָא.

ג. בְּחֻצֵי הַלְּיָלָה נִנְעַר מִשְׁנַתִּיָּה, בִּינֵן דְּפַג חֲמַרְיָה אָמַר לֵהּ, בְּתִי, הִיכָן אָנִי נְתוּן,
 אָמְרָה לִיָּה, בְּבֵית אָבָא. אָמַר לֵהּ, מַה לִּי לְבֵית אָבִיךָ, אָמְרָה לִיָּה, וְלֹא פָּךְ אָמַרְתְּ לִי
 בְּעָרֵב "כָּל חַפְצֵי טוֹב שְׁיִישׁ בְּבֵיתִי טְלִי אוֹתוֹ וְלִכִּי לְבֵית אָבִיךָ", אִין חַפְצֵי טוֹב לִי בְּעוֹלָם
 יוֹתֵר מִמָּךְ. הִלְכוּ לָהֶם אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְעַמְד וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וּנְפַקְדוּ. לְלַמְדָּךְ,

מֵהִימְנוּתָא. וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב, וַיַּגֵּד יַעֲקֹב, וְלֹא כְתִיב
וַיֹּאמֶר.

הֲגִי גִוּוּנִי, כְּמָה דְנִהְרִין בְּעֵטְרָא דְרִישָׁא, וְעֹאֲלִין בְּחֻלְיִ
דְּגוּלְגֻלְתָּא. הֲכִי מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, וְגוּפָא
אֲתֵאֲחִיד בְּהוּ. לְעֵתִיקָא קוּדִישָׁא סְתִימָא, לֹא נִתְכְּנֹו,
וְלֹא יֵיאֵן לִיהּ, דְּהָא כְּלָא בְּחַד אֲשִׁתְּכַח, חִידוּ לְכְלָא,
חַיִּים לְכְלָא. לֹא תִלְיֵיא בֵּיהּ דִּינָא. אֲבָל בְּהֵאֵי, לֹו
נִתְכְּנֹו עַלִּילוֹת וְדָאֵי.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תִּלְיִין כָּל אֵינֹון רַבּוֹון וְאֵלְפִין
מְקוּצֵי דְשַׁעְרִין, דְּאֵינֹון אוּכְמִין.
וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא, אֲחִידֹון דָּא בְּדָא, דְּאֲחִידֹון בְּנִהִירוּ

ספר מאורות הנהר

מה הקדוש ברוך הוא פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות. (שיר השירים פרשה א'
פסוק ד', על הפסוק נגילה ונשמחה בך)

ד) ה"ינוקא" שבזהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו
אדכרנא יומא חד דהנה אזיל עמי בארמא רב ספרא אבוי [אביו של ה"ינוקא"],
ובריכית ליה פד אתפרש מני, דיהא ליה בר ארנא באורייתא. (זהר ח"ב פרשת תרומה דף
קס"ט סע"ב)

עֲלָאָה דְמַעְטֵר בְּרִישֵׁיהּ מֵאַבָּא, וּמְמוּחָא דְאַתְנָהִיר
מֵאַבָּא. לְבִתֵּר נִפְקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנַהִירוּ דְמַתְעַטֵּר
בְּרִישֵׁיהּ מֵאַיְמָא, וּמִשְׂאֵר מוּחֵי. וּבְלָהּוּ אַחִידוּ,
וּמִסְתַּבְּכִי בְּאַיְנוּן שְׁעָרֵי דְאַחִידוּ מֵאַבָּא, בְּגִין דְּאַיְנוּן
מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וּבְלָהּוּ מוּחֵי אַחִידוּ בְּגוּלְגוּלְתָא, בְּמוּחָא עֲלָאָה. וּבְלָהּוּ
מִשִּׁיבֵן אַתְמַשְׁכֵּן מִתְלַת חֲלָלֵי דְמוּחָא, אַחִידוּ
בְּמוּחֵי מִתְעַרְבֵן דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאַבָּא. בְּכָל אִינוּן
טַעֲמִין וְרִזִּין, סְתִימִין וּמִתְגַּלְיִין. וּבְגִין כֶּד בְּלָהּוּ מוּחֵי
רְמִיזֵי (כד נמצא בס"י) בְּאַנְכֵי יִי' אֱלֹהֵיךָ וְכוּ', בְּמָה דְנַהֲרִין
בְּעַטְרָא דְרִישָׁא, וְעֲאֲלִין בְּחֲלָלֵי דְגוּלְגוּלְתָא.

ספר מאורות הזהר

ה) הרבה עקרונות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רש"ב
במירון

א. בי"ח איר [ל"ג לעמר] באים מפל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד
מה שמדליקין עליה גר תמיד כו', שהרבה עקרונות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנדבה
שהתנדבו למקום ההוא. (אגרת רבינו עובדיה מבךטנוגא זלה"ה לאחיו בשנת רמ"ט, נדפסה בספר
דרכי ציון)

ב. נדרשתי מאחד מאנשי שלומנו יחיה בענן נשגב, היות ששמע מפי אנשי ארץ
הקדש ת"ו, שקבלה בידם סגלה לחשוכי בנים רחמנא ליצלן, לנדב ח"י ראטל משקה
ביומא דהלולא על ציון התנא האלקי רש"ב זי"ע ועל כל ישראל, לכן בחרתי בו

כָּל אֵינֹן קוֹצִין אוֹכְמִין, חֲפִיִּין וְתַלְיִין לְסִטְרָא דְאֹדְנִין.
וְהָא אוֹקִימָנָא, דְּבָגִין בְּדָ בְּתִיב, (מלכים ב יט) הֵטָה
יִי' אֲזִנְדָּ וְשִׁמְעָ. מִכָּאֵן אוֹקִימָנָא, מָאֵן דְּבִיעֵי דִירְפִין
מִלְכָּא אֹדְנִיָּה לְקַבְּלִיהָ, יִסְלִסֵּל בְּרִישֵׁיהָ דְּמִלְכָּא, וְיִפְנֶה
שַׁעְרֵי מַעַל אֹדְנֵי, וְיִשְׁמַע לִיהָ מִלְכָּא בְּכֹל מַה דְּבִיעֵי.

בְּפִלְגוּתָא דְשַׁעְרֵי, מִתְאַחַדָּא חַד אֹרְחָא, בְּאַרְחָא
דְּעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשֵׁן מִגִּיָּה כָּל אֹרְחוֹי
דְּפִקוּדֵי אֹרְיִיתָא, (וְאַתְמַנֵּן עֲלֵיהֶּוּ) כָּל מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא
וְיִלְלָא תַלְיִין בְּכֹל קוֹצָא וְקוֹצָא, וְאֵינֹן מִפְּרִשִׁין רִשְׁתָּא
לְחִיבִיָּא, דְּלָא יִדְעִין אֵינֹן אֲרַחֲוִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(משלי ד) דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כַּאֲפֹלָה. וְכֹל אֵלִין תַּלְיִין בְּקוֹצִין

ספר מאורות הנהר

לְעִשׂוֹתוֹ שְׁלִיחַ מִצְוָה לְהַזְכִּיר לְטוֹבָה אֶת הַזִּיג מֵאִיר בֶּן חֲזִיָּה לְאַה עִם זִוְגָתוֹ שְׁרָה בַת
שִׁינְדֵל, שִׁפְקֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתָם בְּזִרְעָ שֶׁל קְנִימָא בְּמַהֲרָה, כְּלִי שׁוּם מְכֻשׁוּל וְגִזְקָ,
וְיִנְדָּב עֲבוּרָם ח"י רֵאטֵּל מִשְׁקָה כְּפָהוּג. וְכֹאשֶׁר יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִפְקֹדֵם בִּישׁוּעָה
בְּמַהֲרָה, מוֹכִינִים הֵמָּה לְשֵׁלֵם נְדָבָת לְכִבְּסָם בְּשִׁמְחָה. (אגרת כ"ק אדמו"ר רבי בן ציון
הַלְבָּרְשֵׁטָאָם מְבֹאבֹב זְצוּק"ל, י"ט לַעֲמֵר תַּעֲר"ב)

ג. גַּם יְדוּעָ, שֶׁהִרְבֵּה חֲשׂוּכֵי בְּנִים (לֹא-עֲלִינִי) נְדָרוֹ נְדָר שֶׁבְּהוֹלֵד לָהֶם בֶּן יִקְרָאוּ
אֶת הַבֶּן הַנוֹלָד בְּשֵׁם שְׁמַעוֹן, עַל שֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, אוֹ שֶׁנְּדָרוֹ שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת
הַתְּגַלְחַת הָרֵאשׁוּנָה שֶׁל הַיֶּלֶד בְּמִירוֹן, וְנוֹשְׁעוֹ בְּזִכּוֹת הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַשְׁבִּי.

תְּקִיפִין, וּבְגִין כֶּךָ בְּלָהוּ תְּקִיפִין. וְאוֹקִימָנָא בְּאִינוּן
שְׁעִיעוּן אֲתֵאָחְדוּן מְאָרִיהוֹן דְּמִתְקַלָּא, (ס"א דְּרַחֲמוּתָא)
דְּכְתִיב, (תהלים כה) כָּל אֲרָחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת. וְכָל כֶּךָ,
בְּגִין דְּמִשְׁכִּין מְמוּחִין סְתִימִין דְּרַהֲיִטִי דְּמוּחָא.

וּבְגִין כֶּךָ מִשְׁתַּכְּחִי כָּל חַד כְּפּוּם אוֹרְחוֹי, מְחַד מוּחָא
בְּאִינוּן קוּצִין שְׁעִיעוּן, אֲתִמְשָׁכוּן מְאָרִיהוֹן
דְּמִתְקַלָּא, דְּכְתִיב כָּל אֲרָחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת.

מְמוּחָא תְּנִינָא, בְּאִינוּן קוּצִין תְּקִיפִין, אֲתִמְשָׁכוּן
וְתִלְיִין מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא דְכְתִיב בְּהוּ
דְרָךְ רְשָׁעִים כְּאִפְלָה לֹא יָדְעוּ בְּמָה יִכְשִׁלוּ. מָאִי קָא

ספר מאורות הזוהר

(1) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי'
אדם ובהמה תושיע הוי"ה, גימטריא בדייק מספר רבי שמעון בר יוחאי. (ספר
מגדיל ושועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מבארנבי)

פרק ד - למוד ספר הזוהר הקדוש במרון

(א) למוד ספר הזוהר במרון גרם שנתמלא הבית ריח טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש
גדול להגשמה

היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת תבנה ותכונן לראות
את פני הארון השם בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למרון וכו' ולמדנו שם בחשק

מִיָּרִי. אֲלֵא לֹא יָדְעוּ, כְּלוּמַר לֹא יָדְעִין, וְלֹא בְעָאן
לְמַנְדַּע, בְּמַה יִּכְשְׁלוּ. אֵל תִּקְרִי בְּמַה, אֲלֵא בְּאִימָא
יִכְשְׁלוּ. בְּאִינוּן דְּמִתְאַחֲדִין בְּסִטְר דְּאִימָא. מָאִי סִטְרָא
דְּאִימָא. גְּבוּרָה תִּקְיָפָא מִינָה מִתְאַחֲדוּן מְאָרִיחוֹן דִּיבְבָא
וַיִּלְלָא.

מְמוּחָא תְּלִיתָאָה, בְּאִינוּן קוּצִין דְּאִינוּן בְּאַמְצָעִיתָא,
אֲתַמְשְׁכוּן וְתִלְיִין מְאָרִיחוֹן דְּמִיָּדִין (דְּמֵאֲרִין).
וְאִקְרוּן אֲפִין גְּהִירִין וְלֹא גְּהִירִין. וּבְהִנֵּי כְּתִיב (מוֹשֵׁי ד)
פֶּלֶס מַעְגַּל רַגְלֶיךָ. וְכֹלָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּאִינוּן קוּצִין וְשַׁעֲרֵי
דְּרִישָׁא.

ספר מאורות הזהר

גְּדוּל וּבִאֲהָבָה גְּדוּלָה וּבִשְׂמִיחָה סֵפֶר הַזֶּהֶר עַד ד' שְׁעוֹת מֵהַלְּיָלָה, וְעַמְדָנוּ לְאָכַל, וְחֻזְרוּנוּ
תַּכְף אַחַר הָאֲכִילָה לְמוֹדְנוּ כְּפִי שְׂמֵחַן הָרַב לְכָל אֶחָד מֵהַחֲבָרִים שְׁהִיוּ שָׂם סֵפֶר אֶחָד
שֶׁל הַזֶּהֶר. וְהִנֵּה חֲלָקֵי סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, וְלַמְדָנוּ עַד שֶׁשָּׁה שְׁעוֹת, וּבִסוּף ו' שְׁעוֹת נִתְמַלֵּא
הַבַּיִת רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכו'. וְלַמְדָנוּ עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלְּיָלָה, וְהִלְכְנוּ
לִישׁוֹן. וְקִדְמָה שְׁהֵאִיר הַיּוֹם כְּשֶׁנִּי שְׁעוֹת עַמְדָנוּ עַל מִשְׁמַרְתָנוּ וְלֹא יִשְׁנָנוּ כִּי אִם שְׁנֵי
שְׁעוֹת, וְיִשְׁכְּנוּ לְלִמְדָה. וְכִשְׁהֵאִיר פְּנֵי הַמְזוּרָח הַתְּפִלְלָנוּ כְּנִתְיָקִין וְיִשְׁכְּנוּ לְלִמְדָה עַד י"ח
שְׁעוֹת בְּלֵי הַפֶּסֶק בֵּינְתֵימִים אֶפְלוּ בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. וְאַחַר שֶׁאֲכַלְנוּ חוֹרְנוּ לְלַמְדָנוּ
כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלְּיָלָה. וּבִיּוֹם ו' בְּבִקְרָא וְכו'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵיינו
לוֹמְדִים זֶהֶר, וּבִלְיָלָה לַיִל מוּצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמוֹרוֹת כָּל הַלְּיָלָה, שְׁהֵאֲדָרוֹת אָמַר

מִצְחָא דְגוּלְגֻלְתָּא, מִצְחָא לְאַתְפַּקְדָּא (ס"א לְאַתְעֻקְרָא)
 חַיִּיבָא עַל עוֹבְדֵיהוֹן. וְכַד הָאִי מִצְחָא
 אֲתַגְלִיִּיא, מִתְעָרִין מְאָרִיהוֹן דְּדִינִין, לְאִינוֹן דְּלֵא
 מִתְכַּסְפִּין בְּעוֹבְדֵיהוֹן. הָאִי מִצְחָא סוּמְקָא כּוּוֹרְדָּא.
 וּבְשַׁעְתָּא דְּאַתְגְּלִיִּיא מִצְחָא דְּעִתִּיקָא בְּהָאִי מִצְחָא,
 אֲתַהֲדַרְת חוּוֹרָא כְּתֻלְגָּא. וְהָיָא שַׁעְתָּא, עֵת רְצוֹן אַקְרִי
 לְכֻלָּא.

בְּסִפְרָא דְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא אָמַר, מִצְחָא.
זְכִי מִצְחָא, מִצְחָא דְּעִתִּיקָא. וְאִי לָאוּ, אֲשַׁדִּי
ח' בֵּין תְּרִין אַתְוּוֹן, כְּמָה דְּאַתְ אָמַר (במדבר כד) וּמְחִץ
פְּאַתֵי מוֹאָב.

ספר מאורות הוהר

הַרְבַּ שְׁנַלְמַד אוֹתָם בְּיַחַד, וְכֵן הָיָה. וּבְשַׁעְתָּא שְׁהַתְחַלְנּוּ הָאֲדָרוֹת הֵימָּה הָאָרְהָ גְדוּלָּה
 וְהַרְגֵּשׁ גְּדוּל בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכוּ', וְנִמְרְנוּ הָאֲדָרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדְנוּ מֵאַמְרֵי בַר
 יוֹחָאי בְּשַׁמְחָה גְדוּלָּה. (אַגְרַת מִסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ, כְּתִב יְד אַחַד מִתְלַמְדֵינּוּ, נִדְפַס בְּסִפְר טַעְמֵי
 הַמְּנַהֲגִים, עֲנִינֵי הִילּוּלָא דְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי)

ב) קביעות זמנים ללמוד ספר הוהר על ציון רבי שמעון בן יוחאי
 בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רבי שמעון בן יוחאי ועוסקים באמרותיו אמרות
 טהורות כדרכו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה וכו'. (ספר חרדים בהקדמה)
 שני פעמים בשנה חק ולא יעבר הולכים כל חכמי סגלה וכו' למרוץ, ושם פורסים
 אהל אחד מן קברו של רבי שמעון בן יוחאי עד קברו של רבי אלעזר, ויושבים שם

וְאוֹקִימְנָא, דְּאֶקְרִי נְצַח בְּאַתְוּוֹן רְצוּפִין. וְכִמְה נְצַחִים
הוּוּ. וְאַף עַל גַּב דְּנְצַח אַחְרָא (בְּאַתְרָא)
בְּנְצַח אַחְרָא אֶסְתַּלַּק, וְאִית נְצַחִים אַחְרֵינוּן דְּמַתְּפַשְׁטִין
בְּכָל גּוּפָא. וּבְגִין דְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעְתָּא דְּצְלוֹתָא דְּמִנְחָה,
בְּגִין דְּלֹא יִתְעַר דִּינֵין, גְּלַיָּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא מְצַחָא
דִּילֵיהּ, וְכָל דִּינֵין אֶתְכַפְּיִין וְאֲשַׁתְּכּוּ וְלֹא אֶתְעַבְדּוּ.

בְּהַאי מְצַחָא תְּלִיין אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִין בְּתֵי דִינֵין, לְכָל
אֵינוּן דְּחֻצִיפִין בְּעוּבְדֵיהוֹן. כְּמַה דְּכַתִּיב, (תהלים
עג) וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ דַּעַה בְּעֵלְיוֹן. וְהֵא עֲשָׂרִים
אֵינוּן, אַרְבַּעַה (דף רצ"ג ע"ב) לְמַה. לְקַבְּלֵיהוֹן דְּאַרְבַּעַה
מִיתוֹת בֵּית דִּינָא לְתַתָּא, דְּתְּלִיין מְלַעֲיָלָא. וְאֲשַׁתְּאָרוּ

ספר מאורות הזהר

בין רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר י' גמ' וי' לילות רצופים ועוסקים בספרי הזהר.
ונה הסדר הם עושים עשרה גמ' קדם שבועות ועשרה גמ' קדם ראש השנה תמיד.
(טעמי הפנהגים סעף י' מכתב קדש מרבי שלמה שלימל, ספר מצרף לחקמה)

כף נהגו הראשונים כמלאכים, ובגן קדישין, מקיפי ארעא דישראל של אותו הדור
דעה, שעלו בחצרות בית השם במרון שתי פעמים בשנה ולמדו שם זהר הקדוש
בקדש, שפכו את לבם בכי ומרירות לבם לתקון נפשם בתשובה עלאה. וכן מצינו
שנהגו בן תלמידי גורי האר"י זכרוננו לברכה ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת תבנה
ותכונן לעלות מרונה שני פעמים בשנה ללמד שם ספרי זהר הקדוש. (טעמי הפנהגים,
ענני הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

עֲשָׂרִין. וּבְגִין כֹּד לָא מְעַנִּישִׁין בִּי דִּינָא עֲלָאָה, עַד
דִּישְׁלִים (נ"א עֲשָׂרִין) וְסִלְקָא לְעֲשָׂרִין שְׁנִין, לְקַבְּלִיהוֹן
דְּעֲשָׂרִין בְּתֵי דִּינָא. בְּמַתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּילֵן תְּנִינֵן,
לְקַבְּלִיהוֹן דְּאַרְבַּעָה וְעֲשָׂרִין סְפָרִים דְּאַתְּכְּלִילֵן
בְּאוּרִייתָא.

עֵינִין דְּרִישָׁא, אֵינֵן עֵינִין דְּלָא מְסַתְּמָרִין מְנַיְהוּ
חֲזִיבִיא. עֵינִין דְּנִימִין וְלָא נִימִין. וּבְגִין כֹּד
אַקְרוּ (שיר השירים ה) עֵינֵינוּ כְּוֹנִים. מָאֵי יוֹנִים. כְּמָה דְּאַתְּ
אַמַר, (ויקרא כה) וְלָא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (תהלים צד) וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְגו'. וּכְתִיב (שם)
הַנוֹטֵעַ אֵזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע וְגו'.

ספר מאורות הזהר

(א) לְלַמֵּד זֶהָר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמַרוֹן

וְכֵן נוֹהֲגִין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁעַל כָּל קְבָר שֶׁל כָּל תַּנָּא אוּ נְבִיא אוּמָרִים אֵיזָה פְּסוּקִים
אוּ מְאַמְרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא אוּ הַתַּנָּא. וּכְכֹר נִדְפַס שָׁם עַל זֶה סֵפֶר אֶחָד מְלֻקָּט
מִמְּאַמְרִים שֶׁל הַתַּנָּאִים הַקְּבוּרִים לִזְמַר אוֹתָם עַל קְבָרָם, כִּי שָׁם עַל צִיּוֹן קְבָרָם הַקְּדוֹשׁ
מְסֻגָּל מְאֹד לְלַמֵּד תּוֹרָתָם הַקְּדוֹשָׁה, כִּי שָׁם יִזְכֶּה לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים הַקְּדוֹשִׁים, כִּי שָׁם
בְּחִינַת אֲוִיר הַנֶּחֱם וְהַזָּךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִשְׁמָע דְּבַרְיָהֶם כְּלָבוֹ וְיָשׁוּב לְהַשְׁמַע יִתְבַּרְךָ.

(ספר לקוטי הלכות סימני בהמה וחסיה טהורה הלכה ד)

תְּקוּנָא דְעַל עֵינָא, שְׁעָרֵי דְמַתְשַׁעְרָן בְּשַׁעֲנֵרָא שְׁלִים.
מֵאִינוּן שְׁעָרִין תְּלִין אֶלְף וְשִׁבְעָה מֵאָה מֵאָרִי
דְאֲשַׁגְחֹתָא, לְאֲגָחָא קֶרְבָּא. וְכַדִּין קַיְיִמִי בְּלָהוּ
מִשׁוּלְשְׁלִיהוֹן וּמַתְפַּקְחִין עֵינֵינוּ.

בְּסוּתָא דְעַל עֵינֵינוּ, גְּבִינִין מֵתֵאֲחָדוּן בְּהוּ. וְאֶלְף רַבּוּן
מֵאָרִי תְרִיסִין אֲתֵאֲחָדוּן בְּהוּ, וְאִינוּן אֶקְרוּן
בְּסוּתָא דְעֵינֵינוּ. וְכָל אִינוּן דְאֶקְרוּן עֵינֵי יִי, לָא פְקַחִין,
וְלָא אֲתַעְרוּן, בַּר בְּזִמְנָא דְאֶלִין פְּסוּתֵי דְגְבִינֵינוּ,
מֵתְפָרְשֵׁן אִינוּן תְּתָאֵי מַעְלָאֵי. וּבְשַׁעֲתָא דְאֲתְפָרְשֵׁן
גְּבִינֵי תְתָאֵי מַעְלָאֵי, וְיַהֲבִין אֶתֶר לְאֲשַׁגְחָא מַתְפַּקְחִין
עֵינֵינוּ, וְאֲתַחֲזִי כְּמֵאן דְאֲתַעַר מִשִּׁנְתֵיהָ. אֲסַתְחָרוּ עֵינֵינוּ

ספר מאורות הזהר

(ד) רבנו הרמ"ק במרוז

רבי אברהם גאלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב'). כותב: מה ששמעתי ממורי
הרמ"ק [רבינו משה קורדובורין] זכרונו לחיי העולם הבא בהיותם על ציון הרבי
שמעון בן יוחאי עליו השלום בהר מרוז. (קול בוכים, סוף קינה ב')

(ה) מרן הבית יוסף וכתו' יגן עלינו אמן במרוז

מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במרוז, והתפלל שם תפלת החג,
והקיף שם ב' מינים הציונים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש, כמו
שכתוב במגיד מישרים פ' שנת אמו, באור ליום ז' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא ליל ה'
דחל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו: השם עמך וכו', והא גשמים דאתי לא

וְהָמָא לְעֵינָא פְּקִיחָא, וְאַסְתַּחֲתוּן בְּחוֹרָא דִּילְיָהּ. וְכַד
אַסְתַּחֲתִיין, אַתְּפַפְיין מְאַרְיָהוּן דְּדִינִין לְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כַּד
בְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לָמָּה תִישֵׁן יְיָ הַקִּיצָה וְגו'.

אַרְבַּע גְּוונִין אַתְחַזְיִין בְּאֵינֹן עֵינִין. מְאֵינֹן נְהִירִין
אַרְבַּעַה בְּתֵי דְתַפִּילִין, דְּנִהְרִין בְּרַהִיטֵי מוֹחָא.
שְׁבַעַה דְאַקְרוּן עֵינֵי ה'. וְאַשְׁגַּחוּתָא נַפְקִי, מְגוּוֹן אוֹכְמָא
דְעֵינָא. כְּמָה דְאוֹקִימָנָא בְּאַדְרָא, דְכְּתִיב, (זכריה ג) עַל
אַבְן אַחַת שְׁבַעַה עֵינִים. וְאֵינֹן גְּוונִין מִתְלַהֲטִין
בְּסִטְרֵיהוּן.

מִסּוּמְקָא, נַפְקִין אוֹתְרִנִין, מְאַרִי דְאַשְׁגַּחוּתָא לְדִינָא.
וְאֵינֹן אַקְרוּן, (דברי הימים ב מז) עֵינֵי יְיָ
מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. מְשׁוּטְטוֹת, וְלֹא מְשׁוּטְטִים.

ספר מאורות הזוהר

הוּוּ דְגַמְתַּ שְׁפַד לֹו קִיתוּן עַל פְּנֵי חַס וְשְׁלוֹם (רָאָה סְפָה פְּרַק ב' מִשְׁנָה ט'), אַדְרָבָה נִתְקַבְּלוּ
דְבָרֵיכֶם, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וּבְנֵי שְׁמַחוּ לְקִרְאָתְכֶם בְּקִרוּתְכֶם הַזֶּהר עַל מַעְרַתְכֶם
וּבְכַפֵּר הַסְמוּךְ לָהֶם, אֲלֵא בִּינוֹן שְׁהַקְפַּתְם לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּד' מִינִים הַבָּאִים לְרִצּוֹת עַל
הַמַּיִם, נִתְעוֹרְרוּ הַמַּיִם וּבָאוּ, וְאֵלֹו הֵייתֶם מְקִיפִים פְּעַם אַחֲרַת, הָיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים
לְעוֹלָם כְּמוֹ בִימֵי חוֹנֵי הַמַּעְגָּל, וּמִפְּנֵי כַּד בָּאוּ גְשָׁמֵי בְּרַכָּה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֹא תִקְיֹפוּ
יֹתֵר עֲלֵיהֶם. וְכָלֵל זֶה יְהִיָּה נְקוּט בִּידְכֶם, כֹּל זְמַן שְׁהַעוֹלָם יִצְטָרֵף לְגִשְׁמִים, וְתִלְכוּ
וְתִקְיֹפוּ צִיּוּנֵי הַצִּדִיקִים הַנִּזְכָּרִים וְתַעֲנֵנוּ (רָאָה בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג' דף נ"ט, רָאָה גַם בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ
חֶלֶק ג' ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא עַל הַצְּבוּר תִּקְיֹפוּ אוֹתְם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנֵנוּ (שם).

בְּגִין דְּבִלְהוּ דִּינָא. מִירוּקָא, נְפָקִין אוּתְרִינִין, דְּקִימִין
 לְגַלְאָה עוּבְדִין, בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ. דְּכִתִּיב (איוב לד) כִּי
 עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ. וְאֵלִין אֲקִרוּן, (זכריה ד) עֵינֵי יְיָ
 מְשׁוּטְטִים. מְשׁוּטְטִים, וְלֹא מְשׁוּטְטוֹת. בְּגִין דְּאֵינוּן
 לְתַרִין סְטְרִין, לְטַב וּלְבִישׁ. מַחְוֹרָא, נְפָקִין כֹּל אֵינוּן
 רַחְמֵי, כֹּל אֵינוּן טְבָאן, דְּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֵלְמָא, לְאוּטְבָא
 לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל. וּכְדִין אֲסַתְחִיין (נ"א אֲסַתְחִירוּ) כֹּל אֵינוּן
 תְּלַת גּוּוּנֵי, לְרַחֲמָא עֲלֵיהוּ.

אֵלִין גּוּוּנֵין מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וְאִתְדַבְּקוּן דָּא בְּדָא.
 כֹּל חַד אוּזִיף לְחַבְרִיה מִגּוּוּנֵי דִילִיה, בַּר

ספר מאורות הזוהר

וְדַעוּ כִּי הֵם שְׂמֹחִים מְאֹד בְּקִרוּתְכֶם הַזֶּה עַל מְעַרְתֶּם אוּ הַסְמוּךְ לָזֶה, וּכְשֶׁתִּמְיָדוּ
 כֵּן יִגְלוּ לְכֶם רְזִין עֲלָאִין וְכוּ', עֵין שֵׁם. (ראה זוהר הקדוש חלק ב' דף פ"ו) (מגיד מישרים
 פֶּרֶשֶׁת אָמַר)

(1) חֲבֵרַת הָאָר"י זְכוּנוּ לְבִרְכָה בְּמִרוּן

בְּהֵיוֹת חֲבָרִים מְקַשְׁבִים אֶצְל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְעוֹסְקִים בְּאִמְרוֹתָיו אֲמֵרוֹת
 טְהוֹרוֹת בְּדַרְכָּנוּ פְּעַמִּים בְּשָׁנָה מֵעַת לְעַת וּמִפְקִידָה לְפִקִּידָה, שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ,
 אֶעֱקֶנּוּ בְּמִרְרוֹת לְבָנוּ וְיִתְכּוּ כַּמִּים שְׂאֵגוֹתֵינוּ בְּרִאוֹתֵנוּ אִיף רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבָרֵי
 בְּדוֹרוֹתָם הָיוּ מְצַטְעָרִים וְאוּנָנִים וּבּוֹכִים עַל רַב פְּשַׁעֵינוּ, וְאוֹתָם הַצַּדִּיקִים לֹא הָיוּ גְרָמָא

מִתְחַוָּרָא, דְּכִלְהוּ כְּלִילָן בֵּיהּ כַּד אֲצִטְרִיךְ, וְהוּא חֲפֵי
עַל כְּלָא. כָּל גְּוֹנִין דְּלִתְתָּא, לָא יִכְלִין כָּל בְּנֵי עֲלָמָא,
לְאַסְחָרָא לִזְוֵן חַוָּרָא, לְאַוּכְמָא לְסוּמְקָא וְלִירוּקָא. וְהָכָא
בְּאַשְׁגַּחוּתָא חַד, כְּלָהוּ אֲתַאֲחִדֵּן וְאַסְתַּחֲיִין בְּחַוָּרָא.

גְּבִינֵוִי לָא מִשְׁתַּכְּכִין, בַּר כַּד בְּעִין גְּוֹנִין דְּחַוָּרָא
לְאַשְׁגַּחָא, בְּגִין דְּגְבִינֵוִי יְהִיבִין אֲתֵר לְאַשְׁגַּחָא,
לְכִלְהוּ גְּוֹנִי. וְאִי אֵינֹן לָא יְהִיבִין אֲתֵר, לָא יִכְלִין
לְאַשְׁגַּחָא וְלְאַסְתַּכְּלָא. גְּבִינֵוִי לָא קִיִּימִין, וְלָא מִשְׁתַּכְּכִין
שְׁעֵתָא חַדָּא שְׁלִימוּתָא, אֲלָא פְקַחִין וְסִתְמִין, סִתְמִין
וּפְקַחִין, מִשּׁוּם עֵינָא פְקִיחָא דְקָאִי עֲלִיָּהוּ. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (יחזקאל א) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב. וְהָא אוּקִימָנָא.

ספר מאורות הנהר

בניזקין, קל וחמר לנו שאנחנו הגורמים, שיש לנו לכבות ולהצטער בכפלים. (התנודים
בהקדמתו)

ז) הקדוש ברוך הוא וכל הפמליא של מעלה וכל נשמות הצדיקים נמצאים במרון בל"ג
בעמר בעת ההילולא קדישא של רשב"י

הרב הקדוש רבי חיים בן עטר, האור החיים, זכותו גגן עלינו, היה פעם אחד
בהילולא פה עיר הקדש צפת תבנה ותכונן, וכשעלה למרון והגיע לתחמת החר
שעולים לציון הרבי שמעון בן יוחאי, בוד מהחמור והנה עולה על דגיו ועל רגליו,
וכל הדרך היה נועה כבהמה וצועק, היכן אני השפל נכנס, למקום אש שלהבת קודשא

בְּתִיב (ישעיה לג) **עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם נְוָה שְׁאֲנֹן,**
וּבְתִיב (דברים יא) **תָּמִיד עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ**
מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דְּהָא יְרוּשָׁלַם בְּעֵיא כּוֹ, דְּכְתִיב,
 (ישעיה א) **צֶדֶק יִלִּין בָּהּ. וּבִגִּין כֶּךָ יְרוּשָׁלַם, וְלֹא צִיּוֹן.**
דְּכְתִיב, (ישעיה א) **צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְגו', דְּכֻלָּא רַחֲמֵי.**

עֵינֶיךָ, עֵינֶיךָ בְּתִיב, עֵינָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא
 דְּכֻלָּא. הַשְׁתָּא, עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, לְטַב
 וּלְבִישׁ, כְּמָה דְאַתְחֲזִי. (לְסוּמָקָא וְלִירוּקָא. וְהָכָא בְּאַשְׁמְחוּתָא תְּדָא,
 בְּלָחוּ אֲסִתְתְּרוּן וְאַסְתְּתְּרִין בְּתוּרָא. גְּבִינוּי לָא מִשְׁתַּפְּחִי, כִּד בְּעִין גְּוִוִּין
 לְאַשְׁמְחָא) **בִּגִּין כֶּךָ לֹא אֲתַקְיָמוּ בְּקִיּוּמָא תְּדִיר. וְהָתֵם**

ספר מאורות הנהר

בְּרִיךְ הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הֵכָא, וְכָל נַשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָה, וּבַעַת הַהִילּוּלָא
 הִיָּה שְׁמַח שְׁמַחָה גְּדוּלָה, עֵינֵי שָׁם. (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף כבוד מלכים)

ח) בְּיוֹם ל"ג בְּעֵמֶר הִילּוּלָא חֲדוּה וְשְׂמַחָה בְּעוֹלָם

הַטַּעַם שְׁבִד' אֲדָר, יוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, הוּא יוֹם אֶבֶל וְצוֹם, וּבְיוֹם
 ל"ג בְּעֵמֶר, יוֹם פְּטִירַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, הִילּוּלָא, חֲדוּה וְשְׂמַחָה בְּעוֹלָם, לְפִי
 שְׁמִשָּׁה רַבֵּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כִּכָּה עַל יוֹם מוֹתוֹ וְלֹא חִפְץ בּוֹ, מִטַּעַם שְׂרָצָה לְקַיָּם מַצּוֹת
 הָאֲרָץ, לְכֵן הִכַּל בּוֹכִין עַל מוֹתוֹ וּמִתְאַבְּלִין עֲלָיו. וּרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׂמַח בְּיוֹם
 מוֹתוֹ, וְעַמֵּד וּמַצְפֶּה עֲלָיו: שְׁאֵמֶר הָאִידְנָא אֲסִהְדְּנָא עֲלֵי. דְּכָל יוֹמִין דְּקָאִמְנָא, תָּאִיבְנָא

עֵינְךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם, כִּלְא לְטָב, כִּלְא בְּרַחֲמֵי. דְּכַתִּיב,
(ישעיה נד) וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ.

תָּמִיד עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּה מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה. מְרֻשִׁית
חֶסֶד א' כְּתִיב, וְלֹא רֵאשִׁית בְּאַלְתָּה. מָאן הִיא.
ה"א דְּלִתְתָּא. וְלַעֲיָלָא כְּתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם
אֶרֶץ תִּכְפָּרֶת יִשְׂרָאֵל. מָאֵי טַעְמָא הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם
אֶרֶץ. מִשּׁוֹם דְּכַתִּיב, (ישעיה ג) אֲלֹבִישׁ (ד' רצ"ד ע"א)
שָׁמַיִם קָדְרוּת, וְעֵינַיִן בְּקָדְרוּתָא, בְּמוֹנָא אוֹכְמָא
אֶתְחַבּוּ.

מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה, מָאן אַתָּר מְסַתְּפְלִין בִּירוּשָׁלַם אֲלֵין
עֵינֵי יי', חֹזֵר וּפִירֵשׁ, מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה, דְּהוּא

ספר מאורות הזהר

לְמַחְמֵי יוֹמָא דָּא, הִגָּה שְׂמַח וְצִפְפָּה עָלְיוּ, עֲבַדְיִנן רְעוּתִיהָ, וְהִיא הִלּוּלָא לְכָל עֲלָמָא,
כְּמָה שְׂכַתְב בְּאֲדָרָא זוּטָא (הַאֲזִינוּ דָּךְ ר"ל א:). (דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוּ)

(ט) בְּל"ג לְעֹמֵר אָנוּ עוֹשִׂים מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה
בִּישְׂרָאֵל מִתְּאֲבָלִים בְּפִטְרֵת מֹשֶׁה עַל שְׁלֹא נִכְנַס לְאֶרֶץ, וּבְל"ג לְעֹמֵר אָנוּ עוֹשִׂים
מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה, שְׁשִׁמְחִים שְׁנִיצוּצֵי נְשִׁמַת מֹשֶׁה שְׁנִכְנְסוּ בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי. (הִילּוּלָא
רַבָּא דָּךְ כ"ב לְהַרְבַּע יַעֲקֹב אֲנְהוּרִי)

בְּיוֹם פִּטְרֵת מֹשֶׁה רַבִּינוּ נִשְׁתַּפְּחוּ ג' מֵאוֹת הִלְכוֹת עַל יְדֵי אֲבָלָם אַחַר מֹשֶׁה רַבִּינוּ,
עַל בֶּן הוּא תַעֲנִית. מָה שְׁאִין בֶּן בְּפִטְרֵת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, שְׁגָלָה הַסּוּדוֹת וְכָל

דִּינָא בְּלֹא אֱלֹהִי, וְדִינָא אֶתְאַחַד מִסְטָרְהָא, אַף עַל גַּב
דְּלֹאוּ הוּא דִּינָא מִמֶּנּוּ. וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, אַחֲרִית שָׁנָה
וְדַאי דִּינָא אֲשֶׁתְּכַח. דְּהָא כְּתִיב, (ישעיה א) צָדֵק יִלְוֶינָה
בָּהּ, דְּהִיא אַחֲרִית הַשָּׁנָה.

תָּא חַזִּי, א' בְּלַחֲדוּי אַקְרִי רֵאשׁוֹן, דְּכַר. בְּאֵל"ף סְתִים
וְגַזִּי מַזְה דְּלָא אֲתִידַע. בְּד אֶתְחַבֵּר הַאי אֵל"ף
בְּאַתְר אַחְרָא, אַקְרִי רֵאשִׁית. וְאִי תִימָא דְאֶתְחַבֵּרָא.
לָא. אֵלָא אֶתְגַּלְיָא בֵּיהּ, וְנִהִיר לֵיהּ, וּכְדִין אַקְרִי
רֵאשִׁית. וְאֶפִּילוּ בְּהַאי רֵאשִׁית, לָא אֲשַׁגַּח בִּירוּשָׁלַם,
דְּאֶלְמָלָא הוּת בְּהַאי, אֶתְקַיְיַמַת תְּדִירָא. אֲבָל מִרְשִׁית

ספר מאורות הוהר

הַאֲדָרָא זוּטָא בְּיוֹם פְּטִירְתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׂמִתָּה וְהַחֲדוּהָ בְּיוֹם הַהוּא שְׁנַתְגַּלּוּ הַגִּי רִזִּין
עֲלֵאִין, לְכֹן ל"ג לְעֶמְרָה הוּא יוֹם שְׂמִתָּה. (שַׁעַר יִשְׁשַׁכָּר מֵאֲמַרֵי חֲדָשׁ אֲרִי, מֵאֲמַר ג"ל עִינִי, אוֹת
כ"ג)

י' ל"ג בְּעֶמְרָה בְּחִינַת ג"ל עִינִי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ
ל"ג בְּעֶמְרָה בְּחִינַת ג"ל עִינִי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, בְּחִינַת סִתְרֵי תוֹרָה, בְּחִינַת
אִיהָ, שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲמֵן וְאֲמֵן. (סֵפֶר לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת הַלְכוֹת גְּבִיַת חוּב
מִתְחַלְמִים הַלְכָה א)

שְׁנֵי פְעָמִים בְּשָׁנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר הוֹלְכִים כָּל חֲכָמֵי סְגָלָה וְכוּ' לְמִירוֹן, וְשֵׁם פּוֹרְסִים
אֶהֱל אַחַד מִן קָבְרוֹ שֶׁל רִשְׁבִּי עַד קָבְרוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹשְׁבֵים שֵׁם בֵּין רִשְׁבִּי

בְּתִיב. וּלְעֶלְמָא דְאֲתִי בְּתִיב, (ישעיה מוא) רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
 הִנֵּה הֵנָּם וְגו'.

חֻטְמָא דְזַעִיר אֲנַפִּין, תְּקוּנָא דְפְרָצוּפָא. כָּל פְּרָצוּפָא
 בֵּיה אֲשֵׁתְמוּדַע. חֻטְמָא דָּא, לָא כְּחֻטְמָא
 דְעֵתִיקָא קִדִּישָׁא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין. דְּחֻטְמָא
 דְעֵתִיקָא, חַיִּים דְּחַיִּים (לְכֻלָּא). דְּהָא מִתְרִין נִקְבִין, נְפָקִין
 רִוּחִין דְּחַיִּין, לְכֻלָּא. בְּהַאי זַעִיר אֲנַפִּין בְּתִיב, (שמואל ב
 כב) עָלָה עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ וְגו'.

בְּהַאי תִּנְגָּא כָּל גְּוִינִי (תְּרִי גְּוִינִי) אֲחִידִין בֵּיה, בְּכָל גְּוִינָא
 וְגְּוִינָא, אֲחִידִין כְּמָה מְאָרִיהוֹן דְּדִינָא קְשִׁיא.
 דְּאֲחִידִין בְּהַהוּא תִּנְגָּא. (ובגין כך) וְלֹא מִתְבַּסְּמִין בְּלָהוּ,

ספר מאורות הזהר

רַבֵּי אֶלְעָזָר י' יָמִים וְי' לַיְלֹת רְצוּפִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי הַזְהָר. וְזֶה הַסֵּפֶר הֵם עוֹשִׂים
 עֲשָׂרָה יָמִים קָרָם שְׁבוּעוֹת וְעֲשָׂרָה יָמִים קָרָם רֵאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד. (ספר מצרף לחקמה)
 כִּף נִהְגוּ הָרֵאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים, רַבְּנָן קִדִּישִׁין, תְּקִיפֵי אֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל שֶׁל אוֹתוֹ הַדּוֹר
 דָּעָה, שְׁעָלוּ בְּחֲצֹרוֹת בֵּית ה' בְּמִירוֹן שְׁתֵּי פְעָמִים בְּשָׁנָה וְלָמְדוּ שֶׁם זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּקִדְשׁ,
 שְׁפָכוּ אֶת לֶבָם בְּכִי וּמְרִירוֹת לִבָּם לְתַקּוֹן נַפְשָׁם בְּתַשׁוּבָה עֲלֵאָה. וְכֵן מְצִינּוּ שְׁנֵהֲגוּ פֶן
 תְּלַמִּידֵי גוֹרֵי הָאָרִיז'ל וְשָׂאֵר חֲכָמֵי וְגִדּוּלֵי הַתּוֹרָה מְצַפֵּת ת"ו לְעֹלוֹת מִירוּנָה שְׁנֵי פְעָמִים
 בְּשָׁנָה לְלַמֵּד שֶׁם סִפְרֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ. (טעמי המנהגים, עניני הלולא דרשב"י)

אָלָא בְּתַנְנָא דְּמַדְבָּחָא דְּלַתְפָּתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית
ח) וַיִּרַח יי' אֶת רִיחַ הַגִּיחָת. מַהוּ הַגִּיחָת. אֶתְבַּסְמוּתָא
דְּמֵאֲרֵי דִינָא, נַחַת רוּחַ.

וַיִּרַח יי' אֶת רִיחַ הַגִּיחָת, אֶת רִיחַ הַקָּרְבָּן לָא כְּתִיב,
אָלָא אֶת רִיחַ הַגִּיחָת. דְּכִלְהוּ גְבוּרָאן דְּאֶחִידָן
בְּחוּטְמָא, וְכֹל דְּאֶתְאַחֲדוּן בְּהוּ, בְּלָהוּ מִתְבַּסְמוּן. וְכַמְּה
גְבוּרָאן מִתְאַחֲדוּן בְּחֻדָּא, דְּכְתִיב (תהלים קו) מִי יִמְלֵל
גְבוּרוֹת יי' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. וְהֵאֵי חוּטְמָא, מִחַד
נוֹקְבָא נִפְקַא אִשָּׁא דְּאֶכְלָא כָּל שְׂאֵר אִשְׁוִין. בְּחַד נּוֹקְבָא
תְּנַנָּא. וְהֵאֵי וְהֵאֵי אִשְׁתַּכַּח בְּאִשָּׁא וְתַנְנָא דְּמַדְבָּחָא.

ספר מאורות הנהר

פֶּרֶק ה - הַעֲלִיָּה לְמִירוֹן מִיּוֹם הַמְּשָׁנָה עַד יְמֵינוּ

(א) הַשְּׁתַּטְחוֹת הַתְּנָאִים עַל קַבֵּר רִשְׁבִּי בְּמִירוֹן

א. תְּלַמִּידֵי הַרְשֵׁבִי וְסוֹפְרוֹ הַנְּנָאֵן הַתְּנָא רַבִּי אַבָּא (רָאָה רִישׁ אֲדָרָא זֹטָא זֵהר חֶלֶק ג'
רפז.) הַשְּׁתַּטַּח עַל קַבְרוֹ, וְהַזְכִּיר שֵׁם מַמְעֵשִׂיו הַטּוֹבִים (רָאָה פְּסִיקְתָא בְּרַתֵּי פֶּרֶק י"ב), וְלָמַד
שֵׁם מְתוּרַת רַבּוֹ הַרְשֵׁבִי (רָאָה זֵהר הַקְּדוּשׁ ח"א דף קנ"ו.).

ב. מִתְּלַמִּידֵי הַרְשֵׁבִי וְדַבְּרֵי אֲדָרָא קְדִישָׁא הַתְּנָא רַבִּי תַּיָּא רַבָּא (רָאָה זֵהר הַקְּדוּשׁ ח"ב
י"ד.) הַשְּׁתַּטַּח עַל צִיּוֹן רַבּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּמִירוֹן וְהַזְכִּיר מַמְעֵשִׂיו וּמַגְדֵּל מַעְלָתוֹ בְּשֵׁמִים
מִמַּעַל מַה שְּׂרָאָה בְּעִינֵי קָדְשׁוֹ, (רָאָה בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ בְּהַקְּדָמָה דף ד.).

וּתְגַלְיָא הַאי עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתַּכְּרַּךְ פְּלָא. הֵינּוּ
 דַּאֲתָמַר (ישעיה מזח) וְתַהֲלֵתִי אַחַטָּם לְךָ.

חֻטְמָא דְעֲתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיךְ, וּמִתְפָּשֵׁט. וְאֲקָרִי
 אָרֶךְ אַפִּים. וְהַאי חֻטְמָא, זְעִיר. וְכַד תִּנְנָא
 שְׂרֵי נְפִיק בְּבַהִילוֹ, וְאַתְעֵבִיד דִּינָא. וּמֵאֵן מְעַכְבַּ לְהַאי.
 חֻטְמָא דְעֲתִיקָא. וְכֹלָא כְּמָה דְאַמִּינָא בְּאֲדָרָא, וְאַתְעֵרוּ
 חֲבֵרִיא.

וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְּוֹנָא סָבָא, אֹקִים הֵנִי תְרֵי נוֹקְבֵי.
 מִחַד תִּנְנָא וְאַשָׁא. וּמִחַד גַּיְיחָא וְרוּחָא
 טָבָא. דְאִית בֵּיהּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וּכְתִיב (ס"א דְכְּתִיב)

ספר מאורות הזהר

ג. רבי חזקא אשתטח בארעא ונשק לעפרא (ראה פתם 9) ויבכה ואמר עפרא עפרא
 וכר', בוצינא קדישא (ראה במקדש מלך על זהר הקדוש (ח"א דף ז') כי שם בוצינא
 כנוי לניצוץ משה רבינו עליו השלום), דהנה נהיר עלמא שליטא רבךא ממנא
 דזכותיה מקיים עלמא אתבלי בך. רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין אנת בלי
 בעפרא ואנת קנים ונהג עלמא, ובאור החמה בשם הרב אברהם גלאנטי פרוש שמנהיג
 את העולם בתורתו שלמד, כי כל מאמר ומאמר שהיה אומר כשזוכרין אותם שפתותיו
 דובכות בקבר, ובזה הוא מנהיג את העולם בלו, עד כאן.

ד. אחד מתלמידי רבי שמעון בר יוחאי ששכח תלמודו, הלך למערת רבו במירון
 ויבכה שם מאד, מתוך הכבי נרדם ונראה אליו רבו ואמר: "כד תהי רמי בי תלתא

(הושע יד) וְרִיחַ לוֹ פִּלְבָּנוֹן. וּבְנוֹקְבָא כְּתִיב, (שיר השירים ז)
וְרִיחַ אַפְּךָ פִּתְפוּחִים. וּמָה בְּנוֹקְבָא הָכִי, כָּל שָׁבוֹן בֵּיתָ.
וְשִׁפִּיר קָאָמַר.

וּמָה דְאָמַר וַיְרַח יִי אֶת רִיחַ הַגִּיחָת. הַגִּיחָת בְּתַרֵי
סְטָרִי, חַד גִּיחָת, דְּאֵתְגַלֵּיָא עֵתִיקָא קַדִּישָׁא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְּהָאִי הוּא גִיחָת וְאֵתְבַסְמוּתָא
לְכָלָא. וְחַד אֵתְבַסְמוּתָא דְלִתְפָא, בְּהָהוּא תִנְנָא וְאִשָׁא
דְּמִדְבָחָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ מִתְרִין סְטָרִין, כְּתִיב גִיחָת.
וְכָלָא בְזַעִיר אֲנַפִּין אֵתְמַר.

ספר מאורות הנהר

קְלִי אֲנָא אֵתִי, מִתּוּף שְׁלֵא הֲבִין מְאָמַר רַבּוּ, הַלֵּךְ לְ"פּוֹתַר חִלּוּמוֹת", וְסַפֵּר לוֹ לְשׁוֹן
רַבּוּ. אָמַר לוֹ הַפּוֹתַר: לְמַד לְמוֹדֵךְ ג' פְּעָמִים וְרַבְּךָ יִתְרָאָה אֵלֶיךָ. הַתְּלִמִּיד עָשָׂה כֵּן
וְהַרְשֵׁב"י נִתְרָאָה אֵלָיו. (תְּכַן קַהֲלַת בְּבֵה י.)

(ב) אֵלֵיהּ הִנְבִּיא לּוֹמַד תּוֹרָה עִם הַתְּנָאִים בְּמַעֲרַת הַרְשֵׁב"י
א. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױי אֲשַׁכַּח לְאֵלֵיהּ דִּהוּוּ קָאִי אִפְתָּחָא דְּמַעֲרַתָּא דְּרִשְׁב"י, אָמַר
לִיה אֵתִינָא לְעֵלְמָא דְאֵתִי, אָמַר לִיה אִם יִרְצָה אֲדוֹן הַזֶּה (שְׂכִינָה הַיְתֵה עִמָּהֶם - רִש"י).
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױי שְׁנַיִם רְאִיתִי וְקוֹל שְׁלֹשָׁה שְׁמַעְתִּי (רָאָה מִהַרְש"א בְּחִדּוּשֵׁי
אַגְדוֹת שְׁס.). (סְנַהֲרִין דִּף צ"ח ע"א)

תַּרִי אֹדְנִין, לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ. וְתַרְוִוִיָּהּ סְלָקִין לְחַד.
 דְּכַתִּיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֶזְנֵךְ וּשְׁמָע. אֹדְנָא
 לְגוּ בְּגוּ דִילֵיהּ, תַּלְיָא בְּרִשִׁימִין עֲקִימִין, בְּגִין דִּיתַעֲבַב
 קָלָא לְאַעְלָא בְּמוּחָא, וַיִּבְחִין בֵּיהּ מוּחָא, וְלֹא בְּבַהִילוֹ,
 דְּכָל מְלָה דַּהּוּי בְּבַהִילוֹ, לֹא הָוּה בְּחַכְמָתָא שְׁלִימָתָא.

מֵאֹדְנִין אֲלִין תַּלְיִין כָּל מְאַרִיחוֹן דְּגַדְפִּין, דְּנִטְלִין
 קָלָא מְעַלְמָא, וְכִלְהוּ הָכִי אַקְרוּן אֶזְנֵי יְיָ,
 דְּכַתִּיב בְּהוּ, (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
 וְגו'. כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, הַאי קָרָא קִשְׂיָא,
 הַשְׂתָּא מְאִי קוֹל אִיכָא הָכָא, דְּהָא רִישָׁא דְקָרָא כְּתִיב
 גַּם בְּמַדְעָךְ מְלִךְ אֵל תִּקְלָל, בְּמַדְעָךְ כְּתִיב, וּבְחַדְרֵי

ספר מאורות הנהר

ב. איתא במדרש תהלים (מזמור ל"ו) מעשה ברבי יהושע בן לוי שהיה אליהו
 זכור לטוב עוסק עמו בדברי תורה, והיו עסוקין במערת רשב"י, ונתקשה רבי יהושע
 בן לוי בהלכה, אמר ליה אליהו מבקש אתה לשאל אותה לרשב"י, בא ואני מעמיד
 אותו לך, מייד הלכו וקרא אליהו לרשב"י, עין שם.

ג. מכאן אנו רואים איך שתלמידי רבי שמעון בר יוחאי נהגו לעלות למירוץ,
 ומזה נמשך ששארו התנאים, ותחלת האמוראים, נהגו אתריהם לעלות למירוץ. וככה
 נמשך בכל הדורות שאחריהם, בזמן שהיה ישוב יהודי בארץ ישראל, עלו למירוץ
 כל דורשי ה' להתפלל שם לפני הרשב"י זכותו יגן עלינו, אמן.

מִשְׁכַּבְּךָ וְגו'. מָאִי טַעְמָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת
הַקּוֹל, וְהָא לִיכָא הָכָא קָלָא.

אֲלָא וְדָאִי כָּל מַה דְּחָשִׁיב בַּר נָשׁ, וְכָל מַה דִּי־סִתְפַל
בְּלִבּוֹי, לָא עֶבֶיד מְלָה, עַד דְּאִפִּיק לִיה
בְּשִׁפּוּתִיה, וְהוּא לָא אֲתַכְּוֹן בֵּיה. וְהֵיכֵי מְלָה דְּאִפִּיק,
מִתְבַּקְעָא בְּאוּרָא, (דף רצ"ד ע"ב) וְאִזְלָא וְסִלְקָא וְטָסָא
בְּעֵלְמָא, וְאֲתַעְבִּיד מִנִּיה קָלָא. וְהֵהוּא קָלָא נְטִלִין לִיה
מֵאֲרִי דְגַדְפִּין, וְסִלְקִין לִיה לְמַלְכָא, וְעֵייל בְּאוּדְנוֹי.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ה) וַיִּשְׁמַע יי' אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם.
(במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יי' וַיַּחַר אָפוֹ.

וּבְגִין כֵּן, כָּל צְלוֹתָא וּבְעוֹתָא דְּבַעֵי בַר נָשׁ מִקַּמֵּי
קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא, בְּעֵי לְאַפְקָא מִלִּין
בְּשִׁפּוּתִיה, דָּאִי לָא אִפִּיק לוֹן, לָאו צְלוֹתִיה צְלוֹתָא,

ספר מאורות הנהר

ד. מנהג ארץ ישראל שנוהגין לילף על קברי רשב"י ז"ל ובנו רבי אלעזר ז"ל
ביום ל"ג בעומר וכו'. (עטרת זקנים על שו"ע או"ח סימן תצ"ג)

ג. רשב"י מברך לכל הבאים למירון

א. מקבל מהאר"י ז"ל שבימים ל"ג בעומר עומד התנא האלקי הרשב"י על ציונו
הקדוש, ומברך לכל אחד ואחד הבאים שמה למירון לכבוד שם קדשו לשמח שם
בשמחת ההלולא רבתי שלו.

וְלֹא בְעוֹתִיהָ בְעוֹתָא. וְכִיּוֹן דְּמַלְיִן נְפָקִין, מִתְּבַקְעִין
בְּאוּרָא, סְלָקִין וְטָסִין וְאִתְעֵבִידוּ קְלָא, וְנָטִיל לֹון מָאן
דְּנָטִיל, וְאַחִיד לֹון לְאַתְרָא (נ"א לכתרא) קְדִישָׁא, בְּרִישָׁא
דְּמַלְכָּא.

מִתְּלַת חֲלָלֵי דְמוֹחֵי, נְטִיף נְטִיפָא לְאוּדְגִין, וְהָהוּא
אַקְרִי גַחַל בְּרִית. כְּמָה דְאַתְ דְּאָמַר, (מלכים א'
יז) גַחַל בְּרִית, כְּלוֹמַר, כְּרוּתָא דְאוּדְגִין. וְקָלָא עֵייל
בְּהָהוּא עֵקִימָא, וְאַשְׁתַּאֲב בְּהָהוּא גַהֲרָא, דְּהָהוּא
נְטִיפָא. וְכִדִּין אִתְעַכְבַּ תַּמּוֹן, וְאַתְבַּחֲיִן בֵּין טַב לְבִישׁ.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב לד) כִּי אֲנִן מַלְיִן תְּבַחֵן. וּמְאִי
טַעֲמָא אֲנִן מַלְיִן תְּבַחֵן. מִשּׁוּם דְּאַתְעַכְבַּ קְלָא בְּהָהוּא

ספר מאורות הנהר

ד) השתטחות והקפות גד' מינים - ובטול גזרות - במירון
א. הרמ"ק [רבינו משה קורדובירן] ורבו מרן הבית יוסף, וגיסו רבי שלמה אלקבץ
בעל "לכה דודי", וחקבוקתם, המשיכו העלה למירון, כמבאר בספר הגרושין והמסעות
להרמ"ק [רבינו משה קורדובירן] (דפוס ויניציא, דף ה') וזה לשונו:

בשנת ה' אלפים ש"ה, ואני בתוך המדרש רשב"י עליו השלום במירון, ונשתטחנו
בקרבו בציון רבי שמעון ורבי אלעזר עליו השלום, ועדין מרחשי שפתי, ושם
התפלתי תפלה קצרה מתוך קירות לבי.

נְהָרָא דְנִטְיָפָא, בְּעִקְמוּתָא דְאוּדְנִין, וְלֹא עֵייל בְּבַהִילוֹ.
וּבְגִין כִּד אַתְבַּחֵין בֵּין טַב לְבִישׁ, (איוב לד) וְחִיד יִטְעַם
לְאָכּוּל. מָאי טַעְמָא חִיד יִטְעַם לְאָכּוּל. בְּגִין דִּיתַעֲבַב
תַּמּוֹן, וְלֹא עֵייל בְּבַהִילוֹ בְּגוּפָא, וְעַל דָּא יִטְעַם וַיִּתְבַּחוּ,
בֵּין מְתִיקָא לְמָרִירוֹ.

בְּהַאי נּוֹקְבָא דְאוּדְנִין, תַּלְיִין נּוֹקְבִין אוּחְרַנִין, נּוֹקְבָא
דְעֵינִין. נּוֹקְבָא דְפּוֹמָא. נּוֹקְבָא דְחוּטְמָא.
מַהְוֵא קָלָא דְעֵייל בְּנוֹקְבָא דְאוּדְנִין, אִי אַצְטְרִיד עֵייל
לְנוֹקְבֵי דְעֵינִין, וְנִבְעִין דְמַעִין. מַהְוֵא קָלָא אִי
אַצְטְרִיד, עֵייל לְנוֹקְבָא דְחוּטְמָא דְפְרִדְשָׁקָא, וּמְפָקִי
תַּנְנָא וְאַשָׁא מַהְוֵא קָלָא. הֵדָּא הוּא דְכְתִיב, (במדבר

ספר מאורות הזהר

ב. רבי אברהם גלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב.). כותב: מה ששמעתי ממורי
הרמ"ק [רבינו משה קורדובירן] זה"ה בהיותם על ציון הרשב"י עליו השלום בהר
מירון.

ג. מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במירון, והתפלל שם תפלת
החג, והקיף שם בד' מינים הציננים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש,
כמו שכתב במגיד מישרים פ'רשת א"מ, באור ליום ד' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא
ליל ה' ד'חל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו:

ד. ה' עמך וכו', והא גשמים דאתו לא הות דגמא שפף לו קתון על פניו חס
ושלום (ראה ס'כ פ"ב מ"ט), אדרבה נתקבלו דבריכם, ורשב"י ובנו שמחו לקראתכם

יא) וַיִּשְׁמַע יי' וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יי'. וְאִי
 אֲצַטְרִיךְ, עֵייל הַהוּא קָלָא לְנוֹקְבָא דְפּוּמָא, וּמְלִיל וְגוּזר
 מְלִין (נ"א גוּרין) מַהֲהוּא קָלָא. כִּלְא מַהֲהוּא קָלָא דְאוּדְגִין.
 עֵייל בְּכַל גּוּפָא וְאַתְרָגִישׁ מַגִּיחַ כִּלְא. (ס"א כְּמַה תְּלִיָא)
 תְּלִיָא בְּהַאי אוּדְגָא. זְכָאָה מָאן דְּנָטִיר מְלוּי. עַל דָּא
 כְּתִיב, (תחלים לד) נָצוּר לְשׁוֹנֵף מֵרַע וּשְׁפַתֶּיךָ מִדְּבַר
 מִרְמָה.

הַאי אוּדְגָא קָרִי בֵיה שְׁמִיעָה. וּבְשְׁמִיעָה אַתְּפְלִין
 אֵינוֹן מוֹחִי. חְכָמָה אַתְּפְלִיל בֵיה, דְּכְתִיב, (מלכים
 א א) וְנָתַתָּ לְעַבְדֶּיךָ לֵב שׁוֹמֵעַ. בִּינָה, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר
 (שמואל א א) דְּבַר כִּי שׁוֹמֵעַ עַבְדֶּיךָ. (מלכים ב יח) כִּי שׁוֹמְעִים

ספר מאורות הזהר

בְּקִרוּתְכֶם הַזֶּהָר עַל מְעַרְתֶּם וּבְכַפֵּר הַסְמוּף לְהֶם, אֵלָא בִּין שְׁהַקְפָּתֶם לְרַבֵי אֶלְעָזָר בְּד' מִינִים הַבָּאִים לְרַצוֹת עַל הַמִּים, נִתְעוּרְרוּ הַמִּים וּבָאוּ, וְאֵלוּ הָיִיתֶם מְקִיפִים פְּעַם אַחֲרַת, הָיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים לְעוֹלָם כְּמוֹ בִימֵי חוֹנֵי הַמְּעַגֵל, וּמִפְּנֵי כֵךְ בָּאוּ גְשָׁמֵי בְרָכָה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֵא תְקִיפוּ יוֹתֵר עֲלֵיהֶם.

ה) וְכָלל זֶה יִהְיֶה נְקוּט בְּיַדְכֶם, כֵּל זְמַן שְׁהַעוֹלָם יִצְטַרֵף לְגְשָׁמִים, וְתִלְכוּ וְתִקְיפוּ צִיּוּנֵי הַצְּדִיקִים הַנּוֹכְרִים וְתַעֲנּוּ (רָאָה בּוֹהֵר הַקְדוּשׁ ח"ג דף נ"ט) רָאָה גַם בּוֹהֵר הַקְדוּשׁ ח"ג ע"א). וְעַל כֵּל צָרָה שְׁלֵא תָבוּא עַל הַצְּבוּר תְּקִיפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנּוּ (שם).

ו) דַּעוּ כִּי הֵם שְׂמַחִים מְאֹד בְּקִרוּתְכֶם הַזֶּהָר עַל מְעַרְתֶּם אוּ הַסְמוּף לְזוּה, וּכְשִׁתְּמִירוּ כֵן יִגְלוּ לְכֶם רְזִין עֲלֵאִין וְכו', עֲנִן שָׁם. (רָאָה זֶהר הַקְדוּשׁ ח"ב דף פ"ו)

אֲנַחְנוּ. (וּבְהִנֵּי תִלְיִין פְּלָא) דַּעַת, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מִשְׁלֵי ד) שְׁמַע בְּנֵי וְקַח אֲמָרֵי. (מִשְׁלֵי ב) וּמִצְוֹתַי תִּצְפּוֹן אִתְּךָ. הָא כְּלָא תִלְיִין בְּאִוְדְגִין בְּהַאי אִוְדְנָא תִלְיִין צְלוֹתִין וּבְעוֹתִין וּפְקִיחָא דְעֵינִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מַלְכִים ב יט) הִטָּה יְי' אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאָה. הָא כְּלָא בֵּיה תִלְיָיא.

בְּהַאי אִוְדְנָא, תִלְיִין רְזִין עֲלָאִין, דְלָא נְפָקִין לְבַר, בְּגִין כְּדָּ הִיא עֲקִימָא לְגוּ. וְרִזָּא דְרִזִין סְתִימִין בֵּיה, וְוִי לְהֵהוּא מְגַלְהָ רְזִין. וּבְגִין דְהַאי אִוְדְנָא כְּנִיש רְזִין, וְעֲקִימוֹתָא דְלְגוּ נְטִיל לֹון, לָא גְלִי רְזִין לְאִינוֹן דְעֲקִימִין בְּאַרְחֵיָהוּ, אֲלָא לְאִינוֹן דְלָא עֲקִימִין. הָדָא

ספר מאורות הנהר

ד) תקיפי ארעא ד'ישראל שבאותו הדור עלו למירון פעמים בשנה, ולמדו שם מאמרי הרשב"י בזהר. שם בקדש שפכו לבם בבכי לתקון נפשם בתשובה עלאה.

ה) בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רשב"י ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות כדרךנו פעמים בשנה מעת לעת ומפקדה לפקדה, שם לשכנו גם בכינוי, צעקנו במרירות לבנו ויחכו פמים שאגותינו, בראותנו איך רשב"י ותבריו בדורותם היו מצטערים ואוננים ובוכים על רב פשעינו, ואותם הצדיקים לא היו גרמא בנזקין, קל וחמר לנו שאנחנו הגורמים, שיש לנו לבכות ולהצטער בכפלים. (החרדים בהקדמתו).

הוא דְּכָתִיב, (תהלים כח) סוּד יִי לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם,
דְּנִטְלֵי אֲרַחוּי וְנִטְלֵי מְלִין.

וְאֵינּוֹן דְּעֻקִּימִין בְּאַרְחֵייהוּ, נִטְלֵי מְלִין וְעֵיילִין לֹון
בְּבַהִילוֹ, וְלִית בְּהוּ אֲתָר לְאַתְעַבְבָּא. וְכֹל
נִוְקִבִין אַחֲרָנִין, מִתְּפַתְחִין בֵּיהּ, עַד דְּנִפְקִין מְלִין
בְּנוֹקְבָא דְפּוֹמָא. וְאַלִין אֲקִרוּ חֵיבֵי דְרָא, שְׁנוּאֵי
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּמִתְנִיתָא דִילֵן תִּנּוּ, כְּאִילוֹ קִטִיל
גּוֹבְרִין, וּכְאִילוֹ פְּלַח לְעִבּוּדָה זָרָה. וְכֹלָא בְּחַד קָרָא,
דְּכָתִיב, (ויקרא יט) לֹא תִלְךְ רְכִיל בְּעַמּוּךָ לֹא תַעֲמוּד עַל
דָם רֵעֶךָ אֲנִי יִי'. מָאן דְּעֵבֵר עַל הָאֵי רִישָׁא דְקָרָא,
כְּאִילוֹ עֵבֵר עַל פְּלָא.

ספר מאורות הזהר

(ו) גם האור החיים הקדוש עלה למירון (נדפס האגרת מסע בעיר וויען בשנת
תרצ"ג) שְׁנִמְצָא מִכְּתָב כְּתָב יָד מִתְּלִמִידוֹ שְׁנִסַּע עִמּוֹ בְּשַׁנַּת תַּק"ב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל
לְמִקּוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים.

(ה) הָדָר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יַעֲלֶה בְּל"ג לְעִמּוֹר לְמִירוֹן וְיִשְׁמַח שֵׁם שְׁמֵחָה גְדוֹלָה
א. אִם דָּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יִלְךְ לְשִׂמְחָה עַל קִבְרוֹ וְשֵׁם יִשְׁמַח שְׁמֵחָה גְדוֹלָה. וְכֹל שִׁפְן
אִם הוּא פַּעַם רִאשׁוֹנָה שְׁמַגְלַח רֹאשׁ בְּנוֹ וּמְנִיחַ הַפְּאוֹת, שְׁהִיא מְצוּהָ. (משנת חסידים,

זָבָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא, דְּעֲלִייהוּ כְּתִיב, (מושלי יא)
 וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דְּבַר. נֶאֱמַן רוּחַ וְדָאֵי, דְּהָא
 רוּחָא דְלֵהוֹן מֵאַתֵּר עֲלָאָה קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִיָּה, וּבְגִין כִּד
 נֶאֱמַן רוּחַ אֶקְרוּן. וְסִימָן דָּא אוֹקִימָנָא, הֵהוּא דְמִגְלָה
 רְזִין, בְּיָדוּעַ דְּנִשְׁמָתִיהָ, לָאוּ אִיהוּ מְגוּפָא דְמִלְכָּא
 קְדִישָׁא. וּבְגִין כִּד לִית בֵּיהּ רְזָא, וְלָא מֵאַתֵּר דְּרְזָא
 הוּא. וְכִד תִּיפּוּק גִּשְׁמָתִיהָ, לָא אֲתִדְבַּקָּא בְּגוּפָא
 דְמִלְכָּא, דְּהָא לָא אֲתֵרִיהּ הוּא. וּוִי לְהֵהוּא בַר גִּשְׁ, וּוִי
 לִיָּה, וּוִי לְנִשְׁמָתִיהָ. זָבָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא, דְּמְכַסִּין
 רְזִין, כִּל שְׁכֵן רְזִין עֲלָאִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (רְזִין עֲלָאִין
 דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא) עֲלִייהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמּוּךָ כּוֹלֵם צַדִּיקִים
 לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. (דף דצ"ה ע"א)

ספר מאורות הזהר

- 1) לא ילך על הציון לבד כי הש"ד ששמו תנ"י יכול לכופו ולהחטיאו
 א. וזהר שאפלו בקהיות שם החכמים הלומדים, שלא ילך על הציון שלו או של
 בנו לבדו אם לא יהיה צדיק גמור, כי הש"ד ששמו תנ"י יכול לכופו ולהחטיאו.
 ב. מורי הזהר לאדם אחד שלא ילך על קברי רשבי ורבי אלעזר בנו ללמד שם
 יחידי אפלו בקימים שרגילים בני אדם לילך שם, ומכל שכן בשאר מקומות שאין בני
 אדם יושבים שם. (שער המצוות פרשת ואתחנן דל"ו, משנת חסידים).
 2) כל הפמליא של מועלה ונשמות הצדיקים הם במירון בל"ג לעמר
 א. הרב הקדוש רבי חיים בן עטר האור החיים זכותו יגן עלינו אמן, היה פעם
 אחד בהלולא פה עיר הקדש צפת ת"ו, וכשעלה למירון והגיע לתחתית ההר שעולים

אֲנָפוּי, כְּתָרִין תְּקָרוּבִין דְּבוּסְמָא. (פְּלָהוּ) סְהֵדוּתָא עַל
מָה דְאֲמִינָא, דִּהָא סְהֵדוּתָא בְּהוּ תְלָיא.
וּבְכָלָא תְלָיא סְהֵדוּתָא. אֲבָל הֵנִי תְקָרוּבִי דְבוּסְמָא,
תְּוֹרָא וְסוּמְקָא, סְהֵדוּתָא לְאָבָא וְאִמָּא. סְהֵדוּתָא
לְאַחְסָנָא דְיָרִית וְאַחִיד לֹון. וְהָא בְּמִתְנִיתָא דִילָן
אוּקִימָנָא, בְּמָה פְרָסִי בֵין תְּוֹרָא לְסוּמְקָא, וְאַתְּכְּלִילָן
בֵּיהּ כְּחָדָא בְּסִטְרָא דְתְּוֹרָא.

כִּד אֲתַנְהִיר מְנַהִירוּ דְתְּוֹרָא דְעֵתִיקָא, תְּפִיֵּיא הֵהוּא
תְּוֹרָא עַל סוּמְקָא. וְכִלְהוּ בְּנַהִירוּ אֲשֵׁתִכַּח. וְכַדִּין
כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יי' פָּנָיו אֵלָיֶךָ. וְכַד תִּיַּיְבִין סְגִיֵּאִין,
תְּלִיין דִּינִין בְּעֵלְמָא, אֲשֵׁתִכַּחַת סְגִירוּתָא בְּכָלָא

ספר מאורות הזהר

לְצִיּוֹן הַרְשָׁבִי יָרַד מִתְּחִמּוֹר וְהָיָה עוֹלָה עַל גְּדִיו וְעַל רַגְלָיו, וְכַל הַדְרָף הָיָה נוֹעָה
כְּבָהֶמָה וְצוּעָה, הֵיכָן אֲנִי הַשְּׁפֵל נִכְנָס, לְמָקוֹם אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא, וְכַל
פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה הָכָא, וְכַל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שָׁמָּה, וּבְעֵת הַהִלּוּלָא הָיָה שְׂמִיחַ שְׂמִיחָה
גְּדוּלָה, עֵינֵי שָׁם. (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף ספר מלכים).

ב. שְׂמַעוּ קְלָא עֲלוּ וְאֲתוּ וְאֲתַכְּנְשׁוּ לְהִלּוּלָא דְרַבִּי שְׂמַעוֹן. (זהר הקדוש ח"ג דף רצ"ו)
ג. מַדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה מִתְּעוֹרְרַת לְבוֹת רַבְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְעֲלוֹת לְמִירוֹן בְּיוֹם ל"ג לְעַמּוֹר
(זהר הקדוש ח"ג רצ"ו: סוף האדרא זוטא קדישא).

ד. קוֹל עֲלִיּוֹן זֶה שִׁיבָא אֲזוּ בְּעַרְףָּ בְּשַׁנַּת אֶלְף הַרְבִּיעִי בְּפִטְרֵת רַשְׁבִּי מִתְּעוֹרֵר
עוֹד הַיּוֹם, וְנִכְנָס וּמִתְּעוֹרֵר לְבוֹת רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מַדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִיּוֹת עוֹלִין כָּל

(ס"א בעלמא). וְסוּמְקָא אֲתַפְּשֵׁט בְּאַנְפִּין, וְחָפָא כָּל (נ"א)
 על) תְּוֹרָא. וְכִדִּין פְּלָא אֲשֶׁתְּכַח בְּדִינָא. וְכִדִּין פְּתִיב
 (תהלים לד) פָּנֵי יי' בְּעוֹשֵׂי רָע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי
 נקם) וְכִלָּא בְּהַאי תְּלִיָא, וּבְגִין דָּא סְהַדוּתָא הוּא בְּכִלָּא.

כְּמֹה וְכְמֹה מְאִירֵי תְּרִיסִין מְחַפְּאן לְהַנִּי גּוּוּנִי, מְצַפְּאן
 לְהַנִּי גּוּוּנִי. בְּד נְהִירִין גּוּוּנִי, כָּל עֲלָמִין כְּלָהוּ
 בְּחֵדוּ. בְּזִמְנָא דְנְהִיר תְּוֹרָא, כְּלָא אֲתַחְזוּ בְּהַהוּא גּוּוּנָא.
 וְכִד אֲתַחְזוּ בְּסוּמְקָא כְּלָא הֵכִי אֲתַחְזוּ בְּהַהוּא גּוּוּנָא.

בְּאַלִּין תְּקִרְוּבִין דְּבוּסְמָא, שְׂאֵרֵי דִיקְנָא לְאַתְחִזְוָה,
 מִרִּישָׁא דְאוּדְגִין, וְנַחֲתִת וְסִלִּיק בְּתַקְרוּבָא

ספר מאורות הנהר

השנה להתפלל וללמד חכמת הנסתר, ותאין ומתכנשין ביום ל"ג לעמר במירון למקום
 מנוחת קדשו דרשב"י, ולשמח שם בשמחת יומא דהלולא דרשב"י זי"ע ועל כל
 ישראל, אמן.

ה. בתשובת הגאונים מצאתי, כל הנך ריגלי דאמונאי, הינו יום שמת בו אדם
 גדול, קובעים אותו לכבודו, ומדי שנה בשנה, פשמגיע אותו יום, מתקבצים תלמידי
 חכמים מכל סביביו ובאים על קברו עם שאר העם להושיב לשיבה שם. (רש"י קבמות
 דף קכ"ב).

דְּבוּסְמָא, שְׁעָרִין אוּכְמִין דְּדִיקְנָא, בְּתַקוּנָא יָאָה שְׁפִיר.
כְּגִיבְר תַּקִּיָּה, שְׁפִיר. מִשְׁחָא דְרַבּוּת דְּדִיקְנָא עֲלָאָה
דְּעַתִּיקָא, בְּהַאי דִּיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין אַתְחִזִּי, וְנִהִיר.

שְׁפִירוּ דְּהַאי דִּיקְנָא, בְּתַשְׁעָה תַּקוּנִין אֲשַׁתְּכַח. וְכַד
מִשְׁחָא דְרַבּוּת, דְּתַלְתָּ עֶשֶׂר נְבִיעִין דְּדִיקְנָא
דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא נִהִיר בְּהַאי דִּיקְנָא, אֲשַׁתְּכַחוּ עֶשְׂרִין
וְתָרִין תַּקוּנִין. וְכַדִּין מִתְּפַרְכִּין בְּלָהוּ. וַיִּשְׂרָאֵל סָבֵא
מִתְּפַרְכָּא בְּהַאי, וְסִימֹן, (בראשית מח) בְּדַ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל.
כָּל תַּקוּנִין דְּדִיקְנָא דָּא, אוּקִימְנָא בְּאֲדָרָא קַדִּישָׁא,
דְּכַלְהוּ מִתִּיקוּנִין דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְקִנוּ. וְהִכָּא בְּעִינָא

ספר מאורות הנהיר

(ח) קדשת יום ל"ג בעמר

א. רבי אברהם מקאליסק זי"ע בעת טבילתו בצפרא דל"ג בעמר אמר בלהט אש
קדש הריני מקבל עלי קדשת היום.

(ט) טעם שנהגין להרבות בנרות בל"ג בעמר

א. רבי שמעון כשהיה מגלה רזין ביום שהוא באדרא קדישא, אמר (דף רצ"א ע"ב)
ונה לשונו: והשתא בעינא לגלגא רזין קמיה דקודשא בריך הוא וכו', והאי יומא לא
יתרחק למיעל לדוכתיה כיומא אחרא, דהא כל יומא דא ברשותי קנימא, עכ"ל. רצה

לְגַלְעָה, מַה דְּלֹא אֶתְגְּלִי תַפְנוּ, בְּגִין לְמִיעַל בְּלֹא
כְּסוּפָא. (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דבלהו מתיקונין דדיקנא
עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא).

שִׁיתָא אִינוּן, תְּשַׁעָה אַקְרוּן. תְּקוּנָא קְדָמָא, נֶפֶק
הָהוּא נִיצוּצָא בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, וּבְטִישׁ
בְּתַחוּת שַׁעְרָא דְרִישָׁא, מִתְּחוּת קוּצִין דְעַל אוֹדְנִין,
וְנַחֲתִית מִקַּמֵּי פִתְחָא דְאוֹדְנִין עַד רִישָׁא דְפּוּמָא. הָא
תְּקוּנָא דָא מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא לָא אֶשְׁתַּכַּח, אֶלָּא כַּד
נֶגִיד מוֹזְלָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, וְתִלְיָא מְנִיָּה הָהוּא
מְבוּעָא דְחֻכְמָתָא (חסר), כַּד אִימָא אֶתְמַשְׁכָּא
וְאֶתְכְּלִילַת בְּאוּרָא דְכֵיָא, הָהוּא הוּוֹרָא נְקִיט אִימָא

ספר מאורות הנהר

לומר שְהִיָה הַיּוֹם מִתְאַרְךָ בְּאוּרוֹ וְלֹא הִיָה רְשׁוּת לְאוּר הַיּוֹם לְהִתְחַשֵּׁף, הִיָנוּ שִׁתְּפָנָה
מִן הָעוֹלָם, עַד שְׁנַתָן לוֹ רַבֵּי שְׁמַעוֹן רְשׁוּת, וְזֶה יוֹרָה כִּי כָל הָאוֹרוֹת בְּטָלִים וּמְשֻׁמְשִׁים
אֶל הָאוּר כִּי טוֹב, הִיָנוּ רִזִין סְתִימִין דְאוּרִיתָא אֲשֶׁר נִגְנוּ בָּהּ אוּר הִגְנוּ לְצַדִּיקִים,
וְהַצַּדִּיקִים הַמְּבִינִים בְּרִזִין דְאוּרִיתָא הֵנָּה מְאִירִים בְּאוּרִי הִגְנוּ בָּהּ. עַל כֵּן אוּר הַיּוֹם
הָהוּא הִיָה מִתְאַרְךָ וְשֹׁמֵר פְּקוּדָתוֹ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן. בְּעֵבוֹר זֶה מְרַבִּין אוּר בְּיוֹם הָהוּא.

(בני יששכר)

(חסד), וְנִצּוּצָא עֲאֵלֶת וְנִפְקֵת, וְאַתְּאַחַד דָּא בְדָא,
וְאַתְעֲבִידֵת חַד תְּקוּנָא.

וְכַד אֲצַטְרִיד סְלֵקָא דָּא עַל דָּא, וְאַתְפְּסִיא חַד מִקְמִי
חָדָא. וּבְגִין כֵּן פְּלֵא אֲצַטְרִיד, חַד לְמַעְבַּד נִיקְמִין.
וְחַד לְרַחֲמָא. וְעַל הַאי תְּאִיב לְהַאי דִּיקְנָא דְוֹד מְלָפָא,
כְּמָה דְאֻקְיָמָא.

בְּהַאי דִּיקְנָא תְּשַׁעָה תְּקוּנִין אֲשֶׁתְּכַחוּ, שִׁיתָא רְבוּן
דְּתַלְיִין בְּהוּ, וּמִתְפְּשִׁטִין בְּכָל גּוּפָא. וְאַלִין שִׁיתָא
דְּתַלְיִין, תַּלְיִין בְּשַׁעְרֵי דְתַחוּת תְּקַרְוָבָא דְבוּסְמִין. תְּלַת
מֵהַאי סְטָרָא, וְתַלַּת מֵהַאי סְטָרָא. וּבִיקִירוּתָא דְדִיקְנָא,
תַּלְיִין תְּלַת אַחְרָנִין. חַד לְעֵילָא בְּשַׁפוּון, וְתַרִין בְּאַיְנוּן

ספר מאורות הנהר

פרק ו - שמחת ל"ג בעמר

- א) הטעם לשמחה וחדוה בכל העולמות בל"ג בעמר
א. כל הזמים שלא אומרים בהם תחנון לא מתו תלמידי ר"ע, והם ימי פסח, ב' זמים דר"ח איר, וא' דר"ח סיון, ז' שבתות, בסוף הפל י"ז זמים, ואם בן נשארו ל"ב זמים עד מספר מ"ט, שבהם מתו התלמידים, ועל בן שמחים ביום הל"ג. (מהרי"ל)
- ב. בספר נפת צופים כתב, דתלמידי רבי עקיבא מתו בל"ב ימי הספירה, עד שמת רשב"י בל"ג בעמר שהיה האחרון שבהם, ונמתקו הדינים, ול"ג בעמר הוא יום שמחתו עד היום, כידוע.

שְׁעָרֵין דְּתַלְיִין עַד טַבּוּרָא. וְכֹל הֵינִי שִׁיתָא, תְּלַת מְכָאן
וְתַלַּת מְכָאן, אֶתְמַשְׁכּוּן וְתַלְיִין בְּלֵהוּן, בְּאֵינוּן שְׁעָרֵי
דְּתַלְיִין וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכֹל גּוּפָא.

וּבְגִין דְּהֵינִי תַלְתָּא אֵינוּן בְּיָקִירוּ דְּדִיקְנָא יִתִּיר מְכַלְהוּ,
כְּתִיב בְּהוּ שְׁמָא קַדִּישָׁא. דְּכְתִיב, (תהלים קיח) מִן
הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַמִּרְחָב יְהוָה, יי' לִי לֹא אִירָא.
וְהָא דְּאוּקִימְנָא בְּאֲדָרָא, מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה, מֵאַתֵּר
דְּשָׂרֵי דִיקְנָא לְאַתְפַּשְׁטָא, דְּהוּא אַתֵּר (ס"א דְּחִיק) רְחִיק
מִקְמֵי אוּדְנִין, שְׁפִיר הוּא.

וּבְסִפְרָא דְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא, הָכִי אָמַר
וְאוּקִימְנָא, דְּשִׁירוּתָא דְּדִיקְנָא מְחַסְדַּת עֲלָאָה,

ספר מאורות זוהר

(ב) טעם למה נקרא יום פטירתו בשם "הלולא"

א. במועד קטן (דף כ"ה:) איתא רובך ערבות שש ושמת בבוא אליו נפש נקי
וצדיק (זהר הקדוש חלק א' דף ר"ה) וביום ל"ג בעמר יש למעלה יחוד עליון ושמה
רבה מפלאה, ומזמנין כל פמליא של מעלה שישמחו בעטרין קדישין דמעטרון בהון
לרשב"י, כמו שכתב בזוהר הקדוש (ח"א ר"ח) שאמר אבותי דרבי יצחק לרבי יצחק,
בהלולא רבא דרבי שמעון תהא מתקן פתוריה, כמא דאת אמר צאינה וראינה בנות
ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו.

ב. יום פטירתו נקרא הלולא, מפני שעל ידי אותה הנשמה יהיה יחוד קודשא
ברוך הוא ושכינתיה, חתן וכלה. (אור החמה פרשת בא)

דְּכַתִּיב, (דברי הימים א כט) לָךְ יי' הַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְגו'. וְכֹלֵא הוּא, וְהָכִי שְׂאֲרֵי, וְתִשְׁעָה
אֲתַמְשְׁכֶן וְתִלְיִין בְּדִיקְנָא, וּמִקְמֵי אֹדְנִין, הָכִי שְׂאֲרֵי,
וְקִיּוּמָא לָא מִתְקִיּוּמִין אָלָא בְּאַתְרַּא אַחְרָא, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא.

וְכַד אֲצַטְרִיד עֲלֵמָא לְרַחֲמֵי, אֲתַגְלִיֵּיא מוֹלָא קְדִישָׁא.
וְכֹל הַנִּי תְקוּנִין דְּבְדִיקְנָא יְקִירָא דְזִעִיר אֲנַפִּין,
כְּלָהוּ רַחֲמֵי מִשְׁתַּכַּחִי. וְכַד אֲצַטְרִיד לְדִינָא, מִתְחַזְיֵיא
דִינָא, וְכַדִּין עֲבָדִין נוֹקְמִין לְשִׁנְאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְאִינּוֹן
דְּעַקִּין לָהּ. (דף רצ"ה ע"ב) כֹּל יְקִירוֹ דְּדִיקְנָא, בְּאִינּוֹן
שְׁעָרֵי דְתִלְיִין אִינְהוּ, מִשּׁוּם דְּכֹלָא בְּהָאֵי תִלְיִין.

ספר מאורות הנהר

ג. יום ל"ג בעומר ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע, פי הוא יום הלולא דיליה,
ונודע שרצונו הוא שישמחו ביום זה, כידוע ממעשה ממהר"א הלוי זלה"ה, ומעשים
אחרים אשר שמענו ונגדעם משם רבנן קדישי. ויש מי שנוהג לעשות הלמוד בליל
ל"ג לעומר כי עשרה ללמד שבחי רשב"י המפזרים בזהר ואדרא זוטא והוא מנה יפה.
(עבודת הקדש, מורה באצבע (סימן ח' אות כ"ג).

האומרים הידושים של תלמיד חכם, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום
ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים
של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום
כמבואר בזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה
אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא

כָּל הַנִּי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין, בְּלָהוּ קְשִׁישִׁין
תְּקִיפִין, מְשֻׁם דְּבְלָהוּ אַכְפִּיין לְדִינִין, בְּשַׁעְתָּא
דְּמִזְלָא קְדִישָׁא אַתְגְּלִי. וְכַד בְּעָא לְאַגְחָא קְרָבָא, בְּהַאי
דִּיקְנָא אַתְחַזִּי כְּגַבְר תְּקִיף, מְאָרִי נְצַחוּ קְרָבִיא. וְכַדִּין
מְרִיט מָאן דְּמְרִיט, וְאַגְלִישׁ מָאן דְּאַגְלִישׁ.

הַנִּי תְשַׁעָה תְקוּנִין, אַמְרֵן מִשָּׁה זְמַנָּא תְנַיְנָא, בְּשַׁעְתָּא
דְּאַצְטְרִיד לְאַהֲדָרָא לֹון בְּלָהוּ רַחֲמֵי. דָּאָף עַל גַּב
דְּתַלְיֶסְר תְקוּנִין לָא אַמְרֵן הַשְׁתָּא, בְּכַוּנָא תְלִיִיא
מִלְתָּא, דְּהָא לָא יִיעוּל בְּהַנִּי תְקוּנִין לְאַדְכְּרָא, אֶלָּא
בְּמִזְלָא אַתְכּוּוֹן, וְאַדְכְּרֵי לֵיהּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בְּמִדְבָר
יד) וְעַתָּה יִגְדַל גַּא כַח יִי'. מָאן כַח יִי'. הַהוּא דְאַקְרִי

ספר מאורות הזוהר

אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלן צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר

מְזֵלָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. דְּחִילָא דָא, וְנִהִירוּ דָא, מִמְזֵלָא תְּלִי. וְכִינּוּן דְּאָמַר מֹשֶׁה דָא, וְאֲדַבֵּר דָא, וְאֲתַכְּוֹן בֵּיהּ, אָמַר הִנֵּי תִשְׁעָה תְּקוּנִין, דְּתַלְיִין בְּזַעִיר אַנְפִּין. בְּגִין דִּינִהִירוּ כְּלָהוּ, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח דִּינָא. וְעַל דָּא כְּלָא בְּמִזְלָא תְּלִי.

הָאִי דִּיקְנָא כַּד שָׂרְאן שְׁעָרֵי (ס"א לְאֲתַעְרְבָא) לְאֲתַעְרָא (נ"א לְאֲתַאֲרְבָּא), אֲתַחְזִי כְּגִיבְר תְּקִיף כְּגִיבְר מְאָרִי נְצַח קְרַבִּין. בְּהָאִי דִּיקְנָא, נְגִיד מֹשֶׁח דְּרַבּוֹת מְעַתִּיקָא סְתִימָאָה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תְּהֵלִים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקוֹן וְזָקוֹן אֵהָרֵן.

ספר מאורות הנהר

לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

האלשיך הקדוש הציל אחד, מפני שהיה לומד ספרו בתמידות

כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

ז. רשבי"י לאחר שנעשה לו נס ונצל מחרב המלכות והארץ זמנים ושנים אחר בטול הגזרה, לכן לזכר הנס שנצל קבעו יום פטירתו לשם שמחה, פי הרוגי מלכות לא נתנו לקבורה, וכשבאים שמה על קברו יודעים ומפירים בנסו. (שו"ת שם ארנה או"ח סימן י"ד).

אֱלִין שְׁעָרֵי לָא חֲפִיין עַל שְׁפִוּוֹן, וְשְׁפִוּוֹן כְּלָהוּ סוּמְקוֹן
 בְּוֹרְדָא. דְּכִתְיב, (שיר השירים ה) שְׁפִתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים.
 שְׁפִוּוֹן מְרַחֲשֵׁן גְבוּרָה, מְרַחֲשֵׁן חֲכָמָתָא. בְּאֵינוֹן שְׁפִוּוֹן
 תְּלִיין טַב וּבִישׁ, חֵי וּמוֹתָא. מֵאֱלִין שְׁפִוּוֹן תְּלִיין
 מְאָרִיהוֹן דְּאֲתַעְרוּתָא, דְּכַד מְרַחֲשֵׁן אֱלִין שְׁפִוּוֹן,
 מִתַּעְרִין כְּלָא לְמוֹגְזֹר (מַאֲרִי) דִּינָא, בְּכָל בִּתְי דִּינִין,
 (דְּמְדוּרִיהוֹן בְּהוֹן, וּבְגִין כְּף) דְּאֲקָרוֹן עִירוֹן. דְּכִתְיב, (דְּנִיאל ד)
 בְּגִזְרַת עִירוֹן פִּתְגָמָא וּמֵאֲמֹר וְגו'.

מֵאִי עִיר. בְּסִפְרָא דְּאֲגֵדָתָא, תְּנִינן כְּמָה דְּאֲתָא אָמֵר,
 (שְׁמוּאֵל א כח) וַיְהִי עָרְדָּה. דְּמִתַּעְרִין דִּינִין לְאֵינוֹן דְּלָא

ספר מאורות הנהר

א) ל"ג לעומר שהוא יום ה' בשבוע החמישי הוא גמר הספירות הוא יום טוב
 א. אנו ממליכין בז' מדות דלף ה' הגדולה וגו' והם ז' פעמים ז' גימטריא מ"ט
 מדה, לפי גדל ברור המדות, ושרש המדות הם רק עין החיים מהלף ת"ק שנה הם
 ה' מדות. ואחר כך כל ובלה, לכן כל"ג בעומר שהוא יום ה' בשבוע הה' כבר הוא
 גמר הספירות הוא יום טוב, כזה שמעתי ממורי הרב רבי לוי יצחק נ"י וכו' והיחוד
 בשבועות. (אור ישראל פרוש על התקונים סוף תקון ח"י)

ב. ראה באריכות בספר הקדוש עבודת ישראל פרשת בהר, קרשת לוי סוף פרשת
 ויצא, סדור דא"ח מבעל התניא (שער ל"ג).

ד) מעשה נורא מהארז"ל ובעל התרד"ם שרקדו ביחד עם רבי שמעון בן יוחאי כל"ג
 בעומר

א. "התרד"ם" שהיה בזמן הבית יוסף והאר"י והאלשיך זיע"א, היה משמש בבית
 המדרש בעיר הקדש צפת ת"ו, ואיש לא ידע מעצם גאונותו וקדושתו והחזיקוהו

אֲתַרְחִימוּ לְעֵילָא, בְּגִין כְּדָּ מִתְעַרְוּ אֱלִין דְּאִינוּן מְאָרִי
דְּבָבוּ, (ס"א לָהּוּ) (דְּבָלָהּוּ) וְעַם כָּל דָּא בְּתָרֵי גְוֹנֵי בְּרַחְמֵי
וְדִינָא, וְעַל דָּא אֲקָרוּן עִיר וְקַדִּישׁ דִּינָא וְרַחְמֵי.

וּבְאֱלִין שְׁפוּוֹן, אֲתַחְזִי פּוּמָא כַּד אֲתַפְתַּח. רוּחָא
דְּנַפְיָא מִן פּוּמָא, בִּיה מִתְלַבְּשִׁין כַּמָּה אַלְפָּה
וְרַבָּן. וְכַד אֲתַפְּשִׁט, מִתְלַבְּשִׁין בִּיה גְּבִיאַן מְהִימְנֵי.
וְכַלְהוּ פַּה יִי אֲקָרוּן. כַּד מְלִין נַפְקִין מִן פּוּמָא,
וּמִתְרַחֲשִׁין בְּשְׁפוּוֹן, מִתְנַהֲרִין לְכַלְהוּ תַמְנֵי סָרֵי אֲלַפִּין
עַלְמִין, עַד דְּמִתְקַטְרִין בְּלָהּוּ כַחְדָּא, בְּתַמְנֵיכֶסֶר אֲוֹרְחִין
וּשְׁבִילִין, דְּאֲשַׁתְּמוּדְעוּן.

וּכְלָא מְחַכְּאֵן לְפּוּמָא דָּא, (בְּדָא) בְּלִישָׁן מְמַלְל רַבְרָבָן
בְּקִיטְרָא דְּטִיחְרָא בְּעוּטְרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שִׁיר
הַשִּׁירִים ה) חָפוּ מִמֹּתְקִים, מִמֹּתְקִים וְדָאֵי. מָאֵי חָפוּ. כַּמָּה

ספר מאורות הנזכר

לְאִישׁ פְּשוּט וְתַמִּים, פַּעַם אַחַת בְּהִיוֹתוֹ בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִירוּן, וְהָיוּ שְׁמָה הָאֲר"י עַם
הַחֲבֵרָא וְרָקַד עִמָּהֶם זְמַן רַב לְכַבוֹד הַהִלּוּלָא.

ב. זָקֵן אֶחָד שֶׁהָיָה שָׁם לְבוּשׁ בְּגָדִים לְבָנִים בְּעַל צוּרָה וּבְעַל קוּמָה מְשַׁכְּמו
וְלִמְעָלָה, וְהָזָקֵן הָיָה רָקַד לְעֲצֻמוֹ שָׁם בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עִם חֲבֵרַת לְוִית אֲנָשֵׁי בְּרִיתוֹ
שְׁלֵא הִכִּירוּם.

דַּאתְ אָמַר, (איוב לד) וַחֲדָי יִטְעַם לְאֹכֹל. וְכָלוּ מִחֲמַדִּים,
אִשׁ וּמִיּוֹם. אִשָּׁא וּמִיָּיָא מִתְתַּקְנָן, (ס"א מתדבקין ויאו) וַיֵּאָן
בְּצִירוֹי, דְּהָא גְוֹנֵי מִתְחַבְּרָן בְּחָדָא.

חֲכוּ, בְּאַתְוֹן רְשִׁימוֹן, דְּמִתְגַּלְפָּן בְּעֵטְרוֹי גְלִידִין אַחַה"ע
בְּגֵרוֹן. א', דְּטָרִיד מְלָכִין, (דניאל ב) וּמִהֶעֱדָה מְלָכִין,
וּמִהֶקַּם מְלָכִין. ח', דְּטָרִיד וְנַחֲתִית, וְסָלִיק וְעָטִיר, כְּבִישׁ
בְּאִשָּׁא גְלִיד בְּרוּחָא. ה' יְנִיקָה דְאִימָא, סָטִיר לְנוֹקְבָא,
אַתְפְּשִׁט לְנוֹקְבָא רְבָא, בְּתִיאֹבְתָא דְקֶרְתָּא קְדִישָׁא,
דְּמִתְקַטְרֵי אַתְרִין דָּא בְדָא. כְּמָה דַּאתְ אָמַר, (שיר השירים

ספר מאורות הזהר

ג. בתוך הקידין והמחולות קפץ האר"י ואחז ביד אותו הזקן הנזכר ורקדו שניהם
יחדו זמן רב, אחר כך אחז האר"י ביד התרדים ורקד עמו גם כן הרבה, בשמחה
ובטוב לבב. ואחר שיצאו משם, הרהיבו עז בנפשם תלמידי האר"י הקדוש לאמר:
אל נא יחר בעיני אדוננו אם נשאל אותו בנוגע לכבודו הרם ובנוגע כבוד התורה
בנגלה ובנסתר, כי מה שרקד עם הזקן, אין אנו מכירים אותו, ובנדאי אדם גדול הוא.
אבל מה שרקד עם השמש הרב רבי אלעזר אזכרי (התרדים) הגם שהוא ירא שמים.
אבל אין זה כבוד רבינו, רבן של כל ישראל. האר"י שמע דבריהם ושחק. אחר כך
השיב להם אם התנא האלקי רשב"י רקד עמו ביוחד שאני הצעיר לא יהיה לי לכבוד
לרקד עמו? התלמידים הבינו שהזקן הנזכר הוא רשב"י בכבודו ובעצמו. ומאז נודע

ד) הוּר הַמּוֹר גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה. ע' טִיְהֵרָא דְטִיפְסָא, גְּלִיפָא
בְּשִׁיפְסָא, רְהִיטִין דְעַנְפִין מִתְאַחֲדוּ, לְסִטְרוֹי לְרוּחִין
גְּלִיפִין.

וְהָא בְּרִזֵי דְאַתּוֹן דְשְׁלֵמָה מְלָפָא, אֲתַעֲטְרוּ אֶלֶין
אַתּוֹן אַרְבַּע בְּאַרְבַּע, גִּיב"ק בַּחֲדָא פְּמָה דְאַתְּ
אָמַר וְחִידָא יִטְעַם לְאַכּוּל, (אויב ו) הַיֵּאכֵל תִּפְּל מִבְּלִי
מְלַח וְגו'. וּבְתִיב (ישעיה לב) וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם.
(תהלים יט) הַנְּחַמְדִים מְזַהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים וְגו'.
מְתוּקִים וְדָאֵי.

דְּוֹד מְלָפָא אָמַר, גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בְּהֵם וְגו'. אֲסַהֲדָא
עָלֵי דְכָל יוֹמָאֵי אֲזִדְהֵרְנָא בְּהוּ, דְלָא לְאַטְעָאָה

ספר מאורות הזהר

הַדְּבָר מִי הוּא הַמְשַׁמֵּשׁ הַנִּזְכָּר (הַחֲרָדִים) שְׁמַחְמַת צְנִיעוּתוֹ לֹא נוֹדַע צְדָקָתוֹ וּמִדְרַגָּתוֹ,
שְׁפָל יְמֵי קָיָם מִקְרָא מְלֵא וְהַצְנַע לְכַת עִם אֱלֹקֵיךָ. (תְּכַן דְּבָרֵי יְחֻזְקָאֵל הַחֲדָשׁ)

ה) לְמוֹד הַזֶּהר בְּהַלּוּלָא דְרַשְׁבִּי

א. בְּלִקּוּטֵי הַש"ס לְהַאֲרִיז"ל [בְּרִכּוֹת ו:]: כְּתִב: אֲגָרָא דְרַבֵּי הַלּוּלֵי מִלִּי, פִּרְשׁ שְׁהֵנָּה
זֶה סוּד הַלּוּלָא דְצַדִּיקָא שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה בּוּ בְיוֹם פְּטִירַת הַצַּדִּיק מִן
הָעוֹלָם אֵין הָעֶסֶק כִּי אִם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר חֲדָשׁ הוּא. וְזֶה סוּד אֲגָרָא
דְרַבֵּי הַלּוּלֵי מִלִּי, פְּרוּשׁ, מִלּוּלֵיו וּדְבָרָיו אֲשֶׁר חֲדָשׁ הוּא, עכ"ל.

ב. רַבֵּי יוֹסִי תָמָה מַדּוּעַ מְזַנְחִים אֶפְלוּ רַגַע מִלְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּל"ג. כִּה אָמַר
תְּלַמִּידוֹ רַבֵּי יוֹסִי תַּוּהֵנָּא עַל חֲפִימֵי דְרָא הִיךְ שְׂבָקִין אֶפְלוּ רַגְעָא חֲדָא לְמִיקָם קָמִיה

בהו, בר יומא חד דעטיִרנא עטרי מלכא, במערפא
דמרוגיא, וחמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא
דמרוגיא (נ"א דמערפא), ואודעזענא. מההוא יומא
אודהרנא בדעתאי בהו, ולא שביקנא לון כל יומאי.
זכאה חולקיה מאן דאודהר במתיקא דמלכא, וטעים
בהו כדקחזי. על דא פתיב, (תהלים לד) טעמו וראו כי
טוב יי' וגו'. ובתיב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי וגו'.

אתפשט דכורא בדעת, ואתמליין אכסדרין ואדרין,
מרישא דגולגלתא שרי, ואתפשט בכל
גופא, מחדוי ודרועוי ובכלא. מאחורוי, אתדבק ניצוצא
דבוצינא דקרדינותא, ולהטא ואפיק (דף רצ"ו ע"א)
גלגלתא תדא, סתימא מפל סטרוי, ונהירו (ס"א ונחיתו)

~~~~~ ספר מאורות הזהר ~~~~~

דרכי שמעון למלעי באורייתא בעוד דרכי שמעון קאים בעלמא. (זהר הקדוש ח"ב קמ"ט
ע"א)

(1) למוד תורת הנסתר במירון

א. תלמידי גורי האר"ז"ל ושאר חכמי התורה עלו למירון פעמים בשנה ללמוד
שם ספרי זהר הקדוש. (רבי שלמה שלימל מצרף לחכמה דפוס ויניציא דף מ"ו:)

ב. על קבר רשב"י לומדים הזהר באימה וביראה ובדבקות גדולה, כי פמה נסים
ארעו שם וצריכים ללמוד הזהר באימה וביראה ובדבקות גדולה, ואחר כף לשמח הלב
בשמחה ורחינית, ולא שום אבלות ועצבות, כי לא באלה חפץ רשב"י, והוא בדוק

דְתָרֵי מוֹחֵי גְלִיפֵן בָּהּ, וְאֲתַדְבַּקַת בְּסִטְרוֹי דְדְכוּרָא.
בְּגִין כֶּךָ אֲתִקְרִי (שיר השירים ה) יֹנְתִי תַמְתִּי, אֶל תִּקְרִי
תַמְתִּי אֶלָּא תֵאוּמְתִי וְדָאֵי.

שְׁעָרוֹי דְנוֹקְבָא כְּלִילֵן בֵּיה גְוֹנֵי (ס"א גְוֹנֵי בְּגוּ גְוֹנֵי),
כְּדַכְתִּיב, (שיר השירים ז) וְדַלַת רֵאשִׁיךָ כְּאַרְגָּמָן.
אֲתִקְטַר גְּבוּרָה בְּחֻמֵּשׁ גְּבוּרָאן, וְאֲתַפְשֶׁטַת נוֹקְבָא
בְּסִטְרָהָא, וְאֲתַדְבַּקַת בְּסִטְרוֹי דְדְכוּרָא.

עַד דְּאֲתַפְרָשָׂא מְסִטְרוֹי. וְאֲתִיַּאת לְאֲתַחֲבָרָא עֲמִיה
אַפִּין בְּאַפִּין. וְכַד מִתְחַבְּרֵן מִתְחַזְּיֵין חַד גּוֹפָא
מִמֶּשׁ. מֵהֵכָּא אוֹלִיפְנָא, דְּכַר בְּלַחֲדוּי, אֲתַחֲזִי כְּלַג

ספר מאורות הנהר

וּמְנַסָּה, וְאַחַר כֶּךָ נִדְרִים נְדָרִים וְנִדְבוֹת, וּמִתְפַּלְלִים שָׁם תְּפִלָּה וְכוּ'. וְשׁוּב אוֹדִיעֶכֶם,
כִּי הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן הֵייתִי בְּמַעַרַת הַצְּדִיקִים וְכוּ' וְרַשְׁבַּ"י וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְשָׁם לְמַדְתִּי
הַזֶּהר. (מסעות השל"ה בארץ ישראל - שפ"ח)

ז) תבת "שמעון" היא חיות התנא

א. כְּשִׁלּוּמַד בְּגַמְרָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תַּבַּת שְׁמַעוֹן הוּא חַיִּית הַתְּנָא, וְכֵן שָׁם כָּל
אָדָם הוּא חַיִּית שְׁלוֹ, וְשֵׁם הוּי"ה הוּא מְחִיָּה וּמְקַשֵּׁר חַיִּית עִם הַמַּחֲזִין, וְהַדִּין שְׁאוּמַר,
הוּא הַשְּׂכָל שְׁלוֹ, דְּהִינּוּ הַמַּחֲזִין, וְנִמְצָא שְׁכִשְׁלוּמַד בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ, הוּא מְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ
לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. (המגיד מִפְּעוּרֵיטֶשׁ בְּסִפְרוֹ לְקוּטֵי אַמְרִים)

גּוּפָא, וְכֻלְהוּ רַחֲמֵי. וְכֵן נּוֹקְבָא. וְכֵן מִתְחַבְרֵן בְּחֵדָא,
אֲתַחְזִי כְלָא חַד גּוּפָא מִמּוּשׁ, וְהֵכִי הוּא. אוּף הָכָא, בְּד
דְּכַר אֲתַחְבַּר בְּנוֹקְבָא, כְּלָא הוּא חַד גּוּפָא, וְעֲלִמִין
כְּלָהוּ בְּחֵידוֹ, דְּהָא כְּלָהוּ מִגּוּפָא שְׁלִים מִתְבְּרָכוּ.

וְהֵיִינוּ רְזָא, (שמות כ) עַל כֵּן בְּרַךְ יי' אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֶׁהוּ. דְּהָא אֲשַׁתְּכַח כְּלָא בְּחַד גּוּפָא
שְׁלִים, דְּהָא מִטְרוּנִיתָא אֲתַדְבָּקַת בְּמִלְכָא, וְאֲשַׁתְּכַח
גּוּפָא חַד. וְעַל כֵּן בְּרַכְּאָן מִשְׁתַּפְּחִין בְּהַאי יוֹמָא.
וּמִהָכָא, מָאן דְּלָא אֲשַׁתְּכַח דְּכַר וְנוֹקְבָא, אֲקָרִי כְּלָג
גּוּפָא, וְלִית בְּרַכְתָּא שְׂרִיא בְּמִלָּה פְּגִימָא וַחֲסִירָא, אֶלָּא

ספר מאורות הוהר

(ח) אֲתַדְבָּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא

א. בְּדוּרוֹת הָאֲחֵרוּנִים כְּשִׁלּוּמֵדִים דְּכָרֵי שׁוּם תַּנָּא וְחֵכֶם מִדְּכָרֵי הַקְּדָמוּנִים, שְׁהַדְּבַר
הַהוּא הוּא חַיּוֹת וְהַמְחִין שְׁלוֹ, וְהָאֵדָם (מִלְמֵד) הַלּוּמֵד וּמְדַבֵּר דְּכָרֵי מְדַבֵּק וּמְכַנִּיס
חַיּוֹת וּמְחִין שְׁלוֹ לְתוֹף הַדְּבוּרִים נִקְרָא אֲתַדְבָּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא, וְלִכְךָ מְחִיָּה אוֹתוֹ
שְׁמַכְנִיס חַיּוֹת בְּהַדְּבָרִים, שְׁלִכְךָ אֶמְרוּ (יבמות יז). שְׁפִתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקַבְרֵי, שְׁאִפְשֵׁר
לוֹמַר כִּי זֶה בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, כִּי דְבוּרֵי הַצְּדִיק שֶׁם הוּא קְבוּר
וְטְמוֹן חַיּוֹת שְׁלוֹ, כְּאִמּוֹר, וְזֶה הַלּוּמֵד בְּהַכְּנִסוֹ עִם חַיּוֹת וְהַמְחִין שְׁלוֹ לְתוֹף חַיּוֹת
וּמְחִין שֶׁל הַצְּדִיק שְׁטַמֵּן בְּדְכָרֵי, נִקְרָא אֲתַדְבָּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא וְשְׁפִתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת
בְּקַבְרֵי, כַּנּוֹדֵעַ זֶה מִדְּכָרֵי הַבְּעַל שֶׁם טוֹב נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוּמִים. וְנִקְרָאת בְּחִינָה זֹו

בְּאַתֵּר שְׁלִים, בְּמִלָּה שְׁלִים, וְלֹא בְּפִלְגוֹת מִלָּה, וּפְלִגּוֹת
מִלָּה לֹא אֶתְקִיִּים לְעֵלְמוֹן, וְלֹא אֶתְבְּרָכּוֹן לְעֵלְמוֹן.

נױ דְּנוֹקְבָא, כְּלָא מְנוֹי דְּדַכְרָא הוּא. וְהָא אוֹקִימְנָא
מְלִי, וְאַשְׁתְּמוּדְעָן בִּינֵי חֲבֵרֵיִיא. מַהֲאֵי נּוֹקְבָא
מִתְאַחֲדוֹן כָּל אֵינּוֹן דְּלִתְתָא. מְנַה יְנַקִּין, וּבַה תְּבִין, וְהִיא
אֶתְקֵרִיאת אִם לְכֻלָּהּ. כְּמַה דְּאַחֲרָא אִם לְגוֹפָא, וְכָל
גּוֹפָא מְנַה (ס"א לְגַתָּא וְכָל גְּנָתָא מְנַה) יְנַקָּא. כִּדְ הָאֵי אִם
לְכֻלָּהּ אַחֲרָנִין דְּלִתְתָא.

כְּתִיב, (משלי ז) אָמור לְחֻכְמָה אַחֲתֵי אָתָּה. אֵית חֻכְמָה
וְאֵית חֻכְמָה, וְהִיא נּוֹקְבָא, אֶתְקֵרִי חֻכְמָה
וְעִירָא לְגַבֵּי אַחֲרָא וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ח) אַחֲוֹת

ספר מאורות הזהר

הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קְבְרֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵן דְּבַרְיָהֶם שְׁלוֹמֵד וּמְזַכִּיר הַיּוֹם הַלּוֹמֵד, וְלִכְפֹּד מִחַיָּה
מִחִין שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּדִּיק. (מאור עינים ריש מסכת שבת)

ב. כְּשֶׁאוֹמֵר דְּכָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ שְׁפֹתֵיהוּ דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, שְׁמַעוֹרֵר חַיִּית לְהַצַּדִּיק,
וְעַל כֵּן נִחְשָׁב לְהַדּוֹר, וְהֵינּוּ שְׁדָרְשׁוּ אֲגוּרָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים, דְּהַיְוִי כְּדָר בְּעוֹלָם הַזֶּה.
(ישמח משה, הפטרת פרשת תולדות)

ט) לְמוֹד אָדָם כְּשֶׁר תּוֹרַת רִשְׁבִּי גוֹרֵם נְשִׁיקוֹן הַדָּדִין

א. כְּשֶׁאָדָם כְּשֶׁר לּוֹמֵד תּוֹרַת הַתְּנָא, אַז הַתְּנָא נוֹשֵׁק אוֹתוֹ וְהוּא נוֹשֵׁק אֶת הַתְּנָא
וְגוֹרֵם תַּעֲנוּג גְּדוֹל לְהַתְּנָא כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר שְׁפֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, וְזֶהוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת
נְשִׁיקָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחָנוּ כו'. (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב)

לְנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ וְגו'. דְּהָא דָּא בְּגִלּוּתָא
אֲתַמְשַׁד. אַחוּת לְנוּ קִטְנָה, וְדָאי קִטְנָה אֲתַחְזִי אֲבָל
רַבְרָבָא הִיא, וְסָגִיאתָּה הִיא, דְּהָא הִיא שְׁלִימוֹ דְנָטִיל
מִכְלָא. כְּמָה דְכַתִּיב, (שם) אָנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כְּמִגְדְלוֹת.
וְשָׂדֵי, דְּהָא מִלְיִין אֵינּוּן לִינְקָא לְכֻלָּא. כְּמִגְדְלוֹת, דְּאֵינּוּן
נְהָרִין רַבְרַבִּין דְנִפְקִי מֵאִמָּא עֲלָאָה.

תּוֹ אֲתַפְשִׁט דְכּוֹרָא בִימִינָא וּשְׁמֵאלָא, בִּירוּתָא
דְאַחְסָנָא. וְכַד גּוּנִי אֲתַחְבְּרוּ, אֲקָרִי תַפְאָרְתָּ.
וְאֲתַתְקֵן כָּל גּוּפָא, וְאֲתַעְבִּיד אֵילָנָא רַבְרָבָא, וְתַקִּיתָ,
שְׁפִיר וְיָאָה, (דְנִיאל ד) תַּחוּתוּהִי תַטְלֵל חַיּוֹת בְּרָא,
וּבְעִנְפוּהִי יְדוּרוֹן עוֹפֵי שְׁמַיָּא, וּמְזוּזֵן לְכֻלָּא בֵּיהּ. דְרוּעוּי
יְמִינָא וּשְׁמֵאלָא. בִימִינָא חַיִּים וְחֶסֶד, בְּשְׁמֵאלָא מִיתָה

ספר מאורות הזהר

ב. שתולים בבית ה' בחצרות אלקינו יפריחו (תהלים צב). ראשי תבות ש'תולים
ב'בית ה' ראשי תבות שב"י, שהיא ראשי תבות ש'מעון ביר י'חאי, דמבקשים אנחנו
מהבורא יתברך שמו דאגרות הקדשה של רשב"י וחבריו השתולים בבית ה' בעולם
העליון, בחצרות אלקינו, לאותן העומדים מרחוק מבית ה' שהם בחצרות אלקינו,
כמו הנצר לפני הבית, פן עומדים מנגד, יפריחו, יפריחו ויפיעו בתוכנו. (דברי יחזקאל)
י. רבי ברוך ממעיובו נכד הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן, נהג בכל ל"ג בעמר לעשות
סיום ספרי הזהר הקדוש

א. הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן, נהג בכל שנה ושנה
ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי

וּגְבוּרָה. מְעוּי, אֶתְתַּקֵּן בְּדַעַת, וְאֶתְמַלְּיִין כָּל אַכְסֵדְרִין
וְאֲדָרִין, כְּמָה דְאֲמִינָא, דְכְתִיב, (מושלי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים
יִמְלֵאוּ.

הֵנו אֶתְפָּשֵׁט גּוּפָא, בְּתָרִין שׁוֹקִין. וּמִתְאַחֲדוּן בִּינֵיהוּ
תָרִין כּוּלְיָין, וְתָרִין בִּיעֵי דְדְכּוּרָא. דְכָל מִשְׁחָא
וְרַבּוּת וְחֵילָא (דְדְכּוּרָא) דְכָל גּוּפָא, בְּהוּ אֶתְכַנְשׁ, דְכָל
חֵיילִין דְנַפְּיק, מִנְהוּן נַפְּקִין. וְשָׂרְיִין כְּלָא בְּפּוּם אִמָּה.
וּבְגִין כְּדָ אַקְרוּן צְבָאוֹת, (דְכָל גּוּפָא, בְּהוּ אֶתְכַנְשׁ, וְשָׂרְיִין כְּלָא
בְּפּוּם אִמָּה. וּבְגִין כְּדָ אַקְרוּן צְבָאוֹת, דְכָל חֵיילִין דְנַפְּיק, מִנְהוּן נַפְּקִין)
וְאִינוּן נְצַח וְהוּד. תְּפַאֲרַת, יְהוָה. נְצַח וְהוּד, צְבָאוֹת.
וּבְגִין כְּדָ יְהוָה צְבָאוֹת.

ספר מאורות הזוהר

קְדָשׁוּ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְקַדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק
בְּפִי קְדָשׁוּ אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר וְאָמַר בְּזֵה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֵיךְ דִּי קָעַנְסֵט מִיָּד"
[פִּירוּשׁ: אֲנִי מְכִיר אֹתְךָ, וְאַתָּה מְכִיר אוֹתִי]. (טעמי המנהגים)

יא) רבי יצחק אזויק מוידוישוב למד ושנה בספר הקדוש "פרי עץ חיים" מאה ואחד
פעמים

הֵגַה לְסֵפֶר שְׁבַחוֹ, תְּהִלְתּוֹ מִי יִסְפֵּר, וְגַם הָלֹא נוֹדַע וּמִפְרָסֵם לְאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הִסְתַּוְּפּוּ בְּצִלוֹ גְדָל קְדָשְׁתּוֹ וּפְרִישׁוּתוֹ, וְהִיָּה מְלֵא תּוֹרָה וְעֲנִיָּה וּקְדָשָׁה וְטְהָרָה, וְהִיָּה
כְּקִי בִשְׁ"ס וּמִדְרָשֵׁי רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה וּמְכִילְתָּא, סִפְרָא וּסְפָרֵי, וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנֵי
הַזֹּהַר וּבְכָל כְּתָבֵי הָאֲרָ"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה עַד לְהַפְּלִיא, וְנִשְׁמַע מִפִּי קְדָשׁוֹ שְׁהִפְרִי עֵץ

אָמַר דְּדַכְוָרָא, סִיּוּמָא (נ"א כְּסוּתָא) דְּכָל גּוּפָא, וְאֶקְרִי
 יְסוּד. וְדָא הוּא דְרָגָא דְמַבְסָם לְנוּקְבָא. וְכָל
 תִּיאוּבָתָא דְדַכְוָרָא לְגַבִּי נוּקְבָא, בְּהַאי יְסוּד עֵייל
 לְנוּקְבָא, לְאַתְר דְּאֶקְרִי צִיּוֹן. דְּהֵתָם הוּא אַתְר כְּסוּתָא
 דְנוּקְבָא, בְּבֵית רַחֵם לְאַתְתָּא. וּבְגִין כֵּן, יִי' צְבָאוֹת
 אֶקְרִי יְסוּד.

כְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָחַר יִי' בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לוֹ.
 כִּד אַתְפְּרֶשֶׁת מִטְרוּנֵיתָא, וְאַתְחַפְּרֶת בְּמַלְכָּא
 אֲנַפִּין בְּאַנַפִּין, בְּמַעְלֵי שְׁבָתָא. אַתְעֵבִיד כְּלָא חַד גּוּפָא,

ספר מאורות הנהר

חיים למד וְשָׁנָה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְכֵן סִפְרֵי רַבּוּ הַקְדוּשׁ [רַבִּינוּ צְבִין] הָיָה רְגִיל עַל
 לְשׁוֹנוֹ, וּמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה וְהַעֲבוּדָה. וְהַתְּפִלָּל בְּעַד כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְהַמְשִׁיךְ לָהֶם
 שְׁפַע פְּרִנְסָה וְהַצְלָחָה, וְעַד חֲצִי שְׁנוֹתָיו לָמַד מֵתוֹךְ דַּחַק וְעֵנִי וְנִשְׁמַע מִפִּי קֹדֶשׁוֹ שֶׁהָיָה
 לוֹמַד בְּעַמִּידָה וּבַחֲרָף נִתְבַּקְעוּ צַפְרָנֵי יָדָיו מִן הַקֶּר שֶׁהָיָה בְּבֵיתוֹ, וּמִזֶּה תִּכְיֵן גְּדֵל
 קִדְשׁוֹ עֲבוּרָתוֹ. (עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת דָּף לו, מְצַרְכֵת ח', הַרְבַּ הַקְדוּשׁ מוֹרִינוּ הַרְבַּ יִצְחָק אֲזִיק מִיַּדִּיטְשׁוֹב)

פרק ז - גדל מעלת התפלה במורון

א) הַתְּפִלָּה עַל קַבְרֵי צְדִיקִים, אֶפְלוּ יְחִיד וּבְלֵי פְּנֵה שְׁלֵמָה, מִתְקַבְּלַת כְּתַפְּלַת צְבוּר.
 א. נִתְבָּאָר שֵׁישׁ הַכְּנֵה גְדוּלָה לְשַׁפַּע הָאֱלֹקִי בְּמָקוֹם, וּכְמוֹ כֵּן הַמָּקוֹם שֶׁהוּא מוֹכֵן
 לְהַתְּפִלָּל בּוֹ כְּכֹר הוֹכֵן לְהֵיוֹת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַעַת בּוֹ, וְלִכֵּן הַמִּתְפַּלֵּל בּוֹ אֶפְלוּ יְחִיד,
 וְאֶפְלוּ בְּלֵי פְּנֵה שְׁלֵמָה, הוּא קְרוֹב לְהֵיוֹת תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת, וּכְמוֹ שְׁנֹאֲמַר בְּכָלֵב שֶׁהֵלֵךְ
 לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל קַבְרֵי אֲבוֹת שִׁיִּצְיָלְהוּ ה' מַעֲצַת הַמְּרַגְלִים, שֶׁהָיָה בְּטוֹחַ שִׁישְׁמַע ה' תְּפִלָּתוֹ
 בְּאוֹתוֹ מָקוֹם הַמְּקַדֵּשׁ מִצַּד הֵיוֹת בּוֹ אֲבוֹת הַקְדוּשִׁים וְגוֹפְתָם בְּהֵיוֹתָם חַיִּים הָיוּ כְּלִים
 לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בְּדַבָּר שֶׁבְקִדְשָׁה. (מִבְּי"ט זֶה"ה בְּסִפְרוֹ בֵּית אֱלֹהִים שַׁעַר הַתְּפִלָּה פ"ה)

וּכְדִין יְתִיב קֹדֶשׁא בְּרִידְהּ הוּא בְּכוֹרְסִייהּ. וְאַקְרִי כְּלָא
שְׁמָא שְׁלִים, שְׁמָא קֹדִישָׁא, בְּרִידְהּ שְׁמִיהּ לְעֵלָם לְעֵלְמִי
עֵלְמִין. כָּל אֲלִין מְלִין סְלִיקְנָא עַד יוֹמָא דָּא, דְּאִתְעַטֵּר
בְּהוּ לְעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְהִשְׁתָּא אֲתַגְלִין הָכָא, זְכָאָה
חֹלְקִי.

הָאִי מְטְרוֹנִיתָא, כַּד אֲתַחְבֵּרַת עִם מְלָכָא, כָּל עֵלְמִין
מִתְבְּרְכוּ, וְאִשְׁתְּכַחוּ בְּחִדּוּתָא דְּכְלָא. (דף 97 דצ"ו
ע"ב) כְּמָה דְּדִכְוֹרָא כְּלִיל בְּתִלְתָּא, וְשִׁירוּתָא בְּתִלְתָּא.
כַּד כְּלָא הָכִי, וְסִיּוּמָא דְּכָל גּוּפָא הָכִי, וּמְטְרוֹנִיתָא לָא
מִתְבְּרְכָא, אֲלָא בְּכָלְלָא דְּתִלְתָּא אֲלִין, דְּאִינוּן נְצַח הוּד

ספר מאורות הזוהר

(ב) זכות הרשב"י מסייעת להבא לטהר

א. ראוי לכל איש הירא ותרד אל לבו יום ההוא לשוב בתשובה פי זכות רבי שמעון בר יוחאי מסייע להבא לטהר, ולא לבלות הזמן בעוונותינו הרבים בהבלי עולם אשר הוא לצדיק לטהר וכו'. (רבי יהונתן איבשיץ זצוק"ל)

ב. ל"ג בעמר מסגל לרפואת הגוף והנפש. (אורה ושמחה דף כ')

פרק ח – "חאלאקע" בל"ג בעמר במירון

(א) "חאלאקע" על קבר רשב"י בל"ג בעמר

א. הה"ר יונתן שאגי"ש העיד לי שבשנה הראשונה קדם שהלכתי אני אצלו ללמד עם מורי ז"ל, שהוליד את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו, ושם גלחו את ראשו "כפמנהג הידוע" ועשה שם יום משתה ושמחה. (שער הפגזות פז, ב)

ב. שרש מלת "חאלאקע" נובע מלשון המקרא, ואנכי איש חלק (בראשית כ"ז, י"ב).

יְסוּד, וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא בְּאַתְרֵי דְאַקְרֵי קֹדֶשׁ
הַקְדָּשִׁים דְּלִתְתָּא. דְּכִתְיִב, (תהלים קלג) כִּי שָׁם צִוָּה יי'
אֶת הַבְּרָכָה. דְּהָא תְרִין דְרַגְיִן אֵינּוּן לְעֵילָא וְתִתָּא. וּבְגִין
כִּד לִית רְשׁוּתָא לְמֵיעַל תַּמּוֹן, בְּרַ פְּהֵנָא רַבָּא, דְּאֵתִי
מִן סִטְרָא דְחֶסֶד. בְּגִין דְלֹא עֵייל לְהֵהוּא אַתְרֵי דְלְעֵילָא,
אֲלֵא הֵהוּא דְאַקְרֵי חֶסֶד, וְעֵייל בְּקֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים,
וּמִתְבַּסְמַת נֹקְבָא. וּמִתְבָּרְכָא הֵא קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים בְּגוּ
לְגוּ, אַתְרֵי דְאַקְרֵי צִיּוֹן. צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, תְּרִין דְרַגְיִן אֵינּוּן,
חַד רַחֲמִי, וְחַד דִּינָא. צִיּוֹן, דְכִתְיִב, (ישעיה א) צִיּוֹן
בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה. יְרוּשָׁלַם, דְכִתְיִב, (ישעיה א) צִדְקָא יִלִּין
בָּהּ כְּמָה דְאַוּקִימָנָא.

ספר מאורות הזוהר

ג. הרב רבי חיים ויטאל זי"ע כותב שהוא "מנהג ידוע", כנראה מנהג קדמוני
עוד מהראשונים. והנה האר"ל בא ממצרים למירון לאשר ולקיים המנהג הידוע הזה
ביום משתה ושמחה.

ד. כשמגלח בנו לעשות לו פאות שהוא מצנה, נעלה למירון וישמח שם שמחה
גדולה. (משנת חסידים מסכת א"ר)

ב) טעם למה התינוקות מורים בקשת בל"ג בעמר

א. בהוא יומא הוא הילולא דרשב"י, וכל יומא דרשב"י לא נראתה הקשת, והנה
ביום עלותו למרום עושין הסימן בקשת לרמוז על זה. (בני יששכר בשם הרב הקדוש מורנו
הרב רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע)

וְכָל תִּיאוּבְתָא דְדְכֻנְרָא לְגַבֵּי נֹקְבָא, הֵבָא הוּא, וְקָרִינָן
 לָהּ בְרָכָה, דְּמִתְפָּן נְפָקֵי בְרָכָן לְבָלְהוּ עֲלֵמִין,
 וְכָל הוּא מִתְבָּרְכָן. הַאי אֲתָר אַקְרִי קֻדְשׁ. וְכָל קֻדְשִׁים
 דְּדְכֻנְרָא עֵיילִין תְּפָן, בְּהַהוּא דְרָגָא דְאַמִּינָא, וְכָל הוּא
 אֲתֵין מִרִישָׁא עֲלָאָה דְגוּלְגֻלְתָּא דְדְכֻנְרָא, מִסְטָרָא
 דְמוּחֵי עֲלָאי, דְשָׂרְיִין בֵּיהּ, וְנִגִיד הֵהִיא בְרָכָה בְּכָל
 שְׂיִיפֵי גּוּפָא, עַד אִינוּן דְאַקְרוּן צְבָאוֹת. וְכָל הַהוּא נִגִידוּ
 דְאַתְנַגִיד מִכָּל גּוּפָא, מִתְבַּנְשֵׁי תְפָן, וְעַל דָּא אַקְרוּן
 צְבָאוֹת, דְכָל צְבָאוֹת דְעֲלָאוּ וְתַתְּאִין תְּפָן נְפָקִין.
 וְהַהוּא נִגִידוּ בְּתַר דְאַתְבַּנְשֵׁי, תְּפָן שָׂרְיִין לֵיהּ בְּהַהוּא
 יְסוּד קְדִישָׁא, כְּלָא חוּרָא, בְּגִין כִּד אַקְרִי חֶסֶד. וְהַהוּא

ספר מאורות הנהר

פרק ט - רושמי העליה למירון

(א) רבינו עובדיה מברטנורא במירון

הראשון שכותב מהעליה למירון ביום ל"ג בעמר הוא רבינו עובדיה מברטנורא.

(במכתבו לאחיו בשנת רמ"ט, נדפס בספר דרכי ציון)

(ב) רבי אברהם גלאנטי

א. בשעת פטירת הצדיק מתעוררים כל מעשיו שעשה בעולם וכל התורה שעסק
 בה וכל היחודים שיחד בתורתו ובמעשיו, כלם חוזרים ומתחדשים, והוא בסוד
 בהילולא רבה דרבי שמעון תהא מתקן פתוריה שגאמר לרבי יצחק, כי בנודאי הוא

חֶסֶד עֵייל לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּכַתִּיב (תהלים קל"ג) כִּי שֵׁם
צִוָּה יי' אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, לָא סַיִים בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא לְמִימַר
חַיִּים, עַד דְּאַשְׁתַּכְּנוּ מְלוֹי, וְאַנָּא כְּתַבְנָא,
סַבְרָנָא לְמַכְתַּב טְפִי, וְלֹא שְׁמַעְנָא. וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁא,
דְּנִהוּרָא הָוָה סָגִי, וְלֹא הָוָה יְכִילְנָא לְאַסְתַּפְּלָא. אַדְהֵכִי
אַזְדַּעְזַעְנָא, שְׁמַעְנָא קְלָא דְקֹאֲרִי וְאָמַר (משלי ג) אַרְךָ
יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְגו'. שְׁמַעְנָא קְלָא אַחְרָא, (תהלים כא)
חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ וְגו'.

ספר מאורות הנהר

הילולא רבה, וכן איתא במדרש רות, כשנפטר רבי חסדאי הלך רבי יוסי בריה ובת
תמן בבי קבריה ההוא ליליא, שמע מגו חדרון דכתות פתות דמתכנפי וקוּו אַמרין
גיזיל בחדותא דהילולא דאורייתא דרבי חסדאי, עד פּאן המדרש.

ב. ושמעתי משמו של האלהי מהררי אשכנזי זלה"ה שֶׁבְּכַל אוֹתָהּ הֵהִילוּלָא אֵין
מי שִׁידַרְשׁ כִּי אִם הַנֶּפֶטֶר הַהוּא, וְזֶה אָמְרוּ גִיזִיל לְחִדּוּתָא דֵהִילוּלָא דְאֹרִיטָא. וְזֶה
לְדַעְתִּי שְׂרָמְזוּ ז"ל בְּדַבְרֵיהֶם, "אַגְרָא דְבִי הִילוּלָא מִיִּלִּי", כְּלוּמַר שְׂכַר דְּבִי הִילוּלָא
בְּהִוָּא עֲלֵמָא הוּא מִיִּלִּי, כֵּל אוֹתָן מִיִּלִּין דְּעֵבִיד וְעַסְק בְּהִוָּא עֲלֵמָא, עכ"ל. וְעַיִן שָׁם
עוֹד מַה שְׂכַתְּבַת בְּשֵׁם הַמַּגִּיד מַה שְּׂאֵמַר לְמַרְן הַפִּית יוֹסֵף זִלְזֵה"ה. (רבי אברהם גלאנטי
ב"קִינַת סְתָרִים" עַל הַפְּסוּק (איכה ה' ב') נַחֲלַתְנוּ נִהְפָּכָה לְזָרִים)

ג. הַאֲרִיז"ל עֲלָה לְמִירוֹן בְּיוֹם ל"ג בַּעֲמֹר

א. אָנִי רֵאִיתִי לְמוֹרֵי ז"ל שְׁהֵלֶךְ לְשֵׁם פַּעַם אַחַת בְּיוֹם ל"ג לְעַמֵּר הוּא וְכַל אַנְשֵׁי
בֵּיתוֹ וְיָשֵׁב שָׁם שְׁלֹשָׁה יָמִים רֵאשׁוּנִים שֶׁל הַשְּׁבֻעַ הַהוּא (זהר הקדוש ח"א קנה: ועוד) וְזוּ

כָּל הַהוּא יוֹמָא, לָא אַפְסִיק אַשָּׁא מִן בֵּיתָא, וְלֹא
הָוה מָאן דְּמַטֵּי לְגַבֵּיהּ, דְּלֹא יְכִילוּ דְנִהוּרָא וְאַשָּׁא
הָוה בְּסוּחְרֵינֵיהּ. כָּל הַהוּא יוֹמָא נְפִילָנָא עַל אַרְעָא,
וְנִעֲנָא. בְּתַר דְּאִזִּיל אַשָּׁא, חֲמִינָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּאַסְתָּלַק מִן עֲלְמָא, אֲתַעֲטַף שְׂכִיב
עַל יְמִינֵיהּ, וְאַנְפוּי חֵיבִין.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, וְנָטִיל יְדָיו וְנָשִׁיק לֹון, וְאַנָּא
לְחִיכָנָא עֲפָרָא דְתַחֲתֵי רַגְלוֹי. בְּעוּ חַבְרֵיִיא

ספר מאורות הנהר

הִיְתָה פַּעַם הִרְאִשׁוּנָה שְׂבָא מִמְצָרִים וְכוּ'. וְהָה"ר יוֹנְתָן שְׂאֲגִי"שׁ הֵעִיד לִי שֶׁבִשְׁנֵה
הִרְאִשׁוּנָה קָדָם שֶׁהִלְכְתִי אָנִי אֶצְלוּ לְלַמֵּד עִם מוֹרֵי ז"ל שֶׁהוֹלִיף אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן שֶׁם
עִם כָּל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, וְשֶׁם גָּלְחוּ אֶת רֹאשׁוֹ, "כִּמְנַהֵג הַיְדוּעַ" וְעָשָׂה שֶׁם יוֹם מִשְׁתָּה
וְשִׁמְחָה. (מורנו הרב רבי חיים ויטאל בספר שער הפגנות דף פ"ז ע"ב)

ב. רִאִיתִי לְמוֹרֵי זֶה"ה זֶה ח' שְׁנַיִם שֶׁהָיָה שֶׁם עִם אֲשֶׁתוֹ וּבֵיתוֹ הִג' יָמִים הָהֵם,
גַּם הִלֵּךְ לְשֶׁם לְגַלְחַת בְּנוֹ כְּמִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה בְּיָמִים הָהֵם. (שִׁלְחָן עָרוֹף הָאֲרִיז"ל)

ג. רָאָה עוֹד בְּסִדּוֹר הָאֲרִיז"ל לְהַקְדוּשׁ הַמְקַבֵּל רַבִּי שְׁבִתִי מֵרֵאשִׁיב זי"ע, בְּסִדּוֹר
סְפִירַת הָעֵמֶר.

פָּרָק י' - לְהִיּוֹת בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא

א. עַל יְדֵי הַפְצַת סְפָרָיו זֹכָה לֵישֵׁב בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא
א. הַמְדַפִּיס סְפָרִים מִמְמוֹנֵו לְהוֹצִיא לְאוֹר תּוֹרָה זֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצַת הַתְּלִמִּידֵי
חֲכָמִים מִחֲבָרֵי הַסְּפָרִים, שֶׁהָרִי עַל יְדוֹ יֵצֵא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּכָל עַתָּה,
וְאֵלּוֹ הָיָה גְנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמְשָׁכָן בִּיְרֻכְתֵּימֵם, לֹא הָיוּ לוֹמְדִים בּוֹ.

למבפי, ולא יכילו למללא. שארו חברייא בבבליה, ורבי
אלעזר בריה גפיל תלת זמנין, ולא יכיל למפתח
פומיה. לבתר פתח ואמר, אבא אבא. תלת הוו, חד
אתחזרו. השתא תנוד חיותא, צפראן טאסין, משתקען
בנוקבאן דימא רבא, וחברייא כלוהו שתין דמא.

קם רבי חייא על רגלוי ואמר, עד השתא בוצינא
קדישא מסתפל (ס"א משתדל) עלן. השתא לאו
הוא עדן, אלא לאשתדלא ביקריה. קם רבי אלעזר
ורבי אבא, נטלו ליה בטיקרא דסיקלא, מאן חמא
(ס"א ערעורא וערבוביא) ערבוביא דחברייא, וכל ביתא הוה
סליק ריחין סליקו ביה בפורייה, ולא אשתמש ביה,
אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

אתו טריקין, ומארי תריסין דכפר צפרי וטרדאן בהו
(ס"א דצפרי וטרדיא והוו) בני מרוגיא, צווחין בקטירין,

ספר מאורות הנהר

ב. והנה אמרו חז"ל במסכת זבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובכות וכו' כדאיתא
שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחר מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו,
שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת
מרחמוהו יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת
וישלה דף כ"ג ע"ב)

דְּחָשִׁיבוּ דְלֹא יִתְקַבֵּר תַּמָּן. בְּתַר דְּנִפְק פּוֹרְיָא, הָוּה
סָלִיק בְּאוּרָא. וְאִשָּׁא הָוּה לְהִיט קַמֵּיהּ, שְׁמַעוּ קְלָא,
עִילוּ וְאִתּוּ, וְאִתְכַנְשׁוּ לְהִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, (ישעיה נז)
יבא שלום ינוחו על משכבותם.

כַּד עָאֵל לְמַעְרְתָא שְׁמַעוּ קְלָא בְּמַעְרְתָא, זֶה הָאִישׁ
מְרַעִישׁ הָאָרֶץ מְרַגִּז מְמַלְכּוֹת, כַּמָּה כַּטְרִין
בְּרַקִּיעָא מְשַׁתַּכְּבִין (ס"א וְלֹא מְשַׁתַּכְּחִין) בְּיוֹמָא דִּין בְּגִיגְדָא,
דְּנָא רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּמֵאֲרִיהּ מְשַׁתַּבַּח בֵּיהּ בְּכָל
יוֹמָא. וְכַפָּא חוּלְקִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא. כַּמָּה גְּנִיזִין עֲלֵאִין
מִסְתַּמְרִין לֵיהּ, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (דְּנִיֵּאל יב) וְאִתָּהּ לָךְ לְקִין
וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְלָךְ לְקִין הַיְמִין. (עד פֵּאן הַאֲדָרָא זִוְטָא
קוֹדֵישָׁא).

ספר מאורות הנהר

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק

בחלום וכו' עין שם, ונא לעיני בהסכמת הגאון הצדיק מורנו הרב רבי יוסף חיים
זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (מורנו הרב
חיים פאלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז)

גם האדמו"ר מסדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל
הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

השכבה לאיש

אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד

המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח ה' תניחנו בגן עדן:

דאתפטר מן עלמא הדין כרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ורחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי וסתיירו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל עדניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. ה' הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. כדכתיב יבא שלום ינחו על משכבותם הולך נכוחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה

אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי. אשה יראת-יהוה יאהדונהי היא תתהלל: תנו-לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה:

המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח ה' תניחנה בגן עדן:

דאתפטר מן עלמא הדין כרעות אלהא מריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ויחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. כדכתיב יבא שלום ינחו על משכבותם הולך נכוחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן:

קדיש על ישראל

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. (אָמֵן)

בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֵעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ. וְיִקְרַב
מְשִׁיחֵיהּ. (אָמֵן)

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אָמֵן)

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעֻלְמֵי עֻלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר.
וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
(אָמֵן)

לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרוּן בְּעֻלְמָא
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
דְּעֻסְקִין בְּאוּרִיתָא קַדְשֵׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא
לְנָא וְלֵהוֹן וּלְכוֹן חֲנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אָמֵן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשְׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה
וְגֻאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיח וְהַצְּלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אָמֵן)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן).

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אַמֵּן:

בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרֵעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ.
אַמֵּן:

בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאִמְרוּ
אַמֵּן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא:

יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא מִן כָּל (בְּעֵשִׂי"ת וּלְעֵלְמָא מִכָּל) בְּרַכְתָּא
וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אַמֵּן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל
כָּל מֵאן דְּעִסְקִין בְּאוּרֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא (קְדִישָׁא) הֵדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר
וְאַתַּר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלַמָּא רַבָּא חֲנָא וְחֹסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוּנֵי
רוּחֵי וּפְרָקְנָא מִן קֳדָם אַבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵי אֲרַעָא וְאִמְרוּ אַמֵּן:

יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמֵי אֲרַעָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ
אַמֵּן:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בְּעֵשִׂי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר

תְּפִילוֹת

וּבְקִשׁוֹת

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהר הַעֲזוּלְמִי"

בְּעִי"ה ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב" א

ל"ג בְּעֲזֻמֶר שְׁנַת תש"ע ע לפ" ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

שער תפילות ובקשות

תפלה מתוך "הלולא רבא"

קום צדיק הקדוש אור החי. רבי שמעון בן יוחאי. וחלה נא פני אל ויחננו, ויאמצנו ויברכנו, ויגדלנו וידגלנו. ויהדרנו ויבועד טוב יועדנו. ויזכנו ויחכמנו. ויטהרנו ויישרנו. ויכלכלנו וילבבנו. וימלטנו וינשאנו. ויסמכנו ויעזרנו. ויפרנסנו ויצליחנו. ויחדשנו וירפאנו. וישמרנו ויתמכנו. ולמען אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף ודוד ופנחס ושלמה וכל הצדיקים וכל החסידים, ירחמנו ויחיינו חיים ארפים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה טובה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלימה. חיים של עשר וכבוד. חיים שתהיה בנו אהבת התורה ויראת שמים. חיים שימלא כל משאלות לבנו לטובה לעבודתו יתברך. אמן בן יהי רצון:

קום צדיק יסוד עולם אשר רב כחך לפטר העולם. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דעלך אשתמע קלא במערתא זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתככיין בגינך, דמארך משתבח בך בכל יומא. עלך אתמר צדיק מושל יראת אלהים. דלא הוה גזרה דאתגזר על עלמא דלא בטלת לה. אנת גוזר וקודשא בריך הוא מקים, ועלך אתמר רצון יראיו יעשה. קום ובקש רחמים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על בית ישראל בני אברהם יצחק ויעקב, אשר בגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה אלפי שנים קוראים בשם ה' ומאמינים בו ובתורתו. וכמה אלפים מסרו עצמם להרגה ולשרפה על קדשת שמו יתברך. וכמה עניים ואביונים יש בישראל שעוסקין בתורה בכל

יום תמיד. וכמה יתומים ואלמנות יש בישראל שעוסקין בתורה ובמצות בכל יום תמיד. וכמה נערים וקטנים יש בישראל שהם עוסקים בתורה בהבל שאין בו חטא: יהושע בן גמלא תקן שיכניס אדם את בנו לתלמוד תורה, כבן שש כבן שבע, ועתה יש כמה זריזין בישראל שמכניסין את בניהם לתלמוד תורה קדם זמן זה. וכמה זקנים וזקנות יש בישראל, שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וחומדין ומתאוין ומצפין לישועת ה' בכל יום. וכמה פסחים וכמה סומים יש בישראל שהם באים לבית הכנסת להתפלל ולשמע דברי תורה. וכמה אנשים יש בישראל שהם עושים מצות ומעשים טובים בסתר. וכמה יש בישראל שלומדים תורה בהצנע. וכמה אנשים ונשים יש בישראל אשר עושים כדברי החכם המחמיר בהלכות דברי תורה ודברי סופרים ואף על פי שיש הרבה חכמים מקליו. וכמה עניים יש בישראל שעושים כדברי המחמיר בהלכות. ואף על פי שיש להם הפסד ממון בדבר, ובפרט בהלכות חג המצות וכמה וכמה חמרות עושים ונותנים ומפזרים ממון על זה. בנות ישראל הן החמירו על עצמן שאפלו רואות טפת דם כחרדל יושבות עליו שבעה נקיים. ועוד כמה חמרות קבלו עליהן בהלכות נדה. וכמה עניים יש בישראל, שהם מכבדים השבתות וימים טובים, ואף על פי שהם בדחק ובצער. וכמה בעלי צדקות וגומלי חסדים יש בישראל, וכמה אוהבי שלום ורודפים אחר המצות יש בישראל. וכמה שפלים יש בישראל. וכמה סובלי חלאים וסובלי יסורין וסובלי עניות יש בישראל והם מקוים ומצפים לישועת ה'. וכמה שמחים במצות יש בישראל, ובפרט במצות המילה שמלין את בניהם לשמונת ימים ברצון טוב בלב שלם ובנפש חפצה ומכניסים

אותו בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וּבְחֶבֶד. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְהַמְלִיץ טוֹב עִבּוֹר בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלַמּוֹד סְנִיגוֹרֵי אֵלֵיהֶם. אַתָּה צְדִיק כִּי טוֹב קוּם וְלַמּוֹד טוֹב:

קוּם חֲסִידָא קַדִּישָׁא קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים. קְדוּשׁ ה' מְכַבֵּד. אַנְתָּ הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְאַתְקְרִיאַת מְכַבֵּד בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְאַנְתָּ הוּא דְעֵתִיד לְמַהוּי רִישָׁא לְצְדִיקָא דִּיתְבִּי בְּגִנְתָּא דְעָדָן. וְתִקְבֵּל אִפִּי שְׂכִינְתָּא. וְתַחֲמִי לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְתַשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָא. וְתִימָא לְהוּ בּוֹאוּ נְשַׁתְחוּה וְנִכְרַעַה נְבֻרְכָה לְפָנֵי ה' עוֹשֵׁנוּ. קוּם וּבְקִשׁ רַחֲמִים מֵאַבִּינוּ שְׁבַשְׂמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, שִׁישְׁפִּיעַ לָנוּ בְּרַחֲמֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. וְיַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ וְזְכוֹר אֲבוֹתֵינוּ. וְזְכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֹשׁ. וְזְכוֹר מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְזְכוֹר כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ לְפִלְטָה לְטוֹבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלַרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. אָמֵן, כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

קוּם מְרוֹ מַלְכָּא דְעַלְךָ אַתְמַר אֲשֶׁרְךָ אֶרֶץ שְׂמַלְכְךָ בֶּן חוּרִין. אַנְתָּ הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְעַסְקַת בְּאוּרִיתָא תַּדִּירָה. וְאוּרִיתְךָ סִלְקָא בְּתַלְתַּת מָאָה וְשִׁבְעִין נְהוּרִין. וְכָל נְהוּרָא אַתְפְּרָשָׁא לְשִׁית מָאָה וְתַלְסַר טַעֲמִין, סִלְקִין וְאַסְתַּחֲנוּ בְּנֵהְרֵי אֶפְרַסְמוּנָא דְכִנְיָא, עַלְךָ כְּתִיב לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא. קוּם וְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי אֵל עֲלִיוֹן עַל יְרוּשָׁלַיִם וְצִיוֹן, וְעַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׂיַבְנָה בְּמַהְרָה וְיִגְדֵל כְּבוֹדוֹ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ. וְה' בְּרַחֲמֵינוּ יְגַלֶּה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְיִוַּפֵּעַ וְיִנְשָׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי. וְיִקְרַב פְּזוּרֵינוּ מִן הַגּוֹיִים, וְנִפְּצוּתֵינוּ יִכַּסּ מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְיִבְיָאנוּ לְצִיוֹן בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֵינוּ קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תַּמִּידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְכְתָּן. וּבְכֹן

צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. וחסידיים בְּרָנָה יגילו. ועולתה תקפץ-פיה. והרשעה בלה בעשן תכלה. והאלילים פרות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי. והיתה לה' המלוכה, ולעולמי עד ימלך בכבוד כפתוב ה' ימלך לעולם ועד. והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

קום בוצינא עלאה קדישא. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי, דנהורך נפיק בנהורך דשמשה מנרתיקה ונהיר לכל עלמא. אנת דזכית למחמי אפך נהיר כנהורא דשמשא תקיפא דזמין למיפק באסותא לעלמא, דכתיב וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. אנת דזכית למחמי תליסר מכילן גליפין קמך ונהרין כבוצינין. אנת הוא דזכית למחמי סבר אפי דעתיק יומין, קום לעורר הרחמים והתפלל לפני אבינו אב הרחמים, שיתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים ויצילנו מכל צרה וצוקה וממשחית. ויצילנו משעבוד מלכיות ומחבלי משיח ומדינה של גיהנם ומחבוט הקבר. ויצילנו מעניות תורה ומעניות מצות. ויצילנו מעניות ממון ומדלות ומחסרון פיס. ויצילנו מדבר וממגפה ומכל גזרות קשות ורעות, ולא יהיו צרים לנו ולא יהיו משטינים אותנו, לא למעלה ולא למטה. אלא יהיו הכל עוזרים ומסייעים אותנו.

קום התנא הקדוש מארי דאורייתא מארי דחכמתא. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דאתיהיב לך רשו למימר מלין סתימין ולפרשא לון. אנת הוא דקודשא בריך הוא אסתכם על ידך. דכל מלך באתגליא אנון ולא אתפסין. כמה דכתיב פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת. קום והתפלל עלינו לפני הקדוש ברוך הוא שיאיר עינינו בתורתו. ויחננו חכמה בינה ודעת, להבין להשפיל,

לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
וְצִאֲצִאינו וְצִאֲצִאי צִאֲצִאינו לומדים תורה לשמה ומכונים לאמתה
של תורה. ויקים בנו מקרא שכתוב על ידי ירמיה הנביא עליו
השלוש. כי את הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם ה' נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתובנה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ולא ילמדו עוד איש את רעהו
ואיש את אחיו לאמר דעו את ה' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד
גדולם כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אֶזְכֹּר עוד. ונאמר על ידי
ישעיה הנביא עליו השלוש, כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים
מכסים.

קום אילנא רבא ותקיף בתרין עלמין. אנת הוא רבי שמעון בן
יוחאי דקודשא בריך הוא חקק דיוקנך לעלא. וקלך לעלא לעלא
סלקא ומתעטרא בכתרא קדישא. וקודשא בריך הוא מתעטר בך
בכלהו עלמין ומשתבח בך. עלך כתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר. קום והמליץ טוב והתפלל לפני אבינו אב הרחמן
בעד ילדי בית ישראל יונקי שדים וגמולי חלב ותינוקות של בית
רבן. וה', ברחמיו וברב חסדיו, ישמרם ויצילם מכל נזק ומכל חלי.
ויצילם מכל צר ומשטין ומרוח רעה. ויצילם מעין הרע ומכל דבר
רע. ויתן להם חיים ארפים וטובים ומתקנים וכח וחזק ואמץ ללמד
תורה ולקיים המצוות ויגדלו בטובה ושלווה ושלוש:

קום ארנא עלאה קדישא, דעלך כתיב ארנא ישאג מי לא יירא.
אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דבשעתא דפתחת פומך למלעי
באורייתא ציתין לקלך כל ברסין וכל רקיעין וכל רתיכין. אנת פתחת
תרעין דחכמתא ואנת תקנת דרגין עלאין. ומיומא דברא קודשא

בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא אַנְתָּ הוֹיַת זְמִין קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקָרִי לְךָ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁמְךָ. עֲלֵךְ כְּתִיב יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ. קוּם וּבְקֵשׁ
 רַחֲמִים מֵאֵל שְׂדֵי בְּעַדְנוּ וּבְעַד כָּל יִשְׂרָאֵל לְתַקֵּן אֶת כָּל פְּגָם שְׁפַגְמֵנוּ
 בְּשִׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ וּבְאַצִּילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה וְעֲשֵׂיהָ וַיִּתְבַּרְרוּ כָּל נִיצוּצֵי
 הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר נִתְפָּזְרוּ עַל יְדֵינוּ בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם.
 וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִים תַּקּוּן נַפְשֵׁנוּ רוּחַנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ בְּגִלְגוּל זֶה. וְנִזְכָּה לְלַמֵּד
 תּוֹרָה לְשִׁמְהָ וַיְהִי כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם. אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן:

קוּם אוּר יִשְׂרָאֵל אַתָּה וְתַלְמִידֶיךָ עֲשֵׂהָ חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. קוּמוּ
 וּסְדְרוּ מַלְיָן קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאָמַר לֹא אִשְׁחִית בְּעַבּוּר
 הָעֲשֵׂרָה. קוּמוּ וּזְיִלוּ לְדַמְיֵי חֲבֵרוֹן, אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. וְאַתְּעֲרוּ
 לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא, דְּאִתְמַר בֵּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלְוַתָּא. וְקִנְא דְאִיְהִי יְרוּשָׁלַּיִם
 חֲרָבָה, וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלְוַתָּא, תַּחוֹת יְדֵי אֲדוֹנִים קָשִׁים, אָמֵן דְּעֲלֵמָא,
 קוּמוּ וְאֵלִיפוּ זְכוּ עַל עֲאֲנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן וְאַתְנָה
 צִאֲנִי צִאֲן מְרַעִיתִי, קוּמוּ וּבְעוּ רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ, וְאֵלִיפוּ זְכוּ עֲלֵיהוּ.
 לְשִׁזְבָּא לֹון מְהַלִּין חִיּוֹן בִּישִׁין. וְלִמְהוּי מְחִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְהוֹן עַל כָּל חוּבֵיהוֹן. וְלִמְפָּרַק לֹון בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב. קוּמוּ לְעוֹרֵר
 הַרְחֲמִים וְלִהְיֵשֶׁךְ חֲסִידִים גְּדוֹלִים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲיֵינוּ, בְּכָל
 מְקוּם שְׁהֵם. וּזְכוּת אַבוֹת וּזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים. וּזְכוּת כָּל
 הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּלְבוֹתָם. אֲשֶׁר מְסֵרוּ עַצְמָם לְהַרְגָּה וְלְשַׁרְפָּה עַל קְדוּשַׁת
 הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. וְתַמְיִמוּתָם וְקְדוּשַׁתָּם וְלַמוּדָם בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 וְסוּדוּתֵיהָ וְכָל הַתְּקוּנִים וְהַיְחוּדִים אֲשֶׁר יִיחַדוּ וְתַקְּנוּ בְּקְדוּשָׁה
 לְמַעְלָה. יִגְנוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי כְּלָנוּ כְּאֶחָד אֲנַחְנוּ: וְה' יִתֵּן
 אֲמַר הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רַב קוּל מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר. עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לְךָ

מבשרת ציון. מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:

ואחר כך יאמר בקשה זו:

אנא ה' אלהי ישראל מלך רחום וחנון. יהי רצון מלפניך שייכבשו רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנינו משורת הדין. ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומארצך ומנחלתך, והושיענו למען שמך הגדול ולמען זכות עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי. ולמען זכות כל הצדיקים והישרים בלבבותם אשר הלכו לעולם שפלו ארך. ואשר מסרו נפשם על יחוד קדשת שמך, ולקחת אותם אל בית מנוחתם להשתעשע בהם, ובגן עדן ובצורר החיים שמת נפשם, כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. אתה הכינות ליראיך תענוג וגמול ונעימות, עין לא ראתה אלהים זולתך, עשית למחפניך לעין כל, כמו שנאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם. זכרונם ותמימותם יעלה לפניך וראה בענינו וקרע רע גזר דיננו. ומכל גזרות קשות ורעות תצילנו. ולמתים תעשה פלא עד אשר כדבריך יחיו מתינו, יקיצו וירננו שכני עפר.

רבון העולמים, שמע קולנו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. בזכות עבדיך אברהם ויצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף ודוד ופנחס ושלמה. ובזכות עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי. ובזכות כל הצדיקים והחסידים אשר בגן עדן. ותצילנו מיצר הרע ומכל חטא ועון ופשע. ותזכנו לחזר בתשובה שלמה לפניך וברב רחמיך תתקן את כל פגמינו ופגמי אדם הראשון שפגמנו בכללות אצילות בריאה יצירה עשיה. ובכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה. ותסיר

הסיגים מלבושי נפש רוח ונשמה חיה ויחידה של כללות ופרטות
אצילות בריאה יצירה עשייה. ותברר חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנגה
דאצילות בריאה יצירה עשייה ונגה פאור תהיה אל מקום הקדש.

אנא מלך רחום וחנון. הנשמה לך והגוף פצלך חוסה על עמך.
ובכן יהמו נא רחמיך ה' אלהינו עלינו. לב טהור ברא לנו אלהינו
ורוח נכון חדש בקרבנו. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך.
והבט משמים עדה תמה עניה סוערה הומיה היא באין השקט.
הספת ושמע תחנוני שאלתה ובקשתה פהגון, הלא מצער היא לגדל
חסדך. רומה על השמים לרחם העמוסה מרחם באחדותך. למה
פניך תסתיר ותשפח ענינו ולחצנו. לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן
כבוד, למה יאמרו הגויים איה נא אלהיהם. עשה למען זכות
אבותינו אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן, עשה למען
יוסף ודוד פנחס ושלמה. עשה למען ירושלים עיר הקדש, עשה
למען ציון משכן כבודך. עשה למען חרבן ביתך. עשה למען שממות
היכלך. עשה למען ישראל העניים והדלים והשרויים בצרות. עשה
למען לומדי תורה ברב דחק, סובלי יסורין, סובלי חלאים, סובלי
עניות, אשר מרב תלאות לא נשאר בהם דעת צלולה, להבין
ולהשפיל את כל דברי תלמוד תורתך, עשה למען יתומים ואלמנות,
עשה למען יונקי שדים. עשה למען גמולי חלב. עשה למען תינוקות
של בית רבן שלא חטאו. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך
והושיענו. חננו ועננו ושמע תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה.

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם. והתמלא רחמים עלינו ועל
כל אחינו בית ישראל בכל מקום שהם, ובפרט על יושבי ארץ

יִשְׂרָאֵל. וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַלֵּיהֶם וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּילֵם מִרָעָה וּמִרָעָב וּמִמַּצּוֹר
 וּמִשָּׁבִי וּמִבְּזָה וּמִעֵין הָרַע וּמִכָּל דְּבַר רָע. וְתִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל
 חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֵל נָא רַפָּא נָא לָהֶם. וְתִקֵּים בְּכֹל אֶחָד מִחוֹלֵי
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שְׁכָתוּב ה' יִסְעָדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶת
 בְּחַלְיוֹ. וְהַבְּרִיאִים מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּתַּמִּיד בְּרִיאוֹתֵם שְׁלֵא יִחְלוּ.
 וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּיל לְכָל יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲלָאִים וּמִכָּל נֶזֶק וּמִכָּל צָר וּמִשְׁטִין
 וּמִקְטָרֵג וּמִרוּחַ רָעָה וּמִכָּל מִינֵי פְרָעֲנוּת. וְתִפְקֹד בְּזָרַע שֶׁל קִימָא
 זָרַע קֹדֶשׁ לְכָל חֲשׁוּכֵי בְנִים. וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר וְתוֹצִיא אוֹתָן
 מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וְיֵצֵא הַיּוֹלֵד בְּשֵׁעָה טוֹבָה. וְלֹא יֵאָרַע שׁוּם צָעַר וְשׁוּם
 נֶזֶק, לֹא לַיּוֹלְדוֹת וְלֹא לַיִלְדֵיהֶן. וְאֵל יִמְשַׁל אֶסְפָּרָה וְשֹׁדִין וְרוּחִין
 וְלִילִין לְכָל יִלְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתִגְדַּלֵם לְכָל יִלְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְתוֹרַתְךָ
 וּמִצְוֹתֶיךָ בְּחַיֵּי אָבוֹתֵיהֶם וְאִמָּם: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יוֹרְדֵי הַיָּם פָּצִם
 וְהַצִּילֵם מִמַּיִם רַבִּים וּמִיַּד בְּנֵי נָכָר. הַצִּילֵם מִטֵּיט וְאֵל יִטְבְּעוּ וְיִנְצְלוּ
 מִרוּחַ סָעָרָה וּמִמַּעֲמַקֵּי מַיִם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכִים בַּיַּבֶּשֶׁה הַדְּרִיכֵם
 בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשֵׁב. וְהַצִּילֵם מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בְּדֶרֶךְ. וְכֹל הָאֲסוּרִים בְּכֹלֵא מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹר מֵאֲסוּרֵיהֶם וְהוֹצִיאֵם
 לְרוּחָה וְתִשְׁיֵב לְיִרְאֵתְךָ כָּל הָאֲנוּסִים בְּיַד גְּאִים וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן ה': אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ. טוֹב וּמִטֵּיב הַדְּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת
 שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה. כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ.
 הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. שְׂמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ. וְהִשָּׁב כְּהַנִּים
 לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וּלְזָמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם,
 וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה', לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא, אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן.

יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

תפלה ליוצאי חלציו

מספר של"ה הקדוש

וזה לשונו: חל עלינו חובת התפלה ובקשה לה' יתברך בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך, על כן בכל מה שיצטרך האדם בכל עת וכל שעה, ירגיל על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' ייבו. ובעת הפעלה יאמר בכל צרכיו:

"לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים, הצליח דרכי כי מאתך הכל" וכו'. וביותר צריך זרוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם, ואגב, כל צרכיהם וזווגם מה' יצא הדבר.

ולפי אומר לי שעת רצון לתפלה זו בערב ראש-חודש סיון, הוא החדש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקינו, וראוי לישב בתענית הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל עניני הבית, אסור והיתר, טמאה וטהרה, וכל הענינים. ויתנו צדקה לעניים הגונים, ואם אפשר לבעל אז להתענות הפסקה מה טוב ומה נעים. ועל כל פנים יהיה תענית גמור ככל דיני תענית צבור.

וזה גסח התפלה:

אתה הוא יהוה יאהדונהי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ועד עולם אתה אל, ובראת עולמך בגין לאשתמודעא אלהותך באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: "בראשית" - בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול.

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יהוה יאהדונהי אלהינו שני צוויים, כתבת בתורתך: פרו ורבו, וכתבת בתורתך: ולמדתם אתם את-בניכם, והפונה בשתייהן אחת, כי לא לתהו בראת כי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך.

ובכן אבוא אליך יהוה יאהדונהי מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנתי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות, לתכלית שהם ואני בלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך.

אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו ברחמים לחיים, זכרנו לחיים נצחיים כמו שהתפלל אברהם אבינו: לו יחיה לפניך, ופרשו רבותינו זכרונם לברכה: ביראתך.

כי על כן באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע כשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמצ, אך שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם. ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדוך באהבה וביראה פנימית, לא יראה חיצונית, ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד. ותן להם בריאות וכבוד וכח, ותן להם קומה ויפי וחוץ וחסד, ויהיה אהבה ואחוה ושלוש ביניהם,

וּתְזַמִּין לָהֶם זְוֹגִים הַגּוֹנִים מְזַרַע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְזַרַע צַדִּיקִים,
וְגַם זְוֹגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֵם כְּכֹל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד
עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן.

אֵתָהּ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי יוֹדַע כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְּפוּנֵי לְבִי,
כִּי כְּוִנַּתִּי בְּכֹל אֵלֶּה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּלְמַעַן תִּתְּנֶנּוּ
הַקְּדוּשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי עֲנֵנִי בַעֲבוּר הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים:
אֲבָרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְגִלְלֵם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהִיּוֹת הָעֲנַפִּים דּוֹמִים
לְשֵׁרֶשׁם, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רַגְלֵי רְבִיעִי בַּמְּרַכְבָּה, הַמְּשׁוֹרֵר בְּרוּחַ
קְדָשְׁךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרֵי כָל-יֵרָא יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי, הַהֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ
כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בְּיִרְכָתֵי בֵיתְךָ,
בְּנֶיךָ כַּשֶּׁתְּלִי זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי-כֵן יִבְרַךְ גְּבוּר יֵרָא יְהוָה
יֵאֱהַדוֹנֵהי: יִבְרַכְךָ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי מִצִּיּוֹן, וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה-בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

אֲנֵא יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יִקָּם בְּנוֹ הַפְּסוּק: וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אִוְתָם אֲמַר יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וּדְבָרֵי
אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַעַךְ אֲמַר
יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי-כִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

שֵׁם שְׁעַר הָאוֹתִיּוֹת אוֹת ד' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְתַמִּיד תִּתְּנֶה תְּפִלָּה זוֹ
שְׁגוּרָה בְּפִי הָאֵב וְהָאֵם לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶרַעַם שְׁיִהְיוּ לוֹמְדֵי תוֹרָה
וְצַדִּיקִים וּבְעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, וַיְכּוֹן בְּמַאֲד עַל זֶה בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה:
”וְנִתְּנָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ” וכו', וְכֵן בְּבִרְכַת אֶהְבֶּה רַבָּה: ”אֲבִינוּ אֵב

הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו" וכו', יחשב גם כן על זרעו וזרע זרעו עד עולם. וכן כְּשֵׁאוֹמֵר: "לא נגע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה".
בְּכֹל מְקוֹמוֹת כָּאלוֹ יַעֲשֶׂה תַּפְלֵתוֹ קִבַּע בְּכֹל לִבָּבוֹ וּבְכֹל נַפְשׁוֹ וְכוּ'.
עֵינַי שָׁם.

תַּפְלֵת הַרְשָׁ"ש

תַּפְלָה שְׂסֻדְרָה אִישׁ אֱלֹהֵי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלוֹם שְׂרַעֲבֵי זִיעָ"א
לְאוֹמְרָה בְּכֹל לִיְלָה בַּעַת שֵׁיֵאמֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת, וְכֵן טוֹב לְאוֹמְרָה
בְּכֹל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וּבְכֹל שַׁעַת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן.

הַבֵּט מִשְׁמַיִם עֲדָה תַמָּה שְׁטוּחָה בְּאַסְקוּפַת הַיְכָלְךָ וּלְבַה קוֹרַעַת.
עֲנִיה סוֹעֶרָה הוֹמְיָה הִיא בְּאֵין הַשְּׁקֵט, הַסִּכַּת וּשְׁמַע תַּחֲנוּנֵי שְׂאֵלְתָה
וּבִקְשָׁתָה כְּהוֹגֵן שֶׁהֵלֵא מִצַּעַר הִיא לְגֹדֶל חֶסֶדְךָ. וְאִם עֲוִינֵנו עֲנוּ בְּנוֹ
וְעֲנֵנוּ עֲנֵנוּ. שְׁלַח רוּחְךָ הַטּוֹב לְפָאֵרִם וּשְׁמֵשׁ צְדָקְתְּךָ לְהַמִּיסָם. תַּתְּאַמֵּץ
בְּתַקֵּן חֲנִינוּתְךָ. רוּמָה עַל הַשְּׁמַיִם לְרַחֵם הַעֲמוּסָה מֵרַחֵם בְּאַחֲדוּתְךָ.
וְאַתָּה צֹלַח הָעֵז עֲזָךְ הַמִּפְלֵא בְּךָ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לַחֲשׂוֹף לְבֹן
חֶסֶדְךָ צַחֲצַחוֹת חִיזוֹ דְעַתִּיק אֲשֶׁר אֹרוֹ מְרֹאֵשׁ. וְתִלְבִּין בְּזִהְרִים
זְהוּרִית אָדָם דִּינְךָ, וּשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר תַּקְנֵת
בְּתַעֲלוּמוֹת חֲכָמָה נִשְׁגָּבָה. אֵת בְּרִיתֶם זְכוֹר הָאֵל נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים
וְנִקְהָ בְּטַל אֹרוֹת אֵת רוּם כְּתָמֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ. יִגְלוּ וְיִגּוּלוּ הַחֶסֶדִים
וְהַרְחִמִים הָעֲלִיּוֹנִים עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְיִשְׁתַּלְּשְׁלוּ בְּסִלְסוּלָם עַד יִגִּיעוּ וְיִגְהוּ
כְּנוּגָה רַב אֲגוֹן הַסְּהָר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיֵהֵא
עֲתָה עַת רְצוֹן, וְיִמְשַׁךְ מִן הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמְּקוֹר הַחַיִּים
הָעֲלִיּוֹנִים שְׁפַע בְּרַכָּה עֲלִיּוֹנָה וּקְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה לְחֲכָמָה דְּמַחֲשָׁבָה

עֲלִיּוֹנָה. וְתַפְתַּח מְקוֹר אוֹתָהּ הַחֲכָמָה דְּמַחְשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה לְהַשְׁפִּיעַ קִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה וּבִרְכָה רַבָּה לְשָׂרְשֵׁי מְקוּרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל שָׂרְשֵׁי הַחֲסָדִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַרְחֵמִים הַגְּדוֹלִים. וְתַפְתַּח הַאוֹצָר הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן הַשְּׂמִים הָעֲלִיּוֹנִים. וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים הָעֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לְכָל הַפְּרָצוּפִים הָעֲלִיּוֹנִים [דַּעֲתִי"ו. וַא"א וְנוק'. וַא"א. וַיִּשְׁסו"ת. וְזו"ן. וַיַּעֲקוּר"] דְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלְשָׂרְשֵׁי נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה חַיָּה יַחֲדָה שְׁלֵנוּ. וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים עֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לִירוּשָׁלַיִם הָעֲלִיּוֹנָה וּלְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָעֲלִיּוֹן וְתַפְתַּח חֲלוּנֶיהָ וּשְׁעָרֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם הָעֲלִיּוֹנָה וְשֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְתַשְׁמַע וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלֵתְנוּ [עַל יְדֵי שְׁמוּעָא"ל שֶׁהוּא בְּכַתֵּר דְּחֲכָמָה דִּיצִירָה שְׁמִקּוּרוֹ הוּא שֵׁם א'ה'ו'ה'].
 וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים עֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לְשִׁכְנֶיהָ לְתֵת לָהּ כַּח גְּדוֹל לְצֵאת מִתּוֹךְ הַקְּלִי' וּלְפֶשֶׁט מַעְלִיָּה הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים. וְתַלְבִּישׁ אוֹתָהּ פּוֹרְפִירָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְתֵן לָהּ כַּח גְּדוֹל לְצֵאת עִמָּה כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּשְׁאַרוּ בַּקְּלִי'. ח"ל ב"לע ו"קֶאֱנוּ מִבְּטָנוֹ יוֹרִישְׁנוֹ א"ל. וְלִהְעֲלוֹתָהּ אֶל מְקוֹמָהּ וְשָׂרְשָׁהּ הָעֲלִיּוֹן דַּעֲץ הַחַיִּים. וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ. וְתַשְׁפִּיעַ לָנוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְשַׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מְטוֹבְךָ וּמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרִכוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂר מִתְּנוֹת יְדִיךָ. וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ, וַיְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתַתְּנֵהָ עִמָּנוּ יְהוָה יֵאֱהוֹנָה אֱלֹהֵינוּ בְּמַדַּת הַחֶסֶד וּבְמַדַּת הַרַחֲמִים, וְתַכְנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנְחֻלְתְּךָ, וַיַּעֲלֵה וַיְבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֵּר זְכוּרָנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ

וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים עֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לְשִׁכְנֶיהָ לְתֵת לָהּ כַּח גְּדוֹל לְצֵאת מִתּוֹךְ הַקְּלִי' וּלְפֶשֶׁט מַעְלִיָּה הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים. וְתַלְבִּישׁ אוֹתָהּ פּוֹרְפִירָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְתֵן לָהּ כַּח גְּדוֹל לְצֵאת עִמָּה כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּשְׁאַרוּ בַּקְּלִי'. ח"ל ב"לע ו"קֶאֱנוּ מִבְּטָנוֹ יוֹרִישְׁנוֹ א"ל. וְלִהְעֲלוֹתָהּ אֶל מְקוֹמָהּ וְשָׂרְשָׁהּ הָעֲלִיּוֹן דַּעֲץ הַחַיִּים. וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ. וְתַשְׁפִּיעַ לָנוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְשַׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מְטוֹבְךָ וּמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרִכוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂר מִתְּנוֹת יְדִיךָ. וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ, וַיְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתַתְּנֵהָ עִמָּנוּ יְהוָה יֵאֱהוֹנָה אֱלֹהֵינוּ בְּמַדַּת הַחֶסֶד וּבְמַדַּת הַרַחֲמִים, וְתַכְנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנְחֻלְתְּךָ, וַיַּעֲלֵה וַיְבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֵּר זְכוּרָנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ

בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום. ותשוב ותרחם על שכונתך ועלינו ועל מקדשך ברחמיך ותגדל כבודו במהרה בימינו. אבינו מלפניו אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרוב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירפתי ארץ, והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים עיר מקדשך בשמחת עולם, אגא אלהינו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתו.

ובכן תן כבוד לעמך, תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה לארצך וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו, וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקפוץ פיה, והרשעה כלה בעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא יהוה יאהדונהי אלהינו מהרה על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, כפתוב בדברי קדשך, ימלך יהוה יאהדונהי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה:

רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אלא ששאור שבעסה ושעבוד מלכיות וחסרון כיס מעכבים:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתצילנו מהם ותסייע לנו ולבנינו ולזרענו ולזרע זרענו מעתה ועד עולם, ולאנשי ביתינו ולכל הנלוים אלינו המסייעים אותנו בעבודת

ה', וְהִמְהִינִים אוֹתֵנוּ מִנְכֻסֵיהֶם, וּמְחֻזְקֵיהֶם בְּיָדֵינוּ לְשִׁבְתָּהּ עַל אֲדָמְתָהּ
הַקֹּדֶשׁ תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם.

וּתְצַלֵּנוּ מִיֵּצֵר הָרָע וּמִכָּל חַטָּא וְעוֹן וּפְשַׁע וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִמְשָׁחִית וּמִשְׁעָבִיד מִלְכֵיאוֹת, וּמִחֻבְלֵי מִשִּׁיחַ [וּמִמְעַרְבֵי רַב] וּמִמְלַחֲמַת
גּוֹג וּמַגּוּג וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִחַבּוּט הַקֶּבֶר וּמִמְעַנְיּוֹת תּוֹרָה וּמִמְעַנְיּוֹת
מִצְוֹת וּמִמְעַנְיּוֹת מְמוֹן, וּמִדְּלוֹת וּמִשְׁפָּלוֹת וּמִמְחַסְרוֹן כֵּיס, וּמִדְּבַר
וּמִגָּפָה, וּמִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבֵא בְּעוֹלָם:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְטַל
כַּח כָּל הַצָּרִים לָנוּ וְכַח כָּל הַמְשֻׁטְיָנִים וּמִקְטָרְגִים עֲלֵינוּ, הַעֲלִינּוּנִים
וְהַתְחַתּוֹנִים, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם כַּח לְהַשְׁטִין וּלְקַטֵּרְג עֲלֵינוּ. וְתִצְוֶה
לְמַלְאכֶיךָ מִלְאכֵי הַשָּׁרָת וְלְכָל הַנְּאֻצְלִים וְהַנְּבָרָאִים וְהַיִּצּוּרִים
וְהַנְּעָשִׂים, לְעֹזֵר לָנוּ וְלִסְיַעַנּוּ וְלֵאמֹץ אֶת כַּחֲנוּ, וְשִׁלָּא יִהְיוּ צָרִים לָנוּ
וּמְשֻׁטְיָנִים אוֹתֵנוּ, לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה, אֲלָא שְׂיִהְיוּ הַכֹּל עוֹזְרִים
וּמְסִיַּעִים אוֹתֵנוּ וּמְאֻמְצִים אֶת כַּחֲנוּ. וְנִהְיֶה אֱהוּבִים לְמַעַלָּה וְנִחְמָדִים
לְמַטָּה, לֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד. וְתִזְכְּנוּ לְבָנִים צְדִיקִים
חֲסִידִים קְדוֹשִׁים,

וְתִזְכְּנוּ אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ לְנוֹי לְתֹאֵר לְכַח לְעֵשֶׁר וְלִגְבוּרָה וְלַחֲכָמָה
וְלִבְיָנָה וְלִדְעָת וְלִזְקֵנָה וְלִשִׁיבָה טוֹבָה. וְיִהְיֶה לְבָנוּ מְסוּר בְּיָדֵינוּ שֶׁלֹּא
נִשְׁכַּחַךְ, וְהַכֹּל הוּא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם. וְתִתֵּן לָנוּ יֵשׁוּב
טוֹב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה בְּלִי שׁוּם טְרִדָּה. וְאַל
תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְפָּנֶיךָ וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לְצִאת מְאֻרָץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ לְאַרְץ,
וְתִזְכְּנוּ לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

עֲזְרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שְׂמִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר גְּאֻלַּת הַרְשָׁב"י

דְּרָשָׁה לְחֻזֵק לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ (רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן)

- א. אִיךְ שְׂבוּמֵן קָצֵר יְכוּל גַּם מִי שְׁעָבְרוּ עָלָיו רוּב יָמָיו בְּתַחוּ, בְּהַתְּעוֹרְרוֹת יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל וְלִזְמוֹת לְפָסוּק הַקָּטָן יִהְיֶה לְאֵלֶּךָ וְהַצֵּיִר לְגוֹי עֲצוּם, בְּעֵתָהּ אֲחִישְׁנָהּ.
- ב. הַבֵּא לְטַהֵר מִסִּיּוּעֵין אוֹתוֹ, אִם רַק תִּרְצֶה כָּל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְסִיעוּ בַעֲדָךְ.
- ג. כִּיֵּד כָּל אֶחָד לְהִיּוֹת עֲשִׂיר, וְלִהְיֵא אֶת הַגְּאוּלָּהּ.
- ד. הַגְּאוּלָּהּ קְרוֹבָה, וּמוֹנֵעָה עַל יְדֵי לִימוּד הַבַּחֲוִירִים וְהַבְּרִכִּים.
- ה. פֶּסֶק הַחֲפֵץ חַיִּים, שְׂכָל בַּחוּר יִשִּׁיבָה (וְכָל יְהוּדִי), יִלְמַד בְּשִׁבְתָּ, כָּל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁעַל הַפְּרָשָׁה.
- ו. מַעֲלַת לִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֵט בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ.
- ז. בְּעֵשֶׂר שָׁ לַיּוֹם זֹכִים לְעֲשָׂרוֹת מִיּוֹנֵי שְׁעוֹת תּוֹרָה בְּשִׁנָּה, "עֵין לֹא רְאֵתָה"!!!
- ח. הַלִּימוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ מִתְדַבֵּק בְּנִשְׁמוֹת הַרְשָׁב"י וְגַם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמוֹחָצֵתוֹ
- ט. לְזִמּוֹת לְשִׂדּוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹיִם עַל יְדֵי הַרְשָׁב"י זִי"ע.
- י. הַלִּימוּד שְׁנֵה אַחַת זֹה"ק בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ, מַעֲלָתוֹ כְּלִימוּד 100.000 אֲבָרְכִים הַלּוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם.
- יא. כָּל אֶחָד יְכוּל לְהִיּוֹת מִל"ו צְדִיקִים שְׁעֲלִיחֵם הַעוֹלָם עוֹמֵד.

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי"

בַּעֲיַה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵכ"א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא בלימוד הזוהר נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למוען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגורותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעבי** זיע"א

סֵפֶר

גאֵלֶת הַרְשָׁבִי

מדְבָרֵי דְרָשָׁה שֶׁל כ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמוּן שְׁלִיט"א

יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת קָרַח, כ"ו סִיווֹן תש"ע

דְרָשָׁה לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן)

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרֵב הַצַּדִּיק שְׁלִיט"א, רַבָּנִים חֲשׂוּבִים, רֵאשֵׁי הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּרֵאשִׁית דְּבָרֵי אַגִּיד הַקְּדָמָה קִטְנָה, שֶׁהִשְׁפַּת אִם שְׁלִי הִיא שְׁפַת אִידיש, וְלֹא לְמִדְתֵּי בְּכָלֶל שְׁפָה הַעֲבְרִית, רַק מֵה שְׁדַבְּרֵתִי קֶצֶת עִם אֲנָשִׁים, הַתְּרַגְּלֵתִי קֶצֶת לְשָׁפָה, וְעַל כֵּן קֶצֶת קִשָּׁה לִי, אֲבָל יְדוּעַ שְׁדַבְּרִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב, וְעַל כֵּן אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַלֵּב שְׁלִי יִבִּין לְבָבוֹת הַשׂוֹמְעִים, וְאֲנִי מִקְוֶה שְׁבַעֲזָרֵת הַשֵּׁם נִבִּין אַחַד אֶת הַשָּׁנִי.

הַרְבָּנִים שְׁלִיט"א בְּקִשְׁוֹ מִמְּנֵי שֶׁאַגִּיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסָר. חֲשַׁבְתִּי לְעֲצֹמֵי הָאֵם אֲנִי רֵאוּי לִוְמֹר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צַדִּיקִים כְּאֵלוֹ, שְׁיִוָּשְׁבִים בְּרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן יצ"ו – וְלוֹמְדִים זֹהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁמַּעֲלֵתֶם רָמָה וְנִשְׁגָּבָה, וְהַרְשָׁבִי זִי"ע קוֹרָא אוֹתָם "כְּכּוֹבְבִים לְעוֹלָם וָעֶד". וְעַלְיֵכֶם נִיתֵן לְהַמְלִיץ דְּבָרֵי הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה (פֶּרֶק מֵא כו) "רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּם וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשַׁר אֶתָּן". דְּעַל יְדֵי שְׁבָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן מִתְקַבְּצִים לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וּמוֹכְנִים – "הִנֵּה הִנֵּם" מִלְּשׁוֹן, הַנִּי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן – וּמִתְנַדְּבִים לְזָכוֹת

אֵת יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, עַל יְדֵי כֵן נִזְכָּה - "וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשָׂר אֶתָּן" א.
בַּמְהָרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

אָבֵל אִם מִבְּקִשִּׁים מִמֶּנִּי כָל כֶּן, הִיָּה קֶשֶׁה לִי לְסַרְבֵּי.

עַל כֵּן הִחַלְטִיתִי שְׂאֵמֵר לְעֲצָמֵי דְבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וְיִשְׂאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן יִשְׁמְעוּ.

אֵיתָא בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ בַּמִּדְבָּר (פֶּרֶק טו א) "וַיִּקְרַח קִרְח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֵת בֶּן לֹוִי וְדָתָן וְאַבְיָהִים בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן, וַיִּקְהָלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה בְּלִים קִדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם ה' וּמִדּוּעַ תִּתְּנֶנָּשְׂאוּ עַל קֵהֵל ה'". וּבְרִשׁ"י מִקְשָׁה וְקִרְחַן שִׁפְקַח הִיָּה מֵה רָאָה לְשִׁטוֹת זֶה עֵינֵנו הִטְעָתוֹ. (תַּנְחומֵי א).
וּבְאֵר בְּזֶה הַנֶּעֱמַם אֱלִימֶלֶךְ ז"ע, כִּי יֵשׁ לְאָדָם שְׁתֵּי עֵינַיִם בְּאֶחָד צָרִיךְ לְרְאוֹת

גְּדֻלוֹת הַבּוֹרָא וּבְאֶחָד צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׁפָלוּת עֲצָמוֹ, וְקִרְחַן רָאָה רַק גְּדֻלוֹת הַבּוֹרָא, וְלֹא רָאָה שְׁפָלוּת עֲצָמוֹ לְכֵן טָעָה טְעוֹת גְּדוֹל.

אֲכֵן לֹא מְצִינֵנו שְׁקִרְחַן הַלֵּךְ הַתְּפַלֵּל כְּדִי לְהִינָצֵל, כְּמוֹ שְׁמַצִּינוּ בְּפִרְשֵׁת שְׁלַח עַל הַקְּתוּב (בַּמִּדְבָּר פֶּרֶק יג כב): "וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַּב וַיָּבֵאוּ עַד חֲבֵרוֹן". פֶּתַח בְּלִשׁוֹן רַבִּים וְסִיִּם בְּלִשׁוֹן יְחִיד, וּפְרִישׁ רִשׁ"י: "וַיָּבֵאוּ עַד חֲבֵרוֹן" - **כָּלֵב לְבַדּוֹ הַלֵּךְ שֵׁם וְנִשְׁתַּטַּח עַל קַבְרֵי אֲבוֹתָי** שְׁלֹא יֵהָא נִסְתַּח לְחֲבֵרָיו לְהִיּוֹת בְּעֲצָתָם (וְעַל יְדֵי כֵן זָכָה לְקַבֵּל חֲבֵרוֹן בְּחֻלְקוֹ), וְכֵן הוּא

א. "ובשמחת התורה" כתב רמז על הפסוק: תחטאני באזוב ואֶטְהֵר וְאֶכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין תְּהִלִּים (פֶּרֶק י"א ט'), ר"ת וס"ת הפסוק גִּימַטְרִיָּה "רבי שמעון בר יוחאי מביא אליהו וגאולה בטוב" (ע' 1090).

ב. ובספר מאור ושמש - פרשת שלח ד"ה ונבא: נבא בזה אל ביאור הפסוק שלח לך שאמר הקב"ה למשה שאתה תשלח עמהם נשמות אחרים שהשילוח מאותם נשמות המה ממך ולא מבני ישראל, דהיינו למשור להם עיבור נשמות צדיקים כדי לסייעם, ואולי יעכבו אותם מלטעות, כי הבחירה ביד איש, בפרט שהיה לכל אחד עזר. ועתה יוצדק תיבת אנשים צדיקים, שזאת נאמר על נשמת שבטים הקדושים. גם לגדי בן סוסי הוצרך להמשיך אליו נשמת יוסף הצדיק, אבל להושע בן נון לא הוצרך להמשיך אליו נשמת השבט, כי יהושע היה צדיק גדול ולא היה צריך לעיבור נשמה, אף על פי כן הוסיף לו אות אחד על שמו שלא יולכד במצודתם. **אך כאשר הטעו המרגלים, אזי תיכף פרח מהם נשמות השבטים הקדושים ונשארו יחידים, והמרגלים הטעו עצמם אל הסטרא אחרא להוציא דבה. אך כלב היה דעתו ומחשבתו זכה להשי"ת, ולא פרח ממנו נשמת יהודה, לכן נאמר ויעלו בנגב ויבא עד חברון, שזה הפסוק נאמר על כלב לבדו, כי נאמר ויבא לשון יחיד שכלב לבדו היה בא לחברון, ואף על פי כן נאמר ויעלו לשון רבים, כי זאת נאמר על כלב, ועל נשמת שבטו שהיה בתוכו בסוד העיבור כנ"ל.**

ועיין בספר "קב הישר" (פרק ו') בעניין הבא ליטהר מסעיין אותו - וכמה נשמות צדיקים מעולם העליון מתחברים עליו לסייעו.

אומר (דברים א) "ולו אתן את הארץ אשר דרך בה" וכתוב (שופטים א) "ויתנו לכלב את חברון". (סוטה לד)

וכל כך למה מפני שעינו הטעתו, - שראה ברוח הקודש שיצא מפניו שמואל הנביא ששקול כנגד משה ואהרן יחד, כמו שנאמר בתהלים (פרק צ"ו ו) "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל ה' והוא יענם". וסמך על עצמו ולא נטל עצה מן הזקנים, כמו כן כל אחד שסומך על עצמו ולא מתיעץ ומבקש זכות אבות יכול לפול חס ושלום.

על כן צריך לידע כמה חייבים לשמוע בקול חכמים, ולהאמין בדברייהם הקדושים, שלא יבוש וימצא עצמו בעולם האמת ללא כלום, כדפרשתי בפרשת מקץ (פרק מ"א א) "ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאור".

בהקדם דברי הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זי"ע, שספר בשם אביו, שפעם אחת היתה לו "עלית נשמה", וראה כי הביאו לעולם העליון איש אחד צעיר לימים, ואחריו איש זקן ושבע ימים, והנה להצעיר קראו שם זקן וישיש, ולאיש הזקן - קטן וילד. ושאל: הלא פה הוא עולם האמת, ולמה תתלוצצו?

השיבו לו, כי האמת כן הוא, כי האיש הצעיר פעל בשנותיו המועטות הרבה מאד, ויום לשנה נחשב לו, אבל הזקן לא פעל כלום בכל שמונים שנות חייו, ועל כן הוא ילד מסכן.

ואמר הצדיק ר' מאיר זצ"ל, שזהו שאמר הכתוב: "ויהי מקץ שנתים ימים", שיש אשר בהגיע האדם לקץ חייו, והנה הוא רואה "שנתים - ימים", שמכל השנים הרבות שלו אין אצלו אלא ימים אחדים.

מרמז לחיי האדם בעולם הזה, "שנתים", כמו שינה חולפת, שעוד מעט הוא נגש לפני בית דין של מעלה ושם ישאלוהו על אותיות מ'ק'י' שהיא "מיוזזה" "קידושה" "ציצית". [ועין בספרנו מה שהארכנו בה].

והנה עומד על ה"יאור", אפ"ל, ותבת "יאור מרמז" על סודות התורה ורזין דאורייתא, כמו שכתוב בתיקוני זוהר (כ"א כ"ג) על הכתוב (שמות א, כ"ב) היאורה תשליכוהו, לפי ד"אור" בגימטריא "רו", עיי"ש.

והנה "עומד" עומד (על היאור על הסוף שנתגלה לו) ומשתומם שכל מה שעברתי 120 - שנה וחשבתי שאני צדיק ולמדתי הרבה תורה, ו"פרעה חולם", "פרעה" לשון גלוי כמו שכתוב (ויקרא יג, מה) ראשו יהיה פרוץ, דפרשו שראשו יהיה מגלה, עד כאן.

וְזֶהוּ "וַיְהִי מִקֶּץ" הַיָּינוּ סִבַּת הַקֶּץ, שְׁנַתְאֲרַךְ הַקֶּץ וְזָמַן הַגְּאוּלָּה כֹּל כֶּן זָמַן, וְיִכְוֹלְתִי לְקָרֵב הַגְּאוּלָּה עַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוּשׁ, וְלֹא שְׁמַעְתִּי לְקוֹל הַזְּרִים וּמוֹרִים שְׁאוּמְרִים שֶׁשָּׁעָה אַחַת לִימוּד זּוֹהֵר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה פִּי אֶלְרִי, וְכוּ'.

וּבִסְפָר מְאוּר עֵינַיִם (בְּרִישׁ לְקוּטִי מִסְכַּת שַׁבָּת) כְּתַב עַל הַפְּסוּק הַנִּ"ל, וְזֶה תִּרְךָ דְבָרָיו: שְׁאוּתָה הַסְּגָלָה שֶׁל הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי אֲבֹת יֵשׁ בְּדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים כְּשֶׁלּוּמְדִים

ג. וכתב רבנו הבן איש חי זיע"א בספר הדרושים פרשת לך לך: "וילך אברם כאשר דבר אליו ה'" וכו', ועוד נראה לי בס"ד. שפרט עתה שנותיו כמה היו בצאתו מחרן, ואקדים מה שכתב הרב מהרר"ף ז"ל בחזון למועד (דף ד'), על פי "יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצורנה", במה הכתוב מדבר, בראובן ושמעון שנפטרו ביום אחד ועמדו שניהם לפני בית דין של מעלה. ראובן נפטר בן שבעים שנה, ושמעון בן ששים. שאלו לראובן כמה ימי חייו והוא אומר שבעים, אומרים לו לא כן, אלא אתה בן עשרה שנים. ושואלים לשמעון כמה ימי חייו ואומר ששים. ואומר לו לא כן, אלא אתה בן ארבעים. ואז ראובן צועק איך אפשר שזה קשיש מנאי. והלא אני הייתי מזומן בסעודת מילה שלו, ואיך היה קשיש מנאי שלושים שנה, **אומרים לו כאן החשבון לפי כשרון המעשים**, ושנים שעברו לאדם בחטאים אין נחשבים לשנים. ורק שנים שהם בכשרות המעשים הם שנים, לכן אתה כל ימך היית חוטא, ואחר ששים שנה עשית תשובה, וחיית עשרה שנים בכשרון המעשים. לאלו חשבונם לשנות חיים, נמצא ימך עשרה שנים. ושמעון אחר עשרים עשה תשובה, וחיה ארבעים שנה בכשרון המעשים. נמצאת אתה בן עשרה, והוא בן ארבעים. **ולזה אמר "יראת ה' תוסיף ימים"**, כי יש מתקן בשנים האחרונים את השנים שחסרו ממנו וחוזרים ונוספים לו, ונמצא אינו חסר כלום. ושנות רשעים תקצרנה", שמקלקלים שנותם ואין מתקנים העבר, ולכך אף על פי שימותו זקנים בני שבעים, נחשבים בהוא עלמא קטנים בני עשר, עכ"ד ע"ש. ובזה פירשתי בס"ד "קטון וגדול שם הוא", כי שם יתברר מי זה הקטן בשנים, ומי זה גדול בשנים, כי יש בתר דקשיש הדר התם לדרדקי, וכמו ראובן הנזכר.

ובזה יובן מה שכתוב בגמרא דסוכה אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנותינו, ובזה יובן מה שאמר דוד המלך עליו השלום "ושבתי בבית ה'" הוא עולם הבא לאורך ימים, שגם שם אני נחשב זקן בן שבעים שנה כאשר אני בעולם הזה, והנה ידוע דח"א בן שלש שנים הכיר אברהם אבינו את בוראו, וח"א בן מ"ח, ולמ"ד בן שלש, אם כן היה חושב איש שוגה דחסרו אותם השלש ממנו, ועתה בצאתו, נחשב שהוא בן ע"ו שנים, ולמ"ד מ"ח נחשב בן ז"ך שנים, לכך בא הכתוב והגיד דאברהם אבינו עליו השלום אחר שהכיר את השי"ת, תיקן את אותם שנים שהיו לו בגיותו ולא נחסרו ממנו, כי בצאתו מחרן היה בן חמש ושבעים שנה שלמים, עכ"ל.

ואם כן העצה היעוצה הוא למלא ימיו בלימוד הזוהר הקדוש אשר ערכו עולה שעה אחת לשנה, ועל ידי כן יוכל לתקן בתשובתו כל ימיו אשר לא עבד את השם יתברך, כדי שלא יבוש, וכמו שאמר הרב בביאור לפסוק "יראת ה' תוסיף ימים", וכמו שהבאנו בשם המרח"ו, שעל ידי לימוד הזוה"ק זוכה ליראת שמים טהורה.

דברי שום תנא וחכם, שדברי תורתו הוא החיות והמוחין שלו, והלומד ומדבר דבריו מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדבורים, ונקרא התדבקות רוחא ברוחא, ועל כך אמרו בגמרא (קבמות צ"ו ע"א) שפתותיו דובבות בקבר, ואפשר לומר דזהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים... ונקראת בחינה זאת השתטחות על קברי צדיקים, שהן דבריהם שלומד ומזכיר, ולכן מחיה מוחין של אותו הצדיק. וכתב ב"לקוטי אמרים" (דף ב' ודף ד' ע"א) וזה לשונו: כשלומד בגמרא אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל האדם הוא חיות שלו, ושם הוי"ה ברוך הוא מחיה ומקשר החיות עם המוחין... נמצא כשלומד בדחילו ורחימו הוא מקשר עצמו לרבי שמעון ולומד אצלו, עכ"ל.

ואמר האדמו"ר מסדיגורה זכותו יגן עלינו אמן: **שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.**

ומכל האמור מכאן רואים שכאשר לומדים בתורת הרשב"י (ובכל תורת התנאים והאמוראים והצדיקים האמתיים), מתדבקין בהם, והצדיקים מאירים בנשמת הלומד תורתם ומסייעים בעדו, וכידוע המעשה עם האר"י הקדוש שעמד לפני אחד התלמידי חכמים, וכששאלוהו מפני מה עמד לכבודו, והאם פה חשוב הוא? ענה: ומה אעשה שרָבָא נכנס עמו והתלווה אליו, ולכבוד האמורא הקדוש עמדת. (שאמר שהתלמיד חכם למד דברי תורתו של רבא נדבק עמו נשמת האמורא).

הסכיתו ושמעו מה שכתב הגאון מהרח"א איסטרוולסקה (בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב), כתב: והנה אמרו חז"ל במשכת קבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו.

ועוד כתב: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואלו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו.

ד. וכתב הבן איש חי (בדרושים פרשת לך לך) "ואגדלה שמך והיה ברכה". נראה לי בס"ד ע"ד "שויתי ה' לנגדי תמיד" דאמרו המקובלים, שהאדם יצייר אותיות שמו בשילוב עם אותיות שמו יתברך. על דרך שאמר, לעשות שילוב אותיות נשמה באותיות שם האדם בכל יום. וכן יעשה בזה, ואז ישיג האדם שפע טובה מאותיות שמו יתברך. ובה פירשתי בס"ד "נרננה בישועתך ובשם אלקינו נדגול ימלא ה' כל משאלותיך" "נדגול" לשון גדיל שנשלב שמינו באותיות שם אלקינו. ועל ידי כן "מלא ה' כל משאלותיך". וזה שאמר כאן, "ואגדלה שמך" לשון גדיל, שאשלב שמך באותיות שמי. כדי שבזה תהיה ברכה בך.

בא נראה מה שכתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאגי זיע"א, בספרו "צנואה מחיים" וז"ל: **המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשבא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא אין זכה ההדיוט לכך, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריי הקדושים. עכ"ל.**

מורי ורבותי!

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש? הלא כל לב כמנה לכה! וכל חללא דעלמא יתו בעד זה! "וכל אשר לאיש יתו בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').
מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות בן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הצבי, והמשיל משל אשר כל סוחר וכל עשיר יודע שפדי להיות שתף לעסק, עליו לבדק את כדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות כדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפל בפת, בן מחזיקי התורה, עליכם לברר ולדעת כיצד להשביח את העסק: אמנם הנכם מחזיקים מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונכם, אבל הנכם יכולים להרויח הרבה יותר, הנכם יכולים להכפיל באלפי אלפים את זכיותכם, הנכם יכולים באותו הזמן ובאותו הפסד לצבור עוד יותר זכיות.

כתב הכסא מלך (תקוני זהר מ"ג): - **יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, עכ"ל.**

ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזוהר הקדוש אפלו בגירסא, לערך **למוד הקבלה** (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: **שהלומד מתוך שמחה שוה כאף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה.** (אורחות צדיקים שער השמחה).

ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: **דהלומד שעה בשבת קדש, שוה אלף פעמים למוד בימות החל.** (בן איש חי פרשת שמות שנה שניה), ועוד **אם לומד מתוך צער שוה עוד מאה פעמים, כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), מאה פעמים בצער מפעם**

אחת שלא בצער, וְאָמְרוּ חַז"ל בְּמִדְרַשׁ זוּטָא קְהֵלַת (פְּרָשָׁה ב ט) "אֵף חֲכָמַי עֲמָדָה לִי". אָמַר ר' חֲמָא בַר פֶּפָּא כָּל תּוֹרָה שְׁלַמְדַּתִּי (בָּאָף) [בָּאָף] נִתְקַיְימָה לִי.

ה. מעשה באברך בן עלייה, שהיו כל מעייניו בתורה ובקדושה. אבל המשפחה גדלה, ונאלץ לחפש פרנסה. מקצוע לא ידע, וכסף למסחר לא היה. במעט שהצליח ללוות קנה חבית דגנים מלוחים. הציבה בשוק, והחל מוכרם כבודדים. הרוויח פרוטה לדג, ופרוטה לפרוטה הצטרפה. עמד בשוק, אברך עדין שמוחו הומה סוגיות סבוכות ומדרשים מפעימים, סינר מרובב למותניו ואצבעותיו נוטפות ציר גדים ומדיפות למרחקים. עוטף מליחים ומונה מטבעות, וליבו בבית המדרש. נפשו נכספת לרוחניות ושפתיו רוחשות: "השיבנו, אבינו, לתורתך"...

בימים הנוראים התפלל כדרכו בבית מדרשו של הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, ושפך לב כמים. עיניו ניגרו נחלי מים. במוצאי יום כיפור פנה הצדיק אליו ואמר לו: "תפילתך נשמעה במרום, ועוררה רעש!"

והצדיק המשיר: "בליל יום כיפור, פנית לשוכן במרומים. אמרת: ריבונו של עולם, אחת שאלתי מאיתך, שבתי בבית ה' כל ימי חיי! מדוע הגליתני משם?! הרי אתה רוצה שאלמד תורה, ואני רוצה ללמוד. מי מעכב, איפוא? חסרון כיס! והרי לך הכסף ולך הזהב, תן לי מאה ועשרים זהובים, ואשקוד על תלמודי בשנה הקרובה מבלי להטרד בדאגות פרנסה! אבל היה לך פנאי לחשוב כל הלילה, ובבוקר אמרת: לא, אין זו בקשה נאותה. ברגע שיהיו לי מאה ועשרים זהובים יפתני היצר הרע לפתוח חנות דגים. אסור לו לאדם להכניס עצמו לניסיון. וביקשת: ריבונו של עולם, תן לי שישים זהובים כעת, ושישים בפסח. בתפילת מוסף החלטת שגם זה סכום גדול. ביקשת שיינתנו לך עשרה זהובים בכל חודש. בתפילת נעילה החלטת, שגם זה יהווה פיתוי. גיבשת את ההצעה הסופית: "שניים וחצי לשבוע"...

השתאה האברך: אכן, כן היה! והתפילה כנה הייתה, עובדה: עלתה למרום ועוררה רעש, והרבי שמע! "ויענו לבקשה, רבי?! שאל בלהיטות.

"לא", השיב הרבי.

"מדוע?! קרא האברך באכזבה.

והרבי ענה: "מי סיפר לך שרוצים את הלימוד שלך, אולי רוצים את כאב הלב שלך, על שאינך יכול ללמוד כרצונך. אולי רוצים שדמות של אברך שמשאו ומתנו באמונה והליכותיו בנועם תקרין על השוק. אולי רוצים את שיעור התורה שלך בערב, כשרגלייך בצקות וגופך דואב, עיניך טרוטות ואתה משווע לשינה, אך עולה לבית מדרש. ויפה דבר אחד בצער ממאה שלא בצער", ואתה מקבל שכר על מאה שעות לימוד, ומהווה דוגמה לכל הסוחרים. אולי זה מה שרוצים!..."

ואמר שלמה המלך בשיר השירים (פרק ד' פסוק י'), "מה יפֹּן דִּיִּךְ אַחֲתִי כְּלָה מֶה טֵבּוּ דִּיִּךְ מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמַנִּיךְ מִכָּל בְּשָׂמִים". וביאר על זה בספר "מצא חן במדבר" וז"ל: דודיך מלשון געגועים שהגעגועים שיש לאדם על הקב"ה כאשר לא יכול לקיים המצווה וללמוד כראוי הם בבחינת "מה טובו", "מיין", אפילו מלימוד התורה שנמשלה ליינ, "וריח שמניך" רומז ליסורים של אדם וכן כשמצטער בכבישת היצר, כמו שדרשו חז"ל מדוע נמשלו ישראל לזית מה זית על ידי כתיבתו יוצאים ממנו שמן כך ישראל על ידי יסורים עולים ומטהרים, וזה "וריח שמניך מכל בשמים" מכל מיני מצוות בפועל, שהצער והגעגועים

"על פן לאמרו המושלים באו חשבון" - אלו המושלים ביצרים, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש¹, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החל. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש בימות החול שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באָלְף, ובשמיחה שוב מכפל באָלְף, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה. ואם מצטער בכבישת יצרו על כך שוב מכפיל במאה, ושווה ערכו מאה מליון שנה.

האם יש לך מניות יותר נדאיות להשקעה בטוחה, שמורה לנצח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קצמת שתפנות ברובה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו,

הם רצויים לפניו יתברך כריח ניחוח. עכ"ל. ויש להוסיף דמי שלא יכול ללמוד בעצמו, מה טוב ומה נעים שישקפה לאחרים ללמוד, או על ידי ממונו, או על ידי דיבוריו עם חבריו, שבזה משתתף עימם בלימודם.

ו. וכן איתא בסמ"ג – (חלק מצות עשה - מצוה י"ב): אמרו חכמים (שבת פג, ב - גיטין נ, ב) דרך רמז, זאת התורה אדם כי ימות באהל, אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליהם, וכך אמר שלמה (קהלת ב, ט) אף חכמתי עמדה לי, חכמתי שלמדתי באף, עמדה לי (קהלת רבה פרשה ב וילקוט קהלת רמז תתקסח).

ובמסכת אבות (פרק ה משנה כה) כתב המאירי: בן הא הא אומר לפום צערא אגרא פירוש אגרא הוא במקום פרי כמו שפ' למעלה כפי מה שיתעמל בתורה ימשך ממנה פרי נבחר, רצה לומר השגת האמת, כי קריאת המנוחה והתענוג לא תרד חדרי בטן, ואמרו ז"ל מד"ר שם, "אף חכמתי עמדה לי" חכמה שלמדתי באף עמדה לי, ויש לפרש לפום צערא אגרא, שהלמוד בצדקות ודומיהן הוא לפי ענין האיש ועמלו בפעולות הטובות, כמאמר, כדבעי ליה לא עבד וכאומרם ז"ל סוף מס' מנחות אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים, ובברייתא של רבי נתן (פי"ב) אמר, מעשה בהלל הזקן שהיה מהלך בדרך, פגע בבני אדם שהיו מביאין חטה, אמר להם בכמה הסאה, אמרו לו בב' דינרין, פגע באחרים, אמר להם בכמה הסאה, אמרו לו בג' דינרין, התחיל מתמיה עליהם, אמרו לו, לפום צערא אגרא, כלומר שאנו מביאין אותה [מ]יותר רחוק.

ז. בואו חשבון: הוזה"ק אומר כל ברכאן דלעילא ותתא, ביומא שביעאה תליין. הבאור בזה: כל הברכות שלמעלה ושלמטה הן משפעות מיום השבת ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, וישנינו מדוע לא ירד במדבר המן ביום השבת? משום דהוא יומא, מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, [היות שהשבת הוא היום שמתברכין ממנו כל ששת הימים [הספירות] העליונים], וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא, כל חד ביומוי, [וכל אחד ואחד מהעליונים משפיע מזון למטה, כל אחד ליומו], מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה [וכל זה מאותה הברכה שהעליונים מתברכין ביום השבת].

בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

כל בחור או אברך יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קדש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. – ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים – ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לגוי").

בכך תצבר מליוני זכיות באותו הפסוק ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקימים בעולם הנצח. – וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קג): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

אחר כל זאת באנו בפניה נרגשת אל כבוד אברכי הפוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי מסכת חגיגה דף ו ע"ב, זהר הקדוש פרשת וצא דף קמ"א ע"ב).

כידוע המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל. ואמרו חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שקללתו מרובה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות^ל). וכמדומה שכבר הגענו

ח. ואין לנו עצה אלא לימוד התורה הקדושה, ובא וראה מה שכתב בעל הטורים בפרשת בהעלותך (פרק י"א פסוק ט"ז) **אספה לי שבעים איש** – כנגד ע' נפש שירדו למצרים וכנגד ע' אומות וכנגד ע' שמות שיש לו להקב"ה ואלו הן: א-ל אלקים ה' אחד אדון אדיר אהיה אמיץ אמת ארך אפים אחרון שאינו מוסר מלכותו לאחר אמונה אשכול הכופר ברוך בורא גדול גאה גואל גבור דגול היודע ועד זוכר חי חסיד חנון חוקר חסין חכם טוב טהור עינים ישר יושב סתר כבוד המסתתר נורא נשגב נצח נוצר חסד נושא עון נושא פשע נושא חטא נוקם נוטר סלה יושב קדם סלה סלח עליון עופר עזוז פודה צור צבי צבאות קדוש קנא קרוב רחום רם ראשון שלא קבל מלכותו מאחר רב חסד שומר שופט שלטון שר שוכן עד תמים תקיף. וע' שמות של ישראל ואלו הן' אשת נעורים אלי הצדק אלופים אחים אהובים אום אם אישים אפרים אדירים אצילים אגוז איומה אגודה בניס בני אל חי בכור בהירים בתי ברה בעולה גוי גדול גן נעול גל נעול גפן העמוסים ונשואים זרע קדש חכמים טובים יחידים יקירים ישראל ישורון יעקב יוסף יהודים ילדי ידידים כלה כנה כרם כהנים משרתים מלכים מעין חתום נחלה נדיבים נאוה נער נטע סגולה עליונים עונים עדה עברים

למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות התרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמט), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי מסכת יבמות דף עח ע"א)

אך יש לנו עצה אחת יעוצה ^ט "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוהר הקדוש בשמחה^א, אשר בכחו לעצור כל פרגנות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות,

עבדים עמים פדוים פרוים צאן צדיקים קדושים קנוים רבים רכים שבטי יה תמימים ע"כ. וע' שמות לירושלם. אספה. תגין על ה' דאספה, לומר לך שיהיו בקיאי וזהירין בה' חומשי תורה. עמך. בגימטריא יהו דומין:

ט. תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) - ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח). - אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק גביעו דחכמה דאיהי " מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. (תיק"ז תי' ל').

וכתב בספר הברית (חלק ב' מאמר יב פרק ה'), וזה לשונו: ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנסתמו רוצה לעלות בגן עדן, דוחין אותה משם בבזיון, כמו שאמרו בזהר שיר השירים: זכאין כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהו, ואינון ידעי ומסתכלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דינין דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכניא, דחכמתא עילאה תלייא בהו כו'. אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך אם אנת אתיא בלא ידעיה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל. עד כאן לשונו.

ולא עוד אפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום, כמו שאמרו בזהר (פרשת פקודי רמז:): זה לשונו האי חיותא קדישא קיימא פד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק (ספרים אחרים: בה), הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא.

ואמר הבעל שם טוב זי"ע, (ספר מאירות עינים פרשת ראה), וזה לשונו: על אחת כמה וכמה שיש לנו לרדף בכל לב ובכל נפש ובכל מאד אחר חכמת האמונה הוא חכמת דרך הקבלה שהוא דרך האמת.

י. ויתבאר על פי הסיפור הידוע דפעם באו לפני הבית דין של מעלה רב תלמיד חכם אחד ביחד עם איש כפרי פשוט מאוד. ושאלו לרב מה היה מעשהו בעולם הזה, והשיב שהיה עוסק בתורה, ודנוהו לגיהנם, כיון שתורתו לא היתה לשמה. אחר כך שאלו את הכפרי הפשוט, מה היה מעשיך בעולם הזה, האם למדת? והשיב שלא למד כי היה עם הארץ, ורק זאת היתה לו, שקיים בביתו שבכפר, מצות הכנסת אורחים בשלימות בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו, ואז דנו אותו שיכנס לגן עדן העליון ושם תהא מנוחתו. והטעם בזה, כי גבי מצות הכנסת אורחים אין מדקדקים עליו בבית דין של מעלה אם היתה לשמה

וּכְדוּעַ תַּקְנַת הַרְמַח"ל זַי"ע לְלִמּוּד הַזוּהַר הַקְדוּשׁ בְּרִצִּיפוֹת – שְׁמִצִּיל מִן הַפְּרָעוֹת –
 – וּמְבִיא הַגְּאוּלָּה (עֵינַי סֵפֶר אֹרֶז הַזוּהַר פֶּרֶק ה', וְכֵן הוּבָא בְּסֵפֶר "תּוֹרַת מִגְן לְנו").

לְהוֹי יְדוּעַ שְׁפָל הַמְּסִימִים אֶת סֵפֶר הַזוּהַר הַקְדוּשׁ בְּבַחֲנֵת "כְּנִישְׁתָּא תְּדָא"
 (זוהר הקדוש) הֵם בְּבַחֲנֵת "אֶלְף הַמִּגְן תְּלוּי עָלָיו כֹּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים (שִׁיר הַשִּׁירִים פֶּרֶק ד'
 ד'), "אֶלְף הַמִּגְן" אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם מִגְן וּמוֹשִׁיעַ, "תְּלוּי עָלָיו" – גְּלִיחָם תְּלוּי וְעוֹמֵד
 הַצֶּלֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל, "כֹּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים" וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל הַגְּבוּרֹת וּמְמַתְקִים אוֹתָם,
 וּמְיַד בָּאָה הַגְּאוּלָּה בְּב"א. (מִצָּא חֵן בַּמִּדְבָּר).

וְלִפִּי זֶה מִתְבָּאָר הַיֵּטֵב מֵאֲמַר הַרְשֵׁב"י "כֹּל אֲנִי לְפִטוֹר אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוּ מִן
 הַדִּין". – עַל כֵּן פָּנּוּ בְּבִקְשָׁה לְרֵאשִׁי הַיְשִׁיבוֹת וְלְרֵאשִׁי הַכּוֹלְלִים, לְהַרְשׁוֹת לְכֶם
 לְהַקְדִּישׁ שָׁנִים עֶשֶׂר דְּקוֹת בְּהַתְחַלַּת כָּל סֵדֶר לְלִמּוּד הַזוּהַר הַקְדוּשׁ בְּשִׂמְחָה, וּבְיַדְאֵי
 יִסְכִּימוּ עִמָּכֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּבֵר נוֹדַע הַמְצִיאוֹת בְּהַרְבֵּה יְשִׁיבוֹת וְכוֹלְלִים שְׁכָךְ עָשׂוּ. וּכְדוּעַ
 דְּכָל דְּבָר שֶׁבִקְדָשָׁה כְּדִי שִׁיְצְלִיחַ, צְרִיךְ קוֹדֵם אֲתַעֲרוּתָא דְלִתְתָּא (עֵינַי זוהר הקדוש פְּרִשְׁתָּ
 לָךְ לִךְ ד' ע"ג:). וְכֹל הַמַּעֲלֹת הָאֵדִירוֹת שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּמַעֲלַת הַלִּימוּד וְהַקְרִיאָה בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
 הֵם גַּם בְּמֵי שְׁאִינוּ מִבִּין כָּלל אֶת אֲשֶׁר הוּא קוּרָא – כְּמִשְׁלַל הַהוֹלֵךְ אֶל הַרוּפָא,

כֹּל כֵּךְ, דֵּהֲלֵא סוּף כֹּל סוּף הַחִיָּה נַפְשׁוֹת עֵינִים וְנַתַּן לֵהֶם לַחֵם לֵאכּוֹל וּמִקּוּם לֵלוֹן בּוֹ לִינַת
 לֵיִלָּה, וְנִמְצָא דְבִין כֵּךְ וּבִין כֵּךְ עֵבִיד מִצּוּהַ דִּילֵיהּ, עַל כֵּן הַנִּחוּהוּ לִיכְנַס לְגַן עֵדֶן. וְיִדּוּעַ
 מֵהַרְה"ק מַהֲרִ"ד מִבְּעֵלְזָ"ע שֶׁהִיא כְּפִרֵי אֶחָד שֶׁהִיא בֵּא אֵלָיו לְהַסְתּוֹפֵךְ בְּצֵלוּ מִפְּעַם לְפַעַם,
 וּבְכָל עַתָּה שֶׁהִיא בַּחֲדוֹ שֶׁל הַרְה"ק מַהֲרִ"ד הִיא מִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שְׂרוּצָה לְעִקּוֹר דִּירָתוֹ אֶל
 תּוֹךְ הָעֵיר כִּי קִשָּׁה עָלָיו מֵאוֹד לְדוֹר בְּכַפֵּר, וְהֵרֵב הַקְדוּשׁ מַהֲרִ"ד לֹא הִנִּיחַ לוֹ לְעִקּוֹר דִּירָתוֹ
 מֵהַכֹּפֵר, בְּאִמְרוֹ שֶׁבִשְׂמִימִים חֲשׁוּב הַרְבֵּה יוֹתֵר מִצּוֹת הַכִּנְסַת אֹרְחִים שֶׁאֵתָּה מְקִיִּים בְּכַפֵּר (עַל
 יַד שְׁאֵנִים שְׁנוּסֵעִים עַל הַדְּרָכִים מִשְׁחָרִים לְפַתַּח וּמֵתַאכְסִינִים אֲצֵלָךְ) מִמֶּה שֶׁהִיִּת פּוֹעֵל עַל יַד דִּירַתְךָ
 בְּעִיר.

וּמוֹכָן מוֹדַעָה רַבָּה לְאוֹרִיִּיתָא: שֶׁלֹּא יִפְסִיד עוֹלָמוֹ (אִמְנָם אֵין הַקֶּב"ה מִקְפַּח שְׂכָר כֹּל בְּרִיָּה, וְגַם
 עַל תּוֹרָה שֶׁלֹּא לְשִׂמְחָה יֵשׁ שְׂכָר אִם רַק מוֹדָה עַל מִנַּת הַגִּיעִי לְשִׂמְחָה, שֶׁנֶּחֱשַׁב לְכָל הַפְּחוֹת הַכֹּשֶׁר מִצּוּהַ), שִׁישִׁים
 מִגְמַתוֹ וְכוּוֹנְתוֹ לְלִמּוּד תּוֹרַת הַח"ן, "הַזוּהַר הַקְדוּשׁ", וּבִזָּה לֹא דִי שִׂיזְכָּה לְגַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן
 אֶלֶּא הַרְשֵׁב"י בְּעֲצֻמוֹ יִמְלִיץ זְכוּת עָלָיו. (כְּדֵאִיתָא בְּסֵפֶר "נִשְׁמַת הַזוּהַר").

יא. עֵינַי זוּהַר (חֲלֵק א פֶּרֶשְׁתָּ וַיֵּצֵא ד' קִנְיָא): דֵּהֲא כֹל זְמַנָּא דְאוֹרִיִּיתָא אֲשַׁתְּכָה בֵּה הִיא
 קִיִּימָא, בְּגִין דְאוֹרִיִּיתָא אֵילְנָא דְחִיִּי דְקִיִּימֵי עֵלָה, (תְּרֵי נוֹסָחֵי אֵינּוּן) כֹּל זְמַנָּא דְאוֹרִיִּיתָא אֲתַעֲר
 לְתַתָּא, אֵילְנָא דְחִיִּי לֹא אַעֲדִי לְעֵילָא, פִּסְק אֹרִיִּיתָא לְתַתָּא, אֵילְנָא דְחִיִּי אֲסַתְלַק (מִינָה)
 מֵעֵלְמָא, וְעַל דָּא כֹּל זְמַנָּא דְחִיִּימָא יַחְדוֹן בֵּה בְאוֹרִיִּיתָא, [בִּיאוֹר: כָּל זְמַן שֶׁהַחֲכָמִים אֹחֲזִים
 בְּתוֹרָה וְלוֹמְדִים אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה] לֹא יִכִּיל סְמַא"ל בְּהוּ, דֵּהֲא כְּתִיב הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהִידִים
 יָדֵי עֶשׂוּ, דָּא הוּא אֹרִיִּיתָא עֵלָה דְאֶקְרִי קוֹל יַעֲקֹב, בְּעוֹד דֵּהֲהוּא קוֹל לֹא פִּסְק, דְּבוֹר
 שְׁלֵטָא וִיכְלָא, וְעַל דָּא לֹא אֲצַטְרִיךְ אֹרִיִּיתָא לְמַפְסֵק, וְאֲתַעֲר רַבִּי חִיָּיא, וְאֵזְלוּ וְאִמְרוּ מִלָּה
 דָּא לְחִיִּימָא. אִמְרו רַבִּי יֵיסָא, כֹּלֵא יַדְעִין דָּא, וְהִכִּי הוּא, דְכְּתִיב (תְּהִלִּים קְצוֹ א) אִם יִהְיֶה
 לֹא יִשְׁמַר עֵיר שׁוּא שְׂקֵד שׁוּמֵר, אֲלֵין אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִיִּיתָא, קֶרְתָּא קְדִישָׁא קִיִּימָא

אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא², כן הלומד בזוהר הקדוש הגם שאינו מבין, עצם הלימוד כוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה ישע – יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבועים נפש, ושבועים גימטריה "סוד" – דעל ידי לימוד התורה – שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוהר הקדוש – שפנגד "סוד", ובזה נקרא אב של שבועים נפש, נצל משבועים אמות העולם – ועוד כידוע יעקוב במלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת³, גימטריה 770 – שהשנה תש"ע – וממנה – מכח סגלת

עלייה, ולא על גברין תקיפין דעלמא, [ביאור: שיגושלים עיר הקודש (וכל ארץ ישראל) מתקיימת ונשמרת רק על ידי לומדי התורה לשמה ובשמחה כי הם השומרים האמתיים ולא כחי ועוצם דין] היינו דכתיב אם יהו"ה לא ישמר עיר וגו':

יב. ובזוהר הקדוש פרשת בהעלותך כתב: (חלק ג דף קמח): רבי יהודה פתח, (תהלים יט ו) והוא כחתן יוצא מחופתו וגו', זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא אתרעי בהון, ויהב להון אורייתא דקשוט, אילנא דחיי, דביה אחיד (ס"א ירית) בר נש חיין להאי עלמא וחיין לעלמא דאתי, דכל מאן דאשתדל באורייתא, ואחיד בה, אית ליה חייין (ס"א אחיד בחיין), וכל מאן דשביק מלי דאורייתא, ואתפרש מאורייתא, כאלו מתפרש מחיין, בגין דהיא חייין, וכל מלוי חייין [ובאר המתוק מדבש: וכל דבריה בפרטות הם חיים, וגם "וכל מלוי" היינו המילות לבדם בקריאה בגימטריה, למה זה דומה לחולי השוטה רפואה ומועיל לו אף על פי שלא יודע חכמת הרפואה], הדיא הוא דכתיב (משלי ד כב) כי חיים הם וגו', וכתוב (שם ג ח) רפאות תהי לשרך וגו'.

ג. וזה לשון הזוהר פרשת וירא (דף קיט ע"א). [ההערות על פי מפרשי הזוהר והקדמות ספרי ים החכמה' מהגאון המקביל הגרי"מ מורגנשטרן שליט"א עם קצת תוספת]. רבי שמעון פתח ואמר, "וזכרתי את בריתי יעקוב", מלא בואו אמאי, אלא בתרין סטרין איהו רזא דחכמתא, חדא דאיהו רזא דרגא דחכמתא, אתר דשרי בה יעקב, אבל האי קרא על גלותא דישראל אתמר, דכד אנון גו גלותא, ההוא זמנא דיתפקדון בית יעקב יתפקדון ברזא דוא", ואיהו באלף שתיתאה. ופקידה ברזא דוא", שית רגעי ופגל עדן, ובזמנא דשתין שנין לעבנדא דדשא באלף שתיתאה, יקים אלה שמיא פקידו לברתה דיעקב.

[זהו מדבר על תהליך של גאלה בעתה שנמשך מאה שנה, כאשר ששים השנים הראשונות נקראות עבנדא דדשא שהיא דלת המסתובבת על צירה בסוד משיח כן יוסף שפותח את השפע וסוגר. לפי הקדמות ספרי ים החכמה, התחילו מאה השנים בשנת ת"ש שאז התחילו מאה שנים חדשות מבריאת העולם, ופרצה השואה שבה סימנו את ברור הניצוצות מכל המקומות בהם עם ישראל חנה ברב שנות גלותם, כפי שרואים שברב המקומות כמעט לא נשארו יהודים. וכן יהדות המזרח יצאה מהארצות בהם חנו היהודים ברב שנות גלותם. כל זה שיך לתקופת משיח כן יוסף שתפקידו לסים את הברורים בכל המקומות. ובמקביל התחילה בתחלת המאה תנופה גדולה בבניית ארץ ישראל בין על ידי יהודים, ובין על ידי ערבים שבונים כביכול לעצמם, וברור לכל שכל זה מיעד עבור בני ישראל שישובו לארצם בקרוב. כל זה שיך לתקופת משיח כן יוסף שתפקידו להכין את הכלים הגשמיים לקבל

לימוד הסוד יִשָּׁע תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים (ספר "בדי ערבות") - זָכְרוּ! בְּיַדְנֵה הַדְּבָר! - "הַלֹּא אִם קִטְן אֶתְּהָ בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ", וְהַחֲלֵשׁ יֵאמָר גְּבוּר אָנִי, וְיִתְקַיֵּים בְּנֵי הַפְּסוּק "הַקְּטָן יִהְיֶה לְאֶלֶף" וְהַצְעִיר לְגוֹי עֲצוּם, אָנִי ה' בְּעֵתָה אַחִישְׁנָה" (ישעיה פרק ס נב) בב"א.

אֵת אִוְרוֹת הַגְּאֻלָּה. וְהִכְנֶה לְגְאֻלָּה אֵינָה אֶתְחַלְתָּא דְגְאֻלָּה כְּפִי שְׁטַעוּ אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁחַצְחוּן הַמְּנֻעִלִים לְשִׁבְתָּ אֵינֹו אֶתְחַלְתָּא דְשִׁבְתָּ, וְאִין כָּאן הַמְּקוּם לְהֶאָרִיךְ.

[אִין כָּאן פְּנֵי הַכְּנַס לְעֵינֵי זְהוּתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁהוּא אֶחָד מִצַּדִּיקֵי הַדּוֹר אוֹ כְּמֹה מֵהֶם, שְׂדוּאָגִים לְפַעַל בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת אֶת כָּל הַעֲנִינִים שֶׁהִזְכְּרָנוּ וְעוֹד רַבּוֹת שְׁלֵא הִזְכְּרָנוּ]. וּמֵהֵוּא זְמַנָּא עַד דִּיהָא לֵה זְכִירָה שִׁית שְׁנִין וּפְלַגָּא, וּמֵהֵוּא זְמַנָּא שִׁית שְׁנִין וּפְלַגָּא אַחֲרֵינֵי, וְיִזְדוּגוּן בְּלֵהוּן עֲמַמְיָא עַל בְּרִיתָה דִּיעֻקֵּב לְאַדְחִיָּא לֵה מַעֲלָמָא, וְעַל הֵוּא זְמַנָּא כְּתִיב "וְעַת צָרָה הִיא לְעֻקֵּב וּמִמֶּנָּה יִשָּׁע".

[כָּאן מְדַבֵּר זְהוּר עַל שְׁתֵּי תְּקוּפוֹת נוֹסְפוֹת שֶׁל שֵׁשׁ וְחֲצֵי שָׁנִים כָּל אַחַת, שְׁלֹפֵי יָם הַחֲכֵמָה' הַתְּכֵלִית שֶׁל תְּקוּפוֹת אֵלוֹ הִיא לְחֶבֶר מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, בְּהַתְּפַשְׁטוֹת לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל, וְרַבֵּי לומְדֵי הַתּוֹרָה בְּכָל אֶתְרָ וְאֶתְרָ בְּסוּד צֶמַח דָּוִד. כְּמוֹ כֵּן מְצִין הַזְהוּר שְׁסֻמוֹן לְגַמְרוּ הַשְּׁבַעִים וְשִׁלֵּשׁ יִתְעוֹרְרוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם נֶגַד יְרוּשָׁלַיִם וְתִהְיֶה "וְעַת צָרָה הִיא לְעֻקֵּב וּמִמֶּנָּה יִשָּׁע", מֵה שְׁלַצְעָרְנוּ כְּבַר רוֹאִים בְּיַמֵּינוּ שְׂאָרָה"ב יוֹצֵאת נֶגַד יְרוּשָׁלַיִם הִיל"ת].

בְּשַׁבְּעִין וְתַלְתָּ, כָּל מַלְכֵי עֲלָמָא יִתְכַנְשׁוּן לְגוֹ קִרְתָּא רַבְתָּא דְרוּמֵי, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַר עֲלֵיהוּ אֲשָׁא וּבְרָדָא וְאִבְנֵי אֲלֻגְבִישׁ וְיִתְאַבְדוּן מַעֲלָמָא. בַּר אַנּוּן מַלְכִין דְלֵא יִמְטוּן לְתַמְנוּ, וְיִהְדְּרוּן לְאַגְחָא קֶרְבִין אַחֲרֵינֵי, וּמֵהֵוּא זְמַנָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא יִתְעַר בְּכָל עֲלָמָא, וְיִתְכַנְשׁוּן עִמָּה כְּמֹה עִמּוֹ וּכְמֹה חִילּוֹן מְכָל סִיפֵי עֲלָמָא, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְכַנְשׁוּן בְּכָל אַנּוּן אַתְרֵי. עַד דְאַשְׁתַּלִּימוּ אַנּוּן שְׁנִין לְמֵאָה, כְּדִין וְאִ"ו יִתְחַבֵּר בְּה"א, וְכְדִין "וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אַחֲיִכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה וְגו'". וּבְנֵי יִשְׁמַעֵאל זְמִינִין בְּהֵוּא זְמַנָּא לְאַתְעָרָא עֲלֵיהוּן עִם כָּל עַמּוּי דְעֲלָמָא לְמִיתֵי עַל יְרוּשָׁלַיִם, דְכְּתִיב "וְאִסַּפְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְמַלְחָמָה וְגו'", וְכְתִיב "יִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ רוּזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ", וְכְתִיב "יּוֹשֵׁב בְּשִׁמְיִם יִשְׁחַק יְהוָה יִלְעַג לְמוֹ". לְבַתֵּר וְאִ"ו יִצְרִיא יִתְעַר, לְאַתְחַבְרָא וּלְחַדְשָׁא נְשִׁמְתִין דְהוּו עֵתִיקוּן, בְּגִין לְחַדְתָּא עֲלָמָא, כְּמֹה דְכְּתִיב "יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשֵׂיו", וְכְתִיב "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם", לְאַתְחַבְרָא בְּדָקָא יְאוּת. "יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשֵׂיו", לְנַחְתָּא לּוֹן לְעֲלָמָא, וְלִמְהוּי בְּלֵהוּן בְּרִין חֲדַתִּין, לְחַבְרָא עֲלָמִין בְּלֵהוּן כַּחַד.

[כָּאן מְדַבֵּר הַזְהוּר עַל עֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי הַשָּׁנִים עַד סוּף הַמֵּאָה, שְׁבַשְׁנַת הַשְּׁבַעִים וְשִׁלֵּשׁ תַּתְּחִיל הַמַּלְחָמָה בְּפוּעַל עַל יְרוּשָׁלַיִם וְהַקְּבִי"ה מְטִיר עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם אִבְנֵי אֲלֻגְבִישׁ, וְתַתְּחִיל תְּקוּפָה שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שִׁיתְעוֹרֵר לְהַלְחֵם מַלְחָמוֹת ה', וּמַלְחָמוֹת אֵלוֹ תִּמְשַׁכְּנָה עֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים עַד סוּף הַמֵּאָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַיְחוּד הַשְּׁלֵם וְקַבּוּץ גְּלִיּוֹת הַשְּׁלֵם]. (מַסְפֵּר סוּד הַחֲשַׁמ"ל) יֵד. וְהַבְּאוּר הוּא, עַל פִּי דְבְרֵי הַסְּפֵר תּוֹרַתוֹ מִגֵּן לְנוּ, שְׁעַל יְדֵי שְׁבַבִּית הַמְּדַרְשׁ אֶחָד לְלַמְדוֹ וְיַעֲשׂוּ אֶלְף סִיּוּמֵי זְהוּר, תְּכַף יְהִיָּה הַגְּאוּלָּה שְׁלִימָה, וְעַל יְדֵי כֵּן נִזְכָּה לְ"אָנִי ה' בְּעֵתָה אַחִישְׁנָה" - בְּבֵא הַעֵת הַמִּיַּעַד אַעֲשֶׂה הַדְּבָר בְּזִרְיוֹת כְּמוֹ שְׁכַתְּבַת הַמַּלְבִּי"ם. וּבְזֵה יְבִאָרוּ הַפְּסוּקִים "וְעַמְרָן בְּלֵם צַדִּיקִים", שְׂאֵם בְּלַנוּ נַתְּחִיל לְלַמֵּד וּלְגַרְסַת בְּזֵה, וְנַעֲשֶׂה אֶלְף סִיּוּמֵי

ובזה יכולין להבין למה החפץ חיים זיע"א בשיבתו בראדן צוה לכל הבחורים לגמור כל שבת את הזהר של כל פְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעוֹת^{טו}, הגם שְׁלוֹקַח הַרְבֵּה שְׁעוֹת, וְרַבִּי

זוהר, נזְכָּה לְהִיּוֹת צְדִיקִים, "לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ" וְנִזְכָּה לִרְשֵׁת הָאָרֶץ, "נִצַּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהִתְפָּאֵר", שֶׁהַקָּב"ה יוֹכַל לְהִתְפָּאֵר אֲתֵנוּ בְּמֵה שְׁזָכִינוּ לְמֵה שְׁאָמַר בְּפִסּוּק הַבַּי"ה הַקָּטָן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהַצְעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי ה' בְּעֵתָה אַחִישֶׁנָּה", וְשָׂאֲלֵנוּ אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַקָּטָן, אֶפְלוּ לְדָ קָטָן, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, יִהְיֶה לְאֶלֶף, וְהַצְעִיר לְגוֹי עָצוּם? אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ, שְׁעַל יְדֵי שְׁיִלְמָדוֹ וַיַּעֲשֵׂוּ אֶלֶף סִיּוּמֵי זוֹהַר, נִזְכָּה בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם לְהַגְאֹלָה שְׁלִימָה תִּכְרַךְ וּמִיָּד מִפְּנֵי..

וראה בחדושי אגדות - מסכת בבא בתרא (עמוד קכ"ז): אני ה' בעתה אחישנה. נראה מפני דאיכסף רב עילש לכך הביא לו מקרא זה ואמר, אני ה' בעתה אחישנה, כתיב בעתה, משמע שיש עת מיוחד, וכתיב אחישנה, דמשמע שהקב"ה מביא הגאולה שלא בעת, וכמו שהקשו בפרק חלק (סנהדרין צ"ח א') כתיב בעתה, וכתיב אחישנה, אלא דצריך שיהיו שניהם זמן מיוחד ואז השם יתברך מביא הגאולה, ור"ל כי אף על גב שאני אמרתי לך הדין, ומפני בא מכל מקום השם יתברך שהקרה אותי לפניך שתקבל דין זה, כי אלו לא באתי לכאן עתה לא שמעת, ודבר זה מורה על מעלה שיש לך, שהשם יתברך רוצה שתקבל התורה, ומה לי אם השם יתברך נתן לך השכל, או שעל ידי היה זה, אין חלוק. ופירוש זה קרוב לפי רש"י ז"ל והוא נכון. ואפילו על דרך פירוש ר"ח דפירוש, כי מפני דאיכסף אמר עליו כי זה אין ביוש, כי עדיין לא הגיע לארבעים שנה, שתהיה כאחד הגדולים, אבל כשתגיע לארבעים שנה אז, היית יודע דין זה, ולפי זה נראה גם כן לפרש, כי אמר שאין חדוש אם לא ידעת דבר זה, כי אף על גב שיש בך חכמה לדעת ולהבין, מכל מקום לפעמים השם יתברך מונע מן האדם דבר עד שיגיע הזמן אשר השם יתברך רוצה, ולכך כתיב, אני ה' בעתה אחישנה. וכך הדבר הזה, מצד החכמה היה אפשר לך לדעת כי השם יתברך מונע לפעמים דבר מן האדם, עד שמגיע הזמן אשר השם יתברך רוצה שיהיה נגלה לאדם, ועתה הזמן אשר גזר השם יתברך להיות נגלה לך, ואין זה חסרון כלל נחשב רק שאין השם יתברך רוצה לפעמים לגלות לאדם דבר אחד, עד שמגיע הזמן לדבר זה, עכלה"ק.

וכן הוא בענין לימוד הזוהר הקדוש וגודל עניינו של לימוד הזוהר בשעה אחת שגילו לנו רבי חיים ויטאל, הכסא מלך, הבן איש חי, ורבי מרדכי שרעבי זיע"א, ובפרט עם חדושו של האורחות צדיקים, שאמרו ששעה אחת זהר הקדוש בשבת שוה לחשבון של מליון שנה תורה. זאת אומרת חשבון של מאה אלף אברכים שלומדים 10 שעות ביום אחד שעות תורת הנגלה, ואנחנו לומדים שעה אחת בשבת זוהר הקדוש מקבלים את השכר הזה (ראה אור הזהר). מי יכול לתאר את הזכות הגדול הזה שזוכה בשעה אחת לערך גבוה כזה, מיליון שנה תורה.

טו. בספר המאורות הגדולים סיפר על החפץ חיים זצ"ל כדלהלן: כשהיה צריך הרב ר' שלום תלמידו להתייצב לצו - גיוס הצבא - בעיר בריסק התעורר החפץ חיים - כשאך נודע לו הדבר - והביע את רצונו העז לנסוע לבריסק בכדי לעשות מעשה השתדלות שר' שלום לא יילכד חלילה בפרך וכו' ורק הודות להפצרותיהם של מקורביו ובני ביתו והפצרתו של ר' שלום בעצמו בנמקם, שזה עלול חלילה להזיק לבריאותו וכו', נעתר להשאר על מקומו, ולהסתפק בכתיבת מכתב המלצה לכבוד הגאב"ד דבריסק רבי חיים סאלאוויטשיק זצ"ל. שיואל להשתדל עבור ר' שלום. [וכן היה שרשם תיכף במעמד ר' שלום על דף

חיים ויטאל, הפסא מֶלֶךְ, הֵבֵן אִישׁ חֵי, וְרַבִּי מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִיע"א, וּבִפְרֵט עִם חֲדוּשׁוֹ שֶׁל הָאֲרָחוֹת צְדִיקִים, שְׁאָמְרוּ שֶׁשְׂעָה אַחַת זֶהר הַקְדוּשׁ בְּשַׁבַּת שׁוֹה לְחֻשְׁבוֹן שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. זֹאת אוֹמֶרֶת חֻשְׁבוֹן שֶׁל מֵאָה אֶלֶף אַבְרָכִים שְׁלוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם אֶחָד – אַתֶּם שׁוֹמְעִים? כֵּן! מֵאָה אֶלֶף אֲנָשִׁים לוֹמְדִים בְּיוֹם אֶחָד כָּל אֶחָד

המשנה ברורה בזה"ל: לכתוב מכתב להגאב"ד דברייסק]. כשבר' ש' שלום לברייסק מצא את הגאון ר' חיים יושב בשבת תחמוני עוסק בצרכי צבור במסבת רבנים גדולי תורה מכל הגלילות דסביב, וכשהודיעו לר' חיים שיש עבורו מכתב מהחפץ חיים, קם תיכף ומיד ממקומו והפסיק לזמן מה את האסיפה, והתחיל לקרוא את המכתב, ובגמרו לקרוא הגביה רבי חיים את ידו למעלה, ואמר הנני מוכן ומזומן לקיים מצות "כהן גדול" רבי ישראל מאיר הכהן.

ובעודם הדברים רוטטים על שפתיו מהר הרב רבי חיים ויצא החוצה אל מקומות המעשה וההשתדלות, וישתדל בשאר השתדל לטובתו ולהצלחתו של ר' שלום בזמן קצר מאד נסתיים הדבר בכי טוב.

והרב רבי חיים שב אל ביתו, ויפן אל ר' שלום בדברים אלו, שמע נא, מבין שורות, המכתב שקבלתי מהחפץ חיים, ניכרת האהבה והחיבה שהוא הוגה אליך, ולכן אודיע לך אגב אורחא, את טיבו וערכו של החפץ חיים כפי שאני רואה אותו ממדריגתו העילאית, אין לך תואר אחר שיתאים לו לפי מדריגתו כי אם התואר של "גוזר ומצוה" היינו שיש לו שליטה וכח לגזור ואומר ולצוות גם למלאכים עכ"ד.

וכששמעתי את הערכתו של רבי חיים על החפץ חיים נשתוממתי מאד על רוח קודשו של רבי חיים שכיוון את האמת, כי אני בעצמי הייתי רגיל להתחבא אל כל המקומות והפינות שהחפץ חיים היה אוהב להתבודד ולעקוב אחרי הנהגותיו, ואיסתייעא לי פעם מילתא כשהייתי מתחבא על העליה בה התבודד החפץ חיים, הקשבתי שבשעת עסקו בתורה בנגלה ובנסתר שהוא מבטא פתגמין קדישין. גוזר ומצוה בשמות למלאכי עליון ומפקדם לעשות כה וכה. וימצאני נחבא אל הכלים, ויבקשני בתחנונים רבים שלא אגלה לרבים אף שמץ דבר שראיתי ושמעתי.

כשמת ר' נחום'קע הוראדנער זצ"ל צווה קודם פטירתו וגם יעץ לבני עירו שימנו את החפץ חיים בתור אב"ד דגרוזנה. ודרכו של ר' נחום'קע הייתה שהיה מחלק את היום לג' חלקים. ארבע שעות לצרכי חסד. ארבע שעות בלימוד קבלה. ושמונה שעות בלימוד גפ"ת. ובשעת עסקו בקבלה בלילה היה סוגר את עצמו בביהמ"ד שעין זר לא ישורנו. פעם התחבא החפץ חיים בין כותלי התנור בכדי להתחקות על שרשי עבודתו של ר' נחום'קע, אבל קרה דבר מה שהדהים את החפץ חיים. ר' נחום'קע בעמדו על הבימה אחוז העיון בסתרי תורה. ופתאום נעשה מוקף עמוד אור כל כך גדול עד שהחפץ חיים כמעט התעלף מהפחד. והוכרח להשתמט בלאט לאט ולצאת החוצה.

בתקופה ידועה של חייו היה עוסק בתורה משעה שבע בבוקר, עד שבא השמש לא פסק פומיה מגירסא. בבוקר היה לוגם מעט מרק שסינן לעצמו, ובערב היה טועם מעט האוכל שנשאר מן המרק, ובזה היה מחיה את נפשו. לתפלת מנחה היה הולך למקום ידוע ומסויים בשדה, והיה מוריד שם דמעות ובוכה.

10 שעות, יוצא החשבון של מליון שעות תורת הנגלה, ואנחנו לומדים שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, מקבלים את השכר הזה – ועוד יותר, שמקבלים שכר על תורה לשמה, כי תורת הסוד הוא תורה לשמה (ראה אור הזהר).

בא וראה כמה גדול כח השמחה, שאלישע הנביא באשר רצה שתשרה עליו רוח הקדש, בקש שינגנו לפניו, שינאמר (מלכים ב פרק ג טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'. וכתוב בזוהר הקדוש שפכל שהלמוד יותר עמוק ופנימי, כך בונה שמים עליונים, ומגיע לעולמות העליונים. עתה מבינים, איך שהזהר הקדוש שהוא למוד פנימיות התורה, עם השמחה, שגם היא מחלק הפנימי של הנשמה, ובשבת קדש שהוא עולם הנשמות – מעין עולם הבא, ערכם גבוה מאד לערך מיליון שנה תורה.

בואו וראו כחו העצום של למוד התורה בשבת קדש!

מִן הַבֵּן אִישׁ חַי (פרשת שמות שנה שניה) כותב וז"ל: כתבו המקבלים זכרונם לברכה דגדול הפעל הנעשה בעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק התורה של ימי החל, עכ"ל. זאת אומרת, שעה אחת של שבת, שוה אלף שעות ביום חל, וכבר למדנו הכסא מלך דשעה אחת של למוד זהר הקדוש ביום חל, יותר משנה שלמה של למוד פשוט.

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשוט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: באשר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם.

על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קדש אפשר להביא הגאולה שלמה: בספר ישעיה (פרק ס' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

וצריך באור, מה פונת הפסוק שהקטן יהיה לאלף, איך יכול להיות שכן אדם קטן, יזכה להיות לאלף, והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה אין יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים:

בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס' פסוק כב): "דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתנה".

ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאֵלֶף" - ברבוי הפמות, "והצעיר" - בלח "יהיה לגוי עצום" - ברבוי האיכות בלח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה "אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הַבֵּן איש חי והפסא מלך ז"ע, בענין למוד בשבת קודש, שעל ידי שילמד בשבת קודש שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אֵלֶף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה ל"אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו הפסוקים "ועמך בלם צדיקים", שאם בלנו נתחיל ללמוד ולגרס בזהר, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כן נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאֵלֶף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאננו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאֵלֶף, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש, שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קודש, שנחשב כפול אֵלֶף.

ועוד יש לפרש: דהקטן פירוש אפילו מי שהיה קטן כל ימיו כמו שהבאנו בתחלת הדרשה, שבשמים מחשיבים גיל האדם לפי מעשיו הטובים, ויש מי שנשארו קטן גם כשהוא בן שמונים שנה, גם הוא יהיה לאֵלֶף שיזכה לתקן כל ימיו, להעלותם לקדושה על ידי לימוד הזוהר הקדוש, (ועין בהערה ב' דברי הַבֵּן איש חי על הפסוק "יראת ה' תוסיף מיים").

ומה שאמרנו שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש מתקן כל ה"שית אלפי שנין", אפשר בקל על ידי חבורה קדושה לעשות כן, וכל בית מדרש יכולים ללמוד בזמן קצר זוהר הקדוש שביחד עולה להם לזמן שש שעות, לדגמא: באשר יש 36 אנשים שלומדים ביחד בשבת רק 10 דקות זוהר הקדוש, עם ישראל קיבל שש שעות לימוד זוהר הקדוש בשבת, שהם כנגד ששת אלפים שנה של בריאת העולם, ומתקנים כל הבריאה ומחישים הגאולה. וכל אחד מהם מקבל השכר כאילו הוא לבדו למד כל השש שעות, (חפץ חיים אהבת חסד), ובפרט בחבורה שיש השראת השכינה, ואפשר להמליץ על זה דברי חז"ל שאין דור שיש בו פחות משלשים ושש צדיקים,

^{טז} וכנגד אור הגנוז בתורה שיתגלה לעתיד לבוא השמור לצדיקים שהאיר שלושים ושש שעות רצוף בערב שבת ובשבת קודש הראשונים של הבריאה.

משה רבינו, אליהו הנביא והרשב"י זיע"א, מגלים לנו שאנחנו בלמוד הזהר מביאים את הגאולה, ורק על ידי זה יבוא ולא על ידי דבר אחר, כך אומר הרשב"י בדא יפקון מן גלותא.

והעמיד לנו השי"ת את קדוש השם רבינו הרמח"ל זיע"א, אשר רבינו הגר"א זיע"א אמר: אלו הייתי חי בגמיו הולך ברגל (מיוצא לאיטליה - שזה בערך כמה שנים) להקביל פניו הקדושים, ועוד אמר אשר במסלת ישירים אין אפלו אות אחת יתרה. והוא הצדיק הקדוש הזה (הרמח"ל), אמר, שאין עצה אחרת אלא זו - למוד הזהר הקדוש - לבטל הגזרות, ולהמשיך הישועות, ומה שכתוב בזהר הקדוש: בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" זהו דוקא ולא רק בתורת סגלה.

ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש : אתה עזרת לי לבוא. ואיזו בנשה תהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין צפית לישועה הוא, אם לא עושה שום פעלה למענו. (ראה בספר מאורות הזוהר).

הבא לטהר מסייעין אותו (יומא ל"ח ע"ב) ואמרו חז"ל רחמנא לבא בעי, ובאר בספר "בדי ערבות" דהלב הוא האיבר הראשי והוא בסתר לכן נקרא החלק הכי פנימי, כמו כן הנשמה היא פנימית ורחמנא הקב"ה רוצה שנגלמד תורת הזהר הקדוש שהוא בבחינת הלב פנימיות התורה ולמודו כנגד בינה שהיא לבא כמובא בפתח אליהו זכור לטוב.

אם כך, אין הדבר תלוי אלא בנו, וכמה שיותר יהודים יצטרפו למפעל הקדוש, בלמוד והפצת הזהר הקדוש, שבוה מקימים באפן הכי הטוב את צפית לישועה, בודאי תכף מן השמים ישלחו לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו ברחמים אמון!

מורי ורבותי! הרעיא מהימנא - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי זיע"א אומרים לנו, שכשנגלמד זהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים. הבה נתבונן, בשמים כבר הסכימו לכן מזמן, רק מחכים עלינו שנקים. וכידוע שחביבים קדם אתערותא דלתתא כמבאר בזהר הקדוש (פרשת לך לך דף ע"ז), הלא בודאי כאשר יראו בשמים שאנו לומדים זהר הקדוש, זאת אומרת, שאנו מחכים באמת לביאת המשיח, תכף נגאל ברחמים.

טז. וכתב בערוך לנר סוכה - (דף מה:), וז"ל: ולענ"ד לק"מ דהא לא קאמר רק שלעולם אין פחות מל"ו דמסתכלי באספקלריא המאירה ולא פחות משנים דעיילי בלא בר אבל אפשר שהם יותר הרבה מל"ו ואפשר שיהיו הרבה יותר מאלף.

אמר רבי שמעון באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. באור: אני לא אומר לשמים שיאזינו, וגם לא לארץ שתשמע, כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ, כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכדוע כל הגאולה תלויה בלמוד הזוהר הקדוש, כמבאר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ועוד לא יצטרכו לנסיון, ויתקיים בהון "ה' בידד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וכמו שאמרנו בזוהר הקדוש (זוהר הקדוש ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: "זכו דררא דא יקיים עלמא עד דייטי מלכא משיחא". ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא תפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגגיה וקראת דרור בארץ וגו'".

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסין שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול".

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שבאר החתם סופר על הפסוק (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו", שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

נסים גלויים בזכות לימוד הזוהר הקדוש

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, המדפס ב"ב כרכים ל"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחדש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר בלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים בלנו את ה"זהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות

סיומי הזהר, בודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארכי הטון שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דוחו אז [בערב שבת קודש פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגיו את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר שלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגע בפצצות אטום, שיזדוע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד בפה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע וישלחו חס ושלום יותר טילים. והכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנברג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקואות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חרפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכלם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם בן קומו יהודים וילמדו זהר הקדוש". לכן ישב בעל "הסלם" ותרגם הזהר ללשון הקדש שהיה מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מצפראניו של אותו רשע ימ"ש. - בזכות הזהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזהר הקדוש פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - בזה הספר (זהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ו, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בשיבת ויזניץ בני ברק אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל. בימים דאז יצאו חמש מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה היתה גדולה מאד, והפחד מממש נורא - שלשה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שקא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיחד להגיע למירוון, ונסע במשריון צבאי מיחד, בדרכו לשם, ואמר:

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזהר"

וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזהר) שְׁמַלְמַד אֹתֵנוּ (מהתנא) אַלְקוּת, ממי? מרשב"י]. אחר כך נגש לציון הקדוש, נשק ואמר: **כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכלנו יודעים על הנסים הגדולים שקרו במלחמה זו.** (שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בגשמת הצדיק, ועין בספר "מאורות הזהר").

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את גשמת הרשב"י ע"ה ממש בפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר: יכול אני לפטר את העולם בלזו מן הדין. ואפילו בדרך הפשוט.

בואו וראו מהנסים שהיו במלחמה ההיא: (תשכ"ז) שנתגלה אלי בהשגחה פרטית: בתהלים (פרק קי"א) הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האמים: (ב) כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללויה, שואלים איך הגוים יהללו וישבחו את ה' על החסדים שעושה עם ישראל?

הביאור בזה: שרק הגוים יודעים כמה הם מתכננים צרות ושמידות לישראל ח"ו, ולא מצליחים, וזה היהודים לא יודעים, ורק הם יודעים את ניסי ה'. והספור גדלהון:

הייתי נוסע הרבה למיאמי בשביל רפואות.

יום אחד באמצע שאני לומד בבית המדרש "ב' הארבער" במיאמי, בא יהודי שהמראה שלו היה מיוחד ביותר, הפרת פניו ענתה עליו שהוא נראה כמו אדם חולה.

אני רץ לפניו, ואומר לו שלום עליכם ברוך הבא, ומכבד אותו לשתות ולאכל מזונות, ואני שואל אותו מאיפה יהודי בא?

הוא מראה לי תכף את שתי ידיו, איך שמציר עליהם שהם אסורות באזיקים, וחתום גם על ידיו את המלים "משפט מות", והוא בא מסיביר - רוסייה..

והוא מספר, מעשה שהיה כך היה:

עבדתי בצבא הרוסי, והייתי מפקד בצבא על אוניות המלחמה ברוסיה.

לפני מלחמת ששת הימים [בשנת תשכ"ז] שלחו אותי לסוריה להכין מלחמה גדולה נגד ארץ ישראל, ולכופץ את כל האוניות של ארץ ישראל.

לפני המלחמה היה לי מפות מכל האוניות של ארץ ישראל וכל הנמל של סוריה.

לפני שהחלה המלחמה ותפקידי היה לשלח פצצות על אוניות של ארץ ישראל
נפל עלי פחד וחשבתי לעצמי, אני יהודי, ואיך הולך אני לפוצץ את ארץ ישראל?
[בטוח שברוסיה אף אחד לא ידע שהוא יהודי].

החלטתי תכף ונתתי פקודה לפוצץ את כל האוניות של סוריה במקום האוניות
של ארץ ישראל.

כשנמגר העבודה לפוצץ את כל האוניות של סוריה ולא של ארץ ישראל, באשר
נודע הדבר, מיד תפסו ושמו אותי באזיקים והעמידו אותי למשפט.

במשפט שאלו אותי מה עשית? הרי מעלת בתפקידך ואתה ממש בוגד!

עניתי אני לא יודע, הייתי מוכן לפוצץ את כל האוניות של ישראל, ופשוט בא
איזה מלאך (או מה שהוא כזה), והחליף לי את המפות!

כמובן שתכף אסרו אותי והשליכיהו לבית הסוהר, ושלחו אותו לבית משפט
ברוסיה – וגזרו דינו משפט מות בתליה רח"ל.

לפני שלקחו אותו לתליה, שאלו אותו אם רוצה להגיד מה שהוא? [כי יש חק
שקודם שהורגים מי שהוא, יכול לבקש מה שהוא רוצה], היהודי ענה אני רוצה
ומבקש לדבר עם מנהיג המדינה, דבר דחוף מאד. ונחוצו מאד לבטחון המדינה.

כאשר הביאוהו לפני הנשיא אמר היהודי, כל השנים הייתי הידיד הכי הנאמן
למדינה, ועשיתי כל מה שביכולתי לטובת המדינה. אך כן קרה דבר, שבכלל זה
לא אני ולא באשמותי. ואם יהרגני יהיה זה בזיון גדול למדינה, לתלות איש נאמן
כמוני למדינה. ויהיה זה אשמה גדולה ובושה למדינה לעשות דבר כזה, והבושה
הזאת לא תמחק ותשאיר לזראון עולם!

מנהיג המדינה שואל אותו, אם כן מה אתה חושב שצריכים לעשות לך, הלא
מגיע לך מיתה משפט מות?

ענה היהודי, שישלחו אותו לסיביר, ושם ישימו אותו באמצע היער והחיות
יאכלו אותו, אבל המדינה לא תשפך בידים דם נקי ולא תקח עליה אשמה כזאת
להרוג בן אדם כל כך נאמן?

מנהיג המדינה הסכים, ושלחו אותו ליער בסיביר.

כתפלת דוד המלך (שמואל ב פרק כד יד) "ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא
ביד ה' כי רבים רחמו {רחמיו} וביד אדם אל אפלה".

כאשר הגיע לסיביר, חפר לעצמו בור גדול מתחת לאדמה כדי שהחיות לא
יאכלו אותו, וגם להגן מפני הקר, כמו כן הכין לעצמו בגדים מהעור של החיות
שמתו מהקר הגדול ששורר שם, ולמחיתו אכל כל מיני שקצים ורמשים שמתו,

[מפני פקוח נפש מתר], עד שהבין וידע הטעם של כל מין חיה ועוף מה שהוא אוכל.

כשחומת הברזל מרוסקה נפלה, ויכלו כבר לצאת משם לחוץ לארץ, בקש התר נסיעה, ונתנו לו, ונסע לארצות הברית.

כשהגיע לארצות הברית היה מאד חולה, והיה צריך לעבור ניתוח בכליות, אשר זה עולה הרבה כסף, לכן הוא הולך מבית הכנסת לבית הכנסת, לאסוף כסף בשביל הניתוח.

עד שהגיע למכסיקו.

שם בהכנסת אורחים כבדו אותו בנקניק (סלמי), הוא הולך לאכול את זה בתאבון, פתאום הוא צועק, זה ממש דם! זה לא בשר!

הבעל הבית מסתכל עליו כמו משגע!

הוא עונה לבעל הבית, אני בא מסיביר, ושבע עשרה שנה אכלתי כל מיני חיות ועופות מתים, ואני יודע הטעם של כל מין חיה או עוף בעניים עצומות. וכאן אני מרגיש ממש טעם של דם – ממש דם!

הבעל הבית אומר לו: הסתכל וראה כמה השגחות עם חותמות יש על זה, ולא יכול להיות מה שאתה אומר?

עונה לו האורח, תקח כלי ותשים את הנקניק על האש, ותראה בתוך כמה דקות מה יהיה!.

הוא עשה את זה, ותוך כמה דקות, כל הכלי היה מלא דם.

והבעל הבית הזדעזע לראות שההקשר לא אומר כלום והכל טרף, ומי יודע מה אכלו כל היהודים עד היום?

הבעל הבית החליט לעזרר את הציבור שינצלו מאסוני פרת, כאשר שמעו זאת בעלי האיטליזים אימו עליו להרגו בכדור בראש.

כששמעתי הספור הזה תכף קראתי לכמה אנשים, ביניהם אחד מקראקס שבוונצואלה, שישמעו מה היהודי הזה דובר, שצריך להודות לו פעמים, פעם אחד שהציל את ישראל מפרענות גשמית, ופעם שניה שהציל רוחנית מאסוני פרת, תכף אירגנתי לו סכום יפה של כסף, כי בוודאי חייבים לו הרבה הפרת הטוב.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי

זהר בסוד האֵלֶף לֶךְ שְׁלֹמֹה¹, ובזכות זֶה נִזְכָּה מֵהַר לְגֵאֵלֶה הַשְּׁלֵמָה. וּבִאֲמֹת יֵשׁ לִי תִכְנִית קֵלָה אֵיךְ שִׁיכּוֹלִים בְּקַל לְאַרְגֵּן הַשְּׁעוּרִי זֶהר בְּאֵלֶפִים וּרְבֻבוֹת, וּמִי שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת שְׂתַף יִתְקַשְּׂרוּ אֵלֵינוּ.

"מִי לְד' אֵלִי"

עָנָה כְּפֹל וְשִׁמְחָה מְרַבָּה לְחַזוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמֵאוֹת אֵלֶפִי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמִפְעַל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי, וְחִרְתוּ עַל דְּגְלֵיהֶם "בְּלִתִּי לְד' לְבַדּוֹ" (רֵאָה בְּסִפְרֵי הַרְמַח"ל וְהַזֶּהר) וּבִדְגַל הַזֶּה דּוֹגְלִים עַל עַרְי יִשְׂרָאֵל, וּמִתְרִיעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לְד' אֵלִי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, יְרֵאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרוּ לְפִלְטָה, שֶׁנִּשְׁנָם עֲדֵן בְּדוֹרֵנוּ דוֹר עֲקֻבְתָּא דְּמִשְׁיחָא, הַחֲפָצִים בְּאֲמֹת לְהִתְקַרֵּב לְרִשְׁבִי זִי"ע, וְעוֹשִׂים קְבוּץ וּרְבוּץ וּפְעֵלִים לְהִקָּים שִׁיעוּרִים בְּאַרְץ, וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַמוֹנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, פּוֹעֵם בְּלִבָּם זִיקַת יְהוּדֵי, וְנִמְשָׁכִים בְּעֻבוֹתוֹת אֶהְבָּה אַחֲרֵיהֶם לְרַגַל הַהֲפָרָה כִּי הֵאֲמַת גַּר לְרַגְלָם.

לְזִכּוֹת בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלוֹקֵי

ב"ה שְׂרוּאִים הֵנִי רַבְרָבִי יִקְרִי מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיּוֹדְעִים הֵיטֵב אֶת מֵאֲמֵר קִהְלַת "הֶבֶל הֶבְלִים אֲמֹר קִהְלַת הַכֹּל הֶבֶל" - וּמִחֹם הַבְּהִיר וְצִלּוֹל לְדַעַת שֶׁכֵּל הָעוֹלָם הַזֶּה "הֶבֶל אֵין בָּם מוֹעִיל" - וְהַעֲקָר הָאֲמִתִּי הוּא - לְזִכּוֹת אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל כְּמָה שִׁיּוֹת, וְלְזִכּוֹת עַל יְדֵיהֶם בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלוֹקֵי (עֵין גִּמְרָא סְנַהֲדֵין צ"ט).

כְּמָה מִפְעִים וּמִחֻזָּק לְהִכְיָרָם בְּמֵלֵא הוֹדָם וְתִפְאַרְתָּם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם שֶׁקְּנוּ מֵאוֹת וְיֵשׁ אֵלֶפִים שֶׁל סְטִים - לְחֻלְקָה חֲנָם - מִפְּנֵי שִׁיּוֹדְעִים עֲרַךְ שֶׁל שְׁעָה תוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה - וּבִפְרֻט לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ שֶׁמְכַפֵּל לְאֵלֶפִים וְלְרְבֻבוֹת.

תִּתְאַר לָכֶם אֵיזָה זְכוּת גְּדוֹלָה יֵשׁ לָהֶם², וְכָל אֶחָד יִכּוֹל לְזַכּוֹת בְּקִלּוֹת לְזִכְיּוֹת הַאֵלוֹ: בְּחִמְשָׁה שְׁקָלִים לְסִפְר - אֶתְהָ קוֹנָה 101 סְפָרִים בְּסֵךְ 505 - אֲשֶׁר לְמָה

יז. רבינו המבי"ט זצ"ל כתב: "ובכל הדורות, מיום שנברא העולם עד סופו, לא היה דור שלם בתורה כדור המדבר. כי לא ניתנה התורה אלא לאוכלי המן". ורבינו הרמ"ע זצ"ל כתב על הפסוק "דבר ציווה לאֵלֶף דוֹר", שהבורא יתברך נתן את התורה לדור, שכל אדם בו שקול כאלף אנשים בדור אחד! ובלמוד והפצת תורת הרשב"י - "הזוהר הקדוש" - כל אחד שקול ונחשב בבחינת "הקטן יהיה לאלף".

יח. בספר המאורות הגדולים סיפר על גדול ישראל רבי ישראל סלנטר זיע"א: עליו נתקיים "וראו כל עמי הארץ כי שם ה'" וכו' "וראו ממך". דמותו ותארו וזיו קלסתו פניו היה נורא מאד. עם אשר ה' יתברך חלק לו מתנת החן והיופי וכו' עם זה חכמתו ויראתו האירה את פניו הטהור, באור פני מלך חיים. וביחוד בעת אשר העמיק מחשבתו באיזה

נְחֻשָׁב! – הוּי מְחֻשָׁב שְׁכַר מַצּוּה כִּנְגַד הַפְּסָדָה. – בֵּא וְרֵאָה אֶתְּה מְחַלֵּק ל-101- יְהוּדִים כְּמִנְיֹן "מִיכָאֵל", וְכִמְה מְלֵאכִים לְאֶלְפִים וְלְרַבּוֹת נִבְרָאִים מִכַּח זֶה. – בְּזַכּוֹתֶךָ יְהוּדִי לומד בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ שְׁעָה זוֹהַר הַקְּדוּשׁ – אֲשֶׁר עָרְכוּ שׁוֹה לְאֶלֶף שָׁנָה למוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל לְפִי הֶבֶן אִישׁ חִי, וְכִשְׁלומֵד בְּשִׂמְחָה - מְכַפֵּל בְּאֶלֶף - סָךְ הַכֹּל מִלְּיוֹן שָׁנָה (אֶרְחוֹת צְדִיקִים) – וְזֶה רַק מִיְהוּדֵי אֶחָד, וְכִאֲשֶׁר מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלמוד בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּמִצְטַעַר עַל זְמִיו שְׁלֵא יָדַע וְלֹא לְמַד עוֹלָה לוֹ כִּאִילוֹ לְמַד כָּל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה בְּכָל הַשְּׁבָתוֹת, צֵא וְחֻשָׁב לְכִמְה עוֹלָה: מִלְּיוֹן שָׁנָה (שְׁעָה לִימוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת), כְּפוֹל 54 שְׁבָתוֹת כְּפוֹל 70 שָׁנָה עוֹלָה 3 מְלִיאָרְד ו' 780 מִלְּיוֹן שָׁנָה תוֹרָה.

ואחר כֵּן תְּכַפִּיל בְּמֵאָה יְהוּדִים שְׂאֵתָה מְזָהָ, צֵא וְחֻשָׁב לְכִמְה עוֹלָה: 378.000.000.000 – שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁבָעִים וּשְׁמוֹנֶה מְלִיאָרְד שְׁעוֹת תוֹרָה.

ואם יִזְכֶּה לְאֶלֶף יְהוּדִים, אַחַר כֵּן תְּכַפִּיל בְּעֶשֶׂר, צֵא וְחֻשָׁב לְכִמְה עוֹלָה: 3.780.000.000.000 שְׁלֹשׁ טְרִילְיוֹן שְׁבַע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים מְלִיאָרְד שְׁעוֹת תוֹרָה.

ענין, אם בתורה או ביראת ה', כמעט התפשט נפשו מגשמיותו, והיה פניו הטהור בווער כלבת אש, ואז היה תארו כמלאך ה' נורא מאד אשר חרדו מגשת אליו ומי שלא ראה בעיניו, אי אפשר לו להיות ציור בזה, כי רוח אלקי היה שפוך על פניו, וכצאת השמש בגבורה. הוא לא הניח מעולם לצייר אומן, לצייר על פני הגליון את צלם דמות תבניתו, כי לא אבה זה בשום ענין.

לפי הנראה ידע הרבה גם בנסתרות, כי היה אצלו גם ספרי קבלה ולפעמים היה מחפש בנרות להשיג איזה ספר מספרי קבלה. אולם כדרכו בקדש לא דבר מאומה בזה עם שום אדם, ועל כן עקבותיו לא נודעו לנו בזה.

מרגלא בפומיה בימים הנוראים שהאדם צריך להיות איש שרבים צריכים לו. וזה שאנו מתפללים "וכתבנו בספר החיים למענך אלוקים חיים", פירש "חיים" צרכי גבוה, דאם לא כן, יכול להיות שאוכל המצווה שקיים, ב"הצימעס" שאוכל, מה שאין כן אם חיינו צרכי גבוה, אז פרנסתו אינו נחשב לו למאומה, כי חיינו צרכי גבוה הם.

פעם נפגש עם אחד מגאוני הדור, והלה שפך לפניו את מרי שיחו על אשר גדולי המקובלים סוגרים את עצמם בד' אמותיהם ואינם מגלים סודות הקבלה. והנה הוא עומד בענין קשה ב"זהר" ואיננו יודע לרדת לעומקו. הוא גמר שיחתו במילים קשות כלפי המקובלים, שהם עתידים ליתן בזה את הדין. ר' ישראל נבהל, כנראה, מהתעצמותו של אותו גאון והציע לפניו להראות לו את המקום ב"זהר" שהוא מתקשה בו, אולי ביחד יצליחו למצוא פירושו. ר' ישראל עבר כהרף עין על המאמר והבהיר את כל הענין עד שאורו עיניו של אותו גאון לרוב תמהונו והשתוממותו [תנועת המוסר עמ' 330].

האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לך^ט.

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לעלוי נשמת, לזכות, לרפואה שלימה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהו ותקוני זהו במחיר מצחיק. – ותשמח כל חיין בעולם הזה ובודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו, יש עוד מה לחשב, – צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מגול זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותוכח איך לברך משהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת למוד הזהרה הקדוש נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקזמו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, – והעולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בהור תרומה קכ"ח) –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זי"ע: "א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהרה הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה – כופה את מלכות הרשעה. – עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. – מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. – זוכה לעשירות בעולם הזה. – זוכה לעולם הבא. – אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. – נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. – הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. – הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ט. ונעשה כדברי הגאון הצדיק רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל (אור המוסר) "מעולם לא חשבתי אם יכול אני לעשות אלא אם צריך אני לעשות, (הובא במכתב הגה"צ ר' מאיר סעמינצער ז"ל).

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה על התורה בהקדמה בקנטרס תהלה למשה דף י"א ע"ב וז"ל: "ק: מבאר בזהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב) שהוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא וכי [זכאי צריך לרדף אחר אנשים חזבים] בגין דיחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכי, ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועין שם (בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש רבי איציקל מדראהאביטש זצ"ל, ושאל רש"י ז"ל רבי איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישורים מזלסטוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי

כ. ובספר הזהר ריש פרשת תרומה (קכ"ח ע"ב) הגדיל לספר בשבח מצוה זו ואמר, זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים וכי ודא איהו שבחא דסתלק ביה יקרא דקדושא ברין הוא יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא וכי, ועל דא כתיב באהרן (מלאכי פרק ב') ורבים השיב מעון, וכתוב (שם) בריתי היתה אתו החיים והשלום וגו', ואיהו אסתלק בשלשה סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בגין לבנו, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי ועאל בתליסר תרעי ולית מאן דימחי בגדיה, ועליה כתיב (תהלים קי"ב ב') גבור בארץ יהיה זרעו וגו', הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים. כדן מלכא קדישא ברין לדיוקנא דהוא בר נש בכל ברכאן דברין לאברהם כד עבד נפשין דחייבא וכי ואיהו עאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הוון דדעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקא וזכאן בגינייהו, הון אזלי אבתרייהו ורדפי כמאן דרדפי בתר חיון וכי:

[תרגום - בספר הזהר תחלת פרשת תרומה אמר זכאי, צריך לרדף אחר אנשים חזבים, ולקנות אותם בשכר שלם, וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברין הוא יותר משבח אחר, ועליה זו היא יותר מהכל, ועל זה פתוב באהרן, "ורבים השיב מעון". וכתוב "בריתי היתה אתו החיים והשלום", ואותו בן אדם מתעלה בשלשה עליות, מה שלא עולה בן בן אדם אחר. ועל בן אדם זה פתוב, "בריתי היתה אתו החיים והשלום", וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה וזוכה לעולם הבא, ועולה בשלש עשרה שיערים, ואין מי שימחה בידו, ועליו פתוב "גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך אור לישרים", באשר המלך הקדוש מברך לדיוקן של אותו בן אדם, מברך אותו בכל הברכות שברך לאברהם באשר עשה נפשות לחיבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם בן אדם אחר, ואלו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים]:

איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח ופדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו **שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עד כאן.**

מוכן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת. מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוהר הקדוש, וכך הפמליא של מעלה מדברים מהם, **שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנוזה בקרוב לראותה.**

כל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.

כתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שערי קדשה - (חלק ב שער ז): מוכי לחיבאי: אמרו רבותינו ז"ל (אלהיו רבא ספ"ח) למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשה ואהרן, מפני שהיה עולה לרגל ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותן, וכן שמואל בנו נוהג אחריו, כמו שכתוב (שמואל א' ז') וסבב בית אל והגלגל וגו' ושפט את ישראל ותשובתו הרמתה כי שם ביתו, ואברהם לא זכה לכל מעלותיו אלא משום (בראשית י"ב ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, וכתוב (שם י"ח י"ח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול וגו' כי דעתיו אשר צוה וגו', ושמרו דרך ה' וגו', **וכל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.**

כא. ראה בספר שערי תשובה לרבינו יונה (שער ג), וז"ל: מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתעבים על דרך לא טוב ומושכי העון, הרי הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם, ועובר בלאו, שנאמר (ויקרא יט, יז): ולא תשא עליו חטא, ונאמר (הושע י ט): מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עולה - פירוש: אם שם עמד הדור הזה לא השיגה אותו בגבעה מלחמה לבער הרע כאשר השיגה מלחמה לבני הדור ההוא. "שם עמדו" כמו: אם שם עמדו. וכן (בראשית מד, כב): ועזב את אביו - ואם עזב. רוצה לומר: ממין חטא גבעה היתה חטאתם, אכן הם היו טובים מאלה כי נקהלו ועמדו על נפשם לבער הרע, ונאמר (שופטים ה, כג): אורו מרוז אמר מלאך ה', אורו ארור יושביה, כי לא באו לעזרת ה', לעזרת ה' בגבורים, ונאמר (דברים א, יז): לא תגורו מפני איש. וכל מי שהוא לשם יתברך ימסור נפשו על קדושת השם, שנאמר (שמות לב, כו): **מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי,** ונאמר (במדבר כה, ז): וירא פינחס ויקח רמח בידו. וחובה על כל ירא, אף כי אוהב טהר לב להעיר קנאה, כי יראה והנה יד שרים וסגנים במעל, ואמרו רבותינו (ב"ר כו - ה):

כַּד בְּעֵי בַר נֵשׁ לְאַתְדַכְיִיא כַּמָּה אַנּוֹן דְּמִזְמַנִּין לִיה

צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכַל דְּבַר טוֹב, וּבִפְרֵט דְּבַר כְּזֶה שְׁכַל הָעוֹלָם וְכָל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָה בְּזֶה, יִשְׁנֵן הַרְבֵּה מְנִיעוֹת, אֲבָל עִם רְצוֹן חֶזֶק יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל הַכֹּל, וְיְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׂרוּצִים בְּאַמּוֹת עִם סִייעָתָא דְשַׁמְיָא, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ "כַּד בְּעֵי בַר נֵשׁ לְאַתְדַכְיִיא כַּמָּה אַנּוֹן דְּמִזְמַנִּין לִיה", כַּאֲשֶׁר בֵּן אֲדָם רוּצָה לְהִטְהַר כַּמָּה מְלֹאכִים עוֹזְרִים לוֹ.

וְעוֹד כְּבַר הַבְּטִיחַ הַשִּׁי"ת עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא (פְּרָק ט"ו י"ט), "וְאִם תּוֹצִיא יֶקֶר מְזוּלָל כְּפִי תַהֲיֶה", וּפְרַשׁ רִשְׁ"י "וְאִם תּוֹצִיא יֶקֶר מְזוּלָל" - אִם תּוֹצִיא אֲדָם הַגּוֹן מֵאֲדָם רִשְׁעֵי שְׁתַּחֲזִירְנוּ לְמוֹטָב. "כְּפִי תַהֲיֶה" - שְׂאֵנִי גּוֹזֵר גְּזָרָה וְאַתָּה מְבַטְלָהּ.

וְלוֹמְדֵי הַזּוֹהַר נִקְרָאִים מְזַכֵּי הַרְבִּים הַכִּי גְדוּלִים בְּעוֹלָם שְׁהֵם מְטַהְרִים נְשַׁמְתָם וְנִשְׁמַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּמְצִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּוֹדָאֵי כַּחַם רַב וְעֲצוּם וּבִרְכָתָם עוֹשֶׂה פְרוֹת וְתַפְלָתָם נִשְׁמַעַת.

יְהוּדִים יִקְרִים: עֲתָה אֲנִי נִזְקָקִים לְרַחֲמֵי שַׁמְיָא גְדוּלִים, יֵשׁ כְּמַעַט אֶחָד וְחָצִי בִילְיָאן עַרְבִים שְׁכַלְם רוּצִים לְחַסֵּל אֶת חַמְשׁ עֶשְׂרֵה מְלִיאָן יְהוּדִים, וְלִכֵּן אֲנִי בְטוּחִים שְׂאֵם יִלְמְדוּ אֶת הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם רַק 12 דְּקוֹת, וְיִגְמְרוּ כָּל הַזֶּהר בְּשִׁנָּה

כַּל פְּרָצָה שְׂאִינָה מִן הַגְּדוּלִים אִינָה פְרָצָה, שְׂנַאמֵר (עוֹרָא ט, ב): וִיד הַשְּׂרִים וְהַסְגָּנִים הִיתָה בְּמַעַל הַזֶּה רַאשׁוֹנָה.

עוֹד שָׁם, (בְּאוֹת קָצָה - הַחֶלֶק הַשְּׂשִׁי) - מִי שֵׁשׁ בִּידוֹ לְמַחוֹת וְאִינוּ מוּחָה וְאִין כְּפִיו תּוֹכּוֹחַת, וְעַל מַעֲשֵׂה הַחַטָּאִים לֹא יִלְטוּשׁ עֵין וְלֹא יִשְׁגִּיחַ, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם לַאֲשׁ מוֹכִיחַ, וְהֵנָּה נְצַטוּיְנוּ לְבַעַר הָרַע מִקְרַב עַמְנוּ, שְׂנַאמֵר (דְּבָרִים יג, ה): "וּבַעֲרַת הָרַע מִקְרַבְךָ". וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ (שְׁבַת נד, ב): כִּי מִי שֵׁשׁ בִּידוֹ לְמַחוֹת בְּאִנְשֵׁי בֵיתוֹ וְאִינוּ מוּחָה נִתְפַּשׁ עַל אִנְשֵׁי בֵיתוֹ, יֵשׁ בִּידוֹ לְמַחוֹת בְּאִנְשֵׁי עִירוֹ וְאִינוּ מוּחָה נִתְפַּשׁ עַל אִנְשֵׁי עִירוֹ, יֵשׁ בִּידוֹ לְמַחוֹת בְּכָל הָעוֹלָם וְאִינוּ מוּחָה נִתְפַּשׁ עַל כָּל הָעוֹלָם, וְנַאמֵר (וִיקָרָא כו, ז): "וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאִחִיו", וְדַרְשׁוּ בּו זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה (סְטַהֲדָרִין כו, ב): אִישׁ בְּעוֹן אַחִיו. וְאִמְרוּ (שָׁם): כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה לָזֶה.

עוֹד שָׁם, (בְּאוֹת קָצו - הַחֶלֶק הַשְּׁבִיעִי) - הַרּוּאָה אֶת אִנְשֵׁי מְקוּמוֹ עִם קֶשֶׁה עוֹרֵף, וְאוֹמֵר בְּלָבוּ: אוֹלֵי לֹא יִקְשִׁיבוּ אִם אֲדַבֵּר לָהֶם נְכוּחוֹת וְפִי אִמְלֵא תּוֹכּוֹחוֹת? עַל כֵּן יַחֲשׁוּךְ פִּיו, וְהֵנָּה עוֹנוֹ יִשָּׂא, כִּי לֹא נִסָּה לְהוֹכִיחַ וְלַהֲזַהֵר, אוֹלֵי אִם רוּחַם הָעִיר יַעֲרוּ מִשְׁנַת אוֹלְתָם, וְלֹא תִלְיִן אִתָּם מִשׁוּגָתָם. וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה (שְׁבַת נה, א): בְּעֵינֵן מַה שְׁכַתּוּב (יַחֲזַקָּא ט, ד): "וְהַתּוֹיִת תּוֹ עַל מַצּוֹת הָאִנְשִׁים הַנֶּאֱחָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים וְגו'", אִמְרָה מִדַּת הַדִּין: אֵיךְ עַל פִּי שֶׁהִלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְקִיִּימוּ אֶת הַתּוֹרָה הִיָּה לָהֶם לְמַחוֹת וְלֹא מִיחוּ! אִמֵּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: גְּלוּי וִידוּעַ לְפָנַי שְׂאֵם הִיוּ מוּחִים לֹא הִיוּ מְקַבְּלִים מֵהֶם: אִמְרָה מִדַּת הַדִּין: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אִם לְפָנֶיךָ גְּלוּי - הֵם לֹא יִדְעוּ אִם יִשְׁמְעוּ הָעַם לְקוֹלָם וְאִם יַחֲדְלוּ! וְצוּהוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ אַחֲרָי כֵּן (שָׁם פְּסוּק ה'): "וּמִמְקַדְשֵׁי תַחֲלוּ", וְהֵם הַצְּדִיקִים הַמְּקוּדְשִׁים, כִּי נַעֲשׂוּ עַל דְּבַר שְׂלֵא מִיחוּ, וְנַאמֵר (וִיקָרָא יט, ז): "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חַטָּא".

אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא פקון מן גלותא.

הסקיתו ושמעו איך שבנסי נסים ונצלו כל יושבי ארץ ישראל

אספר כאן מה שאמרתי בדרשה שהייתה בסעודת הלולא המרכזית של ראש המקבלים מורינו ורבנו הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, מייסד וראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" על שם הרב שלום שרעבי - שהתקיימה בישיבתו, ישיבת המקבלים "נהר שלום" בליל ששי פרשת וירא שנת תש"ע - בהתאסף ראשי גדולי ישראל המקבלים מארץ הקודש - בראשותו של תלמידו וממשיך דרכו הרהגה"צ המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א.

באותה עת הגיע אונייה מלאה עם פצצות וטילים נוראים בכמות אדירות ומפחידות ויושבי ארץ ישראל נצלו מסכנה נוראה!!!

ובנסי נסים תפסו את האוניה ונצלו כל יושבי ארץ ישראל, ונס ההצלה הזו קרה בזכות הצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, שלמדנו את דבריו הקדושים שלמוד הזוהר הקדוש ביום חול כמו 75 שנה חיים של אדם, ואז גם פרסמנו את דברי הבן איש חי והפסא מלך זיע"א בעניין לימוד הזוהר הקדוש, ובפרט בשבת קודש, ששעה שווה כמו אלף שנה, ובשמחה מכפיל באלף ושווה למליון שנה שעות לימוד תורת הנגלה (טפ).^(טפ)

ועשרות אלפי יהודים התעוררו להרבות בלימוד זוהר הקדוש, ונצלו את זמנם בשבת קודש אחרי היוודעם את מעלתו הרמה, ובזכות הלומדים הצדיקים זכינו לחומת מגן רוחנית, אשר לא תעבור חרב וחינית, בכל מחנה ישראל הקדושים.

וכדאי להתבונן כמה נסים השם יתברך עשה לנו:

א. בואו נזכר שלפני שנתים כמיליון יהודים הגלו מביתם מחמת הצר הצורך ששלחו טילים ופצצות לכל יושבי הדרום.

ב. ובשנה שלפני כן כל יושבי הצפון מקרית שמונה, צפת, נהריה, מירון, וכל חיפה והקריות היו בפחד נורא וסכנת נפשות רח"ל, וכל מי שיכל הלך לגלות.

ג. כמה הרוגים רח"ל היו, כמה משפחות נהרסו.

ד. כמה פצועים בגוף וכמה פצועים בגפש שמטופלים עד היום.

ועתה נצלנו מהרג ונזק וגלות, אך ורק בזכות לומדי הזוהר הקדוש, שהם מזכי הרבים האמתיים^{כב}.

והשובע הזה נתפסו שש אוניות בדרךם לעזה לעזור לטרוריסטים, ובחרוף נפש סכנו החיילים את עצמם כדי להציל את יושבי הארץ, ויש עוד כמה בבתי החולים שצריכים תפילה לרפואה שלימה, ב"ה שנצלנו מסכנת האוניות, והכל בזכות עם ישראל הצדיקים שלומדים דף היומי של הזוהר הקדוש ומזכים את כלל ישראל.

ערכת מגן רוחנית

דעו לכם יש לנו עצה נפלאה וערכת מגן אמתית שלא פגע שום חייל, ולא יקרה שום נזק, פשוט לחלק לכל החיילים^{כג} קונטרסים של הזוהר הקדוש ותקוני זוהר להצלתם ושמירתם. [אנחנו מחפשים מתנדבים לחלוקה לכל החיילים, וכרגע יש לנו תורם בשביל כעשרים אלף חיילים יצ"ו].

אחי ורעי בואו ונרבה עוד בזכיות הזוהר הקדוש לרפואת החולים, ולהצלת עם ישראל, ואם היינו זוכים וכל עם ישראל מתאחדים ללמוד זוהר הקדוש פתקנת הרמח"ל כבר היינו נגאלים.

מושה רבינו והרשב"י אומרים: פי הזוהר הקדוש הוא כמו תבת נח^{כד} שאילו שילמדו יצלו מחבלי משיח.

כב. ומפורסם בשם רבי ישראל סלנטר זי"ע: דעל ידי שיהודים מתחזקים כאן בתורה, הכח הרוחני פועל שיהודים בפריו (ובכל העולם) מתחזקים בשמירת שבת קודש.
כג. ונעשה כדברי הגאון הצדיק רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל (אור המוסר) "מועלם לא חשבתי אם יכול אני לעשות אלא אם צריך אני לעשות, (הובא במכתב הגה"צ ר' מאיר סעמינצער ז"ל).

כד. ספר הזוהר הוא פתבת נח שנתפנסו בה שנים מעיר ושבוע ממלכותא: ובזוהר פרשת בהעלתך (חלק ג דף קנא), ואינון ערב רב רשיעיא, דיתקיים בהו בההוא זמנא, (דניאל יב י) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו אינון מארי משנה, ויצרפו אינון זרעא קדישא דשאר עמא, הדא הוא דכתבי, (זכריה יג ט) ויצרפתים כצרף את הכסף, והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. והמשפילים בינו (דניאל שם) אינון מארי קבלה, [באור: ומה שכתוב בדניאל והמשפילים בינו, אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזוהר הקדוש] דאתמו בהון (שם פסוק ג) והמשפילים זיהירו זוהר הרקיע. אליו אינון דקא משתדלן בזוהר דא, דאקרי ספר הזוהר [באור: אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, הן הלומודים בעצמם ובדאי המזכים לאחרים שילמדו], דאיהו פתבת נח [באור: שהזוהר הקדוש נקרא תבת נח שמציל מכל הפרעניות וכמו שפתבת נח רק מי שהאמין נצל, כך רק מי שאמין וילמד את הזוה"ק יציל], דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבוע ממלכותא. ולזמנין אחד

והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאֵלתו, בכח וסגֵלֶת^כ למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש:

מעיר, ושנים ממשפחה. [באור: ולפעמים כשאין זכות בדור יהיו רק מעטים שיזכו לכך], דבהון [באור: שבאלו שיזכו ללמוד בספר הזהר] תקדים (שמות א) כל הבן הילוד [באור: הינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, וכדוע שהלומד בזה"ק מתדבק בנשמת הרשב"י וזוכה על ידו לכך] היאורה תשליכוהו. [באור: דורש את מלת היאורה מלשון אור השם] וְדָא אִוְרָה דְסַפְרָא דָא. [באור: וזהו האור של הספר הזה שיזכו לראות באורו ולהגאל על ידו] וכלא על סבה דילך [באור: והכל הוא מסבתך ומכחך לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ברחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל ונמצא שברחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמותיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) זי"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

כה. הגאֵלה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה. דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שביבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממערים עד שהערך הקדוש ברון הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאֵלה העתידה לא יהיה הגאֵלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאֵלה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאֵלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלו.

כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות - ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמות לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע, אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאֵלה ברחמים. (אגרת הרמח"ל - מאורות הזהר).

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל

ועוד כתב הרמח"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הזמנים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..."

ומכאן מודעה רבא לאורייתא, וקריאת קדש למצדיקי הרבים ככוכבים, די בכל אתר ואתר, הם מזכי הרבים שזכות הרבים תלויה בהם, וכן לגבאי בית הכנסת ובתי מדרש בארץ הקדש ובעולם כלו, ובעקר לתלמידי החכמים שבישראל, לקבל עצתו של צדיק, הלא הוא מורה דרכם של כל ישראל, הרמח"ל הקדוש, לקים דברו אשר דבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלקים, ואם אפשר בכל שכונה גדולה בה גרים שלומי אמוני ישראל, למוד רצוף של הזהר הקדוש כנזכר באגרת פ"ו, מבקר ועד ערב חק ולא יעבר [ובמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק].

עצה חשובה ונחוצה לכל יהודי ויהודי אשר בקל אפשר לקיימה, כדי להציל את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות, ולזכות במהרה לגאולה ברחמים

כל בית כנסת יכול לארגן תכנית לשלם ל' 80 אברכים בשבוע לכל אברך אחד 25 לשעה, סך הכל: מאה, לחדש לאברך.

וכל אחד שרוצה לשלם רק עבור שעה לאברך אחד, יכול לתת רק 25 כדי לזכות בשעה אחת של זוהר הקדוש, וזוהי תוכנית השווה לכל נפש, ובוודאי לא ימצא אחד שלא ירצה לקבל חלק בדבר הגדול הזה.

וגם הרוצים לארגן בחורי ישיבות שילמדו זוהר הקדוש יכולים בקלות ובמהירות לזכות לזה, על ידי שישלמו לבחור 10 לשעה לימוד, וכל בחור יכול לחלק את השעה הזאת לחמש חלקים ביום כ 12 דקות בכל פעם וכך יזכה כל 70 יום לסיום את הזוה"ק סך הכל 5 פעמים בשנה, שהרשב"י ימליץ עליו להצלחה ועליה בתורה ולזיווג הגון משרוש נשמתו האמתית²¹. והפרנס שזוכה על ידי 3500 בשנה (פחות מאלף דולר), רואה עולמו בחייו, ומצליח בכל עסקיו ומתברך בכל עניניו

וזוכה שתמיד שהרשב"י הקדוש ממליץ טוב ומגן עליו ועל בני ביתו. ויש לו זכות של 354 שעות לימוד תורת הרשב"י, אשר עולה ב' 282 ימי חול שנה 282 שנה, ובשמחה כפול אף: 282.000 שנה. - ו' 72 ימי שבת וימים טובים כפול אף שנה: 72 אף שנה, ובשמחה כפול אף, שנה: 72.000.000 שבעים ושנים מליון שנה תורה. כמניין חסד וזכה ל"חסד אל כל היום", (תהילים פרק נב ג).

כל זה אתה מקבל מבחור אחד שלומד שעה אחת בכל יום.

החפץ חיים זי"ע צועק: תעשו חשבון הנפש ברוחניות בדיוק כמו שעושים במסחר.

האם יש לך תוכנית חסכון שבבעשר שקל ליום (\$2.50), אתה זוכה לעשרות מיליוני שעות של תורה, אין דבר כזה בכל העולם כולו. וכל התענוג הזה שאין כדגמתו בעולם הזה, לא תוכל לתאר, כדברי הנביא ישעיה (פרק ס"ד ג) "ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לוי". וברש"י (סנהדרין צ"ט ע"א) עין לא ראתה - **דאין קץ לדבר.**

ישראל קדושים תתחברו ותתארגנו לשמח את השכינה הקדושה ולהעלותה מבזר הגלות אשר כמה צדיקים וקדושים עזרו על גודל החיוב לומר תיקון חצות^כ וכמה דמעות כבר שפכו עם ישראל על גלות השכינה, וכאן יש לנו עצה גדולה ועצומה לשמח את השכינה וליחד קב"ה ושכינתיה בגאלת עולמים בתקנת הרמח"ל.

ואם ילמדו לפי הזהר היומי המחלק ל 354 יום 6-7 דפים ליום, יעשו חשבון כמה פעמים סימו את כל הזהר הקדוש. ולהודיע לשרי אגפים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, לעשות סיומים מדי יום ביומו.

כו. ובגמרא ברכות (דף לד:), וז"ל: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו, אבל תלמידי חכמים עצמן, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו, ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

כח. ראה אליהו רבה (א"ח - סימן א), וז"ל: עוד האריך ראשית חכמה ושל"ה ושאר ספרי מוסר בגודל מצות קימת חצות לילה ובעונש המבטלו עיין שם. עוד כתבו מאן דקאים בחצות למיגרס יעסוק בתורה שבעל פה.

ויהי רצון שפעל ידי התקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזרות קשות^{כט} מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמתית מפני הגזרה קשה ח"ו, כהבטחת הרמ"ח"ל.

אל תיראי תולעת יעקב

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) **אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ובתרגום יונתן באר: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעך כון אמר ה' ופריק כון קדישא דישראל:**

כט. על ידי לימוד הזוהר נוכל להמתיק כל הדינים מעלינו, ומעל עם ישראל, שלא יהיה לנו כל כך הרבה יתומים ואלמנות, ושאר אסונות, ואם אנחנו יכולים בלימוד קל של 12 דקות ביום (בזוהר המחולק ל 354 יום כל יום 12 דקות) לבטל כל הגזרות הקשות, [ואם אין זמן של 12 דקות ביום, יכול ללמוד לכל הפחות דף היומי "תיקוני זוהר" שלוקח רק 1-2 דקות ביום] ולא עשינו, מה נענה ליום הדין הגדול והנורא?

ראה סיפור נורא מהחפץ חיים זצ"ל, בעונש הגדול למי שציער יתומים ואלמנות רח"ל. הגאון והצדיק רבי ישראל מאיר מראדין (בעל החפץ חיים בספרו "חפץ חיים על התורה" פרשת משפטים) זצ"ל סיפר: פעם לחבורת תלמידים ומקורבים את המעשה הבא: בעיירתנו התגוררה אלמנה ענייה בדירה שכורה, שהייתה בבעלותו של אדם נוקשה וגס רוח, מפאת מצבה הקשה היתה האלמנה מתעכבת בתשלום דמי שכירות עבור דירתה העלוכה, וכתוצאה מכך איים עליה בעל הבית שישליכנה לרחוב עם כל אשר לה. שכני המקום ניסו לדבר על לבו של אותו אדם, שיחוס על אלמנה מרודה שאין לה כדי קיום הכרחי וידחה מועדי התשלומים המגיעים לו כשכר דירה. אולם כל הפצרותיהם נפלו על אזנים אטומות.

בוקר אחד – היה זה יום חורף קר עם שלג גדול – שבה האלמנה מן השוק אל ביתה, והנה שוד ושבר! מעט חפציה היו מוטלים ברחוב, וכמה פועלים עסקו בהסרת הגג מעל דירתה. הקימה האישה קול זעקה, ושכנים באו והכניסו את חפציה לפרוודור אחד הבתים, אולם בעל הבית לא נע ולא זע, כאילו כל הענין אינו נוגע לו כלל.

ימים רבים – המשיך "החפץ חיים" – שמרתי בלבי את מראה הזוועה, שחזיתי באותו בוקר, ובאזני הדהדו זעקות-השבר של האלמנה המסכנה, שנותרה בלא קורת-גג לראשה. אולם האמנתי בכל הלב, שהקדוש ברוך הוא, דיין האלמנות, יתבע בבוא היום את עלבונה של אותה אלמנה מרודה מבעל הבית האכזר. עם זאת משחלפו שנים אחדות, ואותו אדם המשיך לחיות בשלום ובשלווה, הייתי שואל את עצמי? האמנם לא נרשם בשמים המעשה האכזרי של השלכת מסכנה אל הרחוב? והרי התורה כתבה בפירושו: "כל אלמנה ויתום לא תענון. אם ענה תענה אותו... שמוע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי אותו".... (שמות כ"א-כ"ג). והנה חלפו-עברו עשר שנים בדיוק מיום גירוש האלמנה מדירתה, ועבר הקול בעיירתנו שכלב שוטה נשך לאותו בעל-בית אכזר, ולא עברו ימים מרובים, והאיש מת מיתה משונה מתוך יסורים נוראים, רח"ל.

ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש נמנע את כל האסונות!!!

וברד"ק באר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות פתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כן ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים בארזים ומשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא בפייהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, ולתת את המכה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

הצבא מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות,

זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, ששתיה זו אירן שיתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (הוצבא משער שזה עלול לגבות כמיליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"

"נקלהו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זהו הקדוש "ואיש

לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב)

אנחנו יכולים מדי יום ביומו לסים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו מספר

פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י ז"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד),

"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים:

בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא

צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

ביצד זה אפשרי? - האם יכולים לישם זאת?

אבו, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אלי!

אפן א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן

קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר

זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

אפן ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

אפן ג: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

וכן יש אפן ד' ואפן ה' ל 45 אנשים.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם,

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי

תבת נח – שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות, סכנה! לא לפל ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מגול זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (סנהדרין נב).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טו-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמן ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו

בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו דין: (יח) ה' ימלך לעלם ועד, בב"א.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת משפטים: והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מפל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ולעשות סיומים מדי יום ביומו, [לפי הזהר היומי המחלק ל' 354 יום 6-7 דפים ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלמוד לפי הטפס המובא בספר "תיבת נח".

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרק על ידי למוד הזהר הקדוש נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומכרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקיים בנו ההבטחה של הנביא חזקאל (לו כה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי: תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי: ואמרתם:

לכל ישראל האיר, בסוד תורה הבהיר, כאור החמה מזהיר, אדוננו בר יוחאי: ואמרתם:

החבא בתוך מערה, מפני הגזרה, שם למד סתרי תורה, אדוננו בר יוחאי: ואמרתם:

עָרְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

שִׁירָה וְזִמְרָה - בַּר יוֹחָאי

א. לא ברא הקב"ה את עולמו אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

ב. תת"ק וששת אלפים רבבות מלאכי השרת עומדים מימין כסאו וכנגדו משמאל כסאו ונהרות אש מוקפין ועוברין בניהם ושרים גדולים ממונים ועל [צ"ל על] כל צבא וצבא שמימינו ומשמאל ומלמדוין אותן לומר שירה וזמרה לפני כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה (בתי מדרשות חלק א - סדר רבה דבראשית אות מו)

ג. המלאכים תת"ק'ו אלפים רבבות עומדים מימין הכסא, וכנגדם עומדים משמאל הכסא, וגודד לאין מספר וצבא לאין חקר מלמדים שירה וזמרה. ובשחקים תתרי"ח מהותות שאומרים קדוש וברוך ומבקר ועד ערב. ולפניו תצ"ו אלפים אומרים קדוש ביום וברוך בלילה. כנגדו רי"א אלף רבבות מלאכי רחמים אומרים ק' ק' ברוך. וכל מהותות טובלים בנהרי אש שבע פעמים, ובדוקים עצמם באש שס"ה פעמים, מפני שיוודים בכל יום לשום שלום בעולם:

ד. אמר שמואל כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת, שהמלאכים מבקשים לומר שירה תחלה, כמו הרים של אש וגבעות של להבה, ואמר להם הקב"ה, החרישו עד שאשמע קול שירות ותושבחות ותפלות ונעים וזמירות ישראל. ושמואל"ל אשר משתיקן בכל בקר וערב. דכתיב (איוב לח, ז): ברוך יחד כוכבי בקר, אלו ישראל. ויריע כל בני האלהים, אלו המלאכים: (ספר הלכות הכסא לרבי אלעזר מגרמז"א - הלכות המלאכים)

ה. הלל - דכתיב (תהלים קיג): הללו עבדי ה'. כי מי שמקבל עליו עול מלכות שמים באמת, הוא מלא שירה וזמרה. לכן הלל בנימטריא שם אדני. שכל מקום שיש שם אדנותו של הקדוש ברוך הוא - יש שם הלל וזמרה: (ספר התורה - פרק אחד עשר)

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהֱרַר הַעוֹלָמִי"

בעיה"ק ג'ית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

ל"ג בְּעוֹמֶר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תמוא

ספר

שירה וזמרה

לא ברא הקב"ה את עולמו

אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

שירי בר יוחאי

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

שיר בר יוחאי:

להרב המקובל האלהי הרב רבי שמעון לביא

זיע"א בעהמח"ס כתם פז:

[מוגה היטב הדק כמו שנדפס בספר ביאור השיר בר יוחאי]:

בר יוחאי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמוֹן שִׁשּׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ:

(מלכות) בַּר יוֹחָאִי שְׁמוֹן מִשְׁחַת קִדְשׁ, נְמִשְׁחַת מְמַדַּת הַקִּדְשׁ,
נְשֹׂאת צִיץ נֶזֶר הַקִּדְשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פֶּאֶרֶךְ.
בר יוחאי:

(יסוד) בַּר יוֹחָאִי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּת, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ,
בְּמַעְרוֹת צוּרִים שְׁעַמְדַת, שֵׁם קִנִּית הוֹדֵךְ וְהַדְרֵךְ.
בר יוחאי:

(נצח הוד) בַּר יוֹחָאִי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְהוָה הֵם
לוֹמְדִים, אֹרֹךְ מִפְּלֵא אֹרֹךְ הִיקוּד הֵם יוֹקְדִים, הֲלֵא הֵמָּה יוֹרֵךְ
מוֹרֵךְ.
בר יוחאי:

(תפארת) בַּר יוֹחָאִי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עֲלִית לְלִקֹּט בּוֹ מְרַקְחִים,
סוּד תוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמֹּר בְּעִבּוּרֵךְ.
בר יוחאי:

(גבורה) בַּר יוֹחָאִי נְאֻזְרַת בְּגִבּוּרָה, וּבְמַלְחַמַת אִש-דָּת
הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאת מִתְּעָרָה, שְׁלַפְתָּ נֶגֶד צוּרְרֶיךָ.
בר יוחאי:

(חסד) בַּר יוֹחָאִי לְמִקּוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ, הִגַּעְתָּ וּפְנֵי אֲרִיָּה לִישׁ,
גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרִי וּמִי יִשׁוּרֵךְ.
בר יוחאי:

(בינה) בַּר יוֹחָאִי בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים, קוֹ יְרוֹק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים,
שֶׁבַע שְׁבַתוֹת סוּד חֲמִשִּׁים, קִשְׂרַת קִשְׂרֵי שֵׁן קִשְׂרֶיךָ.
בר יוחאי:

(חכמה) בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקַפְתָּ לְכַבּוּדָה פְּנִימָה,
שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוֹב מְמַשֵּׁח זֵיו
אוֹרֵךְ.
בר יוחאי:

(כתר) בַּר יוֹחָאִי אֹרֹךְ מִפְּלֵא רוּם מַעְלָה, יִרְאֵת מְלַהֲבִיט כִּי רַב
לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאִין קוּרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרֵךְ.
בר יוחאי:

בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֶתְךָ, אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁרֵי
הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי חֲשׁוֹן תְּמִיךְ וְאוּרֶיךָ:

בר יוחאי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמוֹן שִׁשּׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ:

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי: וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי:

אָב הֶרְחַמֵּן שְׁמַע קוֹלֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, אֶתְּהּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

בְּמַהֲרָה יָבוֹא וַיַּגַּל לִבְנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, בֶּן דָּוִד
יָבוֹא וַיַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

גִּילָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, גְּאֲלָה
שְׁלָמָה תַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

דַּעַה וְהַשְׁכֵּל תִּבְנִינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, דוֹר יִשְׁרִים
תִּבְרַכְנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

הַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, הַיּוֹם
תִּשְׁמַע שְׁוֹעַתֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

וּתַעֲרַב לְפָנֶיךָ תִּפְלַתֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, וּלְצִיּוֹן
בְּשׁוּבוֹ יַחְזוּ עֵינֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

זָכוֹת אָבוֹת יָגוּ עֲלֵינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, זֶה ה' קוֹיֵנוּ
וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

חוּס וְרַחֵם נָא עֲלֵינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, חֲמוּל עֲלֵינוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

טוֹב וּמְטִיב הַדְרָשׁ לָנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, טוֹבָךְ
וּחֶסֶדְךָ עֲלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

יְדַבֵּר עִמָּים תַּחֲתֵינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, יְהִי ה' אֱלֹקֵינוּ
עִמָּנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

כָּתוּר הַלּוּמִים לְרֵאשֵׁנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְבַר יוֹחָאִי, כְּבוֹד וְהַדָּר
תַּעֲטָרֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

לשם ולתהלה תתננו, בהלולא דבר יוחאי, לחם חקנו
הטריפנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

מלך רחמן רחם עלינו, בהלולא דבר יוחאי, מברכתך
מלא ידיו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

נאור ואדיר אל תשפחנו, בהלולא דבר יוחאי, נהלנו
לציון גורלנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

סוף וקץ לכל צרותינו, בהלולא דבר יוחאי, סלח נא
לעוננו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

עת רצון היום לנו, בהלולא דבר יוחאי, עזרנו אלקי
ישענו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

פתח לנו שערי רחמים לתפלתנו, בהלולא דבר
יוחאי, פרנסה ברוח תפרנסנו, בזכות אדוננו בר יוחאי.
אשרנו וכו':

צמיחת קרן לגואלנו, בהלולא דבר יוחאי, צדקה וחסד
עשה עמנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

קרע רוע גזר דיננו, בהלולא דבר יוחאי, קומם קהל
עדתנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

רצוננו לראות מלכנו, בהלולא דבר יוחאי, רפואה
שלמה תרפאנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

שכון כמאז באהלינו, בהלולא דבר יוחאי, שובה ה' את
שבותנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

תעילנו בשמחה לארצנו, בהלולא דבר יוחאי, תבנה לנו
מקדשנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי:

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאי:

אִישׁ אֶלְקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתְהוּ, לֵב חָכֵם
יִשְׁכֵּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאוֹר גְּלִיל
הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

גְּבוּר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע
וְחֲכָמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

דָּרַשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעַז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

הַחֲבָא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סִתְרֵי
תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲן לּוֹ, וְחָרוּב לְמַאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ
וְחֻבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה, דִּין רִיכָא וּבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים
וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

חֲדַשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרִגִּז
מִמְּלָכוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

טַהַר אֶת עֵיר טְבַרְיָה, עֲשֵׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ
מִשְׁמִינָא, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

יָדַע כָּל הַנְּסֻתָרוֹת, דְּבָרְיוֹ עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל כַּמָּה
גְּזֻרוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הַקְּשֵׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת
עוֹלָם הָיָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תּוֹרָה הִבְהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה
מְזַהֵר, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

מקום בחר בשמיא, עם הנביא אחיה, זה מבני עליה,
אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

נחמד מאד למעלה, זכה ליקר וגדלה, כתר עליון לו
נגלה, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה,
אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

עשה שבעים תקונים, יקרים מפנינים, בם תקן
העליונים, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

פתח את פיו בחכמה, הוציא אור תעלומה, תקן זהרי
חמה, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור
העולם, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל
הלחוצים, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

ראה פניו מאירים, בשבתו עם חברים, עת גלה סוד
נסתרים, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

שלום רב על משכבו, מה יפיו ומה טובו, דובר אמת
בלבבו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב
בעדנו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם
מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר,
מקוה ישראל יי, מזה מקוה מטהר את הטמאים, אף
הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ניגון קול הזוהר – אידיש #1

די איבעראשונג ווערט פארשפרייט,
פון איבעראל אפילו פון ווייט,
גאר א זעלטענע געלעגענהייט,

חאפט אריין ווייל ס'איז נישטא קיין צייט,

קומט יודעלעך לאמיר לערנען צוזאם,
עס זאל פלאקערען דער קול הזוהר פלאם,
אלע אינאיינעם שבת אחים גם,
אויסנוצען יעדע רגע, עד יעבור זעם,

לימוד הזוהר, א גוואלדיגע זכיה,
דערהייבען אונזערע נשמות מיט א גרויסע עליה,
מיט אזא קליינע פעולה,
וועט ענדלעך קומען די גאולה,

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #1

ניגון כי הרבית

שמחה בלב גדולה ומאירה, גדולה ומאירה,
לנו זכות נפלאה וטהורה, נפלאה וטהורה,

בואו יהודים נתחמם,
עם קול הזוהר נתרומם,
כולנו שבת אחים, אהובים וברוכים,

לימוד הזוהר – זכות עצומה, זכות עצומה,
עלי-ה גבוהה לנשמה, גבוהה לנשמה,
כה קטנה היא הפעולה, ומקרבת הגאולה

התנא רבי שמעון בר יוחאי,
אליו מתחברים כל אחי,

בלימוד הזוהר הקדוש,
יתגלה בן דוד בראש.

תמוט

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #2

ניגון כי הרבית

טייערע יידישע קינדער,
קומטס, מיגייט זעהן וואונדער,

2 - ס'איז שוין ממש – זמן משיח,
זייט'ס ענק אביסל מטריח,

לאמיר הערן דעם גרויסן סוד,
"קול הזוהר" דאס איז דער יסוד,

לערנען פלייסיג מיט א ברען,
יעדע רגע וואס מען קען,

איי, איי, איי,

ווער עס וויל זוכה זיין,
אנטקעגען משיח צו גיין,
זאל אריין כאפן – יעדע מינוט,
ווייל מ' הערט משיח'ס טריט

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #2 ניגון "כי כל פה לך יודה"

יהודים יקרים עד מאוד,
פלאי פלאים נהנה עוד ועוד

הנה מתנגנים פעמי משיח,
אחר כותלינו משגית,

הנה מתנגנים פעמי משיח,
את עצמינו מעט נטריח

בואו נשמע את הסוד,
"קול הזוהר" הוא היסוד,
נלמד באש קודש ובחום,
כל רגע בוהק כיהלום,

החפץ במהרה לזכות לאורה,
לראות בנוי את משכן השכינה,
לנצל רגעיו כל דקה בחייו,
ובוא יבא ברינה

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #3

ניגון אני מאמין

אזוי נאנט מיר שטייען,
די ידן בעטען און שרייען,

ווען וועט משיח שוין זיין דא,
מיר ווארטן קוים, א שעה נאך א שעה,

פאר די צרות זאל קומען א סוף,
די בית המקדש זאל זיך בויען אויף,
וואס קענען מיר קינדער דערויף?

קומט'ס קינדער זיך צאם – נעמען,
די הארץ זיך אנווארעמען,

גרויסע און קליינע די זכיה האבן דא,
הערן "קול הזוהר" א שעה נאך א שעה,

בזכות התנא ר' שמעון, אלע גוטע השפעות אראפ קומען,
בגאולה שלימה בקרוב, צו אונז קומען.

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #3

ניגון אני מאמין

אני מאמין

אני מאמין

מבקשים ומיחלים עד מתי,

שיאמר לצרותינו די,

בנה ביתך כבתחילה,

בכח העצום של כל מילה

ליטול חלק בביאת הגאולה,

בצוותא נלמד בחשק,

נשאב קדושה, במתק "קול הזוהר",

ישמע ברמה קול המעורר את הנשמה,

בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי,

בכל העולמות יושפע שפע רב בלי די,

עָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תְּהִלּוֹת הַזֹּהָר

- א. מעלת הלימוד בספר הזוהר הקדוש תיקונים והאדרות.
- ב. כשם שלא נאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח וברם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיוכנו לתוספות הקדושה הזו.
- ג. ללמוד זוהר והאידרא במירון, כדי שיהי לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים.
- ד. במירון לומדים זוהר הקדוש ברציפות.
- ה. על קבר רשב"י ע"ה לומדים הזוהר באימה וביראה ובדביקות גדולה.
- ו. כשאנחנו עוסקים בדברי האידרא, הרשב"י בא מגן עדן מעוטר כמלך ויושב בינינו.
- ז. ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים באופן שישלימם כל שנה.
- ח. תקון לגאולה האמתית מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא.
- ט. אורך הגלות מחמת העדר לימוד הסוד.
- י. הלימוד מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

יֹצֵא אֶלּוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזֹּהָר הַעֲזֻלְמִי"
בַּעִירָה" ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב" א
חוֹדֵשׁ אֶלּוֹל שְׁנַת תַּש"ע לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

בלימוד הזוהר נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למוען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגורותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעבי** זיע"א

ספר תהילות הזוהר

פרק א

מעלת הלימוד בספר הזוהר הקדוש תיקונים והאדרות

(א) אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם של מי שנמצא באדרא קדישא עלאה בזוהר (דף קל"ד ע"ב), וז"ל: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, [להחברים] זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְמָאן דְאַשְׁתַּכַּח בְּהַאי אַדְרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְאַנְן בִּיה. [אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם של מי שנמצא ב"אדרא קדישא עלאה" הזה שאנו בו] זְכָאָה חוּלְקִיָּה בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. [אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא] דְאַנְן יִתְבִּין בְּקְדוּשָׁא עֲלָאָה, [כי אנו יושבים בקדושה עליונה] אֲשָׁא עֲלָאָה אֶסְחָר לָן (ס"א בין אשא עלאה דאסחר לן) [אש העליונה מסבבת אותנו, כי כשישבנו רבי שמעון והחברים לחבר את האידרא קדישא, ירדה אש מלמעלה והקיפה אותם מסביב וכו'] וְהָא כָּל תְּקוּנֵין עֲלָאִין (לדיוקנא) דְדִיקְנָא קְדִישָׁא אֲתַתְּקֵנּוּ, [והרי כל התיקונים העליונים של הדיוקנא קדישא דא"א נתתקנו, על ידי הסודות שפירשנו בהם] וְאַתְעֵטְרוּ וְאַסְחָרוּ לְדוּכְתֵייהוּ. [ונתעטרו למעלה והקיפו את פני א"א כל תיקון במקומו המיוחס לו].

(ב) כתב הגר"א זי"ע: על ידי למוד הזוהר יגאלו ישראל בתקוני זוהר (סוף תקון ששי, דף כד): וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) וקראתם דרוור בארץ. עד כאן. [וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, רוצה לומר יעסקו ויחיו, מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקיום "וקראתם דרוור בארץ"], וכתב שם הגר"א בבאורו: שיגאלו על ידי למוד הזוהר, עד כאן לשונו.

אמר רבי שמעון חבריא בודאי קודשא בריך הוא אסתכם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא (קהלת א' ט') מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה וכו'. (זוהר דף ק"א).

ג) בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה, באילן לא צריך ניסיון

"והמשכילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי בגינייהו אתמר "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באילן לא צריך ניסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהו ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר." (ר"מ נשא דף קכג:).

ד) כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדושה הזו הנה מבאר מכאן, שהחבור מהזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחותו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון)

ה) ספר הזוהר - כתיבת נח

"והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע אילין אינון דקא משתדלין בזוהר דא דאתקרי ספר הזוהר דאיהו כתיבת נח דמתכנשין בה שניים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים "כל הבן הילוד היאורה תשליכהו" ודא אורה דספרא דא". (זוהר בהעלותך קנ"ג).

ו) אשרי אדם שילמוד התיקונים באלו הימים כל תיקון של אותו היום דבר יום ביומו ולא יעבור

ואשרי אדם שילמוד התיקונים באלו הימים כל תיקון של אותו היום דבר יום ביומו ולא יעבור כי לכל דבר יש שורש וטעם וכוונה. לכן טוב שלא יקדום ולא יאחר, וכן היה מנהגו הטוב של עטרת ראשינו מורינו הרב המופלא קדוש מר שארוננו הפרד"ס זיע"א ואפילו בזמן שהיה לו עול הצבור היה פונה מכל הענינים ולימד חובת היום, גם טוב לבעל תשובה שילמוד חמשת דפים בכל יום מהזוהר הקדוש כמו שכתב בספר שם הגדולים (חלק ב' מערכה ב' אות ב'). (רבינו חיים פאלאג'י, מועד לכל

חי)

ז) האריז"ל: ללמוד זוהר בבקיות (בלי שיעמיק בעיון) 40 50 דפים בכל יום אמר לי הר"א הלוי יצ"ו שאמר לו מורי ז"ל עצה לענין ההשגה, והיא זו שלא ישיח שיחה בטילה ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה ושילמוד בזוהר

דרך בקיאות בלבד, בלי שיעמיק בעיון, מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים, ואמנם אמר לי מורי ז"ל, כששאלתי לו איך זכה לכל החכמה הזאת, והשיב לי שטרם במאד מאד בחכמה זאת, ואמרת לי כי גם הרמ"ק ז"ל, וגם אני חיים טרחתני במאד מאד בחכמה זאת, ואמר לי שהאמת הוא שטרחנו מאד מאד יותר משאר אנשי דורינו, אבל לא עשינו כמוהו כי **כמה לילות היה נשאר בלתי שינה, על מאמר אחד של ספר הזוהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע, היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד, בזוהר בלבד, ולא היה ישן כל הלילות ההם, רוב פעמים.** (הנהגות צדיקים - הנהגות טובות מרבי חיים וויטאל)

ה) טוב לו שיעיין בפנימיות הדבר שהוא בפרי ממה שיעיין בקליפות והוא שיעיין ועוסק במדרשים ובאגדות ובפרט בזוהר ובספרי קבלה.

"ומורי זלה"ה היה אומר מי שהוא חריף ובקי בעיון מאד במהירות, טוב שיעיין שעה אחת או שתיים ביום ולא יותר וכו', אבל מי שאינו מהיר כ"כ והוא קשה העיון יותר טוב לו שיעיין בפנימיות הדבר שהוא בפרי ממה שיעיין בקליפות והוא שיעיין ועוסק במדרשים ובאגדות ובפרט בזוהר ובספרי קבלה." (פרי עץ חיים הנהגת הלימוד).

ט) לומר זוהר בכל יום מסוגת למוחלת

אמר קודם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם, והעצה לזה ליזהר בשלושה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זוהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר כי **אמירת זוהר מסוגלת לטהרת הלב.** (אור ישראל, מירא דכיא)

י) ללמוד זוהר והאידרא במירון, כדי שיהי לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים "לימוד הזוהר הקדוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל רע, כי גילוי החכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא, כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים. כי אותן דורות הקודמים היו אנשי מעשה וחסידים והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, עתה רחוקים אנחנו משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות. מי יגן עלינו אם לא קריאותינו בחכמה הזאת." (החכם מוה"ר יעקב צמח בהקדמות לע"ח).

פרק ב

יא) אגרת מסע להרה"ק אור החיים זלה"ה

"היום יום ב' ה' באדר ב' שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת ת"ו לראות את פני האדון ה' בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למירון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזוהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול וחזרנו

תיכף אחר האכילה ללימודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם, ספר אחד של הזוהר, והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו', ולמדנו עד ח' שעות מהלילה, והלכנו לישון וקודם שהאיר היום כשני שעות עמדנו על משמרתינו ולא ישננו כי אם שני שעות. וישבנו ללמוד, וכשהאיר פני המזרח התפללנו כותיקין וישבנו ללמוד עד י"ח שעות בלי הפסק בינתים אפילו בדיבור של דברי תורה, ואחר שאכלנו חזרנו ללימודנו כל יום חמישי עד ח' שעות מהלילה, וביום ו' בבוקר וכו', ובכל יום השבת היינו לומדים זוהר. ובלילה ליל מוצאי שבת עשינו משמרת כל הלילה שהאדרות אמר הרב שנלמד אותם ביחד. וכן היה, ובשעה שהתחלנו האדרות היתה הארה גדולה והרגש הגדול בנשמותינו וכו' וגמרנו האדרות סמוך לאור היום ולמדנו מאמרי בר יוחאי בשמחה גדולה". (כת"י מאחד מתלמידיו שנסעו עמו בא"י

למקומות הקדושים - טעמי המנהגים, הילולא דרשב"י).

(ב) במירון לומדים זוהר הקדוש ברציפות

"להיות ששני פעמים בשנה חוק ולא יעבור הולכים כל חכמי סגולה וכו' למירון ושם פורסים אוהל אחד, מן קברו של רשב"י ע"ה עד קברו של ר"א ע"ה. ויושבים שם בין רשב"י ור"א י' ימים וי' לילות רצופים ועוסקים בספר הזוהר, וזה הסדר הם עושים עשרה ימים קודם שבועות ועשרה ימים קודם ראש השנה תמיד".

(מכתב קודש מהר"י שלמה שלומיל - ספר מצרף לחכמה).

"וכך נהגו הראשונים כמלאכים רבנן קדישין תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור דעה, שעלו בחצרות בית ה' במירון שתי פעמים בשנה, ולמדו שם זוהר הקדוש בקדוש, שפכו את לבם בבכי ומרירות לבם לתיקון נפשם בתשובה עילאה".

וכן מצינו שנהגו כן תלמידי גורי האריז"ל ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת ת"ו לעלות מירונה שני פעמים בשנה ללמוד שם ספרי זוהר הקדוש. (טעמי המנהגים

עניי הילולא דרשב"י).

(ג) ואם תתמידו לקרות כן יגלו לכם רזין עילאין

"ורבי שמעון בר יוחאי ובנו ע"ה שמחו לקראתכם בקרותכם זוהר על מערתם ובכפר הסמוך להם וכו', ובכן תדעו כי הם שמחים מאד בקרותכם זוהר על מערתם או בכפר הסמוך להם ואם תתמידו לקרות כן יגלו לכם רזין עילאין וכו'". (מגיד

מישרים פ' אמור).

(ד) על קבר רשב"י ע"ה לומדים הזוהר באימה וביראה ובדביקות גדולה

"וכן מצאתי כתוב מהרב בעל של"ה הקדוש זצ"ל: ועל קבר רשב"י ע"ה לומדים הזוהר באימה וביראה ובדביקות גדולה וכו'. ושוב אודיעכם כי היום יום ראשון הייתי במערת הצדיקים ושם למדתי הזוהר". (טעמי המנהגים עניי הילולא דרשב"י).

פרק ג

(טו) זוהר בכל יום

ילמוד בכל יום תנ"ך משנה גמרא ופוסקים וזוהר ומדרשים ואגדות וספרי יראה, כי הם מוכיחים את האדם שיהיו כל מעשיו ולמודו לשם שמים. (הנהגות צדיקים - הנהגות קדושות על פי סדר א"ב מרבי יחיאל מיכל מזלאטשוב)

(טז) שקידה רבה בספר הזוהר

צריך לחכמה זו לב נבון ומלא יראת ה' ושקידה רבה בספר הזוהר. (הנהגות צדיקים - סדר קביעת התורה מרבי שבתי מראשקוב)

(יז) ילמוד זוהר בכל יום

ילמוד בכל יום תנ"ך משנה וגמרא זוהר מדרשים ואגדות ופוסקים, ובספרי יראים מאוד ומאוד כי הספרי יראים מזכירים את האדם שיהיו כל מעשיו ולמודיו להשם יתברך. (הנהגות צדיקים - הנהגות טובות מרבי צבי הירש מנאדבורנא)

(יח) תיקון גדול לנשמה

לימוד הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו והוא תיקון גדול לנשמה (החיד"א זלה"ה, מו"ב סי' ב' אות מ"ד).
בחדש אלול הלימוד הוא זוהר תיקונין משניות ותהילים. (החיד"א זלה"ה, מו"ב סי' ח' אות רמ"ח).

(יט) ללמוד קודם השינה בוזהר הקדוש

יזהר ללמוד בכל לילה קודם השינה או באגדה או בזוהר הקדוש. (הנהגות צדיקים - הנהגות טובות - נוסח ב' מרבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל)

(כ) לעסוק סמוך לשכיבה בספר זוהר הקדוש – ומציל מתענית חלום

יזהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה איזה שיעור גרסא במשניות או בספר זוהר הקדוש אשר קדושת התורה אשר למד בשכבו תנצור אותו. (הנהגות צדיקים - אוהרות ותיקונים מרבי חיים יוסף דוד אזולאי - החיד"א)

הרואה חלום בשבת ונפשו עגומה... יזהר כל יום השבת ההוא מן שיחה בטלה ויקדש עצמו בעסק התורה וטוב ללמוד אדרא רבא כולה. (החיד"א)

(הערת המחבר: ומובא בוזהר הקדוש, שהרשב"י אמר שלא נזקק מעולם לתענית חלום בשבת, ומובן כי עוסקו בסודות התורה ביטלו כל הדינים, וכן יעשו כל העם, אשר בלומדם תורת הרשב"י זי"ע מתקשרים לנשמתו, ומעוררים זכותו, וממליץ טוב עליהם, וכמו שכתבו כל הצדיקים ללמוד זוהר קודם השינה, מלבד לימודו ביום, ועל ידי זה יזכה שנשמתו בעת השינה תעלה להיכלות הטהורים, כידוע דברי האר"י הקדוש על כך).

פרק ד

כא) אם נזכה לעסוק בסתרי תורה כדת מה לעשות בזכות זה תפרח ישע ישועות ישראל "ועוד יש לחקור מדוע ספר הזוהר הקדוש לא נתגלה בדורות הראשונים ואיך נתגלה אחר כן בדורות הגרועים מהם וכו', אבל אחר שעבר אלף שנים מהחרבן שנשלמו שנת ד' אלפים תתכ"ח אז היה יכול לבוא ובעוונותינו הרבים אשתהוי אשתהי וזה חטא נוסף לכלל, ובפרט על כל חטאים וחילול שמו יתברך ותורתנו ונתגבר היצה"ר מאד יען כבר נתברר הרבה, ועתה הברירה ברגלים, וכמו שכתוב בעקבות משיחא חוצפא יסגא, שהוא התאוה שמתגברת בראותה כי כלתה אליה רעה וכמו שביאר באורך רבינו האר"י זצ"ל ומתגברת להחטיא, אבל כשל כחה בענין הרעות ותוקף הצרות כי כבר הוברר הרבה כאמור מפי כבוד האר"י זצ"ל ולכן סמוך לדורות שאחר האלף שנה מהחרבן נתגלה אור הזוהר להגן על הדורות, ושאם נזכה לעסוק בסתרי תורה כדת מה לעשות בזכות זה תפרח ישע ישועות ישראל". (חיד"א מערכת גדולים א' רי"ט).

כב) לימוד הזוהר הוא תיקון גדול להאיר הנפש ולקדשה "וזו תשובה השבתי למשכיל אחד ששאל על אשר כתבו גורי האר"י ז"ל שלימוד הזוהר הוא תיקון גדול להאיר הנפש ולקדשה והרב ז"ל נתן תיקון לבעל תשובה ללמוד חמשה דפים זוהר בכל יום אע"ג דלא ידע מאי קאמר דקריאתה זו הלא להאיר הנפש ולתקנה. ונראה כי דווקא לימוד הזוהר יש בו סגולה זו יותר על לימוד משנה ותלמוד ומקרא והוא פלא כמה כחו גדול מכל התורה אם למקרא ואם למשנה וכו' אלו דבריו, ואני אמרתי לו דע כי אין ספק כי כל לימוד בתורה הקדושה נשא ורם והוא מרומם ובפרט אם יהיה לשמה באמיתיות ודאי בונה בשמים עליותיו ומתקן העולמות ומייחד הדודים, אמנם אשר גדול לימוד הזוהר היינו שהמקרא ומשנה והתלמוד הם מלובשים מאד ואינו ניכר בהם סוד כלל, לא כן הזוהר שמדבר בסודי התורה בפירושו ואין פתי הקורא שלא יבין דרך כי דבריו בעומקי רזי התורה, ולכן להיות סתרי תורה גלויים בלי לבוש הן מזהיריין ומאיריים הנפש ואע"ג דצד מה דבריו סתומים וחתומים מאד היינו להבין סתר עליון בעצם ולידע תוכן הדברים על בורין ועל מתכונתן דודאי צריכא רבה ולא יבינו הדברים כי אם מפי חכם גדול לאוזן מקבל. ברם בכללות ניכר היותן רזין עילאין והדברים עושים רושם בשורשיהם עליונים למעלה." (ספר שם הגדולים מערכת ספרים

(ג) כשאנחנו עוסקים בדברי האידרא, הרשב"י בא מגן עדן מעוטר כמלך ויושב בינינו "אפילו היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו כל זמן שאנחנו עוסקים בדברי האדרא "אתעטר ובא מגן עדן מעוטר כמלך שעטרותיו בראשו ויושב בינינו" (אור החמה למהר"א אזולאי בשם הרמ"ז זצ"ל).

(ד) כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים "ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחיבור הזוהר היה לא להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד גמור ע"י החיבור הזוהר במה שהיו הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזהו גורם ליחד קב"ה ושכינתיה ע"י הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא או"ר וגם ע"י החיבור ההוא יהיה ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים אשר החיצונים לווהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדת הקדושה והשמות הק' הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין אומות העולם הנקראים חיוון בישין אריות ודובין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורומח והם בחינת סודות, כדי להצילם מרעתם על ידי חיבור זה כנזכר וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעדא לשכינתא. והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים." (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

פרק ה

(כה) לימוד הזוהר דרך בקיאות בלבד

א. אמר מורי (האר"י) זכרונו לברכה להר"א הלוי עצה טובה לענין השגה, שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמישים עלין בכל יום ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבות. (שער רוח הקודש דף ט' עמוד ד')

ב) ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים באופן שישלימם כל שנה ויתנהג בדרך זו שיראה לסיים זוהר ישן וזוהר חדש והתיקונים בכל שנה. אך אם ילמוד סדר הפרשיות של הזוהר הקדוש על סדר השבועות, לא יספיק לפעמים שנים ושלושה שבועות בפרשה אחת, דהיינו בפרשת גדולות. לכן ראוי שיקבע שיעור הלימוד מזוהר הקדוש ותיקונים ג' דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזוהר ישן וחדש ותיקונים בכל שנה, ואחר לימוד ג' דפין יקבע לימודו בשאר ספרי המקובלים, וילמוד ספרי המקובלים על סדר שיוכל עד שיסיים כל ספרי המקובלים הנמצאים וכו', אך הזוהר הקדוש והתיקונים יזהר לסייםם בכל שנה כנ"ל, וכזה יתנהג כל ימי חייו. (יסוד ושרש העבודה, שער השישי, שער הניצוץ)

(כז) לימוד חמש דפין זוהר בכל יום הוא תועלת גדול להנפש המקובלים כתבו, כי חמש דפין מזוהר הקדוש בכל יום הוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, והוא מרפא ותיקון לחטאים ולפשעים של הנפש. (מטה אפרים סימן תקט"ו ס"ק ז')

לימוד ספר הזוהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה. (פלא יועץ מע' ז' ערך "זוהר").

ידוע, שספר הזוהר והתיקונים וכל שכן אדרא רבא ואדרא זוטא הם דברים עמוקים מאד מאד, ונכתבו בחכמה נפלאה ונוראה אשר בדבור אחד רצוף דברים הרבה, והכל נאמר בהעלם גדול מאד, וכמו שאמר הסבא קדישא בפרשת משפטים (דף ק' ע"ב), בריה דיוחאי ידע לאסתמרא ארחוי [חוץ מהרשבי" – כי רבי שמעון בר יוחאי ידע לשמור דרכיו].

04 "עוד, שא עיניך וראה, ומה שאמר רשב"י ע"ה באדרא רבא (נשא קלד): וזה לשונו: וְחַמִּינָא אֵלֶיךָ תְּקוּנֵיךָ דְנְהַרְיֵן עֲלֵהּ, וְהוּוּ מִחְכָּאן מְלִי דְפּוּמְנָא, לְאַתְעֵטְרָא וּלְאַסְתְּלָקָא כָּל חַד בְּאַתְרֵיהּ. וְכַד הוּוּ מִתְתַּקְנָן מִפּוּמְנָא, כָּל חַד וְחַד סְלִיק וְאַתְעֵטְרָא וְאַתְתַּקְנָן בְּהוּוּא תְּקוּנָא דְאַתְתַּקְנָן הַכָּא, מִכָּל (ס"א בהבל דכל) פּוּמָא דְחַד מִינָן. וּבְשַׁעְתָּא דְחַד מִינָן פְּתַח פּוּמָא, לְתַקְנָא בְּהוּוּא תְּקוּנָא, הוּוּא תְּקוּנָא הוּוּ יְתִיב וּמְחַפָּה לְמַלְהָ דְנַפְיָא מִפּוּמִיכוּן, וּכְדִין סְלָקָא בְּדוּכְתִיָּה וְאַתְעֵטְרָא.

ועוד אמר התם [זוהר חלק ג' - דף קמ"ג ע"א] וזה לשונו: זְכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקֵיָא, (ס"א אתון חברייה) דְּכָל הֵי מְלִין קְדִישִׁין, דְּאַתְתְּמְרוּ בְרוּחַ קְדִישָׁא עֲלֵהּ, רוּחַ דְּכָל קְדִישִׁין עֲלֵאִין אֲתַפְלְלָן בֵּיהּ, וכו'.

הרי לך להדיא דכל דברים האמורים באדרא קדישא כולם נאמרו ברוח הקודש, והמילות עצמם שהם יוצאים מפייהם דברים ככתבן היו עושיין פעולות גדולות ונשגבות ונוראות, ואנחנו בלמדנו הדברים ההם כאשר יצאו מפומייהו דרבנן קדישי ברוח הקודש, אף על פי שהם חתומים וסגורים אצלינו ואין לנו ידיעה מהם, עושים בקריאתם פועל ותיקון למעלה מפני קדושת האותיות אשר יוצאים מפינו כמו שהם. (רב פעלים א' יורה דעה נ"ו)

(כח) אם ילמוד בחלק הסוד שהוא פנימי, יזכה שיאירו עיניו להשיג בלימוד הנגלה שהוא בחוץ

"כל העוסק בתורה מבפנים תורתו מברזת עליו מבחוץ (מועד קטן ט"ז ע"ב). יובן בס"ד הכוונה, אם ילמוד בחלק הסוד שהוא פנימי, יזכה שיאירו עיניו להשיג בלימוד הנגלה שהוא בחוץ, שיתחכם בו בזכות הלימוד של הסוד, שיראה סימן

יפה בלימודו. (בן יהוידע)

(ט) לימוד הזוהר הקדוש באשמורת הבוקר
 אם זכה ילמוד באשמורת בזהר הקדוש, כי בזכותו יצאו ישראל מגלות
 שדומה ללילה. ואף שלא זכה להבינו, אף על פי כן ילמוד הלשון כי הוא מזכך
 הנשמה. (סידור בית אברהם לר' אברהם טכאריק זצ"ל)

פרק ו

ל) אורך הגלות מחמת העדר לימוד הסוד; הלימוד מובטח לו שהוא בן עולם הבא
 א. סמא דחייא, חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זוהר הקדוש בכל יום אפי'
 גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגודל שכרו
 כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזוהר הקדוש פרשת
 נשא (דף קכ"ד ע"ב) בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר כו' יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי, ובתיקונים סוף תיקון ו', מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא
 בתראה בסוף יומיא ובגיניא וקראתם דרוו בארץ וגו'.

ב. ובתיקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם
 ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם אורך גלותא, כי
 הם מעכבים הגאולה רח"ל, כי יעשה בשעה א' בלימוד הקבלה מה שלא נעשה
 בלימוד חודש ימים בפשטי התורה, כי גדול כוחה לקרב הגאולה.

ג. ובתיקון מ"ב שם בכסא מלך: כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה
 עולמות, וכש"כ אם יזכה ללמוד ולהבין אפי' פי' מאמר א' יעשה בו תיקון למעלה
 בשעה א' שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עוה"ב
 מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

לא) עכשיו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל, אי אפשר
 לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש

ד. ומה שאומרים וכי אפשר דרא, אדרבה שבדורות הראשונים שהיו להם
 נשמות קדושים ממקומות גבוהים יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשיו
 בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל, אי אפשר לטהר
 נשמתם, רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפי'
 בפיטפוט לחוד ואפי' בלגלול, ובזה יהי' נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים
 בעולם הזה החומרי, וגם בעוה"ב הרוחני, כנודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס דף
 רי"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, עד ביאת הגואל
 אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל.

ה. על כן יתחזק כל אדם מאוד ללמוד זוהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חדוא ופורקנא בהון לעילא ותתא, אמון כן יהי רצון. (צוואת

הר"ד מאיר ב"ר אהרן שווארץ ז"ע מפידהייץ)

לב) כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר או בדא יפקון מן גלותא
 "ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ותרגומו ובני ישראל נפקין בריש גלי, או יאמר
 בריש גלי על דרך דאיתא בזוהר הקדוש (הקדמת הזוהר) בספרא דא יפקון מן גלותא
 ברחמי. ועיין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה ספר הזוהר בדא יפקון מן גלותא,
 וזה שמרומז בפסוק: ובני ישראל יוצאים, היינו מן הגלות כנ"ל ביד רמה, ותרגומו
 בריש גלי ברי"ש ר"ת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי, גל"י כשיתגלה ספרו הקדוש ספר
 הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא, והבן." (דגל מחנה אפרים פ' בשלח).

"ואמר על עצמו (הרה"ק פינחס מקוריץ זצ"ל) שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלימוד
 הגמרא כמו מן הזוהר ותיקונים." (מדרש פנחס דף ע"ב אות ג')

פרק ז

לג) למוד הרבה זוהר

עוד אמר שביקש מרבו שינצל מן דאגות והפציר לו מאד על זה ואמר ליה
 ללמוד זוהר ואמר ליה אני לומד זוהר ואמר ליה למוד הרבה זוהר." (שם דף יז. אות
 ב')

לד) תלמוד תקוני זוהר הקדוש - קודם השינה ממש, ואז תישן בטח
 לכבוד קדושת תלמידי המובהק וכו' מו"ה דוד נ"י וכו' ומאוד יש לי צער גדול
 מזה אבל איעצך והי אלוקי"ם אתך בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר
 אחד מתיקוני הזוהר הקדוש ואז תישן בטח ובל תירא בעזה"ת, והש"ת יטע
 בלבנו אהבתו ויראתו דוקא אמון כן יהי רצון מנאי מורו ישראל במוהר"ר אליעזר
 בעל שם ממעזבוב. (כתר שם טוב)

לה) דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא, מונע כל מילי בישא
 דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך
 לחדול מזה. (הנהגות ר' משה גרינוואלד מחוסט אות כא)

"וקודם התפילה למעט בדיבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר הק'
 או בתיקונים או בזוהר חדש. (סדר היום בספר בית אהרן).

"צריך לשוב באמת על חטאות נעורים ולהתענות חמשה שנים רצופים יום
 אחד בשבוע וכו' ולהיות ניעור כל ליל שישי וללמוד באותו לילה תנ"ך משנה

גמרא זוהר ראשית חכמה תיקונים עין יעקב וכו'. (לקוטי תורה מר"מ טשערנאביל זיע"א הדרכה א')

לו) מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו
 "אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו לאור לילך ולהגות באמרי נועם בזיו זוהר עליון אור הקדוש, חכו ממתקים וכולו מחמדים, מים שאין להם סוף וקץ להבין ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה המרכבה, ואיך להיות מרכבה להתייחד ולהשיב נפש אל מקור מחצבה ושרשה, וזאת נחלט ונשרש בנפשי אשר מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו." (עטרת צבי פי' בהעלותך)

"שמעוני אחי ורעי החברים המשתוקקים ומבקשי אמת אמתת עבודת הלב לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, נפשי תשתוחח ותדבק בספר הזוהר כאשר ידוע ומפורסם סגולת ספר הזוהר וכו'." (סור מרע).

"ותכלית הדברים כשתדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עלמין ובפרט בספר הזוהר עיקרא דכלא והוא ילהב לבך כשלהובא דאשא ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר." (סור מרע ועשה טוב).

לו) רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצה"ר

"והוה מרגלא בפומיה דרבינו מזידיטשוב לאמר תמיד לאנ"ש ותלמידיו ולכל באי ביתו כי רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצה"ר שיזכו לתקן את נר"ן [נפש רוח נשמה] שלהם נקי ובר מכל סיג ופגם לטהר ולקדשם בקדושה עליונה, פעם שאל רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזוהר הק' והתיקונים ובכתבי האריז"ל, וענה בשברון לב, רבי, מה אעשה כי ללימוד הקדוש הזה צריכים קדושה יתירה וטהר גברא ואני אין בי זאת. ואיך אוכל לגשת לקודש הקדשים ללמוד, ואמר לו רבינו אם אינך עוד קדוש וטהור צא ולמד לימוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש ואז תתקדש ותטהר כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדו." (מההקדמה לספר צבי לצדיק).

לח) יתחדש לו בכל עת ורגע אור חדש ממש, עד שנעשה בריה חדשה, על ידי הזוהר, ומרן האריז"ל

"כי למדן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור וכל החידושים שסובר כמחדש בסברות זרות וגרסות בהבל הבלים הם היפך הלכה אמיתית ולטהר את הטמא וכו', והזוהר שהם מאירות עיניים מתוקים לנפש

ישראלי המשכלת שיתחדש לו בכל עת ורגע אור חדש ממש עד שנעשה בריה חדשה על ידי הזוהר ומרן האריז"ל. (היכל הברכה דברים דף כ"ח).

לט) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר

"ובדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש והוא כולו טעות ורמאות ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים וכו', ובודאי לא ישג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר, ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזוהר וכו', ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר." (היכל הברכה פרשת עקב דברים ז' פ' י"ט)

מ) ובפרט בעת לימוד ספר הזוהר שממש השכינה שורה עליך והקב"ה מאיר עליך אור חיות

"אבל העיקר תדע אחי, לימוד זה שנתגלה בזמן הזה וכו', הוא מחמת שרע גובר מאד וכנסת ישראל נופל, ובלמוד זה נזדכך הנפש, ובאמת בעת לימוד הסודות ובפרט זוהר ותיקונים מאיר הנפש, ועל ידי לימוד וידיעות כוונת המצוות מעורר בשרשים עליונים ויאיר למטה בעילוי רב אור גדול, ובפרט בעת לימוד ספר הזוהר שממש השכינה שורה עליך והקב"ה מאיר עליך אור חיות, ובלבד שתהיה לך הכנעה באמת, ועוד שתזכה על ידי לימוד זה להיות עפר ואפר ולסבול יסורים וחירופין ודישות עקב שתהיה בעיניך כאסקופא התחתונה שהכל דשין עליך, והשם יתברך יעזור לך בהרחבת המוחין של הקדושה ובנועם זיו השכינה שלא תרגיש מכל אלה שום הרגש כלל וכלל." (שביל היחיד אות ד' מספר נתיב מצותיך)

"צריך לקרות בספר הזוהר וכו' אע"ג דלא ידע מאי קאמר כי תיקון גדול ועצום מאד למטרוניתא ולנשמתו כנודע מכמה טעמים." (בתיקון ליל שבועות להרמ"ז בסו"ס טוב הארץ למהרנ"ש).

"יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה." (תיקון ליל הוש"ר שם).

מא) זוהר הקדוש מסוגל לנשמה ודבר השוה לכל נפש וגם צריך כל אדם להרגיל את עצמו לומר בכל יום ספר זוהר הקדוש קודם התפילה ומן אלול עד אחר ימים טובים לגמור ספר תיקונים הקדוש ואל יאמר

הסריס הן אני עץ יבש ומי אנכי לגשת אל הקודש פנימה בספרי קבלה. כי כבר הסכימו כל הצדיקים ובראשם הצדיק המפורסם המנוח מהר"צ ז"ל מזידיטשוב בספרו סור מרע בכמה ראיות מוכיחות כי זהו מעצת היצר ושקר בימינו ואף שאינו מבין הכל. **מכל מקום לשון הזוהר הקדוש מסוגל לנשמה והוא דבר השוה לכל נפש ישראל קטן וגדול שם הוא, כל אחד לפי הבנתו ושורש נשמתו.** (הנהגות

ישרות רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ אות ה')

מג) ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום – הוא מרפא ותיקון

וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות לזכות בנועם השם והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. (מורה באצבע להחיד"א אות

מ')

מג) תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום

וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום וכן נהג מורי ורבי לקבוע לימודו בלילה, במשניות או בזוהר, או שניהם כאחד טובים. (מורה באצבע להחיד"א אות מ')

"ילמוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים. כי

הם מסוגלים לטהר הנשמה." (סידור האר"י"ל לר' יעקב קאפיל ז"ל בסדר כוונת הלימוד)

מד) לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר

"על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר. כמשל הנכנס לחנות של בושם אף על פי שלא לקח כלום מכל מקום ריח טוב קלט עמו". (דגל מחנה אפרים בליקוטים ד"ה ישקני).

"וכמו ששמענו בפירוש מפ' אדמו"ר הזקן בליאזני שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר". (חנה אריאל שמות עמ' ס"ד).

פרק ח

מה) התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

"ובענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור". (שארית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר

ב').

מו) איש פשוט שלא קידש את עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד מכל מקום יוקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא

"עוד אשרי העם לומדך ואשרי העומדים על סודך. לכאורה קשה דכיון שהמה לומדיך" לומדי זוהר הקדוש וכו' איך קראם בלשון עם שהוא מדרגה פחותה כנודע וכו', אך מזה הוא נראה שגם איש פשוט שלא קידש את עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד מכל מקום יוקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא אליו שבזה תליא התקרבות הגאולה בב"א." (שער יששכר מאמר גל עיני אות י"ח).

"וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנועם השם והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש, וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפין זוהר או תיקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי." (נתיב מצותיך מקאמארא זיע"א. שביל התורה אלף סימן ל"א).

"כתיב מבשרי אחזה אלוה, ר"ת מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ין י'וחאי עכ"ל." (בית

אהרן ל"ג בעומר).

"אם זכה ילמוד באשמורת בזוהר הקדוש כי בזכותו יצאו ישראל מגלות שדומה ללילה, ואף שלא זכה להבינו אף על פי כן ילמוד הלשון כי הוא מזכך הנשמה." (בסידור בית אברהם מר' אברהם טכאריק זצ"ל).

מו) ישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש לאנשי עירם ובזה יגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שישומו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל במהרה בימינו כן יהי רצון.

(כסא אליהו שער ד')

מח) תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי

דארעא קדישא" אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמור רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרוו בארץ.

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כללמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

(ט) יש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם ומה שאומרים וכי אפשר דרא אדרבה שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס (דף ר"ט) בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם. (כסא אליהו שער ד' אות י"ח)

ג) אין קץ לגודל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו "סמא דחיי חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זוהר הקדוש בכל יום אפי' גירסא בעלמא כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו ואין קץ לגודל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו כמובא בזוהר הקדוש פ' נשא דף קכ"ד בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ובתיקונים

סוף תיקון ו' מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגינה: וקראתם דרור בארץ.

עד ביאת הגואל אור תורה של רשב"י מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל

ובתיקון מ"ב שם בכסא מלך, כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עלמות וכש"כ אם יזכה ללמוד ולהבין אפי' פי' מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא, ומה שאומרים וכי אכשר דרא, אדרבה שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשיו בעיקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל, אי אפשר לטהר נשמתם רק סמים יקרים היינו בזוהר הקדוש כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפי' בפיטפוט לחוד ואפי' בעילוג ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצה"ר וממקרים רעים בעוה"ז החומרי, וגם בעוה"ב הרוחני כנודע מזוהר הקדוש פ' פנחס דף רי"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה. **עד ביאת הגואל אור תורה של רשב"י מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל. על כן יתחזק כל אדם מאד ללמוד זוהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חדוא ופורקנא בהון לעילא ותתא אמון כן יהי רצון.**" (צוואת הר"ד מאיר ב"ר אהרן שווארץ זיע"א מפדיהיץ).

"ואחר התפילה בכל יום וכו' יאמר מאמר מזוהר הקדוש או מתיקונים." (סדר

היום בספר בית אהרן).

"זיהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה אחר שיעור גירסא במשניות, או בספר הזוהר הק' אשר קדושת התורה אשר למד בשכבו תנצור אותו." (צפורן שמיר סימן ח').

כל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד ביה אית ליה חיין

"זכאה חולקיהון דישראל דקודשא ברוך הוא אתרעי בהון ויהב להון אורייתא דקשוט אילנא דחיי דביה אחיד בר נש חיין להאי עלמא וחיין לעלמא דאתי דכל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד ביה אית ליה חיין וכל מאן דשביק מילין דאורייתא ואתפרש מאורייתא כאלו מתפרש מחיין בגין דהוא חיין, וכל מילי חיין הדא הוא דכתיב "כי חיים הם למוצאיהם" עד כאן לשון הזוהר הקדוש.

ומפרש הרמ"ז כל מאן דשביק וכו' הוא חידוש אחר והוא שהרי אין הכל זוכים לכתרה של תורה וכו' ומה יעשו מי שלא נגזר עליהם להיות חכמים, **לזה אמר שיש להם ב' תיקונים אחד לגרוס בעלמא כי גדול כח התורה גם בפטפוט לחוד ואפילו בלגלוג יש לו זכות,** וכו' וכנגד זה אמר כי מי שאינו עושה כן אלא שביק מילי דאורייתא, מילי דייקא וכו' כאילת ומתפרש מתמן, פירוש אע"פ שיעשה

מעשים טובים. וכו' וכל מלוי חייך, המלות לבד בקריאה וגירסא בעלמא למה זה דומה לחולה ששותה משקה רפואה מועיל בסגולתו אף כי לא ידע בחכמת הרפואה." (רמ"ז דף קמח: לפירוש הזוהר).

כל הקורא בזוהר הקדוש, יש כח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה

"וכל מאן דאשתדל וכו' אפי' בקריאה לבד ובגימגום הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש כח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה, וכמו שכתוב בגמרא שיש כח בפסוקים להגן, וכל זה שיהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כי גם שהוא לא ידע סוד הרוחניות הלא יתעורר להסך עליו." (רמ"ז דף קעה:).

אם קובע עת לה' שעה אחת בכל לילה אז מובטח בו שהוא בן עולם הבא

מבני היכלא דמלכא

"ממנו יודע החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד יעשה תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ואין צורך להאריך בראיות לזה המפורשים מפי גבורת הקדוש האר"י זלה"ה, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה כי שקול הוא כנגד כולם, וזה שאמרו, וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מיניה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום לשנה תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה' שעה אחת בכל לילה אז מובטח בו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים במלכותא דרקייעא ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל". (כסא מלך תיקון מ"ג אות ס').

"על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה. אפילו אמירה בעלמא מן השפתים סגולה ותיקון הנפש מאד ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת." (בהקדמת ספר עצי עדן מקאמארמנא ז"ל).

"ודע שכל ספר הזוהר מסוגל מאד מאד. ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה. והלשון של הזוהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך." (שיחות הר"ן ק"ח).

פרק ט

(א) מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר, וצריכים להתחזק גם בנסתר.

הרב הק' ר' בונם מפרשיסחא ז"ל אמר לו להרה"ק ר' העניך מאלכסנדר ז"ל חידוש לי על עיר פראג שהיא מקום לומדים, ותורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגני ומצלי ואיך ירוד שם היהדות מיום ליום אחורנית רח"ל אכן הענין הוא דמקודם היה די בתורה הנגלית אבל עתה בעקבתא דמשיחא צריך להיות גם תורת הנסתר כמו שאנו רואים נו דולק וקודם שכבה הוא מתחזק ביותר ושלהבת עולה יותר כמו כן מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר. (תורת שמחה דף נ"ז)

(ב) זוהר כתבי מרן האר"י זלה"ה כל אחד לפי כחו ונשמתו ויכולתו חצי שעה קודם זמן התפלה

דע אחי הנעים שאמירת תיקון חצות הוא חביב לפני המקום ברוך הוא בלי שיעור והוא כל אחד כפי אמיתיות לבבו בבכיות גדולות על גלות השכינה ועל צער ודחקות ישראל הקדושים דייקא והחיצונים הרשעים מתגברים בכל יום יותר ויותר והם הם המצערים לבני ישראל הקדושים בפרנסת אנשי ביתם ואחר כך שירות ותשבחות ותהלים משניות גמרא או מדרש זוהר כתבי מרן האר"י זלה"ה והוא כל אחד לפי כחו ונשמתו ויכולתו ונמשך זאת עד חצי שעה קודם זמן התפלה ובחצי שעה זו יעיין בספרי מוסר שנתיסדו על פי רוח הקודש דייקא ועל פי הקדמת אמת וזהו כדי שלא יעמוד להתפלל מתוך ישות לבבו אפילו שהוא דקדושה כי קודם התפלה כל עניני ישות שבעולם יש בו חלק מצד היצר הרע חוץ משמחה של מצוה כדברי רבותנו זכרונם לברכה וכן הוא הדין בתוך התפלה צריך לחזק ולקיים ויגבה לבו בדרכי השם יתברך בשמחת לבבו דקדושה והוא כל אחד כפי כח נשמתו ומוזג גופו דקדושה. (הנהגות צדיקים - כללים מרבי אליעזר צבי מקאמרא)

(ג) ללמוד זוהר הקדוש קודם התפלה

קבלתי מרבותי שצריך בר ישראל ללמוד אחר התפלה איזה לימוד גם כן או מדרש או דף אחד או ב' דפין גמרא הקדושה ולא ילמוד אז זוהר הקדוש כלל כי זמן הזוהר דייקא הוא קודם התפלה והמשכיל דקדושה יבין זאת כי לימוד אחר גמר התפלה מונע את האדם ממדות רעות ובפרט בביתו שלא יכעוס כי כשמתפלל בר ישראל הקדוש בלב אמיתי כנתבאר לעיל אז יכולין הקליפות להתגבר עליו כי יש להם קנאה להביא לו אש זרה כדי להפיל אותו ממדרגתו ולא עוד

שלימוד הזה הוא תיקון הנפש לשמור אותו כל היום ממחשבות ומדרכים מקולקלים וכל זה הוא כשהוא אין עוד בתיקון השלימות גמור לזה יכול לאחוז בו אחר התפלה אש זרה אבל אם הוא בתיקון השלם בשלימות גדול אז אין לו שום פחד מזה ותיקון הזה מיידי מתפלה זו שתהיה בשלימות גדול ואם הוא אינו בשלימות גדול אז נאחז בו אש זרה ח"ו כנודע למשכיל דקדושה. (הנהגות צדיקים -

כללים מרבי אליעזר צבי מקאמורנא)

נד) קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזהר

קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזהר או

תיקונים או זוהר חדש. (הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

נה) דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מיילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מיילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך

לחדול מזה, מחמת שמוטל עליך לעסוק בהו"ת וכיוצא בזה כי ידוע מה שפירשתי אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה אחרים כנגדך והרבה פעמים דמיתי שטוב יותר לעסוק עתה בשיעור עיון ודחיתי לימוד הנ"ל לזמן אחר ומן השמים נזדמנו לי ביטולים אחרים קודם התפלה. (הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד

מחוסט בעל ערוגת הבוים)

באשמורת הבוקר ילמוד ספר הזוהר. (הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך

מבודאפעסט)

נו) זוהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשך

"טמטום הלב הוא שנעשה לב האבן וכו'. יש לזה עצה היעוצה והבחירה ביד

האדם על ידי שמבטלין ליה וכו', ועצה היעוצה לזה, ללמוד ספר הזוהר כי זוהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשך. וכו' ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב למודו בזהר הקדוש אף שאינו מבין כי מה איכפת לו שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה." (ספר מאה שערים אמרי קדש).

נז) תקנת הקדמונים, ללמוד בספר התיקונים מר"ח אלול עד יום הכפורים

"כמה ארכ"ן הוא זה, מרפא וארוכה לימוד זה, כאשר העד העיד בנו עדות

נאמנה, הרב הקדוש האר"י זיע"א ויהי עדי"ו אמונה, שכל הרגיל בלימוד הזוהר הקדוש אף על פי שאין לו חלק בבינה, מזכך את נפש רוח נשמה כבן או"ר באי"ם לבינה, ובפרט בספר התיקונים היינו דאהניא ליה, תעל"ה באיתנ"ה שקי"ד ליה. ותקנת הקדמונים, ללמוד בספר התיקונים מר"ח אלול עד יום הכפורים לברר

אוכל מתוך פסולת שדרך התינוק לפר"ר, בלימוד זה בא עדי ברורי"ן בפ' זה בורר, וקימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, בנדבות הלב המתנדבים בעם, ועליהם

קבענום חובה, ללמוד דבר יום ביומו אז ירדו לשעורי"ן **שעורא זוטא ושעורא רבה**". (מתוך הקדמת הרב המביא לבית הדפוס תקונים דפוס ליוורנו כה"ר יצחק פרחי ז"ע).

(נח) **אף מי שלא יבין הזוהר ילמוד בכל יום**
אף מי שלא יבין הזוהר ילמוד בכל יום דבר מה כי הלשון הוא מסוגל לנשמה.
 (הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבודאפעסט)

(נט) **בכל עת ורגע ידמה בעיניו כאלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו**
לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום תנ"ך משניות שהוא תיקון לנשמה
וזוהר ושלחן ערוך ועין יעקב קודם השינה וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

ואחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו תנ"ך משניות שהוא תיקון לנשמה. ואחר כך לימוד שלחן ערוך אורח חיים ושלחן ערוך יורה דעה וזוהר. וגם לומר בכל יום תהלים שהוא נעים זמירות ישראל. וזמירות היא מלשון לזמר עריצים שבזה מזמר ומכרית כל הקליפות והדינים והמסכים שנעשו מחמת עונות בני אדם. **ובכל עת ורגע ידמה בעיניו כאלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו** שלא ישוב אחר תאוותו השפילות והזרות. כמאמר הכתוב תפסו בבגדים ויפול עליו אימה גדולה ויראה. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

(ס) **לא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה'**
 קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה', דהיינו תורה נביאים כתובים, זוהר או שאר קבלה, משניות, גמרא, מדרש, מוסר, זה בכל יום עדכ"ש, והשם יתברך יעזרנו להוסיף אומץ גם שלחן ערוך כאשר יתבאר לקמן ושאר פוסקים. (הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

(סא) **לימוד תמידי בזוהר הקדוש**
 אלה דברי הברית, החוקים המשפטים והתורות, **אשר קבלו עליהם החברים הקדושים, אשר באו על החתום, לקיים עליהם לשם יחוד קו"ש, כולם, כי נעשו כולם להיות כאיש אחד, לעבוד את העבודה הזאת עבודת ה', להחשב אחד מהם ככולם, לכל העבודה הזאת, וזה אשר קבלו עליהם:**

ראשונה, לקבוע לימוד תמידי אשר לא יפסיק, בבית התלמוד הקדוש הזה, בספר הזוהר הקדוש, ללמוד כל איש מהם חלקו זה אחר זה, מאחר תפלת הבוקר, ועד עת תפלת מנחת ערב, כל הימים תמיד, לפי התנאים אשר התנו בלימוד הזה לפני ה'. (תקנות הישיבה לרמח"ל)

כב) ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

וכן אמר מורי ז"ל להר"א הלוי **עצה טובה לענין השגה, שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלב בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים.** (הרב חיים ויטאל בשער רוה"ק דף י"א ע"ב)

כג) בכל יום גילוי חדש ללימוד הזוהר שמעתי מאא"ז זללה"ה שספר הזוהר יש לו בכל יום פירוש אחר. (דגל מחנה אפרים, פרשת בא, ע' פ"ד טור ב')

אחר התפילה בכל יום וכו', יאמר מאמר מזוהר הקדוש או מתיקונים. (סדר היים ואזהרות שכתב הרה"ק הרב ר' אהרן מקארלין, ספר בית אהרן)

אמר מהר"מ מקאברין זצוקלה"ה: אמירת זוהר הקדוש בכל יום אף כי לא ידע מה הוא אומר עם כל זה אמירת זוהר הקדוש מזכך הנשמה. (אור לישרים)

זהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה איזה שיעור גירסא במשניות או בספר **זוהר הקדוש** אשר קדושת התורה אשר למד בשכלו תנצור אותו. (צפורן שמיר סימן ח') פעם אחת הזהיר לומר הרבה תהלים וללמוד זוהר הרבה. (מדרש פנחס, מהרה"ק ר"פ מקוריץ, יז, אות ב')

עוד אמר, **שביקש מרבו שינצל מן הגיאות והפציר** לו מאוד על זה, ואמר ליה שילמוד זוהר, ואמר ליה אני לומד זוהר, השיב לו רבו: **שילמוד הרבה זוהר.** (מדרש פנחס, מהרה"ק ר"פ מקוריץ, לו, אות עג')

מי שהוא בעל עסק גדול, יהי' רוב לימודו בזוהר הקדוש, עת קבוע בכל יום ללמוד ספרי מוסר, ובפרט בספר הזוהר במאמר קן צפור. (אדמו"ר הזקן - בעל התניא). ללמוד בכל יום זוהר מעט, **ובשבת כל היום זוהר.** (מאמרי אדמו"ר הזקן פרשת תצא דף תתל"א)

והעיקר שיהיה עת קבוע בכל יום ללמוד ספרי מוסר כמו ראשית חכמה וספר הישר לרבינו תם **ובפרט בספר הזוהר.** (מאה שערים ע' 40)

פרק י

כד) אמירת זוהר בכל יום מסוגל לפרנסה עוד אמר לאדם אחד **שיאמר זוהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה.** (מדרש פנחס דף ל"ו ע"א אות מ"ג)

סגולה לפרנסה - לומר זוהר בכל יום (מדרש פנחס ובארות המים).

סה) לימוד או אמירת הזוהר בבוקר השכם מועיל לטהרת הנפש ותאוות לימוד התורה ובכלל זה גם כן תזוהרו בניי מאוד ללמוד, או על כל פנים לומר בכל יום בבוקר השכם אליבא ריקנא שיעור זוהר הק', ודבר זה מועיל מאוד לטהרת הנפש וגורר תאות הלימוד כנזכר בספר עבודת הקודש, אשריכם בניי היקרים אם תשמעו בקולי. (רחמי האב סימן ג')

סו) כמה תקיף חילא דהאי אילנא ררבי של לימוד ספר הזוהר הקדוש וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם כרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חיי, ועל כרחך הכוונה בכל יום בפרטיות. ודפח"ח ואמת ושפתיים יושק, כפי' התוס' (גיטין ט'), עיין שם.

(הגה"צ מהרי"א מוידטישוב) אחיי ורעיי, אם כל כך גדלה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא ררבי של לימוד ספר הזוהר הקדוש, ושרש בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המר, האיך לא יתלהב לב האדם להאיר אוזן לשמוע בלימודים לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזה"ק ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים כו'. (יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

סז) מכוונים לגמור כל ספר הזוהר עד יום הכפורים אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חודש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תיקוני הזוהר, ומכוונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועיין בספרים שהלהיבו מאוד על לימוד התיקוני זוהר בארבעים יום אלול. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזוהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאוד לנשמה. (מטה אפרים סימן תקפ"א ס"ק י"ז)

כבר נהגו גם כן חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותן מ' ימים מראש השנה עד יום הכיפורים בספר הקדוש תיקוני הזוהר, כי לימוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגולתו לקרב הגאולה בב"א.

סה) (קצה המטה למטה אפרים שם ס"ק כ"ג) תיקון לבעל תשובה לאמר ה' דפין זוהר או תיקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה

ראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים זוהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאות רעות, לזכות בנועם ה', והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. וכן נתן מרן האריז"ל תיקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זוהר או תיקונים בכל יום¹, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי.

יום ב' ט' תמוז, יומא דהילולא של כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז זצ"ל תש"ע לפ"ק. לכבוד חברי מפעל הזהר הקדוש העולמי שיחיו עד מאה ועשרים שנה. הנני מודה לכם על זכוי הרבים של הפצת הזהר הקדוש חנם אין כסף. לאחר ששלחתם אלי הששה כרכים החדשים לחלוקה לבתי מדרש וגם הספרים החשובים בהוצאה מפוארת ומנוקדת, תיקוני זוהר דף היומי [ב' חלקים פורמט כיס] המחולק ל 354 עמודים ללמוד יום יום בכל השנה.

שמחת המתפללים בבית הכנסת הייתה גדולה ועצומה מאוד שאי אפשר לתאר, ורבים ביקשו להיות שותפים בלימוד הקדוש הזה, וב"ה שגם אלו שלא למדו מעולם את הזוהר הקדוש [ואפילו ליטאים], אחרי שקראו את המאמרים הנפלאים שבאור הזוהר (הנספח בתוך כרכי הזוהר המחולק) ממה שכתבו הגאון מווילנא והחפץ חיים והחזון איש זצ"ל, ועוד גדולי ישראל זי"ע, התחילו ללמוד בספרי הזוהר הקדוש.

אשרי חלקכם, ואשרי יולדתכם וגדולה זכותכם, ובפרט במה שפרסמתם את דברי הבן איש חי, והכסא מלך, ומורינו רבי מרדכי שרעבי זי"ע, שבה אתם מקרבים את הגאולה ומגינים על עם ישראל.

אגב רציתי לעורר דבר נפלא ששמעתי מהורי הצדיקים שליט"א שגרו במרוקו, וסיפרו: שכל חנווני היה לו בחיקו ובחנותו את הזוהר הקדוש, ובכל רגע שהיה לו פנאי היה לומד ומעיין בזוהר הקדוש, שכך היה מנהג שהנהיג הצה"ק רבי רפאל אנקאוהו זצ"ל יום ההילולא שלו הוא: ד' מנחם אב, אזור: סאלי מרוקו, וחלק מספריו הם: חדד ותימא: חידושים על הש"ס. פעמוני זהב: נימוקים על חושן משפט, פעמון ורמון: חלק שני של הספר "פעמוני זהב". קרני ראם: שו"ת. תועפות ראם, ועוד. וכיהן כראש רבני מרוקו.

בתחילה הוא נבחר לראש רבני סאלי ובמשך הזמן נבחר להיות נשיא וראש הדיינים בכל ארץ מרוקו, נפטר בשנת תר"צ ומקום מנוחתו בעיר סאלי. מתקנותיו: במוצאי שבת קודש היו נשארים כל היהודים לכמה שעות להמשיך את השבת בזוהר הקדוש, כי כידוע מהבן איש שלימוד זוהר הקדוש בשבת שווה פי אלף מימות החול, וכך ידוע אצל כל חכמי הספרדים.

וכך נוהגים גם היום בארץ ישראל בכל בתי הכנסת של יהודי מרוקו. ובפרט שעתה הוא זמן הגאולה ממש, כמו שכל אחד כבר מרגיש את זה, לכן אכתוב מה ששמעתי מהרב הראשון לציון הגאון הצדיק הרב משה שלמה עמר שליט"א, שאמר בהספידו על הגאון הצדיק **רבי מרדכי אליהו** זצ"ל, שבכל פעם שדיבר איתו, היה מדבר רק על הגאולה, והרב עמר שליט"א, דיבר ופירש הרבה על תורת הסוד בעניני הגאולה. וכידוע שהגה"צ רבי מרדכי אליהו זצ"ל עורר הרבה על לימוד תורת הסוד, כדרך הבן איש חי זצ"ל.

והיה מרגלא בפומא, דברי הבן איש חי זי"ע (בדרושים) על הפסוק: בישעיה (פרק נב ז) "מה נאוו על הָהָרִים רְגְלֵי מְבַשֵּׂר מְשֻׁמֵּיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מְשֻׁמֵּיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ, "קול צִפִּיךָ נִשְׁאָו קוֹל יְחַדּוּ יְרִנְנוּ כִּי עֵינֵי בְּעִינֵי יְרָאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן". "פִּצְחוּ רִנְנוּ יְחַדּוּ חֲבֻרוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי נַחַם יְהוָה עִמּוֹ גָּאֵל יְרוּשָׁלַם". וביאר כך קול צִפִּיךָ נִשְׁאָו קוֹל כֹּאשֶׁר

(ט) (נתיב מצותיך למהרי"א מקאמארנא, שביל התורה אות א' סי' ל"א) הבעל שם טוב זיע"א מעורר ללמוד תיקוני זוהר

הנני רושם לך תלמידי המובהק הרב הגאון הקדוש מ' יעקב יוסף הכהן נ"י בקצרה על נייר קטן בכיון בכדי שתשא אותו בכל עת. **קבלתי ממורי ורבי וכו' (הבעש"ט)**, תיקונים ילמד בכל השנה בכל יום. (כתר שם טוב)

(ע) ללמוד בכל לילה קודם השינה ממש, מאמר אחד מתיקוני הזוהר הקדוש, ואז תישן בטח ובל תירא

איעצך ויהי אלוקים אתך, **בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתיקוני הזוהר הקדוש ואז תישן בטח ובל תירא.** והשי"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא, אמן כן יהי רצון.

מנאי מורו ישראל במוהר"ר אליעזר בעל שם ממעזבוז. (כתר שם טוב)

(עא) **בכל יום בפרטיות צריכים ללמוד חכמת הקבלה – ואין להמתין עד שימלא כרסו בש"ס ופוסקים, כי מי יודע כמה חיי**

אחז"ל (קידושין ל). לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמרא: וכי ידע איניש כמה חיי? ומתרחץ: כי אמרינן ביומי,

כולם מכריזים וצועקים על הגאולה צריך לזכור שיִחָדוּ יְרַנְּנוּ, זאת אומרת שבאחדות ישראל - נביא את הגאולה שלימה.

וכן סיפר: שמרן הבן איש חי אמר לתלמידו הרב הצדיק רבי בן ציון חזן זצ"ל, לפני שעלה לארץ ישראל, שבכל פעם שיצטרך לעזרה יזכיר אותו ויושע, וכך הווה במלחמת השחרור כשנפלה העיר העתיקה אחרי פרידתו משיבת פורת יוסף היה מוכרח לעזוב את המקום, ובדרך בא לקראתו ערבי ירדני עם נשק דרוך ומוכן להריגה, בראותו זאת נזכר בהבטחת הבן איש חי ומיד אמר: **רבינו יוסף חיים היכן אתה?** באותו רגע יבש הנשק של הערבי, ולא יכל לירות בו, וכך ניצל. (ובע"ה במכתב הבא בל"ג אכתוב יותר באריכות על הרה"צ המקובל רבי מרדכי אליהו זצ"ל).

ונסיים בדברי הזוה"ק: **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"**.

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא ימלא שנותיכם בטוב ובנעימים, וזכות הרבים תגן בעדכם ובעד הנדבנים והתורמים, ובעד כל החבורא קדישא חברי מפעל הזוהר הקדוש, ובעד כל המפיצים והמחלקים די בכל אתר ואתר, שיש להם זכות כה גדול, ומצילים את כלל ישראל, בפרט בעת כזאת שאין איתנו יודע מה ילד יום, ורק זכות הרשב"י יכולה להגן בעדינו ולהצילנו, דרב חיליה, ובודאי מובטחים אנו שבקרב תבוא הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן נצח סלה ועד

על החתום:

ע"ה יעקב שבח ס"ט, בית שמש

רח' שדרות הירקון 30/2 רמת בית שמש

ופירש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספר שם כתוב, דלא נהירא, דאכתי איכא למיפרך מי ידע כמה חי. ולכן נראה לי לפרש "ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש. וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה שבכל יום ויום **אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה**, כי להמתין עד שימלא אדם כרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חי, ועל כרחך הכוונה בכל יום בפרטיות. ודברי פי חכם חן ואמת ושפתיים יושק, כפירש התוספות (גיטין ט"ו.), עיין שם. (הגה"צ מהר"א מזידיטשוב)

פרק יא

עב) הרה"צ רבי לוי יצחק בנדר ע"ה אמר, שמאז שבא לארץ ישראל, במשך שלושים שנה הספיק לעבור את הזוהר למעלה משלושים פעמים [הערת המערכת: בלימוד זוהר היומי המחולק 354 יום כל אחד ב"אשר הוא שם", יכול לסיים את הזוהר כל שנה בלימוד של 12 דקות ביום].

היה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון בפרשה שיש בה עשרים דפים זוהר, היה מחלק לשבע החלקים, והיה לומד כשלושה דפים ליום, ואילו פרשה של ארבע דפים בלבד, היה לומד מעט יותר מעמוד זוהר ליום

הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר ע"ה אמר לי פעם, שמאז שבא לארץ ישראל במשך שלושים שנה, הספיק לעבור את הזוהר למעלה משלושים פעמים! היות שמדי שנה בשנה היה מסיים את כל הזוהר. בגודל הישוב הדעת שבו, וסדרו הקפדני – סידר לעצמו את לימוד הזוהר באופן כזה, שיוכל לסיים מדי שבוע בשבוע את הזוהר של הפרשה הזו, והיה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון בפרשה שיש בה עשרים דפים זוהר, היה מחלק לשבע החלקים, והיה לומד כשלושה דפים ליום, ואילו פרשה של ארבע דפים בלבד, היה לומד מעט יותר מעמוד זוהר ליום. [הערת המערכת: בלימוד זוהר היומי המחולק 354 יום כל אחד יכול לסיים את הזוהר כל שנה בלימוד של 12 דקות ביום].

עג) כשלומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבור על כל הזוהר ועל תיקוני זוהר והזוהר חדש

זה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנועם ובזיו מיוחד, כנראה בחוש ואף אלו שאינם בעלי סדר כל כך, בכל זאת צריכים לקבוע ללמוד מדי יום לפחות דף אחד של זוהר, כגון לפני קריאת שמע שעל המיטה, או בזמן מסויים אחר. ובאופן כזה, כשלומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבור על כל הזוהר ועל תיקוני זוהר והזוהר חדש, ויש הרבה ענינים

שמבינים בהם מעט, ובפרט בדברי אגדה שבהם, המאירים את היהדות. ואחר כך, כשלומדים פעם שניה, זוכים להבין מעט יותר. וזה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנועם ובזיו מיוחד, כנראה בחוש.

והחיד"א (מורה באצבע סימן ב' אות מ"ב) כתב וז"ל: **"כי לימוד הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר... והוא תיקון גדול לנשמה..."** ורבינו מוהר"ן זיע"א כתב **"שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה"** (שיחות הר"ן אות ק"ח) היינו הגם שאינו מבין, וכתב שם ש"לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאד" עיי"ש. על כל פנים כדאי לכל מי שאינו בטוח שיוכל לגמור את כל התורה במשך ימי חייו, ומי יוכל להבטיח זאת, לקבוע זמן לכל הפחות חצי שעה בכל יום, מלבד כל לימודיו, לעבור באמירה את הש"ס בבלי, ירושלמי, ספרא וספרי, תוספתא, מכילתא, זוהר, תיקונים מדרשים. ומאן דאחיד באורייתא אחיד בקודשא בריך הוא (ועיין בשו"ע הרב הלכות תלמוד תורה (פרק ב' בסעיפים י' י"ב וי"ג) שם מתבאר ענין זה היטב להלכה ולמעשה).

עד) ללמוד הזוהר אף שאינו מבין מאי קאמר, כי הלשון מסוגל לנפש
ובספר רחמי אב (ערך לימוד) כתב וז"ל: **"מי שלא זכה ולא השיגה ידו בתורה או מי שטרוד מאד בעסקיו ודאגות ואין דעתו צלולה ללמוד בעיון, שילמוד בכל יום דף גמרא ופרק משניות באמירה בעלמא, כשלומד הזוהר אף שאינו מבין מאי קאמר, כי הלשון מסוגל לנפש, ובלתי ספק שישאר על כל פנים קצת בלבו, ואני הכרתי סנדלר אחד שלא היה לו יד בלימוד והיה גומר בכל שנה סדר הש"ס באמירה בעלמא והיה צלם אלקים על פניו כאחד הגדולים..."** עכ"ל. וכמו שאמר רבינו (שיח שרפי קודש ח"ב ע"ג) שאין שורה צלם אלקים על הפנים עד שגומרים את הש"ס. (לקט אמרים מהגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

עה) תיקון לבעל תשובה ללמוד ה' דפים מהזוהר בכל יום אע"ג דלא ידע מאי קאמר - לימוד הזוהר דווקא יש בו סגולה זו יותר מלימוד המשנה ותלמוד ומקרא, כי כח לימוד הזוהר מכל התורה אם למקרא אם למשנה

לא יסיר התפלין עד אחר עלינו לשבח ויאמר "והיה ה' למלך" וכו' כן כתב רמ"א ומיהו טו"ז ומ"א השיגו על רמ"א וכתבו לא יחלוץ עד אחר ד' קדושות והם ברכו וקדושת היוצר וקדושת שמונה עשרה, וקדושת ובה לציון, וג' קדישים, דהיינו עד אחר קדיש תתקבל. כן כתב אליה רבה (סימן נ"ו ס"ק כ"ד) והנהיג לעשות כדברי רמ"א (וכ"כ מקור חיים וכ"כ מח"ב סימן כ"ה ובסימן כ"ו ס"ק י"ד) וכתב דאין לחלוץ התפלין עד שילמוד בהם אחד המרבה ואחד הממעיט **כי לא יזכה האדם לקנות חלקי הנשמה נפש רוח ונשמה עד שילמוד בתפילין וביותר בתפילין של רבינו תם ויותר טוב ללמוד בזוהר הקדוש שכן כתבו גורי האר"י ז"ל שלימוד הזוהר הוא תיקון**

גדול להאיר הנשמה ולקדשה, והרב ז"ל נתן תיקון לבעל תשובה ללמוד ה' דפים מהזוהר בכל יום אף על גב דלא ידע מאי קאמרו דקריאתה זו היא היללא להאיר על הנפש ולתקנה. ונראה כי לימוד הזוהר דווקא יש בו סגולה זו יותר מלימוד המשנה ותלמוד ומקרא והוא פלא כי כח לימוד הזוהר מכל התורה אם למקרא אם למשנה. ועוד כתב בשם הגדולים (ח"ב מערכת הבי"ת די"ג ע"ב) וז"ל: ואני אמרתי דע כי אין ספק כי כל לימוד התורה הקדושה נשא ורם הוא מרומים ובפרט אם יהיו לשמה באמיתות ודאי כי בונה בשמים מעלותיו ומתקן העולמות ומייחד הדודים ואפילו מארי דרזין חובת גברא ללמוד מקרא משנה הלכה דבר יום ביומו כאשר דיבר בקדשו האר"י ז"ל וכמעשהו ממנו אמנם אשר גדל לימוד הזוהר היינו שבמקרא ומשנה ותלמוד הם מלובשים מאד ואינו ניכר שהם סוד כלל לא כן הזוהר שמדבר בסתרי תורה בפירוש ואין פתי הקורא שלא יבין דרך כלל דבריו בעמקי רזי התורה ולכן להיות סתרי התורה גלויים בלי לבוש ה"ן מזהירין ומאירין הנפש ואע"ג דבצד מה דברי הזוהר סתומים מאד היינו להבין סתרי עליון בעצם ולידע תוכן הדברים על בוריים ועל מתכונתן דודאי צריכים רבה ולא יובנו הדברים כי אם על פי חכם גדול (מפה) לאוזן המקבל שמבין בהם בכללות ניכר כוונתן רזין עילאין והדברים עושים רושם בשרשיהם עליונים למעלה וכו'.

עו) גם לבחורים ירגילו עצמם לקרוא בספר הזוהר הקדוש וראה גם בהוספות מהרצ"א ל"סור מרע ועשה טוב' (אות ט' דף ז') שמקובל בידינו שגם מי שלא יבין אף על פי כן לשון הזוהר הקדוש מסוגל לזכך הנפש עיי"ש. נתיב התורה הוא, שירגיל עצמו לקרוא בספר הזוהר הקדוש, וטוב ומועיל הוא גם לבחורים.

בכלל נתיב התורה הוא שירגיל עצמו לקרוא בספר הזוהר הקדוש, וטוב ומועיל הוא גם לבחורים, ובפרט מוסרי הזוהר הקדוש שלשונם הקדושה משפיע מאד לטובה על הנפש, וכמדומני שיצא ספר שבו ערוכים רק מוסרי הזוהר הקדוש שאפשר להבינם בנקל, וכמו כן מלוקטים הם ב"חוק לישראל", כי כל קטעי הזוהר הקדוש אשר שם הינם קטעים מוסריים.

וכידוע שלימוד הזוהר הקדוש מועיל מאד לקדש את נפש האדם, ולכן טוב שיקרא בזה כמה דפים בכל יום בהתלהבות, וללא ספק שיפעל בו לימוד זה להתייש יצרו הרע, כי גם הגירסא ללא הבנה בספר הזוהר הקדוש מועילה לנשמה מאד כמבואר בספרים הקדושים, וכל שכן כאשר קורא מוסרי הזוהר בלשונו ומבינם בוודאי שיועיל מאד. והרב מקאמרנא (נתיב מצוותיך, שביל התורה א' סימן לא) כותב בענין מעלת לימוד הזוהר: וראוי לקבוע עצמו ללמוד 5 דפים זוהר בכל יום, והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה, ולכלות קוצים מידות רעות ותאוות רעות,

לזכות לנועם ה', וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר 5 דפין זוהר או תיקונים בכל יום. (אור לנתיבתי, הרב יעקב ישראל לוגאסי תשס"ה הנתיב הששה עשר - נתיב המוסר)

פרק יב

עו) חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד: החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה מרבינו זצ"ל שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל לבקר את אחד מחור"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו, כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתייה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא. (קונטרס "זכר שמואל" קוים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל)

עח) על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים

מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים. (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחריו) (הערת המחבר: ולפי זה מובן הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים)

עט) המניעות להדפיס ספרי קבלה הם מניעות כה גדולות ש 10 מכוונת צילום נשברו ב 10 מקומות, ואחר כך שבר את הרגל - גם קיבלתי את המכה וגם אני יפסיק? ... פעמים אף היה כרוך הדבר במסירות נפש, כך אירע כשהוציא לאור את הק"כ צירופי אלוקים שעד אז לא היה מי שפתח דבר זה, לאחר גמר הענין הלך רבינו לשכונת גאולה לצלם את הדפים, וסיפר שנכנס קרוב ל-10 חנויות שיש בהם מכוונת צילום, ובכל חנות שצילם באמצע הצילום המכוונה התקלקלה, ואף על פי שראה עיכובים המשיך.

באותו לילה חיכה רבינו לרכב שיבוא לקחתו לכותל, אך הנהג מסיבה כל שהיא בושש מלבוא, משראה רבינו כך החליט ללכת לכותל רגלי, והנה כשהגיע לשכונת מאה שערים מעד והחליק על הריצפה בצורה חזקה מאוד שלא יכל

להמשיך ללכת, למרות הכאבים העזים לא התיימש רבינו וביקש מב' אנשים שיעזרו לו להגיע לכותל, ואכן אותם אנשים סייעו בידי אחד מימין ואחד משמאל, ורק לאחר התפילה הלך לקופת חולים שיחבשו את הרגל, כשהגיע לישיבה אחרי הצהרים וראה הגאון הצדיק רבי יצחק כדורי שליט"א [יצ"ל] את רגלו החבושה, רמז לו אולי יש כאן רמז מן השמים וכדאי שיפסיק מלעסוק בזה, ענה לו רבינו בפשטות "גם קיבלתי את המכה וגם אני יפסיק?".

ואמר רבינו שדבר זה אירע יומיים לפני חג הפסח, עמד לפני ה' בתפילה: ריבונו של עולם לא לכבודי עשיתי אלא לכבודך ועתה אנחנו לפני פסח, וכדי לקיים בדיקת חמץ וכן לעלות לרגל ביום טוב ראשון של חג הפסח צריך ללכת רגלי ולעלות 150 מדריגות, אני צריך רגליים בריאות, וסיפר שמיד למחרת כבר הרגיש שיפור, ויומיים לאחר מכן בערב פסח כבר הלך רגיל, אותו אה שטיפל בו בקופת חולים אמר לרבינו זה לא הגיוני מה שקרה ברגל שלך. (קונטרס "זכר שמואל" קיום לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

פ) אמירת פתח אליהו הנביא זכור לטוב, קודם התפילה מסוגלת להצלחה, ולחן ולחסד - לימוד הזוהר הקדוש ותפילה סגולה לאריכות ימים

ידוע שתפילה בכוונה מביא אריכות ימים כדאיתא במסכת ברכות (נד:): ואמר רב יהודה שלשה דברים [המאריך בהן] מאריכין ימיו ושנותיו של אדם המאריך בתפלתו, וכן אנו רואים שלימוד הזוהר הקדוש גדולה כל כך שדוחה זמן תפילה - ומביא אריכות ימים

בספר סגולות ישראל (אות תפילה - אותיות ל - לד - לה): ל - תפילה: מי ימלל, ומי ישמיע קול סגולות פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב, קודם תפילתו, אשר ממנה נמצא יסוד כל בנין, עיין בספר כסא אליהו באורך בביאורו, והיא גם מסוגלת לכמה דברים: להצלחה, ולחן ולחסד וכו', ואחריה יאמר: "ותתפלל חנה וגו'", המהוללת עד למאוד, ויש בה קי"ג תיבות, כנגד תיבות ברכות של ח"י. וישנו עוד טעם אחד לאמירתה נשגב עד למאוד, לשלול סברת הפילוסופים שאומרים. שאין ביד אדם כח להשיג השלמות, והבין. (ימלט נפשו).

לד - תפילה: סגולה, מי שמתפלל בדמעות, אין תפילתו חוזרת ריקם, כמו שכתוב בזוהר הקודש, (פרשת ויחי דף רכ"ג), וזה לשונו: והיינו דתנינן, כל בר נש דאושד דמעין קמיה קודשא בריך הוא, אף על גב דאתגזר עליה עונשא יתקרע, ולא יכול ההוא עונשא לשלטא ביה וכו', (עיין שם. ועוד שם, בדף רפ"ח עמוד ב'): "ויבך חזקיהו בכי גדול", דלית תרעא דקיימא קמיה דמעין. עיין שם.

וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה. במסכת ברכות: "כל השערים ננעלו, חוץ משערי דמעוות דלא ננעלו", עיין שם. וכן אמרו בזוהר פרשת שמות (דף י"ב עמוד ב'),

וכמו שכתוב, **מאן דאושיד דמעין בצלותיה, דלית לך תרעא דלא עאלין אנן דמעין וכו'**, עיין שם. ועוד שם (בדף כ' עמוד א'). תנו רבנן, האי מאן דצלי, ובכי וצעיק עד לא יכול למרחש בשפוותה, האי צלותא שלמתא דהיא בלבא, ולעולם לא הדרה ריקניא, אמרי גדולה צעקה, שקורע גזר דין של אדם מכל ימיו. ר"י אמר, גדולה צעקה, שמושלת על מדת הדין של מעלה. ר"י אומר, גדולה צעקה, שמושלת בעולם הזה ובעולם הבא, בשביל צעקה נוחל האדם העולם הזה והעולם הבא, דכתיב: **"ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יצילם"**. עד כאן לשונו:

לה - תפילה. סגולה וסוד גדול לומר קודם כל תפילה הפסוק: **"הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים"**. (כך כתוב בסידור תפילה, בשם המקובלים):

והנה מקום אתי פה להזכיר מלתא דתמיה לי טובא, מה שראיתי לרבינו מהרש"א זכרונו לברכה, בחידושי אגדות, במסכת ברכות (דף ס"א). דאמרו שם, **לעולם יהיו דבריו של אדם מועטין לפני המקום וכו'**.

שם: רבינו המהרש"א זכרונו לברכה, דבא לומר, דגם אם יבוא על האדם מדת פורעניות, יהיו דבריו לפני הקדוש ברוך הוא מועטים בבקש"ת רחמי"ם, ואל ידבר בו הרבה וכו', עיין שם. ולא זכיתי להבין דבריו הקדושים, הא אמרו רבותינו זכרונם לברכה, במסכת ברכות [דף ל"ב עמוד ב'], **אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל**. שנאמר: **"קוה אל ה' וכו'"**, עיין שם. וכמו כן אמרו במדרש רבא פרשת ואתחנן, אר"ח רבה, כתיב: **"קוה אל ה' וכו'"**, הוי מתפלל וחוזר ומתפלל, יש שעה שיתנו לך, עיין שם. ועוד אמרו בפרק הרואה. **קבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי**, עיין שם. ואם כן צריך עיון גדול לי להבין בכאן דברי המהרש"א זכרונו לברכה, שוב מצאתי במדרש תנחומא פרשת מקץ סימן ט', במה דאמרו שם, שאל אנטונינוס את רבינו הקדוש. מהו להתפלל בכל שעה, אמר ליה אסור, עיין שם היטב. ועל פי זה אפשר לישב דברי המהרש"א זכרונו לברכה, והבן. (ועיין בהקדמה).

[הערות המעתיק]: ויש ליישב על פי ה"ראשית חכמה" שכתב על דברי חז"ל: האלוקים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דברך מועטין, והביא על זה את דברי הזוה"ק: דלכל מעשה יש זמן עד שעולה למעלה, אך דיבור מיד עולה וטס לרקיע, ועל פי זה ביאר דצריך האדם לברור מילותיו גם בדברי קדושה כדי שלא יאמר דבר שלא כהוגן, עכ"ד וזוהי כוונת המהרש"א הנ"ל]

פא) בעת שהיה לומד ועוסק בסתרי תורה לא היה חושש לזמן תפילה ומדי דברי בזה, ראיתי בשאלות ותשובות בשמים ראש סימן י"ט בכסא דהרסנא, שהעתיק מכתב יד אחד, וזה לשונו: ושמעתי שהחסיד מהר"י קיצונגין

זכרונו לברכה, **שבעת שהיה לומד ועוסק בסתרי תורה לא היה חושש לזמן תפילה**, עיין שם. וכמדומה לי שראיתי באיזה ספר מפורסם שקרא אחריו, אלא שנודע מכבר שיצא עוררין על ספר שאלות ותשובות בשמים ראש.

[ועיין בשם הגדולים, **למון חיים יוסף דוד אזולאי** זכרונו לברכה, במערכת ספרים מערכת ב', **בדיבור המתחיל: בשמים ראש**, ובספר תולדות אנשי שם (דף כ"ד עמוד א', **בדיבור המתחיל: מדי דברי, עיין שם**).

ועיין בספר **שדי חמד**, (כללי הפוסקים סימן י"א אות ז'), **שהוא תנא ירושלמי שפיר חזי, ועיניו משוטטות בכל הספרים המדברים בענין זה**.

וכעת בא לידי ספר הנחמד **רב פעלים**, להגאון **מהר"א** זכרונו לברכה, **בן הגר"א**, זכרונו לברכה, מוילנא. ומצאתי שם באות ב' בהערה שם, שהביא בשם הגאון היש"ר זכרונו לברכה, בספר מצורף לחכמה. שכתב, וזה לשונו:

ובספר הבהיר, לרבי נחוניא בן הקנה, זכרונו לברכה, כתוב. מאי דכתיב: "תפילה לחבקוק הנביא על שגיונות", תפילה, תהלה מבעיא ליה, אלא **כל המפנה לבו מעסקי העולם ומסתכל במעשה מרכבה, מקובל לפני השם יתברך, כאילו מתפלל כל היום**. שנאמר: "תפילה לחבקוק הנביא על שגיונות", כמה דאמרת: "**באהבתה תשגה בה**", ומאי ניהו מעשה מרכבה, עד כאן לשונו. והרי הוא כמבואר מקור מים חיים, למה שכתוב הגאון בשאלות ותשובות בשמים ראש, בשם החסיד הנזכר לעיל. זכותו יגן עלינו.

פרק יג

נספח מספר - גאלת הרשב"י

מדברי דרשה של כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א יום ג' פרשת קרח, כ"ו סיוון תש"ע

דרשה לחזוק למוד הזהר הקדוש (ראשון לציון)

בו יבאר:

- א. איך שבזמן קצר יכול גם מי שעברו עליו רוב זמיו בתהו, בהתעוררות יכול לתקן הכל ולזכות לפסוק הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, בעתה אחישנה.
- ב. הבא לטהר מסייעין אותו, אם רק תרצה כל נשמות הצדיקים יסיעו בעדך.
- ג. ביד כל אחד להיות עשיר, ולהביא את הגאולה.
- ד. הגאולה קרובה, ומגיעה על ידי לימוד הבחורים והאברכים.

ה. פסק החפץ חיים, שְׁכַל בַּחור יְשִׁיבָה (ובכל ההודי), יִלְמַד בְּשַׁבַּת, כָּל הַזוהר הַקְדוֹשׁ שֶׁעַל הַפְּרָשָׁה.

ו. מַעֲלַת לִימוּד הַזוהר הַקְדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ.

ז. בְּעֶשֶׂר לַיּוֹם זוֹכִים לַעֲשׂוֹת מִיְלִיוֹנֵי שְׁעוֹת תּוֹרָה בְּשָׁנָה, "עֵין לֹא רֵאתָה"!!!

ח. הַלּוֹמֵד זוהר הַקְדוֹשׁ מִתְדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְגַם זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצוֹתָיו

ט. לְזִכּוֹת לְשִׁדּוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים עַל יְדֵי הַרְשָׁב"י ז"ע.

י. הַלּוֹמֵד שְׁעָה אַחַת זוה"ק בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, מַעֲלָתוֹ כְּלִימוּד 100.000 אַבְרָכִים

הַלּוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בַּיּוֹם.

יא. כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהִיּוֹת מַל"ו צְדִיקִים שֶׁעֲלֵיהֶם הַעוֹלָם עוֹמֵד.

(כב) אֶלֶף סִיּוּמֵי זֵהר בְּסוּד הָאֶלֶף לֶךְ שְׁלֵמָה

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, וְאֶחָד טַלְפָן אֵלַי לְפָנַי שְׁבֻעִים שֶׁעֲשָׂה וְאֶרְגֵן כָּבֵר

אֶלֶף סִיּוּמֵי זֵהר הַקְדוֹשׁ, וְאֶחָד טַלְפָן אֵלַי בְּשֻׁבִיעַ שֶׁעָבַר שְׂרוּצָה לְאֶרְגֵן אֶלֶף סִיּוּמֵי

זֵהר בְּסוּד הָאֶלֶף לֶךְ שְׁלֵמָה¹, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה מֵהַר לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה. וּבְאַמַּת יֵשׁ לִי

תַּכְנִית קֵלָה אֵיךְ שִׁיכּוֹלִים בְּקַל לְאֶרְגֵן הַשְּׁעוּרֵי זֵהר בְּאֵלֶפִים וּרְבֻבוֹת, וּמִי שְׂרוּצָה

לְהִיּוֹת שְׂתַף וְתַקְשְׂרוּ אֵלֵינוּ.

(כג) "מִי לֵד' אֵלֵי"

עַגְג כְּפֹל וּשְׁמַחָה מְרַבָּה לַחַזוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמֵאוֹת אֵלֶפִי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים

לְמַפְעַל הַזֵּהר הַעוֹלָמִי, וְחִרְתוּ עַל דְּגָלֵיהֶם "בְּלִתִּי לֵד' לְבָדוּ" (ראַה בְּסִפֵּר הַרְמַח"ל וְהַזֵּהר)

וּבְדָגְלֵי הַזֵּה דוֹגְלִים עַל עֲרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִתְרִיעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לֵד' אֵלֵי",

וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, יְרֵאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרְוּ לְפִלִּיטָה, שֶׁנִּשְׁנָם עֲדִין

בְּדוֹרְנוּ דוֹר עַקְבָּתָא דְּמִשְׁיַחָא, הַחֲפִצִים בְּאַמַּת לְהַתְקַרֵּב לְרְשָׁב"י ז"ע, וְעוֹשִׂים קִבּוּץ

וְרִבּוּץ וּפְעֻלִים לְהַקִּים שִׁיעוּרִים בְּאַרְץ, וּבְכָל הַעוֹלָם כְּלוּ, וְהַמוֹנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים,

פּוֹעֵם בְּלִבָּם זִיקַת יְהוּדֵי, וְנִמְשָׁכִים בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבָּה אַחֲרֵיהֶם לְרַגֵּל הַהַפְּרָה כִּי הַאַמַּת

נֵר לְרַגְלָם.

(כד) לִזְכוֹת בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלוֹקֵי

ב"ה שְׂרוּאִים הֵנִי רַבְרָבִי יִקִּירִי מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיּוֹדְעִים הֵיטֵב אֶת מֵאַמְר

קֵהֶלֶת "הַבֵּל הַבָּלִים אֲמֹר קֵהֶלֶת הַכֵּל הַבֵּל" - וּמִחֵם הַבְּהִיר וְצִלּוֹל לְדַעַת שְׁכָל הַעוֹלָם

ב. רַבֵּינוּ הַמְבִי"ט זצ"ל כֹּתֵב: "וּבְכָל הַדּוֹרוֹת, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הַעוֹלָם עַד סוֹפוֹ, לֹא הָיָה

דוֹר שֶׁלֵם בְּתוֹרָה כְּדוֹר הַמְדַבֵּר. כִּי לֹא נִיתְנָה הַתּוֹרָה אֶלֶּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן". וּרַבֵּינוּ הַרְמ"ע זצ"ל

כֹּתֵב עַל הַפְּסוּק "דְּבַר צִוְיָה לְאֶלֶף דּוֹר", שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ נִתַּן אֶת הַתּוֹרָה לְדוֹר, שֶׁכָּל אָדָם

בּוֹ שְׁקוֹל כְּאַלֶּף אֲנָשִׁים בְּדוֹר אַחֵר! וּבְלִימוּד וְהַפְּצַת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י - "הַזוהר הַקְדוֹשׁ" -

כֵּל אֶחָד שְׁקוֹל וְנַחֲשָׁב בְּבַחֲנֵינָת "הַקְטָן יֵהִי לְאַלֶּף".

הַזֶּה "הַבֵּל אֵין בַּם מוֹעִיל" - וְהַעֲקָר הַיְאֻמְתִּי הוּא - לְזִכּוֹת אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל כַּמָּה שְׁיֹוֹתָ, וְלְזִכּוֹת עַל יְדִיהֶם בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלוֹקֵי (עין גמרא סנהדרין צ"ט).

כַּמָּה מַפְעִים וּמַחְזֵק לְהַפְיָרָם בְּמֵלֵא הוֹדָם וְתַפְאֲרָתָם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם שֶׁקֵּנוּ מֵאוֹת וַיֵּשׁ אֱלֹפִים שֶׁל סֻטִים - לְחַלְקָה חֲנָם - מִפְּנֵי שְׁיֹוֹדְעִים עֲרַךְ שֶׁל שְׁעָה תְּנִירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה - וּבִפְרָט לַמוֹד הַזוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ שֶׁמְכַפֵּל לְאֱלֹפִים וְלִרְבּוּבוֹת.

תַּתְאָר לָכֶם אֵיזָה זְכוּת גְּדוֹלָה יֵשׁ לָהֶם¹, וְכָל אֶחָד יִכּוֹל לְזִכּוֹת בְּקִלּוֹת לְזִכּוֹת הָאֵלוֹ: בְּחֻמְשָׁה שְׁקָלִים לְסַפֵּר - אֶתְּהָ קוֹנָה 101 סְפָרִים בְּסֵךְ 505 - אֲשֶׁר לָמָּה נִחְשָׁב! - הוּי מַחְשָׁב שֶׁכֵּר מֵצוּהָ כְּנֻגַד הַפְּסָדָה. - **בֵּא וְרֵאָה אֶתְּהָ מְחַלֵּק ל-101-יְהוּדִים כְּמִנְיֵן "מִיכָאֵל"**, וְכַמָּה מְלֵאכִים לְאֱלֹפִים וְלִרְבּוּבוֹת נִבְרָאִים מִכַּח זֶה. - **בְּזִכּוֹתֶיךָ יְהוּדֵי לומֵד בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ שְׁעָה זוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ - אֲשֶׁר עֲרָכוּ שׁוּהָ לְאֱלֹף שְׁנָה לַמוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל לְפִי הַבֵּן אִישׁ חֵי, וְכִשְׁלוּמֵד בְּשִׁמְחָה - מְכַפֵּל בְּאֱלֹף - סָךְ**

ג. בספר המאורות הגדולים סיפר על גדול ישראל רבי ישראל סלנטר זיע"א: עליו נתקיים "וראו כל עמי הארץ כי שם ה'" וכו' "ויראו ממך". **דמותו ותארו וזיו קלסתו פניו היה נורא מאד.** עם אשר ה' יתברך חלק לו מתנת החן והיופי וכו' עם זה חכמתו ויראתו האירה את פניו הטהור, באור פני מלך חיים. וביחוד בעת אשר העמיק מחשבתו באיזה ענין, אם בתורה או ביראת ה', כמעט התפשט נפשו מגשמיותו, והיה פניו הטהור בוער כלבת אש, **וואז היה תארו כמלאך ה' נורא מאד** אשר חרדו מגשת אליו ומי שלא ראה בעיניו, אי אפשר לו להיות ציור בזה, כי רוח אלקי היה שפוך על פניו, **וכצאת השמש בגבורה.** הוא לא הניח מעולם לצייר אומן, לצייר על פני הגליון את צלם דמות תבניתו, כי לא אבה זה בשום ענין.

לפי הנראה ידע הרבה גם בנסתרות, כי היה אצלו גם ספרי קבלה ולפעמים היה מחפש בנרות להשיג איזה ספר מספרי קבלה. אולם כדרכו בקדש לא דבר מאומה בזה עם שום אדם, ועל כן עקבותיו לא נודעו לנו בזה.

מרגלא בפומייה בימים הנוראים שהאדם צריך להיות איש שרבים צריכים לו. וזה שאנו מתפללים "וכתבנו בספר החיים למענך אלוקים חיים", פירש "חיים" צרכי גבוה, דאם לא כן, יכול להיות שאוכל המצווה שקיים, ב"הצימעס" שאוכל, מה שאין כן אם חייו צרכי גבוה, אז פרנסתו אינו נחשב לו למאומה, כי חייו צרכי גבוה הם.

פעם נפגש עם אחד מגאוני הדור, והלה שפך לפניו את מרי שיחו על **אשר גדולי המקובלים סוגרים את עצמם בד' אמותיהם ואינם מגלים סודות הקבלה.** והנה הוא עומד בענין קשה ב"זהר" ואיננו יודע לרדת לעומקו. הוא גמר שיחתו במילים קשות כלפי המקובלים, שהם עתידיים ליתן בזה את הדין. ר' ישראל נבהל, כנראה, מהתעצמותו של אותו גאון והציע לפניו להראות לו את המקום ב"זהר" שהוא מתקשה בו, אולי ביחד יצליחו למצוא פירושו. ר' ישראל עבר כהרף עין על המאמר והבהיר את כל הענין עד שאורו עיניו של

הכל מליון שנה (ארחות צדיקים) – וזה רק מיהודי אחד, וכאשר מקבל על עצמו ללמוד בשבת קודש זוהר הקדוש ומצטער על ימיו שלא ידע ולא למד עולה לו כאילו למד כל השבועים שנה בכל השבתות, **צא וחשב לכמה עולה: מליון שנה** (שעה לימוד זוהר הקדוש בשבת), **כפול 54 שבתות כפול 70 שנה עולה 3 מליארד ו' 780 מליון שנה תורה.**

ואחר כך תכפיל במאה יהודים שאתה מזכה, צא וחשב לכמה עולה:
378.000.000.000 – שלש מאות שבועים ושמונה מליארד שעות תורה.
ואם יזכה לאלף יהודים, אחר כך תכפיל בעשר, צא וחשב לכמה עולה:
3.780.000.000.000 שלש טריליון שבע מאות שמונים מליארד שעות תורה.
 האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, **וכלם שמורים לך!**

עתה, היפלא מדוע באים וחותפים, ומנדבים ללמוד לעלוי נשמות, לזכות, לרפואה שלימה, לשמחה שתעלה לך, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – **ותשמח כל חיך בעולם הזה ובודאי בעולם הבא.** וכן יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, **ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך.** – נו, יש עוד מה לחשב, – צריך רק לקים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגול זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותוכח איך לבן מטהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים. (פה) **כה גדלת למוד הוזהר הקדוש נתן בהם חשק עצום**

וכה גדלת למוד הוזהר הקדוש נתן בהם חשק עצום עד כדי שצעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם **"בוזו כסף בוזו זהב"** – כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, – והעולם מכין עצמו לגאלה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"**. ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זי"ע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

ד. ונעשה כדברי הגאון הצדיק רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל (אור המוסר) "מעולם לא חשבתי אם יכול אני לעשות אלא אם צריך אני לעשות, (הובא במכתב הגה"צ ר' מאיר סעימינצער ז"ל).

- כֹּפֶה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֹלָיו לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ. - מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שְׁלֵא יִחַרְבּ, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב׃ זֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו. - זֹכָה לַעֲשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא. - אֵין שׁוּם אֶחָד שֵׁיכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְע לוֹ. - נִכְנַס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן - וְאֵין מוֹחָה בְּיָדוֹ. - מִשְׁפִּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב׃ מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרוּכוֹת שֶׁנִּתְבַּרְךָ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַם הוּא קָרַב אֶת כָּלָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנוֹת מַלְאָכִים עֲלִיּוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּמְטְרִיא ״סוד״), שְׁלֵא זֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר - וּמְיַחֲדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סַפּוּר נוֹרָא מְגַדֵּל הַזְכוּת שֶׁל מְזִבֵי הַרְבִּים:

(פו) הַמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיְחָסֵן הַכִּי הַגְּדוֹל בְּשִׁמּוּם

בְּסַפֵּר יִשְׁמַח מִשָּׂה עַל הַתּוֹרָה בַּהַקְדָּמָה בְּקִנְטָרְס תְּהִלָּה לְמוֹשֶׁה דָּף י"א ע"ב וְז"ל"ק: מְבֹאֵר בְּזֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב) הַהוּא זָכָא בְּעֵי לְמַרְדָּךְ בְּתַר חֲיִיבָא¹ וְכו' [זכאי צריך לרדף אחר אנשים חביבים] בגין ד'יחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו

ה. וּבְסַפֵּר הַזֶּהָר רִישׁ פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה (קכ"ח ע"ב) הַגְּדִיל לְסַפֵּר בְּשִׁבְחַ מַעוֹה זֹו וְאָמַר, זָכָא בְּעֵי לְמַרְדָּךְ בְּתַר חֲיִיבָא וּלְמַקְנֵי לִיָּה בְּאֵגֵר שְׁלִים וְכו' וְדָא אִיְהוּ שְׁבַחָא ד'סְתַלְק בֵּיָה יְקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יִתִּיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַחֲרָן (מְלָאכֵי פָּרָק ב') וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעוֹן, וְכְתִיב (שֵׁם) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם וְגו', וְאִיְהוּ אִסְתַּלְק בְּשִׁלְשָׁה סְלוּקִין מַה דְּלֵא אִסְתַּלְק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאִתִּי וְעָאֵל בְּתַלְסִר פְּרָעֵי וְלִית מַאֵן ד'יִמְחֵי בְּיָדֵיהּ, וְעֲלֵיהּ כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב ב') גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זָרְעוֹ וְגו', הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד, זָרַח בַּחֲשַׁךְ אוֹר לְיִשְׂרָאֵל. כְּדִין מְלָכָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ לְדִיקְנָא דְהַהוּא בַר נֶשׁ בְּכָל בְּרַכָּא דְבְּרִיךְ לְאַבְרָהָם כִּד עֲבַד נַפְשִׁין דְחֲבִיבָא וְכו' וְאִיְהוּ עָאֵל לְשִׁבְעִין עֲלָמִין גְּנִיזוּן דְּלֵא זָכָה בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא. וְאִלְמָא הוּוּ דְעֵי בְּנֵי נֶשָׂא כְּמָה תּוֹעֲלַתָּא וְזָכוּ גְרַמֵי לְצַדִּיקָא וְזָכָאן בְּגִינֵיהּ, הוּוּ אֲזֵלֵי אַבְתְּרֵיהּ וְרַדְפֵי כְּמַאן דְרַדְפֵי בְּתַר חֲיִין וְכו':

[מְרַגּוּם - בְּסַפֵּר הַזֶּהָר תַּחֲלַת פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה אָמַר זְכָאֵי, צָרִיךְ לְרַדְף אַחֵר אַנְשִׁים חֲבִיבִים, וְלִקְנוֹת אוֹתָם בְּשָׂכָר שְׁלָם, וְזֶה הוּא הַשְׁבַּח שֶׁיִּתְעַלֶּה בּוֹ כְּבוֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשְׁבַּח אַחֵר, וְעֲלֵיהּ זֹו הִיא יוֹתֵר מִכָּל, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַחֲרָן, ״וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעוֹן״. וְכְתוּב ״בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם״, וְאוֹתוֹ בֶּן אָדָם מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשָׁה עֲלִיּוֹת, מַה שְׁלֵא עוֹלָה כֵּן בֶּן אָדָם אַחֵר. וְעַל בֶּן אָדָם זֶה כְּתוּב, ״בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם״, וְזֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעוֹלָה בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים, וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בְּיָדוֹ, וְעֲלָיו כְּתוּב ״גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זָרְעוֹ. הוּוּ וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד זָרַח בַּחֲשַׁךְ אוֹר לְיִשְׂרָאֵל״, כְּאֲשֶׁר הִמְלִיךְ הַקְדוּשׁ מְבָרְךָ

שְׁבַחָא דְּסִתְלַק בֵּיהּ יְקָרָא דְּקב"ה יְתִיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְכו', וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הַשֵּׁיב מֵעוֹן וְכַתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְעִין שָׁם (בְּדָף קכ"ט ע"א) כְּמָה הַפְּלִיגוּ שָׁם כְּמָה גְדוּלִים זְכוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַחְזִירִים רְשָׁעִים בְּתִשׁוּבָה.

כֵּן שְׁמַעְתִּי מֵאֲדַמְר"ח ז"ל אֲשֶׁר סִפֵּר לוֹ מִזוּלַּל"ה אֵיךְ שֶׁפִּעַם אַחַת נִפְגְּשׁוּ בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן רש"י ז"ל עִם הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֵיִצְקֵל מְדַרְאָה אֲבִיטֵשׁ זַצ"ל, וְשָׂאֵל רש"י ז"ל רַבִּי אֵיִצְקֵל אֵיזָה זְכוֹת וּמִצְוָה יֵשׁ לוֹ לְבַנוֹ הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ ר' מִיכָל הַמַּגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל מְזַלְאֲטָשׁוּב, מָה שֶׁשׁוּמַע שְׁמַרְעִישֵׁן בְּכָל הַעוֹלָמוֹת עִם בְּנוֹ הֶרֶב הַנִּזְכָּר, וְהַשֵּׁיב לוֹ רַבִּי אֵיִצְקֵל הַנִּזְכָּר, אֵיךְ שֶׁלּוֹמַד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְלֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רש"י ז"ל, וְאָמַר לוֹ עוֹד, שֶׁבְּנוֹ הֶרֶבָה לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּתַעֲנִיטִים וְסוּגוּפִים, וְגַם בָּהּ לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְאָמַר לוֹ עוֹד אֲשֶׁר הֶרֶבָה בַּגְּמ"ח וְצִדְקָה, וּפְזַר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים וְכַדּוּמָה, וְעוֹד לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שׁוֹב אָמַר לוֹ שְׂרָבִים הַשֵּׁיב מֵעוֹן וְעָשָׂה הֶרֶבָה בְּעַלֵּי תִשׁוּבָה בְּעוֹלָם וּבְזָה נְחָה וְשִׁקְטָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רש"י ז"ל, וְנַחָה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה מִה שְׁמַרְעִישִׁים אִתּוֹ כָּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה עַד כְּאֵן.

מוֹבֵן כִּי מַעֲשֶׂה כְּזֹאת לֹא יוּכַל לְסַפֵּר אֲשֶׁר עֵינֵי בֶּשֶׂר לוֹ וְאֵךְ לְאָדָם אֲשֶׁר עֵינָיו מִשׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים שׁוּמַע וְרוֹאֶה מָה שֶׁלֹּא יִשְׁמַע לְזוּלָתוֹ יוּכַל לְסַפֵּר כְּזֹאת. מִזָּה יְכוּלִים לְהַבִּין אֵיזָה זְכוֹת גְּדוּל הוּא לְאֵלוֹ שֶׁלּוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מְדַבְּרִים מֵהֶם, שֶׁבְּזְכוּתָם נִצּוּלִים כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת, וּמְקַרְבֵּין הַגְּאֻלָּה, שֶׁנִּזְכָּה בְּקָרוֹב לְרֹאוּתָהּ.

(פו) כָּל רֹאשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זוֹכִין אוֹ אֵינָן נִעְנָשִׁים אֲלָא עַל סִבָּה זוֹ.

כֹּתֵב רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זי"ע בְּסִפְרֵי שְׁעָרֵי קִדְשָׁה – (חֲלֵק ב שַׁעַר ז): מְזַכֵּי לְחִיבָּיָא: אָמְרוּ רַבּוּתֵינוּ ז"ל (אֲלֵהֵינוּ רַבָּא סִפ"ח) לְמָה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שֶׁשֶּׁקוּל כְּמוֹשָׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה לְרַגְלָהּ וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הֶרֶבָה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתוֹ, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נוֹהַג אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ז') וְסַבֵּב בֵּית אֵל וְהַגְּלָגֶל וְגו' וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל וּתְשׁוּבָתוֹ הִרְמָתָה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ, וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלָא מִשׁוּם (בְּרֵאשִׁית י"ב ה') וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרֹן, וְכַתִּיב (שִׁם י"ח י"ח) וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גְּדוּל

לְדִיקוֹן שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן אָדָם, מְבַרֵךְ אוֹתוֹ בְּכָל הַבְּרֻכּוֹת שֶׁבֵרַךְ לְאַבְרָהָם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה נִפְשׁוֹת לְחַיִּיִּים, וְהוּא עוֹלָה לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת נְעֻלָּמִים שֶׁלֹּא זָכָה בָּהֶם בֶּן אָדָם אַחַר, וְאֵלוֹ הֵיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כְּמָה תוֹעֲלֵת וְזְכוֹת נִמְשָׁךְ לְצִדְקִים וְזוֹכִים בְּעִבְרוֹם, הֵיוּ הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם וְרוֹדְפִים כְּמִי שְׂרוּדֵךְ אַחַר חַיִּים]:

וְגו' כִּי יִדְעַתִּי אֲשֶׁר יִצְוָה וְגו', וְשָׁמְרוּ דְרָךְ ה' וְגו', וְכָל רֵאשֵׁי הַדְּוֹרוֹת אֵינָן זֹכִינִן אוֹ אֵינָן נִעְנְשִׁים אֲלָא עַל סִבָּה זוֹ¹.

ו. ראה בספר שערי תשובה לרבינו יונה (שער ג), וז"ל: מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתיצבים על דרך לא טוב ומושכי העון, הרי הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם, ועובר בלאו, שנאמר (ויקרא יט, יז): ולא תשא עליו חטא, ונאמר (הושע י, ט): מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עולה - פירוש: אם שם עמד הדור הזה לא השיגה אותו בגבעה מלחמה לבער הרע כאשר השיגה מלחמה לבני הדור ההוא. "שם עמדו" כמו: אם שם עמדו. וכן (בראשית מד, כב): ועזב את אביו - ואם עזב. ורצה לומר: ממין חטא גבעה היתה חטאתם, אכן הם היו טובים מאלה כי נקהלו ועמדו על נפשם לבער הרע, ונאמר (שופטים ה, כג): אורו מרוז אמר מלאך ה', אורו ארור יושביה, כי לא באו לעזרת ה', לעזרת ה' בגבורים, ונאמר (דברים א, יז): לא תגורו מפני איש. וכל מי שהוא לשם יתברך ימסור נפשו על קדושת השם, שנאמר (שמות לב, כו): **מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי**, ונאמר (במדבר כה, ז): וירא פינחס ויקח רמח בידו. וחובה על כל ירא, אף כי אוהב טהר לב להעיר קנאה, כי יראה והנה יד שרים וסגנים במעל, ואמרו רבותינו (ב"ר כו - ה): כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, שנאמר (עזרא ט, ב): ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה.

עוד שם, (באות קצה - החלק הששי) - מי שיש בידו למחות ואינו מוחה ואין בפיו תוכחות, ועל מעשה החטאים לא ילטוש עין ולא ישגיח, ולא יהיה להם לאיש מוכיח, והנה נצטוו לבער הרע מקרב עמנו, שנאמר (דברים יג, ה): "ובערת הרע מקרבך". ואמרו רבותינו (שבת נד, ב): כי מי שיש בידו למחות באנשי ביתו ואינו מוחה נתפש על אנשי ביתו, יש בידו למחות באנשי עירו ואינו מוחה נתפש על אנשי עירו, יש בידו למחות בכל העולם ואינו מוחה נתפש על כל העולם, ונאמר (ויקרא כו, ז): "וכשלו איש באחיו", ודרשו בו זכרונם לברכה (סנהדרין כו, ב): איש בעון אחיו. ואמרו (שם): כל ישראל ערבים זה לזה.

עוד שם, (באות קצו - החלק השביעי) - הרואה את אנשי מקומו עם קשה עורף, ואומר בלבו: אולי לא יקשיבו אם אדבר להם נכוחות ופי אמלא תוכחות? על כן יחשוך פיו, והנה עונו ישא, כי לא נסה להוכיח ולהזהיר, אולי אם רוחם העיר יעורו משנת אולתם, ולא תלין אתם משוגתם. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת נה, א): בענין מה שכתוב (יחזקאל ט, ד): "והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים וכו'", אמרה מדת הדין: אף על פי שהללו צדיקים גמורים וקיימו את התורה היה להם למחות ולא מיחו! אמר הקדוש ברוך הוא: גלוי וידוע לפני שאם היו מוחים לא היו מקבלים מהם: אמרה מדת הדין: רבונו של עולם! **אם לפניך גלוי - הם לא ידעו אם ישמעו העם לקולם ואם יחדלו!** וצוה השם יתברך אחרי כן (שם פסוק ה): "וממקדשי תחלו", והם הצדיקים המקודשים, כי נענשו על דבר שלא מיחו, ונאמר (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא".

פח) כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמייא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו.

ועוד כבר הבטיח הש"ת על ידי ירמיהו הנביא (פרק ט"ו י"ט), "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", ופרש רש"י "ואם תוציא יקר מזולל" - אם תוציא אדם הגון מאדם רשע שתחזירנו למוטב. "כפי תהיה" - שאני גוזר גזרה ואתה מבטלה.

ולומדי הזוהר נקראים מוצי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטוהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מפל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

יהודים יקרים: עתה אנו נזקקים לרחמי שמייא גדולים, יש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום יום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזוהר בשנה אחת, בוודאי ינצלו מחבלי משית, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

פט) הסכיתו ושמעו איך שבנסי נסים נצלו כל יושבי ארץ ישראל
אספר כאן מה שאמרתי בדרשה שהייתה בסעודת הלולא המרפזית של ראש המקבלים מוריני ורבנו הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, מייסד וראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" על שם הרב שלום שרעבי - שהתקיימה בישיבתו, ישיבת המקבלים "נהר שלום" בליל ששי פרשת וירא שנת תש"ע - בהתאסף ראשי גדולי ישראל המקבלים מארץ הקודש - בראשותו של תלמידו וממשיך דרכו הרהגה"צ המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א.

באותה עת הגיע אוניה מלאה עם פצצות וטילים נוראים בכמיות אדירות ומפחידות ויושבי ארץ ישראל נצלו מסכנה נוראה!!!

ובנסי נסים תפסו את האוניה ונצלו כל יושבי ארץ ישראל, ונס ההצלה הזה קרה בזכות הצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, שלמדנו את דבריו הקדושים שלמוד הזוהר הקדוש ביום חול כמו 75 שנה חיים של אדם, ואז גם פרסמנו את דברי הבן איש חי והפסא מלך זיע"א בעניין לימוד הזוהר הקדוש, ובפרט בשבת קודש, ששעה שווה כמו אלף שנה, ובשמחה מכפיל באלף ושווה למליון שנה שעות לימוד תורת הנגלה (פ"ט).

ועשרות אלפי יהודים התעוררו להרבות בלימוד זוהר הקדוש, ונצלו את זמנם בשבת קודש אחרי היוודעם את מעלתו הרמה, ובזכות הלומדים הצדיקים זכינו לחומת מגן רוחנית, אשר לא תעבור חרב וחנית, בכל מחנה ישראל הקדושים.

וכדאי להתבונן כמה נסים השם יתברך עשה לנו:

א. בואו נזכר שלפני שנתיים כמיליון יהודים הגלו מביתם מחמת הצר הצנור ששלחו טילים ופצצות לכל ישובי הדרום.

ב. ובשנה שלפני כן כל ישובי הצפון מקרית שמונה, צפת, נהריה, מירון, וכל חיפה והקריות היו בפחד נורא וסכנת נפשות רח"ל, וכל מי שיכל הלך לגלות.

ג. כמה הרונים רח"ל היו, כמה משפחות נהרסו.

ד. כמה פצועים בגוף וכמה פצועים בגפש שמטופלים עד היום.

ועתה נצלנו מהרג ונזק וגלות, אך ורק בזכות לומדי הזוהר הקדוש, שהם מזכי הרבים האמתיים!

והשובע הזה נתפסו שש אוניות בדרךכם לעזה לעזור לטרוריסטים, ובחרו נפש ספנו החיילים את עצמם כדי להציל את יושבי הארץ, ויש עוד כמה בבתי החולים שצריכים תפילה לרפואה שלימה, ב"ה שנצלנו מסכנת האוניות, והכל בזכות עם ישראל הצדיקים שלומדים דף היומי של הזוהר הקדוש ומזכים את כלל ישראל.

ז. ערכת מגן רוחנית

דעו לכם יש לנו עצה נפלאה וערכת מגן אמתית שלא פגע שום חייל, ולא יקרה שום נזק, פשוט לחלק לכל החיילים! קונטרסים של הזוהר הקדוש ותקוני זוהר להצלתם ושמירתם. [אנחנו מחפשים מתנדבים לחלוקה לכל החיילים, ויגיע יש לנו תורם בשביל כעשרים אלף חיילים יצ"ו].

אחי ורעי בואו ונרבה עוד בזכיות הזוהר הקדוש לרפואת החולים, ולהצלת עם ישראל, ואם היינו זוכים וכל עם ישראל מתאחדים ללמוד זוהר הקדוש פתקנת הרמח"ל כבר היינו נגאלים.

ז. ומפורסם בשם רבי ישראל סלנטר זי"ע: דעל ידי שיהודים מתחזקים כאן בתורה, הכח הרוחני פועל שיהודים בפריז (ובכל העולם) מתחזקים בשמירת שבת קודש.

ח. ונעשה כדברי הגאון הצדיק רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל (אור המוסר) "מעולם לא חשבתי אם יכול אני לעשות אלא אם צריך אני לעשות, (הובא במכתב הגה"צ ר' מאיר סעמינצער

משה רבינו והרשב"י אומרים: כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח! שאילו שילמדו וינצלו מחבלי משיח.

והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון ונאצלתו, בכח וסגלת! למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש:

ט. ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא: ובוזהר פרשת בהעלתך (חלק ג דף קנא), ואינון ערב רב רשיעיא, דיתקיים בהו בההוא זמנא, (דניאל יב י) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, ויתלבנו אינון מארי משנה, ויצרפו אינון זרעא קדישא דשאר עמא, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג ט) וצרפתים כצרף את הכסף, והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. והמשפכילים יבינו (דניאל שם) אינון מארי קבלה, [באור: ומה שכתוב בדניאל והמשפכילים יבינו, אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזהר הקדוש] דאתמר בהון (שם פסוק א) והמשפכילים יזהירו כזהר הרקיע. אלן אינון דקא משתדלן בזהר דא, דאקרי ספר הזהר [באור: אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזהר, הן הלומדים בעצמם ובודאי המזכים לאחרים שילמדו], דאיהו כתבת נח [באור: שזהו הקדוש נקרא תבת נח שמציל מכל הפרעניות וכמו שכתבת נח רק מי שהאמין נצל, כך רק מי שיאמין וילמד את הזהר"ק ינצל], דמתפנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אהד מעיר, ושנים ממשפחה. [באור: ולפעמים כשאין זכות בדור יהיו רק מעטים שיזכו לנח], דבהון [באור: שבאלו שיזכו ללמד בספר הזהר] יתקיים [שמות א] כל הבר הילוד [באור: הינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, וכידוע שהלומד בוה"ק מתדבק בנשמת הרשב"י וזוכה על ידו לנח] היאורה תשליכונה. [באור: דורש את מלת היאורה מלשון אור השם] ודא אורה דספרא דא. [באור: וזהו האור של הספר הזה שיזכו לראות באורו ולהגאל על ידו] וכלא על סבה דילך [באור: והכל הוא מסבתך ומכתך לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ברחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל ונמצא שברחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמותיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לברחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) ז"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבנורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

י. הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה. דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים בבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגנינה 'ושבתם איש אל אחוזתו' וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובודם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה

צא) בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונציל ועוד כתב הרמח"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונציל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתיו, כמזכר בתקוניים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שצאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..."

ומכאן מודעה רבא לאורייתא, וקריאת קדש למצדיקי הרבים ככוכבים, די בכל אתר ואתר, הם מזכי הרבים שזכות הרבים תלויה בהם, וכן לגבאי בית הכנסת ובתי מדרש בארץ הקדש ובעולם כלו, ובעקר לתלמידי החכמים שבישראל, לקבל עצתו של צדיק, הלא הוא מורה דרכם של כל ישראל, הרמח"ל הקדוש, לקים דברו אשר דבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלקים, ואם אפשר בכל שכונה גדולה בה גרים שלומי אמוני ישראל, למוד רצוף של הזהר הקדוש כנזכר באגרת פ"ו, מבקר ועד ערב חק ולא יעבר [ובמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק].

הגאלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

הרמח"ל ז"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאלה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלו.

כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות - ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גומ, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול בהרמח"ל ז"ע, אשר היה בקי עצום בכל ממכני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאלה ברחמים. (אגרת הרמח"ל - מאורות הזוהר).

(ב) עצה חשובה ונחוצה לכל יהודי ויהודי אשר בקל אפשר לקיימה, כדי להציל את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות, ולזכות במהרה לגאולה ברחמים כל בית כנסת וכול לארגון תכנית לשלם ל' 80 אברכים בשבוע לכל אברך אחד 25 לשעה, סך הכל: מאה, לחדש לאברך.

וכל אחד שרוצה לשלם רק עבור שעה לאברך אחד, יכול לתת רק 25 פדי לזכות בשעה אחת של זוהר הקדוש, זוהי תוכנית השווה לכל נפש, ובבדאי לא ימצא אחד שלא ירצה לקבל חלק בדבר הגדול הזה.

וגם הרוצים לארגון בחורי ישיבות שילמדו זוהר הקדוש יכולים בקלות ובמהירות לזכות לזה, על ידי שישלמו לבחור 10 לשעה לימוד, וכל בחור יכול לחלק את השעה הזאת לחמש חלקים ביום כ 12 דקות בכל פעם וכך יזכה כל 70 יום לסיום את הזוה"ק סך הכל 5 פעמים בשנה, שהרשב"י ימליץ עליו להצלחה ועליה בתורה ולזיווג הגון משרש נשמתו האמתית¹. והפרנס שזוכה על ידי 3500 בשנה (פחות מאלף דולר), רואה עולמו בחייו, ומצליח בכל עסקיו ומתברך בכל עניניו וזוכה שתמיד שהרשב"י הקדוש ממליץ טוב ומגן עליו ועל בני ביתו. ויש לו זכות של 354 שעות לימוד תורת הרשב"י, אשר עולה ב' 282 ימי חול שנה 282 שנה, ובשמחה כפול אסף: 282.000 שנה. - ו' 72 ימי שבת וימים טובים כפול אסף שנה: 72 אסף שנה, ובשמחה כפול אסף, שנה: 72.000.000 שבעים ושתיים מליון שנה תורה. כמניין חסד וזכה ל"חסד אל כל היום", (תהילים פרק נב ג).

כל זה אתה מקבל מבחור אחד שלומד שעה אחת בכל יום.

(ג) החפץ חיים זי"ע צועק: תעשו השבון הנפש ברוחניות בדיוק כמו שעושים במסחר. האם יש לך תוכנית חסכון שבבשך שקל ליום (\$2.50), אתה זוכה לעשרות מיליוני שעות של תורה, אין דבר כזה בכל העולם פולו. וכל התענוג הזה שאין כדגמתו בעולם הזה, לא תוכל לתאר, כדברי הנביא ישעיה (פרק ס"ד ג) "ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו"¹. וברש"י (סנהדרין צ"ט ע"א) עין לא ראתה - דאין קץ לדבר.

יא. מי לא רוצה שהרשב"י יהיה השדכן שלו?

יב. ובגמרא ברכות (דף לד:), וז"ל: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו, אבל תלמידי חכמים עצמן, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו, ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

ישראל קדושים תתחברו ותתארגנו לשמח את השכינה הקדושה ולהעלותה מבור הגלות אשר כמה צדיקים וקדושים עוררו על גודל החיוב לומר תיקון חצות! וכמה דמעות כבר שפכו עם ישראל על גלות השכינה, וכאן יש לנו עצה גדולה ועצומה לשמח את השכינה וליחד קב"ה ושכינתיה בגאלת עולמים פתקנת הרמח"ל. ואם ילמדו לפי הזהר היומי המחלק ל 354 יום 6-7 דפים ליום, יעשו חשבון כמה פעמים סימנו את כל הזוהר הקדוש. ולהודיע לשרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזוהר הקדוש, לעשות סיונים מדי יום ביומו.

ויהי רצון שעל ידי התקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזרות קשות¹ מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמתית מפני הגזרה קשה ח"ו, כהבטחת הרמח"ל.

יג. ראה אליהו רבה (או"ח - סימן א), וז"ל: עוד האריך ראשית חכמה ושל"ה ושאר ספרי מוסר בגודל מצות קימת חצות לילה ובעונש המבטלו עיין שם. עוד כתבו מאן דקאים בחצות למיגרס יעסוק בתורה שבעל פה.

יד. **על ידי לימוד הזוהר נוכל להמתיק כל הדינים מעלינו, ומעל עם ישראל, שלא יהיה לנו כל כך הרבה יתומים ואלמנות, ושאר אסונות,** ואם אנחנו יכולים בלימוד קל של 12 דקות ביום (בזוהר המחולק ל 354 יום כל יום 12 דקות) לבטל כל הגזירות הקשות, [ואם אין זמן של 12 דקות ביום, יכול ללמוד לכל הפחות דף היומי "**תיקוני זוהר**" שלוקח רק 1-2 דקות ביום] ולא עשינו, מה נענה ליום הדין הגדול והנורא?

ראה סיפור נורא מהחפץ חיים זצ"ל, בעונש הגדול למי שציער יתומים ואלמנות רח"ל. הגאון והצדיק רבי ישראל מאיר מראדין (בעל החפץ חיים בספרו "חפץ חיים על התורה" פרשת משפטים) זצ"ל סיפר: פעם לחבורת תלמידים ומקורבים את המעשה הבא: בעיירתנו התגוררה אלמנה ענייה בדירה שכורה, שהייתה בבעלותו של אדם נוקשה וגס רוח, מפאת מצבה הקשה היתה האלמנה מתעכבת בתשלום דמי שכירות עבור דירתה העלובה, וכתוצאה מכך איים עליה בעל הבית שישליכנה לרחוב עם כל אשר לה. שכני המקום ניסו לדבר על לבו של אותו אדם, שיחוס על אלמנה מרודה שאין לה כדי קוים הכרחי וידחה מועדי התשלומים המגיעים לו כשכר דירה. אולם כל הפצרותיהם נפלו על אזניים אטומות.

בוקר אחד - היה זה יום חורף קר עם שלג גדול - שבה האלמנה מן השוק אל ביתה, והנה שוד ושבר! מעט חפציה היו מוטלים ברחוב, וכמה פועלים עסקו בהסרת הגג מעל דירתה. הקימה האישה קול זעקה, ושכנים באו והכניסו את חפציה לפרוזדור אחד הבתים, אולם בעל הבית לא נע ולא זע, כאילו כל הענין אינו נוגע לו כלל.

ימים רבים - המש"ך "החפץ חיים" - שמרתי בלבי את מראה הזוועה, שחזיתי באותו בוקר, ובאזני הדהדו זעקות-השבר של האלמנה המסכנה, שנותרה בלא קורת-גג לראשה. אולם האמנתי בכל הלב, שהקדוש ברוך הוא, דיין האלמנות, יתבע בבוא היום את עלבונה של אותה אלמנה מרודה מבעל הבית האכזר. עם זאת משחלפו שנים אחדות, ואותו אדם

יג) אל תיראי תולעת יעקב

הנביא ישעיה אומר: (פרק נא יד-טו) אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ובתרגום יונתן באר: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעך כון אמר ה' ופריק כון קדישא דישראל: וברד"ק באר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות פתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים כארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא בפייהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, ולתת את המכה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

הצבא מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות,

זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה

הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה יגול לגבות כמיליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"

"נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זהר הקדוש "ואיש

לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב).

אנחנו יכולים מדי יום ביומו לסיים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו מספר

פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

המשיך לחיות בשלום ובשלווה, הייתי שואל את עצמי? האמנם לא נרשם בשמים המעשה האכזרי של השלכת מסכנה אל הרחוב? והרי התורה כתבה בפירוש: "כל אלמנה ויתום לא תענון. אם ענה תענה אותו... שמוע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי אותו" ... (שמות כ"א-כ"ג). והנה חלפו-עברו עשר שנים בדיוק מיום גירוש האלמנה מדירתה, ועבר הקול בעיירתנו שכלב שוטה נשך לאותו בעל-בית אכזר, ולא עברו ימים מרובים, והאיש מת מיתה משונה מתוך יסורים נוראים, רח"ל.

ועל ידי לימוד הזהר הקדוש נמנע את כל האסונות!!!

תהילות הוזהר

תצט

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לְרֵשֶׁב"י זי"ע בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ (פרשת נשא דף קכ"ד),
"בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזְהַר יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". [באור הדברים:
בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים
וללא צער חבלי משיח!]

כיצד זה אפשרי? - האם יכולים לישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אלי!

אפן א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גנון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

אפן ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גנון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

אפן ג: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גנון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!
וכן יש אפן ד' ואפן ה' ל 45 אנשים.

צה) הקב"ה הקדים לנו רפואה למגפה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מגל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם,

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי

תבת נח - שהוא "זהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! - אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות, סכנה! לא לפל ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מגול זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (סכה דף נב).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידוך: (יח) ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

עֲרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תְּשׁוּבַת הַרְשָׁב"י

דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ (בְּמַעֲמַד הַרְאֵשׁוֹן לְצִיּוֹן

בִּירוּשָׁלַיִם עִירָה"ק אִיצְטָדִיוֹן טָדִי בִּפְנֵי 20.000 אִישׁ)

- א. אֵיךְ עַל יְדֵי לִימוּד זוה"ק מִהַפֶּךְ מַמְדַת הַדָּוָן לְמִיַּדֵּת הַרְחָמִים.
- ב. הַיּוֹבֵי הַרְבִּים הֵבִי גְדוֹל שֶׁכֵּל אֶחָד יִלְמַד זוה"ק דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ חָק וְלֹא יַעֲבֹר.
- ג. בֵּית יְהוּדִי נִקְרָא רַק אִם לּוֹמְדִים שֵׁם זוה"ק.
- ד. כִּי כָל אֶחָד לְזָמַת לְהִבְיֵא אֶת הַגְּאוּלָּה.
- ה. הַגְּאוּלָּה קְרוּבָה וּמְגִיעַ בְּמַהֲרָה בְּרַחֲמִים בְּדַבְּקוֹת חֲבָרִים כְּלִימוֹד זוה"ק.
- ו. מְזוּבֵי הַרְבִּים הֵם הַיְחָסְנִים הֵבִי הַגְּדוּלִים בְּשִׁמּוּם.
- ז. אֵיךְ יְהוּדִי פְּשׁוּט בַּשָּׂעָה לִימוּד זוה"ק נֶחֱשֵׁב כַּעֲשָׂרַת אֱלֹמִים אֲבָרְכִים הַלּוֹמְדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם תּוֹרַת הַנִּגְלָה.
- ח. מַעֲלַת לִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֵט בַּשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ.
- ט. הַלּוֹמֵד זוה"ק הַקְּדוֹשׁ מִתְדַבֵּק בְּנִשְׁמוֹת הַרְשָׁב"י וְגַם זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ.
- י. לְזָמַת לְשׂוֹכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים עַל יְדֵי הַרְשָׁב"י זָי"ע.
- יא. כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהוֹיֵת מוֹל"ו צְדִיקִים שֶׁעֲלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד.

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

בְּעִירָה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹכֵב"א

ל"ג בְּעוֹמֶר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

ספר

תשובת הרשב"י

דרשה לחזוק למוד הזהר הקדוש

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון, נשיא מועצת חכמי התורה, הרב עבדיה יוסף שליט"א, וברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את קבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה.

בראשית דברי אגיד הקדמה קטנה, שהשפת אם שלי היא שפת אידיש, ולא למדתי שפה העברית, רק מה שדברתי קצת עם אנשים, התרגלתי קצת להשפה, ועל כן קצת קשה לי, אבל ידוע שדברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, ועל כן אני מקווה שלב השומעים יבין את הלב שלי, ובצורת השם נבין אחד את השני. אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, יביא בצורת השם במהרה את הקבוץ גלית בביאת משיח צדקינו בב"א.

כתוב בפרשת השבוע, "וזהו עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם", והיה לשון שמחה^א, שמחה בעליונים ותחתונים בפרסום לימוד תורת הרשב"י^ב.

א. מרגלא בפומיא דהגאון הצדיק רבי מרדכי אליהו זצ"ל על הפסוק "והיה עקב תשמעו... ואהבך וברכך והרבך", אין והיה אלא לשון שמחה, אם תעבוד את ה' בשמחה ובראה, אז תגיע לדרגה שתשמעו את כל המשפטים, וכיון שעבדת את ה' בשמחה, אז ואהבך וברכך והרבך ויתקיימו בך כל ברכות התורה במלואם.

ב. וביאר הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים נהר שלום, ירושלים, והיה אותיות הוי"ה שהוא מידת הרחמים, אם תרצו להמשיך

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכה הרבים הגאון הצדיק המקובל הרב בנייהו יששכר שמואלי שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזיכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי פנחס ראובן שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש², וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "הידברות" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כולו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב³ לאבינו שבשמים.

מידת הרחמים בזמן עקב שזה עקבתא דמשיחא, תשמעון אותיות ת - תורת, שמעון. שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש ממשיך רחמים וישועות לכלל ישראל.

ג. **וידוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונועם אלימלך.**

ומסופר על האי גברא קדישא רשכבה"ג **מון מהר"א מבעלזא** זיעועי"א, [יומא דהילולא *כ"א מנחם אב (תשי"ז)], לאחר שניצל בניסי ניסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צוה להביא ספר הזוה"ק (ממחותני להבחל"ח) דוקא מכ"ק מון האדמור"ד הגה"ק רבי **יוסף מאיר מספינקא** זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו וודאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

ד. ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר. יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללומדו. וכך מידי יום ביומו למד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו זוגתו, האם השתגעית? מה קרה לך שאתה לובש כיפה? אמר לה מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריע לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו, שהמאור שבה מחזירים למוטב – וזהו האור הגנוז בתורה, וכדברי קדשו של הבני יששכר ז"ע, שהאור הגנוז לצדיקים טמון בתורת הרשב"י ע"ה.

ספר הזוהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

העולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"**. ובזכות מצוי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בהר תרומה קכ"ח): –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: **מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים ומחזירן למוטב** [שזה נעשה על ידי הפצת הוהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה – כופה את מלכות הרשעה. – עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. – מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. – זוכה לעשירות בעולם הזה. – זוכה לעולם הבא. – אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. – נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. – הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. – הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מצוי הרבים:

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקנטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב), וזה לשון קדשו: מבאר בהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב), ההוא זכאה בעי למרדך בתר חייבא"י וכו'.

כי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי כניסתם להתבה בן הוא ממש... בן ינסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל וינס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם ינס. (אור יקר, שער א' סימן ה')

ה. ובספר הזהר ריש פרשת תרומה (קכ"ח ע"ב) הגדיל לספר בשבח מצוה זו ואמר, זכאה בעי למרדך בתר חיבא ולימקני ליה באגר שלים וכו' ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא

[מי שהוא זכאי, צריך לרדף אחר האנשים החיבים] בגין ד'חשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא ד'סתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום (ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א) כמה הפלגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמתזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושא"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה

דקודשא בריך הוא הוא משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא וכו', ועל דא כתיב באהרן (מלאכי פרק ב') ורבים השיב מעון, וכתוב (שם) בריתי היתה אתו החיים והשלום וגו', ואיהו אסתלק בשלשה סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי ועאל בתליסר תרעין ולית מאן דימחי בגדיה, ועליה כתיב (תהלים קי"ב ב') גבור בארץ יהיה זרעו וגו', הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים. כדין מלכא קדישא בריך לדיוקנא דהווא בר נש בכל ברכאן דברין לאברהם דעבד נפשין דחיביא וכו' ואיהו עאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הוון דדעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקא וזכאן בגינייהו, הוון אצלי אבתרייהו ורדפי כמאן דרדפי בתר חיין וכו':

[תרגום - בספר הזהר תחלת פרשת תרומה אמר זכאי צריך לרדף אחר אנשים חייבים ולקנות אותם בשכר שלם וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, ועלה זו היא יותר מהכל, ועל זה כתוב באהרן, ורבים השיב מעון. וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום, ואותו בן אדם מתעלה בשלשה עליות מה שלא עולה פו בן אדם אחר. ועל בן אדם זה כתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום וזכה לראות בנים לבניו וזכה בעוה"ז וזכה לעוה"ב, ועולה בשלש עשרה שנים ואין מי שימחה בידו ועליו כתוב גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך אור לישרים, כאשר המלך הקדוש מברך לדיוקן של אותו בן אדם מברך אותו בכל הברכות שברך לאברהם כאשר עשה נפשות לחיבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם בן אדם אחר, ואלו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים]:

בעולם, ובזה נחה וְשָׁקְטָה דַעְתּוֹ שֶׁל רַש"י ז"ל, וְנַחַה דַעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה מֵהַ שְׁמַרְעִישִׁים אֲתוֹ כֹּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה עכ"ל.

מוֹבֵן כִּי מַעֲשֶׂה כְּזֹאת לֹא יוּכַל לְסַפֵּר אֲשֶׁר עֵינַי בְּשֶׁר לוֹ וְאֵךְ לְאָדָם אֲשֶׁר עֵינָיו מְשׁוּטָטוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים שׁוֹמֵעַ וְרוֹאֶה מֵהַ שָׁלָא יִשְׁמַע לְזוּלָתוֹ יוּכַל לְסַפֵּר כְּזֹאת. מִזֶּה יְכוּלִים לְהַבִּין אֵיזָה זְכוּת גְּדוֹל הוּא לְאֵלוֹ שְׁלֹמֵדִים זֹהַר הַקְדוּשׁ, וְכֹל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מְדַבְּרִים מֵהֶם, שֶׁבְּזַכּוּתָם נִצּוּלִים כֹּל עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, וּמְקַרְבִּין הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים, שֶׁנִּזְכָּה בְּקִרּוֹב לְרֵאוּתָהּ.

גודל שכר מוזה הרבים

אָמְרוּ חז"ל בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא (בְּרֵאשִׁית פָּרָק א): מַעֲשֶׂה בְּר' אַבְהוֹ כְּשֶׁהִיא מְסַתְּלַק מִן הָעוֹלָם הִרְאָה לוֹ הַקָּב"ה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן, הַתְּחִיל לומר בְּשַׁעַת מִיתָה לְתַלְמִידָיו, אֲשֶׁר־כֶּם עוֹסְקֵי הַתּוֹרָה, אָמְרוּ לוֹ, רַבֵּינוּ, מָה רְאִיתָ, אָמַר לָהֶם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן נִתַּן לִי הַקָּב"ה בְּשֶׁכֶר תּוֹרָתִי, הַתְּחִיל לומר וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לְרִיק יִגְעַתִּי לְתַתּוֹ וְהִבֵּל כַּחֲכִי כְלִיתִי, וְכו'. [באור: קִדָּם פְּטִירְתוֹ שֶׁל רַב אַבְהוֹ הֻעְבְּרוּ לְפָנָיו שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נְהָרוֹת שֶׁל אֶפְרַסְמוֹן, שָׂאל רַבִּי אַבְהוֹ: לְמִי כָּל אֵלוֹ, אָמְרוּ לוֹ: שְׁלֶךְ הֵם, אָמַר לָהֶם: כָּל אֵלוֹ לְאַבְהוֹ וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לְרִיק יִגְעַתִּי].

וּמִבְּאֵר הָאֲרִיז"ל: שְׂרַבֵי אַבְהוֹ חָשַׁב שֶׁהִיָּתָה יִגְעַתּוֹ בְּמִשְׁךְ יְמֵי חַיָּו לְרִיק, כִּי לֹא רָאָה שׁוֹם תּוֹעֵלֶת בְּעַבְדוּתוֹ, אֵךְ אֵלִיבָא דְאַמַּת זָכָה עַל יְדֵי יִגְעַתּוֹ ל"י"ש" שֶׁהֵם סוּד "ש"י" עוֹלָמוֹת, הַמְּבַטְחִין לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק ["ר"ק" גִּימַטְרִיא "י"ש" שֶׁהוּא הֶפֶךְ מ"ר"ק"] וְעַל אֵלוֹ הִ"ג נְהָרוֹת שֶׁהָרָאוּ לוֹ רוּמָזִים לְש"י עוֹלָמוֹת.

ו. בְּסִפְר שִׁיחוֹת מוהר"ן (אוֹת - רַמֵּד) שֶׁמְעַתִּי מֵאֲחַד מִחֻשְׁבֵי אֲנָשִׁים, אִישׁ כְּשֶׁר וִירָא שְׂמִים וְעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּאַמַּת, וְשָׁמַר לוֹ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם עוֹבְדֵי ה' שְׂאִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִרְאֵה לָהֶם מֵהַ שְׁפָעֵלוּ כֹּל יְמֵי חַיֵּיהֶם. רַק אַחַר מוֹתָם בְּעוֹלָם הַבָּא, אִזּוֹ יִרְאוּ מֵהַ שְׁפָעֵלוּ. וְהַבְּנֵי שְׂרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ אָמַר לוֹ דְּבַר זֶה לְעֵינַי הַתְּחִיָּקוֹת לְבַל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ מֵהַ שְׂכָבֵר עֶסֶק בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם, וְצַדִּיק אֵינוֹ רוֹאֶה בְּעַצְמוֹ שׁוֹם פְּעֻלָּה. כִּי יֵשׁ שְׂאִינוֹ יְכוּל לְרֵאוֹת כֹּל יְמֵי חַיָּו מֵהַ שְׁפָעֵל כִּי אִם לְאַחַר כֵּן כְּנֹזֵר לְעִיל.

הַרִי לָנוּ דְגִמָּא מִפְּרֻשַׁת מַחז"ל הַקְדוּשִׁים, שְׂאֵף עַל פִּי שְׁעַבַד רַבִּי אַבְהוֹ אֶת בּוֹרְאוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו בְּשִׁלְמוֹת עֲצוּמָה, לֹא זָכָה לְרֵאוֹת כְּלוֹם מִמָּה שְׁפָעֵל, דְּבַר זֶה גֵּרַם לוֹ שְׂאֵפְלוּ כְּשֶׁהָרָאוּ לוֹ קִדָּם פְּטִירְתוֹ אֶת עֵצֶם הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁזָּכָה לָהֶן, תַּמָּה וְשָׂאֵל, לְמִי כָּל אֵלָה, כִּי חָשַׁב שֶׁהִיָּתָה כֹּל עַבְדוּתוֹ וְיִגְעַתּוֹ לְרִיק מִחֻמַּת שְׁלָא הָרָאוּ לוֹ כְּלוֹם עַד מוֹתוֹ.

העוסק בזבוי הרבים לתורה שָׁכְרוּ י"ג נְהָרֵי אֶפְרָסִמוֹן

ובספר "ערות דבש" כתב: ואמרו במדרש, לרבי אבהו הראו שָׁכְרוּ י"ג נְהָרֵי אֶפְרָסִמוֹן, ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתי לריק וגעתי וכו'. וצריך באור, איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות. ופשוטן של דברים כמו שכתבתי, כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר ושכיח שם כמבאר בגמ' פד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מאריך ישראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרך רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב פנדע למבקר פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש מבית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עוסקים בצרכי צבור, נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו, כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה, הכל לריק, כי מעט על ידי כן תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק וגעתי¹, אבל הראו לו משמים כי הקדוש ברוך הוא קבע לו שכר מכל מקום ושכרו הרבה מאד.

וכתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שערי קדשה – (חלק ב שער ז): מזכי לחיבבא: אמרו רבותינו ז"ל (אלהו רבא ספ"ח) למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמושה ואהרן, מפני שהיה עולה לרגל ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותן, וכן שמואל בנו נוהג אחריו, כמו שכתוב (שמואל א' ז') וסבב בית אל והגלגל וגו' ושפט את ישראל ותשובתו הרמתה כי שם ביתו, ואברהם לא זכה לכל מעלותיו אלא משום (בראשית י"ב ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, וכתוב (שם י"ח י"ח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול

ז. ובודאי יש לו שכר של מצוה, אך כידוע מאמרם ז"ל על הפסוק יקרה היא מפנינים וכל חפצין לא ישוו בה, דאפלו חפצי שמים לא מגיעים לערך של תורה, ועוד אמרו על הפסוק כי טל אורת טלך, שרק טל תורה מחיהו, ועל זה רבי אבהו החשיב הכל כנגד התורה לרי"ק, ועל זה בשרוהו בשמים י"ג נהרי אפרסמונא דכיא, דהזמן שהלך למען זכוי הרבים הוא כמו שלמד בעצמו. ועתה הגע בעצמך גם אתה תלמד זזה"ק אך אם תזכה אחרים כן יכפלו זכיותיך לעין ערוך וכאלו אתה בעצמך למדת.

וגו' כי ידעתיו אשר יצוה וגו', ושמרו דרך ה' וגו', וכל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.

המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

וכתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאגי זיע"א, בספרו "צוואה מחיים" וז"ל: **המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו...** ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשפא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה ותקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל ^ח מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר הקדוש עולה

ח. איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה, שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מהיכל ויקראו בה, והוא המזל שקוראים בה ולא שתעמוד בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת

רק 77 ש"ח, בבחינת **תנו עז לאלוקים**, (עז גימטריה 77 ובוה נותן כח ועילוי לפמליא של מעלה^ט) וכל המכניס את ספר הזוהר הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

על ידי שמירת המצוות שבעקב נזכה לגאולה

ועתה נחזור לבאר את הפסוק על פי דברי רש"י הקדוש.

"וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרֵתֶם וְעִשִּׂיתֶם אוֹתָם", פִּיֶּרֶשׁ רִשְׁ"י ז"ל, **אם מצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעונו. ושמר ה' אלקינ לך את הברית וגו' - ישמר לך הבטחתו.**

בואו נחשב, מה זה מצוות הקלות שאדם דש בעקביו, ואיך יכולים לתקן את זה בקלות.

כתוב בעץ חיים, שבעקבתא דמשיחא יכשלו באיסור חלב שבחלק אחוריים. וכך אנו רואים בדור האחרון, שבחול נכשלו הרבה שנים באיסור חלב, עד שבא מנקר אחר מא"י וגילה שאכלו חלב רח"ל. וידוע שהצדיקים הגדולים שם לא אכלו כל חייהם בשר בהמה, וכך ניצלו מאיסור חלב שהוא איסור כרת רח"ל.

וכדאמרו חז"ל (פסחים דף מט ע"ב): תניא רבי אומר עם הארץ אסור לאכול בשר (בהמה) שנאמר "זאת תורת הבהמה והעוף". ובכף החיים לרבי חיים פלאגי כתב: דק מי שיודע לכוון סוד הכוונות האר"י יוכל לאכול בשר.

ובשבט מוסר (לרבי אליהו האיתמרי ז"ע) פרק ל"ו מאריך מאוד ומזהיר לכל, שלא לאכול בשר בהמה כלל.

וידוע דהמקובל האלוקי זקן המקובלים רבי יצחק כדורי זי"ע, מימיו לא אכל כלל בשר בהמה ועוף, מלבד בערב יום כיפור שאכל מעט עוף, ובפורים מעט דג. וכן שמעתי על הצדיק הגדול המקובל רבי מרדכי אליהו זצ"ל שמעודו בן 13 שנה לא אכל לא בשר עוף ולא בשר בהמה, ולכן זכה לגדולתו בנגלה ובנסתר זיעוכי"א.

מת מצווה. שמצווה כזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל. ט. ועיין נפש החיים להגר"ח וואלזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

אנחנו מתפללים בכל יום בשמונה עשרה "כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה" – ואומרים "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" – עוד אומרים "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח... אחכה לו בכל יום שיבוא", כולם שואלים פה אחד, למה משיח לא בא?

החפץ חיים זצ"ל בספרו "צפית לישועה" כותב שני דברים יסודיים:

א. שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש. ב. שצריכים לחכות ולקוות על ביאת המשיח.

ומסביר במשל: לסוחר שנוסע למסחר באוניה לחודש פעם בשנה, ומזה החודש יש לו פרנסה לכל השנה. אחר שהזמין את המכוננית שיקח אותו לאוניה, הוא עומד ומחכה והמכוננית לא מגיע, הזמן עובר והוא מפחד שיפסיד את הזמן והאוניה תצא בלעדו, ומסתכל על השעון כל הזמן, וצועק אוי, הוא לא מגיע, מה יהיה, כל הפרנסה של כל השנה תלויה בנסיעה הזאת.

כך צריכים לחכות לביאת המשיח, אחכה לו בכל יום ולהרגיש שהכל תלוי בגאולה.

ובמה יכולים לקרב ביאתו?

ואיך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להיגאל במהרה?

רבי חיים ויטאל והפסא מלך כותבים: שְׁלֵמוּד הַקְּבֵלָה בְּשָׁעָה אַחַת יַעֲשֶׂה תִיקוּן מֵהַ שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִימוּד הַפֶּשֶׁט שֶׁנֶּה תִמְיָמָה, וּפְסָק בְּכַף הַחַיִּים (בסימן קנ"ה), דָּגָם הַלּוּמָד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּגִירָסָא בְּלִימוּד הַקְּבֵלָה יִחַשֵׁב לוֹ, וּמִרְוֵן הַבֵּן אִישׁ חֵי זַ"ל אוֹמֵר: כְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים ז"ל, דָּגְדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מַעֲסָק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שְׁבֵת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מַעֲסָק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחוּל. עַכְל"ק. וְהַאֲוֹרְחוֹת צְדִיקִים אוֹמֵר שְׁכָל מִצְוָה וְלִמּוּד תּוֹרָה שְׁבַשְׂמָחָה עָרְכוּ כְּפוּל אֶלֶף.

נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה לימוד אלף פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שיה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו ז"ל: ע: כְּאֲשֶׁר יְהוּדֵי לּוּמָד בְּשַׁבַּת קוּדֵשׁ וּבְשַׁמְחָה "הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשָׁעָה אַחַת לַעֲרֹךְ שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה, (למוֹד פֶּשֶׁט בִּימֵי הַחוּל).

החֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') **"החֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.**

ועכשיו נזכיר את הדבר הראשון של החפץ חיים **שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, באיזה שכר גדול יכולים לזכות בלימוד הזוהר הקדוש.**

אם כך אנו רואים שקיום דברי החפץ חיים, **גם לענין שכר ועונש, וגם לענין לחכות לביאת המשיח, קשורים ותלויים בלימוד הזוהר הקדוש.**

כתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורינו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מוחם לחדש חידושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים¹.

יש לי חבר שאני לומד אתו בחברותא זוהר הקדוש, אשר סבא שלו זצ"ל למד ביחד קבלה עם להבחל"ח מרן הגאון הגדול רבי **עובדיה יוסף שליט"א** כל יום, כשהיה רב הקהילה במצרים בקהיר לפני כשישים שנה (בשנים תש"ז - תש"י), ובזכות זה זכה להיות **חד בְּדָרָא** גם בתורת הנגלה. וכבר קרה עליו עוד לפני כ' 50 שנה המקובל הקדוש רבי **מרדכי שרעבי זצ"ל**, **"פאר הדור והדרו"**.

גודל השכר של הוראה באצבע

נספר סיפור מדהים: הרבנית של **הגאון מווילנא** זצ"ל הלכה יחד עם חברתה לאסוף צדקה. פעם אחת כשהלכו לאסוף צדקה, חברתה של הרבנית מווילנא הצביעה על אשה שעמדה במרחק מהם, ואמרה: **אולי האשה הזו תתן לנו צדקה?**

י. ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

אחר כך הרבנית וחברתה עשו ביניהן הסכם, מי שיפטר קודם מן העולם תבוא בחלום לחברתה לספר לה, איך שדנו אותה בעולם העליון.

חברתה של הרבנית מוויילנא נפטרה קודם, ובאה בחלום וסיפרה: אין לי רשות לגלות מה היה שם בבי"ד של מעלה, אבל דבר אחד אני יכולה לספר, שזה שהראיתי לך באצבע ללכת לאישה הזאת לקבל צדקה, זה שווה שם הרבה, ואין אפשרות להבין זאת בעולם הזה.

עכשיו שאנחנו יודעים כבר **גודל השכר של הוראה באצבע**, בואו ונחשוב, אם בן אדם אומר לחבירו ללמוד זוהר הקדוש, או שמעורר לעשות שיעור בזוהר הקדוש בבית המדרש, הוא מקבל כל הזכויות של כל הלומדים^א, וכדברי הנביא (ישעיה פרק טו ג) **"וּמַעֲוָלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לִי"**.

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפשר לספור הזכויות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספור כל השכר שלו, וכמה **"חומת מגן"** הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

ובזה נבין מה שרש"י הקדוש אומר: **אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון.**

ברש"י הזה מרומז, **השכר הגדול של מיליון שעות תורה שמקבלים על ידי לימוד זוהר הקדוש בשעה אחת שזה מצוה קלה, וכל אדם יכול בנקל לקיים את זה, ועל ידי זה יקויים הפסוק "ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" וכו', וכל הברכות הכתובות בתורה.**

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: **העוסקים בסודות התורה כאשר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכוחות הקליפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות,**

יא. ובמסכת ברכות (דף לד ע"ב): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שירשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כאשר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו', ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכול לישב בישיבות גבוהות ולעסוק בסודות התורה.

דוד המלך עליו השלום אומר בתהלים (פרק ב'): "לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֲמִים יִהְיֶה רִיק. יִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ". וכבר רואים איך שהאומות מתרגשות וחס ושלום מכינים למלחמה רח"ל.

ובפרק פ"ג (פסוקים ג' - ד') כתוב: "כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהַמְיִין וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ, עַל עַמְךָ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְעַצּוּ עַל צַפְנֵיךָ"; ודברי תורה כפטיש יפוצץ סלע, ומתבאר כחומר, מפני מה האוייבים יהמיון והשונאים מרימים ראש, מפני ש"עמך יערימו סוד" מלשון ערומים מתורת הסוד, וכידוע שהעצה היחידה להינצל הוא אך ורק על ידי לימוד הזוהר הקדוש (עיין באור הזוהר דברי הרמח"ל זי"ע, על סוד ההצלה).

מי לא מפחד מפצצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום?!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמוע ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה^{יג}, ובעזרת

יב. וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

יג. וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כפן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו,

השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזירות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה היא עליה"? [ספר הרש"ש עמ' 158]

מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה!?"...

והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכוחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנעורתם, לתלמודי תורה, לשיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עלייה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לביאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמוד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז

ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. [א-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה].

מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע וכולו להתקשר לנשמת הרשב"י י" - ולזכות

יד. כתב בספר פלא יועץ (ערך זובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנחצי ובה העולם, גם נתלבשת

בגוף בקבר **בהבלא דגרמי**, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטן] בענין **כותל המערבי, סוד לוח**: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוח, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. **כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוח שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי**].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא **בא מעולם העליון לאותו מקום** כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: **שמעו חד קלא דהוה אמו, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגויה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלון צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.**

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר **פנו מקום פנו מקום** לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון] **פוקד לאותו מקום** [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

(א) **על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא:** המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

(ב) **הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק:** בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^{טו}, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אכי"ר.

טו. כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניינו.

ההבטחה: "יכול אני!"

1,500,000 (סיליון חמש מאות אלה) לומדי אור היומי, 1,500 שעורי אור בקבצי האור, מעל 400 מתנדבים העובדים בטרין להנצחת היתר. המספרים קונדריים קעז עגמם, מספרים לנו אין עם-ושקאל מתגבש פלו, לשקפיו ונקמהולותיו, להנצבך פאור העליון וקלמשיפיע לעולם מאור היתר.

זאת שקמו לעצמנו קמטרה ב"מקפיל הזוהר העולמי", לקעל ולהקפיל למען למוז היתר לא לעם ולא לשקט עד אשר 'ויקלאה הארץ דעה את ד' פניוים לגם קמשיים', עד אשר כל יהודי פאשר הוא וקה לקביעו בבלו ולהצית קבשכותו את אור היתר.

למנוי רוע, שאפילו כק לומר מן הספר ללא הקנה קליל מעלתו גדולה מאד ומקרב את פן העלות, קפי שאמנו מוצאים ב'קסא קליל' (תקוו מ"ח):

כי למוז היתר הקדוש בקינא קעקלא מוקע עלולמות, וקל לשמו איה וקה ללמוד ולהקבין אפילו פרוש קמאיר איה, ישעה בו תקון למעלה קבשעה אמת מיה שלא ישעה קלמוד הקבשט שנה תמימה, ומקטב לו שהוא מן עולם הקא מקני היקלא דקלא, ויהיה מרואי פני השקל הישקבים ראשונה קמקומא דקבישא, ואין נחת רוח להשם קעקס קבשטת התורה שהוא התקמה האמתית המקפלת כי מופנה ידוע קענו, תבדך בקבורתו ומקיותו.

ע"פ הוראת גדולי הרבנים שליט"א תפילה וזעקה לקירוב הגאולה עד מתי – ל"ג בעומר תש"ע

ספר תהילים פרק לה:

עני יהנה אל צדיקים ואנני אל שונאים. פני יהנה בעשי רע להקרית מארין וקרם. עקקו ויהנה שמע ומכל צרותם העינים. קרוב יהנה לישברי לב ואת קפאי רוח וישוע. רבות רעות צדיק ומקלם יעילנו יהנה. שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. תמותת קשע קעה ושנאי צדיק יאשמו. פדה יהנה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו.

אחינו בני ישראל כלנו מתאספים באחדות גמורה בליל ל"ג בעומר אצל ציון הרשב"י במירון להרים קול זעקה, זעקה, ותחנונים [כמו בן יתאספו הקהלות יד בכל אתר ואתר] ויכונו גם היחידים כולם להתפלל באותה שעה (1:00 אורח הצות הלילה)

בקריאה גדולה – עד מתי ! ?

לאבינו שבשמים, שיאמר לצרותינו ד', ולהתחוק בלימוד התורה הקדושה ובפרט בלימוד הזוהר הקדוש לכבוד בעל ההילולא הרשב"י זיע"א כדי שנוכה לגאולה השלימה במהרה בחן בחדס וברחמים אכ"ר

אבינו שבשמים עד מתי

- עד מתי עורך בשבו ופתארתך ביד צד (תתנו לי ויה)
- עד מתי אלוקים יחרף צר וינאן אויב שמך לנצח (תהילים ע"ה)
- עד מתי דענת בתפילת עמך האכלתם לחם זמעה ותשקמו ברמעות שליש (תהילים ח"ה)
- עד מתי רשעים ד' עד מתי רשעים יעלזו (משלי י"ט)
- עד מתי מושועבדים אנו לידו של עשוי (זכר א"ט)
- שובה ד' עד מתי (תהילים א"ג)
- ואתה ד' עד מתי שובה ד' חלצה נפשי רושיעני למען הסדך (תהילים ד)
- עד מתי קין הפלאות (יהא"ב י)

עד מתי????

- עד מתי נאנקים ומוכים יתומים ואלמנות? – עד מתי שוועת החולים המתיסרים ומזור אין להם רח"ל?
- עד מתי דענת אנשים המפנים וילדים אין להם? – עד מתי יתנוכבו בחורים וילאו מלמעזא זיוונם?
- עד מתי צער הורים על בניהם שאינם גדלים כרצונם? – עד מתי ישילו מקורות פרנסה?
- עד מתי יקלעו למשפטים שקיים? – עד מתי יסתבמו בחובות אלמים ולרבות?
- עד מתי נועד בחדרי הדורים מה יעיל יום? – עד מתי מדינת ארון תפיל חיתתה על כל יושבי חבל?
- העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כאוב, רבש"ע עד מתי????

כדי שתשמע תפלתנו ברצון בואו ונקבל על עצמנו בלי נדר ללמוד כל יום ויום בספר הזוהר הקדוש (דף היומי – בשתי דקות) ונזכה לראות פלאות!
 משה רבינו אמר לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". בלשונה"ק: בכובת החבור שלך, ספר הזוה"ק, יצאו בני מן הגלות ברחמים, ללא צרות ויסורים וללא חבלי משיח. (זוהר נשא) ללימוד הזוהר הקדוש מוציל את האדם ומשפחתו והסובבים אותו במנוחה וישוערות (מאמר פנחס שער ו' אות ע"ט)
 כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מנטל כל מיני פורעניות וגרות קשות ורעות ומותנא והרבא וביהו מועלמא, (רבי יחיאל הרפ"א)

אנשים מעוניים שהם רואים ישועות בכל הענינים

עורו התעוררו והתחוקו ללימוד היומי (דף היומי) בזוהר הקדוש!

ככל שנוכה בלימוד הזוהר הקדוש, כן ירבה שפע הרמים וישועות לכל היהודים, ויודרך האויר ויטהר, ומשיח צדקינו בוא יבוא מחד.

מפעל הזוהר העולמי

הקפעות ספרי הזוהר, תרומות להמשך פעולות הארגון או להנצחת יקיריכם, לקפואה, לשיעור והלצלחה

"מפעל הזוהר העולמי"
 רחוב וחל לטש 24/8 רמת בית שמש
 טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

תקבב

עלוך אור הזהר

מקומנו להוציא לאור תורה, וזכה וישיב במוצעת הסגלמדיי בקמים והקבני הספרים, שיהי על ידו יצא המבור עולם, ותורה נבדעת ככל עת, ואלו היה גנון למוקצעות השלשון ברוחנות, לא היו לומדים בו.

ותנה אקרו חקמינו דרוגים לבקבה במקצת בקמות (דף ע"א) שפתוחיה דוקבות וכו' דקאיתא שם, ולפי זה העורב שיתנה חקמב מי אחרי מותו, גם הוא וזכה וישיב במוצעתו, שיהי הוא גם כן להסחיתו, ואין ספק לשהוא כא לעולם הבא, חקמב בעצמו עם סיוע מרחמיה ויזאון להקראתו להפיל פניו.

לקראת יום ההולאה דרשב"י נתנו "מפעל חסדי העולמו" את תוכנית לקבל אחד להיות מופנה הכתובים "להוציא לאור תורה", 5-6 שכל מה קוחד עלות להקדמת ספר בורה, ונכריה תפקידו ככל דברי ישועה (בתיכונים), בכרבת העולמה ורפואה או לעיני, וכל המורה הרר זה המשורה.

התבטא שפע צדיק ואמר: סגן הקיימים עם, וישראל וקצבו וכו' וכלית העם ששים וישתחים, דעת הוא יתבונן סגן הקיימים בעיניו מההורות, יבטון כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפעמים ירום ידו וינחה באשבעו גלם ויריבו עיניהם בקליאה נביטו בפניהם, או ישימיע סגן הקיימים את כולו ויאמר בהסגרתו אשבעו על יהודי מוסים: "ביומך הנפתי, לך כל חלק בגאולת העם", פן יראה על כל יהודי יהודי שפעל למען ביאתו.

על פי עורו והתעוררו להעיר את העולם באור העולמי, פי באורן נראה אור למשנן חסד על העולמי וישל חקרם, "אור חדש על ציון מאיר ונזכה בקהילה לאור" אמן.

ביומיה דבר יוחאי זענו!

וישראל מטאורים, עד שהאנך הקדוש ברוך הוא לקדשם פסח ביום ויבס מילה, בן גאולה השנייה לא תהיה נגאלה עד שיזמנו לתוכפתה הקדשה הזו, ותוא רצונו האל יתברך, ואשני הוזהב בה.

(ע"פ עשרה ספירות, סאפי א"א)
[כ"ב כתב באקון נשילטה (פסק י"ד א"ג), דנשאלה לא תהיה רק על ידו למווד התורה ועפר הנאולה גלמוד הפפלה.
מן כתב גם כפי מים וישאל בהתקדמה לסקר ע"פ היום": הכל תלו בשם התקנה הזאת, וקניעתנו מלהתעסק בה היא עוקמת אחור ועמוב בגני בית מוקדשט ותקראתנו.

גם בשעת הדקדק הוא כל התאושט מן ההקדמות כדאי הוא רבי שמעון לסגן עליו בשעת הדקדק (במות דף ע"ב) וכן עוד בכמה דוכתי בש"ס וישלן בשעת הדקדק (ומוא) של לומר על פי דברי הש"ס כפי שהם) שאמר רבי שמעון בן יוחאי (והוא סתם רבי שמעון בבל סתם) ויכלתי לפטר את כל העולם מן היום שנקבר העולם עד סופו והאקדקו הבית קצת סופו של גלות אדום (שהוא מלך כדאי נולד ביום פסח ופסח נביט אמן) שרבי שמעון בן יוחאי הוא ששמעו נקדד מלכי רומי רומי (ארום) דקאקרינו בשבת, ועל בן אמן העולמי או שמעון שגנה יתרה, ובקרט בסוף וימא איזין באקרתית גלם מלות אדום, וזהו רבי שמעון בן יוחאי במוח ובקט מהר הקדוש המבור דיתקראסון כדאי כתרעה להציל מקולי משיח ויסקון מן גלותא בבחו' ואלו חכמים נקראים שעת הדקדק בדוקתא (דמוא) כתר דוקתא כמבאר בורה הקדושה, על בן שפיר אקרו (רק בשב"ד) כדאי הוא רבי שמעון עברו התקנה פועמת, של לטן פר נקבה לפעלה, ופעל זענו לביאת המשיח על ידי הפעה והמזמן של ספרי הורה.

מביא הגאון מהרמ"א אויסקרולקה בסקפרו בן אברהם (פרשת וישלח דף כ"ג): המדפיסים ספרים

בפנט דרונט, דור עקבמא דקישיתא, לשאמות העולם כרקדים מוקבינו, מרימים מטיפים, העולמיים עינים ופוחתים פיהם לקבעו מים - מים יותר ממדיד חמים אמן בכבשה בון שבעים וארבעים, מול אוים הנקרוני האירני, מול כל מדינת ערב, מול בעצמות אחרים, שאון על פתוחו פה קננתה, בלטו כבר מצופים וקסמים לישועה, ד' מתי נזכה להיות ללא פחד וקלא חת? קמי טביל לשבת בשלחה ללא יסורים וקלא מצרים?

אני יכול לפטר אפר כבי שמעון בר יוחאי: "יכול אני לפטר את כל העולם בלו מן היום" (שיכוו מה. פה מה. ל"ב"ח) מעיד על עצמו "יכול אני". תאם רוצים אדם שלא תישלט עוד מלכות היום? מלכותה קיים שהעולם ויחול מלכות בהקמית? חפצים לראות רק הקדים גלויים מלחיו ותברכה אהבה.

אמר מר"ל לרשב"י: כדאי הוטרף דילך דאיהו ספר הורה... ומגו דשתינו? וישראל למעשה מולא דמי, דאיהו היא ספר הורה ויקון ביה מן מולא למוא כרבינו. ותקנים הורה (ויהי א"ל) "דן כדן וקתו ואין עמו אל קר". פרוש משים ששתים וישראל לטעם מאיר'ו התיים, שהוא ספר הורה על ידי יצא מן המלות כרבינו, ותקנים מן הספוק ש"הם ויזאנו מן המלות כלי קמרוג (וכאי ססיקאן מור פשתל שוא, דח סביד).

ויקבאר על כך בעל ספא לפלה וכך מצינו גם בתומים (סוף השו"ת) מתיא הבורא דילך פד ותגלי לתמא כדאי כתרעה בסוף וימא, ומגיניה ויקרא כ"ח) וקראתא דרוח בארין וי', ויבאר על כך בעל "קפא ליקר" (מחור 7): פשה גדול חייב על תלמידי חכמים ללמד ספלה, ונקשים פמה גדול אם אינם לומדים ספלה, וזכרם ארך לזאתה, כי הם ששבעים הגאולה הנתקנת לישעו, פי ישעיה בשעה אחת גלמוד הספלה מה שלא ישעיה גלמוד חדש גימם פשטיי התורה, פי גדול כחה לשבת הנאולה.

על אותו מטאור מביא הש"ת"ה הקדוש: הנה מבאר מביא, שנתחבור מהורה הנה עשיר להיות גנו וכו' עד שיבאו מיר האחרון בסוף תמיים שאון ותגלה לתחנתים, ויבכות העוסקים ביאוד משיח, פי זו תפלה הארץ דעה בספלת, אשיר אש התנה ספא קריכה לביאתו, וזהו שאמר ויבגינה ושתים איש אל אבותו (כו'), כדן שנתות ויגאול וישראל בשם שלא יגאול

ספר

תקוני הזהר

מנקד

דף היומי

מחולק ל- 354 ימות השנה

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

מחולק ל- 354 ימים

הקול הזוהר

שיעור במדע מספר

0722-990044

טעון מגינה

לזיכוי הרבים: גזור ותלה עמוד זה במקום השיעור

והמשכילים יזהרו כ**זוהר** הרקיע
ומצד יקי הרבים כבוכבים לעולם ועד

(דניאל י"ב)

במקום קדוש זה מתקיימים שיעורים בזוהר הקדוש לקרב הגאולה

מפעל הזוהר העולמי
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
הרשב"י
שיעורים בזהר הקדוש
כפי האוזן

מקום השיעור:

זמן השיעור:

השבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $24 \times 354 \times 75 = 637,200$
שוה: 637,200 שעות תורה בנגלה

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)
 יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

יעלה החשבון $70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000$ מיליארד 319 מיליון 408 אלף

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיצטרך ב 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב-100,000,000,000 מיליארד -

223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ-223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.

כל הזכות העצומה מכותו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

ואם הנך מזכה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנתתו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה הזמן המזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשנב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנתר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000	x10	9	100000	x10	5	10	x10	1
10000000000	x10	10	1000000	x10	6	100	x10	2
100000000000	x10	11	10000000	x10	7	1000	x10	3
1000000000000	x10	12	100000000	x10	8	10000	x10	4

סכ"ה x 100 מיליארד צאצאים

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול
כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

**לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה
שוה ללימוד 75 שנה בימות החול**

החשבון בשעות יהיה: 75X354X10

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתמיד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה
יצא אם כך, שבשבעים שנות היים של אדם, יעלה החשבון ל: 70X52X265,500=966,240,000
זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות,
והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש
נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוכה רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל למיליארד שעות תורה שיעטבר
111 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת
מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: 48,828,125X996,240,000=47,179,687,500,000,000 שעות,

כלומר כ- 47 מיליון מיליארדי [ביליון] שעות תורה.

וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה הונן שמוכר בנמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א: א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא חד חרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו היו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה הישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

אתו ואתכנשו

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים להוקיר לידיה, להעניק מתנה לבר מצוה, לשמח ביום ההולדת, וכדומה?
בקניית הסט "תיקוני זוהר" ו"אור הזוהר", ב- 5 ₪ בלבד לספר, תוכלו ליזכות בזה ובכא
גם מתנה יפה וגם חלק לעולם הבא.
יצא לאור ב"ה סט זוהר היומי במחיר מסובסד 77 ₪

כל הרוצה לקנות סטוקים לחלוקה או למכירה נא להתקשר:

054-8436784 או אצל חנות מלכות דוד

רח' השומר 74, בני ברק

צלצלו מהר לפני שייגמר, גם לאחר הדפסה

של 26,000 עותקים המלאי אוזל, הזדרזו!

כמו כן כל הרוצה לתרום להדפסות הבאות נא להתקשר לטלפון הנ"ל.

סיפורים מן המערכת:

חיתנתי את ביתי בשעטו"מ כאן בישראל, לרגל השמחה הגיעו כל ידידי ומכרי מארה"ב אנגליה, וכן משפחת המחותנים מחו"ל, כולם נקבצו ובאו להשתתף בשמחה, על כן ראיתי לנכון ליזכות את כולם בסט "אור הזוהר ותיקוני זוהר" עם הקדשה מיוחדת לכבוד החתונה. המתנה שאיירה חותם מיוחד על קהל המשתתפים, והופצה כמובן לארה"ב אנגליה ועוד ועוד. תזכו למצוות!

... התפללתי הרבה עד שזכיתי ב"ה לבן, רציני בכל מאודי לעשות משהו למען יגדל לתורה לחופה ולמעש"ט, וכשקראתי בעלונכם על הכח הרב הטמון בלימוד הזוהר הקדוש, החלטתי לחלק בברית את ה"תיקוני זוהר" לכל המוזמנים, ודאי כשילמדו בספר ישפיע על בני לגדול כאוות נפשי, לתורה לחופה ולמעשים טובים בעו"ה.

בחודש שעבר הגיע יום השנה לבני היקר, שנקטף בדמי ימיו מן המחלה הידועה רח"ל, ידעתי שלכאוב ולהצטער לא כך דרכו של יהודי, כעת הזמן לפעול לעילוי נשמתו. לאחר שעיינתי במאמר שהבאתם מ"כסא מלך" והבן איש חי זצ"ל על גדול השעה של לימוד הזוהר, ששעת לימוד בשבת שווה ללימוד 1000 שנות נגלה, ידעתי גם ידעתי מה מוטל עלי לעשות. מיד הזמנתי 100 ספרי "תיקוני זוהר ואור הזוהר" וחלקתי אותם לכל קרובי משפחתי ולכל חברי, שכל אחד ילמד 2 דקות ביום לעילוי נשמת בני. אין לנו מושג מה קורה בשמים בשעת הלימוד. אבל בטוחני, שנשמתו תתעלה ותעלה מעלה מעלה בדרגות הנעלות והנשגבות, עד שנוכה שיקומו וירננו שוכני עפר בביאת משיח צדקינו כב"א.

200 ספרים

על הזוהר וכתבי האר"ל שהוצאנו לאור בעזרת השם:

- א. **ספר זוהר היומי** ספר הזוהר המקחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (עם זהר חדש ותקוני זהר) 12 גרכים מפארים ל"ב החדשי השנה.
- ב. **ספר זוהר היומי** ספר הזוהר המקחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (בלי זהר חדש ותקוני זהר) 12 גרכים מפארים ל"ב החדשי השנה.
- ג. **ספר תקוני זהר היומי** ספר תקוני זהר המקחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (400 עמודים).
- ד. **ספר זהר חדש** ספר זהר חדש המקחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה.
- ה. **אינן ליכט פון תורה** נפלאות הזוהר בקישון הקדוש ובאידיש (192 עמודים).
- ו. **אינן ליכט פון תורה** גן עדן התחתון על הרשב"י באידיש (32 עמודים).
- ז. **אינן ליכט פון תורה** נפת צופים באידיש על התורה. חלק א (177 עמודים).
- ח. **אינן ליכט פון תורה** נפת צופים באידיש על התורה. חלק א (187 עמודים).
- ט. **זהר תורה על התורה** ה' חלקים.
- י. **זהר תורה על ג"ף.**
- יא. **זהר תורה הקדוש על התורה.**
- יב. **לקוטי זהר:** גראשית (80 עמודים).
- יג. **לקוטי זהר:** שמות (105 עמודים).
- יד. **לקוטי זהר:** ויקרא-במדבר-דברים (206 עמודים).
- טו. **תקון הברית:** גראשית, לקוט גדול מהזהר ועוד על קדשת תקון הברית (400 עמודים).
- טז. **אור הזוהר** לקוט גדול ומקיף על ענני למוד הזוהר, רשב"י, ל"ג בעומר, וכל המוסתעף (560 עמודים).
- יז. **קרא לשמש ויזרח אור הזוהר** (386 עמודים).
- יח. **אור הזוהר הקדוש** לקוט גדול ומקיף על ענני למוד הזוהר ותקונים ולימוד הקבלה, וגדל מעלת התקשרות לרשב"י על ידי למוד הזוהר, וכל המוסתעף (586 עמודים).
- יט. **הדרך וההכנה ללמוד ספר הזוהר הקדוש** בו ובאר גדל החיוב ללמוד וללמד הזוהר הקדוש והתקונים ותחמת האמות סגולות הגדולות והנוראות הטמונות בזהר הקדוש הזוהר תקון להשיגה ומקרב הגאולה ספר הזוהר הוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילחב לבך בשלוקבת אש לעבודה התמימה ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר על ידי למוד והפצת הזוהר הקדוש מתקשרים לרשב"י בזה ובבא הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק הענין הגדול ללמוד הזוהר הקדוש בדרך הזו יותר מדורות הקודמים בדרות האחרונים בינו וישיבילו קרני התורה שלא השיגו הקודמים מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא בבחינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות" טבילת ענרא הוא הקרוב ללמוד תורת הח"ן, וישתח זקרי לבך ומוסך לעבודת השם ותבנה, ולמוד הקבלה ללא טהרה גורמת מינות ואפיקורסות עוד יבאר בו גדל הענין להזהר בטבילת ענרא.
- כ. **אמירת הזוהר בהלקתה** (92 עמודים).

תקנה 200 ספרים על הזהר וכתבי האר"ל

- כא. **שער התקונים** עניני למוד ספר "תקוני זהר היומי" (66 עמודים).
- כב. **זהר לזקנים עם נערים** (26 עמודים).
- כג. **גדולי ישראל על הזהר** (64 עמודים).
- כד. **שער הזהר** הדרך וההכנה ללמוד ספר הזהר הקדוש.
- כה. **שער הזהר** 36 עלונים חדשים.
- כו. **ספר "שער ארץ ישראל"** בו ובאר גדל מעלת קדושת ארץ ישראל מלכת מזהר הקדוש ותקונים וכתבי האר"ל ועוד.
- כז. **ספר הערב רב** על פי הזהר הקדוש (226 עמודים).
- כח. **ספר הערב רב** על פי האר"ל (178 עמודים).
- כט. **הערב רב וכל המסתעף** חלק ראשון על פי ספר הזהר סדר גראשית (36 עמודים).
- ל. **הערב רב וכל המסתעף** חלק שני על פי ספר הזהר סדר שמות (70 עמודים).
- לא. **הערב רב וכל המסתעף** חלק שלישי על פי ספר הזהר סדר ויקרא (20 עמודים).
- לב. **הערב רב וכל המסתעף** חלק רביעי על פי ספר הזהר סדר במדבר (54 עמודים).
- לג. **הערב רב וכל המסתעף** חלק חמישי על פי ספר הזהר סדר דברים (26 עמודים).
- לד. **הערב רב וכל המסתעף** חלק ששי על פי ספר הקדוש תקוני זהר (90 עמודים).
- לה. **הערב רב וכל המסתעף** חלק שביעי על פי ספר הקדוש זהר חדש (30 עמודים).
- לו. **הערב רב וכל המסתעף** חלק שמיני על פי ספר הקדוש עץ חיים לרבינו האר"ל (16 עמודים).
- לז. **הערב רב וכל המסתעף** חלק תשיעי על פי ספר הקדוש שער הגלגלים לרבינו האר"ל (12 עמודים).
- לח. **הערב רב וכל המסתעף** חלק עשירי על פי ספר הקדוש שער הפסוקים לרבינו האר"ל (64 עמודים).
- לט. **הערב רב וכל המסתעף** חלק י"א על פי ספר הקדוש שער הלכותים לרבינו האר"ל (44 עמודים).
- מ. **הערב רב וכל המסתעף** חלק י"ב על פי ספר הקדוש עין הדעת טוב על התורה לרבינו האר"ל (128 עמודים).
- מא. **הערב רב וכל המסתעף** חלק י"ג על פי ספרים הקדושים שער מאמרי רשב"י, לקוטי תורה, משנת חסידים, לרבינו האר"ל (16 עמודים).
- מב. **הערב רב וכל המסתעף** חלק י"ד מנהיגי הדור האחרון קדם ביאת המשיח ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדש מצדיקים הקודמים מה שנבאו על מנהיגי הדור האחרון הלזה בעקבתא דמשיחא, מ'סד מהזהר הקדוש ומהאר"י הקדוש (54 עמודים).
- מג. **הערב רב וכל המסתעף** חלק ט"ו מנהיגי הערב רב והספרא אחרא בדור האחרון לפני ביאת המשיח ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדש מזהר הקדוש ומהאר"י הקדוש, ומהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים וכן עלינו, שבאחרית הזמנים יהיו רב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך להיכנס, וגדל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והערך להתפלל ולהנצל מהם, ובאורים בענינים אלו (60 עמודים).
- מד. **הערב רב וכל המסתעף** חלק ט"ז מנהיגי הערב רב והספרא אחרא ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדש מזהר

200 ספרים על הזוהר וכתבי האר"י ל תקבט

שִׁכְרָה וְעֵשָׂה עַל עֲגִינֵי פְגָם וְתַקוּן הַקְּבֵרִית (124 עמודים).

נ. **סֵפֶר תַּקוּן פְּגָם הַקְּבֵרִית** חֵלֶק רֵאשׁוֹן הוֹצֵא לְאוֹר שְׁנַת תַּשְׁס"ד לְפָרֵט קָטָן. הַסֵּפֶר נִדְפַס לְזְכוּת הַרְבִּים, וּמִתְחַלֵּק בְּחֻנָּם לְכָל דוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ (420 עמודים).

נא. **תַּקוּן הַכְּלָלִי** כִּי הוּא תַּקוּן הַקְּבֵרִית הַנִּקְרָא "תַּקוּן הַכְּלָלִי" מְבַאֵר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' (סִיּוּן כ"ט אוֹת ד'), וְהוּא תַּקוּן לְמִקְרָה לְיֵלֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, לֹאמֹר אֵלּוּ הַעֲשֵׂיָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים (טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ) בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁקָּרָה לוֹ, מִרְבֵּנּוּ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ צְדִיק הָאֲמִתִּי אוֹר יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, נַחַל נּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲקִמָּה, רַבִּי נַחְמָן מְבַרְסֵלֶב וְכוּתָו יְגַן עֲלֵינוּ (72 עמודים).

נב. **סֵפֶר קְדוּשַׁת הַקְּבֵרִית** וְהוּא לְקוּט מ"ח חֶק לְיִשְׂרָאֵל" פְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת-מְשֻׁפְּטִים עִם הוֹסְפוֹת הַדְּשׁוֹת שֶׁעָרִי קְדוּשָׁה עַל קְדוּשַׁת יִשְׁמִירַת הַקְּבֵרִית (36 עמודים).

נג. **הַשִּׁכְרָה וְהַעֲשֵׂה בְשִׁמְרַת עֵינַיִם** (44 עמודים).

נד. **סוּד ד' לִירָאִיו** סֵדֶר הַגְּלוּגִילִים, עַל פִּי הָאֲרִיז"ל וְרַבֵּי חַיִּים וִיטָאֵל וְכוּתָם יְגַן עֲלֵינוּ, נִדְפַס בְּסֵפֶר שִׁכְרָה וְעֵשָׂה פְּרָשַׁת פְּתוּחַס (50 עמודים).

נה. **סוּד ד' לִירָאִיו הַתְּנֵדֵשׁ** (14 עמודים).

נו. **סֵפֶר "מְאוּרֹת הַזוֹהַר"** (480 עמודים).

נז. **סֵפֶר "הַתְּגִלּוֹת הַזוֹהַר"** (72 עמודים).

נח. **סֵפֶר "אַגְרוֹת הַזוֹהַר"** (124 עמודים).

נט. **סֵפֶר "הַרְמִיחַ" לְהַזוֹהַר"** (16 עמודים).

ס. **סֵפֶר "עֵת לְעֲשׂוֹת לַה'"** (28 עמודים).

סא. **סֵפֶר "הַמְשִׁיחַ וְהַזוֹהַר"** (10 עמודים).

סב. **סֵפֶר "הַצְּדִיקִים וְהַזוֹהַר"** (10 עמודים).

הַקְּדוֹשׁ וּמִהָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ וּמִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁבְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִהְיוּ רַב הַמְּנַהֲיִים וְהָרָאשִׁים מִהַעֲרַב רַב, וְסִיּוּמֵינִם אֵיךְ לְהַפְרִיחַ, וְגַדְל הַחַיִּיב לְהַתְּרַחַק מֵהֶם וּמִהַמוֹנָם, וְהַעֲרָךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַנְצִיל מֵהֶם, וּבְאוּרִים רַבִּים בְּעֲנִיִּים אֵלּוּ. (38 עמודים).

מא. **הַעֲרַב רַב וְכָל הַמִּסְתַּעֲף** חֵלֶק י"ז לְקוּט מִסֵּפֶר קַבְלָה וּמוֹסָר (58 עמודים).

מב. **הַעֲרַב רַב וְכָל הַמִּסְתַּעֲף** חֵלֶק י"ח לְקוּט מִסֵּפֶר קַבְלָה וּמוֹסָר (364 עמודים).

מז. **בְּסֵפֶר "הַעֲרַב רַב" הַזְּכוּרִים לְעֵיל:** בְּהֵם מְבַאֵר גְּדָל עֲנָן חַיִּיב הַלְמוּד וְלַחֲקוֹר מַעֲשֵׂי וְעֲנִי הַעֲרַב רַב, וְאֵיךְ שֶׁעָרִיכִים לְלַחֵם נְגַדָם, שֶׁמְקַלְקְלִים אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל כְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעוֹקְרִים כָּל הַמַּעֲשׂוֹת שֶׁבְּתוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. גַּם מְבַאֵר בְּהֵם הַשִּׁכְרָה הַגָּדוֹל לְמִי שֶׁעוֹסֵק לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲרַב רַב, וּמַעוֹרֵר אֶת הַרְבִּים שֶׁלֹּא יַפְלוּ בְּרִשְׁתָּם חֵס וְשְׁלוֹם. עוֹד מְבַאֵר, שֶׁהַעֲרַב רַב הֵם רְפוּאִים כְּנַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים, מְבַאֵר אֲכָל נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנַחֲשׁוֹן וְעַקְרָבִין דִּילָה אֵינּוּן עֲרַב רַב. (זֶה־רַב תְּדִשׁ פְּרָשַׁת יִתְרוֹ מֵאֲמָר ז' וְיִי בְּרָאשִׁית). עוֹד מְבַאֵר בְּהֵם, גְּדָל הַחַיִּיב שֶׁמְטַל עַל כָּל אִישׁ וְאִישׁ לְהִיּוֹת כְּכִי בְּהֵם בְּפִרְסוּתֵיהֶם וּבְדַקְדוּקֵיהֶם, כִּי בְּזֶה תַלְמִיּוֹ יִסוּד קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְבוֹ תַלְמִיּוֹ גַּם כֵּן בִּיאַת מְשִׁיחַ כֵּן דוֹד, כְּמוֹ שֶׁנֶּלְמַד לָנוּ הַעֲזַן חַיִּים בְּהַתְּקַמְרוֹ.

מח. **סֵפֶר בֵּית הַרְשָׁבִי** עַל שְׁמִירַת וְתַקוּן פְּגָם הַקְּבֵרִית דִּינָיו וּמִנְהִיגוֹ סֵדֶר בְּרָאשִׁית שְׁמוֹת חֵלֶק א', ב' וְיִבְאֵר גְּדָל עֲנָן הַלְמוּד שֶׁל שִׁכְרָה וְעֵשָׂה עַל עֲנִיִּים פְּגָם וְתַקוּן הַקְּבֵרִית (160 עמודים).

מט. **סֵפֶר בֵּית הַרְשָׁבִי** עַל שְׁמִירַת וְתַקוּן פְּגָם הַקְּבֵרִית, דִּינָיו וּמִנְהִיגוֹ, סֵדֶר בְּרָאשִׁית שְׁמוֹת חֵלֶק ב', ג', ב' וְיִבְאֵר גְּדָל עֲנָן הַלְמוּד שֶׁל

תקל 200 ספרים על הזוהר וכתבי האר"ל

- סג. ספר "השבונות הזוהר" (8 עמודים). פח. עלון אור הזוהר # 4 (16 עמודים).
- סד. ספר "קבלתי ונזשעתי" (8 עמודים). פט. עלון אור הזוהר # 5 (4 עמודים).
- סה. ספר "אלה מקראי קודש" (14 עמודים). צ. עלון אור הזוהר # 6 (16 עמודים).
- סו. ספר "הפצת הזוהר" (14 עמודים). צא. עלון אור הזוהר # 7 (4 עמודים).
- סז. ספר "מגדקי הרבים" (32 עמודים). צב. עלון אור הזוהר # 8 (4 עמודים).
- סח. אור האמת (2 עמודים). צג. עלון אור הזוהר # 9 (4 עמודים).
- סט. אל הערפל (32 עמודים). צד. עלון אור הזוהר # 10 (8 עמודים).
- ע. הזוהר והמשיח. צה. עלון אור הזוהר # 11 (8 עמודים).
- עא. גאלת הרשב"י (42 עמודים). צו. עלון אור הזוהר # 12 (8 עמודים).
- עב. גימטריית הזוהר (52 עמודים). צז. עלון אור הזוהר # 13 (8 עמודים).
- עג. ישועות הזוהר (32 עמודים). צח. עלון אור הזוהר # 14 (8 עמודים).
- עד. ישועות הרשב"י (32 עמודים). צט. עלון אור הזוהר # 15 (8 עמודים).
- עה. נקלאות הזוהר (82 עמודים). ק. עלון אור הזוהר # 16 (16 עמודים).
- עו. שירה וזמרה (14 עמודים). קא. עלון אור הזוהר # 17 (8 עמודים).
- עז. שער הזוהר. קב. עלון אור הזוהר # 18 (8 עמודים).
- עה. תולדות רשב"י. קג. עלון אור הזוהר # 19 (8 עמודים).
- עט. תהלות הזוהר (42 עמודים). קד. עלון אור הזוהר # 20 (8 עמודים).
- פ. תיבת נח (32 עמודים). קה. עלון אור הזוהר # 21 (8 עמודים).
- פא. תשובת הרשב"י (22 עמודים). קו. עלון אור הזוהר # 22 (8 עמודים).
- פב. מפעלות הזוהר (54 עמודים). קז. עלון אור הזוהר # 23 (8 עמודים).
- פג. תיקוני זוהר היומי ב' חלקים (960 עמודים). קח. עלון אור הזוהר # 24 (8 עמודים).
- פד. זוהר היומי המחולק ל-354 ימי השנה 6 כרכים (4000 עמודים). קט. עלון אור הזוהר # 25 (8 עמודים).
- פה. עלון אור הזוהר # 1 (6 עמודים). קי. עלון אור הזוהר # 26 (8 עמודים).
- פו. עלון אור הזוהר # 2 (6 עמודים). קיא. עלון אור הזוהר # 27 (2 עמודים).
- פז. עלון אור הזוהר # 3 (12 עמודים). קיב. עלון אור הזוהר # 28 (2 עמודים).
- קיג. עלון הזוהר פצצת אטום (8 עמודים).
- קיד. עלון אור הזוהר # 30

200 ספרים על הזוהר וכתבי האריז"ל תקלא

	קטו. עלון אור הזוהר # 31	קלה. לך לך
	קטז. עלון אור הזוהר # 32	קלו. ויגרא
	קיז. עלון אור הזוהר # 33	קלז. חיי שרה
	קיח. עלון אור הזוהר # 34	קלח. תולדות
	קיט. עלון אור הזוהר # 36	קלט. ויצא
	קכ. עלון אור הזוהר # 37	קמו. וישלח
	קכא. עלון אור הזוהר # 38	קמא. וישב
	קכב. עלון אור הזוהר # 39	קמב. מקץ
	קכג. חק לישראל עם ביאור בלשון הקודש סדר גראשית (280 עמודים).	קמג. ויגש
	קכד. חק לישראל עם ביאור בלשון הקודש סדר שמות (266 עמודים).	קמד. ויחי
	קכה. חק לישראל עם ביאור בלשון הקודש סדר ויקרא (260 עמודים).	קמו. וארא
	קכו. חק לישראל עם ביאור בלשון הקודש סדר במדבר (240 עמודים).	קמז. בא
	קכז. חק לישראל עם ביאור בלשון הקודש סדר דברים (264 עמודים).	קמח. בשלח
	קכח. לקוטי חק לישראל על סדר גראשית (210 עמודים).	קמט. יתרו
	קכט. חק לישראל עם ביאור בלשון הקודש על פל התורה ביאור מתוק מדבש (500 עמודים).	קנ. משפטים
	קל. פל הזוהר הקדוש מחלק לפרשיות דף הימי לשנה אחת עם ביאור בלשון הקודש.	קנא. תרומה
	קלא. תורת הזוהר מחלק לפרשיות פל הזוהר מתרגם ללשון הקודש [רק הלשון קודש]:	קנב. תצנה
	קלב. הקדמות הזוהר (160 עמודים).	קנג. כי תשא
	קלג. גראשית (160 עמודים).	קנד. ויקהל
	קלד. נח (154 עמודים).	קנה. פקודי
		קנו. ויקרא
		קנז. צו
		קנח. שמיני
		קנט. תזרע
		קס. מצורע
		קסא. אהרי

תקלב 200 ספרים על הזוהר וכתבי האריז"ל

- קסב. קדושים. (69 עמודים).
 קסג. אמור (165 עמודים).
 קסד. בהר (45 עמודים).
 קסה. בחקותי (33 עמודים).
 קסו. במדבר (35 עמודים).
 קסז. נשא (92 עמודים).
 קסח. בהעלותך (80 עמודים).
 קסט. שלח (163 עמודים).
 קע. קרח (32 עמודים).
 קעא. חקת (42 עמודים).
 קעב. בלק (277 עמודים).
 קעג. פנחס (438 עמודים).
 קעד. ממוט (5 עמודים).
 קעה. ואתחנן (102 עמודים).
 קעו. עקב (36 עמודים).
 קעז. שופטים (13 עמודים).
 קעה. כי תצא (89 עמודים).
 קעט. וילך (160 עמודים).
 קפ. האזינו (44 עמודים).
- קפא. **כל הזוהר הקדוש** מן חלק לפרשיות דף היומי לשתי שנים עם ביאור בלשון הקודש.
 קפב. **כל הזוהר הקדוש** מן חלק לפרשיות דף היומי לחמש שנים עם ביאור בלשון הקודש.
 קפג. **כל הזוהר הקדוש** מן חלק לפרשיות דף היומי לחמש שנים בלי ביאור.
- קפד. **כל הזוהר הקדוש** מן חלק לפרשיות דף היומי לשלוש שנים בלי ביאור.
 קפה. **כל הזוהר הקדוש** מן חלק לפרשיות דף היומי לחמש שנים בלי ביאור.
 קפו. **כל הזוהר הקדוש** מן חלק לפרשיות דף היומי לשנה אחת בלי ביאור.
 קפז. **במחיצת הרשב"י** (38 עמודים).
 קפח. **אור הרשב"י** (64 עמודים).
 קפט. **זכותא דרשב"י** (54 עמודים).
 קצ. **הכל על כל רגע** (18 עמודים).
 קצא. **נשמת הרשב"י** (14 עמודים).
 קצב. **תיים של זוהר** (18 עמודים).
 קצג. **השפעות הרשב"י** (22 עמודים).
 קצד. **רחמי הרשב"י** (12 עמודים).
 קצה. **הזוהר והר סיני** (16 עמודים).
 קצו. **הקדמות פת הזוהר** (12 עמודים).
 קצז. **הזוהר והערב רב** (112 עמודים).
 קצח. **שער התיקונים** (80 עמודים).
 קצט. **אין ליכט פון תורה** חלק 466 רבי שמעון בן יוחאי גו עדן המתותון (32 עמודים).
 ר. **אל הערפל** הוצאה שנייה עם הוספות (23 עמודים).
 רא. **אור הזוהר המחולק** ל-354 ימות השנה עם הוספות (796 עמודים).
 רב. **ספר "אגרות הזוהר"** חלק ב.

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלכנים

קוד מסלכה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף		1	2	3	4	5	6	7	8	9	0								

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4	7	6	9	5

אני/הח"מ (שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק) _____ מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

1. תוקדם לכם בזה הוראה לחייב את חשבונות/ו הביל בסכומים, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומנעו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מונטי, ע"י יגן עדן התחנות' כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".
2. ידוע לילול כי:

- א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ולגן עדן התחנות' שתבגס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מות ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול ע"י הוראת כל זין.
- ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידינו לבנק בכתב, למחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
- ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אויח/נוכחי לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.
- ד. ידוע לילול כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נשאים שעלינו להסדיר עם המנכ"ל.
- ה. ידוע לילול, כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לילול ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנון חובים אלה.
- ו. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד טעם החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצוען.
- ז. הבנק רשאי להציג/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, וזדוע לילול על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
- ח. נא לאשר לגן עדן התחנות' בספס המחובר לזה, בקבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי הרשאה _____ מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

לימוד לילה שלם בכותל 312 ₪	לימוד שעה (3 המקומות) 98 ₪	שעה בכותל 26₪	שעה בקבר רחל 36₪	שעה ברשב"י 36 ₪

חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלכה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף		1	2	3	4	5	6	7	8	9	0								

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחנות" (עפי' זוהר פ' לך לך)

רח' נחשון 01 בית שמש 290999

בית שמש

קבלנו הוראת פ' _____ לכבוד חובים

בסכומים ובמועדים שיומנעו באמצעי מונטי שתציינו לנו מידו פעם בפעם, ואשר מספר חשבונות/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצוען, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר.

אישור זה לא ימנע בהתחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השימוש שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

תאריך _____

חתימה וחותמת הסניף

צְוָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

מְאֹרוֹת הַזֶּהָר

וּבּו י"ב סֵפָרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "מְאֹרוֹת הַזֶּהָר"
- ב. סֵפֶר "הַתְּגִלוֹת הַזֶּהָר"
- ג. סֵפֶר "אֲגֻרוֹת הַזֶּהָר"
- ד. סֵפֶר "הַרְמוֹת" ל וְהַזֶּהָר"
- ה. סֵפֶר "עַת לַעֲשׂוֹת לָהּ"
- ו. סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר"
- ז. סֵפֶר "הַצַּדִּיקִים וְהַזֶּהָר"
- ח. סֵפֶר "הַשְּׂבוּנוֹת הַזֶּהָר"
- ט. סֵפֶר "קַבְּלֹתִי וְנוֹשְׁעֵתִי"
- י. סֵפֶר "אֵלֶּה מִקְרָאֵי קוּדֵשׁ"
- יא. סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֶּהָר"
- יב. סֵפֶר "מְצַדִּיקֵי הַרְבִּיבִים"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הַעוֹלָמִי"
בַּעֲיֵהּ"ק בֵּית שְׁמוֹשׁ תּוֹבֵב"א
ל"ג בַּעֲזוֹמֶר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

צְוָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אורות הזֶהר

וּבּו' י"ב סֵפָרִים נִמְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "תְּשׁוּבַת הַרְשָׁב"י"
- ב. סֵפֶר "נִפְלְאוֹת הַזֶּהר"
- ג. סֵפֶר "תְּהִלּוֹת הַזֶּהר"
- ד. סֵפֶר "גְּאֻלַּת הַרְשָׁב"י"
- ה. סֵפֶר "בְּמַחֲצֵיַת הַרְשָׁב"י"
- ו. סֵפֶר "מִפְעָלוֹת הַזֶּהר"
- ז. סֵפֶר "אוֹר הַרְשָׁב"י"
- ח. סֵפֶר "הַזֶּהר וְהַעֲרֵב רֵב"
- ט. סֵפֶר "זְכוּתֵא דְרְשָׁב"י"
- י. סֵפֶר "גִּימְטְרִיאוֹת הַזֶּהר"
- יא. סֵפֶר "שְׁעַר הַתְּקוּנִים"
- יב. סֵפֶר "שִׁירָה וְזִמְרָה בֵּר יוֹחָאִי"

יוצא לאור על ידי 'מפעל הזֶהר העולמי'
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אָלוֹל שְׁנַת תש"ע לפ"ק

מפתח לוח לימוד חודשי

קצח.....	טז לחודש.....	א לחודש.....	יט.....
רי.....	יז לחודש.....	ב לחודש.....	לא.....
רכג.....	יח לחודש.....	ג לחודש.....	מג.....
רלה.....	יט לחודש.....	ד לחודש.....	נה.....
רמו.....	כ לחודש.....	ד לחודש.....	סז.....
רסד.....	כא לחודש.....	ה לחודש.....	סח.....
רעו.....	כב לחודש.....	ו לחודש.....	עט.....
רפח.....	כג לחודש.....	ז לחודש.....	צא.....
ש.....	כד לחודש.....	ח לחודש.....	קג.....
שיב.....	כה לחודש.....	ט לחודש.....	קטו.....
שכד.....	כו לחודש.....	י לחודש.....	קכז.....
שלו.....	כז לחודש.....	יא לחודש.....	קלט.....
שמח.....	כח לחודש.....	יב לחודש.....	קנא.....
שס.....	כט לחודש.....	יג לחודש.....	קסב.....
שסט.....	ל לחודש.....	יד לחודש.....	קעד.....
		טו לחודש.....	קפו.....

מפתח לוח לימוד יומי

עג..... יום כה חשון	מו..... יום כח תשרי	יט..... יום א תשרי
עד..... יום כו חשון	מז..... יום כט תשרי	כ..... יום ב תשרי
עה..... יום כז חשון	מח..... יום ל תשרי	כא..... יום ג תשרי
עו..... יום כח חשון	מט..... יום א חשון	כב..... יום ד תשרי
עז..... יום כט חשון	נ..... יום ב חשון	כג..... יום ה תשרי
עח..... יום א כסלו	נא..... יום ג חשון	כד..... יום ו תשרי
עט..... יום ב כסלו	נב..... יום ד חשון	כה..... יום ז תשרי
פ..... יום ג כסלו	נג..... יום ה חשון	כו..... יום ח תשרי
פא..... יום ד כסלו	נד..... יום ו חשון	כז..... יום ט תשרי
פב..... יום ה כסלו	נה..... יום ז חשון	כח..... יום י תשרי
פג..... יום ו כסלו	נו..... יום ח חשון	כט..... יום יא תשרי
פד..... יום ז כסלו	נז..... יום ט חשון	ל..... יום יב תשרי
פה..... יום ח כסלו	נח..... יום י חשון	לא..... יום יג תשרי
פו..... יום ט כסלו	נט..... יום יא חשון	לב..... יום יד תשרי
פז..... יום י כסלו	ס..... יום יב חשון	לג..... יום טו תשרי
פח..... יום יא כסלו	סא..... יום יג חשון	לד..... יום טז תשרי
פט..... יום יב כסלו	סב..... יום יד חשון	לה..... יום יז תשרי
צ..... יום יג כסלו	סג..... יום טו חשון	לו..... יום יח תשרי
צא..... יום יד כסלו	סד..... יום טז חשון	לז..... יום יט תשרי
צב..... יום טו כסלו	סה..... יום יז חשון	לח..... יום כ תשרי
צג..... יום טז כסלו	סו..... יום יח חשון	לט..... יום כא תשרי
צד..... יום יז כסלו	סז..... יום יט חשון	מ..... יום כב תשרי
צה..... יום יח כסלו	סח..... יום כ חשון	מא..... יום כג תשרי
צו..... יום יט כסלו	סט..... יום כא חשון	מב..... יום כד תשרי
צז..... יום כ כסלו	ע..... יום כב חשון	מג..... יום כה תשרי
צח..... יום כא כסלו	עא..... יום כג חשון	מד..... יום כו תשרי
צט..... יום כב כסלו	עב..... יום כד חשון	מה..... יום כז תשרי

תקלה

מפתח לוח לימוד יומי

יום כז שבט.....קסא	יום כד טבת .....קלא	יום כג כסלו.....ק
יום כז שבט.....קסב	יום כה טבת .....קלב	יום כד כסלו.....קא
יום כח שבט.....קסג	יום כו טבת .....קלג	יום כה כסלו.....קב
יום כט שבט.....קסד	יום כז טבת .....קלד	יום כו כסלו.....קג
יום ל שבט.....קסה	יום כח טבת.....קלה	יום כז כסלו.....קד
יום א אדר.....קסו	יום כט טבת.....קלו	יום כח כסלו.....קה
יום ב אדר.....קסז	יום א שבט.....קלז	יום כט כסלו.....קו
יום ג אדר.....קסח	יום ב שבט.....קלח	יום ל כסלו.....קז
יום ד אדר.....קסט	יום ג שבט.....קלט	יום א טבת.....קח
יום ה אדר.....קע	יום ד שבט.....קמ	יום ב טבת.....קט
יום ו אדר.....קעא	יום ה שבט.....קמא	יום ג טבת.....קי
יום ז אדר.....קעב	יום ו שבט.....קמב	יום ד טבת.....קיא
יום ח אדר.....קעג	יום ז שבט.....קמג	יום ה טבת.....קיב
יום ט אדר.....קעד	יום ח שבט.....קמוד	יום ו טבת.....קיג
יום י אדר.....קעה	יום ט שבט.....קמה	יום ז טבת.....קיד
יום יא אדר.....קעו	יום י שבט.....קמו	יום ח טבת.....קטו
יום יב אדר.....קעז	יום יא שבט.....קמז	יום ט טבת.....קטז
יום יג אדר.....קעח	יום יב שבט.....קמח	יום י טבת.....קיז
יום יד אדר.....קעט	יום יג שבט.....קמט	יום יא טבת.....קיה
יום טו אדר.....קפ	יום יד שבט.....קנ	יום יב טבת.....קיט
יום טז אדר.....קפא	יום טו שבט.....קנא	יום יג טבת.....קכ
יום יז אדר.....קפב	יום טז שבט.....קנב	יום יד טבת.....קכא
יום יח אדר.....קפג	יום יז שבט.....קנב	יום טו טבת.....קכב
יום יט אדר.....קפד	יום יח שבט.....קנג	יום טז טבת.....קכג
יום כ אדר.....קפה	יום יט שבט.....קנד	יום יז טבת.....קכד
יום כא אדר.....קפו	יום כ שבט.....קנה	יום יח טבת.....קכה
יום כב אדר.....קפז	יום כא שבט.....קנו	יום יט טבת.....קכו
יום כג אדר.....קפח	יום כב שבט.....קנז	יום כ טבת.....קכז
יום כד אדר.....קפט	יום כג שבט.....קנח	יום כא טבת.....קכח
יום כה אדר.....קצ	יום כד שבט.....קנט	יום כב טבת.....קכט
יום כו אדר.....קצא	יום כה שבט.....קס	יום כג טבת.....קל

מפתח לוח לימוד יומי

תקלט

יום א סיון.....	יום כט ניסן.....	יום כז אדר.....
יום ב סיון.....	יום ל ניסן.....	יום כח אדר.....
יום ג סיון.....	יום א אייר.....	יום כט אדר.....
יום ד סיון.....	יום ב אייר.....	יום א ניסן.....
יום ה סיון.....	יום ג אייר.....	יום ב ניסן.....
יום ו סיון.....	יום ד אייר.....	יום ג ניסן.....
יום ז סיון.....	יום ה אייר.....	יום ד ניסן.....
יום ח סיון.....	יום ו אייר.....	יום ה ניסן.....
יום ט סיון.....	יום ז אייר.....	יום ו ניסן.....
יום י סיון.....	יום ח אייר.....	יום ז ניסן.....
יום יא סיון.....	יום ט אייר.....	יום ח ניסן.....
יום יב סיון.....	יום י אייר.....	יום ט ניסן.....
יום יג סיון.....	יום יא אייר.....	יום י ניסן.....
יום יד סיון.....	יום יב אייר.....	יום יא ניסן.....
יום טו סיון.....	יום יג אייר.....	יום יב ניסן.....
יום טז סיון.....	יום יד אייר.....	יום יג ניסן.....
יום יז סיון.....	יום טו אייר.....	יום יד ניסן.....
יום יח סיון.....	יום טז אייר.....	יום טו ניסן.....
יום יט סיון.....	יום יז אייר.....	יום טז ניסן.....
יום כ סיון.....	יום יח אייר.....	יום יז ניסן.....
יום כא סיון.....	יום יט אייר.....	יום יח ניסן.....
יום כב סיון.....	יום כ אייר.....	יום יט ניסן.....
יום כג סיון.....	יום כא אייר.....	יום כ ניסן.....
יום כד סיון.....	יום כב אייר.....	יום כא ניסן.....
יום כה סיון.....	יום כג אייר.....	יום כב ניסן.....
יום כו סיון.....	יום כד אייר.....	יום כג ניסן.....
יום כז סיון.....	יום כה אייר.....	יום כד ניסן.....
יום כח סיון.....	יום כו אייר.....	יום כה ניסן.....
יום כט סיון.....	יום כז אייר.....	יום כו ניסן.....
יום ל סיון.....	יום כח אייר.....	יום כז ניסן.....
יום א תמוז.....	יום כט אייר.....	יום כח ניסן.....

יום ב תמוז..... רצא	יום ב אב..... שכ	יום א אלול..... שמט
יום ג תמוז..... רצב	יום ג אב..... שכא	יום ב אלול..... שג
יום ד תמוז..... רצג	יום ד אב..... שכב	יום ג אלול..... שנא
יום ה תמוז..... רצד	יום ה אב..... שכג	יום ד אלול..... שנב
יום ו תמוז..... רצה	יום ו אב..... שכד	יום ה אלול..... שנג
יום ז תמוז..... רצו	יום ז אב..... שכה	יום ו אלול..... שנד
יום ח תמוז..... רצז	יום ח אב..... שכו	יום ז אלול..... שנה
יום ט תמוז..... רחצ	יום ט אב..... שכז	יום ח אלול..... שנו
יום י תמוז..... רצט	יום י אב..... שכח	יום ט אלול..... שנו
יום יא תמוז..... שי	יום יא אב..... שכט	יום י אלול..... שנח
יום יב תמוז..... שא	יום יב אב..... של	יום יא אלול..... שנט
יום יג תמוז..... שב	יום יג אב..... שלא	יום יב אלול..... שס
יום יד תמוז..... שג	יום יד אב..... שלב	יום יג אלול..... שסא
יום טו תמוז..... דש	יום טו אב..... שלג	יום יד אלול..... שסב
יום טז תמוז..... שה	יום טז אב..... שלד	יום טו אלול..... שסג
יום יז תמוז..... שז	יום יז אב..... שלה	יום טז אלול..... שסד
יום יח תמוז..... שז	יום יח אב..... שלו	יום יז אלול..... שסה
יום יט תמוז..... שח	יום יט אב..... שלז	יום יח אלול..... שסו
יום כ תמוז..... שט	יום כ אב..... שלח	יום יט אלול..... שסז
יום כא תמוז..... שי	יום כא אב..... שלט	יום כ אלול..... שסח
יום כב תמוז..... שיא	יום כב אב..... שמ	יום כא אלול..... שסט
יום כג תמוז..... שייב	יום כג אב..... שמא	יום כב אלול..... שע
יום כד תמוז..... שיג	יום כד אב..... שמב	יום כג אלול..... שעא
יום כה תמוז..... שיד	יום כה אב..... שמוג	יום כד אלול..... שעב
יום כו תמוז..... שטו	יום כו אב..... שדמ	יום כה אלול..... שעג
יום כז תמוז..... שטז	יום כז אב..... שמה	יום כו אלול..... שעד
יום כח תמוז..... שיו	יום כח אב..... שמו	יום כז אלול..... שעה
יום כט תמוז..... שיח	יום כט אב..... שמוז	יום כח אלול..... שעו
יום א אב..... שיט	יום ל אב..... שמח	יום כט אלול..... שעז